வளரும்
தமிழ்
'சோமலெ'

வளரும் தமிழ்

'சோமலெ'

பாரி நிலையம்
59, பிராட்வே · சென்னை 1.

முதற் பதிப்பு : 1956
இரண்டாம் பதிப்பு : 1960

விலை ரூபாய் 6·00

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Name of the Book: VALARUM TAMIL

Name of the Author: 'SOMALE' (SM. L. Lakshmanan Chettiar, b. 1921)

Date of Publication: Second and Revised Edition October, 1960 (First Edition December, 1956)

Size of the book: 18·3 Cm.

Pagination: viii+416

Price: Rs. 6·00

Published by: PAARI NILAYAM, 59, Broadway, Madras-1.

Brief indication of the contents: History of Tamil Literature, with special reference to Tamil Prose in the 20th Century.

Library classification Dewey 894 : 811409
Colon 031, 6 v N 6

மாருதி பிரஸ், 83, பீட்டர்ஸ் ரோடு, சென்னை—14.

முன்னுரை

1950–ஆம் ஆண்டில் ஒரு நாள். மாலைப் பொழுது. வழக்கம்போல் மரீனு கடற்கரைக்குச் சென்றேன். ஆனால் அன்று சற்று முன்னரே சென்றுவிட்டேன். கடற்கரையிலோ கூட்டம் இல்லை. வானொலி நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கவும் இல்லை. மொபைல் காண்டீனும் வரவில்லை. எதிரே இருந்த கட்டடத்தை நோக்கினேன். சென்னை மாநிலக் கல்லூரி—யான் படித்த கல்லூரி அது. எனவே, அங்கே சென்று பொழுது போவதற்காக அங்குள்ள அறிக்கைப் பலகைகளில் இருந்த செய்திகளைப் படித்தேன். அந்தக் கல்லூரியில் மாணவர்களாக இருந்தவர்களுக்கென ஒரு கட்டுரைப் போட்டி நிகழுவதாகவும், அதற்கு 'பவ்வல் மோர்ஹெட் பரிசு' என்று பெயர் என்றும், கட்டுரை இருபதாம் நூற்றூண்டில் தமிழ் உரைநடையைப் பற்றி இருக்கவேண்டுமென்றும் ஒரு குறிப்பு இருந்தது.

பரிசு கிடைப்பது ஒருபுறமிருக்க, ஏதோ ஒரு வகையாக அந்தக் கட்டுரையை எழுதலாம், எழுதவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஒரு சில செய்திகளைச் சேகரித்தேன். சில நூல்களிலிருந்து குறிப்புகளைத் தொகுத்தேன். இதன் விளைவாக என்னுடைய கட்டுரை ஒரு வகையாக அமைந்தது. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனும் தமிழ்ப் புலமை நிரம்பிய வேறு சில நண்பர்களும் என் கட்டுரையின் அமைப்புக்கு, சில கருத்துக்கள் தெரிவித்து உதவினர்.

மேற்கூறிய போட்டிக்கு என்னுடைய கட்டுரை ஒன்று மட்டுமே வந்திருந்தது என்ற காரணத்தால் பரிசு வழங்க

மாநிலக் கல்லூரியினர்க்கு மனம் வரவில்லை. எனினும் இந்தத் துறையில் என்னுடைய ஆர்வம் ஒரு சிறிதும் குன்ற வில்லை. இடையிலே அது பல்கிப் பெருகியது. பல அறிஞர் களோடு 'இருபதாம் நூற்றாண்டின் உரைநடை' யைப் பற்றி நான் விவாதித்தேன். தாம்பரம் கிறித்தவக் கல்லூரியிலுள்ள பழைய நூல்கள் பலவற்றைப் புரட்டினேன். வேறு பல நூல் நிலையங்களுக்கும் சென்றேன். பாரி நிலையத்தின் உரிமையாளர் தமிழன்பர் திரு. செல்லப்பன் அவர்களும் அரிய நூல்களைப் பெறச் செய்வதில் எனக்குப் பேருதவியாக இருந்தார்கள்.

இந்நூலின் சில பகுதிகளைப் படித்துப் பார்த்து, கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையவர்களும் மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார் அவர்களும் தங்களுடைய அரிய அறிவுரைகளை நல்கி இத்துறையில் என்னுடைய ஊக்கத்தை வளர்த்தனர்.

பல இடங்களுக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் ஆங்காங்கு வழங்கும் சொற்களையும் அங்குள்ள தமிழன்பர்களுடன் உரை யாடும்போது அவ்வப்பகுதியின் இலக்கிய வளத்தைப் பற்றிய செய்திகளையும் அறிந்துகொண்டேன்; குறித்துக்கொண்டேன்; பயன்படுத்திக்கொண்டேன். இந்நிலையில் இந்திய அரசிய லாரின் சாகித்ய அகடமியார் தமிழில் இந்த நூற்றாண்டில் வெளியான நூல்களின் பட்டியலைத் தொகுக்கும் பணியில் தமக்கு உதவி செய்யும்படி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியரும் என் இனிய நண்பருமான பேராசிரியர் லெ. ப. கரு. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். இதன் பயனாக, இந்த நூற் றாண்டில் வெளியான தமிழ் நூல்கள் எல்லாவற்றையுமே தொட்டுப் பார்க்கின்ற வாய்ப்பேனும் எனக்குக் கிடைத்தது. சென்னை எழும்பூரிலுள்ள அரசாங்க ஆதாரங்களின் சேமிப்பு நிலையத்துக்கும் (*Madras Record Office*) நூல்களின் பதிவாளர் (*Registrar of Books*) அலுவலகத்துக்கும் ஏறத்தாழ மூன்று மாதங்கள் நாள்தோறும் சென்றேன். அப்போது யான்

பெற்ற அனுபவமும் பயிற்சியும் ஏற்கனவே கட்டுரை வடிவத்தில் இருந்ததை, பெரியதொரு நூலாக உருப் பெறுவதற்குப் உதவி செய்தன. புதிய குறிப்புகள் கிடைக்கக் கிடைக்க, பழைய கட்டுரைகள் புதிய உருவம் பெற்றன. மீண்டும் மீண்டும் திருத்தியும், டைப்பு அடித்தும் நூலினுடைய அமைப்பை மாற்ற நேர்ந்தது. இவ்வகையில் எனக்கு உதவி செய்தவர்கள் திரு. வி. என். சாமி, திரு பொ. க. சாமிநாதன் ஆகியோர். தமிழ் டைப்பு அடிப்பதில் வல்லவர்களாகிய இவர்களுடைய துணையின்றேல் இந்நூல் வெளிவந்திராது.

இந்நூலின் படியினைப் பார்த்த அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாராய்ச்சிப் பேராசிரியர் ஜி. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் இத்தகைய பெரு நூல்களைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடாகவோ, பல்கலைக் கழகப் பொருளுதவி பெற்றோ வெளியிடலாமென்றும், இவ்வாறு அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தார் பல நூல்களுக்கு உதவி செய்திருப்பதாகவும் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க, எனது நூலின் படியை அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தாருக்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்குமுன்னர் அனுப்பினேன். பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் வழங்கிய கருத்துக்கேற்ப, அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தார் ஓராயிரம் ரூபாய் வழங்கினர். இவ்வாறு தமிழ்ப் பணியில் என்னை ஊக்குவித்த தமிழ்ப் பேராசிரியர்களுக்கும், அக்காலத்துத் துணை வேந்தராயிருந்த திரு. இராமநாதம் பிள்ளை அவர்களுக்கும் பதிவாளர் திரு தி.து. மீனுட்சிசுந்தரம் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்கலைக் கழகத்தின் இணைவேந்தர் செட்டிநாட்டரசர் டாக்டர் ராஜா சர் முத்தையச் செட்டியார் அவர்களுக்கும், துணைவேந்தர் திரு. தி. மு. நாராயணசாமிப் பிள்ளை அவர்களுக்கும் என் வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் எழுதத் தொடங்கிப் பல ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இந்த இடைப்பட்ட பகுதியிலே பல அலுவல்களில் யான்

ஈடுபட்டிருந்ததாலும், அடிக்கடி பிரயாணம் செய்துகொண் டிருந்ததாலும், படிப்பவர்கள் விரும்பத் தக்கவாறு சிறந்த முறையில் இந்நூலை உருவாக்குவதற்கு இயலவில்லை. மேலும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் செட்டிநாடு அண்ணாமலை தொழிற் கல்லூரி ஆகிய கல்வி நிலையங்களில் எனக்குள்ள பல அலுவல்களின் காரணமாக இந் நூல் அச்சிலிருந்த காலத்தில் இதைத் தொடர்ந்து படிக்கவோ திருத்தவோ ஒய்வு கிடைக்கவில்லை. எனவே, நூலிலுள்ள குறைபாடுகளைப் பொறுத்தருளுமாறு அன்பர்களை இறைஞ்சுகின்றேன்.

அண்ணாமலைநகர்,
1-12-1956

'சோமலெ'

இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரை

இந்நூலை ஆதரித்த தமிழ் மக்களுக்கு என் நன்றி உரியது.

இந்தப் பதிப்பில் 1960 ஆகஸ்டு வரை வெளியான முக்கியமான நூல்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். முன் பதிப்பிலிருந்து 'நூல் மதிப்புரை', 'பாட நூல்கள்', 'பிற மொழிகளில் உரைநடை' ஆகிய பகுதிகள் நீக்கப்பட்டு, 'அகராதி', '1958', 'வெளிநாடுகளில் தமிழ்' என்ற பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எல்லாக் கட்டுரைகளிலும் பல புதிய செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன.

பல செய்திகளைத் தெரிவித்த அன்பர்களுக்கும், இப்பதிப்பையும் அழகுற வெளியிடும் பாரி நிலையத்தார்க்கும் விரைந்து அச்சிட்டுத் தந்த மாருதி அச்சகத்தார்க்கும், புலவர் வகுப்புக்குப் பாடநூலாக வைத்து உதவிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை
30-9-1960

'சோமலெ'

பொருளடக்கம்

			பக்கம்
1.	உரைநடையின் தோற்றம்	....	1
2.	கல்வெட்டுக்கள்	....	15
3.	ஐரோப்பியர் காலத்தில் உரைநடை	...	22
4.	செந்தமிழ் நடை	...	44
5.	தனித் தமிழ்	....	77
6.	மறுமலர்ச்சி நடை	....	141
7.	சொற்பொழிவு	....	171
8.	நாடகம்	....	188
9.	திரைப் படங்கள்	....	205
10.	செய்தித் தாள்கள்	....	213
11.	வானொலி	....	240
12.	விளம்பரம்	....	248
13.	சமயமும் தமிழும்	....	259
14.	உரைநடை நூல்கள்	....	267
15.	விஞ்ஞான நூல்களும் கலைச் சொற்களும்	....	296
16.	மொழிபெயர்ப்பு	....	316
17.	ஆராய்ச்சி நூல்கள்	....	329

			பக்கம்
18.	அகராதி	....	340
19.	1958	....	343
20.	கடிதங்கள்	....	350
21.	பேச்சுவழக்கில் தமிழ்	....	365
22.	இக்காலக் கவிஞர்கள்	....	372
23.	வெளிநாடுகளில் தமிழ்க் கல்வியும் ஆராய்ச்சியும்	....	378
24.	பல்கலைக் கழகங்கள்	....	386
25.	அரசியலாரும் தமிழும்	....	397
26.	தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்	....	409
27.	முடிவுரை	....	413

வளரும் தமிழ்

1. உரைநடையின் தோற்றம்

“ மொழி உயரத் திரு உயரும்
திரு உயரத் திறல் உயரும்.”

— விபுலாநந்தர்

இருபதாம் நூற்றாண்டில், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி என்பது பெரும்பாலும் உரைநடையின் வளர்ச்சியேயாகும். எனவே, நமது ஆராய்ச்சிக்கு முன்னுரையாக, தமிழ் இலக்கியத்தில் உரைநடை தோன்றிய வரலாற்றைக் கூறுவோம்.

சங்க காலத்தில் உரைநடை

சங்க காலத்தில், தமிழ் நூல்கள் எல்லாம் செய்யுள் வடிவிலேயே இருந்தன. காவியம், வரலாறு, சோதிடம், மருத்துவம் போன்ற பல துறைகளில், தமிழ் மக்கள் தங்களுடைய அறிவுச் செல்வத்தைச் செய்யுள் உருவிலேயே சேமித்து வைத்து வந்தனர். எனவே, உரைநடை அப்போது தோன்றவில்லை. அச்சியந்திரங்களும் எழுது கருவிகளும் அக்காலத்தில் இல்லாமையே இதற்குக் காரணம் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். இக்கருத்தை யாம் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. ஏன் எனின், அச்சியந்

திரம் இல்லாத காலத்தில், கிரேக்க மொழியில் உரைநடை இருந்திருக்கிறது; ஆல்பிரட் மன்னர் காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் உரைநடை இருந்திருக்கிறது; பல நூற்ருண்டுகளாகவே, உபநிடதம் போன்ற நூல்களில் ஒரு பகுதி உரைநடையாக இருந்ததை வடமொழியின் வரலாற்ருல் அறிகிருேம். எனவே, சங்க காலத்துத் தமிழ்நாட்டில், உரைநடை யிலக்கியம் சிறப்பாக இல்லாமைக்கு வேறு காரணங்கள் இருந்திருக்கக்கூடும். உரைநடை உலகியல் வாழ்வில் சாதாரணமாக எல்லா மக்களாலும் எளிதிற் புரிந்து கொள்ளக்கூடியது என்ற எண்ணத்திஞல், அக்கால மக்கள் அதனைத் தனித்ததோர் இலக்கியமாகத் தொகுத்துப் பாதுகாத்தலில் கருத்தின்றி யிருந்திருக்கலாம். ஓலைப் பிரதி ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு பலர் மனப்பாடம் அல்லது நெட்டுருச் செய்வது வழக்கமாக இருந்திருக்கலாம். எதுகை மோனைகளுடன் கூடியிருந்தமையாலும், சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் இருந்தமையாலும் மனப்பாடம் செய்வதற்கு உரைநடையைக் காட்டிலும் செய்யுட்களே ஏற்றவையாக இருந்தன.

இப்போதுகூட, நமது வாழ்க்கை முழுவதும் பாடல் மயமாக இருந்து வருகிறது. குழந்தை பிறந்தவுடன் அதைத் தாலாட்டி உறங்கச் செய்கிருேம்; குழந்தையின் அழுகையை நிறுத்த,

பாட்டி அடிச்சாளோ, பால் வார்க்கும் சங்காலே?
ஆண் பனையின் நுங்கே அணில்கோதா மாம்பழமே
கூப்பிட்டு நான் கேட்பேன் குஞ்சரமே கண் வளராய்

சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு
சாயக்கிளியே சாய்ந்தாடு
சோலைக்கிளியே சாய்ந்தாடு
குத்துவிளக்கே சாய்ந்தாடு
கோவில்புருவே சாய்ந்தாடு...

என்றெல்லாம் தாய்மார்கள் பாடுவதை, இன்று கேட்கிறோம். பள்ளிக்கூடத்தில், சிறுவர்கள் பாடுகின்றனர்; விளையாடும்போதும் பலர் ஊசற்பாட்டுப் பாடுகின்றனர். மணவறையில் மணப்பெண் நலுங்குப் பாட்டும், மற்றவர்கள் மங்கல வாழ்த்தும் பாடுகின்றனர். நாற்று நடும்போதும், நெல் குத்தும்போதும் பெண்கள் பாடுகின்றனர். ஆடவருள்ளும் வண்டி ஓட்டும்போதும் மாடு மேய்க்கும் போதும் பாடுபவர் எண்ணிலர். தேர்தல்களில் கலந்து கொண்டவர்கள் பாடல்கள் வாயிலாக மக்களுடைய ஆதரவைத் தேடியதையும் நாம் அறிவோம். பிச்சை எடுப்பதற்காகப் பாடுபவர்களை ரயில் பயணங்களில் பார்க்கலாம். திரைப் படங்களில், எந்தக் கட்டத்திலும் ஒரு பாடல் இடம் பெற்று விடுவது வழக்கம். இறைவனை வணங்குவதற்கும், பாட்டுக்கள் பயன்படுகின்றன. பாம்பு பிடிக்கும்போதும், கப்பல் ஓட்டும்போதும், பாரமான கல்லைத் தூக்கும்போதும் பாட்டுப் பாடுவது மரபு. குழந்தைக்கு அம்மை நோய் ஏற்பட்டால், மாரியம்மன் தாலாட்டுப்பாடி நோயைப் போக்க நம் தாய்மார் முயலுகின்றனர். யாராவது ஒருவர் இறைவனடி சேர்ந்ததும், உறவினர் ஒருங்கே பாடி அழுவது (இதை ஒப்பாரி வைத்தல் என்பர்) இன்றும் தமிழ் மரபாக இருந்து வருகிறது. "டடடா" என்று 'வாழ்க்கை' என்னும் படத்தில் வருகின்ற பாட்டு இக்கால மக்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்திருக்கிறதல்லவா? 1944–ஆம் ஆண்டில் அரிசித் தட்டுப்பாட்டால் உணவு விடுதிகளில் இட்டலி போடக்கூடாது என்ற தடை அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்பட்டபோது, அன்பர்கள் பாடல்கள் பாடியே தங்களுடைய ஏக்கத்தைத் தெரிவித்தனர். இவை "குமரன்" இதழில் ஈற்றடி கொடுத்துப் பாடச்

சொன்னபோது 'வெளிவந்தன. இவற்றுள் ஒன்றை இங்கே சான்ருகத் தருவோம் :

" வாராத பஞ்சமிங்கு வந்திடுமோ வென்றஞ்சி
ஆராய நேரமின்றி அவசரமாய்ப்—பாராள்வோர்
இட்டதொரு சட்டத்தால் எங்கும் மலிந்திருக்கும்
இட்டலிக்கு வந்த திடர்.''

இன்னும் கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியாருடைய பாடல்கள்தாம் தமிழகத்தில் நாட்டுப்பற்றை வளர்க்கப் பேருதவியாயிருந்தன. உப்புக் காய்ச்சுவதற்காக வேதாரணியத்தில் நடந்த அறப்போரில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் " கத்தியின்றி இரத்தமின்றி " என்ற பாடலே உணர்ச்சி யூட்டியது. இந்தி மறுப்புப் போரிலும் பாடல்கள் பெரிதும் பயன்பட்டன. இலக்கிய விழாக்களில் கவி அரங்கங்கள் நடைபெறுகின்றன; வானெலியில் பாட்டு முடிந்து பேச்சுத் தொடங்கிவிட்டால், பெட்டியை மூடிவிடும் காட்சிகளை உணவு விடுதிகளில் காணுகின்ருேம். பொதுக்கூட்டங்கள், எக்கட்சியாரால் நடத்தப் பட்டாலும் பாட்டுடன் தொடங்கிப் பாட்டுடன் முடிவதைக் காணுகின்ருேம். இன்னும் துன்ப நிகழ்ச்சிகள் நிகழும்போதும் ஒருசிறிதே படித்த மக்களும் பெண்டிரும் தங்கள் கருத்துக்களை உணர்ச்சிப் பெருக்கால் பாட்டுக்களாலேயே அமைத்து வெளிப்படுத்தி வருவதற்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் பாடலைத் தருவோம் :

" சாகும் வயதுமல்ல—நீர்
சாய்ந்துவிடும் காலமல்ல
மாளும் வயதுமல்ல—நீர்
மாண்டிருக்க நாளுமல்ல ''

நாட்டுப்புறங்களில் வாழும் பெண்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்ளும்போதுகூட, பாட்டுக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதைப் பார்ப்போம் :

ஒருத்தி :

" வட்டவட்டத் திட்டையிலே வரகரிசி தீட்டையிலே
ஆர்கொடுத்த *சாயச்சோமன் ஆலவட்டம் போடுதடி?"

மற்றொருத்தி :

" ஆருங் கொடுக்கவில்லை அவிசாரி யாடவில்லை
கையெரியப் பாடுபட்டுக் கட்டினேன்டி சாயச்சோமன்."

ஒருவன் தனியே இருந்து தனக்குத்தானே பாடிக் கொண்டிருந்தால், இசை அறிவுடையவன் என்று அவனைக் கருதுகிறோம்; பிறிதொருவன் தனியே இருந்து தனக்குத் தானே ஏதாவது உரைநடையில் சொல்லிக் கொண்டிருந் தால் அவனுக்குப் பைத்தியம் என்று எண்ணுகிறோம்.

உயர்ந்த கருத்துக்கள், பாட்டாக அமைக்கப்பெற்றால், அழியா வாழ்வு பெறுகின்றன. ஒலியமைப்பாலும், பாட்டு செவிப் புலனைக் கவர்ந்து விடுகிறது. இசையே முதலில் தோன்றி, அது வளர்ச்சியடைந்து மொழியாயிற்று என்று மொழி நூல் அறிஞர் சிலர் கூறுகின்றனர்.

எள்ளிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கப்படுவதுபோல இலக்கியத்திலிருந்து வருவது இலக்கணம். மொழியின் வேலி இலக்கணம். பல சிறந்த இலக்கியங்கள் தோன்றிய பின்பே, இலக்கணம் தோற்றுவிக்கப்படும். தொல்காப்பியர் தமக்கு முன்பு பல ஆசிரியர்கள் இலக்கண நூல்களைச் செய்துள்ளனர் எனக் கூறியுள்ளார்.

இவற்றையெல்லாம் நோக்கும்போது, (ஆற்றுவரி, கானல் வரி முதலியன† பாடப்பெற்ற காலத்தில்) பல

---

*சாயச்சோமன்-கெண்டை போட்ட சேலை.

†பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர், பாடப்பெற்ற நாடோடிப் பாடல்கள் வருமாறு:—காதல் பாட்டு, கல்யாணப் பாட்டு, கூத்துப் பாட்டு, குறையிரத்தல் பாட்டு, போர்ப் பாட்டு, ஏசல் பாட்டு, கொம்பு முறித்தல் பாட்டு, விறகு சுமப்போர் பாட்டு, தோட்டக்காரர் பாட்டு, பெண்கள் தண்ணீர்க் குடத்தினராய்ப் பாடும் பாட்டு, கோலாட்டப்

நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர், தமிழ் நூல்கள் யாவும் செய்யுள் வடிவில் இருந்ததில் வியப்பில்லை.

தமிழ் மருத்துவ நூலும் செய்யுளிலேயே உள்ளது.

"நெல்லிக்காய்க்குப் பித்தம் நீங்கும் ; அதன் புளிப்பால்
செல்லுமே வாதம் ; அதிற் சேர் துவரால்—சொல்லும்ஐயம்
ஓடும் ; இதைச் சித்தத்தில் உள்ள அனலுடனே
கூடு பிறமேகமும் போங் கூறு."

என்பதும் ஒரு பாடல்.

உரைநடை என்னுஞ் சொற்றொடரின் பொருள்

செய்யுள் வடிவாயிருந்த இலக்கிய இலக்கணங்கள்* பிற்காலத்தில் பொருள் காண்பதற்குக் கடினமாயிருந்தமையால், புலவர் பலர் சங்க நூல்களுக்கு உரை யியற்றுவராயினர். இவ்வாறு தோன்றிய உரைகளாலேயே, தமிழில் உரைநடை உருப்பெறத் தொடங்கியது. இந்த உரைநடைகளை ஆங்கிலத்தில் விளக்கவுரை (Commentary, Explanation, Interpretation, Exposition, Gloss) என்பர்.

இப்போது உரைநடை என்னுஞ் சொற்றொடர் வசனம் (Prose) என்னும் பொருளில் வழங்கப்படுகிறது.

பாட்டு, வசந்தன் பாட்டு, ஒப்பாரி, தாலாட்டு, திரிகைப் பாட்டு, கப்பல் பாட்டு, ஓடப் பாட்டு, ஏற்றப் பாட்டு, பள்ளுப் பாட்டு, அருவி வெட்டுப் பாட்டு, நாற்று நடுகைப் பாட்டு, சூட்டு மிதிப் பாட்டு, திரிகைப் பாட்டு, கள்ளுப் பாட்டு, ஊஞ்சல் பாட்டு, தெம்மாங்கு, பறையன் பாட்டு, அம்பட்டன் பாட்டு, வண்ணான் பாட்டு, மருத்துவச்சி பாட்டு, மழைப் பாட்டு, கொடும்பாவிப் பாட்டு, கிணறுவெட்டிகள் பாட்டு, தவளைப் பாட்டு, எலிப் பாட்டு, நாய்ப் பாட்டு, சேவற் பாட்டு, ஊர்க்குருவி, கரிக்குருவிப் பாட்டு, கிட்டிப் பாட்டு, சிறுவர் பாட்டு, வயற் பாட்டு, விளையாட்டுப் பாட்டு, காவடிப் பாட்டு, நெசவுப் பாட்டு, சிங்கன் சிங்கி பாட்டு முதலிய பல.

*இலக்கியத்தினின்றும் இலக்கணம் எடுபடும் என இலக்கண நூல் கூறுமென்பது சான்றோர் கருத்து.

சங்க காலத்தில் ஆசிரியப்பாவும், அதனியல்புடைய நூற்பாவாகிய சூத்திரமும் உரைநடை போலப் பெரு வழக்கிலிருந்தன. பின்னர் உரைநடை நூல்கள் தோன்று தற்கு மூலமாயிருந்தன இவையே என்று அறிஞர் கூறுவர்.

'மனத்தின் எண்ணி மாசறத் தெரிந்துகொண்டு
இனத்திற் சேர்த்தி உணர்த்தல் வேண்டும்'

எனவரும் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் தொல்காப்பியர் காலத்து உரைநடையின் சாயலைப் புலப்படுத்துகின்றது. உரைநடை நூல்களுக்குத் தொல்காப்பியர் இலக்கணம் அமைத்திருக்கிறார்; ஒரு பாட்டின் இடையிலோ, பாட்டை விளக்கவரும் குறிப்புரையிலோ, உரை எழுதும்போதோ, மொழிபெயர்க்கும்போதோ உரைநடையைப் பயன் படுத்தலாமென்று அவர் வகுத்திருக்கிறார். சிலப்பதிகாரம் போன்ற சில நூல்களில் மட்டுமே இடையிடையே ஓரளவு உரைநடையும் கலந்து வந்திருக்கிறது.

"அது கேட்டுக் கடல் சூழிலங்கைக் கயவாகு
வென்பான் நங்கைக்கு நாட்பலி பீடிகைக் கோட்ட
முந்துறுத் தாங்கு அரந்தை கெடுத்து வரந்தருமிவ
ளென ஆடித்திங்களகவையினுங்கோர் பாடி விழாக்
கோள் பன்முறை யெடுப்ப மழை வீற்றிருந்துவளம்
பலபெருகிப் பிழையா விளையுள் நாடாயிற்று"

என்பது சிலப்பதிகாரத்தினுள்ள உரைநடைப் பகுதி யாகும்.

உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் கற்றோருக்காகவே உரை எழுதினார்கள். எனவே, அவர்களுடைய நூலையோ, உரை நடையையோ இக்கால முறைப்படி ஆராய்வது பொருந்தாது. அந்த உரைநடைகளுக்குச் சில எடுத்துக் காட்டுக்களைக் கூறி, அவற்றின் சிறப்பியல்புகளைச் சுருக்க மாகச் சுட்டிக் காட்டுவோம்,

இறையனார் களவியலுரை*

பண்டைய உரைநடை நூல்களில் முதன்முதலாகத் தோன்றியதாகப் பலரால் கருதப்படுவது இறையனார் களவியலுரை. இதை நக்கீரர் இயற்றினார் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இந்த உரையில் எதுகை மோனைகள் மிகுதியாக உள்ளன; வாக்கியங்கள் மிக நீளமாக இருக்கின்றன. எனினும், நடை உயிருள்ளதாக இருக்கிறது; உரையின் போக்கு, கதையைப் போன்றது. இதன் பகுதி வருமாறு:

"சந்தனமும் சண்பகமும் தேமாவும் தீம்பலவும் ஆசினியும் அசோகமும் கோங்கும் வேங்கையும் குரவமும் விரிந்து, நாகமும் திலகமும் நறவமும் நந்தியும் மாதவியும் மல்லிகையும் மௌவலொடு மணங்கமழ்ந்து, பாதிரியும் பாவை ஞாழலும் பைங் கொன்றையொடு பிணியவிழ்ந்து, பொரிப்புன்கும் புன்னாகமும் முருக்கொடு முகைசிறந்து, வண் டறைந்து தேனார்ந்து வரிக்குயில்கள் இசைபாட...."

இளம்பூரணர் - கல்லாடர் உரைகள்

தொல்காப்பியத்திற்கு முதலில் உரை எழுதியவர் இளம்பூரணர்; இக் காரணத்தால், இளம்பூரணர் "உரை யாசிரியர்" என்று சிறப்பிக்கப் பெற்றிருக்கிறார். இவரது உரைநடையின் அமைப்பைப் பின்வரும் வரிகளில் காண்க:

"இந்நூலகத்து ஒருவனும் ஒருத்தியும் நுகரும் காமத்திற்குக் குலனும் குணனும் செல்வமும் ஒழுக்க மும் இளமையும் அன்பும் ஒருங்கும் உளவழி இன்பம் உளதா மெனவும், கைக்கிளை ஒருதலை வேட்கை யெனவும், பெருந்திணை ஒவ்வாக் கூட்டமாய் இன்பம் பயத்தல் அரிதெனவும் கூறுதலான், இந் நூலுடை யார் காமத்துப் பயனின்மை உய்த்துணர வைத்த வாறு அறிந்து கொள்க."

---

*இதனை இறையனார் அகப்பொருள் உரை என்றுஞ் சொல்வர்.

கல்லாடர் என்ற உரையாசிரியர் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டும் உரை எழுதியுள்ளார். இவர் உரை முழுவதும் இன்னும் வெளிவரவில்லை "கல்லாடர் உரை" என்ற ஓர் உரை தருமபுர ஆதீன வெளியீடான 'ஞான சம்பந்த"த்தில் வெளிவந்திருக்கிறது.

சேனாவரையர் - பேராசிரியர்

சேனாவரையரும் பேராசிரியரும் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளனர். சேனாவரையருடைய உரைநடை இலக்கியம் சிறு அளவினதேயாகும். பேராசிரியருடைய உரைநடை ஓரளவு கடினமானதே. சான்றாக, ஒரு பகுதியைத் தருவோம் :

> " அச்சத்துக்கு ஏதுவாகிய ஒரு பொருள் கண்டு அஞ்சி ஓடி வருகின்றானொருவனை மற்றொருவன் கண்ட வழி, இவன் வள்ளெயிற்றரிமா முதலாயின கண்டு அஞ்சினானென்றறிவதல்லது வள்ளெயிற்றரிமாவினைத் தான் காண்டல் வேண்டுவதன்று; தான் கண்டானாயின் அதுவும் சுவையெனவே படும்."

தெய்வச் சிலையார்

இவர், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளனர். இதைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர். சில இடங்களில், தாமே புது முறையில் நுட்பமாக உரை எழுதியிருப்பது இவருடைய தனிச் சிறப்பு.

நச்சினார்க்கினியர்

தொல்காப்பியம் முழுவதற்கும் விரிந்த முறையில் உரையெழுதியவர் உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் ஆவார். சொல்லுக்குப் பொருள் காண்பதிலும் அதற்குத் தெளிவான விளக்கங் காண்பதிலும் இவர் தலைசிறந்தவர். நச்சினார்க்கினியர்க்குள்ள தமிழ்ப்பற்று

சேனவரையர்க்கு இல்லையென்றும், சேனவரையர்க்குரிய ஆரியப்பற்று நச்சினர்க்கினியர்க்கு இல்லையென்றும் சொல்லலாம். நச்சினர்க்கினியருடைய நடை, இனிமையும் அழகும் சற்றுக் கடினமும் பொருந்தியது. சங்க இலக்கியப் பாக்களின் ஆழ்ந்த பொருள்களை உய்த்தறியும் பேராற்றல் நச்சினர்க்கினியரிடம் மிகுதியாக இருந்தமை இவருடைய உரைகளிலிருந்து புலனுகிறது. இவர், கி. பி, பதினன்காம் நூற்ருண்டில் இருந்தவர் எனலாம். இவர் காலத்திலேயே நல்ல உரைநடை தமிழில் தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடையவரும் உண்டு. கொண்டுகூட்டு முறையில் பொருள் காணும் இயல்பு இவருக்கு உண்டு. இவருடைய உரை நடையில், ஒரு பகுதியைப் பார்ப்போம் :

"ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம், அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனுக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதோர் பொருளாதலின், அதனை அகம் என்ருர். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றது ஓர் ஆகு பெயராம்." —**பொருளதிகாரம்**

நச்சினர்க்கினியர் உரை எழுதியிருக்கிற வேறு நூல்களாவன : பத்துப்பாட்டு உரை, கலித்தொகை உரை, சீவகசிந்தாமணி உரை. இந்த உரைகள் பிற்காலத்தவர் சங்க இலக்கியங்களுக்கு உரைகாணுவதற்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன.

அடியார்க்குநல்லார்

நச்சினர்க்கினியர் காலத்தையொட்டி வாழ்ந்த அடியார்க்குநல்லார் சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளார். இவருடைய தெளிவான நடையும் சொல்

லமைப்பும் பாராட்டுக்குரியவை. இவருடைய உரையில் நாடக நூல்களிலிருந்தும் இசை நூல்களிலிருந்தும் பல மேற்கோள்களைக் காணலாம். பாட்டில் வரும் திசைச் சொற்கள் இன்னநாட்டு வழக்கு என்பதை இவர் புலப் படுத்துவார். முத்தமிழ்க் காப்பியமான சிலப்பதி காரத்திற்கு உரையெழுதிய பின் தமக்குக் கிடைத்த இயல் இசை நாடக நூல்களை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு இவர் காட்டிய விளக்கம் இக்காலத்தில் தமிழ் இசை, நாடக இயக்கங்களுக்குப் பெரிதும் துணையாக இருந்து வருகிறது. கானல்வரி உரை மிகச் சிறப்பானது; அது கிடைக்கவில்லை. பின்வரும் பகுதி இவருடைய உரை நடையினின்று எடுக்கப்பெற்றது :

"இவ்வியலிசை நாடகப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளை அடிகள் செய்கின்ற காலத்து இயற்றமிழ் நூல் தொல்காப்பிய மாதலானும் பிறர் கூறிய நூல் கள் நிரம்பா இலக்கணத்தனவா தலானும் அந்நூலின் முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க."

குணவீரபண்டிதர்

எழுத்து இலக்கணத்தையும் சொல் இலக்கணத்தை யும் சுருக்கிக் கூறும் நேமிநாதம் என்னும் சிறு நூலுக்கு இவர் உரை எழுதியிருக்கிறார்.

ஏனையோர்

உரையாசிரியர் யாரெனத் தெரியாத நூல்கள் சில உள. அவற்றுள் யாப்பருங்கலம் எனும் நூலுக்கு அமைந்த பழைய விருத்தியுரை சிறப்புடையது. இதைப் பவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார். செவ்விய உரையும் தெள்ளிய தமிழும் இதில் தவழக் காண்போம். இவ்வுரைக்கு இரு சான்றுகள் தருவோம் :

(1) "என்றார் வாம மேகலை மாதையோர் பாகனார் நாம மகிழ்ந்த நல்லாசிரியர்,"

(2) "என்றூர் நீர்மலிந்த வார்சடையோன் பேர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்."

புறநானூற்று உரையில், 46-ஆம் செய்யுளுக்கு உள்ள பின் வரும் பகுதியும் பண்டைய உரைநடைக்குச் சான்ருகக் காட்டத்தக்கது.

"நீதான் புறவின் அல்லல் அன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம் பலவற்றையும் தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய். இவர்தாம். அறிவான் உழுதுண்ணும் கற்ருேரது வறுமையை அஞ்சித் தம்முடைய பொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்ந்த நிழலையுடையராய் வாழ்வாரது மரபிலுள்ளார்."

இத்தகைய நிலையில் முன்னுளில் அமைந்த உரைநடைகளே இறையனுர் களவியலுரை வகுத்தவருக்கு உதவி புரியலாயிற்று எனலாம்.

பரிமேலழகர்

அடியார்க்குநல்லார் காலத்தை யொட்டி வாழ்ந்த பரிமேலழகரின் உரைநடை நூல்களின் சிறப்பை,

"பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ - நூலின்
பரித்த வுரையெல்லாம் பரிமே லழகன்
தெரித்தவுரை யாமோ தெளி."

என்னும் பாட்டால் அறியலாம். இவருடைய உரைநடையில் ஒரு பகுதி வருமாறு :

"இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலின்பத் தழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரான் எடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு. அவை அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பன. அவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையும் மொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத் தாகலின் துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்

படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமேயாம்.''

பரிமேலழகர் உரையில் சில இடங்கள் எளிமையாக இல்லை; கடினமாகவே இருக்கின்றன ; இடையிடையே வட சொற்களும் உள்ளன. (தமிழ் நூலாகிய திருக்குறளுக்கு உரை கண்ட இப்பெரியார் தமிழ் மரபுக்கு மாருகச் சில இடங்களில் வடமொழிக் கருத்துக்களை வலிந்து புகுத்தியிருப்பது வருந்தத்தக்கது.) அது ஒரு புறமிருக்க, அருமைக்குப் பரிமேலழகரையும் எளிமைக்கு (19–ஆம் நூற்ருண்டில் வாழ்ந்து குறளுக்கு உரை இயற்றிய) கந்தப்பையர், விசாகப் பெருமாளையர் ஆகியோரையும் குறிப்பிடலாம். குறள் உரை ஆசிரியர்கள் ஏனையோருள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் மணக்குடவர், காளிங்கர், பருதியார், நாகை சோ. தண்டபாணிப்பிள்ளை ஆகியோர். நாகை சோ. தண்டபாணிப் பிள்ளை அறத்துப்பாலுக்கு மட்டும் விரிவான உரை எழுதியுள்ளார். இவருடைய உரையே சிறந்தது என்று சொல்லலாம். ''அமிழ்தம்'' போன்ற பல சொற்களின் சொல் ஆய்வுத் திறமையை இவ்வுரையில் பலபடக் காணலாம்.

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்த வியாக்கியானம் (பேருரை)

*நம்பிள்ளை, நஞ்சீயர், (''வியாக்கியான சக்கரவர்த்தி'' என்று புகழ் பெற்ற) பெரியவாச்சான் பிள்ளை இவர்கள் நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தத்திற்கு மணிப்பிரவாள நடையில் உரை எழுதியுள்ளனர். ஆருயிரப்படி முதலிய உரைகளில் பாசுரங்களின் ஆழ்ந்த பொருள்களை அவற்றின் நயம் புலப்படுமாறு இவர்கள் எழுதியிருக்கிருர்கள். மிக அரிய தமிழ்ச் சொற்கள் இவைகளில் பொதிந்து கிடக்

*சிவநேசச் செல்வர்களைப்போல வைணவர்களும், தமிழ்மொழிக்குக் கனிவும் மணமும் ஊட்டியுள்ளனர். அவர்களின் பிரபந்தங்களும் பாசுரங்களும் பக்திச் சுவை நனி சொட்டுவன.

கின்றன. இவை உபந்யாசம் செய்வதைக் கேட்ட எழுத்தாளர்களால் பதம் பதமாகச் சோதித்து எழுதப்பெற்றவை. இந்த உரைகளில் ஒரு பாடலுக்கு உரை கேட்டுவிட்டால், மனம் வேறொன்றிற் செல்லாது. இவை, வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலும் ஒருங்கே தேர்ச்சியுடையவரே யன்றிப் பிறரால் எளிதில் பொருள் காண முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. இவ் வியாக்கியானங்களில் எடுத்ததற்கெல்லாம் மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. முன் சொன்னதே பல இடங்களில் திருப்பிச் சொல்லப் பெற்றிருப்பதால், இந்நூல்களில் ஒழுங்குமுறை இல்லை யென்று சொல்லலாம். இந் நூலைப்போல, தேவாரம் முதலியவற்றிற்கும் "வியாக்யானம்" எழுத யாராவது முன் வருவார்களானால் அது வரவேற்கத் தகுந்த இலக்கியப் பணியாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட மணிப் பிரவாள நடையில் அமைந்த உரை, அறிஞர் பு. ரா. புருஷோத்தம நாயடு அவர்களால் செந்தமிழாக்கப் பெற்றுச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தாரால் வெளியிடப்பெற்றிருக்கிறது.

உரை ஆசிரியர்கள் காலத்திலேயே தமிழ் உரைநடை தொடங்கியது* என்பதை ஆராய்ந்தோம். அச்சகங்கள் தோன்றியதால், இவ்வகை இலக்கியம் பெரிதும் வளர்ந்ததைப் பிறிதொரு பகுதியில் எடுத்துரைப்போம்.

---

* Good Tamil prose began with the Commentators. The present-day printing facilities have added to the quantity of prose literature in Tamil while its quality has gone down very appreciably. In the name of intelligible prose, tne crime of diffusing ungrammatical Tamil and spoiling the sweetness and euphoniousness of Tamil by writing foreign words phonetically without their being Tamilised is ruthlessly prepetuated. The attempt to write pure and unmixed Tamil is condemned by those who are unequal to the task as "Purism."

—*M. S. Purnalingam Pillai in 'Tamil India"*

(Chapter on Tamil Language and Literature)

2. கல்வெட்டுக்கள்

அச்செழுத்து ஏற்படுவதற்கு முன்னரே தமிழ் இலக்கியம் பெருவளர்ச்சியடைந்திருந்தது. எனவே, கல்வெட்டுக்களும் செப்பேடுகளும்* தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணை செய்கின்றன.

தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் அசோகன் காலத்தையொட்டியே முதலில் ஏற்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. இப்போது கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுக்களுள் பழமையானது ஐந்து அல்லது ஆறும் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்தது. இது தென்னுற்காடு மாவட்டத்தில், விழுப்புரம் வட்டத்தில், செஞ்சிக்கு அண்மையிலுள்ள திருநாதர்குன்றத்தில் காணப்படுகிறது. இதைக் கண்டுபிடித்து கோபிநாதராவ் என்பவர் "செந்தமிழ்" இதழில் ஐந்தாம் தொகுதியில் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இக் கல்வெட்டு, வட்ட எழுத்துக்களில் உள்ளது. (கிரந்தத்தமிழிலேயே உளது என்பர் கோபிநாதராவ்) இக் கல்வெட்டாவது :

"ஐம்பத் தேழன
சனந் நோற்ற
சந்திர நத்தி ஆ
சிரிகர் நி சீதிகை"

---

*செப்பேடுகள் தனி மனிதரிடம் இருப்பவை ; சில செப்பேடுகள் ஆசாரிகளால் கொத்தப்பட்டிருக்கும் ; வேறு சில கீறப்பட்டிருக்கும், கல்வெட்டுக்கள் பொது இடங்களில் இருக்கின்றன. எனவே, பிற்காலத்தில் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்க இயலாது. இக்காரணங்களால் கல்வெட்டுக்களையே சிறந்த ஆதாரமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இக்கல்வெட்டில், சந்திரநந்தி என்பது ஆசிரியர் பெயர் ஆகும்; அனசனம் என்பது பட்டினி என்றும், நிசீதிகை என்பது கல்லறை என்றும், ஆசிரிகர் என்பது ஆசிரியர் என்றும் பொருள்படும்.

பத்தாம் நூற்றாண்டு முதல் பதினான்காம் நூற்றாண்டு வரை சோழர்கள் அமைத்த கல்வெட்டுக்கள் பெரும் பாலும் உரைநடையிலேயே அமைந்திருக்கின்றன. இதற்குச் சான்றாக, ஒரு கல்வெட்டிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற பகுதியைக் காண்போம் :

வில்லவராயன் சாசனம்

"ஸ்வஸ்திஶ்ரீ புகழ் சூழ்ந்த புணரி யகழ் சூழ்ந்த புவியில் பொந்நேமி யளவுந் தந்நேமி நடப்ப விளங்கு சயமகளை யிளங்கோப் பருவத்து சக்கர கோட்டத்து விக்கிரமத் தொழிலால் புது மணம் புணர்ந்து மதவரை யீட்டம் வயிராகரத்துவாரி அயிர்முனைக் கொந்தளவரசர் தந்தளமிரிய வாளுறை கழித்து தோள்வலிகாட்டிப் போர்ப்பரி நடாத்திக்கீர்த்தியை நிறுத்தி வடதிசை வாகை சூடித் தெந்திசைத் தேமரு கமலப் பூமகள் பொதுமையும் பொந்நியாடை நன் நிலப் பாவையின் தனிமையுந் தவிரப் புனிதத் திரு மணிமகுடம் உரிமையிற் சூடித் தந்நடியிரண்டுந் தட முடியாகத் தொந்நில வேந்தர்"

இது உரைநடையுமன்று; அகவலுமன்று. இது கவிஞர்களால் ஆக்கப்பெற்ற மெய்க்கீர்த்தியேயாகும். மெய்க்கீர்த்தி இல்லாத சாசனங்களும் சோழர் பாண்டியர் காலத்தில் மிகுதியாக உள்ளன. தஞ்சை இராசராச சோழன் காலத்தில்தான் சாசனக் கல்வெட்டுடன் இடையில் ஒரு பகுதியாக மெய்க்கீர்த்தி என்னும் இவ் வகைப் பாடலும் சேரத் தொடங்கியது.

சுமத்திராவில் 11-ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் அரசாங்க ஏடுகளில் கல்வெட்டுக்களில் தமிழ்மொழி உபயோகிக்க

பட்டுள்ளது. இது பட்டேவியா கலை விஞ்ஞான சேமிப்புக் கழகம் சேமித்துள்ள கல்வெட்டுக்களால் அறியக் கிடக்கின்றது. உடைந்துள்ள இந்தக் கல்வெட்டுப் பட்டயத்தின் காலம் கி. பி. 1088; அதாவது முதலாவது குலோத்துங்க சோழன் தமிழ் நாட்டில் ஆண்ட காலம்.

தாய்லாந்து (சயாம்) நாட்டிலும் தமிழ்க் கல் வெட்டுக்கள் சில இருந்து வருகின்றன.

கல்வெட்டுக்களில் பாடல்கள், விருத்தம், வெண் பாக்கள் மிகுதி. அவற்றை வெளியிட வேண்டும். மைசூர் அரசியலார் கன்னட மொழிக்கு இத்தகைய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். தமிழ் மொழியில் இது போன்ற முயற்சியை மயிலை சீனி வேங்கடசாமி 1959-இல் செய்திருக்கிறார்.

அரசியல் உலகில் சில காலம் பெரிய பதவிகளில் இருந்தவரும், 1933 அளவில் காலமானவருமான எல். டி. சாமிக்கண்ணுப் பிள்ளை என்பார் Indian Ephemeris எனும் ஆங்கில நூலில் கல்வெட்டு செப்பேடுகளிலுள்ள ஆண்டுகளை வரையறை செய்துள்ளார்; வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்க்கு இது மிகவும் பயன்படுகிறது.

கல்வெட்டுக்களைப்பற்றிய உரைநடை நூல்களை டாக்டர் பர்னல், டாக்டர் பூலர் ஆகிய மேனாட்டு அறிஞர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளனர். "சாசனத் தமிழ்க் கவி சரிதம்" எனும் நூலை மு. இராகவய்யங்கார் இயற்றியுள்ளார். தி. நா. சுப்பிரமணியம், "தமிழ் எழுத்துக்கள்" என்ற நூலை, கல்வெட்டு ஆதாரங்களுடன் எழுதியிருக்கிறார்; தென்னிந்தியக் கோவிற் கல்வெட்டுக்கள் என்னும் நூலையும் பதிப்பித்திருக்கிறார். கனக சுந்தரம் பிள்ளை என்பவர் 20 கல்வெட்டுக்களைத் தொகுத்து அச்சிட்டுள்ளார். கடந்த 30 ஆண்டுகளாக

இந்நூல், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துப் புலவர் தேர்வுக்குப் பாடமாக இருந்து வருகிறது. தென்னாட்டுக் கல்வெட்டுக்கள் என்னும் நூலை, மு. சிவகுருநாதன் இயற்றியிருக்கிறார்.

கோபிநாதராவ், வெங்கையா, சுந்தரம் பிள்ளை, K. V. சுப்பிரமணிய ஐயர் என்பவர்கள் அரசியல் அலுவலர்களாக இருந்து கல்வெட்டாராய்ச்சி செய்துள்ளனர். ஏனையோருள் கவிமணி சி. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, தி. வை. சதாசிவப் பண்டாரத்தார், திருவையாறு வை. சுந்தரேச வாண்டையார், கும்பகோணம் ஏ. எம். சடகோபராமானுசாச்சாரி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்து ஆசிரியராக இருந்த எஸ். கே. கோவிந்தசாமி, தஞ்சை கலியாண சுந்தரம் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியராக இருந்த உலகநாதம்பிள்ளை, தமிழ்ப்பேரகராதி அலுவலகத்திலிருந்தவரும் இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரையினருமான சோமசுந்தர தேசிகர் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

குமரிமுனைக் கல்வெட்டுக்களைப் பதிப்பித்த பெருமை, கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளைக்கு உண்டு. கல்வெட்டுத் துறையில் ஈடுபட்டு உழைக்குமாறு இளைஞர் பலரை அவர் ஊக்கப்படுத்தியிருக்கிறார்.

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்க்குச் சோழர் வரலாற்று அறிவு இன்றியமையாதது. தி. வை. சதாசிவப் பண்டாரத்தார் பிற்காலச் சோழ சரித்திரம் 2 பகுதிகளில் விரிவாக எழுதியுள்ளார். இது, பல ஆண்டு முயற்சியால் உருவான நூல். ஒட்டக்கூத்தரின் உலாக்கள், செயங்கொண்டாரின் கலிங்கத்துப்பரணி முதலிய நூல்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ள ஆதாரங்களை இந்நூலுக்குப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். பழந்தமிழர்கள் பல துறைகளில் சிறந்து விளங்கியிருந்த போதிலும், வரலாற்றை ஒழுங்காக

எழுதி வைக்கும் பயிற்சி அவர்களிடமில்லை. இக் குறையைப் போக்கப் பண்டாரத்தாரின் நூல் நமக்கு உதவியாக இருக்கிறது. செந்தமிழ், தமிழ்ப் பொழில் ஆகிய இதழ்களில் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியில் தாம் கண்ட அரிய செய்திகளை இவர் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இந்த நூற்றாண்டில், கல்வெட்டுத் துறைக்கே வாழ்ந்து இறுதி நாள் வரை தொண்டாற்றிய பெரியார் என்று இவரைக் கூறலாம்.

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியில் நம்மவர்க்கு வழிகாட்டியவர் ஐரோப்பியரே. டாக்டர் ஹூல்ஷ் எனும் ஜெர்மன் அறிஞர் தஞ்சையிலும் மாமல்லபுரத்திலும் உள்ள கோயிற் கல்வெட்டுக்களை ஆராய்ந்தார். அவரது முயற்சியால் 1887–இல் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிப் பகுதியை இந்திய அரசியலார் தொடங்கினர். Epigraphica India எனும் சஞ்சிகையை ஓராண்டுக்கு 5, 6 முறை ஆங்கிலத்தில் இப்பகுதியினர் வெளியிட்டு வருகின்றனர். தமிழகத்தைப் பற்றிய அளவில் இதுவரை வெளியான நூல்களாவன :—

South Indian Inscriptions 1 முதல் 8 வரை*

" 12 " 13 "

திருவிதாங்கூர் அரசியலார் T. A. S.

புதுக்கோட்டை Inscriptions (Texts) of the Pudukkottai State with translation and notes.

மைசூர் Epigraphia Karnataka in Kolar Dt. Volume.

---

*முதல் மூன்று தொகுதிகள் மட்டும் மொழிபெயர்ப்பு, விளக்கம், குறிப்பு ஆகியவற்றுடன் வெளிவந்திருக்கின்றன.

9 — Madras Kannada
10 — Telugu
11 — Bombay Kannada

Office of the Superintendent of Epigraphy, Govt. Epigraphist Offiice, Ootacamund.

இதுவரை 15,000 தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் அச்சிடப் பட்டுள. படி எடுத்து, அச்சாக வேண்டிய தமிழ்க் கல் வெட்டுக்கள் 30,000 இருக்கலாம். படி எடுக்காத தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் பல ஆயிரம் உள்ளன. எனவே, இந்தத் துறையில் மிகப் பலர் ஈடுபடுவதற்குப் பெரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பல இடங்களில் கல்வெட்டுக்கள் இன்னும் ஆராயப்படவில்லை. அவற்றைப் பற்றிய குறிப்பு (Index) உடனே வெளிவர வேண்டும்.

முற்காலத்து உரைநடைச் செய்திகளேயும் வழக் கிழந்த அருஞ் சொற்களையும் அறியக் கல்வெட்டுக்கள் துணையாக உள. கோயில் சுவர்களிலேயே இவை பெரும் பாலும் உள. எனவே, கோவில்கள் புதுப்பிக்கப்படும் போதும் தட்ப வெப்ப நிலைகளாலும் பழுதுறுதிருக்க அரசியலார் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பழைய வட்டெழுத்துக்களிலும் இப்பொழுது வழங்கும் எழுத்துக்களையொத்த பழைய எழுத்துக்களிலும் வரையப் பெற்ற தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களும் செப்புப் பட்டயங்களும் கி. பி. 5-ஆம் நூற்றுண்டு முதல் கி. பி. 16-ஆம் நூற்றுண்டு வரை தமிழ் நாட்டின் அரசியல், சமுதாயம், சமயநெறி பற்றிய தமிழ் உரையின் இயல்பிணை விளக்குவனவாகும்.

தமிழ் எழுத்து முறையை அரசியல் அதிகாரத்தின் வாயிலாக மாற்ற முயற்சி நடைபெறும் இந்நாளில், நமது எழுத்துக்கள் இயல்பாக இயற்கையாக முன்னுளில் மாறி வந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளவேண்டியது இன்றி யமையாதது. இதற்குக் கல்வெட்டாராய்ச்சி உதவியாக இருக்கும். கா = கா, கை = கை என்று கல்வெட்டுக் களில் காணலாம். தமிழ் எழுத்தை ஒத்த வடமொழி எழுத்துக்கள் (கிரந்தம்) பல்லவர் காலத்தில் அமைந்த

தையும் கல்வெட்டு வாயிலாகவே அறிகிறோம். T. A. S. Vol. 1 No. 16 - இல் **கல்வெட்டில் எழுத்துக்கள்** என்ற தலைப்பில் கோபிநாதராவ் வரைந்துள்ள கட்டுரை தமிழன்பர் படிக்க வேண்டுவதொன்றாகும்.

எழுத்துக்களின் வடிவங்களைக் கொண்டே இன்ன காலத்தில் இன்ன கல்வெட்டுத் தோன்றியது என்று வரையறுக்க இயலும். வட்டெழுத்து, கோலெழுத்து, கிரந்தலிபி முதலியவற்றில் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் பயிற்சி பெறுதல் வேண்டும். தமிழ்இலக்கியத்தில் ஈடுபாடும் ஏனைய திராவிட மொழிகளிலும் ஓரளவு அறிவும் அவர்களுக்கு இன்றியமையாதன. மேலும், தமிழக வரலாற்று அறிவும் பரந்துபட்ட பொதுஅறிவும் அவர்கள் பெற்றிருக்கவேண்டும். நாடோடிப் பேச்சு வழக்குகளையும் ஆராய்ச்சியாளர் அறிந்திருக்க வேண்டும். அபிமானம் நீங்கி உண்மையைக் காணவேண்டுமென்ற ஆசையும் சுரக்கவேண்டும். இவ்வளவு தகுதிகளும் ஒருங்கே பெற்றவரே கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளராகலாம் என்கிறார் கவிமணி.

இனியாவது, அரசியலார் இத்தகுதிகளைப் பெற்றுச் சிறப்பாகத் தமிழ்த்துறையறிவுள்ளவர்களைக் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளராக நியமிக்க முன்வர வேண்டும். **South Indian Epigraphy** என்ற ஆண்டு அறிக்கை 1947-க்குப் பின் வெளிவரவில்லை. இந்தியா முழுமைக்கும் 300 பக்க அளவில் ஓர் அறிக்கை வெளியிடப்படுகிறது ; இதில் 5, 6 பக்கந்தான் தென்னாட்டுச் செய்திகள் உள. இந்த முறையிலும் மாறுதல் செய்து, தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களுக்குச் சிறப்பான இடம் கொடுக்கவேண்டுவது அரசியலாரின் கடமையாகும்.

3. ஐரோப்பியர் காலத்தில் உரைநடை

நெடுங்காலமாகவே, ஒரு வகையான உரைநடை தமிழ் மொழியில் ஓரளவு இருந்துவந்தது என்பதையும், அது படித்தவர்களுக்காகவே எழுதப் பெற்றது என்பதையும் முந்திய பகுதிகளில் குறிப்பிட்டோம். இருபதாம் நூற்றாண்டில், தமிழ் உரைநடை வேறுபட்ட வகைகளில் பெரு வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதை அடுத்த பகுதியில் ஆராய்வோம். இவ் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலிய ஐரோப்பியர்கள் தமிழகத்துக்கு வந்ததையும், அதனால் இலக்கியத் துறையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களையும் இப்பகுதியில் குறிப்பிடுவோம்.

17-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஜிகென்பாக் (Ziegenbag) 1663 – 1719 என்னும் டேனிஷ்காரர் ஒருவர் தமிழகத்திற்கு வந்தார். அவரே, தமிழ் எழுத்துக்களை –அச்சுக் கருவிக்கு ஏற்ற முறையில் அமைப்பதற்காக-மரத்தில் தோண்டினார். அவர் 1716-இல் வெளியிட்ட ஒரு நூலில் தமிழ், இலத்தின் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் பல சொற்கள் ஒன்றாக இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். இருமொழிகளின் இலக்கண வழக்குகளையும் இந்நூலில் ஆராய்ந்திருக்கிறார். இந்நூலின் பெயர் "தமிழ் இலத்தின் ஒப்பிலக்கண ஆய்வு" (Comparative Study of Tamil and Latin Grammar) என்பதாகும். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூல் நிலையத்தில் இதனை யான் பார்த்திருக்கிறேன். இதற்கு முன்னரே 1679-ல் இயற்றப்பெற்றது

Fr. Atem De Proenca தொகுத்த தமிழ் - போர்த்துகீசு அகராதி. இந்நூல் இப்போது கிடைக்கவில்லை.

பிற மொழிகளிலிருந்து அறிந்தவற்றைத் தமிழில் எழுதும் முயற்சி தொடங்கியபோதே, உரைநடையை மிகுதியாகக் கையாளும் முறை பரவிற்று. இந்த நோக்குடன் பார்த்தால், தமிழ் உரைநடை 18-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் வளரத் தொடங்கியது என்பது தெரிய வரும். ஏனைய இந்திய மொழிகள் பலவற்றில், இதற்குப் பிறகே உரைநடை தோன்றியதென்பதை, "பிற மொழிகளில் உரைநடை" என்னும் பகுதியில் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

ஐரோப்பியர் வருவதற்கு முன்னர்த் தமிழ்மொழியில் தனி உரைநடை நூல்கள் இல்லையென்பது இதுவரை கூறியதிலிருந்து புலனாகும். 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியிலிருந்து மதுரைக்கு வந்த தத்துவப்போதக சுவாமிகள் (Robert de Nobili) என்ற கத்தோலிக்கப் பெரியார் தனி உரைநடை நூல்கள் எழுத வழிகாட்டினார். முழுவதும் உரைநடையாலாகிய நூல் ஒன்றை இயற்றிய முதல்வர் இவரே. இவர் யாத்த நூல்கள், "ஏசுநாதர் சரித்திரம்," "தத்துவக் கண்ணாடி" முதலியன. இந்நூல்களில், ஆசிரியர் வடசொற்களை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை

இந்தக் காலத்தில்தான், பிரெஞ்சிந்தியாவில் செல்வாக்குடன் விளங்கியவரும், ஐரோப்பியருடன் தொடர்பு கொண்டவருமான ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை என்பவர் தினப்படி செய்திக் குறிப்பு ஒன்றை எழுதினார். இக்குறிப்பு, தென்னாட்டு வரலாற்றின் இருளடைந்த பகுதி

ஒன்றைப்பற்றி அரிய செய்திகள் பலவற்றைத் தருகிறது. இது, 'செந்தமிழ் நடையில் எழுதப்படவில்லை. எழுத்துப் பிழைகள் மலிந்து கிடக்கின்றன. "அநேக படியாத குமாஸ்தாக்களைக் கொண்டு எழுதுவித்தது." எனினும், இதன் நடையில் வன்மையும் ஓட்டமும் இருக்கின்றன. 200 ஆண்டுகளுக்குமுன் தமிழ்நாட்டில் கையாளப்பெற்ற தமிழ் நடையை இதிலிருந்து அறியலாம்.

> பிரத்தியேகமான ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை தினப்படி சேதி குறிப்பு 1746 ௵ அக்டோபர் ௴ 24 உ அக்ஷய ௵ அற்பசி ௴ 11உ சோம வாரம்.
>
> இற்றைநாள் காலத்தாலே துரையவர்கள் சத்து முசாப்பா யிருந்தபடியினுலே படுத்துக்கொண்டிருக்கச்சே போட்டுக் கொள்ளுகிற நெடுங்கால் சட்டை இரொப்பதேர சாம்புறு குல்லாவுடனே பல்லக்கின் பேரிலே ஏறிக்கொண்டு செட்டித்தெருவிற்கு நேராயிருக்கிற கடற்கரை சின்னவாசல் படியிலே போயிறங்கி அதற்கு நேராயிருந்து கப்பலுக்குச் சலங்குகள் விடுகிறபடியினுலே அங்கே போயிருந்து சலங்குகள் சீக்கிரம் துக்குத் துள்ளிவித்து அங்கே யிருந்து துவானுக்குப் போய் விசாரித்துப் போட்டுச் சென்னப்பட்டணத்திலிருந்து காத்துக்கு அடிபட்டு கம்பங்கள் பாய்மரங்கள் தெறிச்சு மறுபடி ஆனுப்போல ஒரு சின்னக் கம்பம் வைத்துக்கொண்ட கப்பல் கம்பத்துக்காணுதென்று வருகிற பூறபோம் என்கிற கப்பலைக்கண்டு அதற்கு அனுப்ப வேண்டியதும் துறைக்கு நேராக வரும் போது அதற்குச் சலங்கும் மத்ததுகளும் அனுப்பச் சொல்லிப் போட்டு வீட்டுக்கு வந்தார்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

கி. பி. 17-ஆம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த இவ்வாசிரியர் 'தருக்க பரிபாஷை' என்ற உரைநடை நூலை இயற்றி

யுள்ளார். இவ்வுரைநடை நூல் தருக்க சாத்திரங் கற்கும் மாணுக்கர்களுக்குரிய முறையில் எழுதப்பெற்றுள்து.

வீரமா முனிவர் 1680-1746

இத்தாலி நாட்டினரான பெஸ்கி என்னும் வீரமா முனிவர் 18-ஆம் நூற்ருண்டில் நம் நாட்டிற்கு வந்தார். இவர் தமிழில் உரைநடை நூல்கள் சிலவற்றை எழுதி யுள்ளார். பனையோலை எழுத்துக்களுக்குச் சுழி வைத்து, முற்றுப்புள்ளி, நிறுத்துப்புள்ளி போன்ற குறியீடுகளை ஏற்படுத்தியவர் இவரேயாவார். ஒரு நூற்ருண்டுக்கு முன் வரை 'எ' என்னும் எழுத்து நெடிலையும், குறிலைக் குறிப் பதற்கு அந்த எழுத்தின்மீது ஒரு புள்ளி வைப்பதும் வழக்கமாக இருந்தது. எ, ஏ, ஒ, ஓ, எழுத்துக்களுக்கு இப்போதுள்ள அடையாளத்தை உண்டாக்கியவர் வீரமா முனிவரே. இவர் காலத்திற்கு முன் 'அ'வுக்கு மேல் ஒரு புள்ளி வைப்பது வழக்கமாக இருந்தது. புள்ளி வைக்காமல் எழுதுவது நெடில் (ஆ) எழுத்தைக் குறிப்பிடுவதாக இருந்தது. 'அ'வில் கீழே வளையம் போட்டு இன்றைய 'ஆ'வை உண்டாக்கினுர். திவாகரம் என்னும் (லெக்சி கன்) நூலை முதன் முதலில் ஆக்கியவர் இவரே. தொன்னூல் என்னும் இலக்கணத்தையும் இவர் எழுதி யுள்ளார்.

தெளிவான நடையில் வழக்கிலுள்ள அழகான சொற் களைப் பயன்படுத்திப் புதிய கருத்துக்களை இவர் உணர்ச்சி யோடு எழுதியிருக்கிருர். இக்காரணத்தால், "வேதியர் ஒழுக்கம்" போன்ற இவரது நூல்களை மக்கள் விரும்பிப் படித்தனர். இவருடைய "பரமார்த்த குரு" என்ற கதை யைத் தமிழில் தோன்றிய முதல் **ஏளன இலக்கியம்** (Satire) என்று கூறுவர் அறிஞர். *சதுரகராதி, தமிழ்-

*1. பெயர் 2. பொருள் 3. தொகை 4. தொடை

இலத்தீன், தமிழ் - பிரெஞ்சு, போர்ச் - லத்தீன் - தமிழ் அகராதிகளை எழுதியுள்ளார். இவர் திருக்குறளை லத்தின் மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இது இன்னும் அச்சிடப் பெறவில்லை. வீரமாமுனிவர் பற்றிய வரலாற்று நூல் ஒன்றைத் "தமிழ்த் தொண்டர்" என்னும் தலைப்பில் தேம்பாவணி ஆராய்ச்சியாளர் ஜே. ஜி. சுந்தரம் எழுதியிருக்கிறார். இந்த இனிய நூலினைத் தூத்துக்குடித் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர். இனி, வீரமா முனிவரின் நடைக்கு ஒரு சான்று தருவோம்.

> பரமார்த்த குருவும், ஐந்து சிஷ்யர்களும் மடத்துக்குச் சென்ற பின்பு, ஆற்றிலே தாங்கள் பட்ட அவதியைப் பலகாலும் சொல்லிச் சொல்லி விசனப் பட்டார்கள். அப்பொழுது மடத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு கண் குருட்டுக் கிழவி நடந்தவை களையெல்லாம் விவரமாய்க் கேட்டுக் கைகொட்டி நகைத்து .... "தன்னையாகிலும் வேறொருவனை யாகிலும் தப்பவிட்டெண்ணினாற் கணக்குந் தப்புத் தான்......" என்றாள்.

பங்களூரிலுள்ள யுனைட்டட் தியலாஜிகல் கல்லூரி யில் பெஸ்கியின் 'கொடுந்தமிழ்' என்னும் லத்தின் நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியில் சிதைந்து போன சில பகுதிகள் செல்லரித்த நிலையில் 1959-இல் கிடைத்தன.

ஜெர்மன் பாதிரிமார்

ஜெர்மன் லூதரன் மிசனைச் சேர்ந்த பாதிரிமார் இருவர் சிறையில் இருந்தபோது தமிழ் - ஆங்கில அகராதி ஒன்றை எழுதி 1779-ல் அதை வெளியிட்டனர். இதுவே Fabricus's Tamil Dictionary.

சிவஞான முனிவர்

தமிழில் தருக்க நூல் ஒன்றை முதலில் (மொழி பெயர்த்து) இயற்றிய சிவஞான முனிவர், வீரமா முனிவர் காலத்தை யொட்டியே வாழ்ந்தவர். இவர் சைவ சித்தாந்த நூலான சிவஞான போதத்திற்குப் பேருரை வகுத்தவர்; நன்னூல் உரைகாரர். இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி போன்ற இலக்கண ஆராய்ச்சி நூல்களையும், "சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம்" என்ற நூலையும் இவர் எழுதி யுள்ளார்.

இவருடைய நடை எந்தப் பொருளையும் தெளிவாகச் சிந்திக்கவும், கண்டனம் எழுதவும், மொழிபெயர்க்கவும் பொருந்துவது. உரையாசிரியர்களுடைய நடையை நன்றாக மனத்திற்கொண்ட சிவஞான முனிவர், தெளிவாக விளங்கக்கூடிய முறையில் உயர்ந்த பொருள் பற்றித் தூய தமிழ் நடையில் விரிவாக ஆராய்ந்தெழுதும் உரைநடையினைத் தோற்றுவித்துப் பரப்பியவராவர்.

இவர் இயற்றிய உரைச் செய்யுள்கள் என்ற நூலில் தனிச் செய்யுளுரை என்னும் பகுதியில் காணப்படும் பின் வரும் வரிகளை அவருடைய நடைக்குச் சான்றாகக் காட்டலாம் :

> சங்கமரீஇய சான்றோர், அவரொடு ஒரு தன்மை யராகிய சான்றோர் செய்த இலக்கணத்தின் வழாத செய்யுட்களின் பொருள் நுட்பங்களை எம்மனோர்பால் கேட்பின் அமையும் ; வாழையிலே தாழையிலே என்றற் றொடக்கத்து இழிவழக்குகளும், எந்தனங்கள் என்றற் றொடக்கத்து சந்தி வழுவும்...இன்னோரன்ன செய்யுட்கள் இவ்வாறு செய்யுட் செய்ய வல்லாரைக் கேட்க அமையுமல்லது எம்மனோரையும் அவரொடு ஒருவராக்கி இவற்றையும் ஒன்றாகக் கருதிக் கேட்டல் அமையாதென அறிக.

பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

இவர் கொலை மறுத்தல் உரை, வைராக்கிய தீபம் என்ற நூல்களை இயற்றியவர்; விளக்கமான உரைநடை எழுதியவருள் ஒருவர்.

பாதிரிமார்

புதிய மொழியைக் கற்கும்போது, அந்த மொழியின் இலக்கணத்தை அறிய வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது. தம் மொழியிலுள்ள சொற்களுக்கு, அந்த மொழியில் ஏற்ற சொற்கள் எவையெவை என்பதையும் அறிய வேண்டும். எனவே, தமிழ் கற்க முன்வந்த ஐரோப்பியப் பாதிரிகள் இலக்கண நூல்களையும் அகராதிகளையுமே இயற்றுவாராயினர்.

19–ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கில ஆட்சி இந்தியாவில் வேரூன்றிற்று. அதன் பயனாக அமைதி நிலவியது; மக்களுக்குக் கல்வியில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. இந்த ஆர்வம், தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்தது. அச்சகங்கள் தோன்றின. ஏட்டுப் பிரதிகள் அச்சு நூல்களாக வெளிவந்தன. தங்கள் மதத்தைப் புகழ்ந்தும், அயலார் மதத்தைப் பழித்தும் வெளியீடுகள் வெளிவரலாயின. தம் மதத்தைத் தமிழ் மக்களிடையே பரப்ப முன்வந்த மேனாட்டுப் பாதிரிமாருக்குத் தம் குறிக்கோளை நிறைவேற்றத் தமிழ் மொழியைக் கற்பது இன்றியமையாததாயிற்று. ஆகையால், அவர்கள் தமிழைக் கற்க முன் வந்தனர்; தமிழில் பேசவும் சொற்பொழிவாற்றவும் முயன்றனர். இவ்வாறு சமயப் பிரசாரத்தின் பொருட்டாகத் தமிழ் மொழியைக் கற்ற சிலர், மொழியாராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டனர்; உரைநடை நூல்களை இயற்றும் பணியில் தலைப்பட்டனர். வீரமா முனிவர் நெடுங்

கணக்கு முறையாகச் சொற்களின் பொருளை விளக்கும் அரிய தமிழ் அகராதியை முதலில் இயற்றினர்; வேறு சிலர், பிற மொழியினின்றும் சில நூல்களைத் தமிழில் ஆக்கினர்; இன்னும் சிலர், பல கலைகளுக்கு உரிய பனுவல்களைத் தமிழில் எழுத முற்பட்டனர். இத்தகைய மேனாட்டுப் பாதிரிமார்களில் தலைசிறந்தவர்கள் (முன் சொல்லப்பெற்ற) வீரமா முனிவர், தமிழ்-ஆங்கில அகராதியை இயற்றிய டாக்டர் J. P. ராட்லர், வின்ஸ்லோ,* திருவாசகத்தையும் நாலடியாரையும் திருக்குறளையும் மணிமேகலையை (உரைநடையில்) யும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த போப்பையர் (G U. Pope-1820-1908), திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் இயற்றிய கால்டுவெல் ஐயர், தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் தொகுத்து ஓர் அகராதியாக வெளியிட்டவரும் தமிழ் இலக்கணத்தைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் அரியதொரு நூல் எழுதியவருமான லாஜரஸ், "திருட்டாந்த சங்கிரகம்" என்ற தலைப்பில் பழமொழிகளைத் திரட்டி ஒரு நூலாக்கிய பெர்சிவல் என்போராவர்.

கால்டுவெல் 1814—1891

மொழி உலகில் திராவிட மொழிகள் ஒரு தனிக் குடும்பம் என்பதைத் தமது அரிய ஆராய்ச்சியில் உலகம் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்த பெரியார் இவரே. தமிழ் நாட்டில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் இன்றியமையாமையை முதல் முதல் வெளிப்படுத்தியவரும் இவரே. கையில் கருவிகளை எடுத்துக்கொண்டு போய்க் கொற்கைப்

* வின்சுலோ இயற்றிய அகராதியின் தனிச் சிறப்பு வடசொற்களையும் தமிழ்ச் சொற்களையும் தனித்தனியே கொடுத்திருப்பதாகும். இது 1862-இல் வெளியாயிற்று. புதிய குறிப்புக்களுடன் திருத்தி வெளியிட வேண்டுமென்ற முயற்சியே தமிழ்ப் பேரகராதியாகப் பிற்காலத்தில் உருப்பெற்றது. 1907-இல் போப்பையர் இறந்த பிறகு, அவர் சேர்த்திருந்த குறிப்புக்களும் சென்னைக்குக் கொண்டுவரப் பெற்றன. இவையும் தமிழ்ப் பேரகராதி தொகுப்பு வேலைக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன.

பகுதியை அகழ்ந்து உண்மைகளைத் தாமே ஆராய்ந்தவர் இவரே.

தமிழ் இலக்கியப் பகுதிகளில் சிறந்தன பலவற்றை ஆங்கில மொழியில் ஆக்கி உலகம் போற்றச் செய்தவரும் இவரே.

கால்டுவெல் தமிழ் மொழியின் அமைப்பை, இயல்பை, நல்ல கூறுகளை ஆராய்ந்தவர்: அவருடைய ஒப்பிலக்கணம் முதல் முயற்சி; ஒரு பல்கலைக்கழகம் செய்ய வேண்டிய வேலையைத் தனியொருவராகச் செய்து, தமிழ் தனித்து விளங்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த மொழி என்ற உண்மையைக் காய்தல் உவத்தல் இன்றி வெளியிட்டார். அவரின்றேல் மொழிப் பெருமை பேசி நாம் இன்று தலை தூக்கி நிற்க இயலாமற் போயிருக்கும்.

இந்தியாவுக்குச் சமயத் தொண்டாற்ற வந்த கால்டு வெல்லின் புகழ் இன்று நிலைத்திருப்பது அவருடைய மொழிப் பணியால்தான் என்பது குறிப்பிடத் தகுந்தது.

தேச வழமை

• இது, ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணத்து மக்களிடையே இருந்த வழக்கங்களை இக்காலத்தவர்க்கு அறிவிக்கும் அரிய சட்ட நூல். இது 1862-இல் வெளியாயிற்று. அந்நாளில் யாழ்ப்பாணத்தார் பயன்படுத்திய தமிழின் போக்கை இதிலிருந்து நாம் அறியலாம்.

தேச வழமை

முகவுரை

இலங்கைத் தீவிலுள்ள யாழ்ப்பாண் நாயன் பட்டினத்தில் நடந்துவருகிற வழமைகள், இவைகள் உலாந்தாக் கொம்பெனியார் காலத்துத் தேசவழமை

களுங் கட்டளைகளுமெனப்படும். இந்தத் தேசத் தாருடைய சென்மச் சுபாவமான வழமைகளின்படி நியாயத்தலங்களில் நீதி செலுத்தப்பட்டும் வருகின் றது. அவ்வழமைகளாவன, முதுசொம், மஞ்சனீர், நன்கொடை, கொள்வனவு, விற்பனவு, காணிகள் தோட்டங்கள் ஒற்றிவைத்தல், மீழுதல், அறுதி விற்றல் முதலானவைகளாம்.

௯. அதிகாரம்

சுதந்திரங்களும் ஆதன உரிமைகளும்

பிதாமாதாவின் முடுகின உறவுமுறையார் மனச் சந்தோஷத்தின் பேரால், கலியாணம் முடிக்கப் போகிற பெண்பிள்ளையிடமாக வந்து ஒரு கலியாணம் முடிக்கிறதற்கு சீதனமாக வென்கிலும், நன்கொடை யாக வென்கிலும் தங்கள் ஆதனங்களிலே சிலவற் றைக் கொடுப்பார்கள். இந்தச் சீதன நன்கொடை இன்னார் கொடுத்ததென்று சீதன ஓலையிலே காண் பித்து, கொடுத்தவர்களும் அதிலே தங்கள் கையெழுத்துத் திட்டமாக வைக்கவேண்டியது. இப்படிக் கொடுப்பது மனப் பிரியத்தினாலல்லாமல் வலாத்காரத்தினாலல்ல.

ஆறுமுக நாவலர் 1822 — 76

பாதிரிமார் வேத நூல்களை மொழிபெயர்த்துப் பொது மக்களிடையே தம் மதத்தைப் பரப்ப முயன்றபோது, அதற்கு மாற்றாக மக்களிடையே இந்து சமய உணர்ச்சி யைப் பரப்ப, இந்துக்கள் இராமாயணம், பாரதம் போன்ற நூல்களை உரைநடையில் எழுதலாயினர். யாழ்ப்பாணத் தைச் சேர்ந்த ஆறுமுக நாவலர், அச்சகம் ஒன்றை நிறுவி அதன் வாயிலாகச் சைவ நூல்களை நன்கு பதிப்பித்தார். சமயச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியும் உரைநடை நூல்களை

இயற்றியும் வளர்ச்சியின்றித் தளர்ச்சியுற்றுக் கிடந்த தமிழ்மொழிக்குப் புத்துயிரளித்தவரும் இவரே. குறிப்பாக, உரைநடைக்கு இவர் ஆற்றிய தொண்டு அளவிடற்கரிது. தாம் கற்ற பண்டை நூல்களிலிருந்து பல தொடர்களையும் செய்யுட்களையும் உரைநடையாக அமைத்து விடுதலே, "உயரிய" செந்தமிழ் நடையெனக் கொள்ளப் பெற்ற காலத்தில், ஆறுமுக நாவலர், விளங்கக்கூடிய எளிய தமிழில் எழுதத் தொடங்கினார். தெளிந்த பொருளும் வீர உணர்ச்சியும் உரைநடையில் உண்டாகும் பொருட்டுக் குறியீட்டிலக்கணத்தைத் தமிழ் உரைநடையில் முதன் முதல் பயன்படுத்தியவரும் இவரே. இவர் மொழிபெயர்த்து இயற்றிய விவிலிய நூலிலும் (Bible) இவர் தமிழ் இலக்கங்களையே பயன்படுத்தியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

இலக்கண வழு இல்லாத தூய்மையான எளிய நடையை முதன் முதல் கையாண்ட பெருமையும் நாவலருக்கு உரியது. "வைதாலும் வழுவின்றி வைவாரே" என்று இவரைப்பற்றி ஒருவர் புலம்பியதாகக் கூறுவர். இவருடைய உரைநடை நூல்கள் இன்றும் படித்து இன்புறத்தக்கனவாய் இருக்கின்றன. மேலைநாட்டுக் கல்வியின் பயனாக, ஆங்கில இலக்கிய நயங்களில் கவர்ச்சியுடையவராய், நாவலர் அதன் நயங்களைத் துய்த்து இன்புறத் தொடங்கினார். அதனாலேயே, தமிழிலும் நல்ல உரைநடை நூல்கள் எழுதவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இவருக்கு ஏற்பட்டது. மெதாடிஸ்ட் காட்சிசம் (Methdist Catcheism) என்ற கிறித்தவ சமய நூலைப் பின்பற்றிச் **சைவ வினா-விடை** என்னும் நூலை நாவலர் இயற்றினார். இலக்கண நூல் ஒன்றையும் வினா-விடை வடிவத்தில் பலரும் எளிதில் படித்து உணர்வதற்கேற்ப நாவலர் எழுதியுள்ளார். இவருடைய சைவ வினா-விடை, முதற் புத்தகத்திலிருந்து, ஒரு

பகுதியைத் தருவோம். வட சொற்களும் (மணிப்பிரவாள நடையும்) நாவலர் எழுத்துக்களில் இருப்பது இதிலிருந்து தெரியவரும்.

கடவுளியல்

1. உலகத்திற்குக் கருத்தா யாவர்?
சிவபெருமான்.

2. சிவபெருமான் எப்படிப்பட்டவர்?
என்றும் உள்ளவர், எங்கும் நிறைந்தவர், எல்லாம் அறிபவர், எல்லாம் வல்லவர்.

3. சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யுந் தொழில்கள் எவை?
படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், என்னும் மூன்றும்.

15. பாவங்களாவன யாவை?
கொலை, களவு, கள்ளுக் குடித்தல், மாமிசம் புசித்தல், பொய் பேசுதல், வியபசாரம், சூதாடுதல் முதலானவைகள்.

நாவலர் மிகக் கடுமையான நடையிலும் எழுதியுள்ளார். இவரது கடுந் தமிழுக்குச் சான்றாக ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடுவோம். ஒரு நாள் காலை 7-30 மணி அளவில் நாவலர் கடற்கரையில் நடந்துகொண்டிருந்தார். அப்போது ஒரு வீட்டில் தீப்பற்றிக் கொண்டது. அதைப் பற்றி நீதி மன்றத்தில் நாவலர் சாட்சி கூற நேர்ந்தது. "தீப்பற்றியபோது எத்தனை மணி யிருக்கும்? தாங்கள் என்ன செய்துகொண்டிருந்தீர்கள்?" என்று நீதிபதி நாவலரைக் கேட்டார். நாவலர் ஆங்கிலத்தில் மறுமொழி கூறியதை ஐரோப்பிய நீதிபதி விரும்பவில்லை. எனவே, மொழி பெயர்ப்பாளரைத் திணற வைக்கும் நோக்கோடு, கடுமையான தமிழ் நடையில் நாவலர் பின்வருமாறு விடை பகர்ந்தாராம்.

"அஞ்ஞான்று எல்லிஎழ நானாழிப் போதின்வாய் ஆழி
காலேற்றுக் காலோட்டப் புக்குழி"* [வரம்பணித்தே

இதை மொழிபெயர்க்க இயலாமல், நீதி மன்றத்திலுள்ள அலுவலர் தடுமாறினராம். பின்னொரு முறை, ஒரு கடையில், 'தேங்காய் விலை என்ன?' என்று கேட்பதற்கு, "அம்மையே, நீவிர் தெங்கங்காய்களை மாறல் எங்ஙனமோ?" என்றாராம்.

நாவலருடைய நூல்களில் சில இடங்களில் தொடர்பு இல்லை; இப்போது வெளிவரும் தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் சிலவற்றைப் படிப்பவர்க்கு அவருடைய நடையிலும் சிறப்பாக ஒன்றும் புலப்படுவது அருமை. ஆறுமுக நாவலரின் நடையை மணிப்பிரவாள நடை என்றே சொல்லலாம் என்பதும் சிலர் கருத்து. சான்றாக அவரது திருவிளையாடல் வசனம், பெரிய புராண வசனம் ஆகியவற்றையும், பின் வருவன போன்ற கடிதங்களையும் சிலர் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

> அன்னதானம் முதலிய தானங்களைச் சற்பாத்திரத்திலே செய்வது புண்ணியம்; அசற் பாத்திரத்திலே செய்வது பாவம். சற்பாத்திரங்களுள்ளும் கரும யாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது ஒரு பிறப்பளவு நிற்கும்; தபோயாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது நூறு பிறப்பளவு நிற்கும்; செபயாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது ஆயிரம் பிறப்பளவு நிற்கும்; தியான யாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது கற்ப மளவும் நிற்கும்; ஞான யாகஞ்

---

* ஞான்று - நாளில். நானாழி - நான்கு நாழிகை. ஆழி - கடல். போது - காலம். வரம்பு - ஓரத்தினருகே. எல்லி - சூரியன். எழ - எழுவதற்கு. காலேற்று - காற்றை வாங்கிக்கொண்டு. காலோட்டப் புக்குழி - உலாவச் சென்றபோது.

இவ்வாறு தமிழ் பேசுபவர்களைப் பற்றி, வ. ரா. அவர்கள் எழுதியிருப்பதை இங்கே குறிப்பிடலாம். "அவர்கள் தமிழ் பேசுவதும் நான் இங்கிலீஷ் பேசுவதும் ஒன்றுதான். இரண்டும் தமிழ் பேசும் தமிழர்களுக்குப் புரியாது."

செய்வோருக்குக் கொடுத்தது மகா சங்கார கால மளவு நிற்கும். இதற்குப் பிரமாணம் - சிவதரு மோத்திரம், நான்காவது பலவிசிட்ட. காரணவியல்.

(ரௌத்திரி ஹூ வைகாசி மீ 21உ நாவலர் எழுதிய முதல் விக்கியாபனத்தில் ஒரு பகுதி)

கவர்னர், கம்மிஷணர், கவர்ன்மெண்டு ஏசண்டு, சுப்பிரிங் கோட்டு யூரிமார், டிஸ்திறிக் கோட்டுப் பிறக்கருசி, கிறிமினல் வழக்கு முதலிய சொற்றொடர்களை நாவலர் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவற்றை இக்காலத்தில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது பெருந்தவறென்று அறிஞர் பலர் கருதுகின்றனர். இந்தக் கருத்துக்களில் ஓரளவு உண்மையிருக்கிறது. ஆனால், இலக்கிய நலன் ஆய்பவர்கள் உரிய ஆசிரியர் வாழ்ந்த சூழ்நிலை, காலம், அக்காலத்தில் இலக்கியம் இருந்த நிலை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே அவர்களுடைய நூல்களை ஆராய முற்படவேண்டும். அந்த அளவில் பார்க்கும் போது, நாவலர் தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கந் தந்திருக்கிறார் என்பதைத் தடையின்றி ஒப்புக்கொள்ளலாம். அவருடைய மொழிப்பணி பின்வரும் ஈரடிகளால் இனிது விளங்கும்.

" நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
சொல்லு தமிழெங்கே சுருதியெங்கே "

—சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை

சுருங்கச் சொன்னால், ஆங்கில மொழியில் **டிரைடன்** என்பவர் உரைநடைக்குத் தந்தையாக விளங்குவது போலவே, தமிழ் உரைநடையின் தந்தையாக ஆறுமுக நாவலர் மிளிர்கின்றார். இதையொட்டியே, "வசன நடை கை வந்த வல்லாளர்" என்று வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் இவரைச் சிறப்பித்திருக்கிறார். பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி யென்றால், உரைநடைக்கு ஒரு

புலவன் ஆறுமுக நாவலர் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

குழந்தைகளுக்கு, அவர்களுடைய வயது வாரியாகப் பாகுபாடு செய்து பால பாட நூல்களை எழுதிய முதல்வர் நாவலரே என்பதும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. சமயச் சொற்பொழிவுகளாலும், மொழிபெயர்ப்பு வேலைகளாலும் நாவலர் தமிழுக்குச் செய்திருக்கும் தொண்டைப்பற்றி உரிய பகுதிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

இராமலிங்க அடிகள் 1823-1874

ஆறுமுக நாவலர் காலத்தவரான வடலூர் இராமலிங்க அடிகள் "திருவருட்பா"வால் புகழ் பெற்றவர். இவர் பெரிய புராணத்திலுள்ள மனுநீதிச் சோழன் வரலாற்றை "மனுமுறை கண்ட வாசகம்" என்னும் பெயருடன் எழுதியிருக்கிறார். இந்த நூல் யாவரும் படித்துப் பயனடையத் தக்க நிலையில் அமைந்திருப்பது; பொருட் செறிவும், சொல்லடுக்கும், பக்திச் சுவையும் நிறைந்தது. இராமலிங்க அடிகள் எழுதியுள்ள "ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்" என்ற கட்டுரை, படிப்பவர் உள்ளத்தை உருக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. இந்நூலின் நடை (இப்போது மாறி விட்டதால்) இக்காலத்திற்கு ஏற்றதன்று அக்காலத்தில் உரைநடை நூல்கள் மிகுதியாக இல்லாமையால், இந்நூல்கள் சிறப்பாகக் கொள்ளப்பட்டன. நாயன்மார்களுக்குப் பிறகு இவரைப்போலச் சைவ சமயப் பத்தி நெறிப் பாடல்கள் பாடியவர் ஒருவருமில்லை எனலாம்.

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை

ஆறுமுக நாவலர், இராமலிங்க அடிகள், ஆகியோரோடு சேர்ந்து 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் அறிஞராகச்

சிறந்து விளங்கிய மூன்றுவது தமிழ்ப் பெரியார் மகா வித்துவான் மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளை ஆவார். டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயரின் ஆசிரியர் என்ற அளவிலேயே இவர்களை இன்றைய தமிழ் மக்கள் அறிவர். "இவருடைய வீடு ஒரு கலைமகள் நிலையமாகத் திகழ்ந்தது. தம்பால் வரும் பல மாணக்கர்களுக்கும் பாடஞ் சொல்லு வதும், தம்மைப் பார்க்கவந்த பிரபுக்களிடம் தமிழ் நூல் களிலுள்ள அருமையான செய்திகளைக் கூறி மகிழ்வித் தலும்...ஆகிய தமிழ்த் தெய்வ வழிபாடுகளே காலை முதல் இரவு நெடுநேரம் வரையில் இவருடைய வேலையாக இருந்தன.'' இவருடைய நூல்கள் அனைத்தும் கலம்பகம், தலபுராணம் முதலியவையே. சாமிநாத ஐயர் எழுதி யிருக்கும் "மகா வித்துவான் ஸ்ரீ மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் சரித்திரம்'' சிறந்த முறையில் வெளியாகி யிருக்கும் இவரது வரலாற்று நூலாகும்.

சுப்பராயச் செட்டியார்

பிள்ளை அவர்களின் மற்ரெருரு மாணவர் திரிசிரபுரம் சோடச அவதானம் சுப்பராயச் செட்டியார் என்பவர். இவர்தான் முதலில் சிலப்பதிகாரத்தை வெளியிட்டவர். இவர் வெளியிட்டது புகார்க் காண்டத்துக்கு மட்டும் மூலம்.

மணிமேகலையைத் திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளை என்பவர் வெளியிட்டிருக்கிருர்.

வீராசாமிச் செட்டியார்

அஷ்டாவதானம் வீராசாமிச் செட்டியார் என்பவர் **விநோதரச மஞ்சரி** என்னும் அரிய உரைநடை நூலையும்,

"கர்ணபரம்பரைச் செய்திகளின் தொகுப்பு" ஒன்றையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். இவரது நடை, ஆறுமுக நாவலர், இராமலிங்க அடிகள் ஆகியோருடைய நடைகளினின்றும் வேறுபட்டுத் தனிச்சுவை பயப்பதாகும். சான்றாகச் சில வரிகளைக் கீழே காண்க.

காற்றுக் கெதிரே ஏற்றிய விளக்குப்போல, அடிக்கடி யலைந்து ஓயாமல் ஆடும் பம்பரம் போல, இடைவிடாது சுழன்று, ஒரு வேலையுமில்லா விட்டாலும் நிற்க நேரமில்லாமல் திரியும் நாய் போல அரைக் கணமுந் தங்காது, காடு மலை காறுகளெல்லாங் கடந்து, லோகா லோகமெங்கும் ஓடியுழல்கின்ற பொல்லாத மனமென்னுங் குரங்கு அஞ்ஞானமாகிய வெறிகொண்டு, ஆணவமாகிய மரத்தில் ஏறி, பலவகை எண்ணமாகிய இலைகள் செறிந்த ஆசையாகிய கிளைகளைத் தாவி, தீவினை யாகிய கனிகளைக் கொள்ளை கொண்டு சேஷ்டை செய்யவொட்டாமல், அதனை நிராசையாகிய கயிற்றினாற் கட்டி விடய வாதனை யில்லாமல் அடக்கி வைத்தாலும், தெய்வத்தை உணரும் ஞானமில் லாதவர்களுக்கும் மோக்ஷத்திற்கும் வெகுதூரமே.

தாண்டவராய முதலியார்

செய்யுள் நடையிலும் உரைநடையிலும் பஞ்சதந்திரக் கதைகள் பல வெளியாகியிருந்தும் தாண்டவராயமுதலியார் என்பவரே எல்லோரும் பாராட்டுகின்ற முறையில் "பஞ்சதந்திர"த்தை எழுதியிருக்கிறார். "19-ஆம் நூற் றாண்டில் முற்றிலும் புதிய உரைநடையொன்று தோன்றி யிருக்கிறது. அதுதான் உலகவழக்கை அனுசரித்த அழகிய வசன நடையாகும். இந்நடைக்குக் கர்த்தா என்று சொல்லத்தக்கவர் தாண்டவராய முதலியார்," என்பது டாக்டர் கால்டுவெல் கருத்து. இனி, தாண்டவராய

முதலியாருடைய நடைக்கு எடுத்துக்காட்டாக, அவருடைய பஞ்சதந்திரத்தில் இரண்டாவதான சுகிர்த லாபம் அல்லது நட்புப் பேறு என்ற பகுதியில் பின்வரும் வரிகளைத் தருவோம்.

> புத்திசாலிகளாயிருக்கிற சிநேகிதர்கள், திரவிய மில்லாதிருந்தாலும் வேறே சாதனங்களில்லா விட்டாலும், காகமும் எலியும் ஆமையும் மானும் நட்பினால் ஒன்றையொன்று காப்பாற்றினாற்போல் ஒருவர்க்கொருவர் உதவுவார்கள் எனச் சோமசன்மா சொல்ல, இராஜகுமாரர்கள், "அஃதெப்படி ?" என, அவன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

இந்நூலில், பல பழமொழிகள் ஏற்ற இடங்களில் பயன் படுத்தப்பெற் றிருக்கின்றன. நீதி நூல்களிலிருந்தும் சில சொற்கள் ஆளப்பெற்றுள்ளன. சில இடங்களில், வழக்குச் சொற்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏனைய நூல்களுள் சபாபதி நாவலர் இயற்றிய "திராவிடப் பிரகாசை" என்னும் நூலும் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்திருக்கிறது.

வேதநாயகம் பிள்ளை 1824 - 89

"பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்," "சுகுணசுந்தரி" ஆகிய நெடும் புனைகதைகளை இயற்றிப் புதியதொரு துறையில் தமிழ் நூல்கள் மல்கிப் பெருக வேதநாயகம் பிள்ளை அடிகோலினார். மேனாடுகளில், நாவல், என்னும் புதுவகை இலக்கியத்தைத் தொடங்கிய சாமுவேல் ரிச்சட்சன் என்பவரைப்போல, தமிழகத்தில் இவ்வகை இலக்கியத்திற்கு வழிகாட்டிய சிறப்பு வேதநாயகத்திற்கே உரியது. இதைப்பற்றி, இந்நூலின் பிறிதோரிடத்தில் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். பாடல், வசனம்,

கீர்த்தனங்களை எளிய, இனிய நடையில் ஆக்கி, பாரதிக்கு வழிகாட்டியவர் இவ் வேதநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எனக் கூறுதல் பொருந்தும். இவருடைய உரைநடை நூல்களின் சிறப்பைப் பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை அவர்கள் பாராட்டியிருப்பதை மட்டும் இங்கே குறிப்பிடுவோம்.

> வேதநாயகர் வசன நூல்களும் சில இயற்றினர். அவற்றுள் தலைசிறந்தது பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்னும் கற்பனைக் கதையாகும். அதுவே தமிழில் எழுந்த முதல் நவீனக் கதை (நாவல்) என்று சொல்லப்படுகிறது. பிரதாபன் கதை நகைச்சுவை நிரம்பியது; படிப்போர் மனத்தைப் பற்றி இழுத்துச் செல்லும் பண்புடையது; மூடப் பழக்க வழக்கங்களை ஒழிப்பது ; நல்ல பழக்கங்கள் பரவ வழிகாட்டுவது. கதாநாயகனை பிரதாபனது கள்ளங் கபடமற்ற உள்ளம் நம் கருத்தை அள்ளுகின்றது. அவன் தாயாகிய சுந்தரமும் மனையாளாகிய ஞானம்பாளும் மதிநலம் வாய்ந்த மங்கையர் குலத்திற்கு அணிகலன் களாக விளங்குகின்றார்கள். சுருங்கச் சொல்லின், அந் நவீனம் கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப் பருளும் கதையாகும்.

ஆறுமுக நாவலர், வீராசாமிச் செட்டியார், தாண்டவ ராய முதலியார், வேதநாயகம் பிள்ளை ஆகியோர் எழுதிய நூல்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த உரைநடை நூல்களுக்கு அடிகோலினமையால், இந் நூல்களைப் பற்றி, மேலே விரிவாகத் தெரிவித்தோம். இனி 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்கு வருவோம்.

சோமசுந்தர நாயகர் 1846 - 1901

வேதாந்த சித்தாந்தப் போர்களாலும் தமிழ் உரை நடை வளம் பெற்றது. சோமசுந்தர நாயகர் சைவ

சமயத்தைப்பற்றி இருபது நூல்கள் எழுதினர். இந் நூல்களுக்கு எதிராக இரத்தினச் செட்டியார் முதலானோர் பல நூல்களை இயற்றினர். இந்த இரு சாராருடைய நூல்களையும் படித்து ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பவர் விவாதத்தில் வல்லுனராகி விடலாம். இந் நூல்களில் பொருள் மிகுதி ; மாறுபட்ட கருத்துக்களைப் பற்றிய கண்டனம் குறைவு. இத் தகைய சிறப்பான நூல்கள் இப்போது வெளிவருவதில்லை என்பதை அடுத்துவரும் பகுதிகளில் காண்போம். பொதுவாகக் கூறுமிடத்து, இருபதாம் நூற்றூண்டில் வெளியான நூல்களில் 19-ஆம் நூற்றூண்டில் வெளியான நூல்களிலிருந்த பொருளாழம் இல்லை.

சுந்தரம் பிள்ளை 1855 - 97

திருவனந்தபுரத்தில் தோன்றிய இப் பேராசிரியர் மனோன்மணீயம் என்னும் காவிய நாடக நூலால் தமிழ்த் தாய்க்கு மணிமுடி புனைந்தவர் ; தத்துவ ஞானி; தமிழில் இரு நாடகங்கள், ஷேக்ஸ்பியரைப் பின்பற்றி இயற்றியுள்ளார். மலையாளம், வடமொழிச் சொற்களை விரவிவிட்டிருக்கிறார். கவித்துவ ஈடுபாடு இவருக்குஉண்டு. நயமாகவும் அழகாக நகைச்சுவையாகவும் எழுதுபவர். Travancore Early Sovergins ; Life of Gnanasambander என்ற ஆராய்ச்சி நூல்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

இளங்கோ அடிகளுக்குப் பிறகு தமிழில் தனிநாடக நூல் ஒன்றை — மனோன்மணியத்தை — இயற்றித் தந்த பெருமை இவரைச் சேரும்.

பத்துப் பாட்டு, ஞானசம்பந்தர் கால ஆராய்ச்சி போன்ற இவரது கட்டுரைகளும் தொகுப்பு நூல்களாக வந்துள்ளன.

தமிழுக்குத் தெய்வத் தன்மை கற்பித்து, இறைவனைப் போன்று என்றும் இருக்கும் திறம் படைத்தது

என்று கூறி மகிழ்வதிலிருந்து இவரது தமிழ்ப் பற்றுத் தெரிகிறது. தமிழ்த் தொண்டாற்றிய இவரது மகனுராகிய நடராசப் பிள்ளையின் முயற்சியாலேயே கேரளப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறை நலிவடையாது நடைபெற்று வருவதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

தாமோதரம் பிள்ளை 1832 - 1901

சைவ மகத்துவம் என்னும் உரைநடை நூலை இயற்றிய தாமோதரம் பிள்ளை என்னும் இலங்கைப் புலவரையும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். தமிழ் நாட்டில், இலக்கணப் பயிற்சி குன்றிவிடலாகாது என்று எண்ணி, தொல்காப்பியம் இறையனார் அகப்பொருளுரை, வீரசோழியம், இலக்கண விளக்கம் என்னும் நூல்களை இவர் பதிப்பித்திருக்கிறார். தாமோதரம் பிள்ளை, கலித் தொகைப் பதிப்புரையில்,

> " ஏடு எடுக்கும்போது ஓரஞ் சொரிகிறது. கட்டு அவிழ்க்கும்போது இதழ் முரிகிறது. ஒற்றை புரட்டும் போது துண்டு துண்டாய்ப் பறக்கிறது. இனி எழுத்துக்களோ வென்றால், வாலுந் தலையுமின்றி நாலு புறமும் பாணக்கலப்பை மறுத்து மறுத்து உழுது கிடக்கின்றது " என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர் இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடங்கிய நாளில் (1-1-1901) உலக வாழ்வை நீத்தார். எனவே, இவரைப் பற்றிய குறிப்புடன் இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழ் உரைநடையைப் பற்றிய பகுதியை முடிப்போம்.

முடிவுரை

உரைநடை எழுதுவது அண்மைக் காலம் வரை எவ்வளவு அரிதாக இருந்ததென்பது பின்வரும் செய்தியி

லிருந்து அறியப்படும். சொற்செறிவும் பொருட்செறிவும் ஓசை நயமும் உள்ள 6,000 விருத்தங்களாக விஷ்ணு புராணத்தைச் சென்ற நூற்றூண்டில் சுப்பராய ஐயர் என்பவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். எனினும், முன்னுரை எழுத அவர் மிகவும் துயரப்பட்டாரம். எட்டு நாட்கள் முயன்று, ஒருவாறுக, ஒன்றரைப் பக்க அளவில் தம் முன்னுரையை அவர் எழுதி முடித்தாராம்.

இங்ஙனம் பல நூற்றூண்டுகளாக வளர்பிறைபோல் பல மாறுதல்களை அடைந்து, தமிழ் உரைநடை வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஆயினும், அது மலிந்து பொலிவுற்று விளங்குவது இந்த நூற்றூண்டிலேயே என்று உறுதியாகக் கூறலாம். புதுப்புதுத் துறைகளில் தமிழ் உரைநடை இருபதாம் நூற்றூண்டில் எவ்வாறு மேலும் வளர்ச்சியடைந்ததென்பதை அடுத்துவரும் பகுதிகளில் காண்போம்.

4. செந்தமிழ் நடை

19–ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த உரைநடை பெரும்பாலும் கல்வியறிவுடையவர்கள் படித்தறிதற் கென்று எழுதப்பெற்ற தென்பதையும், அது இலக்கண வரம்புக்குட்பட்ட உயரிய நடை யென்பதையும், முன்னர்க் கூறினோம். 20-ஆம் நூற்றாண்டில் அத்தகைய நடை சிறிது சிறிதாகக் கைவிடப்பெற்றது; வேறுவகையான நடை உருவாயிற்று. இக்காலத்து உரைநடை, சிறிதளவு தமிழைக் கற்றோரும் படித்துப் பொருள் அறியக் கூடியதாகக் காலத்தின் போக்கிற்கிணங்க அமைந்துள்ளது. சிலர் பிறமொழி கலவாத (தனித்) தமிழ் நடை யொன்றை வளர்க்க முற்பட்டனர். வேறு சிலர், வடசொற்களை வேண்டாத அளவுக்குப் புகுத்தி மணிப்பிரவாள நடையை ஒத்த ஒரு புதிய நடையில் எழுத முற்பட்டனர். இன்னும் சிலர் வழக்கொழிந்த சொற்களைப் பயன்படுத்திப் பழைய உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட உரைநடையைத் தழுவத் தொடங்கினர்.

எனவே, இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்நடை ஒரு வகையான தன்று; புலவர்கள் எழுதிய செந்தமிழ் நடையெனவும், புலவர்களும் பிறரும் எழுதிய தூய தமிழ்நடையெனவும், செய்தித்தாள் நடையெனவும், மிகக் குறைந்த கல்வியுடைய மக்களும் புரிந்து கொள்ளத்தக்க மறுமலர்ச்சி நடை யெனவும் அதைப் பல்வகைப் படுத்தலாம். அவற்றுள் முற்பட்ட செந்தமிழ் நடையைப்பற்றிச் சில விவரங்களை இப்பகுதியில் காண்போம்.

செந்தமிழில் உரைநடை எழுதியவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுமுன், இந் நூல்கள் வெளிவருவதற்குப் பெரிதும் துணை செய்திருக்கிற தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகத்தாரையும், இதுபோன்ற முயற்சியில் ஈடு பட்ட திரு. பவானந்தம் பிள்ளை அவர்களையும், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வாயிலாகப் பணியாற்றிய தமிழவேள் உமா மகேசுவரம் பிள்ளை அவர்களையும் சிறப்பாகப் பாராட்ட விரும்புகிறோம்.

இந்த நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் நிகழ்ந்த மற் றொரு சிறப்பான நிகழ்ச்சி, **14-9-1901**-இல், பாண்டித் துரைத் தேவருடைய முயற்சியால் மதுரையில் மீண்டும் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவப்பெற்றதாகும்.

சூரியநாராயண சாத்திரியார் 1870 - 1903

இவருடைய தமிழார்வம் எல்லையற்றது. இவர் உயரிய கடினமான நடையில் எழுதினார்; மேனாட்டு முறையை ஒட்டிய வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார்; பரிதிமாற் கலைஞர் எனத் தம் பெயரை மாற்றிக்கொண்டார். இவ ருடைய நூல்களில் இருவகை நடைகள் உள்ளன. தமிழ் வெறி ஏற்படுமுன் வடமொழி கலந்த நடையையும், அந்த உணர்ச்சி ஏற்பட்ட பின்னர் எழுதிய நூல்களில் தனித் தமிழ் நடையையும் இவர் கையாண்டிருக்கிறார். இலக்கியச் சுவை மிகுந்த நாடகங்களையும் இவர் எழுதியிருப்பதால், நாடகம் என்னும் பகுதியிலும் இவரைப் பற்றிக் கூறு வோம். இவருடைய நூல்களுள் தலைசிறந்தது "மதி வாணன்" என்பது. இதில் முதற் சொற்றொடர் வருமாறு:

> திருவளர்ந்தோங்கும் பரதகண்டத்துப் பாண்டிய நாட்டு மதுரை என்னும் மாநகரின் வைகையாற்று வடகரைக்கண் ஓர் நாட் காலைப் பொழுது புலர்ந்து

சிறிது நேரம் சென்ற பின்னர்ச் செவ்விய மேனியன் சிவந்த நோக்கினன் பவள வாயினன் பரந்த மார் பினன் பதினாறாட்டைப் பிராயத்தான் ஓர் இளந் தோன்றல் போர்க்கோலம் பூண்டு புரவி மீதேறிக் காற்றிலும் கடுகி வாராநின்றான்.

ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார்

எத்தனையோ இடையூறுகளுக்கும் ஏமாற்றத்துக்கும் இடையில்—பச்சையப்பன் கல்லூரிப் பணியோடு சேர்த்து—அபிதான சிந்தாமணி என்ற 1600 பக்க நூலை இவர் 1910-இல் வெளியிட்டார். வேதப்பொருள் விளக்கம், இதிகாச புராணக் கதைகள், சமய உண்மைகள், வரலாறுகள், நுண்கலைக் குறிப்புக்கள், வைத்தியம், சோதிடம், வான நூல், பறவை நூல்—இப்படி மனிதனுடைய அறிவு சென்றவிடமெல்லாம் பல செய்திகளைத் திரட்டித் தருகிறது இந்நூல். இதை வெளியிடும் முயற்சியால் அவர் பட்ட துயரங்களைப் பின் வருவாறு கூறியுள்ளார் :

"சற்றேறக் குறைய 1890-ஆம் வருஷங்களுக்கு முன் தொடங்கினேன்...நான் ஒருவனே பலர் கூடிச் செய்யவேண்டிய இதனை விளையாட்டாகத் தொடங் கினேன். பின்னர் இதனை முடிப்பது எவ்வாறு என்று கவலை மிக்கது. பன்னூல் ஆராயத் தொடங்கி, வேறு பொழுது போக்காகக் கொள்ளாது இதனிடை முயன்று வருந்தினேன். இதனை எழுதப் புகுங்கால் சிலர் வாயிலாகக் கேட்டதை அப்போதைக்கப்போது மறப்பெனும் கள்வன் அவற்றை வஞ்சியாது என் கைப் புத்தகத்தில் பதித்து, அவற்றைச் சின்னாள் பொறுத்து அகராதிமுறைப்படுத்தி, மீண்டும் பெயர்த்து எழுதினேன்...இந்நூல் ஒருவாறு முற்றுப் பெற்ற பின் இதனைச் சென்னையிலிருந்த பிரபுக்கள்

சிலரிடம் காட்டினேன். அவர்கள் "இத்தகைய நூல் தமிழிற்கு இன்றியமையாததே; அதனை வெளியிடுக!" என்றனரே யன்றி, அதனை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த ஒன்றும் கூறிற்றிலர்.''

இத்துணை இன்னலுக்கிடையே உருவான இந்நூல் இன்று கிடைக்கவில்லை. மீ. ப. சோமசுந்தரம் (சோமு) அவர்கள் கூறியிருப்பதுபோல,

> அபிதான சிந்தாமணி என்ற இந்த அரிய நூலை ஆக்கித் தந்த ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார் அவர்கள் வெறும் பாராட்டுக்கு உரிய புலவர் அல்லர். தன்னந்தனியாக நின்று அறிவுக்கு ஓர் ஆலயம் எழுப்பித் தந்த தமிழ்ச் சிற்பி அவர். கோயில் கட்டிய சிற்பிக்குக் கோயிலே எடுத்துக் கும்பிடவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும் மீண்டும் அச்சிட்டு வழங்கித் தமிழ் மக்கள் ஆதரித்தால் அதுவே அந்த ஆத்மாவுக்குச் செய்யும் அஞ்சலியாகும். அது மட்டுமில்லை. படிப்பவர்களின் அறிவுக்குமே மிகவும் பயன்தரக்கூடிய விருந்தும் மருந்து மாகும் அது.

சோழவந்தான் அரசஞ் சண்முகனார் 1868 – 1915

இவர் வியக்கத்தக்க நுட்பமான ஆராய்ச்சியாளர்; தந்நிகரற்ற தமிழ்ப் புலவர்; "செந்தமிழ்", "விவேக பாநு", "ஞானசாகரம்", "தமிழகம்" முதலிய திங்கள் வெளியீடுகளில் கட்டுரைகளையும் திருக்குறள் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களையும் வெளியிட்டுள்ளவர். இவருடைய செய்யுள் நூல்கள் அச்சாகி உள்ளன. ஆனால், இவர் எழுதி வைத்துச் சென்ற ஏனைய உரைநடை நூல்கள் இதுவரை அச்சிடப்பெறவில்லை. தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தி என்ற நூலை உரைநடையில் இயற்றியுள்ளார். இளம்

பூரணர் நச்சினார்க்கினியர் இவர்கள் கண்ட உரைகளைக் காட்டிலும் சிறந்த முறையில் புத்துரை எழுதியிருக்கிறார். இது, இலக்கணப் புலமை பெற விரும்புகின்றவர்கள் இன்றியமையாது படித்தற்குரிய சிறந்த ஓர் ஆராய்ச்சி நூலாகும்.

செல்வகேசவராய முதலியார் 1864 – 1921

இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இலக்கியச் சுவையோடு உரைநடை நூல்கள் எழுதியவர்கள் தி. செல்வகேசவராய முதலியாரும், நாம் முன் குறிப்பிட்ட வி. கே. சூரிய நாராயண சாத்திரியாரும் ஆவார்கள்.

உரைநடை வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டிய செல்வகேசவராய முதலியார், உரைநடை நூல்கள் பெருக வேண்டுமென்பதையும் பல இடங்களில் வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அவர், பல்வேறு பொருள்களைப் பாகுபாடு செய்து, இடையிடையே பழமொழிகளைச் சேர்த்துச் சுவையான பல நூல்களை அழகாகவும், தெளிவாகவும் எழுதியிருக்கிறார். ''தமிழ் வியாசங்கள்'' என்னும் நூலிலிருந்து கீழ்க்காணும் பகுதி எடுக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. அவருடைய நடையையும், கருத்தையும் இதிலிருந்து அறியலாம்.

> "வழுவின்மையை நடையின் செவ்விகளில் ஒன்றாக வைத்தார் பரிமேலழகர். வழு, சொல் வழு, பொருள் வழு என்பன......சந்தி வழு, முடிபு வழு என்னும் வழுக்களும் ஓம்பற்பாலனவே. வலி மிகுதலான இடத்தில் இயல்பாக விடுதலும், இயல்பாமிடத்தில் மிகுதியாக விடுதலும் ஆகிய வழுக்கள், கற்கறிக்குமாறு அட்ட அடிசில்போல் படிப்பவன் வாய்க்கும், அபசுவரம் கலந்த கீதம்போல் கேட்பவன் செவிக்கும் அருவருப்புத் தருவனவாகும். இவ்வழுக்

களைத் தவிர்ப்பதற்கு எழுத்திலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் அறிவது அவசியம்.''

பா. வே. மாணிக்க நாயக்கர் 1871 - 1931

சேலம் மாவட்டத்துப் பாகற்பட்டி, வேங்கடசாமி நாயக்கர் மகனான இவர் பொறியியல் கலைஞர்; அரசாங்க அலுவலில் இருந்தவர்; எனினும், இடையிடையே தமிழில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியும், சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியும் வந்தவர். உலகிலுள்ள ஏனைய மொழிகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக இலங்கக்கூடிய ஆற்றல் தமிழுக்கு உண்டு என்பதை அறிவியல் முறையில் தக்க ஆதாரங்களுடன் எடுத்து விளக்கி இவர் பெரும்புகழ் எய்தினார். இவர் தொல்காப்பியம் - திருக்குறள் இரண்டையும் எழுத்தெண்ணிக் கற்றார். தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒப்புயர்வற்ற ஒலியிலக்கணத்தைப் பற்றியும் முறைப்படி ஆராய முயன்ற பெரியார் இவரேயாவர்.

மகிழ்நன்

நகைச்சுவையாகக் கட்டுரைகள் எழுதிப் புகழ்பெற்றவர் வேலூர் க. ப. சந்தோஷம் என்னும் மகிழ்நன் ஆவார். இவர் 1943-இல் காலமானார். இவருடைய நடைக்கு மேற்கோளாக, "மகிழ்நன் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்" என்னும் நூலிலிருந்து ஒரு பகுதியைத் தருவோம் :—

> அழுக்கெடுப்பது வண்ணான் தொழில். இஃது இருவகைப்படும்: அழுக்குத் துணிகளை வீடு வீடாய்ச் சென்று சேர்ப்பது ஒன்று ; துணியிலுள்ள அழுக்கை நீக்கித் தூய்மை செய்தல் மற்றொன்று.
>
> ஒவ்வோர் இனத்திலும் வெண்மை நிறம் உடையது எதுவோ அது தலைமை பெற்று நிற்கும்.

யானைகளில் வெள்ளை யானை (ஐராவதம்) உயர்ந்தது; அறுகம் புல்லில் வெள்ளறுகு சிறந்தது ; எருக்கில் வெள்ளெருக்கு உயர்ந்தது. இது பற்றியே தமிழ் மக்களில் வெள்ளாளர் மேலோரானுர் என்று வண்ணுன் சொல்வது எத்துணைப் பொருத்தமோ யாம் அறியோம்.

முகம் வெளுப்பதும், சொல் வெளுப்பதும் வண்ணுனுக்குரிய வெளுப்பல்ல...சீராய் வெளுக்கப் பட்ட ஆடை சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பைக் கொடுக்கும். செல்வத்தையும் வெல்லும் ; கல்வி யையுங் கொல்லும் ; கண்ணைப் பறிக்கும் ; காதலைப் பெருக்கும்...மனிதனின் தன்மை அவன் ஆடையில் வெளிப்படும். (The apparel oft proclaims the man – Shakespeare).

வ. உ. சி. 1872 - 1936

கப்பலோட்டிய தமிழர் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை தமிழ்ப் பற்று மிகுந்தவர் ; 'தொல்காப்பிய எழுத்ததி காரம், பொருளதிகாரம், இளம்பூரணர் உரை, திருக்குறள் மணக்குடவர் உரை' முதலிய நூல்களைப் பதிப்பித்திருக் கிறுர். தாமே சில நூல்களை எழுதியுள்ளார். சில நூல் களை மொழிபெயர்த்து மிருக்கிறுர். பின்வரும் பகுதி, "சாந் திக்கு மார்க்கம்" என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றது.

எனது நீண்டகால அனுபவத்தில் தமிழ் நாட்டின் சீதோஷ்ண நிலைக்கும், தமிழ் நாட்டினரின் சரீர இயற்கைக்கும் பொருத்தமான வைத்தியம் தமிழ்ச் சித்த வைத்தியமே என்று யான் கண்டுள் ளேன். தமிழ்ச் சித்தர்கள், தமிழ் நாட்டிலே பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து, தமிழ் நாட்டினுடைய நிலைமை யையும் தமிழ் மக்களுடைய பழக்க வழக்க ஒழுக்கங்

களையும் நேரில்அறிந்து வைத்தியம் செய்து,வைத்திய நூல்கள் எழுதி வைத்தவர்கள்......இன்னமும் தமிழ் வைத்திய நூல்களெல்லாம் பாக்களாகவே இருக்கின்றன. அவற்றை வசன நடையில் எழுதி வெளிப்படுத்துவதற்கு...அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

உ. வே. சாமிநாத ஐயர் 1855 - 1942

"என்றும் வற்ருச் செந்தமிழ்" எனத்தகும் மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர், சங்க இலக்கியங்களின் உரைகளைப் பதிப்பித்துப் புகழ் பெற்றவர்.

"குடந்தைநகர்க் கலைஞர் கோவே
பொதியமலைப் பிறந்தமொழி வாழ்வறியும்
காலமெலாம் புலவோர் வாயில்
துதியறிவாய், அவர் நெஞ்சின் வாழ்த்தறிவாய்,
இறப்பின்றித் துலங்குவாயே"

என்னும் பாரதி பாட்டு மகாமகோபாத்யாய சாமிநாத ஐயரின் தமிழ்த் தொண்டுக்குத் தக்கதொரு சான்ருக விளங்குகிறது. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலியன முன்னரே வெளியாகி யிருந்தாலும் உரையோடு அவற்றைத் திருத்தமாகப் பதிப்பித்த சிறப்பு ஐயரவர்களுக்கே உரியது. அவர் பதிப்பித்த எல்லா நூல்களிலும் முன்னும் பின்னும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களும், நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் வரலாறுகளும், மேற்கோள் உள்ள நூல்களின் பட்டியலும், அரும்பத அகராதியும், மூல பாடத்திற்கு அகராதியும் ஒழுங்காக ஆங்கில முறைப்படி எழுதிப் பதிப்பித்திருப்பது சாமிநாத ஐயரின் சிறப்பு எனலாம். இவருடைய நூல்களில் இத்தகைய குறிப்புக்கள் மூலத்தைவிட

அளவிற் கூடுதலாக இருப்பதையுங் காணலாம். இவை, அடுத்த பதிப்புக்களில் பெருகியிருப்பதும் குறிப்பிடத் தகுந்தது. ஒவ்வொரு பதிப்புக்கும் முன் பதிப்புக்களின் முன்னுரையோடு பிறிதொரு முன்னுரை எழுதிய முறையும் பாராட்டுக்குரியது. உரை எழுத விரும்புவோர் இந்தச் சிறப்பியல்புகளைக் கையாளுவது நலம் பயக்கும். ஒரு நூலை ஆராயும்போது பிற நூல்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் கிடைத்தால் அவற்றையும் பேணி வைத்திருப்பது அவருடைய வழக்கம்.

இவருடைய சீவகசிந்தாமணி மூலமும் உரையும் என்ற நூலில் நூலைப்பற்றிச் சில குறிப்புக்களும், சரித்திரச் சுருக்கமும், விளங்கா மேற்கோள் அகராதியும், பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற் குறிப்பகராதியும் உள்ளன.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, உதயணன் கதை ஆகிய நூல்களின் சுருக்கங்களையும் சாமிநாத ஐயர் எழுதியிருக்கிறார். பாட்டு வடிவில் கடினமான முறையில் எழுதப் பெற்றிருந்த அரிய பொருள்களை எளிய தமிழ் நடையில் இவர் தந்திருக்கிறார். இவர் புதிதாக எழுதிய உரைநடை நூல்களில் நல்லுரைக்கோவை, மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை சரித்திரம், தியாகராசச் செட்டியார் சரித்திரம் ஆகியவை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் இலக்கிய நடையிலும் எழுத வல்லவர் என்பதற்குச் சான்றாக, புறநானூற்றுப் பதிப்பின் முன்னுரையில் ஒரு பகுதியைக் காண்க:

அமிழ்திற் சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன்பான் சுவைபுணர்த் தன்பால் வளர்த்தருள் நச்சும் பெருமை முச்சங்கத்துள் கடைச்சங்கப் புலவர்கள்

அருளிச் செய்த எட்டுத்தொகை நூல்களுள் புறநானூறு என்பது எட்டாவதாகும்.

இதுபோன்ற கடுமையான நடையை மாற்றி, எளிய நடையில் பிற்காலத்தில் கலைமகளிலும், ஆனந்த விகடனிலும் எழுதியிருக்கிறார். மணிமேகலை வசனந்தான் உ. வே. சா. வின் நடை என்றும், 1930-க்குப் பிறகு அவர் பெயரால் வெளிவந்த நூல்கள், அவர் கருத்துக்களை ஆதாரமாக வைத்துப் பிறர் எழுதியவை என்றும் தக்க அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் "ஆனந்த விகடன்" என்னும் வார இதழில் தம்முடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியிருக்கிறார்; இதிலிருந்து ஓர் பகுதியை அவருடைய எளிய நடைக்கு மேற்கோளாகத் தருவோம்:

"முதலில் உத்தமதானபுரத்தில் எனக்கு உபாத்தியாயராக இருந்த நாராயணய்யர் சற்றேறக் குறைய முப்பத்தைந்து பிராயம் கொண்டவர்; நல்ல வடிவம் உடையவர். அவரைக் காணும்போது எனக்கும் மற்றப் பிள்ளைகளுக்கும் பயம் உண்டாகும். பிரம்பை அதிகமாக அவர் உபயோகிப்பார். அவரை நினைக்கும்போதெல்லாம் அவருடைய பிரம்படிதான் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. பிள்ளைகளுக்கு மணல்தான் சிலேட்டின் ஸ்தானத்தில் இருந்தது. பனையேடுதான் புஸ்தகம். எழுத்தாணியே பேனா. உபாத்தியாயர் எழுதித் தரும் ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து முதலில் நெடுங்கணக்கைக் கற்றுக் கொள்வான் மாணாக்கன். அப்பால் எண்சுவடி முதலிய சுவடிகள் பெற்றுப் படிப்பான். ஓலை வாரவும், சுவடி சேர்க்கவும், நன்றாக எழுதவும் தெரிந்து கொள்வதற்குப் பல நாளாகும். சுவடியைப் பிரித்து ஒழுங்காகக் கட்டுவதற்குக்கூடப் பழக்கம் வேண்டும்,

பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர்

இவர் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றாகிய நற்றிணைக்குத் தெளிவான முறையில் உரை யெழுதி யுள்ளார்.

சருக்கை ராமசாமி ஐயங்கார்

பரிதிமாற் கலைஞரிடம் பைந்தமிழ் பயின்றவர்; சரச லோசனச் செட்டியாருடன் படித்தவர். இவர் சில நவீனங்களை எழுதியிருக்கிறார்.

பண்டிதை விசாலாட்சி அம்மாள்

இந்த அம்மையாருடைய நாவல்களுக்கு இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நல்ல மதிப்பு இருந்தது. இவரது நடையில் வடமொழிப் பிரயோகங்கள் கலந்திருக்கும். ஆனால், நடை கம்பீரமாக இருக்கும்.

பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார்

கம்பராமாயணச் சாயலில் காந்தி புராணம் இயற்றியவர். திருவொற்றியூர் தல புராணம், திருவாமாத்தூர் திரிபந்தாதி, திலகர் மான்மியம், ராமலிங்க சுவாமிகள் சரிதம் என்னும் நூல்களையும் இவர் ஆக்கியுள்ளார்.

சி. ஆர். சீனிவாச ஐயங்கார்

வடமொழியோடு தமிழிலும் புலமை உடையவர். மதாசாரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை எழுதியிருக்கிறார். **நன்றியறியா மகன்** முதலிய சிறந்த நாவல்களை எழுதியிருக்கிறார்.

மகேசகுமார சர்மா

இவருடைய இயற்பெயர் மாம்பாக்கம் குப்புசாமி ஐயர். இவர் கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பெரு மதிப்புக்குரியவராக இருந்தார். இவரைப்பற்றி, 'ஞான ரதம்' என்ற நூலின் முன்னுரையில் பாரதியார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவருடைய தூண்டுகோலின் பேரில்தான் பாரதியார் பங்கிம் சந்திரருடைய வந்தேமாதர கீதத்தைத் தமிழ்ப் படுத்தினர். இவர் வங்க மொழியிலும் புலமை உடையவர்; பங்கிம் சந்திரருடைய **ஆனந்த மடம்,** அசுவினி குமார் தித்தருடைய **பக்தியோகம்** என்ற நூல்களைத் தமிழில் தந்துள்ளார்.

ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் 1884-1944

நடுக்காவேரி வேங்கடசாமி நாட்டார் சிறந்த புலவராக விளங்கினர். அகத்தியர், நக்கீரர், கபிலர் என்னும் பெரும் புலவர்க்கு வாழ்க்கை வரலாறு வகுத்து அரிய நூல்களை இவர் இயற்றியிருக்கிருர். 'வேளிர் வரலாறு', 'கள்ளர் சரித்திரம்', 'அகநானூற்று உரை' என்னும் நூல்களும் தமிழிலக்கியத்தில் அழியாத இடம் பெற்றவை. இவரது **கட்டுரைக் கோவை** ஒன்றும் இப்போது தொகுத்து வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. இவருடைய சிலப்பதிகார உரையும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இவர், கரந்தைக் கவியரசு இரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளையோடு சேர்ந்து, அகநானூற்றுக்கு உரை எழுதியிருக்கிருர். இவருடைய தமிழ் நடை தனி ஆற்றல் நிரம்பியது; சற்றுக் கடினமானது. எழுதுவதுபோலப் பேசும் இயல்பு இவரிடம் இருந்தது; மனைவி மக்களுடன் பேசும்போது நாட்டார் ஐயா இலக்கணத் தவறின்றிப் பேசினர்.

1937-இல் காங்கிரசு அமைச்சு ஏற்பட்டதும், நாட்டில் பல மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன. உலகப் போரில் கலந்து கொள்ள விருப்பமின்றிக் காங்கிரசுக் கட்சி 1939-இல் பதவியினின்றும் விலகியது. அதன் பயனாகக் காங்கிரசு அமைச்சர்கள் செய்த திருத்தங்கள் பெரும்பாலும் வழக்கொழிந்தன. "காங்கிரசு அமைச்சர்கள் இட்ட ஆணைகளுள் இன்னும் அமலில் இருப்பது ஒன்றுதான்; மகா ரா ஸ்ரீ என்பதற்குப் பதிலாக ஸ்ரீ என்பதே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான் எஞ்சியுள்ள ஆணை" என்று ஒருவர் அப்போது சுவையாகக் கூறினர். "ஸ்ரீ" என்னும் மரியாதைச் சொல்லைத் "திரு" என்று மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்துடையவர் தமிழ் நாட்டில் பலர் உள்ளனர். திருத்தணி, திருப்பதி போன்ற ஊர்களைத் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்கத் துணையாக இருப்பது, திரு என்ற சொல்லேயாகும். "திரு", "ஸ்ரீ" என்ற இரு சொற்களைப் பற்றியும் நாட்டார் எழுதியிருக்கிற பகுதியைத் தருவோம். முட்டுப்பட்ட கருத்துக்களைத் தெளிவாக்குவதில் இவர் வல்லுநர் என்பதற்கு இவ்வரிகள் சான்று பகரும்.

"திரு" என்ற சொல் தொன்றுதொட்டு நூல் வழக்கிலும், உலக வழக்கிலும் மங்கல மொழியாகத் தமிழில் இருந்துவருகிறது. திருப்பதி, திருவண்ணுமலை, திருவானைக்கா எனத் தெய்வத் தலங்களின் முன்னும், திருக்குறள், திருக்கோவையார் எனச் சிறப்புடைய நூல்களின் முன்னும், திருநாவுக்கரையர் திருமங்கையாழ்வார் எனப் பெரியோர் பெயர்களின் முன்னும் "திரு" என்பது சேர்ந்து வருவது அறியத்தக்கது. இவற்றிலுள்ள "திரு" என்பதற்குப் பதிலாக "ஸ்ரீ" என்பதைச் சேர்த்தால் விபரீதமாக முடியும். மேலும் சாதாரண மக்கள் "ஸ்ரீ" என்பதை "ஸ்திரி" என வழங்குவார்கள்,

இப்பொழுது தமிழ் மக்கள் கடிதப் போக்குவரத்துகளில் "திரு" என்பதே இடம் பெற்றிருக்கிறது. இக்காரணங்களால் மரியாதைக்கு "ஸ்ரீ" என்பதை விட "திரு" என்பதை முதலில் எழுதுவதே தமிழைப் பொறுத்தமட்டில் தகுதியும் பொருத்தமுமாகும் என்பது என் கருத்து.

கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை

இவர் தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளராக இருந்தவர். சிறந்த தமிழ் அறிஞர். "செந்தமிழ்ச் செல்வி"யில் எண்ணிறந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். சந்தானச்சாரியார்கள் வரலாற்றையும் சைவ சமய ஆசாரியார்கள் வரலாற்றையும் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். மெய்கண்ட சாத்திரத்தை முழுவதும் உரைநடையில் எழுதியிருக்கிறார். சிவப்பிரகாசம் என்ற சைவ சித்தாந்த நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற நூலையும் இவர் எழுதியிருக்கிறார். வித்துவான் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இந் நூல் பாடமாக இருந்து வருகிறது. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் தோற்றத்திற்கு உரியவருள் கா. சு. பிள்ளையும் ஒருவர். சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை எளிய தமிழில் எல்லோரும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் பல்வேறு உரைநடை நூல்களை ஆக்கியவர் இவரே.

பண்டிதமணி 1881 - 1953

மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார் முதலில் எழுதிய நூல்கள் வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்தவையே. 40 ஆண்டுகளுக்கு

முன்னர் இவர் எழுதிய "நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் சீர்திருத்தம்" என்ற நூல் மிகுதியான வடசொற்களும், வடமொழியில் பல மேற்கோள்களும் உடையது. 20 ஆண்டுகளுக்குமுன் இவர் எழுதிய "ஞானத்தின் திருவுரு" என்ற கட்டுரை இவர்தம் உயரிய தமிழ் நடைக்குச் சான்ருக விளங்குகிறது. இவர் இறக்குந் தறுவாயில் எழுதியுள்ள திருவாசக உரை ஏனைய நூல்களை விட எளிய நடையில் செந்தமிழில் அமைந்திருக்கிறது. இந்த உரை, ஆசிரியருடைய இணையற்ற புலமையின் பயனுகப் பிறர் காண்டற்கரிய நூல்நயங்களும் சிவநெறி உண்மைகளும் நிறைந்திருக்கிறது. இவர் உயர்ந்த நிலையிலிருந்து எழுதியிருப்பதால், போதிய கல்வியறிவில்லாத மக்களுக்கு இவருடைய நூல்கள் பயன்படவில்லை. இவர் எழுதிய கட்டுரைகள், "உரைநடைக் கோவை" என்ற பெயருடன் சமயக் கட்டுரைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் என இரு பகுதிகளாக வெளி வந்துள்ளன. இவை, இக்காலத்தில் புலவர் கையாளும் சிறந்த தமிழ் நடைக்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாக மிளிர்கின்றன.

மிக எளிய நடையில் எழுதுவதைப் பண்டிதமணி விரும்பியதில்லை. எளிமை கயமை ஆகிவிடக்கூடாதென்பது அவர் கருத்து. அவர் எழுதிய ஒரு பகுதியைப் படித்துவிட்டு ஒருவர் அவரிடம் சென்று சில இடங்கள் விளங்குவதாகவும், வேறு சில இடங்கள் எளிமையாக எழுதப்படாததால் விளங்கவில்லை என்றும் சொன்னுராம். உடனே, பண்டிதணி, "அப்படியானல், விளங்கின பகுதியைச் சொல்லுக: அதையும் மாற்றிவிடுகிறேன்" என்று நகைச் சுவை ததும்ப விடை பகர்ந்தனராம்.

இனி, பண்டிதமணியின் இலக்கியக் கட்டுரைகளிலிருந்து ஒரு மேற்கோள் தருவோம்;

இக் கழகத்தினின்றுந் திங்கள் வெளியீடாகத் தோன்றிய தமிழ்ப் பொழிலோ, தான் தோன்றிய சில தினங்களுள் தமிழன்பர்களின் உள்ளத்தைக் குளிர்விக்கும் உள்ளுறையாந் தண்ணிய நிழலையும், அரும் பொருண் மணமிக்க வேற்றுமொழி விரவாத் தண்டமிழ்ச் சொற்றிரளாம் நறுமலர்த்துணர் களையும் உதவித் தமிழ் நிலத்தாரை மிகவும் இன்புறுத்தி வருகின்றது. வேற்று மொழிப் பயிற்சி யால் வெதும்பிய அன்பர்கள் இப்பொழிலை அடைவார்களாயின் அவ்வெப்பம் ஒழியப்பெற்றுச் செந்தமிழ்த் தட்பத்தால் இன்புறுதல் ஒருதலை.

திரு. வி. க. 1883-1953

இந்த நூற்றாண்டில் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்தவருள் முதல் வரிசையில் வைத்து எண்ணத் தக்கவர் திருவாரூர் வி. கலியாணசுந்தர முதலியார். இவர் தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றியிருக்கும் தொண்டு அளவிடற் கரியது; இந் நூலின் பிறிதோரிடத்தில் மேற்கோளாகக் காட்டப் பெற்றிருக்கும் பாராட்டிதழால் இவருடைய தமிழ்த் தொண்டினை ஓரளவு அறியலாம்.

திரு. வி. க. எண்ணற்ற நூல்களை-உரை நடையில்-இயற்றியிருக்கிறார். இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை—"என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே", "காந்தியடிகளும் மனித வாழ்க்கையும்", "பெண்ணின் பெருமை", "தமிழ்த் தென்றல்", "திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்", "முருகன் அல்லது அழகு", என்பவை. "முருகன் அல்லது அழகு" என்னும் நூலின் பகுதியொன்றை முதலிற் பார்ப்போம்:

முருகனை வழிபடுவோர்க்கு முருகனிடத்து இடை யறாத உறுதி யிருத்தல் வேண்டும். உறுதியின்றிச்

செய்யப்படும் வழிபாடுகள் போலியாகவே முடியும். கடல் பொங்கி வரினும், மலை குலைந்து சாயினும், வானிடிந்து வீழினும், "முருகன் காப்பான்" என்னும் உறுதி முருகன் வழிபாட்டிற்கு அடிப்படையானது. இவ் உறுதியுடையார் விரும்பும் எல்லா நலங்களையும் பெறுவர். இன்றியமையாத அருட்செல்வம் முதலிய எல்லாச் செல்வங்களையும் முருகன் அவர்க்கு அளிப்பன். முருகப் பெருமான் தன்னை வழிபடும் அன்பர்க்குத் தோன்றாத் துணையாய் நின்று செய்து வரும் பேருதவி, அவன் அடியவர்க்குத் தெரியும். உறுதியால், முருகனிடத்து எல்லாம் பெறலாம்.

திரு. வி. க. வினைமுற்றுக்களைத் தம் எழுத்தில் மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவர். "என்ன நயம்! என்ன எளிமை! என்ன இனிமை!" என்பன போன்ற சொற்றொடர்களை அவருடைய நூல்களிற் காணலாம். அவருடைய நூல்களை அச்சிடும் அச்சகத்தார், வியப்புக் குறியை (!) அச்சிடும் "டைப்" உள்ள பெட்டிகளைக் கூடுதலாக வாங்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நகைச்சுவையாகக் கூறுவதுண்டு.

"அந்தோ," "எங்கணும்", "ஒல்லும் வகை", "யா?", "கூர்தல்", "பொலிவு", "பூத்து, காய்த்து கனிந்து" என்ற சொற்களைத் திரு.வி.க. அடிக்கடி பயன்படுத்தியிருக்கிறார். "கொல்" என்னும் ஐயக் கிளவியையும் அவருடைய எழுத்துக்களில் காணலாம். காந்தியடிகளைப் பற்றிய கட்டுரைகளில் அண்ணல், ஏந்தல், செம்மல் என்னும் இலக்கியச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி, அவற்றைப் பரப்பினார். வள்ளுவரின் கருத்து என்பதைக் குறிக்க, **வள்ளுவம்** என்ற சொல்லை ஆக்கி அதனைப் பரப்பியவரும் திரு. வி. க. அவர்களே. தாமே கேள்வியை எழுப்பி அதற்குப் பதிலும் கூறுவது அவர் இயல்பு.

பலதுறை அறிஞரான திரு. வி. க., இயற்கைக் காட்சிகளை வியந்து எழுதுவதிலும் இணையற்று விளங்குகிறார். "எனது இலங்கைச் செலவு" என்ற கட்டுரையை இவர் எழுதிய பின்னரே, "செலவு" என்னுஞ் சொல்லுக்குப் "பயணம்" என்ற பொருளும் உண்டு என்பதைத் தமிழ் மக்களிற் பலர் அறியலாயினர். இவ்வாறு, அருமையான சொற்கள் பலவற்றைச் சிறிது படித்தவர்களும் அறியும்படி செய்த சிறப்பு இவருக்கு உண்டு. இனி, இவருடைய இலங்கைச் செலவிலிருந்தும் ஒரு பகுதியைப் படிப்போம்:

> ஸ்ரீநகர், டார்ஜீலிங், ஆல்ப்ஸ் முதலிய இடங்களிலுள்ள இயற்கை வளங்களைப் பற்றிக் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன்; நூல்கள் வாயிலாகப் படித்துமிருக்கிறேன். அவைகளை நேரே கண்டதில்லை. கண்டிக்குச் செல்லும் வழிநெடுக இயற்கை அன்னையின் திருவோலக்கமன்றி வேறென்ன இருக்கிறது? எங்கணும் மலைகள்—மலைத்தொடர்கள்—மலைச்சூழல்கள்; எங்கணுஞ் சோலைகள், சாலைகள், செடிகள், கொடிகள்—பைங்கூழ்கள்; எங்ஙணும் அருவிகள், ஆறுகள், நீர்நிலைகள். இவையாவும் ஒன்றோடொன்று கலந்து அளிக்குங் காட்சியன்றோ கடவுட் காட்சி? நூற்றுக்கணக்கான குற்றாலங்கள் விதவிதமாகக் காட்சி வழங்குகின்றன. சில இடங்களில் மலைகள் படிப்படியாக இழிந்து இடை வெளியிட்டு இவர்ந்து நிற்குந் தோற்றம் இயற்கை ஊசல்போல் விளங்குகின்றது. சில இடங்களில் மலைகள் சிங்கம் எழுந்து நின்று பாயவருந் தோற்றத்தை வழங்கிக்கொண்டு நிற்கின்றன. சில இடங்களில் அவைகள் செய்கரை போல் நேர்மையாக நிற்கின்றன. பசுமை நிலவாத மலைப்பாங்கரே காணோம்.

சமயத்தைப் பற்றித் திரு. வி. க. எழுதியிருப்பதாவது:—

சடங்குகள் வேறு; சமயம் வேறு. இரண்டையும் ஒட்டவைத்தல் அறியாமை......மந்திரம் குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியிலேயே அமைதல் வேண்டும் என்னும் நியதி இல்லை. அவரவர் தத்தம் தாய் மொழியில் மந்திரம் வகுத்துக்கொள்ளலாம்.

"முருகன் அல்லது அழகு" என்னும் நூலிலிருந்து ஒரு பகுதியைத் தருவோம் :

முருகன் பொருளும் பொதுமையும்.

முருகன் - முருகு - முருகின் சொற்பொருள் - மணம் இளமை கடவுட்டன்மை அழகு - பழந்தமிழர் கூர்த்தமதி - முருகன் ஒரு கூட்டத்தவரின் கடவுள் அல்லன் - மொழி வேற்றுமையால் இறைவன் பல பெயர் பெறல் - மணம் இளமை இறைமை அழகு எல்லார்க்கும் பொது.

முருகன் எவன்? முருகையுடையவன் முருகன். முருகு என்றால் என்னை? முருகு என்பது பல பொருள்களைக் குறிக்கும் ஒரு சொல். அப் பல பொருள்களுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கன நான்கு. அவை மணம், இளமை, கடவுட்டன்மை, அழகு என்பன. இந் நான்கு பொருளடங்கிய ஒரு சொல்லால் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் முழுமுதற் பொருளை அழைத்தது வியக்கத்தக்கது. இயற்கை மணமும், மாறா இளமையும், எல்லாப் பொருளையுங் கடந்தொளிருந்தன்மையும், அழியா அழகும் இறைவனிடத்தில் இலங்குவது கண்டு, அப் பொருள்கள் முறையே உறைதற்கிடம் பெற்றுள்ள முருகன் என்னுஞ் சொல்லை, அவ்விறைவனுக்குப் பழந்தமிழ் மக்கள் சூட்டியதன் திறமையை நோக்குழி அவர்களது கூர்த்தமதி புலனாகிறது.

வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் புதிய எண்ணங்களையும் இலட்சியங்களையும் பரப்புவதற்குத் தமிழையும், ஆங்கிலத்

தைப் போன்று, ஆற்றல் நிறைந்த ஒரு கருவியாகப் பயன் படுத்த இயலுமென்பதைத் திரு. வி. க. தமிழர் உள்ளங் களில் வேரூன்றச் செய்திருக்கிறார். பின்வரும் பகுதி, "தமிழ்ச்சோலை"யிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றது.

நம் பெருங் கிழவர் ஸர் பி. தியாகராஜ செட்டியார் சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை இரவு நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தார்; இவ்வுலக வாழ்வு நீத்தார்; விண்ணுலகமெய்தினார் ;......அவரது பிரிவு எமது உள்ளத்தை உருக்குகிறது. எழுதலும் முடியவில்லை. தியாகராஜர் பிரிவை உன்னுங்கால், அப்பிரிவு - ஆறும் மலையும், கூவலும், குளமும், கலையும், தொழிலும், மக்களும், ஒழுக்கமும் பலபடச் செறிந்த ஒரு பெருந் திரு நகரம் திடீரென மறைந்ததுபோல் எமக்குத் தோன்றுகிறது. "அந்தோ! தியாகராஜ மலையுஞ் சாய்ந்ததோ!" என்று அழுகிறோம். ராஜ கெம்பீரத் தோற்றமும், திரு நீற்றொளியும், சிங்க நோக்கும், மலர்ந்த முகமும், பீடு நடையும், அஞ்சா நெஞ்சும், ஆவின் இயல்பும் உடைய ஒரு பெரு வடிவை இனி என்றே காண்போம்! எமதாருயிர்த் தியாகராஜரை இனி என்றே காண்போம்!

காந்தீயத்தைத் தென்னாட்டில் பரப்பியவர் திரு. வி. க. என்பதைத் தமிழுலகம் நன்கறியும்; வாளினும் கூரிய எழுத்துக்களால், பொருளாதாரத் துறையில் புரட்சிகர மான கருத்துக்களை வெளியிட்டவர்களுடைய கொள்கை களையும் அவர் பரப்பியுள்ளார். கார்ல் மார்க்சைப் பற்றிய பின்வரும் பகுதி, சிறு சிறு வாக்கியங்களில் அரிய பொருள் களைக் கூறும் அவருடைய நடைக்கு நல்ல சான்றாகும்.

கார்ல் மார்க்ஸ் (1818-1883) ஜெர்மனியில் பிறந்தவர்; அறிஞர் ஹெகலிடம் தத்துவம் பயின் றவர். அவர்க்கும் இவர்க்கும் கருத்தில் வேற்றுமை

விளைந்தது. காரல் மார்க்சுக்குத் தனிமைப் பொருளுடைமையில்-வெறுப்பும், சேர்க்கையில்-சேர்க்கைத் தொழிலின் முறையில் - விருப்பும் உண்டாயின. இக்கொள்கை அக்கால ஜெர்மனிக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதை முன்னிட்டு ஜெர்மனி மார்க்ஸைத் துரத்தியது.

கார்ல் மார்க்ஸ் என் செய்தார்? ஜெர்மனியின் பொருட்டுத் தமது கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்க நினைத்தாரில்லை. அவர் தமது கொள்கையில் உறுதியுடன் உறைந்தே நின்றார். மார்க்ஸ் பெல்ஜியம் நோக்கினர். பெல்ஜியம் அவரை ஏற்றதா? இல்லை. அவர் பிரான்ஸுக்கு ஓடினார். பிரான்ஸ் குடியரசு நாடு. அந்நாடாகிலும் அவர்க்கு இடந் தந்ததா? இல்லை. ஏழை மார்க்ஸின் நெஞ்சம் சுழன்றது. சுழன்ற நெஞ்சில் இங்கிலாந்து தவழ்ந்தது. கருத்து வேற்றுமையை மதிக்கும் பெருமை வாய்ந்த இங்கிலாந்து மார்க்ஸுக்கு இடம் கொடுத்தது. அவர் காலம் அங்கேயே கழிந்தது. மார்க்ஸுக்கு இங்கிலாந்து இடம் கொடாமல் அவரை அலைய வைத்திருப்பின், உலகை ஒருமைப்படுத்தவல்ல "காபிடல்" போன்ற சீரிய நூல்கள் வெளிவந்திருக்குமா?

திரு. வி. க. வின் நடைக்குத் "தமிழ்த் தென்றல்" என்னும் நூலிலிருந்து பின்வரும் மேற்கோளையும் தருவோம்:

உலகம் சில காலம் குருமார் அடிவருடி நின்றது; சில காலம் மன்னர் வாள்வழி நடைபெற்றது; இப்போது வாணிபருக்கு இரையாகி வருகிறது; இனித் தொழிலாளர் வயப்பட்டு நலம் பெறப் போகிறது. தொழிலாளர் புரட்சி இதுகாலை உலகத்தைச் சூழ்ந்து முற்றுகை செய்திருக்கிறது. இனி, அப்புரட்சி "கொடுமை," "அடக்குமுறை" என்னும் அரண்களைப்

பொசுக்கி "சமத்துவம்" என்னும் கோட்டையைக் கைப்பற்றிச்,"சுதந்திரம்" என்னும் அரியாசனமேறி, "சகோதரத்துவம்" என்னும் கொடியைப் பறக்க விடும்.

சுருங்கக்கூறின் தமிழின் அழகை, தமிழின் ஆற்றலை, தமிழின் உயிர்த்துடிப்பை அவருடைய உரைநடையில் காணலாம். உரைநடையில் கவிதை நயத்தை ஏற்றி அதற்கு ஆற்றலும் வடிவமும் தந்தவரும் திரு. வி.க. வே.

டாக்டர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார் 1879 - 1959

இவர் சிறந்த தமிழறிஞர்; பெரும் புலவர்; திருவள்ளுவர், சேரர் பேரூர், சேர வேந்தர் தாய வழக்கு போன்ற பல ஆராய்ச்சி நூல்களையும், மாரிவாயில், மங்கலக் குறிச்சிப் பொங்கல் நிகழ்ச்சி என்னுஞ் செய்யுள் நூல்களையும் எழுதி யிருப்பவர். தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், மெய்ப்பாட்டியல் ஆகிய மூன்று இயல்களுக்கு இவர் உரை வகுத்துள்ளார். "தசரதன் குறையும் கைகேயி நிறையும்" என்ற நூலையும் இவர் எழுதியுள்ளார். சோமசுந்தர பாரதியாருடைய பேச்சும் எழுத்தும் தமிழ் உணர்ச்சியை யூட்டும் ஆற்றல் பெற்றவை. பல அறிஞர்களுடைய நூல்களுக்கு வழங்கிய தலைமையுரைகளாலும் தமிழர்களைத் தட்டியெழுப்பிய சான்றோர் என்று இவரைக் கூறலாம். கடினமான நடையில் எழுதுவதில் இவருக்கு ஒப்பாவார் ஒருவரும் இல்லை எனலாம். சங்ககாலத்துப் புலவர்களுடைய நடையைப் போலவே இவர் எழுதுகிறார். இவரது நடையைச் செயற்கை நடை என்று சொல்லுவாரும் உளர். இவரது நடைக்குச் சான்றாக, "சௌபாக்கியம்" என்னும் இதழுக்கு 12—9—'39-இல் இவர் எழுதியனுப்பிய வாழ்த்திலிருந்து ஒரு பகுதியைத் தருவோம்.

தமிழில் "பெட்பு" என்பது அன்பைக் குறிக்கும். பெண்மை அன்புடைமைக்குப் பெயர். அஃதுடையாரைப் "பெண்டிர்" என்றழைத்தனர் தமிழ்ச் சான்றோர். அது மட்டோ? மேல் நாட்டாரைப் போல அழகியர், எளியவர், வலியிலார் என்று பெண்களுக்குப் பெயரிட்டுச் செருக்கி மகிழாமல், பண்டைத் தமிழ்ப் பெரியோர் பெண்களை அவர் இயல்பாலே - பண்பாலே - இரக்கத்தாலே - பொறுமையாலே - பிறர் நலம் பேணித் தந்நல மறக்கும் பெருமையாலே ஆண்களைவிடச் சிறந்தவர் என்பதை உணர்ந்து, அவர் நல் இயல்பை விளக்கி, "நல்லார்" என்றே பெயர் தந்து பெருமித முற்றூர் என்பதை நினைத்தால், பெண்களை ஆண்களும் மதிப்பார்; தம்மைப் பாராட்டும் ஆண்களைப் பெண்களும் பேணி இன்னு மிக அன்பு கூர்வார். அந்நிலையுற்றபின் வாழ்வில் சரிசமமான சம்பூரண இன்பமும் ஆக்கமும் இருபாலாரும் ஒத்தெய்தி மாண்புறுவதில் ஐயமென்ன?

ஓர் இதழின் தீபாவளி மலரை பற்றிச் சோமசுந்தர பாரதியார் எழுதியிருப்பதைப் பார்ப்போம்.

அரிய புதிய கருத்துக்களை எளிய இனிய தமிழ் நடையில் சுவை மலியச் சொற்சுருங்கச் சொல்லுந் திறனுடையாரைத் தேடிப் பல துறையிற் பயனெடு நயனுதவும் நல்ல உரைகளைத் திரட்டித் தொகுத்த நலமும் வினைத்திறமும் வியத்தற்குரியன.

இப்படியே இவரது எழுத்துக்கள் இயலும். இவற்றின் அணிகெழு போக்கும் விழுமிய நடையும் அடுக்குச் சொற்களும் இவரது அறிவின் திறனை விளக்குவன.

டி. கே. சி. 1882 - 1954

இலக்கிய உலகில் சில காலம் புகழ் பெற்றிருந்தவர் ரசிகமணி டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார். செல்வர்களுக்கும், அரசியல் தலைவர்களுக்கும், உயர்நீதி மன்றத்து நீதிபதிகளுக்கும் தமிழ் இலக்கியத்திலுள்ள தனிப் பாடல்களின் கலை நயங்களை, டி.கே.சி. விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார். இதனால், "தாடி இல்லாத தாகூர்" என்று சில அன்பர்கள் இவரைப் பாராட்டி யிருக்கின்றனர். இவர் அளவு கடந்த தமிழ்ப் பற்று உடையவர் என்று உறுதியாகச் சொல்லலாம். தமிழைவிடச் சிறந்த மொழி வேறொன்றும் இல்லை என்றும், தமிழ் இலக்கியத்தைவிடச் சிறந்த இலக்கியம் இல்லை என்றும், தமிழ்ப் பண்பாட்டை விடச் சிறந்த பண்பாடு இல்லை என்றும் இவர் பல மேடைகளில் முழக்கியுள்ளார். கவிதைச் சுவையைத் தமிழ் மக்களிடம் பரப்பிய பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. இவருடைய முயற்சியால் முத்தொள்ளாயிரத் தெரு என்று நெல்லையில் ஒரு தெருவிற்குப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "பண்பாடு" என்ற சொல்லை முதலில் பயன்படுத்தியவர் டி. கே. சி. யே. "ரேடியோ" என்பதற்கு "வானொலி" என்ற சொல்லை ஆக்கித் தந்த பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. முத்தொள்ளாயிரத்திற்கு உரையும் முன்னுரையும் எழுதி இவர் பதிப்பித்திருக்கிறார். நந்திக் கலம்பகம், குற்றாலக் குறவஞ்சி போன்ற பழந்தமிழ் நூல்களின் பெருமையையும் அவர் பரப்பியிருக்கிறார். 'இதய ஒலி' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பையும், "கம்பன் யார்?" என்ற நூலையும் இவர் எழுதியுள்ளார். இவருடைய கம்பராமாயணப் பதிப்பும் நாடறிந்த ஒன்று.

தமிழ் மொழியை முறையாகப் பயிலாமலே யாரும் தமிழில் நூல்கள் எழுதலாம் என்பது டி. கே. சி. யின்

கருத்து. "மீனுக்கு நீச்சும், தமிழனுக்குத் தமிழும் கற்பிப்பானேன்? சும்மா எழுதையா?" என்பார் டி.கே.சி.

மேற்கூறிய கருத்தில் சான்றோர் வழக்கிலோ, நூல் வழக்கிலோ காணப்படாத பல வழிகளை இவர் கையாண்டார். பல்ப்பொடி, பால்க்காரி, கல்க்கண்டு, மேல்ச்சபை, கல்த்தூண் என்று டி.கே.சி. எழுதுவார்.* இருக்கிற சந்திகள் நிலைப்பதே அரிதாக இருக்கிற காலத்தில், புதுச் சந்திகளைப் புகுத்துவது தவறான முறையாகும். இதுபோன்ற முயற்சியைத் தமிழகத்திற்கு வந்த மேனாட்டு அறிஞர் ஒருவர் தொடங்கினார்; இலக்கணம் கற்றபின் அவர் தம் தவறை உணர்ந்தார். ரசிகமணியின் முயற்சியும் தமிழ் மக்களுடைய ஆதரவு இல்லாமையாலும், அளவுகடந்த பிரசாரத்தாலும் வெற்றி பெறவில்லை. உலகியல் சார்பு பற்றிப் புலமைப் புகழ் அடைய முயலுபவர் என்று இவரைத் தமிழ் அறிஞர் சிலர் கருதினர். டி. கே. சி.-யின் கருத்துக்களைப் பின்வரும் குறிப்பில் காண்க :

> "கவிதையா, கம்பன் ஒருவனால்த்தான் பாட முடியும்; வசனமா, கல்கி ஒருவர்தான் தமிழ் வசனம் எழுதுகிறார். சங்கீதமா, ஸ்ரீ எம். எஸ். சங்கீதம் ஒன்றுதான் சங்கீதம்."

டி. கே. சி.யின் நடைக்குச் சான்றாக அவருடைய கடிதம் ஒன்றைத் தருவோம் :

டி. கே.-சிதம்பரநாத முதலியார் திருக்குற்றாலம்
தென்காசி.

ஓம்

மங்களமான பொங்கல் வருகிறது. வீடு அழகாய் இருக்கிறது. ஊர் அழகாய் இருக்கிறது.

---

* இவ்வாறு எழுதும் வழக்கம் டி. கே. சி.க்கு முன்னரே இருந்துவந்திருக்கிறது. ஏடுகளைப் படி எடுத்தவரும், சாசனங்களைக் கல்லில் வெட்டியவரும் போதிய கல்விப் பயிற்சி இல்லாமையால் இவ்வாறு எழுதியுள்ளனர்.

நாடே அழகாய் இருக்கிறது. மக்கள் உள்ளத்தில் திருப்தியும் ஆனந்தமும் குடிகொண்டிருக்கிறது.

ராமனது உள்ளத்தில் நடுக் காட்டில் ஒரு சமயம் திருப்தியும் ஆனந்தமும் நிறைந்து நின்றது. எப்போது :

நடுக்காட்டில் ராமன் சீதை இருவரும் தங்குவதற்கு அழகான குடிசை கட்டி விட்டான் லக்ஷ்மணன். குடிசையின் வேலைப்பாட்டை பார்த்த ராமனுக்கு உள்ளம் பூரித்து விட்டது ;

செல்வம் என்று ஒன்று இல்லாதவன் காரியம் அபாரமாய் அல்லவா இருக்கிறது !

"மேவு கானம்
  மிதிலையர் கோன்மகள்
பூவின் மெல்லிய
  பாதமும் போந்தன,
தாவில் எம்பிகை
  சாலை சமைத்தன !—
யாவை யாதும்
  இலார்க்கியை யாதவே !"

ராமனது உள்ளத்தில் நிறைந்து நின்ற திருப்தியும் ஆனந்தமும் நமக்கும் உண்டாவதாக.

(ஒ-ம்) டி. கே. சிதம்பரநாதன்
13—1—'53

மனுஷ்யன், தொனி, பாணி, பேஷ், அடாடடா, என்ற சொற்களையும் வேறு பல கொச்சைச் சொற்களையும் இவர் மிகுதியாகப் பயன்படுத்துகிறார். "நிரம்ப" என்ற சொல்லின் உருச் சிதைந்த "ரொம்ப" இவருக்கு மிகவும் விருப்பமான சொற்களுள் ஒன்று.

உணர்ச்சியின் சாயல் என்ற பொருளில் இவர், "பாவம்" என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது "பா",

என்ற எழுத்தைத் தடித்த எழுத்தில் அச்சிடுவதும் இவருடைய இயல்பு.

வையாபுரிப் பிள்ளை—ம. 1956

இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், தவிர மலையாளம், பிரஞ்சு, வடமொழி ஆகிய மொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர். இவர் சிறந்த படிப்பாளி. டாக்டர் சாமிநாத ஐயரைப் போலவே இவர் வாழ்நாள் முழுவதும் ஏட்டுச் சுவடிகளைப் படித்து ஆராய்ந்தவர். இவ்வாறு முறைப்படி ஆராய்ந் தவர் தமிழ் நாட்டில் மிகச் சிலரே. டாக்டர் சாமிநாத ஐயருக்கே இவர் பல ஏட்டுச் சுவடிகளைத் தந்து உதவி யிருக்கிறார். 1926 முதல் 1936 வரை பத்து ஆண்டுகள் தமிழ்ப் பேரகராதிக் குழுவின் தலைவராக இருந்து இவர் தமிழ் நூல்களைப் பழுதறப் படித்திருக்கிறார். சொல் ஆராய்ச்சியில் இவர் இணையற்றவர். சொற்களை வைத்துக் கால ஆராய்ச்சி செய்கின்ற வழக்கத்தைத் தமிழ் நாட்டில் பரப்பியவரும் இவரே. எனினும், இவருடைய கால ஆராய்ச்சி முடிவுகளைப்பற்றி முரண்பட்ட கருத்துக்கள் உண்டு. இப்பேராசிரியர் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரைகள் பல நூலாக வெளி வந்துள்ளன. இத்தகைய நூல்களுள் சிறப்பானவை "தமிழ்ச்சுடர் மணிகள்", "இலக்கிய சிந்தனைகள்", "தமிழர் பண்பாடு", "தமிழின் மறுமலர்ச்சி", "இலக்கிய உதயம்", "உலக இலக்கியங்கள்" என்பவை. இவர் பதிப்பித்த நூல்களும் மிகப்பல

இவர் சிறந்த முறையில் முகவுரை எழுதும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். புறத்திரட்டு முகவுரை ஒப்புயர்வற்றது. இவரது பன்னூல் பயிற்சிக்கு அது சான்றாக உள்ளது. தமிழ்ப் பேரகராதிக்கும் சிறந்த முறையில் முகவுரை எழுதியுள்ளார், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

அவர்கள் நூல்களுக்கும் இவர் விரிவான முன்னுரைகள் எழுதியுள்ளார். அவை இவருடைய சிறந்த இலக்கியத் திறன் ஆய்விற்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளன. ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர்களால்தான் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிபெற இயலும் என்பது வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களுடைய கருத்து.

இவருடைய தமிழ் நடை வடசொற் கலந்தது; இலக்கண வழு இல்லாதது; எளிமையானது. பிறர் பயன்படுத்தாத பல சொற்களை—உய்தி, சட்டகம் போன்றவற்றை—இவர் கையாண்டிருக்கிறார். பின்வரும் பகுதியை, இவருடைய நடைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டலாம்:

"(டாக்டர் சாமிநாத ஐயர்) இவருடைய பூதவுடம்பு இப்பொழுது மறைந்து விட்டது. ஆனால், இவர் புகழுடம்பு சென்னைக் கடற்கரையிலே, அரசாங்கக் கல்லூரியின் முகப்பிலே, சிலை வடிவாக நின்று காட்சியளிக்கிறது. தமிழ்க் காதல் நிரம்பியமைந்த திருமேனி; தமிழ்ச் சுவடிகள் இருக்கும் இடங்கட்கெல்லாம் ஓடியோடிச் சென்ற திருவடிகள்; ஏட்டுச் சுவடிகள் பெற்று ஆனந்தாதிசயத்தால் விதிர் விதிர்க்கும் திருக்கரங்கள்; தமிழின் பெருமையையும் தமிழின் தொன்மையையும் நினைத்த மாத்திரத்தில் உள்ளத்தே ஓங்கி வருகின்ற உவகையால் ஓங்கியமைந்த திருப்புயங்கள்; தமிழ் ஒளியும் தமிழ் அறிவும் ஒருங்கு விளங்குகின்ற திருநயனங்கள்: தமிழ்த் தொண்டு என்னும் தவத் துறையிலே நெடுங்காலம் ஒழுகி முதிர்ந்த திருக்கோலம்: இவை நமது கண்ணுக்கு விருந்தாய் அமைந்து நிற்கின்றன." (தமிழ்ச் சுடர் மணிகள்)

பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை பி. 1896

சொல்லின் செல்வர், பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப் பிள்ளையின் நடையைப் பண்டிதர் புகழ்வர்; பாமரர் விரும்புவர். இந்த நடை டபுள்யூ. எச். அட்சன் (W. H. Hudson) என்னும் ஆங்கில அறிஞரது நடையைப் போன்றது. பாடல்களிலுள்ள அரிய சொற்கள் பல வற்றைச் சேதுப்பிள்ளையின் எழுத்துக்களில் பல இடங் களில் காணலாம். எதுகை மோனை நிறைந்த கட்டுரைகளை ஆக்கி இவர் தமிழ் உரைநடைக்கு ஆக்கம் தந்திருக்கிறார் என்று கூறலாம். இவர் எழுதியுள்ள நூல்களுள் "திருவள்ளுவர் நூல் நயம்", "தமிழ் விருந்து", "தமிழர் வீரம்", "தமிழ் நாட்டு நவமணிகள்", "வீரமா நகர்", "கிறித்தவத் தமிழ்த் தொண்டர்", "தமிழின்பம்", "வேலும் வில்லும்", "கடற்கரையிலே", "ஊரும் பேரும்" என்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த நூல்களில், தமிழகத்தின் "செழுமையும் செம்மையும்", "வளமையும் பண்பாடும்" ஆசிரியரின் நடையின் "வலுவும் வனப்பும்" காட்சி தருகின்றன. "ஊரும் பேரும்" என்ற நூலில், "சிதைந்தும் திரிந்தும், மருவியும் மாறியும், சாம்பியும் சோம்பியும், நலிந்தும் மெலிந்தும்" உள்ள பெயர்களைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்பதை இவர் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறார். இந்நூலின் பகுதிகளுக்கு இவர் கொடுத்திருக்கும் தலைப்புக்களும் இனிய ஓசை யுடையனவாக உள்ளன. சான்றாக, "நாடும் நகரமும்", "குடியும் படையும்", "குலமும் கோவும்", "தேவும் தலமும்", "அன்றும் இன்றும்" என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவருடைய நடைக்குப் பின்வரும் மேற் கோள்களைத் தருவோம்.

காதல் மனையாளும் கணவனும் கருத்திசைந்து நடத்தும் அறமே இல்லறம் எனப்படும். அத்தகைய

இல்லறத்தினும் நல்லறம் வேறொன்றில்லை. பெண்மையைப் பேணாத நாடு என்றும் பெருமையுற மாட்டாது; இல்லறத்தைப் போற்றாத நாடும் எந்நாளும் ஏற்றமுற மாட்டாது.

* * *

யாழ்ப்பாணம் இலங்கையின் தொன்னகரம்: தமிழர் வாழும் நன்னகரம்.

தமிழ் நாட்டிலே கலைமணங் கமழும் துறைமுக நகரங்கள் சில உண்டு. அவற்றுள்ளே தலை சிறந்தது மாமல்லபுரம். அங்குள்ள பாறையெல்லாம் பழங்கதை சொல்லும். கல்லெல்லாம் கலைவண்ணம் காட்டும்.

சேதுப்பிள்ளையின் நடைக்குச் சான்றாக, "வேலும் வில்லும்" என்னும் நூலில் "கம்பரும் கச்சியப்பரும்" என்ற பகுதியிலிருந்து பின்வரும் மேற்கோள்களைத் தருவோம்:

நல்லரசும் வல்லரசும் இவ்வுலகில் எந்நாளும் உண்டு. நல்லரசு அறநெறியிற் சென்று நெடுங் காலம் நிற்கும்; வல்லரசு மற நெறியில் முனைந்து நிலை குலைந்து அழியும்......அரக்கர் கோமகனாகிய இராவணனும், அசுரர் வேந்தனாகிய சூரனும் வரம் பெற்றுயர்ந்த வல்லரசர்; ஆயினும் ஈரமற்ற நெஞ்சினர்; வீரமே விளைத்துத் திளைத்தவர். இலங்கையில் இராவணன் நிறுவிய அரசு இராமனது வில்லால் அழிந்தது; வீரமகேந்திரத்தில் சூரன் அமைத்த அரசு முருகனது வேலால் முறிந்தது.

இலங்கை வேந்தனும், மகேந்திர மன்னனும் கண்டோர் வியப்புறக் கடும்போர் புரிந்து வீழ்ந்தனர். இராவணன் மனைவியாய மண்டோதரியும், சூரன் மனைவியான பதுமையும் கற்பு நெறி வழுவாமல் கணவனாருடன் சென்றார். வல்லரசுகளை

முறித்த வில்லேயும் வேலேயும் நல்லோர் யாவரும் வாழ்த்தி வழிபடுவராயினர்.

சேதுப்பிள்ளையின் நூல்களைப் படிக்குந்தோறும், ஆர். எல். ஸ்டீவன்சன் எழுதிய பின்வரும் பகுதி எனக்கு நினைவுக்கு வருவதுண்டு.*

தொடர்கள் முதற்கண் செவிக்கு இனிமையாகவும் விழுமிய ஓசையுடையதாகவும் யாப்பு ஒழுங்கினதாகவும் அமைய வேண்டும். இரண்டாவதாக, அவை படிப்பதற்கே இன்பம் தர வேண்டும். மூன்றுவதாக, நயமும் அளவும் பொருந்தக் கருத்துக்களை அமைக்க வேண்டும். இறுதியாக, உரிய, தெளிந்த, உளம் பதியும் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

கி. வா. ஜகந்நாதன்-பி. 1906

இலக்கண வழுவின்றி, நல்ல தமிழில் எழுதி வருபவருள் "கலைமகள்" ஆசிரியர் கி. வா. ஜகந்நாதன் குறிப்பிடத் தக்கவர்; சங்க இலக்கியங்களில் சிறந்த புலமை நிறைந்தவர். "எல்லாம் தமிழ்", "பயப்படாதீர்கள்", "வழிகாட்டி" என்ற நூல்களை இவர் இயற்றியிருக்கிறார். தனித் தமிழில் எழுதும் ஆற்றலுடைய இப்புலவர் **எல்லாம் தமிழில்** எழுதி **வழி காட்ட ஏன் பயப்படுகிருரோ?** நாம் அறியோம். இவருடைய நடைக்குச் சான்றாக, "ஒரு சாண் வயிறு" என்னும் நூலிலிருந்து ஒரு பகுதியைத் தருவோம்.

---

*First the phrases should be rhythmical and pleasing to the ear: secondly the phrases should be musical in the mouth : thirdly the writer should weave the argument into a pattern, both beautiful and logical and lastly, he should master the art of choosing apt. explicit and communicative words—Ropert Louis Stevenson in "ON SOME TECHNICAL ELEMENTS OF STYLE,

ஒரு விஷயம். இலக்கியக் கட்டுரைகளை எழுது கிறோமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் இரண்டு வகையினர் இப்பொழுது இந்நாட்டில்இருக்கிறார்கள். ஒருவகையினர் பரம வைதீக கோஷ்டி. அவர்களுக்கு நிகழ்காலமென்றும் எதிர் காலமென்றும் இரண்டு இல்லை. எல்லாம் பழைய காலத்துச் சமாசாரந் தான். பொறுமை, பொறாமை, கற்பு, அஹிம்சை முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி ஆயிரம் பாட்டுக்களை மேற்கோள் காட்டி எழுதிக் குவித்து விடுவார்கள். உலகம் சிருஷ்டியான காலந் தொடங்கி இன்றளவும் திருப்பித் திருப்பி அந்த விஷயங்களைப் பற்றியே எழுதிக் கொண்டிருக்கும் அந்த "அப்பாவி"களுக்கு இலக்கியக் கட்டுரை இன்னது என்று படும்படி விளக்கிச் சொல்ல யாராலும் முடியாது.

கி. வா. ஜ. "சங்க நூற் காட்சிகள்" வரிசையில் எழுதியிருக்கும் ஏடுகள் சிறந்தவை. திருமுருகாற்றுப படையின் சாரத்தை விளக்குவது "வழிகாட்டி"; தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தை விளக்குவது "பயப் படாதீர்கள்"; அதை விவரிப்பது "வாழும் தமிழ்." இவரது சிறுகதைகளுள் "கலைஞனின் தியாகம்", "அறுந்த தந்தி" இரண்டும் இக்காலத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு அளவு கோலாக விளங்குவன.

முடிவுரை

இந் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழிக்குத் தொண் டாற்றிய பெருமக்களுள் ஈழ நாட்டைச் சேர்ந்த சிலர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். சுன்னாகம் குமாரசாமிப்புலவரும், மகா வித்துவான் கணேசய்யரும் பொருட் செறிவுடைய வனப்பு மிக்க வசன நூல்களை ஆறுமுக நாவலரின் அடிச் சுவட்டில் எழுதியிருக்கின்றனர். (நாவலியூர்) ந. சி. கந்தையா பிள்ளை என்பார், தமிழ் மொழியில் மிகுந்த

பயிற்சியில்லாதவரும் சங்க இலக்கியங்களை எளிதிற் படித்துணருவதற்கேற்ற முறையில் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்களுள் சில, புறப்பொருள் வெண்பா மாலை போன்ற பல நூல்களை உரைநடையில் எழுதியிருக்கின்றார். யாழ் நூல் இயற்றிப் புகழ் பெற்றவர் அருள் திரு. விபுலானந்த அடிகள் (1892-1947). அவரது வரலாறு (தமிழ்க்) கலைக் களஞ்சியத்தின் மாதிரிப் பிரதியில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி 20–ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கும் செந்தமிழ் நடைக்குச் சான்றாக விளங்குவதால், அதை இங்கே தந்து அடிகளார்க்கு நாமும் வணக்கம் செலுத்துவோம்.

சுவாமி விபுலானந்தர் : தமிழ் அன்னையின் தவப் புதல்வருள் ஒருவராகிய முத்தமிழ் அறிந்த வித்தகப் புலவர் சுவாமி விபுலானந்தர் சிலப்பதிகாரத்தின் உயிர்நிலையான யாழினையும் இசையினையும் உயிர்ப்பித்த உத்தமராவார்.

சுவாமி விபுலானந்தர் இசைத் தமிழ் ஆராய்ச்சியினைத் தொடங்கிய காலத்தில், எல்லை காணவொண்ணாத பண்டைக்கால முதலே தமிழகத்துப் புலவராலும் முனிவராலும் வளர்க்கப்பட்டுச் சீரும் சிறப்பும் எய்தியிருந்த இசைத் தமிழும் யாழ்க் கருவியும் பல்லாண்டுகளாக வழக்கொழிந்து மறைந்து விட்டன.

பழம் பெருமை வாய்ந்த இசைத் தமிழ் நூல்கள் யாவும் கால ஆழியில் கரந்து மறைந்தமை குறித்துச் சுவாமி விபுலானந்தர் வருந்தினார். அதன் மேல் அவர் சிலப்பதிகாரத்திலும் பத்துப் பாட்டிலும் அவற்றின் உரைகளில் காணும் மேற்கோள்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள யாழ்க் கருவிகளின் இலக்கணங்களையும் இசை நூற் பகுதிகளையும் துருவி ஆராயலாயினர்......“யாழ் நூல்” என்னும் இணையற்ற நூலை இயற்றித் தமிழுலகத்துக்கு ஈந்தார்.

5. தனித் தமிழ்

பிற மொழியின் உதவியின்றித் தமிழ் தனித்தியங்க வல்லது என்பதைப் பற்றிப் பொதுவாகத் தமிழ் மக்களும் சிறப்பாகப் புலவர்களும் பெருமிதம் கொள்ளுகின்றனர். பேச்சிலும், எழுத்திலும் இயன்றவரை பிறமொழிக் கலப்பு கூடாது என்பதே இவர்களுடைய கருத்து.

ஐரோப்பியர்கள் சிலர் தங்களுடைய பெயர்களைத் துறந்து தமிழ்ப் பெயர்கள் வைத்துக்கொண்டனர்; பெஸ்கி வீரமா முனிவர் ஆனார். இவ்வாறு வேறு சிலரும் தமிழ்ப் பெயர் வைத்துக்கொண்டனர். தமிழார்வத்தால் சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார் தம் பெயரையே பரிதிமாற் கலைஞ ராக்கிக் கொண்டார். சுவாமி வேதாசலம் என்பவர் தம் பெயரை மறைமலை அடிகளாக ஆக்கிக் கொண்டது அனை வரும் அறிந்ததே. இவர்களைப் பின்பற்றி நல்ல தமிழ்ப் பெயர்களை வைக்கவே பலர் விரும்புகின்றனர். தமிழ்ச் சேரன், இளமைப்பித்தன், புதுமைப்பித்தன், கலைப்பித்தன் இலக்கியப்பித்தன், தமிழண்ணல், தமிழ்வாணன், முடி யரசன், இளஞ்செழியன், நெடுஞ்செழியன், கோவை கிழார், கலைச்செல்வன், தில்லைச்செல்வன், புரட்சித்தூதன், எழிலரசன், மகிழ்நன், தமிழேந்தி, இளங்கோ, கலை யரசன், கலை அன்பன், கலை மன்னன், தமிழரசு, முல்லை, தென்றல், கலைச்செல்வி, இன்பவல்லி என்ற பல பெயர்கள் இன்று நாட்டில் வழங்கி வருவதை நாம் அறிவோம். இது ஓரளவு வரவேற்கத் தக்கதே. மக்களுக்குப் பெயரிடுதல் பெற்றோர் கடன். ஒருவரைப் பிறரிடமிருந்து வேறுபடுத்த,

ஓர் அடையாளத்திற்காகவே ஒவ்வொருவருக்கும் பெயரிடப்படுகிறது. நம் கருத்தில், ஒருவர் தம் பெயரையே மாற்றிக் கொள்ளுவது பொருந்தாது. தம் மக்களுக்குத் தனித்தமிழ்ப் பெயரிடுதலே தமிழ்ப்பற்று மிக்கவர் தமிழ் மொழிக்குச் செய்யக்கூடிய தொண்டு எனலாம்.

மாறுபட்ட கருத்து

தனித் தமிழுக்கு மாருகக் கூறுவோர் கூற்றையும் இங்கே தெரிவிப்போம். "உலகில் உயிர்ப்பொருள் எதுவும் பிறவற்றின் கலப்பின்றித் தனித்து வாழ இயலாது. பிறவற்றினின்று தான் பெற்று வளர்தலும் தன்னுடையவற்றைப் பிறவற்றுக்குத் தந்து வாழ வைத்தலும்தான் உயிர்களின் உலக வாழ்க்கை இயல்பு. உயிரில்லாதது தான் தனித்து நிற்கும். இத்தன்மை எல்லா மொழிகளுக்கும் ஒக்கும். தமிழ்மொழி உயிருடன் கூடியது. வளரும் இயல்புடையது. ஆதலின் தன் மொழிகளை உடன்வாழும் பிறவற்றுக்குத் தரும்; தானும் பிறமொழிச் சொற்களைக் கைக்கொள்ளும்".

இயக்கம் தோன்றியது ஏன் ?

பிற மொழிகளின் உறவாலும், அயலார் ஆட்சியாலும் தமிழ் மக்கள் பேச்சு வழக்கில் பிறமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவராயினர். "விஜயநகரத்தின் வீழ்ச்சியின் பின்பும், நாயக்கர்களுடைய ஆட்சி தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில் ஏற்பட்டது. அரசியல், பெருமித வாழ்வு, ஆடையாபரணாதிகள் பற்றிய பல தெலுங்குச் சொற்கள் தமிழுக்குக் கிடைத்தன' என்கிருர் பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை. காலப்போக்கில் எழுத்திலும் இவ்வாறு மணிப்பிரவாள நடை ஏற்பட்டது. நாளுக்கு நாள் பிற மொழிச் சொற்கள் மிகுதியாயின. தமிழ்ச் சொற்களை

மக்கள் மறந்துவிட நேர்ந்தது. பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ச் சொற்கள் என்று எண்ணி மயங்கும்படியான நிலையும் ஏற்பட்டது. பலருடைய கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் தமிழ்ச் சொற்களைவிடப் பிறமொழிச் சொற்களே கூடுதலாக இருந்தன. இதனால் தமிழ் மொழிக்கு நேரிடக் கூடிய தீங்கை மறைமலையடிகள் பின்வருமாறு விளக்கினார்.

"வட சொற்களை இப்போதே நாம் தடை செய்யாவிடின், தமிழ் தன்னிலை கெட்டு வேறுமொழி போலாகி விடக்கூடும். தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களைச் சேர்ப்பதால் தமிழ் தன் இனிமை இழந்து போவதோடு பல தமிழ்ச் சொற்களும் வழக்கில் இல்லாது இறந்து போகின்றன."

தனித் தமிழ் இயக்கத்தில் ஈடுபாடில்லாதவர்கள் தம் கருத்தைத் தெரிவிக்கும்போது, மொழிக்கு ஒரு வரம்பு கூடாது; அது எல்லையற்ற ஒரு நாடு போன்றது என்று விவாதிக்கின்றனர். இது தவறான கருத்தாகும். ஆற்றுக்கு அணை கட்டுகிறோம்; சாலைகளுக்குக் கரை அமைக்கிறோம். இவை போல மொழிக்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு வேண்டும்.

மறைமலையடிகள் 1876 - 1950

தமிழ்ப் பெரியார்களுள் மாமலை என விளங்கியவர் மறைமலையடிகள். "மறைமலை ஒரு பெரும் அறிவுச் சுடர்; தமிழ் நிலவு. அவர்தம் தமிழ்ப் புலமையும் வடமொழிப் புலமையும், ஆங்கிலப் புலமையும், ஆராய்ச்சிப் பேச்சும், எழுத்தும், தொண்டும் தென்னாட்டை விழிக்கச் செய்தன. அடிகள் பேச்சு, பல பேச்சாளரைப் படைத்தது. எழுத்து, பல எழுத்தாளரை ஈன்றது!" என்று தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. க. இவரைப் பாராட்டியுள்ளார். மறைமலையடிகள் நல்வாழ்க்கை நூல்களும் திருவாசக அகவல்களுக்கு விரிவுரையும் மாணிக்கவாசகர் கால ஆராய்ச்சி

என்ற நூலையும் பிறவற்றையும் எழுதியுள்ளார். இவர் தனித் தமிழ் நடையைக் கையாண்டு தம் நூல்களுக்குத் தனிப் பெருஞ் சிறப்பைத் தந்துள்ளார். தனித் தமிழிலே தேனும் பாலும் கலந்தனைய தீஞ்சொற் சுவைமிக்க இனிய உயரிய உரைநடை எழுதுவதிலும் சொன்மாரி பொழிவதிலும் இவருக் கொப்பாவார் எவருமிலர்.

மொழி பெயர்ப்பிலும் மறைமலையடிகள் இக்கால எழுத்தாளர்க்கு வழி காட்டினார். ஆங்கில மொழியிலுள்ள அரிய நூல்களைத் தமிழாக்கும்போது தமிழ் இலக்கண முறைக்கேற்ப அவர் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். "சிந்தனைக் கட்டுரை"யில் அடிகள் இயற்றியிருக்கும் "முருகவேள் கண்ட காட்சி", "பேய்களும் ஆவிகளும்" என்ற கட்டுரைகளை அடிசன் எழுதிய "The Vision of Mirza"; "Ghosts and Apparatus" என்ற எழுத்தோவியங்களோடு ஒத்துப்பார்த்தால் இது புலனாகும்.

மறைமலையடிகளுடைய வாக்கியங்கள் மைல் கணக்கில் செல்லும். அவற்றைப் படிக்க மணிக்கணக்கில் நேரம் ஆகும். அருஞ்சொற்கள் பலவற்றை ஆங்காங்கே காணலாம். எனினும் படிப்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும். அவருடைய நடைக்குப் பின்வரும் மேற்கோளைத் தருவோம்.

> நமது பொதுநிலைக் கழக முதன் மாணவரும், சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழாசிரியருமான மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் பிரசோற்பத்தி வைகாசி 10-ஆம்நாள் சனிக்கிழமை(23-5-1931) முற்பகலில் திடீரென இம்மண்ணுலக வாழ்வு நீத்து விண்ணுலகு புகுந்த செய்தி இத்தமிழ் நாட்டவர் எல்லோரையும் திடுக்கிடச் செய்து, அவருக்குப் பெருந் துயரைத் தருவதொன்றாய் எங்கும் பரவலாயிற்று. முகிழ்த்து மணங்கமழ்ந்து அழகாய் மலரும் பருவத்தே ஓர் அரிய செங்கழுநீர்ப் பூ அதனருமை

யறியான் ஒருவனாற் கிள்ளியெறியப்பட்டு அழிந்தாற் போலவும், மறை நிலாக் காலத்தே திணிந்து பரந்த இருளின்கட் செல்லும் நெறி இதுவெனக் காட்டுதற்கு ஏற்றி வைத்த ஒரு பேரொளி விளக்குச் சடுதியில் வீசிய சூறைக் காற்றினால் அவிந்து மறைந்தாற் போலவும், நீண்டநாள் வறுமையால் வருந்திய ஒருவன் புதையலாய்க் கண்டெடுத்த பொன் நிறைந்த குடம் ஒன்று வன்னெஞ்சக் கள்வனொரு வனாற் கவர்ந்து கொள்ளப் பட்டாற் போலவும் இத் தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு கல்வி மலராய், ஓர் அறிவு விளக்காய், ஓர் அருங்குணப் புதையலாய்த் தோன் றிய இவ்விளைஞர் தமது 43-ஆம் ஆண்டில் கதுமெனக் கூற்றுவனாற் கவரப்பட்டது ஒரு பெருங் கொடுமை யன்றோ ?

தம் இல்லத்தில் இருந்த கடிகாரத்தைச் செப்பனிட நேரிட்டபோது உரிய தொழிலாளிக்கு மறைமலையடிகளார் பின்வருமாறு எழுதினார் :

" நிலைக் கடிகாரத்தில் மணி முள் நிமிட முள்ளை அழுத்தும் பித்தளைச் சிறு குமிழ் முறிந்துபோனதற்கு வேறு நல்லதொன்று பொருத்தவில்லை. மணி முள்ளும் கழன்று கீழே தொங்குகின்றது. அதனை இறுகப் பொருத்த வேண்டும்."

மறைமலையடிகளாரின் தனித் தமிழ்த் தொண்டை அவர்தம் மாண்புமிக்க செல்வி நீலாம்பிகை அம்மையார் தொடர்ந்து செய்துவந்தார்கள். இவர் "தனித் தமிழ்க் கட்டுரைகள்", "வடசொல் - தமிழ் அகராதி" என்னும் நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

தனித்தமிழ் இயக்கத்தை வளர்த்த பெருமை கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கும், அதன் தலைவராக இருந்த தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளைக்கும் உண்டு.

டாக்டர் மு. வ. (பி. 1912)

மறைமலையடிகளைப் பின்பற்றி, மிகப் பல தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இயன்றவரை தனித்தமிழில் எழுதி வந்திருக்கிறார்கள். கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, (மறைமலை அடிகளின் மாணவரான) இளவழகனார், டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார், தேவநேயப் பாவாணர் முதலியோர் இயன்றவரை தனித்தமிழில் நூல்கள் ஆக்கியுள்ளனர். குறிப்பிடத்தக்க மற்றொருவர்—தலைசிறந்த அறிஞரும் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளரும் ஆகிய—டாக்டர் மு. வரதராசனார் ஆவார். சேதுப்பிள்ளை அவர்களின் எழுத்து மயிலின் நடை என்றால், வ. ரா. வின் தமிழ் மின்வெட்டு என்றால், மு. வ. வின் நடையை அமர்ந்த அறிவியல் ஓட்டம் என்று சொல்லலாம். எல்லாவிதக் கருத்துக்களையும் சொல்லத் தக்க ஆற்றல் தமிழ் மொழிக்கு இருப்பதை இவருடைய எண்ணற்ற நூல்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. தனித் தமிழ் என்றால் பல்லை உடைக்கும் தமிழ் என்று பிறர் எண்ணும்படியாக அறிஞர் சிலர் பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். இதற்கு மாறாக, இனிய எளிய முறையிலும் தூய தமிழில் எப் பொருளையும் பற்றி எழுத இயலும் என்பதை நிலைநாட்டியிருக்கிறார். டாக்டர் மு. வ. தம் நூல்களில் மறைந்துபோன பெயர்களையும், இசையொலி, அருளப்பன், மலர்விழி, பாவை, அல்லி, கனிமொழி, செந்தாமரை, தேமொழி, வளவன், இசைவாணன் என்பன போன்ற தூய தமிழ்ப் பெயர்களையும் பயன்படுத்தி, நாடெங்கும் அவற்றைப் பரப்பி வருவது பாராட்டுக்குரியது.

இவருடைய நடை எளிமையானது; சிறிது படித்தவரும் புரிந்துகொள்ளக் கூடியது. சான்றாகச் சில பகுதிகளைத் தருவோம்.

"அறிஞர் பெர்னார்ட் ஷாவை நான் மதிப்பதற்குக் காரணம், வாழ்க்கைச் சிக்கல் எதுவாயினும்

அதை மேற்போக்காகக் கண்டு மருந்திட்டுச் செல்லாமல், அடிப்படைக் காரணம் கண்டு திருத்தும் ஆற்றல் அவருடைய எழுத்துக்களில் இருத்தலே ஆகும்.

அறிஞர் ஷாவினிடம் எல்லோரும் கண்ட பெரிய குறை அவருடைய செருக்கும் கிறுக்கும் ஆகும். ஆனால், அவர் அவ்வாறு பேசியபோதும் எழுதிய போதும் அவரை ஒருவரும் வெறுத்தது இல்லை ; அவரோடு சேர்ந்து சிரித்தார்களே அல்லாமல், அவரை நோக்கிச் சிரிக்கவில்லை.

அஞ்சாமை
கவலை இன்மை
கலை உயர்வு
அறிவின் தெளிவு

இவையே ஷாவின் வாழ்க்கை.

வருங்காலக் கலையுலகம், அரசியல் உலகம், சீர்திருத்த உலகம், விஞ்ஞான உலகம், சமய உலகம் அத்தனையும் அறிஞர் பெர்னட் ஷாவை மறவாமல் போற்ற வேண்டிய வகையில் அவருடைய வாழ்க்கை விளங்கியது. இனி அந்த ஒளியை அவருடைய பற்பல நூல்களும் மங்காமல் பரப்பி வரும் என்பது திண்ணம்.''

ஔவை துரைசாமிப் பிள்ளை

சித்தாந்த கலாநிதி ஔவைக்குப்பம் சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, கரந்தைக் கவியரசு இரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை யிடம் சிறப்பாகப் பாடங் கேட்டவர் ; சங்க நூல்களிலும் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் நல்ல பயிற்சி பெற்றவர். அதற்குச் சிறந்த சான்று அவருடைய மணிமேகலை-பதிற்றுப்பத்து (உரையோடு கூடிய) பதிப்புக்கள். சிலப் பதிகாரம் முதலிய ஐம்பெருங்காவியங்களில் உயிரோடுள்ள

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிந்தாமணி என்னும் மூன்றையும் புலவரல்லாதார் சுருக்க முறையில் படித்துச் சுவை அறிவதற்கும் காவிய உண்மைகளை ஆராய்வதற்கும் ஏற்றாற்போல மூன்றுக்கும் தனித்தனியே சுருக்க நூலும் தனித்தனியே ஆராய்ச்சி நூலும் திறம்பட எழுதியும் பதிப்பித்தும் வெளியிட்டுள்ளார். 20-ம் நூற்றாண்டின் சிறந்த பதிப்பாசிரியர் எனப் புலவர் மாநாடு சிறப்பித்திருப்பவர்களுள் இவரும் ஒருவர்.

இவர் சொல்வன்மை வாய்ந்த நாவுக்கரசர்; கேட்பவர் அனைவர்க்கும் புரியும்படி எப்பொருளையும் தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக் கூறும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். இன்றும்-தாம் இருக்குமிடந்தோறும் – பலருக்கு இலவசமாகத் தமிழ்ப் பாடங் கற்பித்து அவர்களையெல்லாம் வித்துவான்களாக்கி வருபவர். சான்றாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்துத் திருவோத்தூரில் உள்ள வித்துவான்கள் அனைவரும் இவரிடம் பாடங் கேட்டுப் பயன்பெற்றவர்களே.

இவருடைய கட்டுரைத் தொகுதி ஒன்று "ஔவைத் தமிழ்" என்ற பெயரில் வெளிவந்திருக்கிறது. ஐங்குறு நூறு விளக்கவுரையும் 7 முதல் 10 வரையுள்ள நூற்றாண்டுகளுக்குத்தமிழ் இலக்கிய வரலாறும்எழுதியுள்ளார்.

தேவநேயப் பாவாணர்

இவர் இலக்கண அறிவு நிரம்பியவர். இவர் எழுதிய "கட்டுரை வரைவியல்", "சுட்டு விளக்கம்", "திராவிடத் தாய்", "சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்" என்பவை தனித் தமிழ் நடையில் எழுதப் பெற்றவை. இவை மாணவருக்குப் பெரிதும் பயன்படுவன.

இயக்கத்தின் பயன்

தனித் தமிழ் இயக்கத்தின் பயனாக, இப்போது மிகப் பலர் நல்ல தமிழில் எழுத முயன்று வருகின்றனர். பாட

நூல்களிலும், தமிழ்ச் சொற்கள் முன்னிலும் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. தென்னிந்திய வைசவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் தனித் தமிழில் பல நூல்களை வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

வட சொல்லும் தமிழ்ச் சொல்லும்

சிறிது படித்தவர்களும் தங்களுக்குள் பேசும்போதும் எழுதும்போதும், வட சொற்களுக்குப் பதிலாகத் தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இத்தகைய சொற்களின் பட்டியல் ஒன்றை இங்கே தருவதென்பது இயலாது. ஒரு சில சொற்களை மட்டும் சான்று தருவோம்:

நமஸ்காரம்	—	வணக்கம்
விலாசம்	—	முகவரி
தபால்	—	அஞ்சல்
சர்வகலாசாலை	—	பல்கலைக் கழகம்
வருஷம்	—	ஆண்டு
பாஷை	—	மொழி
விவாஹம்	—	திருமணம்
உப அத்யட்சகர்	—	துணை வேந்தர்
பிரசங்கம்	—	சொற்பொழிவு
மாசம்	—	திங்கள் (கன்னட மொழியில் திங்கள் என்ற சொல் வழக்கிலுள்ளது.)

ஏனைய மொழிகளிலும் தூய மொழி இயக்கம்

தனித் தமிழில் புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்படும் போது, "இவை மக்களுக்குப் புதியன; ஒருகாலும் இவை புரியாதன. புரியாத தமிழ் வேண்டாம்" என்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். புதிய சொற்கள் ஏற்படுவது ஒரு மொழியின் இயல்பு. எல்லா மொழிகளிலும் ஆண்டு தோறும் புதுப்புதுச் சொற்கள் தோன்றிய வண்ணமாக

இருக்கின்றன. சான்ருக, ஆங்கில மொழியில் **Black-out, Black-Market, De-Control** போன்ற சொற்கள் போர்க் காலத்திலேயே ஏற்பட்டன. இச் சொற்களைப் பயன் படுத்துவோரை, புரியாத ஆங்கிலம் பேசுகிருர் என்று யாரும் குறை கூறுவதில்லை. ஒரு மொழியில் இயன்றவரை பிறமொழிக் கலப்புக் கூடாது என்ற கருத்தும், இதை யொட்டிய கிளர்ச்சியும் பல நாடுகளில் இருந்துவருகின்றன. வடமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாக உள்ள மலையாள மொழி யில், தனி மலையாள மொழி இயக்கம் தோன்றியிருக்கிறது. உருது மொழிக் கலப்பின்றி இந்தி மொழியை வளர்க்கப் பல முயற்சிகள் நடைபெறுவது நாம் நன்கறிந்ததே. இந்தி மொழியிலும் வடசொற்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்று, இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் ஜவஹர்லால் நேரு கூறி யுள்ளார்.* துருக்கியில் அரபு பெர்சிய மொழிச் சொற் களுக்குப் பதிலாகத் தொன்மையான துருக்கி மொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் இயக்கத்தைக் கெமால் ஆதா துர்க் என்பவர் பரப்பிப் பெரும் அளவு வெற்றி கண்டார். பெர்சியாவில் வேற்றுமொழிக் கலப்பின்றிப் பெர்சிய மொழி வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. ஆங்கிலத்தைப் பேசும் அமெரிக்கர் தங்களுடைய இயல்புக்கேற்ப ஆங்கிலத்தி லுள்ள சொற்களினின்றும் வேறுபட்ட பல சொற்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதற்குச் சில சான்றுகள் தருவோம் :

இங்கிலாந்தில்	**அமெரிக்காவில்**
Aerodrome	Airport
Bill of Lading	Ocean Document

---

* The Sanskritised Hindi of the Pundits which was in vogue should be replaced by popular living and flexible Hindi. —Jawaharlal Nehru THE HINDU, August 28, 1952

இங்கிலாந்தில்	அமெரிக்காவில்
Biscuit	Cracker
Boot - laces	Shoe - strings
Bracers	Suspenders
Charge - Sheet	Ticket
Cinema	Movie
Client	Account
Company	Corporation
Compartment	Coach
Convocation	Commencement
Currency – note	Bill
Drama	Play
Half - yearly	Semi - annual
Ill	Sick
Lift	Elevator
Luggage	Baggage
Milk	Cream
Motor - car	Automobile
Pavement	Sidewalk
Parcel	Package
Petrol	Gasoline
Petrol bunk	Filling Station
Platform	Track
Post	Mail
Property	Real Estate
Railway	Railroad
Receipt	Chek
Share	Stock
Shop	Store
Store	Ware - house

இங்கிலாந்தில்	அமெரிக்காவில்
Stud	Collar - button
Taxi	Cab
Telegram	Cable
Thermosflask	Vacuum Jar
Tram	Street - Car
Transporting	Shipping
Vice - chancellor	President
Walking - stick	Cane
Waistcoat	Vest

ஒரே சொல்லுக்கு இங்கிலாந்தில் ஒரு பொருளும் அமெரிக்காவில் மற்றொரு பொருளும் உண்டு. இத்தகைய சொற்கள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன. இவற்றை அறிய விரும்புபவர்கள் The American Language–Supplements I and II by H. L. Mencken(Alfred & Knopf, New York) என்ற நூலைப் படிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, அனுபவ வாயிலாக யாம் அறிந்த சொற்கள் சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுவோம். "CORN" என்னுஞ் சொல் இங்கிலாந்தில் கோதுமையையும் அமெரிக்காவில் சோளத்தையும் குறிக்கிறது.

சாலைகளில் பொதுமக்கள் நடப்பதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பகுதியை அமெரிக்கர் Sidewalk என்பர்; வாகனங்கள் செல்லும் பகுதியை Pavement என்பர்; இதன் பயனாக, "Don't walk on the Pavement; Use the Sidewalk" என்ற அறிவிப்புக்களை அமெரிக்காவிற் காணலாம்!

"Homely" என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இருநாடுகளிலும் மாறுபட்ட பொருள் உண்டு. இங்கிலாந்தில் பயன்படுத்துவது போல, அமெரிக்காவில் நமக்கு விருந்

தளித்தவர்கட்கு நன்றி கூறும்போது இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தினால், அவருடைய மனைவி தவறான ஒழுக்க முடையவள் என்று பொருள்பட்டு விடும்!

இவற்றால் "Punch"—இல் வெளிவரும் நகைச்சுவைத் துணுக்குகள் அமெரிக்கருக்குப் புரிவதில்லை. "New-Yorker"—இல் வெளிவரும் நகைச்சுவைப் பகுதிகள் ஆங்கிலேயர் மனத்தைக் கவருவதில்லை.

பிறமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாயுள்ள ஆங்கில மொழியிலும், பிற மொழிச் சொல் என்பதைக் குறிப்பதற்காக அந்தச் சொற்களைச் சாய்ந்த எழுத்துக்களில் (Italics) அச்சிட்டு வருகின்றனர்.

ஆங்கில நாட்டில் தனி ஆங்கில மொழி இயக்கம் இருந்து வருவதற்கும் சான்று தருவோம்.

சிறந்த எழுத்தாளராவதற்கு மூன்று யோசனைகளை ஓர் ஆங்கில ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார்.* அவை யாவன:

(1) சுற்றி வளைத்துச் சொல்லும் சொற்றொடருக்குப் பதிலாக ஒரே சொல்லைப் பயன்படுத்து.

(2) நீளமான சொல் வேண்டுவதில்லை; சுருக்கமான சொல் போதியதாகும்.

(3) **பிறமொழி கலந்த சொல்லைக் காட்டிலும் தூய சொல்லையே கையாளுக.**

இதிலிருந்து ஆங்கிலத்திலும் தூய மொழி இயக்கம் வலுத்து வருவது கண்கூடு. இன்றியமையாத கலைச்

*Prefer the single word to the circumlocution.
Prefer the short word to the long.
Prefer Saxon word to the Romance.

சொற்களுக்கு மட்டும் பிறமொழிச் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளலாமென்றும் அவர் தெரிவித்திருக்கிறார். உரிய விவரங்களை அடிக் குறிப்பில் காண்க.‡

தனி ஆங்கில மொழிக் கழகம் என்ற ஒரு கழகம் 1918 முதல் இங்கிலாந்தில் இருந்து வருவதையும் அன்பர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகின்றோம்.*

பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ் மக்கள் எடுத்தாண்டிருக்கின்றார்கள். எனினும், அவற்றைத் தமிழ்ச் சொற்கள் என்று அவர்கள் கொள்ளவில்லை. "வடசொல்", "திசைச் சொல்" என்றே கொண்டுள்ளனர். வடமொழிச் சொற்கள் முதலியவற்றைப் பழந்தமிழர் ஏற்றுக் கொண்டபோதும் வடமொழி உருவத்திலேயே அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை. அச்சொற்கள் தமிழர் ஒலி முறைக்கேற்பத் திருத்தி அமைத்தே ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருப்பதும் கண்கூடு.

மேற்கண்ட காரணங்கள் ஒரு புறமிருக்க, மேற்குக் கடற்கரை ஓரத்தில், வடமொழி குடி புகுந்தபோது தமிழில் வட சொற்கள் மிகுதியாகக் கலந்தமையால், தமிழ் அழிந்து மலையாளம் என்னும் புதியதொரு மொழி தோன்றிற்று; அதன் பயனாகத் தமிழ் மொழி பேசு

‡Under Romance words, we include all that English has borrowed from Latin either directly or through the Romance languages-(Italian, French and Spanish)- and words borrowed from Greek in general use, ranging from *alms* to *metampsychosis* may be considered as Romance. The vast number of purely scientific Greek words, as OXYGEN and MENINGITIS are on a different footing, since they are usually the only words for what they denote.

(Page 1 of THE KING'S ENGLISH—Third Ed. - H. W. Fowler Oxford University Press)

*Society For Pure English (P. 25 of Sir Ernest Gowers' Plain Words : Pubd, by His Majesty's Stationery office, London. 1948.)

வோரின் தொகை குறைந்துவிட்டதென்பதை நாம் மறப்பதற்கில்லை. அது மட்டோ? அப் பகுதியில் வாழும் எஞ்சிய தமிழர் ஏளனம் செய்யப்படுகிறார்கள். தமிழ் மொழியும்,

"நான்படும் பாடு சிவனே
உலகர் நவிலும் பஞ்சு
தான்படு மோ சொல்லத்தான் படுமோ?
எண்ணத் தான்படுமோ?
கான்படு கண்ணியில் மான்படு
மா று கலங்கி நின்றேன் ;
ஏன்படு கின்றனை என்றிரங்
காயெனில் என் செய்வனே?"

என்ற திருவருட்பாவுக்கு இலக்காய் நின்று பரிதவிக்கிறது.

அறிஞர் கருத்துக்கள்

இனி, தனித்தமிழ் இயக்கத்தைப்பற்றிச் சோமசுந்தர பாரதியார், சுத்தானந்த பாரதியார், சாமி வேலாயுதம், நாமக்கல் கவிஞர் ஆகிய அறிஞர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வோம் :

சோமசுந்தர பாரதியார்

"புதிய கருத்துக்கள் எழுங்கால், பழைய மொழிப் பாத்திகளில் அம்மொழியின் அரிய உரிச்சொல் முளையைத் திரித்தாற்றி விளை நாற்றை மாற்றி நட்டுப் புதியவகைச் சொல்லாக்கல் ஒருமுறை. அக்கருத்தைப் பிற மொழியாரிடமிருந்து கொள்ள நேரின் அவர் மொழியில் அதற்குரிய சொல்லோடு ஏற்பதுவும் தவறாகா ; இழிவுமன்று. ஆனால், எக்கருத்தும், அதற்கேற்பக் கொள்ளுபவர் மொழி முளையாம் உரியடியை விதை முதலாகக் கொண்டு

உரத்தாலும் ஒட்டாலும் திருத்தமுறச் சொற்புனைய உதவுவது மொழி இயலில் அமைந்த உண்மை.

பல மொழி நூல் பயின்று அவற்றை ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ந்து அளந்தறிந்த பெரும்புலவர், கால்டுவெல் ஐயர், எல்லிசறிஞர், வீரமாமுனிவர், போப்பையர் போல்வாரும் தமிழ் தனித்தியங்க நல்ல செம்மொழி எனத் துணிந்து கூறுகிறார். தமிழர் எனப் பேசுபவர் சிலரதனை அறியாமல் பேசுவது வியப்பன்றோ. அவர்க்கதனில் ஐயம் எழ நேர்ந்ததேனோ? தமது பழி மறைப்பதற்கோ, தணியாத தமதடிமை மோகவெறி மறைப்பாலோ அல்லாமல், பிறிதேது காணலரிது.''

சுத்தானந்த பாரதியார்

இவர் 250 நூல்களை இயற்றி யிருக்கிறார். இவர் செந்தமிழ் நடையில் எழுதவல்லவர். "ஏழைபடும் பாடு", "இளிச்சவாயன்" போன்ற (விக்டர் ஹ்யூகோவின்) நாவல்களை இவர் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். இவருடைய வரலாறான **ஆத்ம சோதனையில்** சுத்தானந்தர் சுதந்திரப் போராட்ட கால நிகழ்ச்சிகளையும் இடையிடையே தந்திருக்கிறார். "யோக சித்தி", "திருக்குறளின்பம்", "சிலம்புச் செல்வம்" ஆகியவை இவருடைய நூல்களிற் சிறந்தவை. இவருடைய நடை என்று (சில சொற்களைத் தவிர) சிறப்பாக ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஏன் எனின், நடை நூலுக்கு நூல் மாறுபடுகிறது. தனித்தமிழ் இயக்கம் பற்றி இவர் கருத்து வருமாறு:

"உலகிலுள்ள கலைச் செல்வமெல்லாம் தமிழில் வழங்க வேண்டும் என்பதே எனது கனவு. அதற்கிசைந்த நூல்களையே நான் சென்ற முப்பத்தைந் தாண்டுகளாக எழுதி வருகிறேன். தமிழில் வேண்டிய சொல்வளமும் உள்ளது. பழைய நூல்களைக்

கொண்டும், புதிய ஆராய்ச்சியைக் கொண்டும் வெப்ஸ்டர் அகராதியைவிடப் பெரிய பெருஞ் சொல்லகராதி வகுக்க முடியும். பிரெஞ்சு மொழியைவிடத் தமிழில் சொற்கள் மிகுதியாயுள்ளன. இன்னும் இருபதாண்டுகள் தமிழர் தமிழ் வளர்ச்சியிலேயே கருத்தூன்றி முயன்றால், தமிழ் ஆங்கிலத்திற்கு மேல் ஓங்கி நிற்கும். இப்போது இந்திய மொழியாக விளங்கும் இந்துஸ்தானியைவிடத் தமிழ் பன்மடங்கு சொல்வளமும், பொருட் செறிவும், தன்னுறுதியும் உடையது. இந்திய மொழிகள் அனைத்தும், வடமொழி, பார்ஸி, உருது, ஆங்கிலம் கலவாமல் இயங்க முடியாது. வங்க மொழியில் நூற்றுக்கு அறுபது வடமொழி பாலி; மீதி பார்ஸி, ஆங்கிலம். தெலுங்கில் பாதி தமிழ், பாதி வடமொழி. மலையாளம், கன்னடம் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து தமிழ், மீதி வடமொழி. தமிழ் ஒன்றுதான் எம்மொழிக் கலப்பும் இல்லாமல் தனியரசு செலுத்தக்கூடிய மொழி.''

தமிழ் மணி சாமி வேலாயுதம் 1895 - 1957

இவர் ''**மொழியரசி**'' என்னும் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். அதன்கண் தமிழ் நாட்டவராலும் மேனாட்டவராலும் தமிழின் சிறப்பியல்புகளைப் பாராட்டி இதுவரை வெளிவந்துள்ள கருத்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் தமிழன்பர் யாவரிடமும் இருத்தற்குரியது. இவர் **திருக்குறட் சொல்லடைவு** என்னும் பேரகராதி ஒன்றையும் இயற்றியுள்ளார். இந்நூலில், ஆசிரியரது உழைப்புத்திறன் ஆராய்ச்சித்திறன் அறிவுத்திறன் மூன்றையும் ஒருங்கே காணலாம். தனித் தமிழ் இயக்கத்தைப் பற்றி இவர் கருத்துக்களைக் கேட்போம்:

''தூய்மை அல்லது கலப்பின்மையை விரும்புவது அறிவுடைமையேயாகும். அதில் ஒன்றும் தலை

குனிவதற்கில்லை ; ஆனால், அதில் பெருமையடையப் பல ஏதுக்கள் உள. உணவுப் பொருள்கள் முதல் உலோகப்பொருள்கள் ஈறாக யாவற்றிலும் கலப்பு அல்லது தாழ்பொருட் சேர்க்கை சட்டங்களாலும் தடை செய்யப் பெற்றுத் தண்டிக்கப்படுவதுங் கண்கூடு. அவ்வாறே சொற்களைப் பயன்படுத்துவதிலும் சொல்லாக்கத்திலும் வேற்று மொழிச் சேர்க்கை பண்பாடுடையோரால் வெறுக்கப்படுவது வியக்கத்தக்கதல்ல. மக்கள் தங்கள் நாட்டிற்கேற்ற நிறம், குறி, உடை, பண்பு, பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டிருத்தல் போல வெவ்வேறு மொழிகளையும் உடையோராவர். ஒவ்வொரு மொழியும் ஒலி வடிவு, வரிவடிவு, சொன்முறை, புணர்ச்சி முதலியவற்றில் வேறுபட்டே விளங்குகின்றன.

எல்லா மொழிகளிலிருந்தும் பல நூற்றாண்டுகளாகக் கடன் வாங்கிவரும் ஆங்கிலங்கூட இன்னும் ஒரு எழுத்தையுங்கூடக் கடன் வாங்கவில்லையென்பதும், அம்மொழியும் பிறமொழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்கும்போது தஞ்சாவூரை "டாஞ்சூர்" எனவும், தரங்கம்பாடியை "டிராங்குபார்" எனவும், மிளகு தண்ணீரை "மிளக்டானி" எனவும், கட்டு மரத்தை "கடமரான்"* எனவும்......இவ்வாறு

---

* அணைக்கட்டு என்ற தமிழ்ச் சொல்லை "அணைக்கட்" (ANICUT) என்றும், பறையன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லை, பரையா (PARIAH) என்றும், மண்வெட்டி என்ற தமிழ்ச் சொல்லை மம்மட்டி (MAMMOTTY) என்றும் திரித்துத் தம் மொழிச் சொல் ஆக்குவது ஆங்கிலேயரின் மரபு.

Rice, Ginger என்னும் ஆங்கிலச் சொற்களும், அரிசி, இஞ்சி என்னும் தமிழ்ச் சொற்களிலிருந்தே அமைந்தன என்று கருதுவாருளர். இவைபற்றி, சி. ஆர். மயிலேறு என்பார், Journal of the Annamalai University Vol. xviii - இல் Some Dravidian Loan Words in English என்ற தலைப்பில் ஆராய்ந்துள்ளார்.

Pandal, Balcony, Bandy என்பவை முறையே பந்தல், பலகணி, வண்டி என்னும் தமிழ்ச் சொற்களிலிருந்து தோன்றியவையே. இத்தகைய சொற்கள் ஏராளமாக உள.

—ஆசிரியர்

எல்லாச் சொற்களையும் தம் வாயில் நுழையுமாறு மாற்றி அமைத்திருப்பதும் கூர்ந்து நோக்கத் தக்க தாகும்.

ஆங்கிலம் தன்னிடத்துத் தக்க அடிச்சொற்கள் (*Roots*) இல்லாததால், அப்பொழுது யாவரும் மகிழ்வுடன் பயின்ற உண்மையில் அதனினும் மேம்பட்டு விளங்கிய, கிரேக்க இலத்தீன் அடிகளைக் கொண்டே அறிவியற் சொற்களைப் புதிதாகப் புனைந்தது என்பதை மறக்கக் கூடாது. அம்முறையைத் தமிழும் பின்பற்றல் தக்கதேயாகும்."

டி. எஸ். சொக்கலிங்கம்

இவர் 'தினமணி' ஆசிரியராக இருந்தவர்; 'நவ சக்தி' ஆசிரியராக இருப்பவர்; பத்திரிகைகளில் நாள்தோறும் ஏற்படும் சிக்கல்களை நன்கு உணர்ந்தவர். இவருடைய கருத்தைக் கீழே காண்க:

"பாகிஸ்தானை எந்த தமிழ்ப் புலவராலாவது மொழி பெயர்க்க முடியுமா? பெடரேஷன் இவைகளுக்குத் தனித் தமிழில் என்ன வார்த்தைகள் இருக்கின்றன? தெர்மாமீட்டர் என்று சொன்னால் சகலருக்கும் புரியும்போது ஒருவருக்கும் புரியாத ஒரு தமிழ்ச் சொல்லடுக்கை உபயோகிக்கவேண்டிய அவசியமென்ன?

டாங்கி, விமானம், பெட்ரோல், மோட்டார், பீரங்கி, குண்டு, துப்பாக்கி, தோட்டா ஆகிய வார்த்தைகளை உபயோகிக்காமல் யுத்த செய்திகளைச் சொல்லவே முடியாது. டாங்கியும் பெட்ரோலும் மோட்டாரும் ஆங்கிலம். இவற்றை எப்படி மொழி பெயர்ப்பார்கள்? தானே இயங்கும் ஊர்தி என்று ஒவ்வொரு தடவையும் மோட்டாருக்குப் பதில் நீளமாக எழுதுவார்களா? விமானம் பீரங்கி குண்டு துப்பாக்கி தோட்டாவை எடுத்துக்கொள்ளுவோம்.

இவை எல்லாம் தமிழ் வார்த்தைகள்தானே என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். புலவர்கள் தனித் தமிழ் கொள்கைப்படி இவை தமிழ் வார்த்தைகளே அல்ல. விமானம் சம்ஸ்கிருதம். பீரங்கி போர்ச்சுக்கேய பாஷையிலிருந்து வந்தது. குண்டு மராத்தி பாஷை. துப்பாக்கி துருக்கி பாஷை. தோட்டா உருதுவிலிருந்து வந்து சேர்ந்தது. இவ்வளவையும் பிற மொழிச் சொற்கள் என்று தள்ளிவிட்டால், இவற்றிற்குப் பதிலாக தனித் தமிழில் எப்படிச் சொல்லுவார்கள்? விமானத்திற்குப் பறக்கும் வண்டி என்றும் பீரங்கிக்கு உருண்டு நீண்ட குழாயுள்ள வெடி யென்றும் சொல்லுவார்களா? அப்படி சொன்னால் அவை பொருத்தமாயிருக்குமா? அல்லது ஜனங்களுக்குத்தான் புரியுமா?"

சத்தியமூர்த்தி

"தமிழ் வார்த்தைகளையும் சமஸ்கிருத வார்த்தைகளையும் இடையிடையே சேர்த்துப் பேசுவது முத்தையும் பவழத்தையும் சேர்த்துக் கோத்த மாலைபோல் இருக்கும்."

("சத்தியமூர்த்தி பேசுகிறார்")

திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் கருத்து இவ்வாறிருக்க, தமிழ் மொழியில் பிற சொற்களைக் கலப்பது பாலோடு நஞ்சு கலப்பதற்கு ஒப்பாகும் என்று எண்ணுவாரும் உள்ளனர்.

தமிழ் தனித்தியங்க வல்லது என்ற கருத்தை வின்ஸ்லோ, டாக்டர் கால்டுவெல் ஆகிய மேனாட்டு அறிஞர்களும் வெளியிட்டுள்ளனர்.* விந்தை என்ன

*The following extracts are from Winslow's preface to his COMPREHENSIVE TAMIL AND ENGLISH DICTIONARY OF HIGH AND LOW TAMIL:

Within certain ranges of thought, omitting terms of art, science, eligion, in a great measure, and certain abstract forms, we may.

வென்றால் தமிழில் பிறமொழி கலக்கவேண்டுமென்று கூறுபவர்கள் வட மொழியிலோ, ஹிந்தியிலோ தமிழ்ச் சொற்களைச் சேர்த்து எழுதுவதோ பேசுவதோ இல்லை என்பதுதான்.

தனித் தமிழ் இயக்கத்தைப்பற்றி நாமக்கல் கவிஞர்

"கடுந்தமிழ்ப் பதங்களுள்ள நடையைத் தனித் தமிழ் என்று எண்ணிக்கொண்டு எடுத்தாள்வது படித்தவர்களுடைய ஆராய்ச்சிக்கும் அறிவுக்கும் இன்பமளிக்கலாம் என்றாலும் உலகத்துக்கு உபயோகப்படாது. மொழிகளை உண்டாக்குவது பண்டிதரும் இலக்கண வித்வான்களும்தான். ஆனாலும் அதை வளர்த்து வாழ வைக்கிறவர்கள் பாமர மக்களே. பாமரருக்குப் பழக்கமில்லாத எந்த நடையும் விரைந்து மறைந்துவிடும்.

இதனால் நான் பிறமொழிப் பதங்களையே பெரிதும் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுவதாக எண்ணிவிடக் கூடாது. ஆனால் எல்லோருக்கும் எளிதில் புரியக்கூடிய எந்த பதத்தையும் அதைப் பிறமொழிப் பதம் என்பதற்காக விலக்க முயல்வது விரும்பத் தக்கதல்ல. மற்றவர்கள் கடின நடையை நீக்கவேண்டும். தமிழோடு தமிழாகக் கலந்துவிட்ட பிறமொழிப் பதங்களைப் பொறுக்கி நீக்குவது பிழை.

கூடுமான வரையிலும் தமிழ்ப் பதங்களுக்கே இடந்தரவேண்டும் என்பது மிகவும் போற்றத்

---

write in pure Tamil, as in English, we may, in pure Saxon. In fact the nearer we approach the SEN TAMIL the less we need Sanskrit, Dr. Caldwell has well said: "The Tamil the most cultivated, abintra, of all the Dravidian idioms, can dispense with Sanskrit altogether, if need be, and not only stand alone, but flourish without its aid."

தகுந்த முயற்சி. அதை நாம் ஆதரிக்கத்தான் வேண்டும். கலைச் சொற்கள் என்று எவருக்கும் புரியாத வடமொழிப் பதங்களைக் கொண்டுவந்து தமிழில் திணிக்க விடுவதைக் காட்டிலும் "வானொலி" என்பதைப் போன்ற நல்ல தமிழ்ப் பதங்களை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதும் நல்ல முயற்சி.

தொல்காப்பியக் கருத்தையும் இங்கு கவனிப் போம். இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் ஆகிய சொற்கள் தமிழில் உள. தமிழுக்கே உரிய சொற்களும் உண்டு. லாரி, மேரு, குங்குமம், மணி ஆகிய சொற்கள் தனித்தமிழ்ச் சொற்களில்லா விட்டாலும், வடமொழி தென்மொழி இரண்டிற்கும் பொதுவான எழுத்துக்களாலாய சொற்கள். மேலும், அவை தமிழ் ஒலி முறையை ஒத்தன. இவற்றை எடுத்தாளலாம் என்ற கருத்தைத் தொல்காப்பிய உரைகாரர் வாயிலாக அறிகிறோம்.

வடமொழிக்கே உரிய எழுத்துக்களாலாய சொற்களாயினும் பொருத்தமுடைய சொற்கள் தமிழ் மொழிக்கேற்பச் சிதைந்து, தமிழில் வரலாம்."

ம. பொ. சி.

தனித்தமிழ் பற்றிய கிளர்ச்சியின் விளைவாக, தலைவர் ம. பொ. சிவஞானம் தம் கருத்துக்களை விரிவாக எழுதி யுள்ளார். 'தமிழும் கலப்படமும்' என்ற அவருடைய நூலின் பகுதிகள் சிலவற்றைக் கீழே காண்க:

"தமிழ், பைஸாஸ பாஷை ; சம்ஸ்கிருதம் தேவ பாஷை. தமிழ் அபிவிருத்தி அடைந்ததும், அது இன்னுள்வரை ஜீவித்து வருவதும் வடமொழியால் தான். வேதாந்த, சித்தாந்த சாஸ்த்ர பூஜா விதி

களையும், ஸ்தோத்ர பூஜா விதிகளையும், தவயோக ஸாதனங்களையும், நாடக-நாட்டிய கலாஞானங் களையும் தமிழர் சம்ஸ்கிருதத்திடமிருந்தே ஆஸ்ர யித்துக் கொண்டனர். அதனால், சம்ஸ்கிருதப் பதங்களை, லிபிகளைத் தமிழில் வெகுவாக ஸம்பந்தப் படுத்தி தமிழைப் போஷிக்க வேண்டும் என்கின் றனர் ஒரு சாரார்.

இவர்கள் கலப்படக்காரர்கள்.

தமிழர்க்கு சமக்கிருதப் பாடை வேண்டாம்; அந்தப் பாடையில் உள்ள இலக்கியங்களை, சமயசாத் திரங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கத்தேவையில்லை. வடமொழிச் சொற்கள் கூட தமிழில் கலத்தல் கூடாது; கூடவே கூடாது. தமிழ், தனித்தியங்கும் மொழி; தெலுங்கு, கன்னட, மலையாள மொழி களின் தாய்மொழி. ஆகவே, தமிழின் தனிமையை, தூய்மையைக் காத்தல் தமிழர் கடன்-என்கின்றனர் ஒரு சாரார்.

இவர்கள், தனித் தமிழ்க் கட்சியினர்.

முன்னவர், பேச்சுமொழி அல்லாத வடமொழி யின்பால் வரம்பு கடந்த 'பக்தி' கொண்டு, 'களை' யெடாமல், தாய்மொழிப் பற்று என்னும் நீர் விடாமல், இலக்கண மரபு என்னும் வேலி கட்டாமல் தமிழ்ப் பயிரை வளர்க்கவிரும்புகின்றனர். பின்னவர், வடமொழியின்பால் தாம் கொண்ட 'பகைமை' என்னும் 'நஞ்சை' எருவாக்கித் தமிழ்ப் பயிரை வளர்க்க முயல்கின்றனர்.

பல்லாவரம் சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள், தமிழ்மொழியில் அளவற்ற புலமை பெற்றிருந்தார். சம்ஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய பிற மொழிகளிலும் அவருக்குப் போதிய ஞானமிருந்தது. ஆயினும், தமிழில் பிறமொழிச் சொற்கள்-குறிப்பாக, வட

மொழிச் சொற்கள் கலக்கக்கூடா தென்பதில் அவர் 'வைதிகம்' காட்டி வந்தார். தாம் எழுதி வெளியிடும் நூல்களில் தம்மையும் அறியாமல் வடமொழிச் சொற்கள் கலந்துவிடினும், மறு பதிப்பில் அவற்றைக் களைந்தெறிவதைக் கடமையாகக் கொண்டிருந்தார். பெரும் புலமை பெற்ற அவர்கூட வடமொழிச் சொற்களை முதலில் பெய்வதும் பிறகு களைவதுமாகப் 'போராடி'க் கொண்டிருந்தார் என்பதை மறப்பதற் கில்லை.

இந்த நிலையில், 'தனித் தமிழ்'க் கிளர்ச்சி தேவையா? சாதாரணக் கல்வி அறிவுள்ளவர்களும் தமிழில் நூல் எழுதும் அளவுக்கு விஷய ஞானம் வளர்ந்துள்ள இந்நாளில், தனித்தமிழில் எழுத வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி அந்த வளர்ச்சிக்குத் தடைபோடுவதாகாதா ?

மறைமலையடிகளார், வடமொழிச் சொற்களை முற்றிலும் விலக்கிவைத்தெழுவதில் வல்லுநராக இருந்தது உண்மை. அவர் எழுதிய வெல்லாம் இலக்கிய நூல்கள்-புலவர்கள் மட்டுமே படித்துப் பயனடையத் தக்க எழுத்தோவியங்கள்.

இன்று உலக மொழியாக விளங்கும் ஆங்கிலத் தில் கூட, பிரெஞ்சு. லத்தீன், கிரீக்கு ஆகிய மொழி களின் சொற்கள் ஏராளமாகப் புகுந்துள்ளன. இந்தக் கலப்பின் காரணமாக ஆங்கில மொழி வளம் பெற்ற தோடு, உலக மொழியாக வருவதற்கும் அதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஆகவே, தமிழ் தனித் தியங்கும் மொழியாக இருப்பினும் அது வளர்ச்சி பெறுவதற்குக் காலப்போக்கில் — தேவைப்படும் போதெல்லாம் பிறமொழிச் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது. ஏற்றுக்கொண்டும் வந்திருக்கிறது.

சங்க காலத் தமிழகத்தில், தமிழ் மன்னர்கள், புலவர்கள், மற்றுள்ள மக்கள் ஆகியோருடைய பெயர்களெல்லாம் தமிழிலேயே அமைந்திருந்தன. காரி, பாரி, ஓரி, வளவன், குட்டுவன், செழியன் என மன்னர் பெயர்களும்; கீரன், நக்கீரன், குட்டுவன் கீரன், அரிசில் கிழார், கோவூர் கிழார், அடியநெடு வேட்டுவன், நப்பசலையார், நச்செள்ளையார், காக்கை பாடினியார், ஔவையார் எனப் புலவர் பெயர் களும் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

சமய உணர்வு பெருகி, அகச் சமயங்களும் புறச் சமயங்களும் போராடும் களமாகத் தமிழகம் மாறிய இடைக் காலத்தில், மன்னர்கள்—புலவர்கள் பெயர் களும் மதவழி பிறமொழிகளில் மாறின.

ராஜசிம்மன், நரசிம்மவர்மன், ராஜராஜன், ராஜேந்திரன், அரிகேசரி, பராக்கிரமன் என மன்னர் பெயர்களும்; சுப்ரதீபக் கவி, அதிவீரராமன், ஜெயங் கொண்டான், குமரகுருபரர், சிவப்பிரகாசர், மீனாட்சி சுந்தரர் எனப் புலவர் பெயர்களும் வடமொழியில் அமைந்திருத்தலைப் பார்க்கிறோம்.

இந்த மாறுதல்களெல்லாம் இந்துசமயத் தமிழர் களிடை ஏற்பட்டவையாகும். இதனால் தமிழை, தமி ழகத்தின் ஊர்ப் பெயர்களை, மக்கள் பெயர்களை வட மொழி மயமாக்கிய குற்றத்தைப் பார்ப்பனப் புரோகிதர்மீதே சுமத்துகின்றனர் ஒரு சாரார்.

ஆனால்,வரலாற்றை நடுவுநிலைமையுடன் ஆராயு மிடத்து, இந்து சமயப் புரோகிதர்களேயன்றி, இஸ் லாமிய 'மௌல்வி'களும், கிறிஸ்துவப் 'பாதிரிமார்' களும் கலப்படத் ''திருப்பணியில்'' கலந்திருப்பதைக் காணலாம்.

இஸ்லாமியத் தமிழர்கள். 'சுபான்', 'ரஹீம்', 'ஸிபக்துல்லா', 'இஸ்மாயில்', 'ஸலீம்', 'சாந்த் பீபி' என்ற பெயர்களை வாழையடி வாழையாக வைத்துக் கொண்டு வருகின்றனர்.

கிறிஸ்துவத் தமிழர்களும், 'ஜேஸுபாதம்', 'ஆசீர்வாதம்', 'அந்தோணி', 'மேரி' என்ற பெயர்களை வைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

தமிழ் மொழியின் இலக்கண முறைப்படி ல், ட், ர் என்ற எழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலில் வாரா. இந்த மரபுக்கு மாறாக, கிறிஸ்துவத் தமிழர்கள் "டேனியல்", "டேவிட்", "லூயிஸ்" என்றெல்லாம் பெயர்கள் வைத்துக்கொண் டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இஸ்லாமியத் தமிழர்களிடையேயும் லத்தீப், லப்பை, ரஹீம் என்ற பெயர்கள் வழக்கிலிருக்கின்றன.

ஜ,ஸ,ஷ,ஹ என்ற கிரந்த எழுத்துக்கள் தமிழில் கலந்துள்ளன. அவை அப்பட்ட தமிழ் எழுத்துக்கள் அல்ல என்றால், அப்படியே சுயமான தேவநாகிரி எழுத்துக்களும் அல்ல. இரு மொழிக்கும் பொதுவாக, தமிழின் வரி வடிவத்திற்கேற்ப திருத்தப்பெற்ற எழுத்துக்களாகும். ஆகவே, தேவைப்படுமிடத்து அவற்றைப் பயன்படுத்துவது தவறன்று. தனித் தமிழ்க் கட்சியின் தலைவராக விளங்கிய மறைமலை யடிகள்கூட இந்தக் கிரந்த எழுத்துக்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

ஷேக்ஸ்பியர் என்ற பெயரை செகசிற்பியர் என்று எழுதுவது நகைப்புக்கிடமாகும். சாக்ரடீஸ் என்பவரை சோக்ரதராக மாற்ற நமக்கு உரிமையில்லை. அப்படியே 'பாஷை'யை 'பாடை'யாக்குவதும் அமங்கலமாகும். இந்த மாதிரி இடங்களில் கிரந்த

எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி நயத்தையும் பொருளையும் காப்பதே அறிவுடைமை யாகும்.

பொதுவாக, தொல்காப்பியர் காலத்துத் தமிழ், நடை முறைக்கு வரவேண்டுமென்ற தனித் தமிழ்க் கட்சியோ, அல்லது மணிப்பிரவாளத்தைப் பயன் படுத்தி, வாழையடி வாழையாகப் புலவர் பெரு மக்கள் வளர்த்துவந்த தமிழில் கலப்படம் செய்ய வேண்டும் என்பதோ, தமிழரிலே ஒரு சில நபர் களுடைய எண்ணங்கள்தாம்."

கலைச் சொற்கள்

கலைச் சொற்களைத் தனித் தமிழில் சொல்ல இயலாது என்பது சிலருடைய கருத்து. இந்தக் கருத்துத் தவறு என்பதற்குப் பின்வரும் பட்டியலைத் தருவோம் :—

Aeroplane	வான ஊர்தி, ஆகாய விமானம்
Ball-bearings	சிக்கலைக் குறைக்கும் குண்டு
Binding	சுவடி கட்டுதல்
Block-making	பட அச்சு (அச்சு வெல்லம்)
Braille	தொடுமுறைக் கல்வி
Centre of Gravity	கவர்ச்சி மையம்
Certificate	சான்றிதழ்
Commissioner of Police	காவல்துறைத் தலைவர்
Correspondence School	அஞ்சல் முறைப்பள்ளி
Cost of Living Index	வாழ்க்கைநிலைக் குறியீட்டு [எண்கள்
Creative Evolution	கூர்தல் அறம்
Encyclopedia	கலைக்களஞ்சியம்
Equator	நிலநடுக்கோடு
Excursion	இன்பச் செலவு
Fork	குத்துமுள்

Free-port	பொதுத் துறைமுகம்
Furlong	இளமைற்கல்(இளமையிற்கல்!)
Fuel Research	எரிபொருள் ஆராய்ச்சி
Handbook	துணை நூல்
Home Economics	இல்வாழ்க்கைக் கலை
Intermediate	இடைநிலை
Lagoon	கடல் ஏரி
Menu	உணவு நிரல்
Museum	நிலையான பொருட்காட்சி
Non-detailed text	துணைப்பாட நூல்
Observatory	ஆய்வுக் கூடம்
Opera	இசை நாடகம்
Orchestra	கூட்டியம்
Pilot	வலவன் (புறநானூறு-செ. 27)
Plan	அமைப்புப் படம். பிளான் (யாழ்ப்பாண வழக்கு)
Post-script	பிற்குறிப்பு
Precedent	முன்மாதிரி
Professorial Chair	பேராசிரியக் கட்டில்
Rolling Cup	உலாவரும் கிண்ணம்
Super-man	உயர்நிலை மனிதன்
Television	தொலைக்காட்சி
Tender	கேள்வி விளம்பரம்
Thermos Flask	வெந்நீர்ச் சேமச்செப்பு (குறுந்தொகை, 277)
Toaster	ரொட்டி சுடும் கருவி
Toll-gate	ஆலவாயில்
Trawler	நீராவிப் படகு
Trial	வழக்கு விளக்கம் (யாழ்ப்
Tyre	சிற்காப்பு பாணம்)
Underground Drainage	புதை சாக்கடை

Vicious Circle	நச்சுவட்டம் (ஏணிக்குத் தோணி; தோணிக்கு ஏணி)
Will	இறுதி ஏற்பாடு
Zoo	உயிரினக் கூடம்

தமிழ் மரபு

தனித் தமிழ் இயக்கத்தின் விளைவாக "ஸ", "ஷ", "ஜ", "ஹ" என்னும் எழுத்துக்கள் இப்போது அரிதாகவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

உரிய எழுத்துக்களுக்கு இணையாகப் பயன்படுத்தப் படும் தமிழ் எழுத்துக்களாவன :

ஜ — ச, ய
ஷ — ட, ச
ஸ — த
ஹ — அ

மிகப் பலர், சொற்களைத் தமிழ் மரபுப்படி எழுதி வருவதைக் கீழ்வருவனவற்றால் அறியலாம்:

பிறமொழிச் சொல்	தமிழ் தழீய சொல்
போலீஸ்	போலீசு
கிறிஸ்தவர்	கிறித்தவர்
சந்தோஷம்	சந்தோசம்
வருஷம்	வருடம்
நஷ்டம்	நட்டம்
ராஜ்யம்	இராச்சியம்
வரதராஜன்	வரதராசன்
ஜப்பான்	சப்பான்
ஹோட்டல்	ஓட்டல்
மஹாநாடு	மா நாடு
ஹிந்தி	இந்தி
ராதாகிருஷ்ணன்	இராதாகிருட்டினன்

தமிழில் ரகர லகரங்கள் சொற்களின் முதல் எழுத்தாக வருவதில்லை. எனவே, "ர"கர "ல"கரத்தை

முதலாகவுடைய வடசொற்கள் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் போது, நமக்கு முன்னர் உரிய உயிர் எழுத்துக்கள் பெற்றுவிடுகின்றன. சான்ருக,

ராமன்	இராமன்
லட்சுமணன்	இலக்குமணன்

தமிழ் மொழியில் க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற்—என்னும் வல்லின மெய்களை ஈருகவுடைய சொற்கள் இல்லை; ஆகையால்' வாக், திக் முதலான வேற்று மொழிச் சொற்கள் தமிழில் வருங்கால் அவற்றை "வாக்கு", "திக்கு" என்றே இரு வகை வழக்கிலும் வழங்குதல் மரபு. மார்ச்சு, ஆகஸ்ட்டு, நியூ யார்க்கு நகரம் என வல்லொற்றிறுதியான சொற்களை உகர ஈருக எழுதி வருகின்றனர்.

ஒரு மொழியின் மரபுக்கு மாறுபட்ட சொல்லைக் கையாளுவதால் விளையும் தீமையை விளக்க ஓர் உதாரணங் கூறுவோம். **ஹாமில்டன் வாராவதி** என்று சென்னையில் ஒரு பாலம் இருக்கிறது. இது **ஹாமில்டன்** என்னும் ஆங்கிலேயர் பெயரால் ஏற்பட்டது. இப்பெயரும் "ஹ" என்ற ஒலியும் தமிழ் மக்கள் வாயில் நுழையாமையால் இது "**அமில்டன் வாராவதி**" என்றும் "**அம்டன் வாராவதி**" என்றும் மருவியும் மாறியும் வழங்கி இப்போது **அம்பட்டன் வாராவதி** ஆகிவிட்டது; ஆங்கிலத்திலும் அப்பொருள் பற்றியே **பார்பர்ஸ் பிரிட்ஜ்** (Barber's Bridge) என்னும் பெயரே இப்போது வழங்கி வருகிறது. இதைப்போலவே மதுரையிலுள்ள "Main guard Square" "மேங்காட்டுப் பொட்டல்" ஆகிவிட்டது. தூத்துக்குடியில் "St. Paul Street" என்பது செம்புத் தெரு என்று சொல்லப்படுகிறது. செம்புக்கும் தெருவுக்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை. இன்னும் சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள Macdonald's Choultry என்னும் ரயில் நிலையம் தமிழில் **மகுடன் சாவடி** என்று சொல்லப்படுகிறது.

அன்றாட வாழ்க்கையில் தனித்தமிழ்

சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில், தமிழ் மக்கள் தங்கள் திருமணத் தாள், கருமாதித் தாள், கூட்ட அழைப்பு ஆகியவற்றை மணிப்பிரவாள நடையிலேயே எழுதினர். அவற்றுக்குரிய சான்றுகளையும், அவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்களை விளக்குவதற்குரிய சான்றுகளையும் காண்போம்:

திருமண இதழ் (1) **19-ஆம் நூற்றாண்டு**

உ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

"விவாஹ சுப முகூர்த்தப் பத்திரிகை"

ஸ்ரீ பிரகதாம்பாள் கடாக்ஷத்தால் நாளது விக்ருதி வருஷம் சித்திரை மாசம் 13-ந் தேதி புத வாரம் பூசநக்ஷத்திரமும் பஞ்சமி திதியும் கூடிய சுப யோக சுப தினத்தில், சூரியோதயாதி நாழிகை 6-க்கு மேல் தனுசு லக்கனத்தில்,

எனது	திருச்சினுப்பள்ளி
	மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
சேஷ்ட குமாரன்	லேட் கோபாலகிருஷ்ண
	கோனுரவர்கள்
சிரஞ்சீவி	கனிஷ்ட குமாரத்தி
	சௌபாக்கியவதி
குப்புசாமிக்கும்	**லோகநாயகிக்கும்**

பாணிக்கிரஹணம் செய்து கொள்வதாய் சர்வேஸ்வரன் கிருபையை முன்னிட்டு, பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டு ஷை முகூர்த்தம் திருச்சினுப்பள்ளியில் நடைபெறுவதால் அதற்கு தாங்கள் இஷ்டமித்ர பந்துக்களுடன் நான்கு நாள் முன்னதாகவே வந்திருந்து வைபவத்தை விமரிசையாக நடத்தி குழந்தைகளை ஆசீர்வதித்து சிறியேனையும் கௌரவிக்க வேணுமாய்க் கோருகிறேன்.

13-4-1887,
புதுக்கோட்டை.

இப்படிக்கு தங்கள்,
காத்தக்கோனுன்

திரு. திருமதி. திருவாட்டி என்ற தமிழ்ச் சொற்களிருக்க, பலர் அழைப்பிதழ்களில் சிரஞ்சீவி, சௌபாக்கியவதி என்ற வடசொற்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அச்சொற்களைக் குறிப்பதற்காகச் சுருக்கமாக, சி. சௌ. எனத் தமிழிலும், Chi,Sow. என்று ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வருகின்றனர். இவ்வாறு எழுதி வருபவர்கள் Sow என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு சொல் இருப்பதையும், அச்சொல்லுக்குப் பெண் பன்றி என்று பொருள் என்பதையும் அறியார் போலும். இத்தகைய தவறுகளை நீக்கவேனும் தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவார்களாக !

கோருகிறோம் என்பதற்குத் தவறாக கோறுகிறோம் என்று பலர் அச்சிட்டு வருகின்றனர். கோறுகிறோம் என்பதற்குப் பொருள் "கொல்கிறோம்" என்பதை இவர்கள் அறியவில்லைபோலும் !

திருமண அழைப்பு *(2)*

திருமண அழைப்பு

அன்புடையீர்,

முருகப் பெருமான் திருவருளால் நிகழும் விய ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 24-ஆம் நாள் (9—9—'46) திங்கட்கிழமை, சிங்கவேளை முற்பகல் 5 மணிக்கு மேல் 6.30-க்குள்,

என் தம்பி சி. ஆ. இரத்தின முதலியாரின் இளைய குமாரன் பைந்தமிழ்ச் செல்வன் **C. R. பழனியாண்டிக்கும்**	குறிஞ்சிப்பாடி, சவுளிக்கடை கோ. மு. ந. சின்னசாமி முதலியாரின் தலைமகள்-திருமதி **தனலட்சுமிக்கும்**

குறிஞ்சிப்பாடி, விழாப்பள்ளம் "முருகனகத்தில்" திருமணம் நடைபெறும். அதற்குத் தாங்கள் குடும்பத்துடன் வந்திருந்து சிறப்பித்தருளவேண்டுகிறேன்.

தங்கள் அன்புள்ள,

சி. ஆ. மாணிக்க முதலியார்

திருமண இதழ் (3) 20-ஆம் நூற்றாண்டு

உ

தமிழ் வாழ்க

திருமண அழைப்பிதழ்

"மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு"

அன்புசான்ற பெரியீர்!

நிகழும் திருவள்ளுவராண்டு கஙஅக ஐப்பசித் திங்கள் ௰-ஆம் வைகல் (27—10—1951) மகர நல்லோரையில் காலை மணி 9-30 அளவில் என் மகன் திருவளர் செல்வன் இரத்தின சபாபதிக்கும், இந்நகர் உயர்திரு நாச்சியப்பக் கவுண்டர் அவர்கள் மகள் திருவளர் செல்வி இன்பவல்லிக்கும் பெண் இல்லத்தில் நடைபெறும் திருமணத்திற்கும், அதனைச் சார்ந்த சிறப்புக்களுக்கும் தாங்கள் சுற்றமும் துணையும் சூழ்தர வந்திருந்து மணமக்கள் நலங்குறித்து வாழ்த்துக்கள் கூறிச் சிறப்பிக்க வேண்டுகிறேன்.

10-10-'51 } தங்கள் வரவைப் பெரிதும் விரும்பும்,
பேரூர். } க. மு. சுப்பையாக் கவுண்டர்

பங்கீட்டு உணவையும் அன்பு கூர்ந்து முன்னதாகவே அனுப்பி உதவ வேண்டுகிறேன். மணமக்கட்கு எத்தகைய பரிசும் எவரும் கொண்டு வராதிருக்கும்படி கோருகிறேன்.

தந்தி (அஞ்சல்) நிலையம் : கோயமுத்தூர்.

திருமண இதழ் (4)

மு. ரா. பெருமாள் முதலியார், எம். ஏ., எல். டி., முதல்வர்

ஆசிரியர் கல்லூரி, சைதாப்பேட்டை, சென்னை-15.

அன்புடையீர்,

இறைவன் திருவருளால், நிகழும் 26—6—'59 வெள்ளிக்கிழமை காலை 7-30 மணிக்கும் 9-30 மணிக்கும் இடையில்,

என் மகள்

பெ. சாந்தகுமாரி

என்ற நங்கைக்கும்,

திரு. ம. சண்முகசுந்தர முதலியார் அவர்கள் மகன்

ம. ச. முத்து

(M. A., M. Sc., Assistant Research Officer, Central Marine Fisheries Research Station, Tuticorin)

என்ற நம்பிக்கும்

சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் கல்லூரிச் சூழலிலுள்ள எனது இல்லத்தில் நடைபெறும் திருமணத்திற்குத் தாங்கள் வந்து, மணமக்களை வாழ்த்துமாறு, நானும் என் மனைவி தனலட்சுமியும் தங்களை அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. பெருமாள்

நிகழ்ச்சி நிரல்

26—6—'59 வெள்ளிக்கிழமை
மணவினை: காலை 7-30 — 9-30 மணி
வரவேற்பு: மாலை 5.30 மணி

நாட்டியம்:

பொன்வயல் சுசீலா, சரோஜா

குறிப்பு: பரிசு எதுவும் வழங்கற்க.

உ
திருவருள் துணை

அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு மண அழைப்பிதழ்

திருவாளர்............................அவர்களுக்கும்
அவர்களுடைய திருநிறை மனைவியார் அவர்களுக்கும்
பேரன்புடையீர்! வணக்கம்.

எனது அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு நாளான விகாரி ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் உ௰௫-ம் நாள் (7—4—1960) வியாழக்கிழமை காலை 9 மணிக்கு மேல் 10 மணி அளவில் அன்பின் வடிவும் இன்பப்பிழம்புமாக விளங்கும் முருகன் திருவருளைக்கொண்டு ஆ. தெக்கூரில் இறை வழிபாடு, மறை உருவேற்றல், நீரணி விழவு, மணச் சடங்கு முதலியன நடைபெறும். நீங்கள் பேரன்புடன் வந்து, சிறப்பித்து, வாழ்த்தி, இன்பம் தருமாறும், இன்புறுமாறும் பணிவன்புடன் வேண்டுகின்றேன்.

அடியேன்,
கருமுத்து. சிவலிங்கம்.

கூட்ட அழைப்பு (1) **19-ஆம் நூற்றாண்டு**

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சர்வ ஜன சபை, திருவண்ணாமலை

நமது சங்கத்தின் மகாசபைக் கூட்டம் 9-ந் தேதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 3 மணிக்கு அருணாஜலேஸ்வரர் கோயில் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் நடைபெறும். அவ்வமையம், ஸ்ரீரங்கம் பிரமுகர் பிரம்ம ஸ்ரீ வடிவேல் செட்டியார் அவர்கள் அக்ராசனம் வகிக்க சம்மதித்துள்ளார்கள். வித்வசிரோன்மணிகள் பலர் பிரசங்கம் புரிவார்கள். ராஜா மடம் சுந்தர பாகவதர் அவர்கள் கதா காலக்ஷேபம் பண்ணுவார்கள். சுண்டல் பிரசாதம் விநியோகிக்கப்படும். ஆகையால் தாங்கள் அவசியம் விஜயம் செய்ய வேண்டுகிறோம். தங்கள் சந்தா பாக்கியையும் சுணங்காது அனுப்பி வைத்தால் உபகாரமாய் இருக்கும்.

விஸ்வேஸ்வரன்,
காரியதரிசி.

கூட்ட அழைப்பு (2)

தமிழ் மாணவர் மன்றம், கல்கத்தா-29.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" —*மறை*

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 1990 விகாரி புரட்டாசித் திங்கள்
17-ஆம் நாள் (3—10—1959) சனிக்கிழமை

காலம் : மாலை 6-00 மணி *இடம் : பா. த. சங்கம்*

அன்புடையீர்,

வணக்கம். முத்தமிழ்த் துறை சார்ந்த நந்தம் உயிரினு மினிய செந்தமிழின் மேன்மையெலாம், 'பெருக இவ்வையம்' என்றே, கைம்மாறு வேண்டாது முயன்று, நூல்களாக யாத்து வழங்கியுள்ளனர் தண்டமிழ்ப் புலவர்கள். பாயிரம்பாடிய பனம்பாரனார் முதல் இன்றைய அறிஞர்கள்வரை அனைவரும் கன்னித் தமிழ் மொழி, காலவெளியிலே வளர்ந்து, ஞாலத்திற் சிறக்க நற்பணிகள் பலகண்டுள்ளனர்.

பயில்தொறும் பண்புடையாளர் தொடர்புபோல நவில்தொறும் நூனயம் இன்பம் பயக்கும். மன்ற முதலாவது ஆண்டுவிழாவிலே தமிழகத்தின் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டவரும், 'நமது தலைநகரம்' 'என் பிரயாண நினைவுகள்', 'அமெரிக்காவைப் பார்,' 'பிரயாணம் ஒரு கலை,' 'செட்டிநாடும் தமிழும், 'பண்டித மணி,' 'வளரும் தமிழ்' மற்றும் பல நூல்களின் ஆசிரியருமான **உயர்திரு. சோமலெ** *அவர்கள் சிறப்புச் சொற் பொழிவு நிகழ்த்த அன்புடன் இசைந்துள்ளார்கள்.*

கூட்டத் துவக்கத்தில் மன்ற உறுப்பினர்களின் கருத்துப் பொழிவுகளும் நடைபெறவுள்ளன.

செல்வத்துள் எல்லாம் தலைசான்ற செவிச்செல்வம் பெற்றிட வருக என வாழ்த்தொலித்து வரவேற்கின்றோம்.

நன்றி *அன்புடன்,*

30—7—59 **(ஒ-ம்) கி. சி. ரா. கிருஷ்ணன்**
பொதுச்செயலாளர்.

" தமிழிலே பேசுவேன், தமிழிலே எழுதுவேன்,
சிந்தனை செய்வதும் தமிழிலே செய்வேன் " —*பாரதி*

கூட்ட அழைப்பு (3)

தமிழ் இலக்கியக் கழகம், தில்லை

தேதி : 7—11—1951.
நேரம் : இரவு 8 மணி
இடம் : அண்ணாமலை நகர மண்டபம்
சொற்பொழிவாளர் : ம. பொ. சி.
பொருள் : "சிலம்பு காட்டும் செந்நெறி"

அனைவரும் வருக

குறிப்பு : அன்பர்களின் கேள்விகளுக்கு விடை கூற விருந்தினர் இசைந்துள்ளார். கூட்டம் இரவு பத்து மணிக்கு முடிவடையும். போக்குவரத்து வசதி உண்டு.

புதுமனை புகுதல் அழைப்பு

நிகழும் கர வருஷம் பங்குனி மாதம் கச-ந் திகதி 27—3—'52 வியாழக்கிழமை காலை 9 மணி 8 நிமிஷம் தொடங்கி 9 மணி 34 நிமிஷத்துக்குள் வரும் அச்சுவினி நட்சத்திரமும் இடப லக்கினமும் கூடிய சுபதின முகூர்த்த வேளையில், காலஞ்சென்ற பிரபல வைத்தியர் ஸ்ரீமான் சிங்கமாப்பாணர் அவர்களின் மகனும் ஸ்ரீமான் சிற்றம்பலம் சோதிடர் வைத்தியர் அவர்களுடைய பெரு மகனுமாகிய சி. இராசகுல சூரியர் சோதிடரும் வைத்தியருமாகிய நான் சுன்னு கத்தில் (யாழ்ப்பாணம்-காங்கேசன்துறை ரோட்டுக் கருகாமையில்) அமைக்கப்பெற்ற புதிய இல்லத்திற் கிரகப்பிரவேசஞ் செய்ய நிச்சயித்திருப்பதால் அன்புமிக்க உரித்தாளரையும் சிநேகிதர்களையும் சமூகம் அளிக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

சுன்னுகம்,
21—3—'53

சி. இராசகுலசூரியர், வைத்தியர்

நீத்தார் கடன் (1)

உ

ஊர்க்காடு முடி. சுப.

நீத்தார் கடன்

கர ஷூ புரட்டாசி மீ" 15உ

எக்கள் தாயார் மீனுட்சி அம்மையார் நெடுநாள் தேக அசௌக்கியமாயிருந்து குணத்துக்கு வராததால் 6-9-'01-ல் சிவலோக பதவி அடைந்தார்கள். வருகிற 18-9-01-ல் சவண்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முத்துக்கருப்பன் ஆசாரி,
மீனுட்சி சுந்தரம் ஆசாரி,
முத்து ஆசாரி.

நீத்தார் கடன் (2)

நீத்தார் கடன்

தூத்துக்குடி,
10-6-1956

என் மனைவி பல ஆண்டுகளாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாள். உயிரி உதவப்பட்டும் பலனளிக்காது அவள் மாரடைப்பின் காரணமாக நேற்று முற்பகல் 10 மணிக்குப் பாளையங்கோட்டை நகராண்மைக் கழக மருத்துவச் சாலையில் இறைவன் திருவடி நிழலை எய்தினள். 12-6-'56 அன்று சவச் சடங்குகள், இந்நகரில் நடைபெறும்.

முத்துசாமித் தேவர்.

வரவேற்பிதழ்களிலும் தமிழ்ச் சொற்கள் முன்னைவிட மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதற்குச் சான்றாகப் பின்வரும் இதழ்களைக் காண்க :

வரவேற்பிதழ் (1)

ஒய். எம். சி. ஏ. பட்டி மன்றம்
எஸ்பிளனேடு, சென்னை-1.

10—3—'59 செவ்வாய்க்கிழமையன்று நடைபெற்ற
பட்டிமன்றப் பதினான்காம் ஆண்டு நிறைவு விழாவின்போது
ஆராய்ச்சித்துறை வல்லுநர்

திரு. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி

அவர்கட்கு
மன்றத்தினர் மகிழ்ந்து படித்தளித்த

பாராட்டு வாழ்த்து மலர்

தமிழகம் பெற்ற பெறற்கரிய பெட்டகமே !

வருக ! வருக ! வணக்கம் !

இன்று தமிழ்ப் பெருமக்கள், தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் முன்னிலையில் நடைபெறும் எங்கள் மன்றத்தின் ஆண்டு நிறைவு விழாவிலே தங்களைப் பாராட்டும் பேறு பெற்றமைக்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். தகுதிமிக்க தமிழ்ப் பேராசிரியராகிய தாங்கள் கலந்துகொள்ளும் இவ்விழா நிகழ்ச்சி, மன்ற வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத் தக்கதெனப் பெருமிதம் கொள்ளுகின்றோம்.

புதுமை வழிகண்ட புலவர் திலகமே !

தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறையில் மற்றவர்கள் ஈடுபடாத புதிய பாதைகளைத் தங்களுக்கே உரியனவாக வகுத்துத் தாங்கள் புரிந்த ஆராய்ச்சி முடிவுகள் அற்புதமானவை. தாங்கள் எழுதியுதவிய கிறித்தவமும் தமிழும், பௌத்

தமும் தமிழும், சமணமும் தமிழும், தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள், மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள் முதலிய அரிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் இலக்கியச் சோலையிலே என்றும் வாடாத நறுமண மலர்களாகும். அண்மையில் **'சமணமும் தமிழும்'** என்னும் இலக்கியத்துக்கு ஆயிரம் ரூபா பரிசு தந்து தங்கள் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிய தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தினரை நாங்கள் உளமாரப் பாராட்டுகின்றோம். மத்திய அரசியலாரும் தங்கள் மாபெரும் புலமையை வியந்து பரிசளிக்கும் நன்னாளை ஆர்வமுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

எளிமையில் இன்பங் காணும் ஏந்தலே !

உழைப்பால் உயர்ந்த தாங்கள், எளிமைக்கு இருப்பிடமானவர் ; அன்பின் திருவுருவமானவர் ; ஆராய்ச்சியின் வடிவமாக அமைந்தவர். பல ஆண்டுகளாக 'சௌபாக்கியம்,' செந்தமிழ்ச் செல்வி,' 'தமிழ்ப் பொழில்', 'கலைக் கதிர்,' 'ஈழ கேசரி' முதலிய தமிழ் இதழ்களில் தாங்கள் இனிமையும் எளிமையும் பொருளாழமும் மிக்க கட்டுரை விருந்து அளித்து வந்திருக்கிறீர்கள். பழங்காலத் தமிழ் மக்களின் சிற்பத்திறன், கட்டடக் கலையறிவு, ஓவியச் சிறப்பு ஆகியவற்றைப்பற்றிய தங்கள் அரிய கட்டுரைகள், தற்காலத் தமிழ் மக்களின் மனக்கண்ணில் பழந் தமிழகத்தின் படப்பிடிப்பாக விளங்குகின்றன. தமிழ் வரலாற்றுத் துறைக்குத் தாங்கள் புரிந்துள்ள தொண்டுகள் தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களில் என்றென்றும் பசுமையுடன் இருக்கும் என்பதில் துளியும் ஐயமில்லை.

நுண்மாண் நுழைபுலம் வாய்ந்த நல்லறிஞரே !

ஒரு பழங் கோயில் தங்கள் கண்ணிற்பட்டால் போதும். அது கட்டப்பட்ட காலம், கட்டிய மன்னன், கட்டிய முறை, வரலாற்றில் அதன் இடம், அங்கு இடம் பெற்றுள்ள கல்வெட்டுக்கள், அவற்றின் சிற்பச் சிறப்பு

ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் அரிய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தி வருகிறீர்கள். இம்முயற்சியில் மெய்வருத்தம் பாராமல், பசி நோக்காமல், கண் துஞ்சாமல், காததூரமாயினும் கால் நடையாகவே சென்று வரலாற்றுச் சின்னங்களை ஆராயும் தங்கள் அரிய பண்பினை எண்ணியெண்ணி மகிழ்கிறோம்.

நடுநிலை தவறாத நல்லறச் செல்வரே !

'காய்தல் உவத்தல் இன்றி ஒரு பொருளை ஆய்தலே' தங்கள் குறிக்கோள். தாங்கள் இதுகாறும் எழுதி உதவிய அரிய இலக்கியங்களே, இவ்வுண்மையையும், தங்கள் சமயப் பொது நோக்கையும் தெள்ளத் தெளிவாகப் புலப் படுத்துகின்றன. தமிழை வளர்த்த சமண சமயச் சான்றோர்களின் வரலாற்றைத் தமிழகத்திற்கு முதன் முதலாக அறிமுகப்படுத்திய பெருமை தங்களையே சார்ந்ததாகும். சமணர்கள் தமிழுக்குப் புரிந்த அரும்பணிகளை விளக்கும் இரண்டாம் பகுதியைத் தமிழகம் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழாராய்ச்சிக் காகவே தாங்கள் திருமணம் கொள்ளாமல் தனித்துவாழும் தன்மை, தங்கள் தியாக வாழ்வின் சின்னமாக விளங்குகின்றது. செந்தமிழின் செழிப்புக்காக இணையற்ற பணியாற்றியுள்ள ஆய்வுத்துறை வல்லுநராகிய தாங்கள் நீண்ட ஆயுளும், நோயற்ற வாழ்வும் பொருந்திப் பைந்தமிழ் மொழிபோல் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க என வாழ்த்துகின்றோம். தங்கள் முதிர்ந்த அனுபவத்தின் பயனாக மேலும் பலப்பல ஆராய்ச்சி நூல்களை இயற்றித் தமிழ் மக்களின் இலக்கியப் பசியை அகற்றுமாறு வேண்டுகின்றோம். வணக்கம்.

எஸ்பிளனேடு,
சென்னை,
10—3—'59.

தங்களன்புள்ள,
ஒய்.எம்.சி.ஏ. பட்டி மன்றத்தினர்

1951-இல் எழுதப்பெற்ற ஒரு வரவேற்பிதழிலும் மிகுதியான வடசொற்கள் கலந்திருப்பதற்குச் சான்று :

வரவேற்பிதழ் (2)

தமிழ்ப் பெரியார் திரு .வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

அவர்களுக்கு

சென்னைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினர்

வாசித்தளிக்கும்

உபசாரப் பத்திரம்

அன்பு நிறைந்த ஐயா,

வணக்கம்

புத்தாண்டுப் புதுநாளான இன்று, தமிழகத்தின் முதுபெரும் புலவராக விளங்கும் தங்களது தரிசனம் கண்டு நாங்கள் புத்துணர்ச்சி பெறுகிறோம்; புளகாங்கிதம் அடைகிறோம். எங்களது அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய தங்களை எங்கள் சங்கத்தின் கௌரவ அங்கத்தினராகப் பெறும் பாக்கியத்தை எண்ணி மகிழ்ச்சியடைகிறோம்; நன்றி கூறுகிறோம். பிள்ளைப் பிராயத்திலுள்ள எங்கள் சங்கம் வளர்ந்து பெருகி வலுப் பெறுவதற்கு தங்களது ஆசியையும் அபிமானத்தையும் ஆலோசனையையும் விரும்புகிறோம்; வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் தாங்கள் செய்துள்ள சேவை சொல்லில் அடங்காது. தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில், அன்னிய மொழி அமிதமாகப் பெருகி, தமிழோசை மலினப்பட்டிருந்த காலத்தில், தாங்கள் அழகான அற்புதமான தமிழ்ச் சொற்களை வழங்கி, தமிழை வளம்பெறச் செய்தீர்கள்; தங்கள் தமிழ் மொழி வளமும் வலுவும் பெற்று வளர்ந்தது: அதனால் நாங்களும் வளர்ந்தோம்.

தாங்கள் தமிழைமட்டும் வளர்க்கவில்லை; தமிழர்களின் நெஞ்சில் தேசிய உணர்ச்சியையும் வளர்த்தீர்கள். தங்கள் எழுத்துக்கள் தமிழ் நாடெங்கும் தமிழோசையையும் சுதந்திர கோஷத்தையும் ஒலிக்கச் செய்தன; தாங்களும் தமிழ் நாடெங்கும் சென்று தமிழோசையைப் பரப்பினீர்கள். தங்கள் தமிழோசையின் எதிரொலியாக. எண்ணற்ற தேச பக்தர்களும் தமிழ்த் தொண்டர்களும் நம் நாட்டில் உருவானார்கள்.

தங்களது இலக்கிய சேவை தமிழ் வளர்ச்சியின் ஏணியேற்றம்; தங்களது தேசபக்தனும், நவசக்தியும் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில் இரு சகாப்தங்கள். வாழ்க்கைத் துணையின் பெருமை தங்களால் எங்களுக்குத் தெரிந்தது; முருகனின் அழகு உங்கள் சொல்லோவியத்தில் பதிந்தது; சைவத்தில் சமரசம் கண்ட தாங்கள் அரசியலிலும் சமரசம் காண விழைந்தீர்கள். நாட்டு மக்கள் அனைவரும் பொதுமையும் புதுமையும் கொண்ட நவசக்தி வாழ்வு வாழவேண்டும் என்பதற்காகத் தாங்கள் அரும்பாடு பட்டீர்கள்.

தங்களது அரசியல் ஞானம், நேர்மையான சமுதாய நோக்கம், பண்பட்ட நூலாக்கம், கோவையுறப் பேசும் மணிப்பேச்சு, கவிதை தோய்ந்த உள்ளம்—எல்லாம் தமிழுக்குப் பெருமை தேடியது மட்டுமல்லாமல், எங்களுக்கு மூல மந்திரமாகவும் ஞான பாடமாகவும் இன்றும் விளங்கி வருகின்றன என்பதைப் பணிவுடன் சொல்லிக் கொள்கிறோம்.

ஈன்ற பொழுதில் உவந்ததைவிட தமிழன்னை தங்களைக் கண்டு இன்று பெரிதும் உவக்கிறாள். தமிழன்னையின் தவப்புதல்வரான தாங்கள் "தந்தை மகற்காற்றும் உதவி"யாய், இன்றைய இலக்கிய சந்ததியான எங்களுக்கு அரிய அறிவுச் செல்வத்தை அளித்திருக்கிறீர்கள்.

எங்கள் பரம்பரையின் பிதாமகனாக விளங்கும் தங்களுக்கு நாங்கள் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறோம். தாங்கள் இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து தமிழ்மொழியை மேலும் வளப்படுத்த வேண்டும் என்பதே எங்கள் பிரார்த்தனை.

தங்கள் ஆசியை விழையும்,

க. சித்திரை, கர ஆண்டு 14-4-1951 } சென்னைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினர்.

தூய தமிழ் நடையில் எழுதப்படும் வரவேற்பிதழ்களுக்குச் சான்றாக, சிலவற்றைக் காண்போம்:

வரவேற்பிதழ் (3)

உ

குருபாதம்

தருமபுர ஆதீனம் ஆவணிமூலத் திருநாளன்று
திருக்குறள் பொருட்பால் உரைவளம் வெளியீட்டு விழாவில்
தருமபுர ஆதீனம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள்
சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்
உயர்திருவாளர் ரா. பி. சேதுபிள்ளை, பி.ஏ., பி.எல்.,
அவர்களுக்கு
"சொல்லின் செல்வர்" என்ற பட்டம் வழங்கியபோது
ஆதீனக்கல்லூரி முதலிய கல்வி நிலையத்தார் அளித்த

பாராட்டுரை

அறிவின் கடலுக்கு அமைந்த சேதுவே!

இயல்பாக உருள்கின்ற உருளையைத் தட்டிவிட்டால் அதிகமாகச் சுழலும்; இயற்கையாக அலையெழும் குளத்தில் நம் கையசைப்பும், கடுங்காற்றசைப்புங் கலந்தால் அலை

சற்று அதிகமாகும். எப்பொழுதும் இயற்கையை அநுபவிக்கும் ஒருவனுக்கு, ஒரே சமயத்தில் வேனிற் பருவத்தையும், வேய்ங் குழலோசையையும், வான்மதியையும், வளிரிளங் காற்றையும் காட்டினுல் அவன் உள்ளம் இயற்கையைக் கொஞ்சம் அளவு கடந்து அநுபவிக்கும். இது பழக்கத்தில் கண்டது. கைதட்டி ஆர்ப்போசையை அதிகமாக்க அதிகமாக்க, பாடகனுக்கும், பேச்சாளனுக்கும் உணர்ச்சியும் அதிகமாகும். ஆனுல் அது ஒரு காலத்தில்—ஒரு சமயத்தில் மட்டும் நிகழ்வது. எப்பொழுதும் கலைஞனது உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடும் ஒரு வழிதான் பட்டமும் பதவியும் அளித்துப் பாராட்டுவது. இதனையறிந்து எங்கள் குருமகா சந்நிதானம் தங்களுக்குச் "சொல்லின் செல்வர்" என்னும் பட்டம் தந்தருளியதைக் கண்டு நாங்கள் பாராட்டுகிறோம்.

தமிழகம் தந்த தனிப்பெரும் புலவ !

அறிவுள்ள குழந்தையைத் தந்தை பாராட்டினுல் தாய் மகிழ்வாள். தாய் பாராட்டினுல் தந்தை மகிழ்வான். இருவருமே சேர்ந்து பாராட்டினுல் அக்கம் பக்கத்திலிருக்கும் அனைவரும் மகிழ்வர். அறிவும், ஆராய்ச்சிவன்மையும் அமைந்த தங்களைத் தந்தையாகிய அரசியலும் பாராட்டுகிறது. ஆன்ம வளர்ச்சியின் தாயாகிய எங்கள் ஆதீனமும் பாராட்டுகின்றது. ஆகவே, அக்கம் பக்கத்து உறவின் முறையாராகிய நாங்களும் தங்களைப் பாராட்டி மகிழ்வடைவதில் தடையேதும் இல்லை.

எதுகை மோனை எழில்நடை வல்லோய் !

தமிழ்நாட்டில் புலவர்களை இரண்டு நிலையங்கள் போற்றின. ஒன்று அரண்மனை. மற்றொன்று அரன்மனை. அரண்மனை அயலவர் கையில் சிக்கிய காலத்து அந்தப் பணிகளை அரன்மனைகளே நடத்தின. அத்தகைய அரன்மனைகளில் சிறந்த மனைதான் எங்கள் தருமபுர ஆதீனம். எண்ணிறந்த புலவர்களுக்கு அது ஏற்றங் கொடுத்தது. அத்தகைய புலவர்கள் இன்று தமிழகத்தின் அறிவு வீதிகள் தோறும் பவனி வருகின்றனர். அப்படி உலாவருவோர் வரிசையில் தங்கள்

பெயர் இன்று தலைமையாகப் பொறிக்கப் பெற்றிருப்பதைக் கண்டு மாணவர்களாகிய எங்கள் உள்ளம் தனிப் பெருமை யடைகிறது.

சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்போய்!

பட்டமும் பண்பும், கலையும் பொருளும், அறிவும் பய னும் தக்க இடத்தை அடைந்துவிட்டன. தண்தமிழைச் சுவைத்துக் கொண்டிருக்கும் தங்களுக்கே "சொல்லின் செல்வர்" என்ற பட்டம் உரியது என்று நாங்கள் உளமாரப் பாராட்டி மகிழ்கிறோம்.

தருமபுர ஆதீனம், 9-9-1951 **ஆதீனக் கல்வி நிலையத்தார்.**

வரவேற்பிதழ் (4)

வரவேற்பிதழ்

அறிவெட்டாத் தொல்லரிய பழமையொடு ஆக்கவளம் பெற்றிலங்குத் தமிழினிலே, புதுக்கலைகள் தவழ்ந்திலகி வீறுபெறத் தமிழ்நலமுங் கலைவளமு மொருங்கோங்குந் தகையராய், அகன்றாழ்ந்த அறிவொட்பம், ஆன்ற அற நூற்றிட்பம் இவற்றொடு, "மொழிநலம் பேணார் முன்னேற்ற விரைவு நலமுணரார், நாட்டினலம், நம தாக்கம் இரண்டில்லை—ஒன்றேயாம்" என்ற ஒப்பற்ற நெறி நின்று, **கோவை பூ. சா. கோ. கலைக்கல்லூரி தமிழ்த்** துறைவழி விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகின்றவரும், "தமிழ்க்கடல்" **மறைமலை அடிகளார்** நெறி நின்று ஒல்லும் வகையெலாந் தனித்தமிழ் இயக்கத்திற்கு நல்லாதரவு தருகின்ற துறைபோந்து எழுத்தாலும், பேச்சாலும் நற்றமிழாட்சிக்கு ஏற்றம் நல்கி வருகின்ற கற்றோர் ஏற்றும் பெற்றியுடையராம் அறிவுசால் **முனைவர் மு. வ.** அவர் களின் நன்மாணாக்கருமாய **பேராசிரியப் பெருந்தகை**

திரு. ம. ரா. போ. குருசாமி அவர்களே, வருக! வருக!! வருக!!! என்று வாழ்த்தொலித்து வரவேற்கின்றோம்.

பிறப்பொக்கும் எவ்வுயிர்க்கும் எனும் நன்னெறிக் கண் நின்று அறவினை, அறிவுவினை, அரசியல்வினை இம்மூன்றினையும் வள்ளுவர் வாய்மொழி விளக்கியருளி, தெள்ளுதமிழ்ச் சொற்றிறத்தாலே துள்ளும் பகைமுடித்துக் கொள்கை நிறைவடைய நாற்றிசையும் நந்தம் இனிய தமிழால் உயிருளந்துடித்து எழுச்சியுறுமாறு செய்த "தமிழ்த்தென்றல்" திரு. வி. க. அவர்களின் மறைவினை நினைந்து வருந்தி நின்ற அன்பர்கட்காக ஓர் அறிவொளி விளக்கக் கல்விப்பெருங்கோயிலைத் தோற்றுவிக்கமுற்பட்ட தமிழ்ப்பெருந்தகையாருடன் சார்ந்து, தாங்களும் அறப் பணி இதுவெனக்கொண்டு, மெய்வருத்தம் பாராது, பசி நோக்காது, அருமையுங்கருதாது, அவமதிப்புங்கொள்ளாது ஒல்லும் வகையாற் பணிமுடித்தமைகண்டு மகிழா நிற்கின்றோம்.

தமிழ் உலக முதற்றாய் மொழிகளின் சீன, ஆரிய மொழிகளின் அசைநிலை, விகுதிநிலைத் தன்மைகளையும், சித்திய, சேமிய மொழிகளின் கொளுவுநிலை, உயிர்த்திரிவு நிலைத் தன்மைகளையும், அமெரிக்க, ஆப்பிரிக்க மொழிகளின் தொகுதிநிலை, பாலிசைவுநிலைத் தன்மைகளையும் ஒருங்கே பெற்றது தமிழ் என்பதாக ஒப்பியல் இலக்கணப் பெருந்தகையார் கண்ட கூற்றினை அனைவரும் அறிதற்கும், மொழியறந் திறம்பாது கொண்டும், கொடுத்தும் கலைச் சொற்களை அமைத்து அழகும், அறிவும் விளக்கமுறுதற் கும் அறிவியல் ஏடாம் கலைக்கதிரின் வழி நலம் விளைப்பது கண்டு களிப்பெய்துகின்றோம்.

இடத்தாலும், காலத்தாலும் வேறுபாடுற்று, உருச் சிதைந்தும், ஒலிகுலைந்தும், வழுமலிந்தும், மரபு இறந்தும்

மயக்கமும், நகையும் தோன்றப் பிழையுற்ற நிலைமாற்று தலில் புலவர்குழாத்துடன் ஒருங்கு நின்று, வரம்பு இகவா யாப்புறவுற்ற நடைவகையில், **கட்டளைக்கலி, கட்டளை வெண்பா, கட்டளைவஞ்சி** என அளவறுத்த அடிகளால் **ஆய கட்டளைத்தமிழில்,** வழுவற்ற செஞ்சொற்களால் மொழி இயல் முடிபு பிழையாமல், திரிபற்ற தெளிவுடைய நடையை ஏற்றமுந் தோற்றமுஞ் சிறக்கத் தமிழுலகிற் கையாள்வதுகண்டு **"நீவிர் வாழ்க வாழ்கவே"** என்று வாழ்த்துகின்றோம்.

தமிழ்க் கடலுள் திட்பமுடன் ஊறித் திளைத்து, உள, மொழி, மெய் ஒன்ற, மெய்மையும், இனிமையும் கலந்திட இயல்பாய்ச் சார்ந்து, உட்பொருளுணர்ந்தெழில் வளங் கண்டேற்றமுடன் தமிழறிவுதிரம்பும் சொல்லேருழவர் களாக அனைத்துத் தமிழக மாணவர்கள் விளக்கமுறுதற் கென **வெண்பொன் உருள் கலன்** ஒன்றுடன் அமைந்த சொற்பொழிவுப் போட்டியினைக் கண்டும், "நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று" எனும் மறைதருபொருளோர்ந்து, **"நாவலர் மன்றம்"** என்ற சொற்பயிற்சிக்கூட மொன்றினைச் செவ்வி தின் அமைத்திட்ட முயற்சிகண்டும் வியக்கின்றோம்.

> "எழுத்தின் திறனறிந்தோ இன்சொற் பொருளின்
> அழுத்தந் தனிலொன் றறிந்தோ—முழுத்தும்
> பழுதற்ற முத்தமிழின் பாடற்கு உரைஇன்று
> எழுதத் துணிவதே யான்"

என்று குறித்த பெறலரும் புலவர் பெருமானாகிய **அடியார்க்கு நல்லார்** போன்று, தாங்களும் தமிழ்க்காதல் பற்றித் தயக்கத் தவிர்ந்து, **இளங்கோவடிகள்** நல்கிய **"சிலப்பதிகாரம்"** என்னும் ஒற்றுமைகாட்டும் நற்பெருங் காப்பியந்தன்னிலே தோய்ந்து அதனுற்பெற்ற பேரின்

பத்தைப் பெறுக இவ்வையம் என்றே, "உரிமை-உறவு" எனும் நெறியறத்தாற்காட்டிச் "சிலப்பதிகாரச் செய்தி" உரைத்தமைக்கு என்னே கைமாறு செய்யவல்லேம் ?

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு மான்ற பெருமை தரும்" என்பதற்கொவ்வ, அன்பு, அறிவு, பணி எனுங் குறிகொண்டு செந்தமிழின் திறங்கூறித் தெளி வுரைகள் வழி இன்பத்தமிழாம் எழிற் பூங்காவிற்கெமை யிட்டுச் செல்ல வருக! வருகவே!! என்று வரவேற் கின்றோம்.

வெல்க தமிழ் ; வளர்க தமிழ்ப் பணி.

கல்கத்தா–29,
8—6—1958.

அன்புடன்,
தமிழ் மாணவ மன்றத்தார்.

வரவேற்பிதழ் (5)

வாழிய செந்தமிழ் !

முத்துப் பாடல்கள்

வெளியீட்டு விழா

இந்நூலியற்றிய பேராசிரியர்

மயிலை சிவமுத்து அவர்கட்கு

புக்ஸ் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட் படித்தளிகரும்

நன்றி பாராட்டு வாழ்த்து மலர்

மணியரசர் வழிவந்த மாண்புமிகு பெரியீர் !

வணக்கம். வாழ்க. இன்று வெள்ளம்போல் திரண்டு வந்திருக்கும் அறிஞர் பெருமக்களிடையே தங்கள் உள்ளத் தடாகத்தில் மலர்ந்த குழந்தைக் கவிதைகள் '**முத்துப் பாடல்கள்**' என்னும் பெயரில் வெளியிடும் வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்கு நாங்கள் பெருமிதம் அடைகின்றோம் ;

பேரின்பம் கொள்கின்றோம். எங்கள் முயற்சிக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளித்த தங்களுக்கு என்றும் மறவா நன்றி பாராட்டுகின்றோம்.

அறிவுக் கடலே! அன்புக் களஞ்சியமே!

சென்னை மாணவர் மன்றம் என்னும் திருப்பெயரை அறியாதார் இன்று ஒருவரும் இரார். சென்ற கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக அம்மன்றம் பாப்பா வகுப்புமுதல் கல்லூரி வகுப்பு வரை பயிலும் மாணவ மாணவியரின் மொழிவளமும், கலைநலமும் கருதிப் புரிந்துவரும் தொண்டுகள் அளவில்லாதவை. மன்றத்தின் இன்றைய உயர்வுக்கு முழுமுதற் காரணமாக விளங்கும் தாங்கள் மன்ற வளர்ச்சிக்கே தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணித்திருக் கிறீர்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தமிழ்நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கெனத் தாங்கள் ஆற்றிவரும் தொண்டுகள் தனிச்சிறப்பு உடையவை.

புலவர் திலகமே! பொதுநலச் செம்மலே!

மன்றக் கட்டடத்தில் எப்போதும் தங்களைச் சில குழந்தைகள் வட்டமிட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஏன்? அவர்கள் வாய்க்கினிய தின்பண்டங்கள் அளிக் கிறீர்கள் என்பதற்கு மட்டுமா? இல்லை. இல்லை. அவர்கள் காதுக்கினிய பாடல்களும், கருத்துக்கினிய கதைகளும் கூறுவதைக் கேட்பதற்காகவும் உங்களை மொய்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். வாழ்வெல்லாம் இப்படிக் குழந்தை களுடன் பழகிய தாங்கள் அவர்கள் நல்வாழ்வை எண்ணி எண்ணிப் பாடிய தித்திக்கும் முத்துப் பாடல்களின் அருமை பெருமைகளை என்னென்போம்!

கொஞ்சும் கவிபாடும் குழந்தை நண்பரே!

இன்றைய அரும்பே நாளைய மலர். தற்காலக் குழந்தைகளே பிற்காலத் தலைவர்கள். நல்ல குழந்தைகள்

நாட்டின் செல்வங்கள். அவர்களுக்காகத் தாங்கள் **நித்தில வாசகங்கள்** போன்ற பாடப் புத்தகங்களும், நித்திலக் கதைகள், நல்ல எறும்பு, நல்ல குழந்தை போன்ற பலப் பல அருமையான கதைப் புத்தகங்களும் எழுதியுள்ளீர்கள். மழலைச் செல்வங்களுக்காகத் தாங்கள் பாடிய பாடல்கள் எல்லாம் அவர்களுடன் கொஞ்சிக் குலவிப் பாடிய அனுபவப் பாடல்கள்; தேனிலே ஊறிய தீந்தமிழ்க் கவிதைகள். அவை பாடும் குழந்தைகளைப் பார்க்கும் பெரியவர்களையும் குழந்தைகளாக மாற்றும் அற்புத சக்தி வாய்ந்தவை. பாடல்கள் எல்லாம் தங்கள் பண்பு நலன்களின் படப்பிடிப்பாக இருப்பதைக் கண்டு நாங்கள் பரவசப்படுகிறோம். சுருங்கக் கூறின் குழந்தைகள் தெய்வபக்தி, வீர வணக்கம், ஒற்றுமையுணர்வு, உயிர்களிடத்து அன்பு, உழைப்பில் ஊக்கம், ஏழைக்கு இரங்கல், கைத்தொழில் ஆர்வம் முதலிய சிறந்த தன்மைகளை விரும்பி யடையுமாறு இப்பாடல்கள் தூண்டுகின்றன.

எல்லார்க்கும் நல்லவராம் இயல்புடைய பெருந்தகையீர்!

மழலைத்தேன் ஊறும் நாவிலே நடனமாடும் தங்கள் பாடல்களை மன்றப் போட்டிகளிலே குழந்தைகள் தங்கள் நிலாமுகம் ஒளிவீச, பிஞ்சுக் கைகால்களை அசைத்துப் பாடி ஆடுவதை இன்றைக்கெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கலாம்போல் தோன்றும். 'மாமி சுட்ட பிட்டின்' பேர் சொன்னாலே நாவில் நீர் சுரக்கும். 'கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசும் பஞ்சவர்ணக் கிளியே!' என்று நீங்கள் கிளியை அழைக்கும் பைந்தமிழ்ப் பாடல் மழலை மணிகளுக்கு மறைமுகமாக நல்ல நீதிகளைப் புகட்டுகின்றது. 'இன்பமுள்ள எறும்பே! எங்கள் கட்டிக் கரும்பே!' என்று கூறி எறும்புகளுக்கும் தாங்கள் இனிய தோழனாக

விளங்குகிறீர்கள். 'சொல்லென்று சொன்னாலும் சோறில்லை என்றாலும் பொய் சொல்ல மாட்டோம்' என்னும் பாடல் தங்கள் நேர்மைத் திறத்தின் எடுத்துக் காட்டாகும். 'எங்கள் நாடு' என்னும் தங்கப் பாடல் இன்று குழந்தைக் குலத்தின் இதயகீதமாக விளங்குகின்றது. இப்படியே தங்கள் பாடல்களின் அருமை பெருமைகளை ஒன்றுவிடாமல் கூறுவதென்றால் இந்த வாழ்த்து ஒரு புத்தகமாகிவிடுமோ என அஞ்சுகின்றோம்.

திரு. வி. க. போற்றிய தீந்தமிழ்க் கவிஞரே!

'நுண்மாண் நுழைபுலம்' மிக்க தங்கள் விளம்பர மற்ற தமிழ்ப் பணிகளைக் குறித்துத் திரு. வி. க. அவர்களே பலபடப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்கள். இன்று தாங்கள் தமிழாசிரியர்கள் தந்தை, குழந்தைகளின் தோழர், மாணவர்களின் மணிவிளக்கு என அனைவராலும் கொண்டாடப்படுகிறீர்கள். இங்குச் சென்னைக் **குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கச்** சார்பில் தமிழகத்துப் பேரறிஞர் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி மாண்பு மிக்க **ஏ. எஸ். பி. அய்யர்** ஐ. சி. எஸ். அவர்கள் இனியதலைமை ஏற்க, தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவரும் '**நண்பன்**' இதழாசிரியரும் ஆகிய உயர்திரு. **மீ. ப. சோமசுந்தரம்** ('சோமு') அவர்களால் தங்கள் நூல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அறிஞர்கள் பலர் பாராட்டுரை வழங்குகின்றார்கள். அன்பர்கள் பலர் வாழ்த்துகின்றார்கள். அவ்வாழ்த்தொலியில் நாங்களும் கலந்து கொள்ளுகின்றோம். தாங்கள் நீண்ட ஆயுளும் நோயற்ற வாழ்வும் பொருந்தி எல்லா வளங்களும் நிறைந்து வாழ இறைவன் இன்னருள் புரியுமாறு வேண்டுகின்றோம். தங்கள் முதிர்ந்த அனுபவத்தின் பயனாக

மேலும் பலப்பல குழந்தை இலக்கியங்கள் எழுதி உதவ வேண்டுமென விழைகின்றோம். வணக்கம்! வாழ்க!

தங்கள் அன்புள்ள,

சென்னை, 1—2—1959. } **சி. த. இராமநாதன்** புக்ஸ் (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்.

உணவு வகைகட்கு இந்நாளில் வழங்கப்பெறும் தமிழ்ப் பெயர்களை உணவு நிரல் ஒன்றில் காண்போம்:

ஓம்

வாலாஜாபாத் இந்துமத பாடசாலை (1916)
வள்ளலார் மாணவர் இல்லம்
பள்ளியின் மேல் பகுதிப் புதுக் கட்டிடத்தைச் சென்னை மாநிலக் கல்வி, நிதி அமைச்சர் **மேதகு. சி. சுப்பிரமணியம்,**
பி.ஏ.,பி.எல்., எம்.எல்.ஏ., அவர்கள்
திறப்பு விழா ஆற்றியபோது நடந்த

விழா விருந்து

29–11–1953 ஞாயிறு உணவு இனங்கள்

காலைச் சிற்றுண்டி

இட்டலி — பல காய்ப் பருப்புக் குழம்பு
நெய்ப் பொங்கல் — வெங்காயத் துவையல்
பக்கவடை — வெண்ணெய் — எண்ணெய்

பகல் உணவு

1 மைசூர் பாகு
2 உளுந்து வடை
3 கஞ்சி வடிக்காத சோறு
4 கடைந்த பருப்பு
5 உருக்கு நெய்
6 தேங்காய்த் திருவுப் பச்சடி

7 வெங்காயத் தயிர்ப் பச்சடி
8 பச்சைமிளகாய் இனிப்புப் பச்சடி
9 விளாம்பழம் பச்சடி
10 கருணைக்கிழங்கு வில்லை வற்றல்
11 கோசுக்கீரைக் கொந்துக் கறி
12 உருளைக் கிழங்கு உலைத்த கறி
13 சீமைக்கத்தரி முளைத்த பயறு கூட்டு
14 புடலங்காய்க் கடலைமாப் பிட்டு
15 வாழைக்காய் வெங்காய வதக்கல்
16 பச்சைப்பூசுணை பால் கடையல்
17 கத்தரிக்காய்ப் பருப்புக் குழம்பு
18 சாம்பல் பூசுணை மோர்க் குழம்பு
19 பன்னீர் மிளகு நீர்
20 பயறு தேங்காய்ப் பாயசம்
21 இல்லத்தில் உறைத்துப் பெருக்கிய மோர்
22 சாத்துக்குடி பழத்தோல் துவையல்
23 கமலாக்கனித் தோல் துவையல்
24 வாழைக்காய்த் தோல் துவையல்
25 கருணைக்கிழங்குத் தோல் துவையல்
26 நெல்லித் துவையல்
27 எலுமிச்சை ஊறுகாய்
28 கடாரங்காய் ஊறுகாய்
29 மலை வாழைக் கனி
30 கமலாக் கனி
31 சாத்துக்குடிப் பழம்
32 ஆப்பில் பழம்
33 சீமை இலந்தைக் கனி

கும்பாபிஷேக இதழ்களில் பாடல்களே மிகுதியாக இருந்த காலம் மாறிவிட்டது. சென்ற நூற்றாண்டில் வெளியான கும்பாபிஷேக இதழ்களில் பின்வருவது போன்ற வாசகம் இருந்தது:

ஸ்ரீமத் அகண்டாகார நித்ய வியாப ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூப சுத்த ஷாட்குண்ய பரிபூரண பரங் கருணைத் தடங்கடலாகிய சிவபெருமான் தமது தர்ம பத்தினியாரும் லோகமாதாவுமாகிய பராசக்தியாரோடியைந்து ஸ்ரீசாம்ப மூர்த்தியாய் ஆன்ம கோடிகள் அதிரிசியராகிய தம்மைத் திரிசியராகக் கண்டு எளிதில் உபாசித்துப் போகமோட்சங் களைப் பெற்றுய்ய வேண்டிப் பூலோகத்தில்

எண்ணில்லாத பல புண்ணிய ஸ்தலங்களிலே தமது பரிவாரங்கள் புடைசூழ அப் பராசக்தியாரோடு கோயில் கொண்டு வீற்றிருந்தருளுவார்.

அத்தகைய புண்ணிய ஸ்தலங்களுள்ளே, நீர் வளம் நிறைந்ததும் நிலவளம் செழித்ததும் ஏனைய பல வளங்கள் பொலிந்ததும், பாண்டி நாடே பழம் பெரும்பதி என அகில லோகத்தாராலும் புகழப் பெற்றதும், சமய குரவர்களால் பாராட்டப் பெற்ற பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்ததும், ஸ்தல விசேடம், தீர்த்த விசேடம், மூர்த்தி விசேடம் என்ற முச்சிறப்புகளும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றதும், கண்ணுதற் பெருங் கடவுள் கழகமோடமர்ந்து பண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்த பசுந்தமிழை வளர்த்ததும், எம்பெருமானுடைய அற்புதத் திருவிளையாடல்கள் பல நிகழ்ந்த பெருமை வாய்ந்ததுமான மதுரையம் பதியைத் தனக்கு முதன்மையாகக் கொண்டதும், எந்நாட்டிலும் சிறந்த பொன்னுடுமாகிய செந்தமிழ்ப் பாண்டி வளநாட்டிலே கீழ்த் திசையில் வில்வாரண்ய க்ஷேத்திரமாகிய சாக்கோட்டையும், தென்கிழக்கில் திருவாடானையும், தெற்கில் கண்ட தேவியும், தென் மேற்கில் சமிவன க்ஷேத்திரமாகிய கோவிலூரும், மேற்கில் மயூரகிரியாகிய குன்றக்குடியும், வட மேற்கில் சத்தியகிரியாகிய திருமய்யமும், வடக்கில் கைலாசநாதபுரமும், வடகிழக்கில் திருப்பெருந் துறையாகிய ஆளுடையார் கோயிலும் ஆகிய சிவக்ஷேத்திரங்களைக் கொண்டு நடுநாயகமாக விளங்குவதும், மற்றும் சகல நலன்களும் சம்பூர்ண மாய் அமையப்பெற்றதுமான கோட்டையூர் என்ற மாபெரும் நகரத்தில் இரத்தின தனமகுட வைசிய ராகிய நகரத்தார்களால் சிவாகம முறைப்படி கல் திருப்பணி, கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், சோபா மண்டபம், துயஸ்தம்பமண்டபம்,

அணியொட்டிக் கால் மண்டபம், உற்சவ மண்டபம், விமானம், இராச கோபுரங்களும், சிற்ப சாஸ்திரப்படி வியப்பாக அமைக்கப்பெற்ற ஆலயத்தில் ஸ்ரீ மீனுக்ஷி யம்பிகை சமேத ஸ்ரீ சோமசுந்தரேசுவரர்க்கும் கணேச ஸ்கந்த முதலிய பரிவார தேவர்கட்கும் நிகழும் பிரமாதி ஹு தை மீ 8௳ ஞாயிற்றுக்கிழமை பூர்வபக்ஷம் ஏகாதசி திதி ரோகிணி நக்ஷத்திரம் கும்ப லக்கினம் அமிர்த யோகம் சாப்தீக வேளையும் கூடிய சுப தினத்தில் உதயாதி நாழிகை $4\frac{1}{4}$-க்கு மேல் $7\frac{1}{4}$ நாழிகை (8-15 மணிக்குமேல் 9-30 மணி) அளவில் சுபமுகூர்த்தத்தில் அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவதால் அன்பர்களனைவரும் வந்து தரிசித்துப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்றுய்யும் வண்ணம் விரும்புகின்றேம்.

இனி, அண்மையில் நிகழ்ந்த கும்பாபிடேகம் ஒன்றைப் பற்றிய அழைப்பிதழைக் காண்போம் :—

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தென்குடித்திட்டைச் சிவாலயக்

கும்பாபிஷேக அழைப்பு

இத்திருத்தல சிவாலயம் மிகப் பழமையுற்றிருந்ததால் முழுதும் பிரித்துத் தளமுயர்த்தி, பசுபதி நாதர் திருக்கோயில், மூலத்தானம், இடை மண்டபம், முகமண்டபம், மகாமண்டபம், சோபன மண்டபம், நந்தி, பலிபீட துவத்தம்ப மண்டபம், அலங்கார மண்டபம், வாகன மண்டபம், மணி மண்டபம், யாகசாலை மண்டபம், பாகசாலை மண்டபம், கிணறு, செட்டியார் கட்டளை, திருக்கருவூல உளத்துறை மண்டபம், திருநிறை மண்டபம், திருமண மண்டபம்,

திருமுறை மண்டபம், திருப்பள்ளித் தரும மண்டபம் ஆகியவைகளும்; நீராழிப்பத்தி, பிரகாரப்பத்தி, திருமாளிகைப்பத்தி, திருமஞ்சனக் கிணறு, முதற்றிரு மதில், இரண்டாம் பிரகாரம், இரண்டாம் திருமதில், உலகநாயகியார் திருக்கோயில் கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், பிரகாரப் பத்திகளும், குஞ்சர முகவர் கோயில், வல்லி குஞ்சரியுடன் குமரவேள் கோயில், திருமகள் கோயில், சிவகாமி சுந்தரியுடன் திருவம்பலவர் கோயில், வைரவர் கோயில், துவார கணபதி கோயில், துவாரகந்தர் கோயில், சண்டேசர் கோயில், திருமுகைக் கோயில், திருநீற்றுக் கோயில் ஆகிய திருக்கோயில்களும்; குடவரை, விமான கோபுரங்களும் மிக்க வுறுதியுடன் பொற்பணியிலுஞ் சிறந்த கருங் கற்பணிகளாக, சிற்ப நுண்முறையே பொற்புறப் புதுத் திருப்பணிகள் செய்தும், சிவ சந்நிதித் திருக்குளம், திருத்தேர்வீதி, திருநந்தவனம், செழும்பொழில்கள், திருப்பணியாளர் உறையுள்கள், சிவப்பணியாளர் விடுதிகள், ஆவுறைநிலையம், பசுபதி நிலையம், சிவநேச நிலையம், சித்தாந்த வித்தியாசாலை, ஆசிரியர் விடுதி, மாணவர் உணவுச்சாலை, மாணவர் மன்னு நன்னிலையம், குமரப்பன் குளம் ஆகிய அணிபெற வமைக்கப் பெற்றுமுள.

இத் திருக்கோயிலின்கண் ஆன்மாக்களுய்யும் பொருட்டு சிவலிங்கத் திருமேனி கொண்டு **செஞ்சடையப்பராய்** என்றும் இனிதா யொளிரும் **பசுபதிப்** பெயரிய தனி முதற் கடவுளர், நலமெலாம் அருளும் **உலகநாயகியார்**, குஞ்சர முகவர், குமரவேள், சண்டேசராகிய மூர்த்திகளுக்கும், சுற்றுத் தெய்வங்களுக்கும், நிகழும் **கர ஆண்டு சித்திரை மேடரவி ஏழாந்திகதி வெள்ளிக்கிழமை** வளர்மதி ஈரேழுடன் அஸ்தமீன், அமிர்தயோகம் நல்வேளை கூடும் நன்னாள், **கதிரெழுகடிகை அஇ-க்கு மேல்**

கக/மணி 9-24 முதல் 10-24-க்குள் மிதுனலக்ன நன் முகூர்த்தத்தில் மாபெருஞ்சாந்தி என்னும் மஹாகும்பாபிஷேகம் (குட நீராட்டு) நடைபெறும்.

ஆறணியுஞ் செஞ்சடையார்க் கன்பு பூண்டொழுகு திருநீறணியும் நெற்றியோர் யாவரும் வந்து குழுமி சிவ மஹாயாகாதிகளையும், மாபெருஞ் சாந்தியையும் ஐம்பெருமூர்த்திகளின் திருவுலாச் சிறப்பையும் கண்ணுரக் கண்டு, "யாவர்க்கு மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்" அருணலம் பெற்றின்புற வேண்டுகிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேறினர் வழுபடுந் தேவத்தானம், திருத்தென்குடித்திட்டை. விகிருதி, பங்குனி, கஉ	இங்ஙனம், இராம குமரப்ப செட்டியார் மகன், சிவநேசன் இராமசாமி.

ஆதீனங்கள் வழங்கும் பட்டங்களைப்பற்றிய குறிப்புக்களிலும் புதிய உரைநடையின் சாயலைச் சிறிதளவு காணலாம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ

சுப்பிரமணிய பண்டாரசன்னதி அவர்கள் ஆதீனகர்த்தர், திருவாவடுதுறை மடம்.

திருவாடுதுறை, தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

உ

சிவமயம்

மஹா புருஷச் செல்வச் சிரஞ்சீவி டாக்டர்-வித்துவான் நமது மா. இராசமாணிக்கம் பிள்ளை அவர்களுக்கு சர்வாபீஷ்ட சித்திகள் உண்டாவதாக.

தமிழுலகத்தில் உங்களுடைய தமிழ் நூல் ஆராய்ச்சி வன்மையையும், பெரிய புராண முதலிய

சைவநூல் ஆராய்ச்சியையும் பற்றி அறிஞர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து,

"சைவ வரலாற்று ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர்" என்னும் சிறப்புப் பெயரை, நமது ஆதீனத்தின் சார்பிலே திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நடைபெறும் சித்தாந்த சைவ மாநாட்டிலே விஜயதசமியாகிய இன்று உங்களுக்கு மகிழ்வுடன் வழங்கிய இச் செய்தியை இதன் மூலம் தெரிவிக்கலாயிற்று.

இனி, இச்சிறப்புப் பெயரும், ஏனைச் சிறப்புப் பெயர்களுடன் தமிழகத்து வழங்குவதாகுக. மேன் மேலும் "தொண்டர்சீர் பரவும் பேறு சிவஞானத் துடன் உங்களுக்கு வாய்ப்பதாகுக" எனச் சிவலோகம் பாவனையுடன் ஸ்ரீ ஞானமா நடராசரைச் சிந்தித் திருக்கிறோம்.

மெய்கண்டான் யாண்டு 728
கர புரட்டாசி-24 } நமச்சிவாயம்

மணிப் பிரவாள நடை

இவ்வாறெல்லாம் தமிழ்ச் சொற்கள் நாளுக்குநாள் மிகுதியாகப் பயன்பட்டு வருகின்றன. எனினும் மாணவர் பலர் மணிப் பிரவாள நடையிலேயே—கொச்சைத் தமிழும் பச்சை ஆங்கிலமும் சிதைந்த வடமொழியும் சேர்த்து—பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். தமிழ், வடமொழி, இந்தி, ஆங்கிலம் ஆகிய பல மொழிகளை அவர் பள்ளியில் கற்று வருவது இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கக்கூடும்.

மாணவர் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்வதற்குச் சான்றாகப் பின்வரும் பகுதிகளைக் காண்க :

(1) "டேய் ராமானுஜம், நான் **நாஷ்டா**வுக்கே உன் வீட்டுக்கு வருவதாயிருந்தேன். **ஜோலி ஜாஸ்தி யாக** இருந்ததால், நான் வர **லேட்டாகி** விட்டது,"

(2) "பஸாருக்குப் போய் ஸிக்ஸ் பைஸாக்கு புஷ்பம் வாங்கிண்டு ஜல்தி வந்திடு."

முதற் பகுதியில் **நாஷ்டா** என்பதற்குச் **சிற்றுண்டி** என்றும், **ஜோலி** என்பதற்கு **வேலை** என்றும், **ஜாஸ்தி** என்பதற்கு **மிகுதி** என்றும், **லேட்** என்பதற்கு **நேரங்கழித்து** என்றும் சொன்னால் பண்டிதர் துணையின்றியே எந்த மாணவனுக்கும் பொருள் புரியும். இதைப் போன்றே இரண்டாம் பகுதியிலுள்ள சொற்களுக்குப் பதிலாக "கடைக்குப் போய் அரை அணுவுக்குப் பூ வாங்கிக் கொண்டு விரைவில் வா" என்றால் தமிழ் மக்கள் எல்லோருக்கும் விளங்கும். அரிய கருத்துக்களை எளிதாகக் கூறும் தெளிவான சொற்கள் தமிழ்மொழியில் இருக்க மேற்கூறியவாறு பேசுவது கனியிருக்கக் காய் கவர்வது போன்றதாகும். "தமிழ்ப் பாதுகாப்பு நூற்றிரட்டு" எனும் நூலைச் சென்னைத் தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகம் வெளியிட்டிருக்கிறது; தூய தமிழில் எழுத விரும்பும் மாணவர்க்கு இது மிகவும் பயன்படும்.

ஒரு சிலர் தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பதிலாக வட சொற்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். "சுதேசமித்திரன்" என்னும் நாள் இதழில் இன்றளவும் வட சொற்களே மிகுதியாயுள. அவ் இதழ் ஆசிரியர் திரு. சி.ஆர். சீனிவாசன் 29–4–51-இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்த் திருவிழாவில் நிகழ்த்திய தலைமைப் பேருரையின் சில பகுதிகளை ஈண்டுத் தருவோம்:

"1915-ஆம் ஆண்டில் நான் "சுதேசமித்திரன்" காரியாலயத்தில் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டேன். தமிழ் மணம் வீச ஆரம்பித்தது. ஆழத்தில் அமுங்கிக் கிடந்த தாய் பாஷைப் பற்று படிப்படியாக மேலே ஏற ஆரம்பித்தது. காவிரி நதியில் கோடை காலத்தில் நீர் ஓட்டம் காணாது

ஊற்றுக் கண்டபடி நீர் இறைப்பார்கள். இறைக்க, இறைக்க நீர் சுரக்கும், தண்ணீருக்கும் தனி ருசி, தெவிட்டாத பானம். "மித்திரன்" பண்ணையில் நான் பெற்ற அனுபவமும் இதை யொத்திருந்தது. அலாதி அதிர்ஷ்டமும் சேர்ந்துகொண்டது. சுப்பிரமணிய பாரதியின் சகவாசம் அது. புதுவையிலிருந்து "மித்திர"னுக்கு விஷயதானம் செய்து வந்தார். அவர் ஆண்ட எழுதுகோல் தெய்வீக சக்தி வாய்ந்தது. சுலப நடை, சொல் நயம், அறிவுக்கொத்தவாறு விசாலிக்கும் கருத்துகள், குழந்தைகள் கண்டு களிக்கவும், வயதேறியவர் வழிபடவும் அவருடைய பேனா நர்த்தனம் செய்தது."

* * *

"அனுக்கிரகம் இருந்தால் எதுவும் சாத்தியமெனலாம். நந்தன் ஸ்வப்பனாவஸ்தையில் பயிர் எழுப்பவில்லையா? ஆனால் சங்கல்ப சுத்தி வேண்டும். இதுவே உருவாக காலமாயிற்று. அதை அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன். தாய் பாஷையை உதாசீனம் செய்தவர்கள் தோஷம் தங்களையே தீண்டும் என்பதை அனுபவத்தில் அறிந்து கொண்டனர்."

முந்திய பகுதிகளில் உரைநடை படிப்படியாக வளர்ந்து வந்ததென எடுத்துக் கூறினேம். பண்டைய உரையாசிரியர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றிப் பிற்காலத்தில் எழுதியவர்களும், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொற்களைக் கையாண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும், இச் சொற்களை எடுத்தாண்டவர்கள் தொல்காப்பிய இலக்கண வரம்புக்குட்பட்டிருந்தனர் என்பதையும் விரிவாகச் சொன்னேம். எனினும், வடமொழிப் பற்றுடையார் சிலர், வரம்பு கடந்து அம் மொழிச் சொற்களை வழங்கி மணிப் பிரவாள நடையை உண்டாக்கி

யதைப் பின்னர் ஆராய்ந்தோம். ஆங்கிலம் முதலான மேனாட்டு மொழிச் சொற்கள் தமிழில் கலந்ததையும் இவற்றையெல்லாம் தமிழன்பர்கள் கடிந்து வந்ததையும் குறிப்பிட்டோம். இந்தப் பகுதியில், இருபதாம் நூற்றாண்டில் காற்பகுதி கழிந்தபின்னர்த் தனித்தமிழ் இயக்கம் தலையெடுத்ததை விளக்கியுள்ளோம்; அடுத்த காற் பகுதியில் இந்த இயக்கம் பெரிதும் வளர்ந்து, இப்போது தமிழகமெங்கும் நிலவி வருவதையும் தக்க சான்றுகளால் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்; இந் நூற்றாண்டின் இறுதியில், தமிழ் மக்கள் அனைவரும் எழுத்திலும் பேச்சிலும் தனித் தமிழையே பயன்படுத்துவர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தனித்தமிழ் இயக்கம் ஒரு மொழிக்கு எதிராகவோ, ஒரு வகுப்பாரின் பேரிலுள்ள வெறுப்பாலோ ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கருதுபவர்களின் கூற்றையும் இனி ஆராய்வோம். மந்திரி என்ற சொல்லுக்குத் தனித் தமிழ் "அமைச்சர்" என்பதாம். திருவள்ளுவர் "படைகுடி கூழ் **அமைச்சு** நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் அரசு" என்று தான் கூறியுள்ளாரே யன்றி, "படைகுடி கூழ் **மந்திரி சபை**......" என்று கூறினரல்லர். "பாஷை" என்பதைத் தனித் தமிழில் **மொழி** என்று இயம்புகின்றோம். கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் "யாமறிந்த **மொழி**களிலே தமிழ் **மொழி** போல் இனிதாவதெங்குங் காணோம்" என்றுதான் பாடியிருக்கிறார். "யாமறிந்த **பாஷை**களிலே......" என்று அவர் பாடவில்லையே? மொழிபெயர்ப்பு என்ற சொற்றொடர்தான் தமிழ் வழக்கு; "பாஷை பெயர்ப்பு" அல்லவே? **வருஷம்** என்பதற்குப் பதிலாக **ஆண்டு** என்ற தனித் தமிழ்ச் சொல் உளது.

"**யாண்டு** பலவாக நரையிலவாகுதல்" என்ற பிசிராந்தையின் வாக்குமுதல் பல நூற்றாண்டுகளாக **யாண்டு**

எனும் சொல் வழங்கிவருகிறது. பண்டைக் காலமுதல் "**பல்லாண்டு**" கூறி வாழ்த்துவதே தமிழர் பண்பாடு அல்லவா? நாள் எனுஞ் சொல்லிருக்க **தினம்** எனும் வட சொல் வேண்டுமா? நாளும் கோளும், நாள் நட்சத்திரம், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும் என்ற சொற்றொடர்களில் **நாள்** எனுஞ் சொல்லுக்குப் பதிலாக **தினம்** என்னுஞ் சொல்லைப் பயன்படுத்தினால் இனிமையாயிருக்குமா?

இன்னும், "இயல் **இசை** நாடகம்" என்றுதானே முத்தமிழைச் சான்றோர் சிறப்பித்திருக்கின்றனர். "இயல் **சங்கீதம்**, நாடகம்" என்று கூறுவது வழக்கு அன்று. சேவை என்னும் வடசொல்லைத் 'தொண்டு' என்று குறிப்பிடுகிறோம். "தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் அரிதே" என்னும் சொற்றொடர் பண்டைக் காலத்தே தமிழ் நாட்டில் எழுந்த ஒன்று.

இன்னும் **நதி** என்னும் வடசொல்லுக்குப் பதிலாக **ஆறு** என்று எழுதினால், பலருக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. "**ஆற்றில்** ஒருகால் சேற்றில் ஒருகால்" என்பதே தமிழ் வழக்கு; "ஆறு கடக்கு மட்டும் அண்ணன் தம்பி, ஆறு கடந்தபின் நீ யாரோ நான் யாரோ?" என்பது ஒரு பழமொழி. "ஆற்றங்கரை", "ஆற்று மணல்" என்ற சொற்களே சிற்றூர்களில் இன்றும் வழங்குகின்றன. தமிழகத்தில் பல மாவட்டங்களில் ஆத்திரம்பட்டி (**ஆற்று** ஓரம் பட்டி) எனும் பெயருடைய ஊர்களும் உள்ளன. ஆனால் சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் சொல்லியிருப்பதுபோல "தமிழ்ப் பெயரிலும் வடமொழிப் பெயரே சிறப்புடைத்தென்று எண்ணி திருவாடானையை, (திரு ஆடு ஆனை) ஆடு-அஜம், ஆனை–கஜம் என்று திரித்து அஜகஜபுரம் என்றும், ஆனந்தத்தாண்டவபுரம் என்பதை ஆனை

தாண்டுபுரம் என்றும் மொழிபெயர்த்தனர். மயிலாடுதுறை என்ற அழகிய பெயரை வடமொழிப் பெயராக்க நினைத்து மாயூரபுரம் என்று திரித்துக் கூறி நாளடைவில் மாயவரம் என்று மாள்வதற்கு வரம் கேட்டு நிற்கும் ஊராக்கி விட்டனர்.

பெண்களை, மகளிர் என்று அழைப்பதே மரபு. ஆனால், ஸ்திரீகள் என்று சொல்லுவதும், ஸ்ரீகள் என்று எழுதுவதும் வழக்கமாகிவிட்டது, தமிழகத்தில் சிலருக்கு. எனினும் இச்சொல் தெலுங்கில் ஒருபோதும் வழக்கொழிய வில்லை. ஆந்திர **மகளிர்** என்பதே ஆந்திர **மகிள** சபையாக சென்னையில் உருமாறியிருக்கிறது.

தமிழ்ச் சொற்களின் வரலாறு இவ்வாறிருக்க, தூய தமிழில் ஒருவர் பேசினாலும் எழுதினாலும் அவரை நாத்திகர் என்றும், பிராமணருக்கு எதிரி என்றும், இந்தியா, "இந்தி", காங்கிரசு ஆகியவற்றிற்கும் எதிரி என்றும் மக்களில் பலர் எண்ணும்படியான ஒரு சூழ்நிலையைச் சிலர் செய்துவிட்டனர்.

சிலர் சில கூட்டங்களில் பேசும்போதும் சிலருக்கு எழுதும்போதும் தூய தமிழ் நடையைக் கைக்கொள் வதும், ஏனையோரிடம் பேசும்போதும் அவர்கட்கு எழுதும் போதும் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்து பயன்படுத்து வதும் "கொள்கை" யாகக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர் களை நோக்கி,

"மாறி மாறிச் செல்லுங் காலம்
அதற்குப் போடாதே தாளம்"

என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

6. மறுமலர்ச்சி நடை

எளிய நடை

இருபதாம் நூற்றாண்டில் அரசியல் இயக்கம் வலுவடைந்ததால், ஆங்கில மொழி கற்றவரும் தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்ற முனைந்தனர்; மக்களின் எல்லாப் பகுதியினரும் கல்வி கற்கத் தொடங்கினர்; நாகரிக வளர்ச்சியின் பயனாகத் தமிழ் மட்டும் அறிந்தவர்களும் அறிவு நூல்களிலுள்ள செய்திகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இவற்றின் விளைவே எளிமையான நடையில் எழுத வேண்டுமென்ற இயக்கம் ஆகும். இதை மொழித் துறையில் தோன்றிய மறுமலர்ச்சி என்று சொல்லலாம். இந்த மறுமலர்ச்சியில் எத்தனையோ புதிய படைப்புக்கள் தமிழ் உரைநடையில் மலர்ந்திருக்கின்றன. புதுமையை நாடும் தமிழ் மக்களுக்குச் சிறுகதை, நாவல், விஞ்ஞான நூல், கட்டுரை போன்ற வெளியீடுகளின் வரலாறே மறுமலர்ச்சியின் கதையாகும். இவ்வெளியீடுகளைப் பற்றிப் பிறிதொரு கட்டுரையில் இந்நூலில் விரிவாக ஆராய்வோம். மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் அடிப்படைக் காரணங்களைப் பற்றியும், மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் சிலரைப்பற்றியும், மறுமலர்ச்சி நடையைப் பற்றியும், மறுமலர்ச்சியால் மொழிக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நன்மை தீமைகளைப்பற்றியும் இப்பகுதியில் கூறுவோம்.

நோக்கம்

"பேசுகின்ற மொழிக்கும் எழுதுகின்ற மொழிக்கும் வேறுபாடு மிகச் சிறியதாக இருக்கவேண்டும்; பொதுமக்களுடைய நடையையே மொழி வல்லுநரும் கையாள வேண்டும்; வழக்கிலுள்ள சொற்களையே அவர்கள் பயன்

படுத்த வேண்டும்; அப்போதுதான் அவ் அறிஞருடைய அறிவு நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படும்'' என்பதே மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் நோக்கம் என்று உரைக்கலாம். இக்கருத்தைப் பின்வரும் வரிகளில் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் **டாக்டர் இராசேந்திரப் பிரசாத்** விளக்கமாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள் :

The theme, style and vocabulary of every language should be as near as possible to the life and tongue of the common people.

மேற்கூறிய கருத்து ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதே; எளிய நடை வேண்டியதுதான்; ஆனால் எளிமை மட்டும் போதியதாகாது. இனிமையும், அழகும் இருக்க வேண்டும்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார் 1882—1921

கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியாரே உரைநடை எழுதுவதில் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் என்று பலர் கருதுகின்றனர்; சிட்டுக் குருவியைப் பற்றி அவர் எழுதியிருப்பதில் ஒரு பகுதி வருமாறு :

> "சிறிய தானியம் போன்ற மூக்கு; சின்னக் கண்கள்; சின்னத் தலை, வெள்ளைக் கழுத்து; அழகிய மங்கல வெண்மை நிறமுடைய பட்டுப் போர்த்த வயிறு ; கருமையும் வெண்மையும் இவை கலந்த சாம்பல் நிறத்தாலாகிய பட்டிற் போர்த்த முதுகு; சிறிய தோகை ; துளித்துளிக் கால்கள். இத்தனையும் சேர்த்து ஒரு பச்சைக் குழந்தையின் கைப்பிடியிலே பிடித்துவிடலாம். இவ்விதமான உடலைச் சுமந்துகொண்டு என் வீட்டிலே இரண்டு உயிர்கள் வாழ்கின்றன."

வ. ரா.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளருள் வ. ராமசாமி அய்யங்கார் குறிப்பிடத்தக்கவர். எழுதுவதைத் தொழிலாகக் கொண்டவருள் அவரே முதல்வர் ஆவார். அவருடைய உரைநடையையே பல எழுத்தாளர்கள் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளுகின்றார்கள். ந. பிச்சமூர்த்தி, கு. ப. ரா., சிட்டி, புதுமைப்பித்தன் (சொ. விருத்தாசலம்), பி. எஸ். ராமையா, ந. சிதம்பர சுப்பிரமணியன், இளங்கோவன், க. நா. சுப்பிரமணியன், பி. எம். கண்ணன் ஆகியோர் இவ்விரைப் பின்பற்றுபவருள் சிலர். எளிய நடையில் சிறிய வாக்கியங்களைப் பொருத்தமான நடைமுறைச் சொற்களில் துடிதுடிப்பாக எழுதி வ. ரா. பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெற்றார். அவர் புதிய கருத்துக்களை வெளியிட்டதும் அவருடைய வெற்றிக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். குறி சொல்லுகிற குறத்திகள், கடைத்தெருவிலுள்ள கடைக்காரிகள், வண்டிக்காரச் செல்வமுத்து, கிராமக் கணக்குப்பிள்ளை, டபேதார், போலீசுக்காரர்—இவர்களை எல்லாம் நம் முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்திவிடும் தன்மை வ. ரா. வின் எழுத்துக்கு உண்டு. **நடைச் சித்திரம்** என்ற நூலில் ஒரு பகுதியைக் காண்க :

> ''தங்கத்தை உருவாக்கிவார்த்த விக்கிரகத்தைப் போல இருப்பான். அகன்ற நெற்றி, செந்தாமரைக் கண்கள், சுவாமி விவேகாநந்தரைப் போல தலை, பூமியில் ஒரு நிமிஷமும் தரிக்காமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் கால்கள், ஓயாத நாக்கு, ஸயன்ஸ்காரர்கள்கூட விளக்கத்தோடு பதில் சொல்ல முடியாத கேள்விகள், பம்பரம் போல் விநாடியில் தூங்கும் குணம், சொன்னதை வேதமாக நம்பும் தன்மை— இவை எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் ராமு.''

"மணிக்கொடி"யின் முதல் இதழில் வ.ரா. எழுதினர்.

"பாரதி பாடியது மணிக்கொடி; காந்தி ஏந்தியது மணிக்கொடி; சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பல்லாயிரம் வீரர்களை ஈடுபடச் செய்தது மணிக்கொடி. மணிக்கொடி பாரத மக்களின் மனத்திடை ஓங்கி வளரும் அரசியல் லட்சியத்தின் நுனி, முனை, கொழுந்து."

வ. ரா. வின் நடையைப் பற்றித் தி. ஜ. ர. எழுதியுள்ள பின்வரும் பகுதியிலிருந்து பின்னவரின் நடையையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

"வ. ரா. முத்துக் கோத்ததுபோல் எழுதுவார். கண்ணில் ஒத்திக் கொள்ளலாம். அவர் எழுதும் கட்டுரை கதைகளைப் பல சமயம் "பைண்டு" செய்த நோட்டுப் புத்தகங்களிலேயே எழுதுவார். என்றாலும், அதில் ஓர் அடித்தல் திருத்தல் இருக்காது. இத்தன்னை, இக்கன்னைக்களை அதிகமாகப் போட அவருக்குப் பிடிக்காது. அவைகளுக்குப் பதிலாக "கமா" என்ற நிறுத்தல் அடையாளத்தை ஏராளமாகச் சொரிந்து விடுவார்......வ. ரா. சொற்சிற்பி அல்ல; கருத்துச் சிற்பி."

வ. ரா. சந்திகள் இல்லாமல் எழுத வேண்டுமென்றும் கட்சி கட்டினர்; வாழைபழம், கோழிகுஞ்சு என்று எழுதினர்.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களுள் சொற்சிற்பிகளும் உள்ளனர். இவர்களிற் பலர் எதுகை மோனை இவற்றின் உதவியால் அலங்காரச் சொற்களைப் புனைவர். இவர்களுடைய நடை வீறுபெற்று விளங்குகிறது. இவர்கள் சொல்வளத்தை அள்ளி வழங்குகின்றனர். இவர்களிற் சிலர் சொல்லம்பு எய்பவர். வேறு சிலர் முற்காலக் கருத்தை இக்கால முறையில் தரும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்.

நாமக்கல் வே. இராமலிங்கம் பிள்ளை

இவர் எழுதிய, "அவனும் அவளும்" என்னும் தமிழ் நூல் செய்யுள் நடையாயினும் தமிழ் மொழி விருப்பினர் யாவரும் பொழுது போக்குவதற்காகப் படிக்க ஏற்ற சொல்லோவியம்.

> " கூந்தலை மேகமென்றால்
> மேகத்தில் கருமை கொஞ்சம்
> சந்திர வதனம் என்றால்
> சந்திரன் மறுநாள் தேய்வான்....."

என்பது போன்ற சிறப்பான பகுதிகள் அமைந்துள்ளன.

"இலக்கிய இன்பம்" என்னும் உரைநடை நூலும் இவரால் எழுதப்பெற்றது. "தாவாரம் இல்லை..." போன்ற செய்யுட்களின் பொருட்சிறப்பினை, ஓரளவு இலக்கணம் துணைபுரியும் வண்ணமும், தெளிவாக எழுதியுள்ளார்.

பாரதிதாசன்

புலவன் எண்ணிய எண்ணங்களின் ஆழத்தைப் பொதுமக்களும் எளிதில் உணர்ந்து வீறுகொள்ளும் வகையில் கவியரசர் பாரதியாரைப்போல் தமிழ்ச் செய்யுள் யாப்பில் மறுமலர்ச்சி நடையைப் போற்றி வளர்த்தவர் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் ஆவர். இவர் தம்முடைய பாடல்களில் இக்காலத்திற்கேற்ற புதிய புதிய உவமைகளைப் படைத்து வழங்கிய திறம் படித்து மகிழத்தக்கதாகும். இவரைப் பற்றிப் பிறிதொரு கட்டுரையில் விரிவாகக் கூறுவோம்.

சி. என். அண்ணாத்துரை

ஓரளவு தம் எழுத்தாலும் சிறப்பாகத் தம் பேச்சாலும் மக்களின் பேராதரவைப் பெற்றிருப்பவர் சி. என்.

அண்ணுத்துரை ஆவார். இவருடைய சொற்பொழிவுகளைப் பற்றியும் நாடகங்களைப் பற்றியும் கல்கி ரா. கிருஷ்ண மூர்த்தி எழுதியிருப்பதாவது :

" அவர் சொற்பொழிவுகள் சிலவற்றை நான் கேட்டிருக்கிறேன். "சொற்பொழிவு என்ருல் இது வல்லவா சொற்பொழிவு. தட்டுத் தடுமாறி சொற் களுக்குத் திண்டாடி நிற்பதை யெல்லாம் சொற் பொழிவு என்கிருேமே," என்று எண்ணத் தோன்றும்."

"ஆனுல், பேச்சும் பிரசங்கமும் சொற்பொழிவும் உடனுக்குடனே காற்றிலே போய்விடுகின்றன. கூட்டத்துக்கு வருகிற ஜனங்களில் நூற்றுக்கு, ஐம்பது பேர் ஒரு காதினுல் வாங்கி, இன்னெரு காதினுல் விட்டு விடுகிருர்கள்.

பேச்சைக் காட்டிலும் எழுத்து அதிக வலிமை யுடையது. ஆனுல், பேச்சு எழுத்து எதுவும் நாட கத்துக்கு அருகிலும் வராது. ஜன சமூகத்தை உண்மையில் சீர்திருத்த விரும்புவோன் கையாள வேண்டிய சாதனம் நாடகமேயாகும்.

நடிக்கக் கூடிய நாடகத்தை எழுதும் ஆற்றல் மிகவும் அரியது. அந்த ஆற்றல் திரு. அண்ணுத் துரையிடம் பூர்ணமாக அமைந்திருக்கிறது என் பதை "ஓர் இரவு" நாடகத்தில் கண்டு மகிழ்ந்தேன்."

இனி, அண்ணுத்துரை அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்போம் :

" வெடித்துக் கிடக்கும் வயல், படர்ந்து போகும் நிலையில் உள்ள விளக்கு, பட்டுக் கொண்டே வரும் நிலையில் உள்ள மரம், உலர்ந்து கொண்டு வரும் கொடி, வற்றிக்கொண்டிருக்கும் குளம்-இவைபோல,

சமுதாயத்தின் நிலையும் நினைப்பும் நடவடிக்கையும் ஆகிவிடும்போது, இந்த அவல நிலையைப் போக்கியாக வேண்டும் என்ற ஆர்வமும், போக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும், போக்கக்கூடிய அறிவாற்றலும் கொண்டு ஒரு சிலர் முன் வருகிறார்கள், அறிவுப் பண்ணைக்குப் பணியாற்ற. அவர்களை நாடு வரவேற்ப தில்லை—நையாண்டி செய்யும்; மதிப்பளிப்பதில்லை— மாச்சரியத்தை வாரி வீசும்; துணை புரிவதில்லை- தொல்லை தரும். எனினும், அந்த ஒரு சிலர் ஓயாது உழைத்து, சலிப்பு, கோபம், வெறுப்பு, பகை எனும் உணர்ச்சிகளுக்குப் பலியாகிவிடாமல், புன்னகையும் பெருமூச்சும் கலந்த நிலையில் பணிபுரிந்து, பட்ட மரம் துளிர் விடும்வரை, படர்ந்து போக இருந்த விளக்கு மீண்டும் ஒளிவிடும் வரையில் பாடுபட்டு வெற்றி கண்டு, மறுமலர்ச்சி உண்டாக்கி வைக்கிறார்கள்."

நாரண துரைக்கண்ணன்

இவர் "பிரசண்ட விகடன்" ஆசிரியர்; ஜீவா என்னும் பெயரால் தமிழகத்துக்கு அறிமுகமான தலைசிறந்த எழுத்தாளர்; "உயிரோவியம்" என்ற பெயர் பெற்ற நாடகத்தையும், ஏராளமான சிறுகதைகளையும் எழுதியிருப்பவர். டால்ஸ்டாயின் **அன்னாகரினா** என்ற நாவலை, "சீமாட்டி கார்த்திகேயினி" எனத் தமிழாக்கி யிருக்கிறார்.

பி. ஸ்ரீ.

ஆனந்தவிகடனில் சிறந்த முறையில் தமிழ் நூல் களுக்கு மதிப்புரை எழுதி வருபவர்; இவரது நடையில் தனிப்பண்பு ஒன்றுளது. எழுவாய், பயனிலை, அவற்றோடு சேர்ந்த சொற்கள் எனும் இவைகளை வேண்டுமென்றே

இடம் மாற்றி வருகின்ருர். இவரது கம்பர் காவியம் பற்றிய பல கட்டுரைகளில் இத்தன்மை மிளிருதல் காணலாகும்.

திருப்பாவை எனும் வைணவ நூலினுக்கு எளிய நடையில் சித்திரத் திருப்பாவை என உரை வகுத்துள்ளார். இற்றை நாளில் கம்பன் காவியச் சோலேயில் சுற்றித் திரிய விரும்பும் மாணவர் எவரும் பி. ஸ்ரீ. யை நினைவு கொள்ளாதிருக்க இயலாது. ஏனெனில், அக்காவியத்தை எளிய நடையில் வெளியிடும் வன்மை பெற்ற வள்ளல் இவர் என்போம்.

இவர் சமயத் தொண்டாற்றி வருபவர்; புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்; நல்ல படிப்பாளி. நடைக்குச் சான்ருக ஒரு பகுதியைத் தருவோம்:

> ''திருப்பதிக்குச் சங்ககாலப் பிரசித்தியும் உண்டு; வேதகாலப் பிரசித்தியும் உண்டு என்பர். அன்று தொட்டு இன்றுவரை எத்தனை அரசியல் புரட்சிகள், படையெடுப்புக்கள், சரித்திர மாறுதல்கள்-தென்னிந்தியாவிலும்தான். திருப்பதியோ கி. பி. 1310-இல் தென்னிந்தியாவிலே பெருங் குழப்பம் விளைத்த முஸ்லிம் படையெடுப்பினுலும் பாதிக்கப்படாமல் இன்றளவும் இந்தியாவின் அசையாத பக்திக் கோட்டையாகவும் இந்து தர்மத்தின் அற்புத அரணுகவும் திகழ்கிறது. வடநாடும் தென்னுடும் ஒருங்கே தொழ நிற்கும் திசை விளக்காகவும் ஒளிர்கின்றது திருமலே......
>
> அந்த உலகத்திலே, அந்தக் காலத்திலே, போட்டி பூசல்களுக்கும் இடமில்லே; உயர்வு தாழ்வுகளுக்கும் இடமில்லே. அம் மனநிலேயில் கர்மம் எல்லாம் கைங்கரியமாகும்; கைங்கரியமெல்லாம் பிரார்த்தனேயாகும்; பள்ளித் தலங்களும் ஆராய்ச்சித் தலங்

களும் கோயிலாகும். முக்திச் சுவையிலும் பக்திச் சுவை அமுதமாய்த் தித்திக்கும்.''

இவரது நூல்கள்

திவ்ய பிரபந்த சாரம்-ஆழ்வார்களுடைய கருத்துப் பற்றிய விமர்சன நூல்.

துள்ளித் திரிகின்ற காலத்திலே (இது அடிப் படைக் கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றியது).

ஔவை, ஆண்டாள், பாலகாண்டம், சுந்தர காண்டம் போன்ற பல நூல்கள்.

பெ. தூரன் (பி.1908)

காட்டு வழிதனிலே, பூவின் சிரிப்பு போன்ற கட்டுரை நூல்களும், உரிமைப்பெண், பிள்ளைவரம் என்ற சிறுகதை நூல்களும், குழந்தை உள்ளம், பாரம்பரியம் என்ற உள நூல்களும், கருவில் வளரும் குழந்தை என்னும் விஞ்ஞான நூல் ஒன்றும் எழுதியுள்ளார். இவரது 'பாரதி தமிழ்' என்னும் நூலைப் பற்றிப் பின்னர் விரிவாகக் கூறுவோம்.

கி. சந்திரசேகரன்

இவர் தம் தந்தையாரான வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் வரலாற்றைச் சிறப்பாக எழுதியுள்ளார். பச்சைக்கிளி, கண்ணில்லாத கபோதி என்பவை இவரது சிறுகதைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கல்கி

இதுவரை தமிழ் நூல்களைப் படிக்காத பல்லாயிர வரைத் தமிழைப் படிக்கும்படி செய்த பெருமை கல்கிக்கு உண்டு. பழந்தமிழ் நாட்டு வரலாற்றுச் சிறப்புகளையும்

நிகழ்கால அரசியல் கொந்தளிப்புகளையும் கொண்டு அரும் பெரும் கதைகள் பலவற்றைக் கல்கி எழுதியிருக்கிறார். சமூக நாவல்கள் சிலவற்றையும் அவர் புனைந்துள்ளார். தமிழ்நாட்டு சர் வால்டர் ஸ்காட் என இவரைச் சிறப்பித்துள்ளனர். இவருடைய தொடர்கதைகள் அநுமார் வால் போல் நீளமாக உள்ளன. இதற்கு இவர் பொறுப்பாளியா, வாரந் தவறாமல் பொறுமையாகப் படிக்கும் வாசகர்கள் பொறுப்பாளியா என்பது எண்ணுதற்குரியது. புத்தகமாக வெளியிடும்போது, பத்திரிகையில் வெளிவந்த பகுதியில் சிலவற்றைக் குறைத்தும், மாற்றியுமிருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். இது ஒரு புறமிருக்க, இவரது கட்டுரைகள் பேச்சு வழக்குத் தமிழில் நகைச்சுவை ததும்பி அமைந்துள்ளன. இவர் உரிய சொல்லை உரிய இடத்தில் அமைத்து எழுதுகின்றார். பாத்திரங்களை எடுத்துப் படம் பிடித்து அப்படியே அவர்களை, படிப்பவர்களின் கண்முன்கொண்டு வந்து நிறுத்தும் ஆற்றல் இவருக்கு உண்டு.

அரசியல் கருத்துக்களைப் படிப்பவர் மனங்கொளுமாறு தெளிவாகவும், சுவையாகவும் கட்டுரைகளில் எழுதும் வன்மை மிக்கவர்.

இவரது நாவல்களில் பார்த்திபன் கனவு, பொன்னியின் செல்வன், சிவகாமியின் சபதம், சோலைமலை இளவரசி ஆகியவையும், சிறுகதைத் தொகுப்புக்களில் கணையாழியின் களவு, வீணைபவானி, சாரதையின் தந்திரம், ஏட்டிக்குப் போட்டி, மாடத்தேவன் சுனை என்பனவும் சிறப்பானவை.

காந்தியடிகளின் மறைவின்போது கல்கி எழுதிய கட்டுரை தனிச் சிறப்புடையது. நகைச்சுவையாகவே எழுதும் இயல்பு நிறைந்த இவர், தம் மனம் நொந்தும் பிறர் மனம் உருகவும் இங்கே எழுதுகிறார் :—

சத்தியம் செத்ததோ ?

கண்களே ! கண்ணீர் பெருக்குங்கள் ! ஒரு துளிக் கண்ணீர் பாக்கியுள்ள வரையில் கண்ணீர் பெருக்குங்கள்! கருணாமூர்த்தியான காந்திமகானின் புனிதத் திருமுகத்தை நீங்கள் இனிக் காணமாட்டீர்கள் ! அவருடைய தாமிரவர்ணத் திருமேனியைப் பார்க்கமாட்டீர்கள் !

செவிகளே! நீங்கள் செவிடாகித் தொலையுங்கள். வேதத்தையும் வேய்ங்குழலின் கீதத்தையும் நிகர்த்த அந்தப் புண்ணியனின் அமுத மொழிகளை நீங்கள் இனிக் கேட்கவே முடியாது.

நாவே ! உனக்கு அழுது புலம்ப இன்னும் சக்தி இருந்தால் அழுது புலம்புவாய் ! இத்தனை காலமும் தினம் தினம் பத்து நூறு ஆயிரம் தடவை எந்த மகாத்மாவின் திருநாமத்தைச் சொல்லி வந்தாயோ, அந்த மகாத்மா இந்தப் பூவுலகத்தைவிட்டுப் போய் விட்டார். அழு! அழு! புலம்பி அழு !

நெஞ்சே! ஏன் துடிக்கிறாய் ? இதயமே ஏன் இப்படித் தவிக்கிறாய்? "ஆத்மாவுக்கு மரணமில்லை!" என்பதை மறந்துவிட்டாயோ ? ஆத்மாவுக்கு மரணமில்லை யென்றால், மகாத்மாவுக்கு மரணம் உண்டோ ?

விரல்களே ! ஏன் இப்படி நடுங்குகிறீர்கள் ? அவருடைய திருநாமத்தை எத்தனையோ ஆயிரம் தடவை எழுதியிருக்கிறீர்களே ? இப்பொழுது என்ன தயக்கம் ? ஏன் நடுக்கம் ? அந்தக் கொலை பாதகனின் துப்பாக்கி பிடித்த கை நடுங்கவில்லையே ? அந்தச் சண்டாளனின் விரல்கள் தடுமாறவில்லையே ? சரியாகக் குறி பார்த்துச் சுட்டானே ?

சத்தியமே! நீ செத்துப் போனாயோ ? தர்மமே ! நீ மாண்டு போனாயோ ? கடவுளே ! நீ என்ன

செய்கிறாய்? எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு சாட்சியாக விளங்குகிறாயோ? எந்தக் கோர்ட்டில் போய் நின்று சாட்சி சொல்லப் போகிறாய், பகவானே? சத்தியம் செத்துப் போன பிறகு உன்னுடைய சாட்சியைத்தான் யார் நம்பப் போகிறார்கள்?

சர்வசித்தி வருஷமே! நயவஞ்சகப் படுபாதக வருஷமே! நீ பிறந்தது முதல் என்னவெல்லாமோ எங்களுக்கு காரியங்களைச் சாதித்துக் கொடுத்து வந்தாயே? உன்னை அடிக்கடி புகழ்ந்து வந்தோமே? இந்த மாதிரி கடைசியில் பெரிய கல்லாகத் தூக்கி எங்கள் தலையில் போட்டு விட்டாயே? இதற்காகத் தானா இவ்வளவு நாளும் வெற்றிக்கு மேலே வெற்றி அளிப்பதுபோல் பாசாங்கு செய்து வந்தாய்? சர்வ சித்தி வருஷமே! நீ சர்வ நாசமடைவாய்!

* * *

இந்த மானிலத்தில் அவ்வப்போது வெவ்வேறு இடங்களில் மகா புருஷர்கள் தோன்றியிருக்கிறார்கள். கடவுளின் உண்மை சொரூபத்தைக் கண்டு உலகுக்கு உணர்த்தியிருக்கிறார்கள். மனித குலம் உய்ய நல்ல வழியைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மானிடர்கள் உயர நற்போதனை செய்திருக்கிறார்கள்.

பிறந்த நாட்டின் விடுதலைக்காக மகத்தான தியாகங்களைச் செய்து போராடி வெற்றி பெற்ற தீரர்கள் உலகிலே இருந்திருக்கிறார்கள்.

விஸ்தாரமான பிரதேசங்களை ஒரு குடையின் கீழ் ஆண்ட மன்னாதி மன்னர்கள் பலர் உலக சரித்திரத்தில் புகழ் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

பெரும் சேனைகள் திரட்டிக்கொண்டு மானிலம் அதிரும்படியாகப் படையெடுத்துச் சென்று தேச

தேசங்களையெல்லாம் கைப்பற்றி வெற்றிக் கொடி நாட்டிய வீரர்கள் பலரும் உலகிலே வாழ்ந் திருக்கிறார்கள்.

அவர்களில் யாருடைய மரணத்தின்போதும் உலகம் இந்தவிதமாகக் கலங்கியது கிடையாது. வடதுருவத்திலிருந்து தென்துருவம் வரைக்கும் அமெரிக்காவிலிருந்து ஆஸ்திரேலியா வரைக்கும் உள்ள மக்கள் இவ்விதமாக எந்த நாளிலும் பதை பதைத்தது கிடையாது.

புதுடில்லியில் அரசு புரிந்த எந்த பாதுஷாவும் சக்கரவர்த்தியும் மரணத்திற்குப் பிறகு இவ்விதம் பத்துலட்சம் மக்கள் பின்னோடு கதறிக்கொண்டு தொடர்ந்து வர மயான பூமிக்குச் சென்றதில்லை; சகல தேச மக்களாலும் இந்த விதமாகக் கௌர விக்கப்பட்டதில்லை.

*　　　*　　　*

சென்ற முப்பது வருஷங்களாகக் காந்தி மகா னுடைய வாழ்க்கையைச் சுற்றி நம்மில் லட்சக்கணக் கானவர்களின் வாழ்க்கை சுழன்று வந்திருக்கிறது.

காந்தி சொன்னார்; கதர் அணிந்தோம். காந்தி சொன்னார்; காங்கிரஸில் சேர்ந்தோம். காந்தி சொன்னார்; மதுவிலக்குப் போர் நடத்தினோம். காந்தி சொன்னார்; தீண்டாமையை ஒழித்தோம். காந்தி சொன்னார்; "ரகுபதிராகவ" பாடினோம். காந்தி சொன்னார்; சட்ட சபையைப் பகிஷ்கரித் தோம். காந்தி சொன்னார்; மஞ்சள் பெட்டியில் வோட்டுப் போட்டோம். காந்தி சொன்னார்; சிறை புகுந்தோம்; அடிபட்டோம்; நூல் நூற்றோம்.

"மகாத்மா காந்திக்கு ஜே!" என்ற கோஷத்தைச் சென்ற முப்பது வருஷத்தில் முப்பதினாயிரம் தடவை கோஷித்தோம்,

அவருக்கு நாம் செலுத்தக்கூடிய நன்றி என்ன இருக்கிறது? என்ன இருக்க முடியும்? என்ன செய்தால்தான் நமது நன்றிக்கடன் தீரும்?

* * *

அன்பே தகளியாகவும், அஹிம்சையே நெய்யாகவும், என்புருக்கும் தியாகமே இடுதிரியாகவும் கொண்டு ஓர் அமர தீபத்தை—அழியாத சத்திய விளக்கை—மகாத்மா காந்தி ஏற்றி வைத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிருர்.

அந்த சத்திய தீபத்தைத் தினம் தினம் போற்றி வழிபடுவோம்; காற்றும் புயலும் அதை அணைத்து விடாமல் பாதுகாப்போம்.

காந்திமகான் ஏற்றிவைத்த அமர தீபத்தின் ஒளியிலேயே நமது காரியங்களையெல்லாம் செய்வோம். இதுவே அந்தப் புண்ணிய புருஷருக்கு நாம் செலுத்தக்கூடிய சொற்ப கைம்மாருகும். மகாத்மா காந்திக்கு ஜே!

கல்கி, பிப். 8, 1948.

இக்காலத்துச் சிங்களவர் சிலர் பல நாட்களுக்கு நீராடாமல் இருப்பர்*

---

* இதற்கு ஓர் அருமையான காரணத்தை The Ceylon Antiquary and Literary Register என்ற இதழில் படித்தேன். அது வருமாறு:

"ஞாயிறன்று குளித்தால் உடல் அழகு குன்றும்;
திங்களன்று குளித்தால் உடல் அழகு மேலும் சிறப்படையும்;
செவ்வாயன்று குளித்தால் நோய் பெருகும்;
புதனன்று குளித்தால் செல்வம் பெருகும்;
வியாழனன்று குளித்தால் சண்டை, சச்சரவு ஏற்படும்;
வெள்ளியன்று குளித்தால் குழந்தைகள் உயிர் நீப்பர்;
சனிக்கிழமை குளித்தால் நலமுண்டாகும்."

என்ற நம்பிக்கை சிங்களவரிடம் இருந்து வருகிறது.

இலங்கைக்குச் சென்றவர் இதை அறிவர்; இதை மறைமுகமாகக் "கல்கி" பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறார்:—

> "தமிழர்களைப் போல் பழங்காலச் சிங்களவர்கள் குளிப்பதில் மிக்க பிரியமுள்ளவர்கள்போலும். பாழடைந்து கிடக்கும் ஒவ்வொரு விஹாரத்திலும் இறங்கிக் குளிக்க வசதியாகச் சிறிய கல்குளங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் சில தாமரைப் பூ வடிவமாக அழகிய சிற்பத் திறமையுடன் அமைந்திருக்கின்றன."

மறுமலர்ச்சி இயக்கம்

> "இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
> தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்"

என்ற பாரதியாரின் கனவை நனவாக்கிய பெருமை மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்க்கு உண்டு. மறுமலர்ச்சி இயக்கம், நம் மொழி வளர்ச்சிக்கு மிக்க இன்றியமையாதென்பதும், அதனால் தமிழ் மொழி பயனடைந்திருக்கிறதென்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மைகள். மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் இல்லாவிடில் சங்க இலக்கியங்கள் காவியங்கள் பிரபந்தங்கள் மட்டுமே தமிழில் கிடைக்கும் நூல்களாக இருக்கும். அறிவு நூல்களும் பொழுது போக்கு நூல்களும் வெளிவந்திரா. சிறுகதை, நடைச் சித்திரம் பொழுதுபோக்குக் கட்டுரைகள், இலக்கிய விமர்சனம், ஓரங்க நாடகங்கள் ஆகிய புதிய துறைகளில் நூல்கள் எழுதி, இவர்கள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகை ஒரு "கலக்கு கலக்கி" இருக்கின்றனர்.

எனவே, மறுமலர்ச்சித் தமிழ், பிறமொழி கலந்த தமிழாக ஆகிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்வது தமிழ் மக்களின் கடமை. "மாடு அவனை இஸ்திக்கினு போயிடுச்சு," "மஹா, உத்கிருஷ்டமான பாவனா பிரகர்ஷம்.

இதோ காணப்படும் வாக்கியங்களில் ஜாஜ்வல்யமான காந்தியோடும் ஸ்பஷ்டமாகவும் விகசித்து நிற்பவை நாம் காணலாம்,'' என்பவற்றைத் தமிழ் என்று நாம் எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ள இயலும்? ''வெண்ணே,'' ''தலகாணி'' ''கல்கண்டு'' என்ற மறுமலர்ச்சித் தமிழும் நமக்கு வேண்டுவதில்லை.

> "அவரை அன்று டின்னருக்கு இன்வைட் செய்திருந்தேன். அன்றைக்கு என் குக் ஆப்சன்ட் ஆகிவிட்டான். நான் எப்படி மானேஜ் பண்ணுவது? அவரோ பன்சுவலா வந்துவிட்டார். ரிசீவ் பண்ணுமல் என்ன செய்வது? ஹோட்டலில் மீல்ஸ் ஆர்டர் பண்ணினேன்.''

என்று பேசுவோரும் இருக்கின்றனர்.

தமிழ் மொழியில் சிறப்பானதொரு முடங்கல் எழுத விரும்பிய மாணவன் ஒருவன் தம் ஆர்வ மிகுதியால்,

> "*Next Vacation*—லே *Beautiful Tamil*—லே ஒரு *letter drop* பண்ணுகிறேன்," என்று கூறினும்.

இத்தகைய கீழ்நிலையினின்றும் தமிழைக் காப்பாற்ற வேண்டுவது நம் கடமையாகும்.

பேசுவது போல எழுத வேண்டும் என்று சிலர் ''கச்சை கட்டுகிருர்கள்.'' இது ஓரளவுக்குத்தான் இயலும். வேற்று மொழிகளிலும், பேச்சு மொழிக்கும் எழுத்து மொழிக்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. சான்ருக ஆங்கிலேய நண்பர் ஒருவர் 1952 ஆகஸ்ட் திங்களில் எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி வருமாறு :

> Your High Commissioner Mr. B. G. Kher appearedon the television screen as one of the contributoars to a programme called WEEK

END MAGAZINE. The speech was happily phrased and highly effective, though Mr. Kher twice used the curious word "felicitate when he mant "thank." He was of course strictly correct; but the word is seldom used in ordinary speech.

பேசுவதற்கும், எழுதுவதற்கும் எல்லா மொழிகளிலும் வேறுபாடு இருந்து வருகிறது. கிரீசு, நார்வே ஆகிய நாடுகளில் பேச்சு மொழியைத் தாய்மொழி (Mother tougue) என்றும், எழுத்து மொழியை மாமியார் மொழி(Mother-in-law tongue) என்றும் சொல்லுகிருர்கள் !

பேசுவது போல எழுதுவதும், எழுதுவது போலப் பேசுவதும் தவறுன முறைகளாகும். இதற்குச் சான்ருக ஒரு நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிப்போம் :—

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழகத்துக்கு வந்ததும் ஒரு புலவர், தனுசுகோடி ரயில் நிலையத்தில் தாம் சந்தித்த ஒரு வழிப் போக்கரை,

'சோறு எங்கே விற்கும் ?' என்று கேட்டாராம் ; அதற்கு அவர்,

'சோறு தொண்டையில் விக்கும்' என்று மறுமொழி கூறிஞராம் !

பேச்சு, கேட்ட அளவில் மக்கள் மறந்துவிடக் கூடியது. எழுத்து, பிற்காலத்தவர்க்கும் பயன்படுவது. எழுத்தை மக்கள் ஆறுதலாகப் படித்து ஆராய்வர். எனவே பேச்சும் எழுத்தும் ஒரு நிலையில் இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்ப்பது அறிவுடைமையாகாது.

சொற்பொழிவுகளில்—பல அன்பர்கள் சாதாரணப் பேச்சு வழக்கிற் போல—இலக்கணப் பிழைகளோடு

பேசுவதாலேயே, தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து முறை வெற்றி பெறவில்லை என்று சுருக்கெழுத்து அறிஞர்கள் கருது கின்றனர்.

பேசுவதுபோல எழுத வேண்டுமென்ற இயக்கம் சீனாவில் 1917-இல் தொடங்கியது. அது இலக்கிய வளர்ச்சி யையே தடைசெய்து விட்டதாம்.*

சில பண்பாடுகள்

இனி மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் சங்க இலக்கியங் களைப் புது நோக்குடன் காண்கின்றனர். "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல கால வகையினானே" என்ற இலக்கண நெறிக்கு ஏற்பப் புதிய நூல்களையும் அவர்கள் யாத்திருக்கின்றனர். அவர்கள் தம் நூல்களில் அருமையான சொற் கோவையையும், அடுக்குச் சொற் களையும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அவர்களிற் பலர் நிரல்பட அமைத்து எழுதி வருவதும் பாராட்டுக்குரியது. எதுகை, மோனை இவற்றை மிகுதியாகப் பயன்படுத்து வோரும் அவர்களில் உள்ளனர். மரபில் வந்த உவமை களைப் புது மெருகிட்டு ஆளும் வழக்கமும் பரவி வருகிறது. சான்றாகப் பின்வரும் உவமைச் சொற்றொடர்களைக் கூறுவோம்:

சொல்லும் பொருளும் போல,
மலரும் மணமும் போல,
பருந்தும் நிழலும் போல,
நகமும் சதையும் போல,
குரங்கின் கையில் அகப்பட்ட பூமாலை போல.

---

* After the write-as-you-speak movement, few genuine writers emerged—International P. E. N. Bulletin of selected Books—March 1952.

ஆனால், இவற்றை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவது சரியன்று. "வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல்" அருமையாகக் கையாளுவதே சாலச் சிறந்தது.

படிப்பவர் மனத்தில் பதியும்படி பொருத்தமான உவமைகளைக் கூறுபவர்களுள் **"மாயாவி"** குறிப்பிடத் தக்கவர். சான்றாகப் பின்வரும் உவமைகளைக் காண்க.

> "பருந்தைக் கண்டு கூண்டுக்குள் பதுங்கிக் கொள்ளும் குருவி. அது தூரத்தில் சென்று விட்டதை அறிந்தால் தலையை நீட்டிப் பார்க்கிறதல்லவா? சூதாட்டமும் அவ்வாறே. மறுபடி என்னிடம் மெல்லத் தலை தூக்கிற்று."

> "புண்ணின்மீது எப்பொருள் பட்டாலும் வேதனை ஏற்படுகிறது. பட்டது கோலாக இருந்தால் நாம் சீறி விழுகிறோம். மருந்தாயிருந்தால் பொறுத்துத்தானே ஆகவேண்டியிருக்கிறது."

சு. குருசாமி "காமு" என்ற நாவலில் கூறும் பின் வரும் உவமையையும் குறிப்பிடலாம் :

> "ரயில் பல நிலையங்களில் நின்றது. சில நிலையங்களில் சிறிது அதிக நேரம்கூட நின்றது. அதுபோல அவனுடைய மனம் நின்ற நிலையங்களும் உண்டு. சில விஷயங்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கும்போது அவனுடைய மனம் நிலைத்தது; நின்றது; நின்றுகொண்டே யிருந்தது."

லா. ச. ராமாமிருதம் என்பார் உவமைகளின் நயத்தாலும், சொல்லடுக்காலும் புகழ்பெற்றவர். "ஜனனி" என்ற கதைத் தொகுப்பில் இந்த ஆற்றல்களைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் அடைமொழிகளைக் கங்கு கரையின்றிப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தமிழ்

மொழிக்கு எழுத்தாளர் கொடுக்கும் அடைமொழிகளை எண்ணிப் பாருங்கள் :

அருந்தமிழ்
இமயத்தின் எல்லை கண்ட தமிழ்
இன்பத்தமிழ்
இன்றமிழ்
என்றுமுள தென்தமிழ்
உயிர்த்தமிழ்
கன்னித்தமிழ்
கோதில்தமிழ்
சங்கத்தமிழ்
சிந்தனை செறிந்த தமிழ்
செந்தமிழ்
தண்டமிழ்
தனித்தமிழ்
தன்னேரிலாத தமிழ்
தீந்தமிழ்
தெய்வத்தமிழ்
தென்தமிழ்
தேனினும் இனிய தமிழ்
தேன்பொழியும்தமிழ்
நற்றமிழ்
பழந்தமிழ்
புதுமைத்தமிழ்
பைந்தமிழ்
மழலைத்தமிழ்
முத்தமிழ்
வண்டமிழ்
வீரத்தமிழ்

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் 'உலகம்' என்று சொல்லுவதில்லை. ஆழிசூழ் உலகம் என்றே சொல்லுவர்.

வீண் அடைமொழி வேண்டுவதில்லை. கம்பி நீட்டுதல், கழித்தறுத்தல், கிள்ளுக்கீரை போன்ற மரபுச் சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்துவதும் தமிழ் மரபு. இவை முறையே மறைவது, ஏமாற்றுதல், மிக அற்பமானது என்ற பொருளில் வழங்குகின்றன. இவை போலவே, வாழையடி வாழையாக, மாடமாளிகை கூடகோபுரம் போன்ற அருஞ்சொற்றொடர்களையும் எந்தத் தமிழ் நூலிலும் காணலாம். இரட்டைக் கிளவிகளும் தமிழில் மிகுதி. சான்றாக, குசு குசு, சிலு சிலு, வெடு வெடு என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இன்னும், இணைமொழிகளும் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

உற்றார் உறவினர்
உண்டியும் உறையுளும்
கண்ணீரும் கம்பலையும்
வாழ்வு தாழ்வு
குப்பை கூளம்

என்பன போன்ற சொற்றொடர்களைக் கோவைக்காகப் பயன்படுத்துவது வழக்கமாயுள்ளது.

இவை இயற்கையாக எழுத்தாளர்க்கு நினைவுக்கு வருமாயின் இவற்றைப் பயன்படுத்தலாம். அப்போது, பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்து அதுவும் நழுவித் தம் வாயில் விழுந்ததாக நூலைப் படிப்பவர்கள் எண்ணுவர். ஆனால், தகாத இடங்களிலோ மிகுதியாகவோ கையாண்டால் படிப்பவர் பொறுமை இழப்பர்; நூலில் குற்றங் காண்பதற்கு எளிதாகிவிடும்.

மேற்கோள்கள் காட்டுவதும் இந்நாளில் மிகுந்து வருகிறது. திருக்குறளை எடுத்து ஆளாத ஆசிரியரே இன்றைய தமிழ் உலகில் இல்லை எனலாம். ஒரே பொருளுடைய பல சொற்களைப் (SYNONYMS) பயன்

படுத்துவதும் வழக்கமாகிவிட்டது. கம்பர் தம் இராமாயணத்தில் "கண்டனன் கற்பினுக்கு அணியை" என்று கூறியிருப்பது போல, கருத்துகளை அழுத்தமாகத் தெரிவிப்பதற்காக, பயனிலைகளை முதலிலும், எழுவாய், செயப்படு பொருள்களைப் பின்னரும் வைப்பது இப்போது வழக்கில் மிகுதியும் பயின்று வருகிறது. இதற்குச் சான்றாக தொ. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான் அவர்கள் எழுதுவதைப் பார்ப்போம் :

"(முருகன்) வேலேந்தி நிற்கும் அழகே ஒருதனி அழகுதான். "ஏலம் வைத்த புயத்தில் அணைத்தருள் வேலெடுத்து சமர்த்தையே" பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம் பல மணி நேரம் ; நினைத்துக்கொண்டிருக்கலாம் பல வருஷ காலம் ; பாடிக்கொண்டே இருக்கலாம் பல்லாயிரம் தரம்."

சிலர் ஒரு சொல்லையே அடுத்தடுத்துப் பயன்படுத்தும் போது,

"துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை"

என்ற குறள் என் நினைவுக்கு வருவதுண்டு. இக்குறளில் ஒருசொல் அடுத்தடுத்துப் பயன்படுத்தப் பெற்றிருந்தாலும், ஒவ்வோரிடத்திலும் அதன்பொருள் மாறுபடுகிறது. மற்றொரு சான்று தருவோம். "**காயத்தில் ஏற்பட்ட காயத்துக்கும் காயம் மருந்தாகுமா ?**" இச்சொற்றொடரில் முதல் காயம் உடம்பையும், அடுத்த காயம் தழும்பையும் மூன்றாவது காயம் பெருங்காயத்தையும் குறிக்கும். இவ்வாறு பல பொருள்களைக் குறிக்கும் சொற்களும் இருப்பதுபோல ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்களும் இருப்பது தமிழ்மொழியின் சிறப்பு.

முன்சொன்ன கருத்தையே மீண்டும் மீண்டும் திருப்பிச் சொல்லும் இயல்பு சில நூலாசிரியர்களிடம்

இருக்கிறது. பள்ளி ஆசிரியர்கட்கு இது தகும். நூலாசிரியர்கள் தாம் சிறப்பாகக் கருதும் கருத்தைப் படிப்பவர் நன்றாக உணரும்படி செய்யலாம். ஆனால், படிப்பவர் அலுத்துப் போய்விடாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு கருத்திலிருந்து அடுத்த கருத்துத் தானே ஏற்படும்படி, சொற்றொடர்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அமையவேண்டும்.*

நூல்களை அறிவு நூல்கள் என்றும் உணர்ச்சி நூல்கள் என்றும் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். எது உணர்ச்சி ஊட்டுகிறதோ அதுதான் இலக்கியம், எது உணர்ச்சி ஊட்டவில்லையோ அது இலக்கியம் அன்று என்றும் அறிஞர் கூறுவர். எனவே விரைவான நடையில், உணர்ச்சி ததும்பும்படி மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் எழுதிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. உணர்ச்சியை எழுப்ப அவர்கள் பயன்படுத்தும் சொற்றொடர்கள் ஈண்டுக் குறிப்பிடத் தக்கவை :

ஆஹா ! என்ன அழகு !
என்ன காம்பீரியம் !
ஆ ! என்ன கோரம் !
என்ன கொடுமை !
ஹோ ! என்ன பயங்கரம் !
சீ ! என்ன அவலம் !

இந்நூல்கள் ஊட்டும் உணர்ச்சி நல்லதாகவும் இருக்கலாம் ; தீயதாகவும் இருக்கலாம். சர் வால்டர்

*Writer, mind your mannerisms Such minor annoyances as inverted sentences, the omission of "and", ellipses, under-hypenating, over-hypenating, excessive use of leaders, fancy phrasing, elaborately plain phrasing, quickly turn into major irritants and before you know it you would have lost a reader and earned a critic.

—SATURDAY REVIEW (New York)

ஸ்காட் (Walter Scott) என்னும் ஆங்கில நாவலாசிரியர் "தீய கதைகளைப் படிப்பதிலும் தீமை செய்யக்கூடிய வேறு எதுவும் கிடையாது" என்று தெரிவித்திருக்கிறார். ரஸ்கின்(Ruskin) என்னும் பேரறிஞர் நல்லஇலக்கியத்தை மருந்துக்கும் தீய இலக்கியத்தை நஞ்சுக்கும் ஒப்பிட்டிருக்கிறார். "மருந்து வேலை செய்தாலும் செய்யலாம்; செய்யாமல் இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் நஞ்சோ ஒருநாளும் வேலை செய்யாமல் இருந்துவிடாது. அதுபோல் நல்ல இலக்கியங்கள் நன்மை செய்தாலும் செய்யலாம்; செய்யாமல் இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் தீய இலக்கியங்களோ ஒருநாளும் தீமை செய்யாமல் இருந்து விடா" என்று ரஸ்கின் கூறி இருக்கிறார். ஆகையால் எந்த நூலிலும் கருத்து சிறப்பாக இருக்க வேண்டும்.

கருத்து சிறப்பாக இல்லாமல் நடைமட்டும் சிறப்பாக இருந்தால் போதியதாகாது. கருத்து இல்லாத எழுத்து பதர் நெல்லைப் போன்றதாகும். நல்ல கருத்துக்களை - தம் நாவலிலும் கதைகளிலும் - இடையே செருகும் ஆற்றல் "லக்ஷ்மி" என்னும் டாக்டர் திரிபுரசுந்தரியிடம் உண்டு. இவருடைய கதையில், பாத்திரங்களின் வாயிலாக இவர் விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தைக் தெரிவித்து வருகிறார்.

கருத்தைக் கொடுக்கின்ற நடையும் சிறப்பாக அமைந்தால்தான் எழுத்து வலிமை பெறும். அழகற்ற நடையில் அரிய கருத்தைத் தெரிவித்தால், அந்த முயற்சி வீணாகி விடும். அது விழலுக்கு இறைத்த நீரே. தச்சன் மரத்தைப் பொறுக்கி எடுத்து இழைத்துத் தேய்த்துத் தீட்டி வண்ணம் தீட்டிப் பளபளப்பாக்கிக் கண்ணாடிபோல் செய்கிறான். எழுத்தாளரும் அவ்வாறே சொற்களை அழகுறப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் பலர் நகைச்சுவையாக எழுதி வருவதை யாம் வரவேற்கிறேம். "இடுக்கண் வருங்கால் நகுக" என்பதே வள்ளுவர் வாக்கு. நகைச்சுவை மட்டும் உயர்தரமானதாக இருக்க வேண்டும். அது பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்தக்கூடாது. நகைச்சுவையுடன் ஹாஸ்யமாக எழுதிவரும் சில எழுத்தாளரின், "ஹாஸ்ய ரஸத்தில்" தமிழ்படும் அவதி சொல்லி முடியாது. அவர்கள் ஒரு சிலருக்கே தெரிந்த சொற்களையும், பிற மொழிச் சொற்களையும் போட்டு மொழியை "ரொப்பி" விடுகிறார்கள். "சொல்பம்," "கல்பனே," "ஒத்தன்" (ஒருவன்,) "எடக்கு" (இடக்கு,) "நோப்பாளம்"(என்ன பொருளோ,) "ஒஸ்தி," "ஸ்நேகிதர்," "லக்ஷோபலக்ஷம்", 'ஷட்டகர்' போன்ற சொல்லாட்சிகளை இவர்களது தமிழ் நடையில் அடிக்கடி காணலாம்.

திப்புசுல்தான் காலத்தில்தான் இப்போதிருந்து வரும் முறையில் நீதி மன்றங்களும், நிலசம்பந்தமான நிருவாகமும் நிறுவப்பட்டன. நமூஞ, தாசில்தார், சிரேஸ்தார், பிர்க்கா, தஸ்தாவேசு, நசர் = நஜீர், காணிக்கை, அமீஞ, பசலி, சர்க்கார், சாவி, கஜாஞ, சிப்பாய், ஜமாபந்தி, முசாபரி பங்களா ஆகிய பெர்சிய மொழிச் சொற்கள் தமிழகத்திலும் வழங்கி வருகின்றன.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் "ஜவேஜ்," "பல்டி," "டேரா," "ஷரத்து," "ஹோதா," "ஜரூர்," "ஜாலக்," "ஜாப்தா" முதலிய இந்தி மொழிச் சொற்களையும், கௌல், ஜாரி செய்தல், பைமாஷ், தர்காஸ்து, யாதாஸ்து, புறம் போக்கு, தர்ஜ்மா, தண்டல், அயன், தக்களீ, ஹுஜூர், ஜமீன், ஜமீன்தார், தர்பார், கச்சேரி, அமுல், இருசால், முசாபுரி, இஞம், சபாஷ், வகையரு, மசாலே, திவான், பேஷ்கார்,கஸ்பா(உள்ளூர் சான்று; கஸ்பாஹெட்மேன் =

உள்ளூர் ஹேட்மன்) "நபர்," "நமுனு," "ஜவாப்," முதலிய உருதுமொழிச் சொற்களையும், "அங்குரார்ப் பணம்," "அபிலாஷை," "தத்ரூபம்," "அபஜயம்," என்னும் வடசொற்களையும், "சமன்," "ஆபீஸ்," "ஸ்டேஷன்," "எசன்சு" (ESSENCE) முதலிய ஆங்கிலச் சொற்களையும், "துருப்பு," "ரசீது," "பொத்தான்," "பாதிரி" முதலிய போர்ச்சுகீசியச் சொற்களையும், மேசை (MENZA) முதலிய இலத்தின் சொற்களையும், இடையிடையே எழுதி வருகிறார்கள். இன்னும் சிலர் "இஸ்த்திக்கிட்டு போனான்," "அவன் மட்டும் ஒஸ்தியா?" "அதுக்கோசரம் சொன்னேன்," "ஆஹா! ஊ ஹூ" என்று கொச்சை நடையில் எழுதுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், ஆர்ச் (Arch) வளைவு, ஷாப்பு (Shop)க் கடை, கேட் (Gate) வாசல், கவர் (Cover) கூடு, நடுச் சென்டர் (Centre), பாசக்கயிறு (வடமொழியில் பாசம் என்பது கயிறு), சூர்கத்தி (சூரி என்பதற்கு இந்தி மொழியில் கத்தி என்பது பொருள்), கியூவரிசை (கியூ Queue என்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் வரிசை என்று பொருள்) பிரதி ஞாயிறுதோறும், என்று இருமொழிச் சொற்களைச் சேர்த்து ஒரு சொல்லாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். வேறு சிலர் **காக்கை**யைக் "காக்காய்" என்று எழுதுவர். பறவை எப்படிக் காயாக மாறி விடும்? பன்மைக்குப் பதிலாக ஒருமைப் பயனிலையைப் பயன்படுத்துவோரும் உள்ளனர். "ஏமாற்றிவிட்டான்" என்பதற்கு "**டபாய்த்து விட்டான்**" என்றும், "பொய் சொன்னான்" என்பதற்குக் "**கப்சா விட்டான்**" என்றும் இழிவழக்குகளைக் கலந்து சிலர் எழுதி வருகின்றனர்.

"ஜோப்படி அடித்தான்", அபேஸ் பண்ணிட்டான், தடபுடல் என்பன போன்ற கொச்சைச் சொற்களையும் and என்பதைக் குறிக்க ஆங்கிலத்தில் பயன்படும் '&' என்ற குறியையும் சில எழுத்தாளர்கள் தமிழில் பயன்

படுத்தி வருகின்றனர். இன்னும் சிலர், I, II என்ற ஆங்கில எண்களையும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். சான்ருக, ராஜ ராஜ சோழன் II என்பதைக் குறிப்பிடலாம். ராஜ ராஜ சோழன்—(2) என்று எழுதுவது பிழையாகாது; இரண்டாம் ராஜ ராஜ சோழன் என்று எழுதுவதே சாலச் சிறந்தது.

ஈழநாட்டு எழுத்தாளர் சிலர் கரத்தை (வண்டி), அலவாங்கு (கடப்பாறை), கமிசு (முழுக்கைச் சட்டை), குருசு (Cross) போன்ற போர்ச்சுகீசியச் சொற்களையும், கந்தோர் (அலுவலகம்), கதிரை (நாற்காலி), இஸ்திரி (Ironing), லாச்சி (விளாச்சி, Drawer), பிக்கான் (கோடறி Pickaxe), அலுமாரி (Almirah), வெந்தீசு (ஏலம் Auction) போன்ற டச்சு மொழிச் சொற்களையும் கையாண்டு வருகின்றனர்.

சொற்களைச் சந்தி கூட்டி எழுதுவதே தமிழ் மரபு. எனினும், ஓரளவே படித்தவர்களும் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தால் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் பிரிக்கக் கூடாத இடங்களிலும் சந்திகளைப் பிரித்து எழுதி வருகிருர்கள். வேறு சிலர், சில எழுத்துக்களுக்கிடையே இடம் விட்டு எழுதுவர். பொருள் எவ்வளவு மாறுபடுகிறது என்பதைக் காண்க:

1. "பிராமணர்கள் சாப்பிடுமிடம்"
   "பிராமணர் கள் சாப்பிடுமிடம்"
2. "அந் நியமனம்"
   "அந்நிய மனம்"
3. "நல்ல திட்டம்"
   "நல் லதிட்டம் (நல்+அதிர்ஷ்டம்)
4. "சமஸ்தானம்" (தனி அரசு)
   "சம ஸ்தானம்" (சமமான இடம்)

5. "செவ்வாய்" - செவ்வாய்க்கிழமை
"செவ் வாய்" - சிவந்த வாய்

6. "தலைவிதிவசம் — தலை+விதி+வசம் (தலைவிதிப்படி)
தலைவி+திவசம் (மனைவியினது திவசம்)

"அது வருகின்றது" என்றும், "அவை வருகின்றன" என்றும் எழுதுகிறோம்; இவற்றை **அது வருகிறது, அவை வருகின்றன** என்று சொன்னால் இலக்கணப்படி பிழை இல்லை. இலக்கணத்தைப் போலவே (Usage) மரபும் முக்கியம். வழக்கொழிந்த சொற்கள்—சான்றாக, யான் **வருவல்** (வருவேன் என்பதற்கு) என்பது போன்றவை— வேண்டுவதில்லை. மரத்திலிருந்து கீழே விழும் இலைச் சருகை ஒட்டவைப்பது போலத்தான் இந்த முயற்சி. **வால்** என்பது வடசொல் எனத் தவறாகக் கருதிய சிலர், நாயின் **தோகை** என்று எழுதுகிறார்கள். இப்பொழுது வழக்கில் தோகை, மயிலிறகைக் குறிக்கிறது. முகம் என்பதற்கு மூஞ்சி என்பதே தனித்தமிழ்ச் சொல் எனக் கருதுவர் சிலர். இது இழிவான பொருளில் இப்போது பயன்படுத்தப் பெற்று வருகிறது. எனவே தனித்தமிழ் என்ற பெயரால், மொழியின் தனித்தியங்கும் தன்மையைக் (Individuality) கெடுக்கக்கூடாது. வண்டிக் கணக்கான வடசொற்கள் தமிழிற் கலந்துவிட்டன. அவை அனைத்தையும் நீக்குவது என்பது இயலாது. பிற மொழிச் சொற்களைத் தமிழ் மரபு கெடா வண்ணம் மாற்றியமைப்பதே முறை. பென்சில், சைக்கிள் என்பன போன்ற பல ஆங்கிலச் சொற்கள் தமிழில் இரண்டறக் கலந்து, பொதுமக்கள் நாவில் தழும் பேறிவிட்டன. இவற்றை மாற்ற இனி முயல வேண்டுவதில்லை. யரோ ஒருவர் வேடிக்கையாகச் சொன்னதுபோல, இச்சொற்கள் தமிழ் மொழியிற் புகுவதைத் தடை செய்ய வேண்டுமானால், பென்சிலும் சைக்கிளும் வெளி நாட்டி

லிருந்து சென்னைத் துறைமுகத்திற்கு வந்தவுடன், பண்டிதர்களை அழைத்து அப்பொருள்களுக்குத் தனித் தமிழ்ச் சொற்கள் அமைக்கச் செய்து, அதன் பின்னரே அவற்றைக் கப்பலை விட்டு இறக்கியிருக்க வேண்டும்.

சங்க இலக்கியத்தை நமது மொழிக்கு அடிப்படையாக வைத்து, காலத்துக்கேற்றபடி இன்றியமையாத சொற்களைத் தமிழிலும் ஏற்றுக்கொள்ளுவதே சாலச் சிறந்தது.

இருபோக்குகள்

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளரிடம் இருந்துவரும் இரு போக்குகளைப் பற்றி **வாரம்** என்னும் இதழில் "குயிலன்" எழுதியிருப்பதை ஈண்டு குறிப்பிடுவது பொருந்தும்.

> "ஒன்று முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளாய், பின்னைப் புதுமைக்குப் பெயர்த்துமப் பெற்றியனாய்" விளங்கும் அகப்பொருளுக்கு அதாவது ஆண்பெண் உறவு வளர்ச்சிக்குப் புது மெருகிட்டு, பல்வேறு வண்ணந் தீட்டி, சிறு கதைகள் என்ற பெயரிலும் நாவல்கள் என்ற பெயரிலும் இலக்கியச் சந்தையிலே உலவ விடும் ஒரு போக்கு. இவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் வேறு சம்பவங்கள் நிகழ்வது கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. மற்றொரு போக்கு முற்போக்கு இலக்கியம் என்ற பெயரில் நடப்பதாகும். இது தமிழ்நாட்டு மண்ணில் முளைக்க முடியாத பயிர் என்பது ஒரு சாராரின் அபிப்பிராயமாக இருந்து வருகிறது. இவர்களுடைய அகராதியிலே இது வெளிநாட்டில் முளைக்க வேண்டும்...... கடைசிப் பட்சமாக வட இந்தியாவிலிருந்தாவது வரவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் அதை முற்போக்கு என்று முத்திரை யிடுவார்கள். தமிழ்

என்றாலே மாற்றுக் குறைந்துவிடும். இந்த அபாய மான போக்கு எங்கு போய் முடியுமென்பதை சம்பந் தப்பட்ட தோழர்கள் உணரவேண்டும்."

முடிவுரை

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் பலர் "குஜிலிக்கடை" நூல்களையே இயற்றி யிருப்பதாகவும் இலக்கண நெறி யைப் பின்பற்றவில்லை என்றும் புலவர்கள் குறை கூறி வருகின்றனர். இதைப்பற்றிப் பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

"இலக்கணம் என்பது காலத்துக்குக் காலம் மாறுவது. ஒரு காலத்துக்குத் தோன்றிய இலக்கணம் பின் வருங்காலம் முழுமைக்கும் ஒரு மொழியை நெறிப்படுத்துதல் இயற்கைக்கு விரோதம். இந்த உண்மையை உணர்ந்து, (பொருளின் திட்பம், நெளிவு முதலியவற்றையே முக்கியமாகக் கொண்டு ஒருவன் தனது ஆத்ம குணம் தோன்றவும், தனது நோக்கம் நிரம்பவும்) வசனத்தை அமைத்தலே தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்கு அறிகுறியாகும்.

வாக்கியங்களால் அமைந்த தொடரின் (paragraph) அமைதியும், சொல்லக் கருதிய பொருளைப் பாகுபடுத்தி முறைப்பட விரிக்கும் நெறி யும் வசன நூல்களில் முக்கியமாகக் கவனிக்கத் தக்கன. இவ்வாறு பல வழியிலும் திருந்திய செம்மையான வசன நூல்களை இயற்றி மறுமலர்ச் சியைப் பேணி வருவோமாக."

மறுமலர்ச்சியின் எழில் தரும் காட்சி தமிழன்பர் கட்குப் புதிய நம்பிக்கையை ஊட்டுகின்றது. மறுமலர்ச்சி யில் சில குறைபாடுகள் காணப்படுவது இயற்கையே. "குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்" என்ற குறள் வழி நடப்போமாக.

7. சொற்பொழிவு

"ஆர்த்தசபை நூற்ருருவர்; ஆயிரத்தொன்ரும் புலவர்;
வார்த்தை பதினுயிரத்தொருவர்"

—ஔவையார்.

பெரும்பாலும், சமயத்தைப்பற்றிய உபன்யாசங்கள், கதாகாலட்சேபங்கள் ஆகியவை தொன்றுதொட்டுத் தமிழ் நாட்டில் நிகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன. சைவ சமயத்தைப் பற்றிச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ அடிகோலி யவர் **ஆறுமுக நாவலரே** என்று சொல்லலாம். இவர் தமது பெரிய புராண வெளியீட்டில் அமைந்த சூசனப் பகுதி களில் சொற்பொழிவுகளில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுங்கு முறைகளை வரையறை செய்திருக்கிருர்.

அரசியல் இயக்கம்

அரசியல் தலைவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களுக்கு மக்க ளுடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்காகத் தங்கள் திட்டங்கள் கொள்கைகள் ஆகியவற்றை மக்களுடைய தாய்மொழி களில் தெரிவிக்க முன்வந்தனர். இந்த முயற்சிக்கு அடிகோலியவர் காந்தியடிகள். சொன்னதோடு நிற்காமல் தாம் குஜராத்தியில் எழுதியும் பேசியும் அடிகள் தம் சீடர் களுக்கு வழிகாட்டினுர். எனவே, இந்திய மொழிகளின் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு அரசியல் தலைவர்களும் தொண் டாற்றியுள்ளனர்.

பாரதியாருடைய பாடல்களால் நாட்டுப்பற்று, தமிழ் மக்களிடையே நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு

வண்ணமுமாய் வளர்ந்தது போலவே, பல அறிஞர்களுடைய பேச்சு வன்மையாலும் அரசியல் இயக்கம் மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றது. தமிழ் மக்களின் மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டவர் இருவர்—ஒருவர் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை ; மற்றொருவர் திரு. வி. க. முன்னவர் தென்னாட்டுத் திலகர் ; பின்னவர் காந்தீயத்தை வடவேங்கட முதல் தென்குமரி வரை பரப்பிய பெரியார்.

திரு. வி. க.

திரு. வி. க. அரிய சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தும் ஆற்றல் நிறைந்த மூதறிஞர். அவர் தமிழரின் அறிவு இமயம். கேட்போரை மட்டுமின்றிக் கேளாரையும் வேட்பிக்கும் ஆற்றல் திரு. வி. க. வின் பேச்சில் உண்டு.

பல ஆண்டுகளுக்குமுன் புதுச்சேரியில் திரு. வி. க. பேசியபோது அக்கூட்டத்திலிருந்த கவி அரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் திரு. வி. க. வின் பேச்சைக் கேட்டுக் கைகொட்டி மகிழ்ந்த காட்சியினைப் பாரதிதாசன் பாடக் கேட்போம் .—

"புதுவையிலே கலியாண சுந்தரனார் ஆற்றிய
சொற்பொழிவில் தூய
மதுவையள்ளி மலர் பெருக்கி வண்டுகட்கு
விருந்தாக்கி மயக்குதல் போல்
பொதுவினர்க்குச் சிலப்பதிகாரச் சுவையை
நடையழகைப் புகலும் போதில்
இதுவையா பேச்சென்பேன் பாரதியார்
கைகொட்டி எழுவார் வீழ்வார்."

திரு. வி. க. எழுதிய, "தமிழ்த் தென்றல்." "இளமை விருந்து", "உள்ளொளி" என்பவை அவரது சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்புக்களேயாம்.

சத்தியமூர்த்தி

திரு. எஸ். சத்தியமூர்த்தி பேச்சுக்கலையில் ஒரு மன்னராக விளங்கினார்; ஆங்கிலத்தைப் போலத் தமிழிலும் சிறப்பாகப் பேசிய சிலருள் அவர் தலை சிறந்தவர்; தமிழ் இலக்கிய அறிவும் தமிழ்மொழிப் பற்றும் தமிழ்நாட்டுப் பற்றும் அவருக்கு மிகுதியாக இருந்தன. தேர்தல் காலங்களில் தமிழில் அரிய ஆழ்ந்த சொற்பொழிவுகளைக் கணக்கற்ற கூட்டங்களில் ஆற்றிய பெருமை அவர்க்கே உரியது. கூறவேண்டுங் கருத்துக்களை நிரல்பட அமைத்துப் பேசுந்திறன் அவரிடம் மிக்கிருந்தது. **சத்தியமூர்த்தி பேசுகிறார்** (தமிழ்ப்பண்ணை வெளியீடு) என்ற நூல் அவர் பல இடங்களில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு களின் தொகுப்பு ஆகும்.

ஈ. வே. ரா.

ஈ. வே. ரா. பல ஆண்டுகளுக்குமுன் மாநில அரசியல் மாநாட்டில் ஆற்றிய பேருரை இங்கே குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. பல நூறு பேச்சுக்களாலும், "விடுதலை" என்னும் நாள் இதழ் வாயிலாகவும் இவர் மொழிப்பணி புரிந் துள்ளார். தமிழ் எழுத்துக்களைத் திருத்தம் செய்ய முன்வந்த முதல்வர் இவரேயாவர்.

வரதராசுலு நாயடு

டாக்டர் வரதராசுலு நாயடு பல சொற்பொழிவுகள் வாயிலாக அரசியற் கருத்துக்களைக் கிராம மக்களிடம் பரப்பியிருக்கிறார்; சிக்கலான அரசியல் பிரச்சினைகளை எளிய தமிழில் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் அழுத்த மாகவும் தெரிவிக்க முடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்தி யவர் என்று இவரைச் சொல்லலாம்.

ராஜாஜி

"ராஜாஜி" என்றவுடன் அவருடைய உவமைகளே நினைவுக்கு வருகின்றன. மணிக் கணக்காகப் பேசினாலும். உவமைகள் வாயிலாக அரிய பெரிய செய்திகளை, படியாதவரும் தெரிந்து கொள்ளும்படி செய்வதில் இவர் இணையற்று விளங்கி வருகிறார். தமிழ்ச் சொற்களின் வரலாறு, அமைப்பு, புதிய சொற்களின் ஆக்கம் ஆகியவற்றில் இவருக்கு அளவுகடந்த ஈடுபாடு உண்டு.

பிறர்

மகாகனம் சீனிவாச சாஸ்திரியாரும் தம் முதுமைக் காலத்தில் தமிழில் இனிய சொற்பொழிவுகள் செய்து வந்தது ஈண்டுக் குறிப்பிடத் தக்கது. அரசியல் செய்திகளைப் போலப் பொருளாதார நுட்பங்களையும் எளிய நடையில் யாவர்க்கும் புரியும்படி எடுத்துரைத்து வந்த சிறப்பு டாக்டர் ரா. க. சண்முகம் செட்டியார்க்கே உரியதாகும்.

சி. பி. சுப்பையா, சி. என். அண்ணாத்துரை, ம. பொ. சிவஞான கிராமணியர், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், ப. ஜீவானந்தம், அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம், சேலம் சுப்பிரமணியன், சா. கணேசன், முகவை* இராசமாணிக்கம், முத்துராமலிங்கத்தேவர், சின்ன அண்ணாமலை, செங்கல்வராயன் ஆகியோரும் அரசியல் சொற்பொழிவுகள் வாயிலாக, உரைநடையில் மக்களுடைய ஆர்வம் மிகுதியாவதற்கு உதவியுள்ளார்கள். இவர்கள் தமிழ் நடைக்குத் தந்த மதிப்பைவிட, கருத்துக்

* முகவை — இராமநாதபுரத்துக்கு முகவை என்று பெயர் உண்டு. கடலுள் ஆறு புகும் இடத்தைப் புகார் என்று அழைத்த தமிழ் மக்கள் கடலுடன் முகக்கும் இடம் என்னும் பொருளில் இவ் ஊரை முகவை என்று அழைத்தனர்.

களுக்கே மிக்க மதிப்பினை அளித்தனர். ஆதலால், இவர் தம் நடைகளில் பிறமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாகக் கலந்திருக்கின்றன. எனினும், இவர்களுக்கு மிகுதியான இலக்கிய ஆர்வம் இருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

ஸ்டாலின் மறைவுக் கூட்டத்தில் சி. என். அண்ணாத் துரை 8—3—1953-இல் ஆற்றிய சொற்பொழிவில் ஒரு பகுதியை இங்கே காண்க:

"காட்டரசனாகிய ஜார் மன்னன் ஆண்ட நாட்டில், ரசபுட்டின் சூழ்ச்சிகள் மலிந்த ரஷ்ய நாட்டில், சுயநலக் கழுகுகள் வட்டமிட்ட நாட்டில், அரும்புமீசை ஸ்டாலின் 'கூனர்களை நிமிர்ந்து நடக்கச் செய்வேன்; குருடர்களுக்குப் பார்வை கொடுப் பேன்; கோழையை வீரனாக்குவேன்' என்று உறுதி பூண்டான். அதன்படியே ரஷ்யாவை ஒரு லட்சிய நாடாக்கிவிட்டான். அதனால், மற்றவர்கள் கண்டு பொறாமைப் படக்கூடிய ஒரு பூங்காவாக ரஷிய நாடு இன்று விளங்குகின்றது.

புன்முறுவல் பூத்த ஏழையின் முகத்தில், புதிதாகத் தோன்றிய தொழிற்சாலையிலிருந்து கிளம்பும் புகை மண்டலத்தில் காடு, மேடு, கரம்பு கழனியாக்கப்பட்ட இடத்தில் ஸ்டாலினைக் காணலாம். அவர் இறந்துவிட்டாரென்றாலும் அவருடைய இலட்சியங்கள் உலகில் என்றும் நிலைத்து நிற்கும்."

திரு. ஜீவானந்தத்தின் பேச்சுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இதைக் கூறலாம்.

"ஜவஹர்லால் நேரு அமெரிக்க உதவியை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்.

"அம்மையே! அப்பா! ஒப்பு இலா மணியே!
அன்பினில் விளைந்த ஆர் அமுதே!...............

இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்து அருளுவது இனியே"

என்று மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானிடம் முறை யிட்டது போல், நேரு அமெரிக்க முதலாளிகளிடம் மண்டியிட்டுக் கெஞ்சுகிறார்."

"உறுபொருளும் உல்குபொருளும் தன்ஒன்னார்த் தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்" என்பதே தமிழர் பண்பாடு. ஆனால், புதுப் புது வரிகளைப் போட்டு அரசுக்குப் பொருளீட்டுவதே தமிழர் பண்பாடு என்கிறார் ராஜகோபாலாச்சாரியார்"

கல்கி

கல்கியின் எழுத்தில்போல, அவர் பேச்சிலும் நகைச் சுவை நிறைந்திருந்தது. ஒருமுறை கல்கி, டி. கே. சி., ம. .பொ. சி. மூவரையும் ஒருங்கே சொற்பொழிவாற்ற அழைத்திருந்தபொழுது இவர்களை அறிமுகப் படுத்தியவர் "இன்று மும்மணிகள் பேசுவார்கள்" என்று கூறினார். அதை அடுத்துப் பேசவந்த கல்கி,

"மும்மணிகள் பேசுவார்கள்" என்று அறிவித் தார்கள். ஒருவர் ரசிகமணி (டி. கே. சி.), மற்றொருவர் கிராமணி (ம. பொ. சி.), மூன்றாவது மணியாக இருக்க நான் ஒரு பெண்மணியாகக் கூட இல்லையே!"

என்று கூறினார்.

தூய தமிழ் நடையில் தம் கருத்துக்களை அனைவரும் புரிந்துகொள்ளுமாறு, மணிக்கணக்கில் பேசும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர் சிலரும் நமது தமிழகத்தில் இருக்கின்றனர். அவருள் நெடுஞ்செழியன், அன்பழகன், கண்ணதாசன், ஆனந்தநாயகி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

மேற்கூறப் பெற்ற அரசியல் சொற்பொழிவாளர்களைப் போலவே சமயத் துறையிலும் இருவகைப் பேச்சாளர் இருந்து வருகின்றனர். சைவசமயச் சொற்பொழிவாளருட் பெரும்பாலோர் இயலும்வரை தூய தமிழிற் சொற்பொழிவாற்றுவதைக் காணலாம். அவருள் மறைமலை அடிகள், விபுலாநந்த அடிகள், சபாபதி நாவலர், மறை திருநாவுக்கரசு, எம். வயிரமுத்து, ந. ஈசான்ய சிவாசாரியார், தூ. சு. கந்தசாமி முதலியார், (குலசை வீரசிவம்) குலசேகரப் பட்டினம் வீர. சிவசுப்பிரமணியம், ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, வித்துவான் பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்ப முதலியார், திருவாசகமணி கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம், சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை, என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர். குன்றக்குடி அடிகளாரின் புகழுக்கெல்லாம் அவருடைய நாவன்மையே காரணம் எனலாம்; சித்பவானந்த அடிகள், கிருதர பிரசாத், கிருபானந்தவாரி ஆகியோர் வடமொழி மிகுந்த தமிழில், கிராம மக்களிடையே சமய உணர்ச்சியைப் பரப்பியுள்ளனர்.

வைணவம் முதலிய பிற சமயத்தவருள் பலர் பிறமொழிக் கலப்புள்ள நடையிலேயே சொற்பொழிவு செய்து வருவது கண்கூடு. வைணவம் முதலிய பிற சமய நூல்களில் வடசொற் கலப்பு மிகுந்திருப்பதே இதற்கு ஏற்ற காரணமாகும்.

அரசியல் அலுவலர் பலரும் இந்நாளில் தமிழில் சிறந்த சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி வருகின்றனர். இவர்களுள், கல்வித் துறைத் தலைவர் திரு. நெ. து. சுந்தரவடிவேலு, குறிப்பிடத் தக்கவர்.

ஞானியாரடிகள்

உள்ளத்தே தோன்றிய எண்ணங்களைக் கோவையாக எடுத்துரைக்கும் பேச்சுத் திறனும் எழுத்துத் திறனும்

ஓரளவேனும் பெறவேண்டுமென்ற அவா தமிழர் பல்லா யிரவரிடம் இருக்கிறது. சொல் இனிமையும் கருத்தழகும் நிறைந்த சொற்பொழிவுகளே இந்த ஆசைக்கு வித்திட்டன. இத்தகைய சொற் பொழிவாளருள் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியாரடிகள் தலைசிறந்து விளங்கினர். இவருடைய கந்தர் சட்டிச் சொற்பொழிவுகள் சிறப்புடையன.

பண்டிதமணி அவர்கள் ஒருமுறை கூறியதிலிருந்து ஞானியாரடிகளின் பேச்சுத்திறன் தெரியவரும்; "சிறிய பொருளையும் மிக விரிவாக எழுதுவதற்கும் பேசுவதற்கும் ஆங்கில மொழி தகுதியுடையதென்று பலர் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். திரு. ஞானியாரடிகளுடைய சொற்பொழிவைக் கேட்டபின் அத்தகுதி மொழிக்கு உரியதன்று என்பதும் பேசுவோரைப் பற்றிய தென்பதும் அறிந்துகொள்ளலானேன்." ஞானியாரடிகளைப் பின்பற்றி—ஆனால், மிக்க உணர்ச்சியோடு—மணிக்கணக்கில் இக்காலத்தில் குன்றக்குடி அடிகளார் சொற்பொழிவாற்றி வருகிறார்.

இக்காலத்திய இலக்கியப் பேச்சாளர்களுள் பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை குறிப்பிடத் தக்கவர். அவர் சொல்லின் செல்வர். அவருடைய பேச்சு காதுக்கு இனிமை தரும். பேச்சை அவர் ஒரு கலையாக வளர்த்திருக்கிறார். சொற்களைச் செவ்வையாக உச்சரிப்பதோடு, நிறுத்த வேண்டும் இடங்களில் நிறுத்துவதும், குரலை உயர்த்துவதும் தாழ்த்துவதும் அவர் இயல்பு. எதுகை மோனை முதலிய கவினிய சொல்லின்பம் திளைக்கும் சொற்றொடர்களை அவர் சொல் மாரியில் நனைந்தார் செவ்விதின் நினைவு கொள்வர். ஆழ்ந்த நூற்பயிற்சியால் அறிந்த இலக்கியச் சொற்களை மிகுதியாகக் கையாண்டு அவற்றைத் தமிழகமெங்கும் தம் சொற்பொழிவுகள் வாயிலாக அவர் பரப்பியிருப்பது பாராட்டுக் குரியது.

இலங்கையில் தலைசிறந்த பேச்சாளராக விளங்குபவர் முதலியார் சின்னத்தம்பி அவர்கள். இவர் கவர்ச்சி மிக்க சொற்பொழிவுகளை ஆற்ற வல்லவர்; சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளரும் ஆவார். இவரிடம் சொல் வளம் மிகுதியாக உண்டு.

நடேசப் பிள்ளை

இலங்கையில் சிலகாலம் அமைச்சராக இருந்த இவர் அமைதியான தெளிவான குரலில் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற நடையில் அரிய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பவர். ஆங்கிலப் புலமையோடு தமிழ்ப் புலமையும் நிரம்பப் பெற்று, தமிழர் பண்பாட்டின் சிறந்த ஓர் ஒளிவிளக்காக இவர் திகழ்ந்து வருகின்றார். தாம் சொல்லவிருக்கும் செய்திகளை முறைப்படி அமைத்துப் பேசும் இயல்பு இவரிடம் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தவரும் ஏனைய தமிழரும் செவ்விதின் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய தெளிவான நடையில் பேசும் அறிஞருள் இவர் ஒருவர்.

இவர் ஒன்பதாவது தமிழ் இசை விழாவில் நிகழ்த்திய பேருரையின் ஒரு பகுதி வருமாறு :—

> "தமிழிசைச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் முதல்......பழைய தமிழ் உருப்படிகள் புதிய மெருகு பெறுகின்றன. புத்தம்புதிய இசைப்பாடல்கள் வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றன......முத்தமிழ் முழக்கத்தை மீண்டும் தமிழகத்திற் கேட்குங் காலம் பிறந்துவிட்டது.........சினிமாத்துறையில் தமிழ் மொழிக்குப் பொருந்தாத வகையில் இந்துஸ்தானி மெட்டுகள் புகுத்தப்படுகின்றன...இதைத் திருத்தத் தமிழிசைச் சங்கம் முயற்சி எடுத்தால் நற்பயன் விளையும். இச்சங்கத்தின் வாயிலாகத் தமிழகம்

எங்கும் தமிழிசை வழங்குதற்கு ஏழிசையாய் இசைப் பயனுயுள்ள இறைவன் அருள்புரிவானுக.''

மீனுட்சிசுந்தரனுர்

பெரும்பாலும் சொற்பொழிவுகள் வாயிலாகவும், சமீபகாலத்தில் தம் எழுத்தாலும் மொழிப்பணி ஆற்றியுள்ள அறிஞர் பன்மொழிப் புலவர் தெ. பொ. மீனுட்சி சுந்தரனுர் ஆவார். அவருடைய பேச்சின் ஒரு பகுதி வருமாறு :—

''தமிழ் என்று நாம் இன்று நினைப்போமானுல், திருவள்ளுவரின் திருக்குறள்தான் நினைவுக்கு வருகிறது. திருக்குறளே தமிழனின் கருவூலம். உலகத்திற்குத் தமிழனுடைய கொள்கையை எல்லாம் திரட்டிச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானுல், இந்தச் சிறிய நூலை எடுத்துக் கையிலே கொடுத்து விடலாம். இது தான் நம்முடைய கொள்கை. இதுதான் நம்முடைய அரசியல். இதுதான்நம்முடைய அறவாழ்வு. இதைத்தான் நாங்கள் பேரின்பம் என்று போற்றுவது. நாங்கள் இந்த நாட்டிலே வாழ்ந்து கண்ட உண்மைகள், நாங்கள் எந்தக் குறிக்கோளுக்காக வாழ்கிருேமோ அந்தக் குறிக்கோள் இதுதான் என்று சொல்லிவிடலாம்.''

கி. வா. ஜ.

கம்பன் காவியம், சங்ககால இலக்கியம் இவற்றைச் சொல்லோவியங்களால் எடுத்துக்கூறும் வன்மை பெற்ற அறிஞர் கி. வா. ஜகந்நாதன்; சொல்மாரி என்ற சொற்ருெடருக்கு இவர் இலக்கியமாக விளங்குகிருர். இவ்வாறு சிறப்புப் பெற்ற மற்ருேர் அறிஞர் ஔவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை ஆவார். பத்துப்பாட்டுச் சொற்பொழிவு

களில், "திருமுருகாற்றுப்படை" பற்றிய பேச்சை, இவரது பேச்சுக்குச் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

ஏனையோருள் லால்குடி நடேச முதலியார், அ. ச. ஞானசம்பந்தன், ந. சஞ்சீவி, திருமதி புலவர் குழந்தை அம்மாள் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல்

சொற்பொழிவுகளைக் கேட்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் மக்களிடையே மிகுந்திருக்கிறது; இந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத் திரைப்படங்களிலும் சொற்பொழிவுகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. இதற்காகவே, நீதி மன்றத்துக் காட்சிகள் பல படங்களில் புகுத்தப்படுவதை நாம் அறிவோம். இதன் விளைவாக, பேச்சுக்கலையிலும் எழுத்துக் கலையிலும் இன்று பயனற்ற வெற்றுரைகளே மிகுதியாக உள்ளன. "சுருங்கச் சொல்லி விளங்க" வைக்கும் முறை மிகவும் வேண்டற்பாலது. இந்த இலக்கண வரம்புக்கு இலக்கியமாக விளங்கியவர் காந்தியடிகள்.

கன்னி மேயோ என்ற ஆங்கில அம்மையார் இந்தியாவைப் பற்றி இழிவான முறையில் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். அதைப் பற்றிக் காந்தியடிகள் இரத்தினச் சுருக்கமாகத் தம் கருத்தை எழுதினார். "அது ஒரு சாக்கடைப் பரிசோதகரின் நூல்; அதை இந்தியர் அனைவரும் படிக்க வேண்டும்; அயல் நாட்டார் அதைப் படிக்கக் கூடாது" என்பது காந்தி வாக்கு. (It is a drain inspector's report; a book that every Indian and no foreigner must read.)

1938-இல் காங்கிரசுத் தலைவர் தேர்தலில் டாக்டர் பட்டாபி சீத்தாராமையா தோல்வியுற்றார்; சுபாஷ் சந்திர

போஸ் வெற்றியடைந்தார். இதைக் குறித்துத் தலைவர் பலர் விரிவான அறிக்கைகளை வெளியிட்டனர்: காந்தியடிகள் கூறியதெல்லாம் இதுதான் :—"பட்டாபியின் தோல்வி என் தோல்வி". படியாதவர்க்கும் இதன் பொருள் விளங்குமன்றோ ?

1942–இல் கிரிப்ஸ் திட்டம் வெளியாயிற்று. இரண்டாம் உலகப்போர் அப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது ; பர்மாவிலும் மலாயாவிலும் பிரிட்டிஷ் படைகள் தோல்வி மேல் தோல்வி அடைந்து வந்தன. போரின் இறுதியில் இந்தியாவுக்கு அரசியல் விடுதலை தருவதாகக் கிரிப்ஸ் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இத் திட்டத்தைப்பற்றி அடிகள் கூறியதைக் கவனிப்போம். "அது பின் தேதி போட்ட உண்டியல்; வங்கியிலும் பணமில்லை" (A post-dated cheque on a crashing bank)

அதன் பிறகு, இந்திய அரசியல் சிக்கலைத் தீர்க்கப் பிரிட்டிஷார் செய்ய வேண்டுவன பற்றிப் பத்திரிகையில் அறிஞர் பலர் பத்தி பத்தியாய் எழுதினர். அடிகள் சொல்லியது இரண்டே சொற்கள்(Quit India,) "வெள்ளையனே வெளியே போ" என்பது இச்சொற்றொடரின் பொருள். இது கல்வியறிவில்லாத மக்களும் பொருள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு சொற்றொடர். காந்தியடிகளின் வெற்றி இரகசியமே, சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஆற்றல்தான். மிகுதியாகப் பேசுபவரைக் குறிக்கும் "அதிகப் பிரசங்கி" என்னுஞ் சொற்றொடர் எப் பொருளில் நம் நாட்டில் வழங்கிவருகிறது என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

சொல்வன்மை

பேச்சாளர்க்கும் எழுத்தாளர்க்கும் சொல்வன்மை இன்றியமையாது வேண்டப்படும். மாறுபட்ட கருத்

துடையவரைப் பல்லோர் முன்னிலையில் இழிமொழி பொழிவதே இக்காலத்தில் சொல்வன்மையாக இருக்கிறது. வள்ளுவர் கூறிய சொல்வன்மை இது அன்று; அது அறஞ் செறிந்ததாய், பொருள் பொதிந்ததாய் இன்பத்தோடு இயைந்ததாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து.

சொற்பொழிவாளர்க்குப் பயன்படும் பின்வரும் பகுதியையும் குறிப்பிடுவது பொருந்தும் :—

> நல்ல பிரசங்கிக்கு நல்ல பாஷா ஞானம் வேண்டும். ஒழிந்த வேளைகளில்...அகராதியைப் பார்த்து ...ஒரு புது வார்த்தையோ அல்லது ஒரு பழைய வார்த்தைக்குப் புது அர்த்தமோ தெரிந்து கொள்ளலாம்.
>
> (சத்தியமூர்த்தி பேசுகிறார்)

எனவே, குறுக்கெழுத்துப் போட்டியில் ஈடுபடாதவரும் அடிக்கடி அகராதியைப் புரட்டிப் பார்த்து பயனடையலாம் !

சொற்பொழிவுதான் !

பலருடைய பேச்சுக்களில் சொல்லோட்டம் மிகுந்திருக்கும்; கேட்பதற்கு அவை இனிமையாக இவக்கும் ; பேச்சு முடிந்த பிறகு அக்கூட்டத்திலுள்ளவர்களைக் கேட்டால், பேச்சாளர் என்ன பேசினுர் என்பதை ஒருவராலும் சுருக்கமாகச் சொல்ல இயலாது ! பேச்சாளரையே கேட்டால், **சொற்** பொழிவுதானே ? பொருட் பொழிவு அல்லவே ? என்று சுவையாகக் கூறுவர்.

சொற்பொழிவில் கருத்துக்களும் மிகுதியாக இருக்க வேண்டுமானுல், அவற்றை எழுதிப் படித்தலே நன்று. பேச்சாளர் ஆழ்ந்து சிந்திக்க இந்த முறை உதவுகிறது. பேச்சு நூலுருவாக வெளிவரவும் இது பயன்படும். இவ்வகை நூல்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக, பல்கலைக்

கழக ஆதரவில் நிகழும் ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகளைக் கூறலாம்.

சாசனம், சரித்திரம், இலக்கியம் பற்றிக் கவிமணியின் மேடைப்பேச்சுக்கள் **கவிமணியின் உரைமணிகள்** என்னும் நூலில் தொகுக்கப்பெற்றுள. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள் முன்னுரையில் கூறியிருப்பதுபோல,

> "பேச்சுத் திறமையென்றால் சரமாரியாக வாக்கியங்களைப் பொழிந்து தள்ளுவதல்ல. கேட்போரது அறிவிற்படாதவாறு கருதிய சொற்களையும் பொருள்களையும் அடுக்கிக் கூறுவதுமல்ல. படாடோபமான சொல்லடுக்குகளை எதுகை மோனைகளில் அமைத்து முழக்கித் தள்ளுவதுமல்ல. இனிய எளிய சொற்களால் கேட்போர் உளங்கொள்ளுமாறு, நேர்பட, முறைப்பட விளக்கிச் சொல்வதே, பேச்சு என்று சொல்வதற்குரிய தகுதி வாய்ந்தது. கவிமணியின் மேடைப் பேச்சுக்களில் இந்த இயல்பை நன்கு காணலாம்."

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயருடைய **சங்ககாலத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும்** என்ற ஆராய்ச்சி நூல், அவருடைய 10 சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்பேயாகும். **சேதுநாடுந் தமிழும்** என்பது ரா. இராகவ ஐயங்கார், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேசியதாகும்.

இலக்கிய விழாக்கள் இப்போது மிகுதியாக நடைபெறுகின்றன. இங்கே நிகழ்த்தப்பெறும் சொற்பொழிவுகள் நூல் வடிவில் வெளியாகியுள்ளன.

பத்துப்பாட்டு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய இலக்கியங்களைப்பற்றி, சொற்பொழிவு நூல்கள் தென்னிந்திய சைவ

சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடுகளில் சில. இவை ஒவ்வொன்றிலும் உரிய இலக்கியத்தைப் பற்றிய மாநாடொன்றில் வேறுபட்ட அறிஞர் பலர் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகள் ஒருங்கே தரப்பட்டுள்ளன. சொற்பொழிவுகள் தமிழ் உரைநடையை வளர்த்திருப்பதற்கு இந்நூல்கள் சான்றாக மிளிர்கின்றன.

பேச்சுக்கலை பற்றிய நூல்கள்

இவ்வகை நூல்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவை:—**சிறந்த பேச்சாளர்கள்** (தொடர்பன்) **அன்புப் போர், பேச்சுக்கலை** (அன்புப்பழம் நீ, வீரராகவன்) **மேடைக்கலை...**(ஆ. முத்து சிவம்) ஆகியவை. **மேடைத்தமிழ்** என்னும் பெருநூலைக் குலோத்தாராக டி. எம். தெய்வசிகாமணி ஆச்சாரியார் இயற்றியுள்ளார். தமிழ் மேடைப் பேச்சுக்கேற்ற ஆங்கில அரும்பத அகராதி விளக்கம் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு ; பேச்சுத் துறையைப் பற்றி இத்தகைய நூல் தமிழில் வெளிவந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

பேச்சுக்கலை மன்றங்கள்

கல்லூரிகளிலுள்ள மாணவர் மன்றங்களும், சிறு நகரங்களிலுள்ள தமிழ்ச் சங்கங்களும், சென்னை ஓய். எம். சி. ஏ. பட்டிமன்றமும் இளைஞர்களைத் தமிழிற் சிறந்த பேச்சாளராக்கும் பணியைச் செம்மையாகச் செய்து வருகின்றன. இவ்வாறு பயிற்சி பெற்றவர்களே சிறந்த பேச்சாளராக விளங்கி வருகின்றனர்.

சுருக்கெழுத்து

சொற்பொழிவுகள் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நிலையான பணி ஆற்றப் பேருதவி செய்வது சுருக்கெழுத்து. தமிழ்ச்

சுருக்கெழுத்து முறை, இன்னும் போலீசாரின் உடமையாகவே இருந்து வருகிறது. தமிழில் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி உடையவர் குறைவாக இருந்ததால், தமிழறிஞர் பலரது பேச்சுக்கள் காற்றில் பறந்துவிட்டன. தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து முறை போதிய அளவு பரவாததால், தங்கள் பேச்சு பத்திரிகைகளில் வெளிவர வேண்டும் என்பதற்காகவே பலர் இன்றுங்கூட ஆங்கிலத்தில் பேசி வருகிறார்கள்.

போலீசாருக்காகவே தமிழில் சுருக்கெழுத்து முறை 1910-இல் அமைக்கப்பெற்றது. பிட்மன் முறைப்படி, சுருக்கெழுத்தைத் தமிழுக்கேற்ப ஆக்கியவர் வேலூரில் போலீசுப் பயிற்சிக் கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்த எம். சீனிவாசராவ் ஆவார். Tamil Shorthand Instructor

---

I don't know whether there is any vernacular half so difficult as Tamil from a Stenographer's point of view. The language is peculiar with its endless terminations of words and what is more, the language as spoken differs considerably from the written one. It was my ambition to tackle it in spite of difficulties and I have done what I could with the resources I had garnered for long as a result of my study of the various systems in vogue in America. It is heartening to learn that the Tamil Reporters in the Legislature at Madras who practise Mr. Srinivasa Rao's system have begun tc cooperate and improve the system.

—P. G. Subramnia Ayyar, Inventor of Shorthand in several Indian languages, in an article in the 1953 Official Souvenir of the Madras Shorthand Writers' Association.

(Diamond Jubsilee)

என்னும் இந்த நூல் இப்போது கிடைத்தற்கருமையாக இருக்கிறது. ராட்லரின் தமிழ் அகராதியைப் பக்கம் பக்க மாகப் படித்து, சொற்களின் ஒலி முறையை ஆராய்ந்து இந்நூல் எழுதப்பெற்றது.

பி. ஜி. சுப்பிரமணியஐயர் என்பவர் **தமிழ் சுருக்கெழுத்து போதினி** ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார். சட்டசபைத்தேவைக் கேற்ப மாறுதல்கள் செய்யப் பெற்றிருப்பது போலவே, அறிஞர்களுடைய பேச்சுக்களையும் தமிழில் சுருக் கெழுத்தில் குறிப்பதற்குப் பொருத்தமாக, சுருக்கெழுத்து முறை பற்றிய ஓரிரு நூல்கள் 1959-இல் வெளிவந் துள்ளன. மேனாடுகளில் போல, இங்கும் சுருக்கெழுத்துப் பயிலும் பழக்கத்தைச் சிறுவயதிலேயே புகட்ட வேண்டும் இத்துறைகளில் தமிழறிஞர்களும் அரசியலாரும் தமிழ்ப் புலமையுள்ள மாணவரும் ஆர்வங் காட்டுவார்களாக!

8. நாடகம்

"இலக்கியம் அனுபவத்தின் கனி; அதில்பிழிந்து எடுத்த சாறே நாடகம்." —மோலியர்.

நாடகம் தமிழ் மொழியோடு இணைந்து விட்ட ஒரு நற்கலை. தமிழ் என்று சொல்லும்போதே அது இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்று கலைப் பகுதிகளையும் உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. இப்படிப்பட்ட மூன்று பெரும் பிரிவுகளாக மொழியை வேறு யாரும் வகுத்ததில்லை. இது நமது தமிழ் மொழிக்கே உரிய தனிச் சிறப்பு. —டி. கே. சண்முகம்.

முன்னுரை

மக்கள் பொழுபோக்குக்காக நடத்தும் செயல் வகைகளில் நாடகமும் ஒன்று. காண்பவருக்கு வெறும் காட்சியாக மட்டும் இருந்துவிடாமல், அறிவுக்கு இன்பந் தருவது அதன் சிறப்பியல்பு.

உயர்ந்த படிப்பினைகளைக் கொண்ட நாடகங்கள் ஒரு சமுதாயத்தை மேம்பாடு அடையச் செய்யும். நாகரிகத்தை வளர்க்கும்; ஐம்புலன்களின் வாயிலாக அறிவைத் தரும்; அன்றாட வாழ்விலுள்ள தீய இயல்புகளின் கொடுமைகளையும் நல்லியல்புகளின் நலங்களையும் படம்பிடித்துக் காட்டும்; நிகழ்காலத்தை ஊடுருவிப் பார்க்கும். இத்தகைய நல்ல ஓவியங்களையே உலகெங்குமுள்ள மக்கள் ஆரவாரத்தோடு வரவேற்கிறார்கள். இந்த நூற்றாண்டில் இலக்கியத்திற்காகக் கொடுக்கப்பெற்ற நோபல் பரிசுகளில் பதினொரு பரிசுகள் நாடகங்களுக்கே வழங்கப்பெற்றுள்ளன,

பழங்காலமுதலே நாடகம் முத்தமிழில், ஒன்றாக இருந்துவந்திருக்கிறது. * சிலப்பதிகாரத்திற்கு, "முத்தமிழ்க் காப்பியம்" என்றும் பெயர் வழங்கி வருகிறது. அது நாடகமும் விரவியது. சிலம்பு நாடகப் பாணி—பாமுறை—நாடக அமைப்பு—உரையாடல்—ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் இவற்றைத் தன்னகத்தே பெற்று—சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. இடைக்காலத்தில், நாடகம் சமயப் பிரசாரத்திற்கு மிகவும் பயன்பட்டது. தெருக்கூத்துக்களில் அல்லி அரசியின் கதை, நல்லதங்காள் கதை, அல்லி அர்ஜுனா, சுபத்ரா பரிணயம், பவளக்கொடி, வள்ளி திருமணம் இவையாவும் பெயர்பெற்றவை. கட்டபொம்மன் கதையும், தேசிங்குராஜன் (தேஜ் சிங்கு) கதையும், தமிழகத்தின் புகழ்பெற்ற தெருக் கூத்துக்கள்; வரலாற்றுத் தொடர்புடையவை. அவற்றில் பாட்டுக்களே மிகுதியான இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆங்கில முன்மாதிரி

மேனாட்டுக் கல்வி பரவி வந்ததன்பயனாக ஷேக்ஸ்பியர், ரசீன், மோலியர் போன்ற பிறநாட்டு அறிஞர்கள் எழுதிய நாடகங்களைத் தழுவி எழுதப்பெற்ற தமிழ் நாடகங்கள் சென்ற நூற்றாண்டில் நடித்துக் காட்டப் பெற்றன.

ஷேக்ஸ்பியருடைய நாடகங்களை முன்மாதியாக வைத்துத் தமிழில் நாடகம் இயற்றிய முதல்வர் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை ஆவார்கள்; "மனோன்மணியம்"

---

* "நாடகம்" கிரேக்க மொழியிலேயே தொடங்கியது என்பாருமுளர்; இக்கூற்றின் உண்மை ஒருபுறமிருக்க, இம்மொழியில் நாடகங்கள் சிறந்து விளங்குகின்றன என்பதில் தடையில்லை. கிரேக்க நாடகங்களைப் பற்றி அறிய விரும்புவோர்க்கு, கீழ்க்காணும் நூல் பயன்படும்.

THE COMPLETE GREEK DRAMA (ed. by W. J. Oates and Eugine O'Neill) Random House—2 vols.

என்பதே அந்த நாடகத்தின் பெயர். லிட்டன் பிரபு என்னும் ஆங்கில அறிஞர் எழுதிய, "இரகசியப் பாதை" என்னும் கதையினைத் தழுவிச் செய்யுள் வடிவத்தில் (ஆசிரியப்பாவில்) இந்நாடகம் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது.

19–ஆம் நூற்றுண்டின் இறுதியிலேயே உரை நடையில் தமிழ் நாடகங்கள் தோன்றலாயின. நாடக இயல் என்ற இலக்கணத்தை வகுத்த பரிதிமாற் கலைஞர் 20–ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் புதுமையில்—வடமொழி நாடகங்களை அடிப்படையாக வைத்து—சில நாடகங்கள் எழுதினுர். அவர் எழுதிய "மானவிஜயம்", "ரூபாவதி", "கலாவதி" முதலிய நாடங்களில் செய்யுளும் உரை நடையும் கலந்து வந்துள்ளன. சிலவற்றில் அழகிய பழமொழிகளையும் எதுகை,மோனை, அழகு, அணி ஆகியவற்றையும் இனிமையான தமிழையும் காணலாம்.

கலைஞர் ஆனந்த குமாரசாமியின் தந்தையரான சர். முத்துக்குமாரசாமி என்பார் அரிச்சந்திரன் என்ற தமிழ் நாடகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கிருர். பிற் காலத்தில் நாடக நூல் எழுதிய ஏனையோருள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராயிருந்த கிங்ஸ்பரிஎன்பார் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர். விபுலாநந்த அடிகள், 'மதங்க சூளாமணி" என்ற அரிய நாடகத் தமிழ் நூலினை வெளியிட்டு அழியாப் புகழ்பெற்றுர். இவர் இயற்றிய ஏனைய நாடகப் பகுதிகள், புறநானூற்றில் ஒரு காட்சி, பாவலர் விருந்து, புத்தர் சரித்திரத்தின் ஒரு பகுதி ஆகியவை.

சம்பந்த முதலியார்

ஆங்கிலத்தில் கற்ற அறிஞர் சிலர் நல்ல தமிழ் உரை நடையில் நாடகங்கள் எழுதத் தலைப்பட்டனர். நாடகத்திற்கு இவ்வகையில் புத்துயிரளித்த பெருமை நீதிபதி

பம்மல் சம்பந்த முதலியாருக்கு உரியதாகும். பாட்டின்றிப் பேச்சாகவே நாடகம் அமையலாம் என்பதை உறுதிப் படுத்தியவர் இவரே. இவர், பேச்சு நடையாகவே நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். புராணங்களும் இதிகாசங் களுமே நாடக உலகில் நிறைந்து இருள் சூழ்ந்திருந்த போது சரித்திரம், சமுதாயம் ஆகிய நாடகங்களை எழுதி நடித்து நாடக உலகிலே ஒளி பரப்பியவர் இவரே ஆவார். இவருடைய நாடகங்களுள் தலைசிறந்தது, "மனோஹரன்" என்பது. இவர் எளிய நடையைக் கையாண்டிருப்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இவர் ஆங்கில நாடகங்கள் பல வற்றை மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். சமுதாய நாடகங் களைத் தமிழில் ஆக்கிய சிறப்பும் இவரைச் சேரும். இவர் 50-க்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். உரை நடையில் எழுதி அச்சிடப்பெற்ற முதல் நாடகம் இவர் எழுதிய "லீலாவதி - சுலோசனா" என்னும் நாடகமேயாம்.

மறுமலர்ச்சி

இந்த நூற்றாண்டில் நாடகம் எழுதியவருள் முக்கிய மானவர் ஜே. ஆர். ரங்கராஜு. இவர் எழுதியவற்றை நாடகமாக ஆக்கியவர் 'நாடக மறுமலர்ச்சித் தந்தை' என்ற சிறப்புப் பெயர்பெற்ற எம். கந்தசாமி முதலியார் (எம். கே. ராதாவின் தந்தை) ஆவார்.

பேராசிரியர் கா. நமச்சிவாய முதலியார் "கீசகன்", "பிரித்விராஜன்" என்னும் இரு நாடகங்களை இனிய தமிழ் நடையில் எழுதியுள்ளார். கரந்தைக் கவியரசு ஆர். வேங்கடாசலம் பிள்ளை செந்தமிழ் நடையில் எழுதி யுள்ள சிலப்பதிகார நாடகம், மணிமேகலை நாடகம் என்பன கற்றோர் உள்ளங்களைக் கவர்வனவாகும். திரு வனந்தபுரம் தி. இலக்குமணப் பிள்ளை எழுதியுள்ள நாட கங்களில் சிறுபகுதி உரைநடையில் இருக்கிறது. கு. சா.

கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுதிய, "அந்தமான் கைதி" என்னும் நாடகத்தின் கதைப்போக்கும் நடையும் நன்முக அமைந்துள்ளன. மறுமலர்ச்சி நாடகங்களுள் மேலும் சில குறிப்பிடத் தக்கவை; "வாழ முடியாதவர்கள்", "முள்ளில் ரோஜா", "தொழிலாளி", "கைதி", "எதிர்பாராதது", "பலிபீடம்", "தொழிலாளி", "சிறைச்சாலே", "மறுமணம்", "லங்கேசுவரன்" இவை மனித இயல்புகளைப் புதுமையான முறையில் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

1931-இல் 'தேசபக்தி என்ற தேசிய நாடகம் தமிழர் உள்ளங்களேக் கவரும் வகையில் டி. கே. எஸ். சகோதரர்களால் நடிக்கப்பட்டது. இது வெ. சாமிநாதசர்மா இயற்றியது ; பாணபுரத்து வீரன் என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பெற்றது.

சரசலோசனச் செட்டியார், சிவ. குப்புசாமிப் பிள்ளை ஆகியோரும் சில நாடகங்களை எழுதியுள்ளனர். சி. ஆர். மயிலேறு என்பார் ஷேக்ஸ்பியர் ஆக்கிய, "ஒதெல்லோ" என்ற நாடகத்தைத் தமிழில் வெளியிட்டுள்ளார். நாடகத் தொடர்பான கற்பனைக் கதைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார்; வானெலி நாடகங்ளிலும் நடித்துள்ளார். அ. மு. பரமசிவானந்தம் என்னும் தமிழ்ப் புலவர், 'இந்திய முதற் சட்டம்' என்னும் அரிய நாடக நூலை எழுதியுள்ளார். சுத்தானந்த பாரதியார் ஐம்பதுக்குமேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதியிருக்கின்முர். பேராசிரியர் கே. சாமிநாதன், வழக்கறிஞர் வி. சி. கோபாலரத்னம் ஆகியோரும் இளம் எழுத்தாளர் பலரும் நாடகவானில் நிலவுகின்றனர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் டாக்டர் கணபதிப் பிள்ளை, "இரு நாடகங்கள்" என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்.

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் 1867-1922

தமிழ் நாடக மேடை அழிந்துவிடாமல் காப்பாற்றிய பெருமை இப்பெரியாரைச் சேரும். இவருடைய நாடகங்களை நடித்த டி. கே. சண்முகம் அவர்கள் கூறுவது போல* :—

> சுவாமிகள் சுமார் நாற்பது நாடகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். நாடகத்திற்காக அவர் எடுத்துக் கொண்ட கதைககள் பெரும்பாலும் அம்மானைப் பாடல்களாக நம்முடைய தாய்மார்கள் சுவையோடு படித்து வந்த பழங்கதைகள்தாம்.
>
> அபிமன்யு சுந்தரி, பவளக்கொடி, சீமந்தனி, சதியநுசூயா, பிரகலாதன், சிறுத்தொண்டர், வள்ளி திருமணம், சத்தியவான் சாவித்திரி, சதிசுலோசன— இப்படி எல்லாம் நமக்குத் தெரிந்த நாடகங்கள். இவைகளைத் தவிர வடமொழி நாடகமாகிய மிருச்சகடியையும், ஷேக்ஸ்பியரின் ரோமியோ ஜூலியத், சிம்பலைன் ஆகிய நாடகங்களையும், மணிமேகலை, பிரபுலிங்கலீலை ஆகிய தமிழ்க் காப்பியக் கதைகளையும் சுவாமிகள் நாடகமாக்கி இருக்கிறார்.
>
> சுவாமிகளின் நாடகங்களில் வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், சந்தம், சிந்து, வண்ணம், ஓரடி, கும்மி, கலிவெண்பா, தாழிசை, கீர்த்தனை இப்படிப் பலவகைப்பட்ட பாடல்களும் சிறுபகுதி உரையாடல்களும் நிறைந்திருக்கும். அப்போது உரைநடை அதிகமாக வராத காலமாதலால், பெரும்பகுதி பாடல்களாகவே இருக்கும்.
>
> இப்பொழுதெல்லாம் அந்த நாடகங்களை நீங்கள் பார்க்க நேர்ந்தால், 'என்னையா! எடுத்ததற்கெல்லாம் பாட்டுத்தானா?' என்று கேட்பீர்கள்.

* நாடகக் கலை: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1959.

நாடகங்களில் பாட்டு மிகக் குறைவாகவே இருக்க வேண்டுமென்று கருதப்பெறும் காலம் இது.

வானொலி நாடகங்கள்

இப்போது வானொலியில் அடிக்கடி நாடகங்கள் ஒலி பரப்பப்படுகின்றன. இவை பொழுதுபோக்குக்காக எழுதப் பட்டவை. குறித்த நேரத்தில் முடிவடைய வேண்டிய திருப்பதால் அளவில் சிறியதாக இருப்பது இவற்றின் சிறப்பியல்பு. இக்காலத்து நாடகங்கள் அனைத்தையும் போல, வானொலி நாடகங்களும் உரைநடையிலேயே அமைந்துள்ளன.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாடகங்கள் அனைத்தும் மேடைமீதேறி நடிக்கப் பெற்றன. இப்போது வானொலி பரவி விட்டதால் நாடகத் துறையில் புதியதாக ஒரு கிளை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். மேடைமீது நிகழும் நாடகங்கள், நாம் காணும் நாடகங்கள்; வானொலி நாடகங்கள், நாம் கேட்கும் நாடகங்கள். அமெரிக்காவில் போல் நம் நாட்டிலும் டெலிவிஷன் என்னும் தொலைக் காட்சி பரவிவிட்டால் வானொலி நாடகங்களைக் கேட்பது மட்டுமின்றிப் பார்க்கவும் இயலும். அதன் பயனாய் இருவகை நாடகங்களுக்குமுள்ள வேறுபாடு நீங்கும். "நடிப்பதற்காக அல்ல" என்ற தலைப்புடன் வெளிவரும் நாடகங்களைப் படித்துத்தான் பயனடையலாம்; அதற்கு வேண்டும் கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் கேள்வி வாயிலாக— வானொலி நாடகங்களைக் கேட்டு — அந்நாடகங்களைச் சுவைக்கலாம்.

வானொலிக்காக எழுதும் நாடகங்களில் நடிகரின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கவேண்டும். இன்றி யமையாத நடிகர்களையே, நாடகம் எழுதும்போது பயன்

படுத்த வேண்டும். ஏராளமான குரல்கள் இருந்தால், நாடகத்தைக் கேட்பவர்களுக்கு யாருடைய குரல் என்று அறிவது கடினமாக இருக்கும். நாடகத்தில் பங்கு பற்றுவோர் அனைவர்க்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டுவதால், வானொலி நிலையத்தாரும் குறைந்த நடிகர்களுடன் அமைக்கும் நாடகங்களையே விரும்புவர்.

வானொலிக்கென்று நாடகம் எழுத முயலுவோர் தவறாது வானொலி நாடகங்களைக் கேட்பது நலம் பயக்கும். நாடகத்தைக் காட்சிகளாகப் பிரித்து அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாதது. 500 சொற்கள் உள்ள ஒரு கதையை முதலில் அமைத்துக்கொண்டு, பிறகு அந்த நாடக நிகழ்ச்சியின் கால அளவுக்குத் தகுந்தபடி அதை எழுத வேண்டும். குறித்த நேரத்தில்தான் ஒரு நிகழ்ச்சி முடிவடைய வேண்டும் என்பதற்காக வானொலி நாடகங்களில் தேவையில்லாத உரையாடல்களைச் சேர்ப்பது சரியன்று.

ஓரங்க நாடகங்கள்

வானொலி நாடகங்கள்—பெரும்பாலானவை—ஓரங்க நாடகங்களேயாகும். மக்களுடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்ச்சிகள் மிகுதியாக இருப்பதால் நாடகத்தைப் பார்க்க அவர்களுக்குச் சிறிதளவுதான் ஓய்விருக்கிறது. நீண்ட நாடகங்களைப் பார்க்கும் பொறுமையும் இக்காலத்தவர்க்கு இல்லை. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகச் செயலாளரும், தமிழ்க் கலைக் களஞ்சிய ஆசிரியருமான பெரியசாமித் தூரன் ஓரங்க நாடகங்கள் சிலவற்றை எழுதியிருக்கிறார். நகைச் சுவை அரசர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் தமிழ்நாடெங்கும் நடத்தி வந்த "கிந்தனார்," "ஐம்பதும் அறுபதும்" முதலிய ஓரங்க நாடகங்கள் தமிழர் உள்ளங்களைக் கவர்ந்தவையாகும். அவை இனிய எளிய தமிழ்நடையில்

சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மக்கள் உள்ளங்களில் பதியச் செய்தவை.

"சுகி" என்னும் புனைபெயர் கொண்ட எழுத்தாளர் நாடகங்களும் இயற்றியுள்ளார். "காதல் பலவிதம்" என்பது இவரெழுதிய ஓரங்க நாடகங்களுள் ஒன்று இலக்கியத்தைப் போலவே, வாழ்க்கையும் பல கோணங்களை உடையது என்பதை ஆசிரியர் இந்நாடகத்தில் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள்

பிறமொழி நாடகங்கள் தமிழில் அண்மையில் மிகுதியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. வடமொழியில் நாடகம் தலைசிறந்து விளங்குவதாக அம்மொழி அறிவுடையோர் சொல்லுகின்றனர். வடமொழியின் சிறப்பைப்பற்றி நாள்தோறும் பலர் பிரசாரம் செய்து வந்தபோதிலும் பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார், மறைமலை அடிகளார் போன்ற சிலரே வடமொழியிலுள்ள நாடக நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இவ்வாறு தக்க புலமை உடைய தமிழ் அறிஞர் மொழி பெயர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டால், வேற்றுமொழி நாடகங்களைத் தமிழ் மட்டும் அறிந்தாரும் சுவைக்க இயலும்.

தமிழ்நாட்டு மக்களைக் கவர்ந்த முற்போக்கு நாடகங்களில் ப. நீலகண்டன் எழுதிய 'முள்ளில் ரோஜா', 'நாம் இருவர்,' எஸ். வி. சகஸ்ரநாமம் எழுதிய பைத்தியக்காரன்; ரா. வேங்கடாசலம் எழுதிய பெண், மனைவி; நாரண துரைக்கண்ணன் எழுதிய உயிரோவியம்; நா. சோம சுந்தரம் எழுதிய இன்ஸ்பெக்டர்; திருவாரூர் தங்கராசு எழுதிய ரத்தக்கண்ணீர்; எஸ். டி. சுந்தரம் எழுதிய மனிதனும் மிருகமும், 'கல்கி' கிருஷ்ணமூர்த்தியின் கள்வனின் காதலி முதலியவற்றையும் குறிப்பிடலாம்.

அண்ணுதுரை

நாடகத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுள் டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள், எம். ஆர். ராதா, சி. என். அண்ணுதுரை ஆகியோர் தமிழ் நாடகக் கலை மறுமலர்ச்சி பெறப் பாடுபட்டு வருகின்றனர். அண்ணுதுரை பல நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். தங்கு தடையின்றி வேகமாக வரும் நடையும், அடுக்குச் சொற்களும் இவர் நாடகங்களில் மிகுதியாயிருப்பவை எனலாம். இந்நாடகங்களில் முக்கியமானவை "வேலைக்காரி," "ஓர் இரவு." "நீதி தேவன் மயக்கம்" என்பவை. வேலைக்காரியில் சொற் சாதுரியமான உரையாடல்கள் மிகுதி ; ஓர் இரவு, கதைப் பின்னல் மூலம் விறுவிறுப்பு நிறைந்தது. இந்நாடகங்களின் உரைநடை உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறது ; சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைத் தருவதும் அவற்றின் சிறப்பியல்பு. இந்நாடகங்களின் தமிழ்நடை அனைவரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நல்ல தமிழ்நடை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. நடிகவேள் எம். ஆர். ராதா என்பவர் காட்சி, ஒப்பனை, விளக்கு, ஆடை, இசை இன்றியே அன்ருடச் செய்திகளை வசனமாக வைத்துக்கொண்டு, "ரத்தக் கண்ணீர்" போன்ற பிரசார நாடகங்கள் நடத்தி வெற்றி பெற்றிருக்கிருர். நடிப்பின் இன்றியமையாமையை இவரது நாடகங்களில் காண்கிரும். இவரது தமிழ்நடை பாமர மக்கள் உள்ளத்தை மிகவும் கவர்வதாகும். ஆனல், இந்த நாடகங்கள் சிலரைப் புண்படுத்துகின்றன.

டி. கே. எஸ். குழுவினர் சிறந்த முறையில் நாடகங்கள் நடத்தியும், நாடகக் கழகம் அமைத்தும், நாடக நூல்களுக்குப் பரிசு வழங்கியும் நாடகக் கலையின் மறுமலர்ச்சிக்குப் பேருதவி புரிந்துள்ளனர். இவர்தம் நாடகங்களை, "காணுத கண் என்ன கண்ணே, கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தம் கண் என்ன கண்ணே" என்று சொல்லலாம்.

காதல் நாடகங்கள்

காதலையே சிறப்பாக வைத்து நாடகம் எழுதுவதில் வல்லுநராக விளங்குபவர் காதல் ஆசிரியர் அரு. இராம நாதன். இவர் டி. கே. எஸ். குழுவினர் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் பரிசு பெற்றவர். இவர் நகைச்சுவை நிறைந்த நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இவருடைய நாடக நூல் களுள் வானவில் என்ற சமூக நாடகம் மிகச் சிறப்பானது. பெண்ணின் வாழ்க்கையே ஒரு வானவில். வானவில்லில் பல நிறங்களும் கலந்திருப்பதுபோல், அவள் வாழ்க்கையி லும் காதல், கடமை, தாய்மை, பாசம், தியாகம் என்ற பல உணர்ச்சிகளும் கலந்தேயிருக்கும் என்ற கருத்துப்பட ஆசிரியர் இந்நூலில் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய ராஜ ராஜ சோழன் என்ற நாடகம், தமிழ் நாடகக் கலைக்குக் கடந்த சில ஆண்டுகளில் புத்துயிரளித்த பெருஞ் சிறப் புக்கு உரியது. வரலாற்றுச் சிறப்பைத் தெரிவிப்பதோடு, மொழியார்வத்தையும் வளர்க்கும் இத்தகைய நாடகங் களைத் தமிழ் மக்கள் வரவேற்று மகிழ்வதில் வியப் பொன்றுமில்லை.

புதுமுறை நாடகங்கள்

பொய்யான வேடிக்கைக் கதைக் கூத்துக்களும் (FARCE) தமிழ் மொழியில் இயற்றப்பட்டிருக்கின் றன. நாடக அரங்கில் ஆடத் தகுந்தவையும், அறையி லிருந்து படிக்கத் தகுந்தவையும் உண்டு. "நடிப்பதற்காக அல்ல" என்ற தடை ஆணையோடு, தூய தமிழில், சில நாடகங்களும் நூல் உருவில் வெளிவந்துள்ளன. படிப்ப தற்காகவே எழுதப்பட்டிருப்பதால் இவற்றில் நடை சிறப் பாக உள்ளது. இவற்றுள் ஒன்று, "மனைவியின் உரிமை" என்ற நூல்; இதன் ஆசிரியர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் சென்றகாலத் தமிழ் மொழியின் தூய்மை, வருங்

காலத் தமிழ் மொழியின் செம்மை, நிகழ்காலத் தமிழ் மக்களின் மொழியறிவு இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு இலக்கிய நடையில் எழுதியுள்ளார்.

படிப்பதற்கென்றே நாடக நூல்கள் எழுதப்பட்டு வருவது வரவேற்கத்தக்கது. ஏன் எனின், வேற்று மொழி களிற் போலத் தமிழில் நாடக நூல்களை வாங்கிப் படிப் பவர் மிகுதியாயில்லை. கதை நூல்களைப் போன்று நாடக நூல்கள் விற்பனையாவதில்லை. டி. கே. எஸ். குழுவினர் நடித்த "மனிதன்" என்ற நாடகத்தைப் பல்லாயிர மக்கள் கண்டு களித்துள்ளனர். ஆனால், இந்த நாடக நூலை வாங்கு பவர் ஒரு சிலரேயாவர். இந்த நிலை மாறினால்தான் சமூகத் தின் நிலையை உயர்த்தும் நோக்கத்தோடு காலத்திற்கேற்ற கருத்துக்களும் கலையழகும் நிறைந்த நாடகங்களை எழுதத் தமிழறிஞர் முன்வருவர்.

டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள் "தமிழ்ச் செல்வம்" என்ற நாடகத்தையும் நடித்துள்ளனர். பிறர் அறியாது மறைந்துகிடந்த தமிழ்ச் செல்வங்களை மக்கள் மன்றத்தில் நடித்துக் காட்டும் இப்புதிய முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள், புறநானூறு, அகநானூறு இவற்றில் ஊடுருவிச் செல்லும் சிறந்த கருத்துக்களின் விளக்கமே இந்த நாடகம். இதை கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் தொகுத்துள்ளார்.

இந் நாடகத்தின் ஒரு பகுதி வருமாறு :—

தலைவன் : ஆருயிரே, என்மீது வீணாகக் குற்றம் சொல்லாதே. நான் எந்தப் பெண்ணையும் கண் ணெடுத்தும் பார்த்ததில்லை. பிரிந்ததுமுதல் இது வரை **உன்னையே நினைத்துக்கொண்டு ஓடோடி வந்திருக்கிறேன் கண்ணே!**

தலைவி : என்ன! என்ன! என்னை நினைத்துக்கொண்டு வந்தீர்களா ?

தலைவன் : ஏன்ன இது! மீண்டும் அழுகிருயே ?

தலைவி : என்னை ' நினைத்தேன் ' என்ருல் என்ன பொருள்? நினைவு என்பது எப்பொழுது வரும் ? மறந்த பிறகுதானே ? நீங்கள் என்னை மறந்து விடுவீர்கள்; அப்புறம் திடீர்திடீரென்று நினைப்பு வரும்.—அப்படித்தானே. மறக்காமலிருந்தால் நினைப்புக்கே இடமில்லையே ? என்னை மறந்த சமயத்தில் யாரை நினைத்தீர்களோ ?

தலைவன் : அடி அன்னமே! உன்னை மறப்பதா? அது என் உயிரையே மறப்பது போலல்லவா ? உலகில் உன்னையே நான் அதிகமாக நேசிக்கிறேன் என்பது உனக்குத் தெரியாதா ?

தலைவி : உன்னையே அதிகமாக நேசிக்கிறேன் என்ருல், கொஞ்சமாக நேசிப்பது யாரையோ ? அவர்கள் எத்தனை பேரோ ? எங்கிருக்கிருர்களோ ?

தலைவன் : தங்கமே ! இப்படிக் குற்றம் கண்டுபிடித்தால் நான் என்ன செய்வது ? என் உள்ளத்தில் உன் ஒருத்திக்குத்தானே இடமுண்டு. இந்த உடலில் உயிர் இருக்கிறவரையில் இந்தப் பிறவியில் நான் உன்னைக் கைவிட மாட்டேன்.

தலைவி : கண்ணுளா, இந்தப் பிறவியில் என்னைக் கைவிடுவதில்லை என்று சொன்னீர்களே ! அப்படியானுல் அடுத்த பிறவியில் யாரை அடையத் தவம்செய்கிறீர்களோ ?

''பச்சையப்பர்'' என்ற நாடக நூலினை டாக்டர் வரதராசனுர் இயற்றியுள்ளார். இது அங்கமே இல்லாத நாடகம். இவருடைய நாடகங்களிலும் நாவல்களிலும், இவர்

ஆங்கில முறையைத் தழுவிச் சில சொற்களைப் புது முறையில் எழுதி வருகிறார். சான்று :

எழுந்திரு' மா.
யாரு' டா.

"பச்சையப்ப"ரில் காட்சி 7-இல் சில இடங்களில் ஆங்கிலத்தை ஆசிரியர் அப்படியே தந்திருக்கிறார். உரிய பகுதிகளின் கருத்தைத் தமிழிலும் தந்திருந்தால், ஆங்கிலம் அறியாத மக்களும் படித்துப் பயனடையலாம். இந்த நூலைப் படித்தபோது, முஸ்லீம்கள் சிலர் அறபுத் தமிழ் (ARAB TAMIL) எழுதுவது என் நினைவுக்கு வந்தது. இது தமிழ் மொழியை அறபு எழுத்துக்களால் எழுதுவதாகும். இந்த நூல்களை அறபு எழுத்துத் தெரியாத தமிழர் படித்தறிய முடியாது.

தமிழ்நாட்டில் நாடக மேடைகள் புராணக் கதைகளில் பிறந்தன ; நாடோடிக் கதைகளில் தவழ்ந்தன ; சமூகக் கதைகளில் நடமாடின ; இப்போது அரசியல் பிரசாரம் செய்து வருகின்றன. இந்த மாறுதல்களில் வியப்பொன்றுமில்லை; ஆனால், நாடகத்தின் நோக்கம் எதுவாயிருப்பினுஞ் சரி, கலைச்சுவை குன்றலாகாது.

முடிவுரை

நாடகத் துறைபற்றி அறிஞர் பலரின் கருத்தோவியங்கள் தாங்கிய அழகிய இதழ் ஒன்றைப் பம்பாய்த் தமிழ்ச் சங்கத்தார் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இதுபோன்ற முயற்சிகள் பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கவை. இந்த இதழில் ஒரு கட்டுரையில் "அகிலன்" எழுதியிருப்பதுபோல, "மொழிப் பற்றும் நாட்டுப் பற்றும் கொண்ட எழுத்தாளர்கள், நடிகர்கள், அரசாங்கம் இவ்வளவும் இருந்தால்தான் நாடக

இலக்கியம் நம்மிடம் உயரும். அப்போதுகூட எல்லா நாடகங்களுமே இலக்கிய நாடகங்களாக இராது; அது அவசியமுமில்லை. நாடகத் தோட்டத்தில் சில வாடாமலர் களும் பூக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் ஆசை."

'நாடகக் கலை' என்ற நூலில் நடிகர் அவ்வை டி. கே. சண்முகம் தமிழ் நாடகக் கலையின் வளர்ச்சி வரலாற்றை யும் நடிகனின் தகுதிகளையும் மிக விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ஆராய்ந்துள்ளார். 1935 வரையிலும்கூட தமிழ் நாடகம் என்பது பெரும்பாலும் பாடலாகவே அமைந்திருந்ததை அவர் கீழ்க் கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் :—

'அதோ கேளுங்கள் சபையோர்களே! இப்படி யாகத் தானே அரிச்சந்திர மகாராஜனுகப் பட்டவன் நாடு நகர முதலானதுகளை விசுவாமித்திர முனியிடம் கொடுத்துவிட்டுக் காசிக்கு வரும் வழியில் அநேக துயரை யடைந்து காசிநகர்க் கோபுரந் தோன்றக் கண்டு தன் பத்தினிக்குத் தெரிவித்துக் கரங் கூப்பித் தொழுகிறவிதங் காண்பீர்கள் கனவான்களே!'......

இதுதான் பழங்கால நாடக வசனம். இதற்குப் பொது வசனம் என்று பெயர். நாடக விளக்கத் துக்காகக் கட்டியக்காரன் இதைப் பேசுவான். இவ் வாறு பேசப்படும் நீண்ட பொது வசனங்களைத் தவிர பெரும்பாலும் பாடல்கள்தான். பண்டைக் காலந் தொட்டு நாடகத் தமிழ் இசைத் தமிழோடு சேர்ந்தே வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

அபூர்வமாகச் சில இடங்களில் பாடலின் கருத்தை யொட்டி வசனமாகவும் சில வரிகள் பேசுவதுண்டு.

'கேளாய் பெண்ணே சந்திரமதி! லோகத்தி லுள்ளவர்கள் செய்யும்படியான சகல பாவங்களை

யும் போக்கத் தக்கதாகிய திவ்ய மகிமை பூண்ட இந்தக் காசி நாடு வந்தோம் பாராய் பெண்ணே!'

அவ்வளவுதான். உடனே, 'கரங்குவிப்பாய் மயிலே, இதோ காசி காணுது பார் குயிலே' என்று மீண்டும் பாடத் தொடங்கி விடுவான் அரிச்சந்திரன்.

இதுகாறும் கூறியவற்றை நோக்க, தமிழ் நாடகம் பல துறைகளிலும் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை அறியலாம். ஆனால், நாடகத்தைக் காண்பவரின் குறைகளை அவர்களுக்கு வலியுறுத்தும்படி நாடகம் எழுதும் சிறந்த முறையைத் தமிழ் நாடக ஆசிரியர்கள் மிகுதியாகக் கையாளவில்லை. உலகியலில் மக்களிடையே காணப்படும் வேண்டாத குணப்பண்புகளை எடுத்து நன்கு புலப்படுத்திச் சிரிக்கவைத்துக் கண்டிக்க அவர்கள் முன்வர வேண்டும். சீரிய கருத்துள்ள நாடகங்களால் சிந்திக்கும் ஆற்றல் மக்களிடையே பெருகுவதாக.

நமது நாடகங்களில் காட்சியமைப்புக்கள் குறைந்து கதை அம்சம் பெருக வேண்டும். திரையே இல்லாமல் காட்சியே இல்லாமல் வெறும் நடிப்புள்ள நாடகங்களும், அயல் நாடுகளில் நடிக்கப்படுகின்றன. தமிழிலும் இத் தகைய நாடகங்கள் வெளிவர வேண்டும்.

நமது நாட்டில் நாடகக் குழுக்கள் பல இடங்களுக்குச் சுற்றுலாச் செல்லும்போது, எல்லா இடங்களிலும் குறிப்பிட்ட சில நாடகங்களையே நடித்து வருகின்றன. பிரிட்டிஷ் நாடகக் குழு ஒன்று **1950-51** இல் இந்தியாவுக்கு வந்தது. அக் குழுவினர் நம் நாட்டில் சுற்றுப்பயணஞ் செய்தபோது, அந்தந்த நகரங்களிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் அந்த ஆண்டில் பாடமாக இருந்த (ஷேக்ஸ்பியர்) நாடகங்களையே நடித்துக் காட்டினர்.

ஆங்கிலத்தில் வெளிவருவதைப்போலச் சமுதாயத்தை ஒட்டிய குடும்ப நாடகங்கள், நல்ல தமிழ் நடையில் வெளி வருதல் வேண்டும். இவை காலக் கண்ணுடியாக விளங்கும்.

பாரிசு நகரத்திலும் மேல்நாடுகளில் ஏனைய நகரங்கள் சிலவற்றிலும் சிறந்த நாடக அரங்குகளை ஆங்காங்குள்ள நகராண்மைக் கழகங்கள் தம் செலவில் கட்டியுள்ளன. தமிழகத்திலும் நகராண்மைக் கழகங்கள் நாடகக் கலைக்கு உதவி புரிய முன்வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். 75 லட்சம் ரூபாய் செலவில், டில்லியில் ஒரு **தேசீய நாடக அரங்கம்** அமைக்கப்படவிருக்கிறது. நாட்டின் பல இடங்களில் நாடக அரங்குகள் அமைக்க, கவி இரவீந்திரர் நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி அரசாங்கமே ஏற்பாடு செய்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

9. திரைப் படங்கள்

நாடகமும் திரைப் படங்களும்

நாடகத்தை நடிக்கும்போது, உரிய ஊரிலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலுமுள்ள மக்கள் மட்டுமே அதைக் கண்டு களிக்க இயலும்; பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் நாடகத்தைக் கண்டு மகிழவும் நாள்தோறும் நடித்து நடித்து, நடிகரின் உடல் நலிவடைவதைத் தடுக்கவும், இப்போது நாடகங்கள் படமாக எடுக்கப்பெற்று வருகின்றன.

கலையும் பணமும்

அமெரிக்காவில் திரைப்படம் எடுக்கும் முதலாளி ஒருவர், பெர்னார்டுஷா எழுதிய நாடகம் ஒன்றைப் படம் பிடிக்க விரும்பினார். நாடகத்தின் உரிமையைப் பெறுவதற்காக அவர் ஷாவுக்குக் கடிதம் எழுதினார். இவ்வளவு பணம் வேண்டும் என்று ஷா கண்டிப்பாகச் சொன்னார். பட முதலாளி, அந்தத் தொகையில் ஒரு பகுதியையேனும் குறைக்க முயன்றார். தொகையைச் சிறிது குறைத்தால் தான் தாங்கள் வாங்க இயலுமென்று குறிப்பிட்டு மீண்டும் ஷாவுக்கு எழுதினார். அக்கடிதத்தில், "தாங்கள் உரிமை தந்தால், பெருந்திரளான மக்களுக்குத் தங்கள் நாடகங்களைப் பார்க்கும் பேறு கிடைக்கும்; " தாங்கள் கொடுக்கவில்லையென்றால், அத்தகைய வாய்ப்பு அவர்களுக்கு எங்கே ஏற்படப்போகிறது ? அது படமாக வெளிவருமாயின், கலையுலகுக்கும் பெருந்தொண்டாக விளங்கும்" என்று பாராட்டியிருந்தார். ஷா, அவ்வளவு எளிதில் மசிகிற

வரா? "தாங்கள் கலையையே பெரிதாகக் கருதுகிறீர்கள். நான் பணத்தையே பெரிதாகக் கருதுகிறேன். என்ன செய்வது!" என்று பதில் எழுதிவிட்டார்.

படம் எடுப்பதில் அமெரிக்காவுக்கு அடுத்தபடி, இந்தியாவே சிறந்து விளங்குகிறது. இந்தியாவில் உருவாகும் படங்கள், இந்தி மொழிக்கு, அடுத்தபடியாக மிகுதியான படங்கள் தமிழ் மொழியில் எடுக்கப்படுகின்றன. எனவே, பொதுமக்களுடைய தமிழ் அறிவை வளர்ப்பதற்கோ அல்லது கெடுப்பதற்கோ திரைப்படம் பேராற்றல் பெற்றிருக்கிறது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்வரையில் திரைப்படங்களில் பாட்டு மிகுதியாக இருந்தது. "35 பாட்டுக்கள் இப்படத்தில் உள்ளன" என்று விளம்பரம் செய்த காலமும் உண்டு. இப்போது திரைப் படங்களில் பாட்டுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது. "வசனம்" சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறதா என்பதைப் பொதுமக்கள் கூர்ந்து ஆராய்ந்து வருகின்றனர். "வசனம்" எழுதியவர் யார் என்று கேட்பது, தமிழ் மக்களிடத்தில் வழக்கமாகி விட்டது. "வசனம்" நன்றாக இருந்தால் அதை மனப்பாடம் செய்வதற்காக, மீண்டும் மீண்டும் ஒரு படத்தைப் பார்க்கச் செல்லுவதும் இளைஞர்களுக்கு இயல்பாகி விட்டது. படம் பார்த்து முடிந்ததும், "பாட்டுப் புத்தகம்" மட்டுமின்றி "வசனப் புத்தக"த்தையும் கேட்டு விலைக்கு வாங்குவதையும் நாள்தோறும் பார்த்து வருகிறோம்.

'பேசும் படம்' என்னும் திங்கள் வெளியீட்டில் ஒவ்வோர் இதழிலும் ஒரு படத்தின் "வசனம்" வெளிவருகிறது. இந்த வசனங்களுக்காக, பழைய இதழ்களைப் பேணி வைப்பவா பலர். "சேற்றிலே செந்தாமரை இல்லையா? குப்பை

யிலே குண்டுமணி இல்லையா?" என்ற சொற்றொடர்களை மனனம் செய்து சொல்லும் அன்பர்கள் மிகப் பலர் உளர். வசனத்தால் புகழ் அடைந்த படங்களுள் கண்ணகி, மந்திரி குமாரி, வேலைக்காரி, காதலி, ஓரிரவு, பராசக்தி முதலியன சில. "வசனம்" எழுதிப் புகழ்பெற்றவர்களுள் எஸ். டி. சுந்தரம், சக்தி டி. கே. கிருஷ்ணசாமி, ஏ. எஸ். ஏ. சாமி, இரா. வேங்கடாசலம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 'வாழ்க்கை' எனும் படத்திற்கு வசனம் எழுதிய ப. நீல கண்டன் "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வர்......" என்ற குறளை இடையே சேர்த்திருக்கிறார்; பொது மக்களிடம் அரிய இலக்கிய மேற்கோள்களைப் பரப்பும் இத்தகைய முயற்சிகள் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கவை. திரைப்பட வசனங்களில் புரட்சியான நடையைக் கையாண்டவர் என்று சொல்லத்தக்கவர் "இளங்கோவன்." அண்ணாதுரை, மு. கருணாநிதி ஆகியோர் வசனம் எழுதிப் பெரும்புகழ் அடைந்துள்ளனர். அண்ணாதுரையின் வசனம் கருத்துக்கள் நிறைந்தது; சொல்லமைப்புக்களில் சிறந்தது. கருணாநிதியின் வசனம் இளமையின் துடிப்புக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவது. உள்ளத்தைத் தொடும் உணர்ச்சி மிகுந்த உயிருள்ள நடையை அவர் எழுத்துக்களில் காண்கிறோம். கதைக்கு ஏற்றபடி வசனம் அமைப்பதிலும் அவர் இணையற்று விளங்குகிறார். சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், அண்ணாதுரை, கருணாநிதி ஆகியோரின் வசனங்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்பவர் மகிழும் படியும், ஏற்றுக்கொள்ளாதார் வெருளும்படியும் அமைந்துள்ளன!

வசனம் எழுதுபவர் தம் விருப்பப்படி எழுதப் படம் எடுப்பவர்கள் இசையவேண்டும்; அவர்களுக்குப் பெரு மதிப்புத் தரவேண்டும்; அப்போதுதான் படம் சிறப்பாக உருவாகி மக்களின் ஆதரவைப்பெறும் என்று இத்தாலியில்

படத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள அறிஞர் ஒருவர் கூறி யிருக்கிறார்.*

வசனத்தின் சிறப்பு, நடிகர்கள் அதைச் சொல்லு வதில்தான் இருக்கிறது. தமிழ்ப் படங்களில், சொற்களை உச்சரிப்பதைப்பற்றி ஒருவரும் அக்கறை காட்டுவதில்லை. இந்நிலை மாறவேண்டும். படங்களில், நல்ல உச்சரிப்பைக் கேட்டால் அன்றாட வாழ்வில் நன்றாக உச்சரிக்கும் பயிற்சி மக்களுக்கு ஏற்படும்; மொழிப்பற்று உண்டாகும். அது மட்டோ? தமிழ்ப் படங்களைப் பார்க்கும் பிறமொழி யாளரும் தமிழ் மொழியை அறிந்துகொள்ள, தமிழ்ப் படங்கள் உதவும். சான்றாக, சிங்களவர் தமிழ்ப் படங் களையே பார்த்து மகிழுகின்றனர்; எனவே நமது படங் களில் பேசப்படும் தமிழைத்தான் அவர்கள் கற்றுக் கொள்ள இயலும். (தமிழ்ப் படங்களைப் பின்பற்றியே சிங்களவர்கள் நாடகங்கள் அமைத்து நடிப்பது வழக்கம்.)

திரைப்படங்கள் எடுக்கப்படும் ஆலிவுடில் உச்சரிப்புச் சரியாக இருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க, அலுவலர்கள் உள்ளனர்.‡ இந்த அமைப்பிலும். தமிழில் படம் எடுப் பவர்கள் ஆலிவுட்டைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பது நமது விருப்பம்.

---

* A certain similarity of outlook between director and script-writer is imperative......It is my considered opinion that it is essential, in the interests of the future of the Cinema, that script-writers should enjoy greater prestige and respect, and work in conditions assuring them greater creative independence.

—*Alessandro Balsetti. Italian Director.*

‡ The President of the Hollywood Directors' Guild is a very charming woman; she teaches new-comers or even the stars how to speak; in other words, she corrects their diction and speech. —Raj Kapoor in his "HOLLYWOOD DIARY" in FILM-FARE, Bombay, issue dated 14—11—1952.

வசனம்வரைபவர்களில் பெரும்பாலோர் பிறர் எழுதிய கதைகளை ஒட்டியே தம்முடைய வசனத்தை எழுதுகின்றனர்; இந்தியப்படங்களில் வங்கமொழிப் படங்களிலேயே சிறந்த கதைகள் உள்ளன. தமிழில் நல்ல கதைகளும் படமாக எடுக்கப்படும் முயற்சி தொடங்கியிருக்கிறது. தலைசிறந்த பல கதைகள் படமாக வெளிவரவேண்டுமென விரும்புகிறோம். தக்க கதைகள் கிடைத்தில என்று படத் தொழிலில் முனைந்துள்ளோர் குறை கூறி வருகின்றனர்.* இக்குறையைப் போக்கும் முறையில் காலத்துக்கேற்ப புதிய கதைகளை எழுதித் தமிழ் எழுத்தாளர் திரைப் படங்களின் வாயிலாகவும் தமிழ் வளரத் துணை புரிய வேண்டுமெனக் கனவு காண்கிறோம்.

வசனங்கள் முன்னைவிட இப்போது கவர்ச்சியாக அமைந்துள்ளன. சிறந்த கருத்துக்களைச் சுருங்கிய அளவில் வெளிப்படுத்துவதே வசனம் எழுதுபவர்களின் குறிக்கோளாக இருந்து வருகிறது. கேட்பவர்களின் கருத்தை—தொடக்க முதல் இறுதிவரை—ஒருநிலையாக ஈர்க்கும் நகைச்சுவையும் சொல்லோட்டமும் வசனங்களின் சிறப்பியல்புகளாக உள்ளன. சொல்ல விரும்பும் கருத்துக்களை ஓரளவே நேரடியாக வெளிப்படுத்தி எஞ்சியவற்றைச் சூழ்நிலையால் மறைமுகமாகப் புலப்படுத்துவது திரைப்பட வசனத்தில் வழக்கமாகிவிட்டது. உவமைகள்

* Stories and not stars make a film great I think India is lacking in contemporary writers. The producer cannot all the time be digging into the works of old writers to search out his themes Strong themes are lacking because there is no one to write them. That is why the producers go in for fantastic nonsense filled with sex. There is nothing else to take its place. —Dilip Kumar in an interview to CEYLON PICTURE-GOER, September, 1952.

மிகுதியாகக் கையாளப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் கானல்வரியில் சில இடங்களில் வருவதுபோல, ஒரு கருத்தை வலியுறுத்த "ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வருதலை"த் திரைப்படக் கதைகளில் காண்கிறோம். இரு பொருள் தரும் சொற்களைப் பயன்படுத்துவது நகைச் சுவை பயக்கிறது ; ஆனால் அவற்றுள் ஒரு பொருள் கீழ்த் தரமாக இருப்பதைக் குறிப்பிடாமலிருக்க இயலவில்லை. ஒரு நடிகர் ஒரு சொற்றொடரைத் தொடங்குவதும் அதை மற்றொருவர் முடிப்பதும்—ஆஸ்கார் வயில்டு என்பவரைப் பின்பற்றி—தமிழில் வசனம் எழுதுவோர் வெற்றியாகக் கையாண்டிருக்கும் முறை. ஆங்கிலச் சொற்றொடர்களை இடையிடையே புகுத்துவதும் எதுகை மோனைக்காக வடசொல்லைச் சேர்ப்பதும் இத்தகையதே.

"டப்பிங்" (DUBBING)

"டப்பிங்" முறையில் உள்ள குறைபாடுகளையும் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவோம். "டப்பிங்" என்பது ஒரு மொழியில் எடுத்த படத்தையே பிற மொழியிலும் தனிப் படமாகப் பயன்படுத்துவதற்காக, பல மொழிகளை ஓரே நடிகர்களைக் கொண்டு பேசச் செய்வது ஆகும். இதிலுள்ள கோளாறினால், நீலக்கடல் (BLUE LAGOON), கௌரவம் (AAN) போன்ற படங்களில் வாய் அசைவது தெரிகிறதே தவிர, என்ன பேசுகிறார்கள் என்று தெரிவதில்லை. உரை யாடல் தமிழ் மக்களுக்கு விளங்கவில்லை. தமிழ்மொழியை நன்றாகத் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டே பேசச் செய்வது தான் சரியான முறை. இவ்வாறு செய்யாவிட்டால், படத் தொழில்—தமிழ்ப் பாட்டுக்களில் இந்தி மெட்டைப் புகுத்தியதோடு அமையாமல்—தமிழ் உரைநடையையும் கெடுக்க முயலுகிறது என்ற குற்றம் ஏற்படும்.

இசைக் கொலையையும் தமிழ்ப் படங்களில் இடையிடையே காணலாம். கீர்த்தனைகள் என்ற பெயரால் கண்டவாறு வெளிவரும் கேடான பாடல்களுக்குத் திரைப் படங்களில் இடம் தரும் வழக்கம் நீங்கவேண்டும்.

இக்காலத்து, திரைப்பட வசனங்களிலிருந்து இரண்டு மேற்கோள்கள் காண்க :

மோகனசுந்தரம்

பீமராவ் :—ஸார் !

மோகன முதலியார் :—ஸார் என்னய்யா ஸார் ? ஐயான்னு தமிழிலே அழகா சொன்னா என்னய்யா ?

பூபதி :—நீங்க உள்ளே வந்த வேளை, சமயம் சந்தர்ப்பம் தெரியாமெ விளையாடறது எப்படி யிருக்குன்னா ?

லீலா :—எப்படியிருக்கு ?

பூபதி :—வென் ரோம் வாஸ் பர்னிங் நீரோ வாஸ் பிடிலிங் என்ற மாதிரி.

லீலா :—அப்படின்னா ?

பூபதி :—அவ்வளவுதானா? ரோமாபுரி என்கிற நகரம் தீப்பிடிச்சு எரியும்போது, நீரோ என்றவன் நிம்மதியா பிடில் வாசிச்சுக்கிட்டிருந்தானாம்.

லீலா :—இங்கிலீஷிலே இவ்வளவு பெரிசை தமிழிலே சின்னதா, தாடிபத்தி யெரியச்சே பீடிக்கு நெருப்பு கேட்டாப் போலேன்னுவாங்க.

பராசக்தி

கதை வசனம்—மு. கருணாநிதி

குணசேகரன் ... வானத்தை முட்டும் கோபுரங்கள்; மானத்தை இழந்த மனிதர்கள்; உயர்ந்த மாளிகைகள்; தாழ்ந்த உள்ளங்கள்...வீரப் பெண்களை ஈன்றெடுத்த தங்கத் தமிழ்நாடே, நீ விபசாரிகளை வீதியில் திரியவிட்டு விழிகளை மூடிக்கொண்டது எப்போது? வந்தவரை வாழ வைக்கும் தங்கத் தமிழ்நாடே, நீ சொந்த நாட்டுக்காரனைச் சுரண்ட எப்போது கற்றுக் கொண்டாய்? சிங்கத் திருநாடே, சிலந்திக் கூடாய் எப்போது மாறினாய்?

*   •   •

முத்தெடுக்கப் போய் கிளிஞ்சல் பொறுக்கிய கதையாயிற்று. தங்கையின் வீட்டிலே களிப்புத் தவழும்; உற்சாகம் ஊஞ்சலாடும்; மகிழ்ச்சி தாண்டவமாடும் என்றெல்லாம் எண்ணி வந்தேன்; ஆனால் அங்கே வேதனை விளையாடிற்று.

10. செய்தித் தாள்கள்

இந்நூற்ருண்டில் நாள் இதழ்களும், வார, திங்கள் வெளியீடுகளும் மிகுதியாகப் பெருகியுள்ளன. நூல்களைப் படிப்பவர்களைவிட, இதழ்களைப் படிப்பவரே மிகப் பலராக இருக்கின்றனர். எனவே செய்தித் தாள்களில் தமிழ் உரைநடை எத்தகைய இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை ஆராய்வோம்.

ஓரளவு எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த மக்களிடையே அரசியல் உணர்ச்சியை எழுப்புவதற்காகப் பத்திரிகைகள் தோன்றின. இக்காரணத்தால் இவற்றில் பாட்டுக்கள் மிகுதியான இடம் பெறுவதில்லை; அரசியல் கருத்துக்களைத் தரும் செய்திகளும் கட்டுரைகளுமே சிறப்பாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

> " என்னை வசனம் மட்டும் நித்தமும் எழுதென்று
> சென்னைத் தினசரியின் ஆசிரியர் செப்புகின்ருர்
> பாட்டெழுத வேண்டமாம். பார்த்தீரா அன்னவரின்
> பாட்டின் பயனறியாப் பான்மையினை "

என்று சுப்பிரமணிய பாரதியார் தம் அனுபவத்தைப் பாடியுள்ளார்.

பேசுவதுபோல எழுதுவது

முன்னர்க் கூறியபடி, ஓரளவு எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்க்கெனவே அவை ஏற்பட்டபடியால், நாள் இதழ்கள் மக்களில் சிலர் பேசுகின்ற முறையைப் பின்

பற்றியே எழுதி வருகின்றன. பிறமொழிச் சொற்களும் இவற்றில் அளவுகடந்து காட்சி தருகின்றன. இதற்கு ஒரு காரணம் செய்திகள் வேற்றுமொழியில் கிடைப்பதாகும். அன்றாட அவசரத்துக்காக, உடனே ஒரு சொல்லைக் கண்டு பிடித்து அச்சிட்டு அச்சு நகல் சரிபார்க்கப்பட வேண்டும். எனவே, அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் தமக்குத் தோன்றிய (சில சமயங்களில் தவறான) கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்து வாராயினர். முன்னர் இவ்வாறு செய்ததற்கு நியாயம் இருந்திருக்கலாம். கலைச் சொற்கள் மிகுதியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கும் இந்நாளில் பொருத்தமற்ற கலைச் சொற்களையும் தவிர்க்கக்கூடிய சொற்களையும் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவது தமிழ் மொழியை வளப்படுத்துவதாகாது.

இலக்கணப் பிழைகள்

தமிழ் நாள் இதழ்கள் பலவற்றில் இலக்கணப் பிழைகளை நாள்தோறும் காணலாம். இதற்குக் காரணம் உரிய இதழ்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பலரின் புலமைக் குறைவேயாகும். ஆங்கில நாள் இதழ்களில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராக இருப்பவர்கள் ஆசிரியராக இருந்து வருகிறார்கள். அதுபோல, தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்து ஓய்வு பெற்றிருப்பவர்களைத் தமிழ் இதழ்களின் ஆசிரியராக யாராவது நியமிப்பார்களா? அந்த நன்னாள் அண்மையில் இல்லைபோலும்! ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் மொழி அறிவு மிக்கவரே பதவியிலிருந்து வருகின்றனர். ஆனால், தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் ஆசிரியர் குழுவில் இடம் பெற மொழி அறிவு என்னுந் தகுதி வேண்டுவதில்லை. ஏன், தமிழ்தானே... "ஈங்கிவற்றில் ஏதுமிலார் தமிழினிலே ஏடெழுதிப் பிழைக்க வந்தார்" என்று கூறுவது இவ்விடத்தில் பொருத்தமாகக் காணப்படுகிறது. கவிதை, நாடகம், பத்திரிகை, அச்சகம்—இவ்வாறு மொழித்துறை

யில் ஈடுபட்ட அனைவரும் "மொழிப் பயிற்சி" உடையவர் களாயிருத்தல் இன்றியமையாதது. பின்வரும் பாரதிதாசன் பாடலும் ஈண்டுக் கவனிக்கத் தக்கது:

"இலக்கணமும் இலக்கியமும் தெரியாதான்
[ஏடெழுதல் கேடுநல்கும்
தலைக்கணையில் நெருப்பிட்டுத் தலைவைத்துத்
[துயில்வதுபோல் பகைவனைப் போய்
நிலைப்புற்ற தமிழ் ஏட்டில் ஆசிரியனாக்குவது நீங்க
[வேண்டும்
கலைப்பண்பும் உயர்நினைப்பும் உடையவரே
[ஏடெழுதும் கணக்காயர்கள்!"

தமிழ் இதழ்கள் பலவற்றிலுள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றித் திரு. வி. க. குறிப்பிடுகையில்,

"தமிழைப்போல் உயர்ந்தமொழி
தரணியெங்கும் கண்டதில்லை
தமிழரைப்போல் மொழிக்கொலையில்
தலைசிறந்தோர் எவருளரே"

என்று உள்ளம் நொந்து, நெஞ்சம் குமுறி இடித்துப் பாடியிருப்பதும் நம் நினைவுக்கு வருகிறது.

ஆங்கில மொழியில் வெளிவரும் சிறந்த நாள்இதழ்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அதன் உரிமையாளர் **ஸ்டைல் புக்**(STYLE BOOK)* என்னும் ஒரு நூல் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இன்ன இன்ன சொற்களை எந்த எந்த இடங்களில் பயன் படுத்தலாம்? இலக்கணப் பிழைகளை எவ்வாறு தடுக்கலாம்? தி (THE) என்னுஞ் சொல்லை எங்கே சேர்க்கலாம்? எங்கே சேர்க்கக் கூடாது? என்பதையெல்லாம்

* STYLE BOOK gives Rules of Composition for the use of Editors, Copy Readers, Operators and Proof-Readers. Such books are not for sale, though copies usually may be obtained by persons interested.

இச்சிறு நூல் வரையறுத்திருக்கிறது. இந்நூலிற் கூறப்பட்டிருக்கும் வரம்புகட்கு உட்பட்டே ஒவ்வொரு நாளும் அந்த நாளிதழ் உருவாகிறது. தமிழ் இதழ்களுக்கும் இத்தகைய வரம்பு நூல் இன்றியமையாதது.

தமிழ் மொழியில் உள்ள இலக்கிய அமைதியை இலக்கண உருவமாக எடுத்துக்காட்டாமல், கசப்பான மருந்தைத் தேனில் குழைத்துத் தருவதுபோல, **பயிலுந் தமிழ்** என்னும் நூலில் ஆசீர்வாதம்—ஞானப்பிரகாசம் என்போர் தந்திருக்கிறார்கள். தமிழில் எழுத விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் இந்நூலைப் படித்துப் பயனடையலாம். இந்நூல், ஏனைய பல நல்ல நூல்களைப்போலவே, யாரால் எங்கு வெளியிடப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. 1952-இல் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிடப்பெற்றதாக மட்டும் ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது.

எல்லோருக்கும் விளங்கும் சொற்கள் இருக்க, பிற சொற்களே தமிழ் இதழ்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது வருந்தத் தக்கது. அனைவர்க்கும் பொருள் தெரிந்ததும் யாவரும் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதுமான **நாய்** என்ற சொல் இருக்க அதற்குப் பதிலாக **சுவாஹம்** என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி அதற்கு விளக்கம் தரும் முறையில் ''நாய்'' என்று பிறைக்கோடுகளுக்குள் (Within Brackets) அச்சிடுவது வேண்டப்படாதது. பழமையான ஒரு நாள் இதழில் இத்தகைய சொற்களைக் காணலாம். ஷேஷ்யம், மகஜர், ஜெயம், அபஜெயம், குஷி, சால்ஜாப்பு, சஹஜம், சிலாக்கியம், ஜரூர், முஸ்தீபு, அதிபர், பேஷ், பைசல், ஜவாப், ஷரத்து, பிரமுகர், ஆஜர், சம்பாஷணை, பக்ஷீஸ், பந்தோபஸ்து, பஜார், சௌக்கிதார், கிஸான், மேஸ்தூர், பர்தா, ரயத், சன்னது, சன்யாஸி, தாக்கீது, பக்ஷம், ஜம்பம், பக்ஞம், நீதி, ஜிகினு, வஜா, ரஜா, ஹானி, தேசப்

பிரஷ்டம், ரேஷன், ஹைகோர்ட்டு, மஹஜர் என்னுஞ் சொற்களையும் பல இதழ்களில் காணலாம். "குதிரை அக்கிர்ஸ்தானத்தில் வந்தது" போன்ற தலைப்புக்களையும் ஒரு தமிழ் இதழ் தருகிறது. உரிய தமிழ்ச் சொல் இல்லாத இடத்தில் பிறமொழிச்சொல்லை அருமையாகப் பயன்படுத்துவது தவறாகாது. சான்றாக "நகராண்மைக்கழகப் பெருந்துணைவேந்தர்" என்ற வாய்கொள்ளாத சொற்றொடருக்குப் பதிலாக "மேயர்" என்னுஞ் சொல்லைப் பயன்படுத்துவது நலம். ஆனால், இதை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு குதிரைக்கு குர்ரம் என்றால், ஆனைக்கு அர்ரம் என்ற அளவிற்குச் சொல்லலாகாது.

"வரவேற்புக்கு வந்தனம் கூறுகையில் டி. கே. சி. ஆனந்த பாஷ்யம் சொரிந்தார்" என்று ஓர் இதழில் ஒரு முறை குறிப்பிட்டிருந்தது. இன்னும்,

> "சாத்தூர்—கோவில்பட்டி ரோட்டில் 13-6-52-ல் சென்ற பொன்னுத்தாயி என்ற ஸ்திரீயின் கழுத்திலும் காதிலும் இருந்த ஆபரணங்களை பறித்துக் கொண்டு ஓடியதாகச் சண்முகத் தேவன் மீது தொடரப்பட்ட கேசில் எதிரி குற்றவாளி இல்லையென்று ருஜுவாகியதால் எதிரியை டிஸ்சார்ஜ் செய்யும்படி மாஜிஸ்திரேட் உத்தரவிட்டார். எதிரி அரஸ்ட் செய்யப்பட்டு ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தான். இந்த கேசில் பிராசிக்யூசன் தரப்புக்கு அட்வகேட் *N. V.* இராமய்யர் ஆஜரானார். இவ்வூர் மாஜி டவுண் காங்கிரஸ் கமிட்டி பிரசிடென்ட் ஸ்ரீ வேலாயுதம் பிள்ளையும் இந்தக் கேசில் ஒரு விட்னசராக விசாரிக்கப்பட்டார்."

என்பது போன்ற நடையில் செய்திகள் வெளிவருகின்றன. "தஞ்சை டெல்டாவுக்கு மேட்டூர் அணை ஜலம்

—பிப். 11–ந் தேதி வரை இந்த சப்ளை நீடிக்கும்'' என்ற செய்தித் தலைப்புகளையும் தமிழ் இதழ்களில் காணுகிறோம்.

நில நன்கொடை என்னும் தூய தமிழ்ச் சொற்றொடர் இருக்க, **பூமிதான யக்ஞம்** என்ற சொற்றொடரைச் சில இதழ்கள் பயன்படுத்துகின்றன. பிரிவினையாகாத இந்து குடும்பம் என்பதற்கு **அவிபக்த ஹிந்து குடும்பம்** என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. "கல்தா கொடுத்தான்", "சவால் விடுத்தான்'' என்னும் கொச்சைச் சொற்கள் பல நாளிதழ் தாள்களிலும், வார இதழ்களிலும் தாராளமாக வெளிவந்து கொண்டிருத்தல் தமிழ் நடை வளர்ச்சிக்கு ஊறு செய்வதாகும். ஆசிரியர், உபாத்தியாயர் என்ற தென்மொழி வடமொழிச் சொற்கள் இருக்க, "வாத்தியார்'' என்ற சொல்லைச் சில இதழ்கள் பயன்படுத்துவது ஏனோ?

திரு. வி. க. அவர்களால் தமிழ் இதழ்கள் வளர்ச்சியில் பெரியதொரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. உணர்ச்சி, விறு விறுப்பு, வேகம், நடையின் போக்கு இவற்றாலும் தீப் பொறி பறக்கும் எழுத்துக்களாலும், "நவசக்தி'', "தேச பக்தன்'' என்னும் இதழ்கள் வாயிலாக உறங்கிக் கிடந்த தமிழ் மக்களைத் தட்டி எழுப்பி, அரிய முறையில் அரசியல் இயக்கத்திற்குத் திரு. வி. க. பணியாற்றினர். இந்த "**ரிவொலுயூசனை**'' **சக்சஸ்புல் ஆக்கவேண்டும்** என்பது போன்ற தமிழைப் பத்திரிகைகள் எழுதிக்கொண்டிருந்த போது, உரிய சொற்களைத் தமிழாக்கி வெளியிட்டவர் திரு. வி. க. இவ்வாறு பத்திரிகைகள் வாயிலாக இவர் ஆற்றிய தமிழ்ப் பணி போற்றற்குரியது; ஈடு, இணை இல்லாதது. கருத்துக்களைத் தொகுத்து ஒரு கவர்ச்சியான தலைப்பிட்டு, அவற்றை வகைசெய்து பல உட்பிரிவுகள் ஏற்படுத்தி ஒவ்வோர் உட்பிரிவையும் பின்பு விளக்கி எழுதுகின்ற அவரது முறை சிறப்பானது. சிறு சிறு

சொற்றொடர்கள்; அலசி விளக்கும் பாங்கு; அருந்தமிழ்ச் சொற்கள்—இவற்றையும் திரு. வி. க. நடத்திய இதழ்களில் காணலாம்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

தமிழில் இன்று வெளிவரும் நாள் இதழ்கள் சிலவற்றிலிருந்து ஆசிரியர் குறிப்புக்களை இங்கே தருவோம். முதல் குறிப்பு, " தினமணி "யிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இது பல்லாயிரம் தமிழ் மக்களால் நாள்தோறும் படிக்கப்படும் இதழ். இப்பகுதியிலிருந்து, "தினமணி"யின் தமிழ் நடையை ஓரளவு அறியலாம்.

தினமணி 21—11—51

மணிக் குண்டு

மணியை அறிவிக்கும் குண்டு சுடுவது சென்னை நகரில் நெடுநாளைய பழக்கம். அதைச் சுட்ட பீரங்கிக்கும் கிராக்கி வரவே யுத்த காலத்தில் அது நின்றுவிட்டது. பகீரத முயற்சி செய்து ஒரு பீரங்கியை இப்போது வரவழைத்துள்ளனர். விரைவில் மணிக் குண்டு போடுவார்கள் என்று தெரிகிறது. பழக்கத்தைப் புதுப்பிக்கையில், நெடுநாள் இருந்தது போல, இரவு எட்டு மணிக்குப் போடுவதுதான் மிகச் சிறந்ததாயிருக்கும். இடைக்காலத்தில் தோன்றிய 4-மணிக் குண்டு ஏற்பாடு அவ்வளவு சிறந்ததல்ல. வேலைக்கால இரைச்சலில் நகரின் பல பகுதிகளில் அது கேட்கவே இல்லை. இரவில் எட்டு மணிக்குப் போடுவதால் பலவகை அனுகூலமுண்டு. கடற்கரையில் இருப்பவர்களும் கடிகாரம் இல்லாத மற்றவர்களும் காலாகாலத்தில் வீடு திரும்ப வேண்டும் என்ற எச்சரிக்கையாகவும் இருக்கும். தவிர முன்னெல்லாம் சென்னை நகரில் சம்பிரதாய

மாக குண்டு சப்தம் கேட்டுத்தான் இராச் சாப்பாட்டுக்குப் போவார்கள்; அதனுல்தான் " தண்ட சோற்று ராமா, குண்டு போட்டு வாடா" என்ற பழமொழிகூட வந்தது என்று நினைக்கிறேம். அதை மதித்தாவது எட்டு மணிக் குண்டாக வைத்துக் கொள்ளலாமே?

அடுத்த குறிப்பு, "தமிழ் நாடு" என்னும் நாள் இதழி லிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இது தமிழ் வளர்த்த மதுரையி லிருந்து 1951 முதல் வெளிவருவது. இவ் இதழில் நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுவது குறிப்பாகக் கவனிக்கத்தக்கது.

தமிழ் நாடு 4—3—60

அன்னைக்கு அருகதை இல்லையா?

கல்லூரிப் பாடமொழியாக ஆங்கிலமே தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்று கேரளப் பல் கலைக் கழக ஆட்சிக் குழு முடிவு செய்துள்ளது. ஆங்கிலம் உலகமொழி என்பதையும், அறிவின் கருவூலமாக அது விளங்குவதையும் யாரும் மறுப் பதற்கில்லை. எனினும், ஆங்கிலத்தைத் தாய் மொழி யாகக் கொள்ளாதவர், அதன் வாயிலாகவே உயர் நிலைக் கல்வியறிவைப் பெறவேண்டும் என்னும் வற்புறுத்தல் காரணமற்றதென்பது நடுநிலை நின்று ஆராய்வார்க்கு நன்கு புலனுகும்.

பல்கலைக் கழகப் பாட மொழியாக இருக்க ஆங்கிலமே தகுதியுடையதென்றும், அதன் மூலமே இன்றைய கலை, விஞ்ஞான அறிவைப் பெறமுடியு மெனவும் சிலர் துணிந்து கூறுகின்றனர். இது உண்மை யானுல், மற்றெல்லோரைக் காட்டிலும் ஆங்கிலே யர்கள் கலை, விஞ்ஞானத் துறைகளில் முன்னேறி

இருக்கவேண்டும். ஆனால், நேரடியாக நாம் காண்ப தென்ன? ஆங்கிலத்திற்கு மாறாகத் தமது தாய் மொழியில் தொடக்க முதல், பல்கலைக் கழகம் வரை கல்விபெறும் உருசியர்கள் இன்று விஞ்ஞானம், தொழில், நுட்பம் ஆகிய துறைகளில் முன்னணியில் நிற்கின்றனர். மேலும், தமது தாய்மொழியையே பல்கலைக் கழகப் பாட மொழியாகக் கொண்டுள்ள செருமானியர், பிரெஞ்சுக்காரர், இத்தாலியர், சப்பானியர் முதலியோர் ஆங்கிலேயர்க்கு எவ்வகையிலும் தாழ்ந்துவிடவில்லை.

இவற்றினின்றும் பல்கலைக் கழகப் பாடங்களைக் கற்பிக்கத் தாய்மொழியினும் ஆங்கிலமே சிறந்தது என்ற வாதம் அடிப்படை அற்றது என்ற உண்மை தெற்றென விளங்கும்.

இனி, ஆங்கில ஆர்வலர் கூறுவதைப்போல், அம்மொழியில் கல்வி பெறுபவர்களே சிறந்த அறிஞர்களாக முடியும் என்பது உண்மையாயின், கடந்த இருநூற்றாண்டுகளாக இந்தியா எண்ணற்ற உலகப் புகழ் வாய்ந்த வல்லுநர்களைத் தோற்றுவித்திருக்க வேண்டும். ஆயின், இது நடைமுறையில் ஏன் நிறைவேறவில்லை? இன்று விஞ்ஞானம், தொழில் நுணுக்கம், பொருளாதாரம் போன்றன அடைந்துள்ள வியத்தகு முன்னேற்றத்திற்குப் பாரதம் போதிய அளவு ஆக்கம் அளித்துள்ளதா? சர். சி. வி. இராமனைத் தவிர, இந்நாட்டில் எத்தனை பேர் புதிய விஞ்ஞானச் சாதனைகளுக்காக நோபல் பரிசு பெற்றனர்? நடுநிலை நின்று பார்ப்போர் எதிர் மறையிலேயே இவ்வினாக்கட்கு மறுமொழியளிக்க வேண்டியுள்ளது.

வருந்தத்தக்க இக்குறைபாட்டிற்குக் காரணம் தாய்மொழியை விலக்கி, ஆங்கிலத்தைப் பாடமொழி

யாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டதேயாகும். ஏனெனில், அயலவர் மொழியில் அறிவைப் பெறுவோர், தாமாகச் சிந்திக்கும் கற்பனைத் திறனை வெகுவாக இழந்துவிடுதல் தவிர்க்க முடியாதது. ஆதலின், எவ்வகையால் நோக்கினும், பிறர்மொழியினும் தாய் மொழியே கல்வித் துறைக்கு ஏற்றதென்பது நன்கு புலப்படும்.

ஆயின், பல்வேறு மொழிகள் வழங்கும் பாரதத்தில் ஆங்கிலத்தை அகற்றிவிட்டால் ஒரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பல்கலைக் கழகங்களில் பயில் வோர், மற்ற பகுதிகளில் கற்றவரோடு கருத்துக் களைப் பரிமாறிக்கொள்ள முடியுமா என்று சிலர் ஐயுறுகின்றனர். ஆனால், இத்தகைய அச்சத்திற்குச் சிறிதும் காரணமில்லை. ஏனெனில் தாய்மொழி பாட மொழியாயினும், ஆங்கிலம் தொடர்ந்து பள்ளி களிலும், கல்லூரிகளிலும் கற்பிக்கப்படும் ஆதலின், அதில் போதிய பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரிகளும் அறிஞர்களும் மற்றவர்களுடன் கலந்துரையாடவும், கருத்தைப் பரிமாறிக்கொள்ளவும், உலக வல்லுநர் களின் புதிய சாதனைகளை ஆங்கிலத்தின் வாயிலாகப் படித்துணர்வதிலும் எத்தகைய இடர்ப்பாடும் இருக்காது. எனவே, தாய் மொழிக்கு உரிய இடத்தை இனியும் மறுத்து வருதல் பொருத்தமானதெனத் தோன்றவில்லை.

"தமிழ்நாடு" என்னும் பெயரோடு தமிழில் பத்திரிகை தொடங்கிய டாக்டர் வரதராசலு நாயுடுவின் மொழிப் பணியைப் பற்றி முன்னொரு கட்டுரையில் குறிப்பிட் டுள்ளோம். வ. ரா. கூறியதுபோல, "பண்டிதர்கள் கூடினால் விளங்காத தமிழ், இங்கிலீஷ் படித்த தமிழர்கள் கூடினால் விளங்காத இங்கிலீஷ்—இந்தக் கட்டுப்பாடான குறும்புத் தனத்தை தவிடுபொடியாக்கிய ஏகபோக

பாக்கியமும் பாத்தியமும் வரதராசுலுநாயுடு அவர்களுக்கே உரித்தானதாகும். பாமரத் தமிழுக்குப் பெருமையும் பொலிவும் பலமும் உண்டு என்பதை நிலைநாட்டிய புண்ணியத்தை எவரும் நாயுடு அவர்களுடன் பங்கு போட்டுக்கொள்ள முடியாது.''

இதே காலத்தில் "குடியரசு" பத்திரிகையை ஈ. வே. ரா. தொடங்கினார். இவரது கருத்துக்கள் எதுவாயிருப்பினும், இலக்கியத் தொண்டினை மறைக்கவோ, குறைக்கவோ நாம் விரும்பவில்லை. சாதிக் கொடுமை, மூடபக்தி, தீண்டாமை, வலியார் மெலியாரைத் துன்புறுத்தல், கிளிப்பிள்ளை வேதாந்தம், திண்ணைத் தத்துவம் போன்ற பொருள்களைப் பற்றிச் சீர்திருத்தக் கட்டுரைகள் எழுதிய சிறப்பு இவருக்கே உரியது. ஏனையோருள், "தினமணி" ஆசிரியர் ஆ. நா. சிவராமன், "சுதந்திரச் சங்கு" ஆசிரியர் சங்கு சுப்பிரமணியம் ஆகியோருடைய பணியையும் இங்கே நாம் நினைவிற் கொள்ளலாம்.

'தினமணி', 'தினசரி' இதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்த திருவாளர் டி. எஸ். சொக்கலிங்கம் தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைத் துறையில் நீண்டகால அனுபவம் மிக்கவர். அவருடைய நடைக்குச் சான்றாக, பின்வரும் பகுதியைத் தருவோம். இப்பகுதி, "எனது ராஜிநாமா" என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

> "பிரான்சில் ஜெர்மனியர் பருந்து பாய்ச்சல் விமானங்களை உபயோகித்தார்கள் என்ற செய்தியைத் தமிழ் பத்திரிகைகளில் நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். படிப்பவர்களுக்கு இந்த வாக்கியத்தில் புதிதாக எதுவும் இருப்பதாக தெரியாது. ஆனால், பத்திரிகைக்காரர்களுக்குத்தான் அதிலுள்ள கஷ்டம் தெரியும். யுத்தம் நடக்கிற வேகத்தில் எத்தனையோ புது புது வார்த்தைகளும் சொற்றொடர்களும் சிருஷ்டியா

கின்றன. இவையெல்லாம் தாய் பாஷை பத்திரிகைக் காரர்களின் தலையில் வந்து விழுகின்றன. தந்திகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் வருவதால் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை நடத்துபவர்களுக்கு, மொழிபெயர்க்க வேண்டிய சிரமம் எதுவும் கிடையாது. வந்த வார்த்தைகளை அப்படியே போட்டுவிடலாம். தமிழ் பத்திரிகைகள் அதை மொழி பெயர்த்தாக வேண்டும். சாவகாசமாக யோசித்து ஒரு தமிழ் வார்த்தையை கண்டு பிடிக்கலாம் என்ற பேச்சுக்கோ இடமில்லை. அன்று வந்த செய்திகள் அன்று மாலை பத்திரிகையில் போயாக வேண்டும். அதற்குள்ளாக வார்த்தையை கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அவ்வளவு அவசரம். எனவே, புதிதாக ஒரு வார்த்தை வந்துவிட்டால், பத்திரிகை ஆபீசில் ஏற்படும் பரபரப்பைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொருவரும் மூளையை ஓட்டு வார்கள். ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு வார்த்தையைச் சொல்லுவார். எல்லாவற்றையும் பார்த்து அவற்றில் எது பொருத்தமானதென்று தோன்றுகிறதோ அது அன்றைய பத்திரிகையில் வரும். *DIVE* - BOMBERS என்ற வார்த்தைக்குப் பருந்து பாய்ச்சல் விமானங்கள் என்ற தமிழ்ப்பெயரைக் கேட்டபின்பு அது பொருத்த மாயிருக்கிறதென்று அநேகர் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால், அந்த வார்த்தை பத்திரிகை நிலையங்களில் எவ்வளவு வேலையைக் கொடுத்தது என்பது வெளியி லுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாது.''

இனி, 'தனி அரசு' என்னும் நாளிதழின் தலையங்கம் ஒன்றைக் காண்போம் :

தனிஅரசு 14—8—59

தமிழில் மேற்கல்வி

கல்லூரித் தமிழ்க்குழு தேர்ந்தெடுத்துள்ள ஆறு பாடப் புத்தகக் குழுவினையும் அரசாங்கம் அங்கீ

கரித்துவிட்டது. இந்த ஆறு குழுக்களும் வரலாறு, அரசியல், பொருளாதாரம், நிலநூல். தத்துவம், ஐரோப்பிய தத்துவம் (துணைப்பாடம்) ஆகிய ஆறு பாடங்களுக்குமான பாடப் புத்தகங்களை மொழி பெயர்க்கும் பணியில் ஈடுபடும். 1960—61 முதல் கோவை அரசினர் கல்லூரியில் கலைப் பட்டப் படிப்பு (பி. ஏ.) தமிழ் மூலம் போதிக்கப்படவிருப்பதை யொட்டியே இந்த ஏற்பாடுகளாகும். கோவைக் கல்லூரியில் இது அடுத்த ஆண்டு சோதனைத் திட்ட மாகச் செயலாற்றி இனிப் படிப்படியாக ஏனைய கல்லூரிகளிலும் பாடங்கள் தமிழில் கற்றுத் தரப்படும்.

அரசாங்கத்தின் இம்முயற்சியை நாம் முன்னரே வரவேற்றிருந்தோம். தாய்மொழி மூலம் கல்வி கற்ப தால் நாட்டிற்கும், கற்பவர்க்கும் பெரும் பயன் விளையும் என்பதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டாம். பிறமொழியில் கற்பதால் சிந்தனையோட்டம் தடைப் படும் என்றும் எளிதில் கற்பவற்றையுணர்ந்து தெளிய இயலாதென்பதும் அறிஞர் கூற்று.

காலக் கொடுமையாலும் நம்முடைய பிற்போக் கினாலும் நாம் மேற்கல்வி கற்று உலகின் ஏனைய நாடு களுக்குச் சமதையாக நிற்கப் பிறமொழியில் கல்வி கற்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். நம் தாய் மொழி ஆங்கிலத்தைப்போல் வளராததால் அறிவுச் சுரங்கத்தைத் தோண்ட, ஆங்கிலம் மூலமே கற்க வேண்டிய சூழலும் இருக்கிறது. இத்தனை காலமும் தமிழை வளர்க்கும் பணியில் கவனம் செலுத்துவார் யாருமில்லை. தமிழில் ஆங்கிலத்தில் உள்ள அறிவியல், மருத்துவம், விஞ்ஞானம், பொருளியல், தத்துவம் இன்னும் ஏனைய பொருள்கள் குறித்த நூல்கள் வெளி வரவில்லை. அப்படி வெளியிடுவதற்குரிய ஊக்கமும், ஆதரவும் தருவார் இல்லை.

சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் (திருநெல்வேலி) போன்ற பொது அமைப்புக்களும், இதர தமிழ்ச் சங்கங்களும் தமிழறிஞர்களும், ஆசிரியப் பெருமக்களும் உலகின் கலையனைத்தையும் தமிழில் கொணரப் பல காலமாகப் பெருமுயற்சி செய்ததன் விளைவாக இன்று அரசாங்கம் தமிழை வளர்க்கத் துணிந்திருக்கிறது. கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட மேற்சொன்னவர்கள் தவிர. விஞ்ஞானத் துறையிலிருந்தவர்கள் அன்றும், இன்றும்கூடத் தமிழை வளர்க்க முன்வரவில்லை. காலஞ்சென்ற மேதை அ. இராமசாமி (சேலம் கல்லூரி முதல்வர்) சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தமது கல்லூரியில் தமிழ் மூலம் கலைப் பாடங்களைக் கற்பிக்க முயன்று சரியான ஆதரவு இல்லாததால் அது கைவிடப்பட்டது.

இன்றும் தமிழால் மேற்கல்வி கற்பிக்க முடியாது என்னும் கருத்துடையார் பலர் உளர். இவர்கள் தொகை மிகுதியாகவும் இருக்கிறது. இதைக் காணும் போது அடுத்த ஆண்டு கோவை அரசினர் கல்லூரியில் புகுத்தப்படவிருக்கும் புதுமுயற்சி கைவிடப் பட்டுவிடுமோ என அஞ்சவும் வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த அச்சத்தைப் போக்கும் முறையில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள பாடப் புத்தக குழுக்கள் ஆறும் செயலாற்ற வேண்டுமென்பது எமது அவா. பாடப் புத்தகக் குழுவினர் நாட்டில் இன்று சில அரசியல் வாதிகளாலும், அரைகுறைத் தமிழறிவுடையோ ராலும் பேசப்பட்டு வரும் நன்னோக்கமற்ற வாதத் துக்கு இரையாகிவிடக் கூடாது.

அதாவது, தமிழ் வெறி கூடாது என்பது அவர்களின் குற்றச்சாட்டு. தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாளுவதில் தவறில்லை என்பதும் அவர்தம் கருத்து.

இக்கூற்றில் நியாயமோ, மொழிப்பற்ருே, மொழியறிவோ துளிக்கூட இல்லையென்பது எமது தாழ்மையான எண்ணம்.

அறிஞர் அ. சிதம்பரநாதனும், பன்மொழிப் புலவரும் இன்னும் ஏனைய தமிழறிஞர்களும் தமிழில் தேவையான இடங்களில் பிறமொழிச் சொற்கள் கலக்கப்படுவதை ஒப்புவதுபோல் நாமும் ஒப்புகிருேம் ஆமாம். தேவையான இடங்களில் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வந்து கலப்பதால் தவறு இல்லை. ஆனால் வலிந்து தமிழ்ச் சொல்லிருக்கப் பிறசொற்களைக் கலப்பதுகூடாது என்றே அனைவரும் கூறுவர்.

மேலும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குச் சரியானதாகப் புரியாத வடமொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதில், வழக்கிலில்லாததும் புரியாததுமான தமிழ்ச் சொல்லைப் புகுத்துவதே நியாயமானதும்கூட. அப்போதுதான் தமிழ் வளர்க்கப்பட முடியும். இதில் வெறிக்கே இடமில்லை.

முதன் முதலாகத் தமிழர் வரலாற்றில் சிறந்த பணிக்கென முற்பட்டுள்ள இந்த அறிஞர்கள் தமிழ் வளர்ச்சியை மட்டும் முன்னிறுத்து அதனை வளர்க்கும் முறையில் தமிழில் பாடங்களை மொழிபெயர்க்க வேண்டும். ஏனென்ருல் முதலில் ஏதேனும் கோணல் வருமானல் அது முற்றிலும் கோணலாகிவிடும். இவற்றை நன்கு உணர்ந்து பாடப் புத்தகங்களை நல்ல தமிழில் குழுவில் இடம் பெற்றுள்ள அறிஞர்கள் தருவர் என நம்புகிருேம். இல்லையேல் நாட்டின் எதிர்கால அறிஞர் மட்டுமல்லாது, தமிழ் வளர்ச்சியில் தளராது பாடுபட்டுவரும் தி. மு. கழகத்தின் இன்றைய ஊழியர்களும் கண்டனக் குரல் எழுப்பும் நிலை ஏற்படும் எனப் பணிவோடு தெரிவிக்கிருேம்.

தமிழகத்துக்கு வெளியே இருந்து வெளிவரும் நாள் இதழ்கள் வீரகேசரி, தினகரன், தமிழ் முரசு, தமிழ் நேசன், ரசிக ரஞ்சனி முதலியன. இவை தமிழ் நாட்டில் வெளியாகும் பல நாளிதழ்களைவிடச் சிறந்த தமிழ் நடையில் வெளிவந்து கொண்டிருப்பது கடல் கடந்த தமிழர்களின் மொழிப்பற்றுக்குச் சான்றாகும். புதிய எழுத்தாளர்களை இவை ஊக்குவிக்கின்றன.

ஏராளமான நாள் இதழ்கள் தமிழில் வெளிவந்துங் கூட, அவற்றின் தரம் உயர்ந்ததாக இல்லை. தமிழில் வெளிவரும் எல்லா நாள் இதழ்களையும் படித்தால்கூட ஆங்கிலத்தில் வெளிவரும், ஒரு இதழிலுள்ள செய்திகள் கூடத் தெரிந்துகொள்ள இயலாது. வயிறு புடைக்க விருந்துண்டவன் பங்கீட்டு அரிசியை உண்ண வேண்டிய நிலைதான், ஆங்கில நாள் இதழைப் படித்தவன் தமிழ் நாள் இதழைப் படிக்கும்போது ஏற்படுகிறது. நமக்கு எவ்வளவுதான் தமிழ் மொழி வெறி இருப்பினும் இந்த உண்மையை ஒப்புக்கொண்டேயாக வேண்டும்.

இலக்கியப் பத்திரிகைகள்

பத்திரிகைகள் முழுவதும் அரசியல் மயமாக இருந்த காலத்தில் ஒரு சில இதழ்கள் இலக்கியத்திற்கும் இடம் தந்தன. "ஊழியன்" என்னும் வார இதழில் வெளி வந்த ஆசிரியர் குறிப்புக்களில் இருந்ததுபோன்ற தூய தமிழை, இனிய நடையை, அழகான கருத்துக்களை வேறு எந்த இதழிலும் யான் இதுவரை படித்ததில்லை. இந்த இதழின் ஆசிரியரான ராய. சொக்கலிங்கம் அவர்களின் தமிழ்ப் பற்று மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. காரைக் குடியிலிருந்து வெளிவந்த மற்றொரு இதழ், "குமரன்" என்பது. பேராசிரியர் சேதுப் பிள்ளையின் கட்டுரைகள்

பல, "குமரனில்" வெளியாகிப் பின்னரே நூலாக உருப் பெற்றன.

இலக்கிய இதழ்களுள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கச் சார்பில் வெளிவரும் **செந்தமிழும்**, சைவ சித்தாந்த சமாஜத்தின் வெளியீடான **சித்தாந்தமும்** சிறப்பாகக் குறிப் பிடத்தக்கன. **செந்தமிழின்** முதற் பதினைந்து தொகுதி களில் மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர், ரா. இராகவ ஐயங்கார், து. அ. கோபிநாத ராவ், வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், மகா வித்துவான் கணேசய்யர் ஆகியோரது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் உள.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திவரும் **தமிழ்ப் பொழில்** 'பொழிற் றொண்டர்' என்ற பெயரில் சிறந்த ஆராய்ச்சி யாளரும் ஞானியாரடிகளின் மாணவருமான க. வெள்ளை வாரணர் எழுதும் இலக்கியக் கட்டுரைகளையும் வேறு பலர் எழுதும் சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் நல்ல தமிழில் வெளியிட்டு வருகிறது. திருநெல்வேலித் தென் னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் நடத்திவரும் **'செந்தமிழ்ச் செல்வி'** தமிழ்ப் புலவர் பலரின் கட்டுரை களுடன் திங்கள்தோறும் தோன்றி வருகிறது.

கோயம்புத்தூரிலிருந்து வெளிவரும் **கலைக்கதிர்** என்ற திங்கள் ஏடு அறிவியல் கட்டுரைகளைப் பெற்றுச் சிறப் பாக அமைந்துள்ளது. தமிழார்வம் மிக்க கல்லூரி மாணவர்களின் மனத்தைக் கவரும் பண்புடன் தெள்ளிய தமிழ் நடையில் 'கலைக்கதிர்' வெளிவருகிறது. புதிய நூல்களைப் பகுதி பகுதியாக வெளியிடுவதும் இந்த இதழின் சிறப்பு.

வார இதழ்களும் தமிழில் மிகுதியாக வெளிவரு கின்றன; இவை தமிழ் மக்களின் பேராதரவைப்

பெற்றுள்ளன. எனினும் "ஆத்துக்கு", "அமக்களம்", "தண்ணி", "நேத்து" என்ற சொற்களையும், அப்போது என்பதை 'அப்ப' என்றும் பெண் பிள்ளை என்பதை 'பொம்புளப் பிள்ளை' என்றும் எழுதும் இதழ்களும் உள. இந்த நிலை இப்போது சிறிது சிறிதாக மாறி வருகிறது.

வடசொற்களையும் கொச்சையான நடையையும் பயன் படுத்தும் தமிழ் இதழ்களுக்கு, மகாத்மா காந்தியடிகளை விடச் சிறந்த வழிகாட்டியை நாம் குறிப்பிட இயலாது. அவர் நடத்திய '**நவஜீவன்**' வாயிலாக இத்தகைய போக்குக்களைத் தடை செய்ய அவர் முயன்றார். குஜராத்தி மொழியில் தாம் எழுதிய அனைத்திலும், தூய நடையையே அடிகள் கையாண்டார் என்பதையும் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.*

இலக்கிய நலன் ஆய்தல்பற்றிய இதழ் ஒன்று தமிழ் நாட்டில் **1928**-இல் தோன்றி, சில ஆண்டுகள் மட்டும் வெளிவந்து பின்னர் நின்றுவிட்டது. இச்சிறந்த இதழ் "கலா நிலையம்" என்ற பெயருடன் சேஷாத்திரி என்பவ ரால் வெளியிடப்பெற்றது. இவ் இதழ் கம்பராமாயணக் கட்டுரைகளையும், நைடதம், மதங்க சூளாமணி உரை களையும் தாங்கி வாரந்தோறும் இலக்கியப் பணி புரிந்து வந்தது. மறைந்துபோன இதழ்களுள் மேலும் குறிப் பிடத் தக்கவை: யாழ்ப்பாணத்துக் கலா நிலையத்தார்

* In this connection, Mahatma Gandhi's services to Gujerathi literature must not be overlooked. He wrote chaste Gujarati in all his works, especially NAVAJIVAN and thus indirectly discouraged, though partially, the modern trend of writers to use Sanskrit words copiously. —A. M. P. Karai, Asst Ed., Bombay Chronicle in SOUTH INDIAN JOURNALIST, Special annual Number Nov. 1952.

வெளியிட்ட "ஞாயிறு" வை. கோவிந்தன் நடத்திய "சக்தி" ஆகியவை.

"நல்வழி" என்னும் உடல்நலக் குறிப்புக்கள் அடங்கிய இதழும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. "பிரசண்ட விகடன்" வாயிலாக நாரண துரைக்கண்ணன் எழுதும் கட்டுரைகள் தமிழ் மக்களால் பெரிதும் படிக்கப் பட்டு வருகின்றன.

"பொன்னி" என்னும் இதழ் தனித் தமிழில் சில காலம் வெளிவந்தது. பின்னர் இந்த இதழில் வெளிவந்த எழுத்தாளர் பேட்டி சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. தனித் தமிழ் இயக்கம்பற்றி இந்த இதழில் பல அறிஞர்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதினார்கள். அவற்றின் பகுதி களையே இந்நூலில் முன்னொரு பகுதியில் தந்தோம். புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்திய பணியில் "பொன்னிக்"கும் பங்கு உண்டு. தருமபுர ஆதீனத்தார் வெளியிட்டுவரும் "ஞானசம்பந்தம்" என்னும் இதழும், திருப்பனந்தாள் ஆதீனத்தாரின் "குமரகுருபர"னும், வாலாஜாபாத் இந்துமத பாடசாலையினரின் "குருகுலம்" என்னும் இதழும் நல்ல தமிழில் வெளி வருவனவாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த **ஈழகேசரி** கணே சய்யர் அவர்களுடைய அகநானூற்று உரையை வெளியிட் டிருக்கிறது. இலக்கியக் கட்டுரைகளும், செய்திகளும், நூல் மதிப்புரைகளும், எழுத்தாளர் வரலாறுகளும் **ஈழ நாடு** இதழில் வாரந்தோறும் வெளிவருகின்றன.

தமிழ்மொழிப் பணி செய்யும் ஆங்கில இதழ்களையும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். பேரறிஞர் J. M. நல்ல சாமிப் பிள்ளை அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்ட **சித்தாந்த தீபிகை** என்னும் இதழ் அரிய தமிழ் நூல்களை ஆங்கி லத்தில் மொழிபெயர்த்தும், தமிழரது மொழி இலக்கணம்

சமயம் தத்துவம் பற்றிக் கட்டுரைகள் வெளியிட்டும் பல ஆண்டுகள் தொண்டாற்றிற்று. இப்போது இலக்கியம், தமிழர் வரலாறு ஆகிய துறைகளைப் பற்றிய அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளுடன் 'Tamil Culture' என்னும் ஆங்கில இதழ் சென்னையிலிருந்து வெளிவருகிறது ; இவ் வகையில் தனிநாயக அடிகளார், திரு. சுப்பையா ஆகியோரது பணி போற்றற்குரியது; தமிழர் அனைவரும் அவர்களது முயற்சிக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் தருவார்களாக.

"பூஞ்சோலை" என்னும் சிறுவர் இதழ் இலக்கணப் பிழை இல்லாத எளிய நடையில் சிந்தனைக்குச் சிறந்த விருந்தெனப் புகழ்பெற்ற கட்டுரைகளுடன் வெளி வந்தது.

சென்னையிலிருந்து வெளிவரும் "தாருல் இஸ்லாம்" என்ற பத்திரிகை முஸ்லிம் அறிஞர்களால் வெளியிடப் பட்டு வருகிறது. இவ் இதழில் முஸ்லிம் சமயம் பற்றிய செய்திகள் மட்டுமன்றி, அரசியல் பொருளாதாரச் செய்திகளும் இடம் பெறுகின்றன. இதன் ஆசிரியர் தாவுத்ஷாவும் இவரது மகன் அப்துல் ஜபாரும் தமிழ்ப் பற்று மிக்கவர்கள். 'சௌபாக்கியம்' ஆண்டு மலர் சிறந்த கட்டுரைகளுடன் செந்தமிழ் நடையில் மகளிர்க்காக வெளிவருகிறது.

ஸ்ரீ லங்கா என்ற மாத இதழ் இலங்கை அரசாங்கச் செய்திப் பகுதியினராலும் கிராம நலம் சென்னை அரசாங்கத்தாராலும் செந்தமிழில் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன ; இவ் இதழ்களில் இலக்கியச் சார்புடைய கட்டுரைகளும் இடம் பெறுகின்றன.

விருதுநகரிலிருந்து வெளிவரும் "தமிழ்த் தென்றல்" என்ற இதழிலும் இடையிடையே நல்ல இலக்கியக் கட்டுரைகள் வெளிவருகின்றன. இது வி. வி. இராமசாமி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்ட மாத வெளியீடு இவ்

விதழில் தொடர்ந்து வெளிவரும் மொழியாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவை.

கல்கி, ஆனந்தவிகடன் தீபாவளி மலர்களும், சிங்கப்பூர் 'தமிழ் முரசு' ஆண்டு மலரும், தில்லி தமிழ்ச் சங்க வெளியீடான சுடரும் பாராட்டத்தக்க இலக்கியப் பணியாக உள்ளன. இவை இலக்கியச் சோலையாகவும் சித்திரப் பூங்காவாகவும் விளங்குகின்றன. மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை அறிய உதவும் அளவு கோலாகவும் காட்சி தருகின்றன.

பம்பாயிலிருந்து "விந்தியா" என்னும் இதழ், தமிழன்பர் ரெ. முருகையா அவர்களது பெருமுயற்சியால் ஏனைய இதழ்களில் இல்லாத அரிய கட்டுரைகளும் தமிழ் மொழியின் ஆக்கத்திற்கான நிகழ்ச்சிகளின் செய்தித் தொகுப்புக் களும் நிறைந்து சிறந்த முறையில் ஈராண்டுக் காலம் வெளிவந்தது.

இலக்கிய இதழ் என்றதுமே தமிழன்பர் பலருக்கு "கலைமகள்" தான் நினைவுக்கு வரும். இது பிரஜோத்பத்தி, தை மாதத்தில் (1932 சனவரி) தொடங்கிற்று. முதல் இதழில் பின்வரும் கட்டுரைகள் இருந்தன.

*வாழ்த்து	...	ரா. இராகவையங்கார்
கலைமகள் வாழ்த்து	...	கி. வா. ஜகந்நாதன்
முன்னுரை	...	உ. வே. சாமிநாத ஐயர்
மகாபலிபுரம்	...	க. அ. நீலகண்ட சாஸ்திரி
செடிகளும் மிருகங்களின் தொண்டும்	...	எம். எஸ். சபேச ஐயர்
செந்நிறப் பூ	...	பி. என். அப்புசாமி
பூச்சி மகாநாடு	...	டி. கே. விசுவநாத ஐயர்

* முதல் இதழில் வாழ்த்து என்ற சொல்லையும், இரண்டாவது இதழில் வணக்கம் என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்திய கலைமகள் இன்று ?

பாம்புகள் ... எம். ஏகாம்பரநாத ஐயர்
மிருகங்களின் தோல் ... எம். கிருஷ்ணன்
தமிழ் வேந்தரின் இமயப்
படையெடுப்பு ... மு. இராகவையங்கார்
உ. வே. சாமிநாத
ஐயரவர்கள் ... இராமச்சந்திர ஐயர்
சைவ சமயம் ... எஸ். அனவரதவிநாயகம்
தமிழ் வசனம் ... ஸ்ரீ [பிள்ளை
நாமும் வள்ளுவரும் ... டி.கே. சிதம்பரநாத முதலி
அச்சு வித்தையின் [யார்
வரலாறு ... எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை
சென்னை அரசியல் முறை ... டி. சிவராமசேதுப்பிள்ளை
சங்காரந்தி தேவன் பிறந்த
நாள் ... கார்க்கியர்
மாதர் பகுதி ... விசாலாட்சி அம்மாள்
சிறுவர் பகுதி ... லக்ஷ்மி அம்மாள்
குறிப்பும் திரட்டும்
மதிப்புரை

பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருள்களைப்பற்றிக் கட்டுரைகள் வெளிவந்த இந்த இதழில் இப்போது சிறுகதைகளே பெரும்பகுதியான இடம் பெறுவது தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் இன்றைய போக்குக்குச் சான்றாக விளங்குகிறது. கலைமகள் நல்ல தமிழில் உயர்ந்த இலக்கியத்திற்குப் பணியாற்ற வேண்டுமென்பதே நமது விருப்பம். வயது என்பதை வயசு என்றும், மனம் என்பதை மனசு என்றும் எழுதுவது கலைமகளின் மரபாக இருந்து வருகிறது. சொத்துப் பத்து, மந்திரி கிந்திரி போன்ற துணைச் சொற்கள் இலக்கிய இதழில் காணப்படுவதும் பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை.

''செய்தி என்றால் என்ன ?'' என்று ஓர் அன்பர் இதழ் ஆசிரியர் ஒருவரைக் கேட்டாராம்; அதற்கு இதழ் ஆசிரியர்,

"நாய் மனிதனைக் கடித்தால் அது செய்தியாகாது; ஏனென்றால் அது சாதாரணமாக நடைபெறுகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சி. ஆனால் மனிதன் நாயைக் கடித்தால் அது ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சியாக எங்களால் கருதப்படும்" என்று விடை கூறினாராம். அதுபோலவே தமிழ் இதழ்களின் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு புலவர் தமிழைப்பற்றிப் பேசினால் அது செய்தியாகாது; ஆனால் ஓர் அரசியல் அறிஞர் தமிழைப்பற்றி ஏதாவது கூறிவிட்டால் உடனே அது பரபரப்பான செய்தியாகிவிடும்.

ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி அம்மொழியிலுள்ள சொல் வளத்தைப் பொறுத்தது. சொல்வளம் இருப்பதுமட்டும் போதியதாகாது; அச்சொற்களைப் பல்லாயிரவர் அறிந்திருத்தலும் இன்றியமையாதது. இதையொட்டியே **ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட்** போன்ற ஆங்கில மொழி இதழ்களில் Increase Your Word-Power என்ற பகுதி வெளிவருகிறது. தமிழ் இதழ்களிலும் இத்தகைய பகுதி ஒன்று இருந்தால், அரிய சொற்களைப் பலரும் அறிய உதவியாக இருக்கும்.

தமிழ் மொழித் துறையில் அவ்வப்போது ஏற்படும் மாறுதல்களைத் தெரிவிக்கும் இதழ் தமிழில் இல்லாதது ஒரு குறையாகும். ஆங்கிலத்தில் இத்தகைய இதழ்கள் மிகுதியாக உள்ளன. "இந்தியன் பி. இ.என்."* (Indian

---

* P. E. N.—Poets, Philosophers
Editors, Essayists
Novelists, Newspapermen.

பி. இ. என். என்னும் எழுத்துக்கள் கவிஞர்கள், தத்துவ ஞானிகள், இதழ் ஆசிரியர்கள், கட்டுரையாளர்கள், நாவல் எழுதுவோர், செய்தித் தாளில் பணியாற்றுபவர்கள் ஆகியோரைக் குறிப்பிடுவது ஆகும். எனினும் இலக்கியத் துறையில் பணியாற்றும் எழுத்தாளர் அனைவரும் இக்குழுவின் உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். மொழி பெயர்ப்பாளர்களும் இக்குழுவில் உள்ளனர். இது 1921-இல் தொடங்கப்பெற்றது. இலக்கிய நலங் கருதிப் பல நாடுகளிடையே நல்லுறவை நிலைநாட்டவும், பேச்சு—எழுத்து உரிமைகளைக் காக்கவும் இக் குழு பாடுபடுகிறது. அரசியற் கிளர்ச்சியில் "பி. இ. என்." ஈடுபடுவதில்லை. பிறநாட்டு எழுத்தாளருடன் நட்புக்கொள்வது, இக்குழுவின் உறுப்பினராயிருந்தால் எளிதாகும்.

P.E.N.) என்ற பெயருடன் உலக எழுத்தாளர் குழுவின் இந்தியக் கிளை, மொழித்துறை நிகழ்ச்சிகளை ஒரு திங்கள் இதழில் வெளியிட்டு வருகிறது. "ஆந்திர சாஹித்ய பரிஷத்"தும் "பரிஷத் பத்ரிகா" ஒன்றை வெளியிட்டு வருகிறது. தமிழ் மொழியிலும் இத்தகைய வெளியீடு இன்றியமையாதது.

எழுதி முடித்து, ஆனால் வெளிவராதிருக்கும் நூல்களைப் பகுதி பகுதியாகத் தம் இதழ்களில் அச்சிடும் திங்கள் இதழ்களும் தமிழ் மொழியில் தோன்றுதல் வேண்டும்.

"Books of the Month and Books to Come" என்பது போன்ற திங்கள் இதழ்கள் ஆங்கில மொழியில் வெளிவருகின்றன. வெளிவரவிருக்கும் நூல்களைப் பற்றிய செய்திகளை இவ்விதழ்கள் முன்கூட்டித் தருகின்றன. மக்களின் வாழ்க்கை, எண்ணங்கள்—இவை இலக்கியத்தில் எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றன என்பதையும் இந்த இதழ்களின் வாயிலாக அறியலாம். ஒவ்வொரு திங்களிலும் பலப்பல துறைகளில் வெளியாகும் நூல்களைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் இந்த ஏட்டில் உள்ளன. நூல் மதிப்புரைகளையும் காணலாம். நூலை உருவாக்கும் ஆசிரியர், அச்சிடுபவர், வெளியிடுபவர், விற்பவர் ஆகியோருடைய அலுவல்களைப்பற்றியும் இவற்றின் வாயிலாக அறியலாம். புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்கள், நூல் மதிப்புரை எழுதுவோர் ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாறு, சிறப்பியல்புகள் பற்றிய சிறு கட்டுரைகளும் இந்த இதழ்களில் வெளிவருவதுண்டு. இந்த அடிப்படையில் தென்னிந்திய மொழிகளைப்பற்றி Book News என்னும் இதழ் 1958 முதல் வெளிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

பிழையான பாடல்கள் தமிழகத்தில் மலிந்து கிடக்கின்றன. இவற்றை அச்சிட்டுப் பரப்பியவை தமிழ்நாள் இதழ்களே ; தமிழ் மொழிப் புலமை உடையவர்கள் தமிழ் இதழ்களில் இல்லாமையே இதற்குக் காரணம். ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராவது யாப்பிலக்கணம் தெரிந்தவராக இருக்கவேண்டும்.

பத்திரிகை நிருபர்கள் உலக விவகாரங்களைப்பற்றியும், கல்வி, சமயம் முதலியவற்றைப்பற்றியும் சிறந்த நூல்களை எழுதி வருவதைப் பல நாடுகளில் காணுகின்றோம். இவ்வகையில் தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகையாளரின் பணி பெரிதென்று சொல்லுவதற்கில்லை.

அமெரிக்காவில் தலைசிறந்த நூலாசிரியர்களாக விளங்கும் ஜான் கந்தர், வால்டர் டுராண்டி, வர்ஜினியா கௌலிஸ், வின்சண்ட ஷியன் ஆகியோரெல்லாம் செய்தி இதழ்களுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களே என்பதை இங்கே தெரிவிப்பது பொருந்தும். இத்தாலியில் நாள் இதழ்களில் மூன்றும் பக்கத்தில் ஓரளவு இலக்கிய நடையில் கட்டுரைகள் வெளிவருவதையும் இங்குக் குறிப்பிடலாம். இதைப்பற்றி பி. எம். பாசினெட்டி என்ற புகழ்பெற்ற இத்தாலிய எழுத்தாளர் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் கீழே தந்திருக்கிறோம். *

---

* The "third page" of the daily newspapers is traditionally devoted to literary articles and travel pieces . ...Italian writers don't live on their books, and they must depend on newspapers and on periodicals that pay, when they don't depend on film—scripts. These articles are a kind of half—literary, half—personal essays; there are writers who keep a sort of public diary.

—*P. M. Pasinetti in his article*
THE INCREDIBLE ITALIANS.

தென் அமெரிக்க நாடுகளில், எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர் தொகை கூடுவதற்கு, நாள் இதழ்கள் மிக்க உதவி செய்துள்ளன. 4, 5 மாதங்களுக்கு, எளிய முறையில் எழுத்துக்களையும் பாடல்களையும் அச்சிட்டு கல்வி வளரத் துணைபுரிந்தன. இதுபோல, தமிழ் இதழ்களும் செய்யலாம்.

செய்தி இதழ்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மன உறுதி கொள்வார்களானால் தமிழ் மொழி மேன்மேலும் வளருவதற்கு அவர்கள் பேருதவியாக இருக்கலாம். ஏனெனில், "பொன்னி" எழுத்தாளர் பேட்டியில் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி குறிப்பிட்டதுபோல :

> இந்தியாவில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்குச் செல்வாக்கு மிகுதி. மற்ற பத்திரிகைகளைவிட நம் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் வாசகர்கள் மிகப்பலர். வங்காளத்தில் அதிக வினியோகமுள்ளனவாகக் கொள்ளப்படும் "ஆனந்த பசார்", "யுகாந்தர்" ஆகிய சில பத்திரிகைகளே உள்ளன. வங்கநாட்டைக் காட்டிலும் தமிழ்நாட்டில் மக்கள் தொகை குறைவாக இருந்தும்கூடப் பல பத்திரிகைகள் அந்நிலையை எய்தி உள்ளன. இவை தணிக்கைக் கணக்குகளிலிருந்து நன்றாக வெளியாகியிருக்கின்றன. பத்திரிகை உலகுக்கும் இப்போதைக் காட்டிலும் நல்ல எதிர் காலம் இனி உண்டு. தமிழ் நாட்டில் புதிய பத்திரிகைகள் போட்டிக்கு வந்து முன்னேறியும், பழைய பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி தடைபடவில்லை. வாசகர்கள் தொகை அந்த அளவுக்குப் பெருகி வருகிறது.

'நவமணி' என்னும் புதிய நாள் வெளியீட்டின் முதல் இதழில் (10 - 9 - 1960)இல் கி. வா. ஜகந்நாதன் எழுதியிருப்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது:

இன்று சங்கம் இல்லை, மன்னர்கள் இல்லை. தமிழை வளர்க்கப் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கமும் வளர்க்க முன்வந்திருக்கிறது. ஆனால், அது நின்று நிதானமாகத்தான் வேலைசெய்யும். பத்திரிகைகளோ அருவி வேகத்தில் வேலை செய்கின்றன.

ஆகவே தமிழை வளர்க்கும் பொறுப்பைப் பத்திரிகைகள் இன்று மேற்கொண்டிருக்கின்றன. புது வெள்ளம் வரும்போது அதில் எல்லாம் வரும்: தெளிந்த பிறகுதான் நீர் நல்லது என்று சொல்ல இயலும். இதுவரையில் எதையும்விரைவிலே சொல்லி விடவேண்டும் என்று பத்திரிகைகள் போட்டிபோட்டன. உரைநடையில் எழுதும் பழக்கமும், வாசிக்கும் பழக்கமும் வந்துவிட்டன. இனிப் போகப் போவதில்லை.

இனிமேல் உரைநடையில் இலக்கியங்கள் உருவாகவேண்டும். அதற்கு ஏற்றவகையில் பத்திரிகைகள் சிந்தித்து ஆவன செய்யவேண்டும். சங்கம் வளர்த்த தமிழை, இந்தக் கால முறைப்படி வெவ்வேறு துறைகளில் பத்திரிகைகள் வளர்க்க வேண்டும். இப்போது வளர்ந்தது போதாது; பரப்பும் ஆழமும் ஒருங்கே அமைந்து வளர வேண்டும்; வளரத்தான் போகிறது. ஏன்? வளர்ந்துதான் வருகிறதே!

11. வாஞெலி

பத்திரிகைகளுக்கும் வாஞெலிக்கும் மிகுதியான ஒற்றுமையுண்டு. ஒன்று எழுதப்படுவது, மற்ருென்று பேசப்படுவது. எனவே வாஞெலி. தமிழ் மொழியினுடைய வளர்ச்சிக்கு எத்தகைய உதவி செய்திருக்கிறதென்பதை இனி, ஆராய்வோம்.

வாஞெலி என்பது தூய தமிழ்ச் சொல். இந்திய வாஞெலி நிலையத்தார் அச்சிடும் தமிழ் நிகழ்ச்சி இதழுக்கு இப்பெயரே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறிருந்தும் திருச்சி—சென்னை வாஞெலி நிலையங்களின் அறிவிப்புக்களில், "ஆல் இந்தியா ரேடியோ" என்ற ஆங்கிலச் சொற்ருெடரையோ அல்லது "ஆகாச வசனி" என்றுதான் ஒலி பரப்பி வந்தனர்; 1959 முதல் அவற்றுடன் சேர்த்து 'வாஞெலி' என்றும் கூறி வருகின்றனர்.

"நமஸ்காரம்" என்ற சொல் வாஞெலி நிலையங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. "வணக்கம்" என்பதே உரிய தமிழ்ச் சொல்லாகும். பல்லவர் காலத்தில்தான் "நமஸ்காரம்" தமிழகத்தில் நுழைந்தது. நாயக்கர் காலத்தில், அது "தாஸானுதாஸன்" ஆயிற்று. முஸ்லிம் ஆட்சியில் "சலாம் ஆலே கும்" என்ற வணக்கச் சொல்லும், ஆங்கில ஆட்சியில் "குட்மார்னிங்"கும் வழக்கச் சொற்களாயின. இந்தியை அரசு மொழியாயுள்ள ஆட்சியில், "ஜெய்ஹிந்த், ஜெய் பாரத்" என்ற சொற்ருெடர்கள் தமிழ் நாட்டிலும் பரவின. இனி சீனர் ஆட்சி இந்நாட்டில் ஏற்பட்டால் "சங் புங் சங்" போன்ற ஒலியில் ஒரு சொற்

றொடர் ஏற்படலாம். ஆட்சி மாற்றத்தால் எந்தச் சொல் பரவினாலும் "வணக்கம்" என்பதே தமிழர் பண்பாட்டின் அறிகுறியாக நிலைத்து நிற்கும்.

வானொலி நிலையங்கள், ஒரு மொழியின்கண்ணுள்ள சொற்களைச் சரியான முறையில் உச்சரிப்பதற்குப் பொது மக்களைப் பயிற்சி செய்யும் நிலையங்களாக விளங்குவது உலக இயல்பு. ஆங்கில மொழியை நன்றாக உச்சரிக்க வேண்டுமென்ற அவாவுடையோர் அனைவரும் பி. பி. சி. என்னும் லண்டன் வானொலி நிலையத்து நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டுப் பயனடைவர். தமிழைப் பொறுத்தவரையில் வானொலி நிலையங்களில் நடைபெறுகின்ற தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பவர்கள் அந்த நிலையத்தாரின் ஒலி உச்சரிப்புக்களைப்பற்றிப் பாராட்டிக் கூறுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தமிழ் மொழியினுடைய ஒலியமைப்புக்கே முற்றிலும் மாறுபட்ட முறையில் "ரஜம், பாயாஜம்" என்பது போன்ற ஒலிகளை எழுப்புகின்ற சிறப்பும் நமது வானொலி நிலையங்களுக்கு உண்டு.

இன்னும் வானொலி வெளியீடுகளில் "சென்னை" என்பதற்கு "மதருஸ்" என்றும், "பின்னணி இசை" என்பதற்கு "ஐந்தர ஐக்கிய சம்மேளனம்" என்றும் "தொடக்கம்" என்பதற்கு "ஸ்வாகதம்" என்றும் அச்சிட்டு வருகின்றனர். இசைத்தட்டு, இசைப் பயிற்சி என்னுஞ் சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தி வருவதோடு, "**இசைத் தட்டு ஸங்கீதம்**" என்பது போன்ற தமிழையும் வானொலி நிலையத்தார் வளர்த்து வருகின்றனர். தமிழ்ப் பாடல்களுக்கு வானொலியில் போதிய சிறப்புத் தராத அன்பர்களிடம் வேறு எதை எதிர்பார்க்க முடியும்? செய்தி அறிக்கைகளில் மிகுதியான பிறமொழிச் சொற்களை—அவற்றுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்கள் இருந்தும்—பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

வானொலி இதழில், பி. பி. சி. வெளியிடும் "லிசனர்?" என்னும் இதழில் வெளிவருமாப்போல கட்டுரைகளும், கலைஞர்களைப்பற்றிய குறிப்புக்களும் ஒலி பரப்பப்பட்ட நூல் மதிப்புரைகளும், நேயர் கருத்துக்களும் அச்சிடப் பட்டால் நலமாக இருக்கும்.

வானொலியில் ஒலி பரப்பப்படும் இசை நிகழ்ச்சிகளைப் பொது மக்களும் கேட்டு இன்புறுகின்றனர். ஆனால், வானொலியில் ஒலி பரப்பப்படும் சொற்பொழிகளைப் பொது மக்கள் கேட்பதில்லை. எந்த உணவு விடுதிக்குச் சென்றாலும், இந்த உண்மை விளங்கும். பேச்சு என்றதும் அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் வானொலிப் பெட்டி நிறுத்தப் பட்டுவிடும். ஆகையால் பேச்சுக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றின் தரத்தைக் குறைக்கலாகாது. அமெரிக்காவில் பல்கலைக் கழகங்களுக்கென்று தனியாக வானொலி நிலையங்கள் உள்ளன. இவையும், நேஷனல் பிராட் காஸ்டிங் கார்ப்பரேஷன் போன்ற நிலையங்களும் அறிஞர்களை அழைத்து உலக நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி விவாத மேடை அமைத்து அந்நிகழ்ச்சிகளை நூலாக வெளி யிடுகின்றன.* பல்கலைக் கழகங்களுக்கென்று தனி வானொலி நிலையங்கள் இல்லாத நிலையில் நம் நாட்டிலுள்ள நிலையங்களும் இந்த முறையைப் பின்பற்றினால் அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைப்பற்றிய இலக்கியம் தமிழில் பெருகும்.

வானொலியில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினால் அந்தச் சொற்பொழிவின் உரிமை முதல் இரண்டு வாரங்களுக்கு மட்டுமே அந்த நிலையத்தாருக்கு உண்டு. அதற்குப் பிறகு பேச்சை வெளியிடும் உரிமை பேசியவருக்குத்தான் உண்டு.

* University of Chicago
Round Table Discussion on World Affairs.

இந்த ஏற்பாடு பல நாடுகளில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் இதைப்பற்றித் தவறான ஒரு முறையை இந்திய வானொலி நிலையங்கள் பின்பற்றி வருவதால் தலைசிறந்த அறிஞர் சிலர் இந்திய வானொலி நிலையங்களில் பேசுவதற்கு இசைவதில்லை.

செய்தித் தாளுக்கு இருப்பதுபோலவே வானொலி நிலையங்களுக்கும் "ஸ்டைல் புக்" என்னும் வரம்பு நூல் வெளிநாடுகளில் இருந்து வருகிறது. அறிவிப்பாளர்களும், பேச்சாளர்களும் இந்த வரம்புக்கு உட்படுகின்றனர். தமது மொழியின் தரத்தைக் குறைக்கக் கூடாதென்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாய் இருந்து வருகிறார்கள். இத்தகைய மொழியார்வம் வானொலி நிலையங்களில் பணியாற்றும் தமிழர்களுக்கு இருந்தும், நிலைய அலுவலகக் கொள்கைகள் இடையூறாக இருந்து வருகின்றன.

குருடரும் ஊமையரும் மட்டுமே உள்ள கூட்டத்தில் சொற்பொழிவாற்றுவதே வானொலிப் பேச்சு என்று ஓர் அறிஞர் கூறியிருக்கிறார். பேச்சைப் படிப்பவர்க்கு அதிலுள்ள செய்திகள் தெரிந்திருக்கலாம்; ஆனால், கேட்பவர்க்கு அவை யாவும் புதியவை. ஒவ்வொரு கருத்தையும் புதிதாகக் கேட்டு அதை உணர்ந்துகொள்ள அவர்களுக்குச் சில விநாடிகள் வேண்டும்.

பேச்சு என்று குறிக்கப்பெற்றதும், கட்டுரையைப் படிக்கும் நிகழ்ச்சிகளாவே அவை முடிகின்றன. சில குறிப்புகளையோ அல்லது முழுப் பேச்சையுமோ கூட, ஒலி பரப்புங் கருவியின் முன் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், சொல்லுகிற முறையில் வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். சுவை நிறைந்த உரையாடல்போல—2, 3 நண்பர்களுடன்

பேசிக் கொண்டிருப்பதுபோல—வானொலிப் பேச்சு அமைய வேண்டும். முக்கியமான செய்திகளையும், பெயர்களையும் மீண்டும் சொல்ல வேண்டும்.*

வானொலிப் பேச்சுக்களில் பேசுபவர் பெயரை அறிவிப்பது மட்டும் போதியதாகாது. அவர் யார் என்ற அறிமுகமும் வேண்டும். உரிய பேச்சின் தலைப்புக்கும் அவர்க்கும் என்ன தொடர்பு என்பதும் அறிவிக்கப் பெற வேண்டும். இல்லாவிடில், அடுத்த நிலையத்து நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கவே மனம் நாடும்.

கேட்போர் சிந்தையில் கருத்துப் பதியவேண்டுமானால், வானொலியில் பேசுவோர் ஆறுதலாகப் பேசவேண்டும். ஏனெனில் ஒரு நூலிலோ ஓர் இதழிலோ பேச்சை அல்லது கட்டுரையைப் படிக்கும் அன்பர்கள் அதை மீண்டும் மீண்டும் படித்து விளங்கிக்கொள்ள இயலும். ஆனால், வானொலியில் கேட்கும் பேச்சை இவ்வாறு நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுவது இயலாது. எனவே, வானொலியில் சொற்பொழிவு செய்பவர்கள் தாங்கள் இன்ன பொருளைப்பற்றிப் பேசப் போகிறோமென்பதை முன்னுரையில் தெளிவாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். உரிய செய்திகளை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் கூறவேண்டும். ஒரு சில செய்திகளை மட்டுமே தெரிவிப்பதும் நன்று. கடைசியாக ஒரு தொகுப்புரையும் கூறவேண்டும். இதைப்பற்றி, வானொலித் துறையில் நிறைந்த அனுபவம் பெற்ற சோமு (மீ. ப. சோமசுந்தரம்) கூறியிருப்பதாவது :

ஆம். ரேடியோப் பேச்செல்லாம் எழுதிப் படிக்கிற காரியந்தான். நேருக்கு நேராக இருந்து ஒரு

* What is important from the point of view of broadcasting is the realisation that a word is primarily a sound and not an arrangement of letters.—SOMANATH CHIB, formerly Director of Programmes, A. I. R.

விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லுவது போன்ற ஒரு நேசம் அதில் இருக்கவேண்டும்.

நிரடான வாக்கியங்கள் வந்தால், மீண்டும் ஒரு முறை படித்துப் பார்க்கலாம் என்ற வசதி காற்றிலே இல்லை! அரிய கருத்துக்களும்கூட எளிய முறையிலே தான் வரவேண்டும். ஆழமும் அகலமும் கருத்திலே இருந்து சொல்லிலே சுருக்கமும் நெருக்கமும் இருந் தால் கேட்கிறவர் அதிலேயே நின்று யோசனை பண் ணுவதற்குள் அடுத்த வாக்கியம் ஓடிவிடுமே! இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளிலோ சொல்லவே வேண்டாம். நிரடான செய்யுளை எடுத்துச் சொல் வதற்கு, நிரடான வார்த்தையே கையாண்டால் ரேடியோ மூலமாகக் கேட்பவருக்கு ஒன்றுமே புரியாதல்லவா?

இன்னொரு முக்கிய விஷயம்: பேசுபவரின் குர லும் உச்சரிப்பும், நயமும் தெளிவும் கூடியிருக்க வேண்டும். ஒரு 'உறவு' அவற்றிலே தொனிக்க வேண்டும்.

இத்தனைக்கும் மேலாகப் பேச்சின் நேரம். எந்தப் பேச்சையும் ஒரு அளவுக்கு மேல் கேட்க மனம் ஒப்புவதில்லை. இதனாலேயே பெரும்பாலும் பேச்சுக் களின் நேரம் பத்து அல்லது பதினைந்து நிமிஷமாக வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை—திருச்சி நிலையங்களில் நூல் மதிப்புரைகள் தக்கவர்களால் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. பல பொருள் களைப் பற்றிய உரையாடல்கள் இடையிடையே இனிய தமிழ் நடையில் அமைந்து கேட்போரை மகிழ்விக்கின் றன. இரு நிலையங்களும் தோன்றிய காலத்தில் அவை வெளியிட்ட அறிவிப்புக்களில் இருந்த தமிழ் நடையைவிட இன்று நாம் அந்த நிலையங்கள் வாயிலாகக் கேட்கும் தமிழ்

நடை பெரும்பாலும் தமிழ்ச் சொற்களாக இருந்துவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். இந்த நடை மேலும் வளர்ச்சி பெற்று விரைவில் அனைவரும் விரும்பத்தக்க இனிய தமிழ் நடையாக மாறுமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

லண்டன் வானொலியில் வாரந்தோறும், தமிழ் ஓசை என்னும் கதம்ப நிகழ்ச்சியை ஒலி பரப்புகின்றனர். லண்டன் வானொலி நிலையத்திலும், இலங்கை வானொலி நிலையத்திலும் தமிழ்ப் பகுதித் தலைவராக விளங்கிய சோ. சிவபாத சுந்தரம் வானொலி வாயிலாகத் தமிழ் வளர்க்க முயன்றதை இங்கு நன்றியறிதலோடு குறிப்பிட விரும்புகிறோம். 'ஒலிபரப்புக் கலை' என்ற இவரது அரிய நூல் தமிழ் இளைஞர் அனைவருக்கும் பெரிதும் பயன்படும்.

'அமெரிக்காவின் குரல்' (Voice of America) என்ற வானொலியின் தமிழ்ப் பணியும் பாராட்டுக்குரியது. 'ரேடியோ மலேயா'வும் மாஸ்கோ வானொலி நிலையமும் நல்ல தமிழில் பல நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பி வருகின்றன.

வானொலியில் பலதடவைகள் பேசிய அறிஞர்கள் தங்கள் பேச்சுக்களைத் தொகுத்து நூல் வடிவில் வெளியிடுவதும் மரபாகிவிட்டது. 'வானொலியில் ம. பொ. சி.' 'வானொலியில் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்?' போன்ற நூல்களை இதற்குச் சான்று காட்டலாம். டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார் இயற்றிய "முன்பனிக் காலம்", எம். எம். இஸ்மாயில் இயற்றிய "உலகப் போக்கு" ஆகியவையும் வானொலிச் சொற்பொழிவுகளேயாம். டாக்டர் மு. வரதராசன், பேராசிரியர் முத்து. இராசாக்கண்ணனர், ந. சஞ்சீவி ஆகியோர் வானொலியில் பேசிய பேச்சுக்கள் பலவும் நூலாக வந்துள்ளன. எனவே, வானொலி வாயிலாகவும் இந்த நூற்றாண்டில் தமிழ் உரைநடை ஓரளவு வளர்ந்து வருகிறது.

இலக்கிய வாசகங்களை எப்படிப் படிப்பது? பாட்டுக்களை எப்படிப் பாடுவது? என்பதை வானொலியில் கற்றுக் கொடுக்கலாம். இன்ன இடங்களில் நிறுத்தி, அழுத்தி, உரத்த குரலில் படிக்கவேண்டும் என்பதையெல்லாம் விளக்கலாம்.

கதை, நாடகம், குழந்தைகளுக்கான பேச்சு, கிராம நிகழ்ச்சி ஆகியவற்றை வானொலிக்கு எழுதுகின்ற முறை—பத்திரிகைக்கு, நூல்களுக்கு எழுதும் முறையினின்றும்—முற்றிலும் வேறுபட்டது. இவ்வகையில் எழுத்துப் பயிற்சி கொடுக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் நம் நாட்டில் ஏற்பட வேண்டும். பத்திரிகைக் கல்வியைத் தமிழில் புகட்டும் கல்லூரிகூட இன்னும் அமையவில்லையே!

12. விளம்பரம்

நாம் விளம்பர காலத்தில் வாழ்கின்றோம். காலையில் எழுந்து ஏதாவது ஓர் இதழைப் படித்தால் அதில் ஒரு பகுதி விளம்பரமாகவே இருக்கிறது. சாலை வழியாக நடந்து சென்றால் இருபுறமும் சுவர்களில் விளம்பரங்கள் மிகுந்துள்ளன. படம் பார்க்கப் போனால் அங்கேயும் விளம் பரங்கள் நம்மை விட்டபாடில்லை. இலங்கை வானொலியைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் இடையிடையே விளம்பர அறிக்கைகளும் நம்முடைய கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. ஆகையால் விளம்பரங்களில் எத்தகைய தமிழ் நடை கையாளப்படுகிறது என்பதை நாம் ஆராய்வது சாலப் பொருந்தும்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் விளம்பரங்கள் முற்றும் வடமொழி நிறைந்த நீளமான வாக்கியங்களில் இருந்து வந்தன. அக்காலத்தில் விளம்பரங்களை அச்சிடுவது அருமையாக இருந்தது. ஏதாவது ஒரு செய்தியை எல்லோருக்கும் அறிவிக்க வேண்டுமானால் தமுக்கடித்து (பறை போட்டு) அறிவிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. இவ்வாறு அறிவிப்பவர்கள் மூச்சுக்கூட விடாமல் சொல்லிக் கொண்டே போனால் அது வெற்றிகரமான விளம்பரமாகக் கருதப்பட்டது. யான் தொடக்கப்பள்ளியில் படித்த காலத்திற் பின்வருவது போன்ற ஒரு பறையைக் கேட்ட தாக நினைவுக்கு வருகிறது.

" மண்ணுடு ஒழித்து விண்ணுடு ஏகிய அண்ண லாம் ஸ்ரீமான் எஸ். ஜி. கிட்டப்பா அவர்களே புனர்

ஜன்மம் கொண்டாரென பூபுகழ் போற்றும் புண்ணிய விநோதன் சி. எஸ். ஜெயராமன் நடித்த கிருஷ்ண லீலா நாடகம் இன்றிரவு நடைபெறும். இது சமயம் தவறினால் மறுசமயம் வாய்ப்பது அரிது. அடாது மழை பெய்தாலும் விடாது நாடகம் நடத்தப்படும்.''

முடி திருத்தும் நிலையங்களில் இப்போது காணப் படும் விளம்பரங்களிலிருந்து தமிழ் நடையில் ஏற்பட் டிருக்கும் மாறுதல்களை அறியலாம். துணி வெளுக்கும் கடைகளில் உள்ள பலகைகள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலத் தமிழிலேயே உள்ளன. "ஆடு நரியாகவும், அறிச் செண்டாகவும் சலவை செய்து தரப்படும்'' என்ற அறிவிப்பையும் ஓர் இடத்தில் கண்டோம்.

இக்காலத்தில் வெளிவரும் விளம்பரங்களில் சில முன்னைவிட நல்ல தமிழில், ஓரளவு சுருக்கமாகவும், தெளி வாகவும் பட்டியல்போல அமைந்துள்ளன. விளம்பரங் களில் பல செய்திகளையும் அறிந்துகொள்ளுகிறோம். சான்றாக இந்த விளம்பரத்தைப் பாருங்கள் :

பஸ் வரிகள்

அமுலில் உள்ளவை

மோட்டார் உருபுகளின் இறக்குமதி வரி	94 1/2 சத வீதம்
பெட்ரோல் தேசீயவரி காலன் ஒன்றுக்கு	ரூ. 0–15–0
டயர், ட்யூப்புகளுக்கு தேசீய வரி	30 சத வீதம்
விற்பனை வரி ரூபாய் ஒன்றுக்கு	ரூ. 0–0–9
30 பேர் உட்காரக்கூடிய ஒரு மோட்டார் பஸ்ஸுக்கு டாக்ஸேஷன் வரி	ரூ. 3,600–0–0
ஸ்டாண்டு வாடகை வருஷம் ஒன்றுக்கு	ரூ. 300–0–0

ஆகமொத்தம் எல்லா வரிகளும் ரூ. 12,000–0–0
தினசரி வரி (சராசரி) ரூ. 33–0–0

இந்த வரி ஒரு பஸ்ஸின் ஒரு வருஷத்திய மொத்த வருமானத்தில் 40 சத வீதமாகும்.

வேறு எந்த தொழிலிலிருந்தும் இவ்வளவு அதிக வரி மத்திய சர்க்காருக்கும் சென்னை ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் கிடைப்பதில்லை. மேலும் வரி சுமத்த யத்தனிப்பவர்கள், நிதானிக்க வேண்டும்.

...பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் லிமிடெட்.

பிற மொழியில் எழுதப்படும் விளம்பரங்களைத் தமிழ் எழுத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடும் திருப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் அன்பர்களும் இக்காலத்தில் மிகுதியாக உள்ளனர். அவர்கள் வெளியிடும் விளம்பரங்களுக்குச் சான்றாக ஒன்றைக் காண்க :

தந்தி : EXHIBITON டெலிபோன் : 86294 & 85932

அகில இந்திய
காதி ஸ்வதேசி, கைத்தொழில்
பொருட்காட்சி

காங்கிரஸ் மைதானம் தேனம்பேட்டை, மதருஸ்-6

1952 ஹூ டிசம்பர் மீ 18௳ ஆரம்பம்

பிரசித்திபெற்ற

நவாப் ராஜமாணிக்கம் கம்பெனியாரின்
நாடகங்கள்

வசீகரமான பல்வேறு இதர காட்சிகள் :

ஜெயன்ட் வீல், மெர்ரி–ரவுண்ட், சேரோ பிளேன், கிணற்று வியூக்கத்தில் பிராணபாயமான

சைக்கில் சவாரி, மெழுகு மாடல் மற்றும் பேசும் பொம்மைகள்.

பிரவேசக் கட்டணம்: அணா 5

காட்சி நேரம்:

தினசரி மாலை 2 மணி முதல் இரவு 9 மணி வரை

ஆர்கனைசர்

அகில இந்திய காதி, கைத்தொழில் பொருட்காட்சி

சாலைகளிலே செல்லும்போது நாம் பார்க்கும் விளம்பரப் பலகைகளிலும் மேலே குறிப்பிட்ட விளம்பரத்திற் போலவே தமிழ்ச் சொற்களை எண்ணிவிடுவது எளிது. இன்னும் சொல்லப் போனால் பலகைகளில் தமிழ்ச் சொற்கள் மருந்துக்குக்கூட இராது. சான்றாக மூன்றைத் தருவோம்:—

பஞ்சாயத்து போர்டு பஸ் ஸ்டாண்டு

ஐஸ் கூல் டிரிங்க் ஸ்டோர்

மெஜஸ்ரா ரெடிமேட் ஜுவெல்லரி எம்போரியம்

போர்டிங் அண்டு லாட்ஜிங் அவுஸ் என்று தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதிவிட்டால், அதுவே தமிழ் என்று எண்ணி விடுகிறோம். போர்டிங் அண்டு லாட்ஜிங் அவுஸ் என்பதை "உணவு விடுதி; தங்கும் இடம்" என்று எழுதலாம். ஆனால், இதையே ஆங்கில எழுத்துக்களில்,

UNAVU VIDUTHI
THANKUM ITAM

என்று எழுதினால், ஆங்கிலேயர் எள்ளி நகைப்பர் அன்றோ? அல்லது அவர்களுக்குத்தான அவை புரியுமா?

வணிகர்கள் தாங்கள் பொருள் விற்றதற்கு அடையாளமாகத் தரும் பட்டியலிலும் மிகுதியான பிறமொழிச் சொற்களை விலையில்லாமல் வழங்குவர். அந்தப் பட்டியல்களில் "வி. வரி அலாதி" என்று வேறு அலாதியாக எழுதியிருப்பார்கள்.

இவ்வாறு தமிழர் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்ளும் சிலர் ஒல்லும் வகையாலெல்லாம் தமிழைக் கொலை செய்து வந்தபோதிலும், ஓரிருவராவது தூய தமிழில் விளம்பரங்களை வெளியிட்டுவருவது மன அமைதியைத் தருகின்றது.

திருச்சிராப்பள்ளி நகராட்சி

ஏல அறிவிப்பு

1—8—1952 முதல் 31—3—1953 வரை உள்ள காலத்துக்கு கீழ்க்கண்ட குத்தகைகள் 25—7—52 வெள்ளிக்கிழமை காலை 10 மணிக்கு ஆணையரால் (கமிஷனரால்) நகராட்சி அலுவலகத்தில் (முனிசிபல் ஆபீசில்) எல்லோரும் அறிய ஏலம் விடப்படும். ஏலக் கட்டுப்பாடுகள் அலுவலகத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

1. காந்தி சந்தை
2. மீன் சந்தை
3. சிறைச்சாலை வண்டிப்பேட்டை
4. தேவர் மண்டபம்
5. தெப்பக்குளத்தில் இன்பப் படகுகள்
6. பேருந்து (பஸ்) வாடகை
   உந்து (டாக்ஸி) நிலையங்கள்.

" கலைக் கதிர் "

கலையின் களஞ்சியம் சிந்தனைச் செல்வம்

* கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்து
* கலைநலம் மிக்கது; எழில் மிகப் பெற்றது.
* பார்த்தால் படிக்கத் தூண்டும் ;
  படித்தபின் பாதுகாக்க எண்ணம் வரும்.

ஆண்டுச் சந்தா ஆறு ரூபாய்

கலைக் கதிர்

பீளமேடு :: கோயமுத்தூர்.

மற்றொரு வகை விளம்பரங்கள் நீதி மன்றத்தில் நடைபெறும் வழக்குகளை ஒட்டியவை. இவற்றில் கட்சிக்காரர்களின் பெயர்கள் மட்டும் தமிழில் இருக்கும்.

நோட்டீஸ்

டி. மு. கோர்ட்டு

ஓ. எஸ். நெம்பர். .... ஆப் 48.

ஐ. ஏ. நெம்பர். .... ஆப் 52.

சண்முகம் பிள்ளை என்ற சண்முக சுந்தரம்பிள்ளை **வாதி**

முதுகுளத்தூரிலிருக்கும் சுப்பையா பிள்ளை மகன் காசிலிங்கம் **2-ம் பிரதிவாதி**

இந்த நிம்பரில் பைனல் டிக்கிரி பாஸ் செய்ய வேணுமாய் மனு கொடுத்து 20—2—53ல் வாய்தா ஏற்பட்டிருக்கிறது.

9—2—53. } ஏ. அனந்தநாராயண ஐயங்கார்,
வாதி வக்கீல்.

அரசியலாரின் பல்வேறு அலுவலகங்கள் அடிக்கடி விளம்பரங்களை வெளியிடுகின்றன. பாமர மக்களுக்காக இவை வெளியிடப்பட்டபோதிலும் எளிய நடையையோ சுருங்கிய சொற்களையோ வடமொழிப் பயிற்சி இல்லாத வர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய முறையையோ மேற்கொண்டு இவை எழுதப்படுவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக பின்வரும் விளம்பரத்தைக் காண்க:

துண்டுப் பிரசுரம்

பூரணமானதும் சரியானதுமான விலாசம் சீக்கிரமானதும் பத்திரமானதுமான தபால் விநியோகத்திற்கு உத்திரவாதம் அளிக்கிறது.

i. சாதாரணமாக தாலுக்கா அல்லது ஜில்லாக்களில் துவங்கி விலாசதாருடைய பெயருடன் முடிக்கும் வழக்கமான தவறுதல்களைத் தவிர்க்கவும்.

ii. சரியான விலாசம் இப்படி எழுதப்பட்டிருக்கும்.

1. விலாசதாரரின் பெயரை முதலில் எழுது.

2. அவரை அடையாளம் கண்டுபிடிக்க ஏதுவாக இருக்கும் அவருடைய தொழில், பார்க்கும் உத்தியோகம், தகப்பனுர் பெயர் போன்ற விவரங்களை எழுது.

3. அவரது வீட்டின் கதவிலக்கம், வசிக்கும் தெருவின் பெயர் அல்லது பிரதேசத்தின் பெயர்.

4. பிறகு அவர் வசிக்கும் கிராமம் அல்லது நகரத்தின் பெயர்.

5. கடைசியாக தபாலாபீஸின் பெயரை எழுத வேண்டும். இதை ஆங்கிலத்தில் பெரிய எழுத்துக்களில் எழுது. அதன்கீழ் கோடு கிழிக்கவேண்டும்.

இடைக்குறியிட்ட அடைப்புகளில் தாலுக்கா அல்லது ஜில்லாவின் பெயரை எழுத வேண்டும்.

6. பிரதேச விநியோக எண்கள் கொடுக்கப் பட்ட தபால் ஆபீஸ்களுக்கு பொருள்களை விலாச மிட்டு அனுப்பும்பொழுது சரியான தபால் பிரதேச விநியோக எண்களை எழுத வேண்டும். உ—ம். மதருஸ்—1. மதருஸ்—2. பங்களூர்-1. பங்களூர்-2. போன்றவை.

iii. சுலபமாக விநியோகம் செய்யக்கூடிய தபால் களை தபால் விலாசங்கள் எழுதும்போது நேரிடும் மிகச் சிறிய விடுதல்களினால் தபால் விநியோகம் செய்வதில் மிகக் காலதாமதம்நேரிட ஏதுவாகின்றது என்பதை நீங்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

iv. எப்பொழுதும் விலாசம் எழுதும்பொழுது கவனமாகவும் தெளிவாகவும் மெதுவாகவும் மையி னாலும் எழுது.

v. திருத்தப்பட்ட விலாச மாறுதல்கள் எழுது வதற்கு வசதியாக விலாசம் எழுதும்பொழுது வரிக்கு வரி போதுமான இடம்விட்டு எழுதவும்.

vi. கீழே காண்பிக்கப்பட்டுள்ள மாதிரி விலாசங் களைத் தயவுசெய்து பாருங்கள். நன்றாக நீங்கள் கவனித்தால் நீங்கள் தவறுதல் செய்யமாட்டீர்கள்.

இலங்கையில் வெளியாகும் அரசியலார் விளம்பரங்களில் ஒருசில செந்தமிழில் உள்ளன. இப்போது நாம் தரும் விளம்பரம் இலங்கைப் போலீசுத் துறையினரால் வெளியிடப்பெற்றது.

எல்லோரும் நடந்து செல்லும்பொழுது கவனிக்க வேண்டியவை

1. கால்நடைப் பிரயாணிகளிற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களாலும், வீதியின் இரு பக்கங்களிலுள்ள மேடைகளிலும், அபாயமில்லாத இடங்களாலும் செல்லவும்.

2. வீதியில் ஏறுமுன் இடதுபக்கமும் வலது பக்கமும் பார்த்துப் பின் வலதுபக்கம் பார்த்துக் கொண்டு செல்லவும்.

3. ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறு பக்கத்திற்கு அபாயமில்லாத இடமாய்ப் பார்த்து அதன் வழியே செல்லவும்.

4. நல்ல தருணம் பார்த்து மறுபக்கத்திற்குப் போக எத்தனிக்கவும்.

5. மறுபக்கம் செல்லும்பொழுது போக்குவரத்தில் கவனம் செலுத்தவும்.

6. ஒரு வாகனத்தின் பின் இருந்து மற்றொரு வாகனம் செல்லும் பாதையில் கவனமாக இறங்க வேண்டும்.

7. வீதி வழுக்கலாயும் ஈரமாயுமிருக்கும் பொழுது அதிக கவனமெடுக்க வேண்டும்.

8. ஓடிக்கொண்டிருக்கும் வாகனத்திலிருந்து இறங்குவது அல்லது ஏறுவது மிகவும் அபாயமான செய்கை என்பதை உணரவும்.

9. டிராம் வண்டியிலிருந்து இறங்கு முன்னும் ஏறப்போகு முன்னும் போக்குவரத்தைக் கவனிக்கவும்.

10. வாகன நெருக்கத்தில் சிக்கினால் மனம் பதறாதே! அங்கிங்கு ஓடாதே!!

11. சிறு பிள்ளைகளிற்கு மறுபக்கம் செல்ல உதவி செய்ய ஆயத்தமாயிரு.

இலங்கை அரசியலாரின் நிர்வாகத்திற்குப் உட்பட்ட "ஏயர் சிலோன்" விளம்பரத்தில் ஒரு பகுதியைத் தருவோம் :

" ஸ்கை மாஸ்ரர் " சேவை
கிழமைக்கொரு விசை
சலார்விகிதம்

	போக	போகவர
கொழும்பிலிருந்து பம்பாய்க்கு ரூ.	254·00	458·00

நீட்டி நிமிர்ந்து சயனஞ் செய்யக்கூடிய ஆசனங்கள் "ஸ்கைமாஸ்ரர்" சேவையிலுண்டு.

சைவச் சாப்பாடோ அல்லது மச்ச மாமிசஞ் சேர்ந்த சாப்பாடோ வழங்கப்படும்

" நாளையெனத் தாழாதீர் ; நமக்கெனத் தேடுமின்", "ஆடம்பர வாழ்வு கொண்டுவரும் வாழ்வு" என்பன போன்ற எதுகைமோனை நிறைந்த சொற்றொடர்களோடு இலங்கையில் தேசிய சேமிப்பு இயக்கத்திற்குப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது.

இலங்கையில் தமிழ் விளம்பரங்களைக் கண்டபோது தமக்கேற்பட்ட கருத்துக்களை ஏ. கே. செட்டியார் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார் :

இலங்கையில் யுத்தப் பிரசாரங்களுக்குக்கூட நல்ல தமிழைக் கையாளுகிறார்கள்.

புல்லை அழித்து நெல்லை விதை
பெண்பாலரும் பெரும் பயிர் செய்யலாம்
கமத்தொழிலாற்றிக் காப்போம் நாட்டை

என்று அழகான தமிழ் எழுத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் விளம்பரங்களை கொழும்பு நகரம் முழுதும் பார்க்கலாம். ஆனால் தமிழ் வளர்க்கும் இதே நாட்டில்,

"கோச்சிவரும் கவநம்"
"நிலம் அலப்பவர்"

போன்ற தமிழ்ப் பலகைகளையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டிலும் விளம்பரங்களில் இதுபோன்ற தவறுகளை ஆயிரக்கணக்கில் நாள்தோறும் சுவரொட்டிகளிலும், படமாளிகைகளிலும், நாள் இதழ்களிலும் காணுகின்றோம். இத்தகைய பலகைகளை ஓரளவு தமிழ் தெரிந்தவர்கள்தான் எழுத வேண்டுமென்று சட்டம் ஏற்பட வேண்டும். உரிய பலகைகளைத் தக்க அலுவலர் சரிபார்த்த பிறகுதான் அதைத் தொங்கவிடும் உரிமையைக் கொடுப்பதென்ற வழக்கத்தையும் நகராண்மைக் கழகங்களும், நாட்டாண்மைக் கழகங்களும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். விளம்பரப் பலகைகளைத் திருத்தி எழுதுவதற்கென்று நாடெங்கும் உலா வர ஒரு குழுவை நியமித்தாலும் நன்று. அந்த நாள் வந்தால் விளம்பரப் பலகைகளில் தூய தமிழைக் காணலாம். அவற்றைப் படிக்கும் அன்பர்களிடையே தமிழ் உணர்ச்சி பெருகும்.

13. சமயமும் தமிழும்

"அளவிலும், சுவையிலும் தமிழிலுள்ள திருப் பாடல்கள் போல், பிற இலக்கியங்களில் இல்லை. எனவே மொழிநூல் முறையில் எத்துணை வழுவுடைய தாய் இருப்பினும், ஆங்கிலம் வணிகத்தின் மொழி என்றும், இலத்தீன் சட்டத்தின் மொழி என்றும், கிரேக்கம் இசையின் மொழி என்றும், ஜெர்மன் தத்து வத்தின் மொழி என்றும்,பிரெஞ்சு தூதின் மொழி என்றும். இத்தாலியன் காதலின் மொழி என்றும் கூறுவது ஒருபுடை ஒக்குமெனின் தமிழ் இரக்கத்தின் மொழி எனக் கூறுவது இனிது பொருந்தும். பத்தி யின் மொழி எனலுமாம்." —**தனிநாயக அடிகள்**

பண்டுதொட்டுத் தமிழிலக்கியத்தில் இரண்டு சிறப்புக் களைக் காணுகின்றோம். ஒன்று தமிழ் நூல்கள் எல்லாவற் றிலும் தெய்வமணம் கமழ்வதாகும். மற்றொன்று தமிழ் ஒரு சமயத்தாருக்கு உரிய மொழியாக இன்றி எல்லாச் சமயத்தாராலும் பேணி வளர்க்கப்பட்டு வந்திருப்பதாகும்.

தமிழ்மொழி மதங்களையெல்லாம் கடந்து நிற்கின்றது. எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்திற்கும் உரியதாகத் தமிழ் மொழி விளங்கியதில்லை. சைவம், வைணவம் ஆகியவற் றோடு சமண, பௌத்த சமய நூல்களும் தமிழில் மிகுதி யாக வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிற்குப் பிறகு தோன்றிய இஸ்லாம், கிறித்தவம் முதலிய மதத்தவருடைய நூல்களும் தமிழாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சீறாப் புராணம், முகைய

தீன் புராணம் போன்ற இலக்கியச் சுவை நிறைந்த தீந் தமிழ்க் காவியங்கள் முஸ்லீம்களால் தமிழில் இயற்றப் பட்டிருக்கின்றன. திருக் குர்ஆன், ஹத்து ஸல் (நபிகள் நாயகம் அவர்களின் திருவாய் மொழிகள்), ஆகியவை இஸ்லாமிய சமயம்பற்றித் தமிழில் எழுந்துள்ள உரை நடை நூல்களுள் சில. முஸ்லீம் எழுத்தாளர் பலரைப் பற்றி இந்நூலில் வேறுசில இடங்களில் குறிப்பிட்டிருக் கிறோம். அவர்களைத் தவிர தாவூத் ஷா, அப்துல் ஜபார், அப்துல் ரஹீம், ஆர். பி. எம்.கனி, எம். எம். உவைஸ், முஸ்தாபா உசைன், டி. எஸ். ஏ. ரசூல், எஸ். எம். கமாலு தீன், மதுரை எம். கே. எம். காதிரு முகைதீன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவர்.

பௌத்த மதத் தொடர்பால் விகாரம், தூபம், கபபி, சமணர் போன்ற பாலி மொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கி வருவதுபோல இஸ்லாமிய சமயத் தொடர்பால் தமிழில் வழங்கும் சொற்களும் மிகப் பல. இவை பெரும் பாலும் அரசாங்க நிருவாகம், நீதிமன்ற அலுவல் பற்றி யவை எனலாம். ஒரு சில சொற்களை மட்டும் இங்கே குறிப் பிடலாம்:

ஷராப், தண்டா, தாக்கீது, ஐவ்வாது, கல்தா, இருஸால், சால்ஜாப்பு, அமீனா, காப்ரா, ஹர்த்தால், ஆப்காரி, கொசரு, மாமூல், அனுமத்து, அலக் (அலாக்கு), குலாப் (பன்னீர்), கசரத், அந்தாஸ், அயன், பயாஸ்கோப், திவாலா, தாசில்தார், தர் வான், ஐப்தி, அபேஸ், தஸ்தாவேஜ், அல்பனத்தி, ஆஜர், ஜமாபந்தி.

தமது சமய நூல்கள் அரபு மொழியில் இருப்பதாலும் முஸ்லீம் நாடுகளுக்கு யாத்திரை செல்லும்போது அந்த

மொழி பயன்படுமாதலாலும் முஸ்லீம்கள் பலர் அரபு மொழியையும் பயிலுகிறார்கள். இதன் விளைவாக அவர்களுடைய உச்சரிப்பிலும் அரபுமொழி தொனிப்பதைக் காணலாம் :

ஸ்கூல்	இஸ்கூல்
பருப்பு	பரிப்பு
இருக்கிறது	இக்கிது
பிள்ளை	பிள்ளாய்
சொல்லத் தெரியாது	செல்லத் தெரியாது
அப்பா	வாப்பா
உன் அம்மா	ஓம்மா

கிறித்தவப் பெருமக்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டினைத் தமிழுலகம் நன்கு அறியும். 'கிறித்தவமும் தமிழும்' என்ற ஒரு தனி நூலையே மயிலை. சீனி வேங்கடசாமி திறம்பட எழுதியுள்ளார். ஐரோப்பியர் காலம் என்ற பகுதியில் நாமும் ஓரளவு குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

அகராதிகளும், பாட நூல்களும், மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் வெளிவருவதற்குக் கிறித்தவப் பெருமக்கள் செய்துள்ள உதவிக்குக் கங்கு கரையில்லை. புதிய புதிய துறைகளிலே தமிழ் நூல்கள் வெளிவருவதற்குச் சென்னை கிறித்தவ இலக்கியக் கழகம், புதுச்சேரி மிஷன் அச்சகம், தூத்துக்குடி தமிழ் இலக்கியக் கழகம் ஆகியவை அரும்பாடுபட்டு வருகின்றன. தனிநாயக அடிகள், செய்ராக் அடிகள், எப். எக்ஸ். சி. நடராசா, ரெவரன்டு அருள் தங்கையா ஆகியோர் இன்றளவும் சிறந்தமுறையில் தமிழ்ப் பணியாற்றி வருகின்றனர். ஆகவே சமயம் என்னும் சிறையில் சிக்கிக் கிடக்காமல் தமிழ்மொழி காலத்தோடு முன்னேறி வருகிறது.

ஏனைய கிறித்தவ பெருமக்களுள் காலஞ்சென்ற ஏ. சி. பால் நாடாரின் தொண்டு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. எச். ஏ. கிருஷ்ணப்பிள்ளை யாத்த ரட்சண்ய யாத்ரிகம் (Translation of John Bunyan's Pilgrim's Progress), ரட்சண்ய மனோகரம், ரட்சண்ய சமயநூல், ரட்சண்ய குறள் என்பனவும் சிறந்த படைப்புக்கள் ஆகும்.

இனி கடந்த சில ஆண்டுகள் இந்து சமயத் தொடர்புடன் வெளிவந்திருக்கும் இதழ்கள் நூல்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவோம். 'திருக்கோயில்' என்னும் திங்கள் இதழ் 1958 முதல் சிறந்த முறையில் பயனுள்ள ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளுடனும் தல விளக்கக் குறிப்புக்களுடனும் இந்து அற நிறுவனக் குழுவினரால் வெளியிடப்பெற்று வருகிறது. தல புராணங்கள் இதுகாறும் செய்யுளிலேயே செய்யப்பட்டு வந்தன. ஆனால், இப்போது உரைநடையிலும் இதுபோன்ற நூல்கள் வெளிவரத் தொடங்கி விட்டன. வைணவத் தலங்களைப்பற்றி உரைநடையில் நூல்கள் வெளிவந்தது இந்த நூற்றாண்டில்தான். காசி, சிதம்பரம், திருவாரூர், மதுரை ஆகிய தலங்களைப் பற்றித் தருமபுர ஆதீனத்தார் வெளியிட்டுள்ள நூல்களும் தஞ்சை, பழநி போன்ற ஊர்களிலுள்ள கோயில்களின் வரலாற்றை யும் சிறப்பையும் பற்றி ஜே. எம் சோமசுந்தரம் பிள்ளை விரிவாக எழுதியுள்ள நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை; அவருடைய நூல்கள் இனிய நடையும், இலக்கிய மேற்கோளும், கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் கொண்டவை. கதிர் காமத்தைப் பற்றி முதலியார் குல சபாநாதன் நல்ல தமிழ் நடையில் ஒரு சிறு நூல் யாத்துள்ளார். இராமேசுவர யாத்திரை என்னும் நூல் புலவர் தண்டபாணி தேசிகரால் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. தக்க புலவர்களைக்கொண்டு, இந்து அற நிறுவனக் குழு பல தலங்களுக்கு வழிகாட்டி நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறது.

வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளின் திருவருட்பாப் பாடல்களை, ஆ. பாலகிருஷ்ணப் பிள்ளை அரும்பாடு பட்டு வசனப் பகுதி, கீர்த்தனைப் பகுதி, திருமுகப் பகுதி முதலாக 12 பகுதிகளாக அழகுறப் பதிப்பித்திருக்கிறார். ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடும் விரிந்த பாயிரங்களோடும் பல்வகை அநுபந்தங்களோடும் இருப்பது இப்பதிப்பின் சிறப்பு.

தலங்களைப்பற்றிப் புராண அடிப்படையிலேயே நூல்கள் வெளிவந்த காலம் 'மலையேறி'விட்டது; கலைக் கண்ணோட்டத்துடனும் சுவைபடவும் தமிழகத்துக் கோயில்களைப் பற்றி 'கலெக்டர்' பாஸ்கரத் தொண்டைமான் சில நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் வளர்ச்சியில் முன்னோர் பங்கும் முடியுடை மூவேந்தர் பங்கும் நாடு நன்கறிந்தவையே. அதற்குப் பின்னர் செந்தமிழ் வளர்ப்பதையும் தங்களுடைய தலையான கடமையென்று எண்ணித் தமிழ் வளர்ச்சியில் ஆதீனங்கள் கருத்தொருமித்த காதல் பூண்டன. முதலாவதாக, தருமபுர ஆதீனத்தை நோக்குவோம். திருமுறை நூல்கள் பலவற்றை வெளியிடும் பணியை இவ்வாதீனத்தார் மேற்கொண்டுள்ளனர். திரு. தண்டபாணி தேசிகரவர்களின் பேருழைப்பின் பயனாகத் தருமபுர ஆதீனத்தார் "திருக்குறள் உரை வளம்" என்னும் சீரிய நூல் ஒன்றைச் சிறந்த முறையில் தமிழகத்திற்குத் தந்திருக்கின்றனர். பல உரைகளை ஒருங்கே காணும் அரிய வாய்ப்பு என்று இதைக் குறிப்பிடலாம். பெரிய எழுத்துக்கள்; அழகிய அச்சு; நல்ல கட்டடம். வருங்காலத்தில் தமிழ் நூல்கள் எவ்வாறு பதிப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு முன்மாதிரி. புலவர் கல்லூரி ஒன்றை நிறுவியும், மாநாடுகள் பல

வற்றைக் கூட்டியும், தருமபுர ஆதீனத்தார் தமிழுணர்ச்சியை நாட்டில் பரப்பி வருகின்றனர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுக்கும், மகாமகோபாத்தியாய சாமிநாத ஐயர் அவர்களுக்கும் பேராதரவு காட்டி வந்ததைத் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிவர். 'கணபதி', 'முருகன்' முதலிய சிறந்த நூல்கள் இந்த ஆதீனத்திலிருந்து வெளிவந்திருக்கின்றன.

திருப்பனந்தாள் காசி மடத்தின் தலைவர்கள் தமிழ்க் கல்விக்காகப் பல பரிசுகளை நிறுவியிருக்கின்றனர். தமிழ்ப் புலவர்களின் தொகை மிகுதியாவதற்காகத் தமிழ்க் கல்லூரியையும் நிறுவியுள்ளனர். இவர்கள் செய்துவரும் தமிழ்ப் பணி பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத் தக்கது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரை கொடுத்துப் பலவகையான பரிசுத் திட்டங்களையும் மலிவான விலைக்கு நூல் வெளியீடு, சைவ சித்தாந்தச் சொற்பொழிவு, தமிழ் மாணவர்க்கு உதவிச் சம்பளம் வழங்குதல் போன்ற ஏற்பாடுகளையும் செய்துள்ளனர். தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், இசை என்று இவைகளைக் கற்க முன் வருவோரை ஊக்குவதற்காகப் பரிசுகள் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வித்துவான் தேர்வில் முதல் தகுதி பெறுபவர்க்கு ஆண்டுதோறும் ஓராயிரம் ரூபாய்ப் பரிசு நிறுவியவர்களும் இவர்களே. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துக் கம்பராமாயணப் பதிப்புக்கு நிதி வழங்கியுள்ளனர். இம்மடத்தினர் இந்தி மொழியில் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளனர். கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பரிசுத் திட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்; வடநாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் தமிழைப்

பரப்பும் முயற்சி பாராட்டத் தக்கது. திருக்குறள் முழுவதையும் மதுரை மீனுட்சி அம்மன் கோயிலில் சலவைக் கல்லில் பொறித்திருக்கும் இவர்களுடைய பணியும் போற்றுதற்குரியது.

வடமொழியோடு தமிழிலும் புலமை பெற்றவரும் சூரியனுர்கோயில் ஆதீனத்துத் தலைவராக இருந்தவருமாகிய சிவாக்கிர யோகிகளும் அவர் சீடர்களும் சமய நூல்களை வெளியிட்டும் பரப்பியும் குறிப்பிடத்தக்க பணி புரிந் துள்ளனர். இங்கிருந்த சில நூல்களும் சுவடிகளும் கரையா னுக்கும் கால வெள்ளத்துக்கும் இரையாயின.

குன்றக்குடி ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாச முனிவர் செந்தமிழ்ச் சிறு-நூல்கள் பல வற்றை இயற்றியுள்ளார். இந்த ஆதீனத்துக்கு உட்பட்ட கோயில்களில் தமிழிலும் அர்ச்சனைகள் செய்யப்படு கின்றன. பாராளுமன்றத்தில் இந்தி, அரசாங்க அலுவல் களிலும் நீதிமன்றங்களிலும் ஆங்கிலம், இசை நிகழ்ச்சி களில் தெலுங்கு, கோயில்களில் வடமொழி என்ருல் தமிழுணர்ச்சி நிறைந்த இளைஞர்கள் ஆத்திரமடைவது இயல்புதானே?

இராமகிருஷ்ண மடத்தினர் தமிழில் ஓர் இதழும் பல நூல்களும் வெளியிட்டுள்ளனர். தமிழ்ப் பற்று மிக்க பலர் இந்த மடத்தின் தொடர்பு உள்ளவர்கள் ஆவர்.

சமய நிலையமாகத் தமிழ் நாட்டில் இயங்குகின்ற அரவிந்த ஆசிரமத்தைப்பற்றியும் இங்குக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த ஆசிரமத்தில் தமிழுக்கு இடமே இல்லை. இதனுல் தமிழுக்குத் தீங்கு நேரிடுமென்று அஞ்சவேண்டுவ தில்லை. வ. வே. சு. ஐயர் வாழ்ந்தது புதுச்சேரியில்; பாரதி

பாடியது புதுச்சேரியில்; பாரதிதாசன் இருப்பது புதுச்சேரியில். எனவே, ஆயிரம் அரவிந்த ஆசிரமங்கள் தோன்றினாலும் புதுச்சேரியில் தமிழுணர்ச்சி குன்றாது. அரவிந்த ஆசிரமத்தைப்பற்றி நாம் குறைகூறினாலும், வங்க மொழிமீது நாம் வசை பாடவில்லை; பிரெஞ்சு மொழியைப் பின்னணியில் வைக்க வேண்டுமென்று நாம் பிதற்றவில்லை. இவை உலகின் சிறந்த மொழிகளுள் சில. இவற்றைப் படித்துத் தமிழர் பயன் பெறலாம். இம் மொழிகள் அடைந்திருக்கும் உயர்ந்த நிலைக்கு எடுத்துக் காட்டாக; "தமிழே! நீயும் வளர்க" என்று வாழ்த்துவோம். இவ்விரு மொழிகளும் புதுச்சேரியில் நின்று நிலவுக ஆம். வங்க மொழி வாழ்க. பிரெஞ்சு மொழி வாழ்க. வங்கமும் பிரெஞ்சும் வாழ்ந்தால் போதுமா? தமிழும் வாழ வேண்டாமா? "தானும் வாழவேண்டும், பிறரையும் வாழவிடவேண்டும்" என்பதுதான் தமிழனின் பண்பாடு.

14. உரைநடை நூல்கள்

இந்த நூற்றாண்டில் உரைநடை நூல்கள் மிகுதியாகத் தமிழில் வெளியாகியுள்ளன. பல்வேறு பிரிவிலும் உரைநடை எந்த அளவு வளர்ச்சிபெற்றிருக்கிறதென்பதை இக் கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

சிறுகதை

எல்லா நாடுகளிலுமே வாழையடி வாழையாகப் பாட்டிக் கதைகள் வழங்கி வந்துள்ளன எனினும், "சிறுகதை" தமிழுக்கு ஒரு புதுத் துறையேயாகும். விரிந்து செல்லும் நாவல்களைப் படிப்பதற்கு மக்களுக்கு நேரம் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதால், இந்த நூற்றாண்டில் சிறுகதை இலக்கியம் பெருவளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. நல்ல கதைகளுக்கு நம் நாட்டு வார இதழ்கள் பரிசு கொடுத்து வருதல் கதைகள் பெருகியதற்கு ஒரு காரணமாகும். சிறுகதை வரைவதில் புகழ்பெற்ற ஆசிரியர்களின் கதைகள் தொகுப்பு நூல்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ராஜாஜி குட்டிக் கதைகள், புதுமைப்பித்தன் கதைகள், ரகுநாதன் கதைகள் என்பவற்றைச் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழ்நாட்டில் சிறுகதை இலக்கியம் தோன்ற வழி காட்டியவர், பல்லோர் பாராட்டுக்குரிய கம்பராமாயண ரசனை என்னும் அரிய ஆங்கில நூலை வெளியிட்ட அறிஞர் வ. வே. சு. (வரகனேரி வேங்கடேச சுப்பிரமணிய) ஐயர்

(1881-1925) ஆவார். கமலவிஜயம், குளத்தங்கரை அரச மரம் முதலிய கதைகள் அவர் எழுதியவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவை.

இப்போது இன்பச் சுவையைக் கூறும் கதைகளே மிகுதியாக எழுதப்படுகின்றன. இவற்றிற்கு மாருக ஆழமும் அமைதியும் நிறைந்த கதைகள் பலவும் உள்ளன. குடியின் கேடு, தீண்டாமை விலக்கு ஆகியவற்றை அடிப் படையாகக் கொண்டு ராஜாஜி எழுதியுள்ளார். கி. வா. ஜகந்நாதன், த. நா. குமாரசாமி ஆகியோருடைய கதைகள் இலக்கியப் பண்புடன் ஒளிர்கின்றன. கல்கி, நாடோடி ஆகியோர் நகைச்சுவையுடன் பல கதைகள் எழுதியுள் ளனா. அகிலனின் கதைகள் ஹிந்தி, ஆங்கிலம், கன்னடம், தெலுங்கு, உருது ஆகிய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

'மொப்பசான்' (Mapaussant) என்னும் பிரெஞ்சு அறிஞர் எழுதிய கதைகளைப்போன்று தமிழிலும் எழுத இயலும் என்பதைச் செயலிற் காட்டியவர், 'புதுமைப் பித்தனே'யாவார். இவர் எழுதியுள்ள கதைகள் வாழ்க் கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவன. இவர் கதைகளில் பேச்சு, போக்கு எல்லாம் நாள்தோறும் நிகழ்வனவாகவே இருக்கும். இந்த முறையைப் பின்பற்றி இவர் பெருவெற்றி அடைந்தார். இவரைப் போன்று லா. ச. இராமாமிர்தமும் சிதம்பர ரகுநாதனும் எழுதி வருகின்றனர். 'சுகி'யின் நகைச்சுவை நிறைந்த கதைகள் 'பூச்சரம்' என்ற தொகுப்பு நூலாக வெளிவந்துள்ளன. கதைப் போக்கை யும் நகைச்சுவையையும் இவர் தமது கட்டுரைகளிலும் வானொலி நாடகங்களிலும்கூட வெற்றியாகக் கையாண் டிருக்கிருர். இவரது நாவல்களில், விதி வழியே, ஆடை வலே, இன்ப வேலி, துணைப் பறவை என்பவை குறிப்பிடத் தக்கவை,

கதை எழுதுபவர்களின் பட்டியலைக் கொடுப்ப தென்றால், பெரியதோர் அகராதியை யான் வெளியிட நேரிடலாம். எனவே, சில பெயர்களோடு நிறுத்திக் கொள்ளலாம் விந்தன், 'சசி', சோமு, தி. ஜ. ர, பி. எஸ். ராமையா, தேவன், குமுதினி, சாவி, க. நா. சு. 'இலங்கையர்கோன்', கு. ப. இராஜகோபாலன், தூரன், குகப்ரியை, ரா. ஆறுமுகம்.

சுருங்கக் கூறின், இதுகாறும் வெளிவந்திருப்பவற்றுள் பெரும்பாலான கதைகள் பொழுதுபோக்குக்குப் பயன்படு வனவாகும். அவை என்றும் நிலைத்திருக்கத்தக்க முறையில் மக்கள் உள்ளங்களைக் கவரும் பொருட் சிறப்புடையன அல்ல என்று கூறுதல் தவறாகாது. ரயிலில் பிரயாணம் செய்யும்போது பொதுமக்களும், வீட்டுக்கு விலக்கான போது பெண்களும் பொழுது போக்குக்காகப் படிப்பதற் கும்தான் அவை பயன்படுகின்றன. பொழுது போக்குக் காக எழுதப்படும் சிறுகதை வளர்ச்சியால் மக்கள் ஏனைய துறைகளில் தக்க கவனம் செலுத்தாது விட்டனர்; எழுத் தாளரும் வேறு துறைகளில் மொழியை வளப்படுத்த முன் வரவில்லை.

சங்க இலக்கிய நூல்களுக்குப் பதவுரை, பொழிப் புரை, விசேடவுரை ஆகியவற்றை எழுதி, புலமையை நாடிச் செல்வோருக்குப் பயன்படும் வண்ணம் அவற்றை வெளியிடும் முறை சில தலைமுறைகளாக இருந்து வந்திருக் கிறது. அவ்வாறின்றி அந்த இலக்கியங்களில் கண்ட செய்திகள் ஒன்றிரண்டை அடிப்படையாக வைத்துக் கதைபோல எழுதுகின்ற புதிய முறையைக் கையாண்டு கி. வா. ஜகந்நாதன், மு. வரதராசன் ஆகியோர் வெற்றி கண்டுள்ளனர். தமிழ் மொழியின் இன்றைய நிலையை யுணர்ந்து, நல்ல கதைகளை ஆக்க மேலும் பல அறிஞர்கள்

முற்பட வேண்டும். வங்க மொழியில் ரவீந்திரநாத் தாகூர் கதைகளை எழுதினர். தனது பேராற்றலாலும், உலகியலறிவாலும், பூந்தோட்டம் போன்ற சிறுகதைகளை அவர் வழங்கினர். மக்களுடைய மன நிலையைத் தம் திறமையால் அறிந்து இக் கதைகளில் தாகூர் படம் பிடித்துக் காட்டியிருக்கிருர். தமிழ் அறிஞர்களும் இவ் வாறு கதைகள் எழுதத் தொடங்கினல், அவற்றைப் படிக்கும் பொதுமக்களும் அறிவு பெறுவர்; நடையும் நன் முறையில் வளர்ச்சி பெறும்.

இப்போது கதைகளுக்கு மிகுந்த ஆதரவு இருக்கிறது. குழந்தைகள் மட்டுமல்ல. மற்றவர்களும் "கதை" வேண்டு மென்று கேட்கிருர்கள். திரைப் படம் எடுக்கும் முதலா ளிகள் நல்ல கதைகளுக்காக அலேகிருர்கள். வானெலி நிலே யத்தார் கதைகளைத் தேடிப் பிடிக்கிருர்கள். வார, மாத, இதழ் ஆசிரியர்களும் 'கதைகளை எழுதி அனுப்புங்கள்' என்று ஓயாமல் எழுத்தாளர்களை வேண்டுகின்றனர். ஆஸ்திரியாவில் உள்ள பெற்ருேர்கள் தங்கள் குழந்தைகள் கதை கேட்டால் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கத்தை டெலி போனில் கூப்பிடுவார்கள். அங்கிருந்து ஒருவர் குழந்தை களுக்குக் கதை சொல்லுவாராம். ஆகையால் கதைகளில் புதிய பொருள் இல்லாவிட்டாலும் பழைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க எழுத்தாளர் கையாளும் போக்கில் ஒரு புதுமை இருக்கவேண்டும்.

நாவல்

நாவல்கள் எல்லாக் காலத்திலும், எல்லா நாடுகளிலும் மக்களுடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்திருக்கின்றன. அவற் றின் விற்பனையும் மிகுதி. இல்லாவிட்டால் பின்வருவது போன்ற செய்திகள் வழங்குமா?

> விக்டர் ஹ்யூகோ என்ற பிரஞ்சு நாவலாசிரியர் ஒரு புதிய நாவல் எழுதினர். அது வெளியானதும் அது எப்படி விற்பனையாகிறது என்பதை அறிய மிக்க ஆவலாக இருந்தார். ஆகையால், அந்த நாவலை வெளியிட்ட பிரசுராலயத்தாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர். அதில் வேறு ஒன்றும் எழுதாமல் "?" என்று ஒரு கேள்விக் குறியைப்போட்டு அனுப்பியிருந்தார். "விற்பனை எப்படி" என்று பொருள். பிரசுர கர்த்தர்கள், அதைப் பார்த்து விட்டு, பதிலுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர்கள். அதில் "!" என்பதாக ஓர் ஆச்சரியக்குறி மாத்திரம் இருந்தது. "ஆச்சரியமான விற்பனை" என்பது கருத்து.

நாவலென்னும் புதுவகை இலக்கியத்தைத் தமிழுக்குத் தந்தவர் மயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை. அவர் எழுதிய பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தைப் பற்றி இந்நூலில் முன்னரே கூறியுள்ளோம். வேதநாயகம் பிள்ளை சாமுவேல் ஜான்சனின் முறையையும், கோல்ட்ஸ்மித்தின் நடையையும் பின்பற்றி இந்நூலை வகுத்தனர் என்பர். தமிழ் உரைநடை நூல்களுள் காலத்தாலும் தன்மையாலும் முதன்மையும் பெருமையும் படைத்த இந்நூல் ஒருசிலரால் தங்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ப மாறுபட்ட முறையில் வெளியிடப்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. அவ்வக்காலத்து உரைநடையை அந்தந்த நிலைகளிலேயே வைத்துப் போற்றிப் பாதுகாப்பது இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதுவார்க்குப் பெரிதும் பயன்படும். இப்பணியில் ஈடுபட்டு வேதநாயகருடைய நூலினை-ஆக்கியோர் பதித்த முதற் பதிப்பிற் சிறிதும் வழுவாது—புதிதாகப் பதித்து அருமையாக வெளியிட்டிருக்கும் தூத்துக்குடி தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தின் செயல் பாராட்டுக்குரியது. இந்நூல் தமிழ் மாணவர் ஒவ்வொருவரும் இன்றியமையாது படிக்க

வேண்டிய நூலாகும். "விஸ்தாரப் பிரசங்கம், அன்ன வஸ்திர பூஷணுதி விஷயங்கள், அதிரூப லாவண்ணியம், நிரக்ஷரகுக்ஷிகளாய்" போன்ற பிற நூல்களில் காண்டற்கரிய சொற்ருெடர்களை இந்நூலில் பல இடங்களில் காணலாம். "பிள்ளை பெற்றவளைப் பார்த்து மலடி மூச்சு விட்டது போல்", "அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுது", "அரைப் படிப்பைக் கொண்டு அம்பலமேறுவதுபோல்" போன்ற பழமொழிகளும் இதில் மிளிர்கின்றன.

வேதநாயகம் பிள்ளைக்குப் பிறகு நாவல் எழுதியவர்களுள் (கமலாம்பாள் சரித்திரம் இயற்றிய) ராஜம் ஐயரும், (மோகனுங்கி இயற்றிய) திருக்கோணமலை தி. த. சரவண முத்துப்பிள்ளையும்,(பத்மாவதி சரித்திரம் எழுதிய மாதவையரும், (யாழ்ப்பாணத்து) வீரசிங்கன் கதை எழுதிய சி. வை. சின்னப்பா பிள்ளையும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அல்லி அரசாணிமாலை போன்ற நூல்கள்தாம் சென்ற நூற்ருண்டில் பெண்களை இன்புறுத்தித் தமிழ் உணர்ச்சியை ஊட்டின.

வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார், ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், பொன்னுசாமிப் பிள்ளை, கோதைநாயகி அம்மையார், ரங்கராஜு, அகிலன், பி. எம். கண்ணன், லக்ஷ்மி ஆகியோருடைய நாவல்களைத் தமிழ் மக்கள் விரும்பிப் படித்து வருகின்றனர். பொன்னுசாமிப் பிள்ளை வரைந்த ஞானும்பிகை முதலிய நாவல்கள் படிப்போர்க்கு நல்லொழுக்கத்தைக் கற்பிப்பவை.

கல்கி எழுதியுள்ள சிவகாமியின் சபதம், பொன்னியின் செல்வன் போன்ற நாவல்கள், மிக எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை மக்கள் பொழுது போக்குக்கே பெரிதும் பயன்படுவன. அத்தியாயங்களைச் சுவை

யான நிகழ்ச்சிகளுடன், நல்ல கட்டங்களில் முடித்து, படிப்பவரின் ஆர்வத்தைப் பன்மடங்காக்கும் ஆற்றல் கல்கிக்கு உண்டு; சில சிக்கல்களைத் தம் கதைகளில் புகுத்திப் பிறகு அவற்றை விடுவிப்பதும் அவர் கையாளும் முறைகளுள் ஒன்று. த. நா. குமாரசாமி, சேனபதி ஆகியோருடைய நாவல்களும் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்டிருக்கின்றன.

நாவல்களிலும் நல்ல நடையை ஆங்கில ஆசிரியர்கள் கையாண்டு வருகின்றனர். ஆனல் தமிழில் நாவல் எழுதுபவர் பலர் இச்சீரிய முறையை ஏற்றுக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. 'லெவறுமென'. 'கொண்டா'. என்பவை போன்ற கொச்சைச் சொற்கள் தமிழ் நாவல்கள் பலவற்றில் காட்சி தருகின்றன. 'தகத்துள்ள', 'ஆகர்ஷித்' என்பன போன்ற பிறமொழிச் சொற்களும் சில நாவல்களில் மிகுதியாயுள்ளன.

தமிழில் வெளிவந்துள்ள நாவல்களுள் அரபுக் கதைகளை யொட்டிச் சிலவும் ஆங்கிலத்திலுள்ள துப்பறியும் நாவல்களை யொட்டிச் சிலவும் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன. தமிழில் எழுதப்பெற்ற நாவல்களைவிட வங்காளி, மராத்தி முதலியவற்றிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப் பெற்ற நாவல்களின் எண்ணிக்கையே மிகுதியென எண்ணத் தோன்றுகிறது. இவற்றுள் த. நா. குமாரசாமி, கா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. மொழிபெயர்ப்புக்கள் சிறப்பானவை.

மராத்தி நாவலாசிரியரான காண்டேகர் தமிழ் அன்பர்களின் உள்ளங்களில் நிலையான இடம் பெற்று விளங்குகிருர்; விறுவிறுப்பான நடை, உயர்ந்த சிந்தனை. தெளிந்த அறிவு, காலத்துக்கேற்ற கருத்து— இவை அவரது வெற்றிக்குக் காரணம் எனலாம். அவருடைய முறையை

இப்போது தமிழ் நாவலாசிரியர் பலர் பின்பற்றி வருகின்றனர். அதாவது, ஆக்கியோன் தானே கதையைச் சொல்லிக்கொண்டு செல்லாமல், பாத்திரங்கள் வாயிலாக நமக்குக் கதையைத் தெரிவிக்கிறார். நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள் படிப்பவருடன் நேருக்கு நேர் பேசுவதுபோல் காட்சி தர இந்த முறை பயன்படுகிறது.

தலைசிறந்த எழுத்தாளருள் ஒருவரான அகிலன் நூற்றுக்குமேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் பல நாவல்களையும் எழுதியிருக்கிறார். அமராவதிக் கரையில், புயலுக்குப் பின், ஆண் பெண் என்ற கதைகளும் **சிநேகிதி, நெஞ்சின் அலைகள், பெண், பாவை விளக்கு** என்னும் நாவல்களும் சிறந்தவை. அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு சமூகத்திலுள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டிப்பது இவர் இயல்பு. "சிநேகிதி"யில் வஞ்சம் நிறைந்த உலகில் நேர்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு நாராயணசாமியையும், அவனுடைய அன்பின் அழுத்தப் பிடியில் சிக்கித் திணறும் ஒரு லலிதாவையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

தமிழில் முதல் நூலாக எழுதப்பெற்ற நாவல்களுள் இலக்கிய நடையில் கு. ராஜவேலுவும் டாக்டர் மு. வ.வும், பல நல்ல நூல்களை எழுதியிருக்கின்றனர். இவர்களுடைய கதைகளின் போக்கு ஆற்றொழுக்குப் போன்றிருக்கிறது. சங்க இலக்கியங்களை எளிய நடையில் எழுதி வழிகாட்டிய டாக்டர் மு. வ. இயற்றியுள்ள 'கள்ளோ? காவியமோ?' தமிழ் மொழியின் சிறப்பை விளக்குவது; தமிழர்க்குப் பெருமை தருவது; கருத்து வளம் நிறைந்தது. இதே ஆசிரியர் இயற்றிய 'செந்தாமரை'யும் கலைநயம் படைத்த ஒரு நெடுங்கதை. இவரது நடை பெரும்பாலும் தனித்தமிழில், எளிய முறையில் இயங்குவது. இவருடைய 'அந்த நாள்' 2-ஆம் உலகப்

போர் நிகழ்ச்சிகளைப் பின்னணியாக வைத்து எழுதப் பெற்றது; போரைப் பற்றி அறிஞர் கருத்துக்களை அழகாகச் சுவைபடக் கூறுவது.

'ஜெகசிற்பியன்' எழுதிய திருச்சிற்றம்பலம், தமிழ் இளைஞர் உள்ளங்களைக் கவர்ந்த நூல்களுள் ஒன்று.

வாழ்க்கை வரலாறு

நாவல், சிறுகதைகளுக்கு அடுத்தபடி வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களும் தமிழில் பெருகி இருக்கின்றன. இதுவரை தமிழில் இயற்றப்பெற்ற நூல்கள் புலவர், அரசர், சமயத் தலைவர், பெருமக்கள், கலைஞர், போர்வீரர் ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் ஆகும். இவை தமிழ் உரை நடையை ஓரளவு வளம்பெறச் செய்திருக்கின்றன.

வ. ரா. இயற்றியுள்ள **மகாகவி பாரதி** என்னும் நூல், கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியாருடைய வாழ்க்கை வரலாறு; வ. ரா. வின் எழுத்துத் திறமை அனைத்தையும் இதில் நன்ருகக் காணலாம். டாக்டர் சாமிநாத அய்யர் அவர்களின் "மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் சரித்திரம்" எளிய நடையில் எழுதப்பெற்ற விரிவான வாழ்க்கை வரலாறு. உலகியலை விளக்கும் பல அரிய நூல்களைத் தனித்தமிழில் எழுதிய ('பஞ்சாமிர்தம்' ஆசிரியர்) மாதவையா, சித்தார்த்தர் என்னும் புத்தர் வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். காந்தி, தாகூர், பெர்னுட் ஷா வரலாறுகளை டாக்டர் மு. வ. எழுதியிருக்கிருர். டாக்டர் மா. இராச மாணிக்கம் மிகப் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிருர்; அவற்றுள் சிறப்பாக எண்ணத்தக்கவை முசோலினி, தென்னுட்டுப் பெருமக்கள், இந்திய அறிஞர் இருவர்

முதலியவை. இவை நல்ல தமிழில் கட்டுரையாக்கத்திற் கென்றே எழுதப்பெற்றுள்ளன.

இஸ்லாமிய திலகங்கள் என்னும் சிறந்த நூலில் அப்துற் றஹீம், இஸ்லாமிய அறிஞர் பதின்மரின் வரலாறு களைத் தருகிறார். "மாமன் வீட்டில் மாடுகள் மேய்த்து உண்டிக்காக அண்டி வாழ்ந்த" துருக்கியை வாழவைத்த கமால் ஆத்தாதுர்க், "கட்டிட நிர்மாணக்கலை பயின்று, சுதந்திர மாளிகையைக் கவின்பெற ஆக்க ஈரேழாண்டுகள் சிறையிலே வெள்ளையரை எதிர்த்து உழன்று, இன்று உலகிலேயே இரண்டாவது பெரிய முஸ்லிம் நாடான இந்தோனேசியாவின் முதல் தலைவராக இருக்கும் சுகர்னோ" ஆகியோர் வரலாறுகளும் இந்நூலில் உள்ளன ; இது சொல்லோட்டம் நிறைந்தது.

அணித்தே உயிர்நீத்த பெருமக்களைப்பற்றி அவர் களோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதி வருவது நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. "நான் கண்ட மகாத்மா" என்னும் நூலில் தி. சு. அவிநாசிலிங்கம் அவர்கள் தமிழ் நாட்டுப் பின்னணியோடு தாம் அனுபவத்தில் கண்ட செய்திகளையும், இளைஞர்க்குப் பயன்படும் சிறுசிறு நிகழ்ச்சிகளையும் தந்திருக்கிறார்.

இத்தகைய மற்றொன்று புதுமைப்பித்தனின் வாழ்க்கை வரலாறு. தம் நண்பரைப்பற்றிச் சிதம்பர ரகுநாதன் எழுதுகிறார்:

> "புதுமைப்பித்தன் வெடிக்க வெடிக்கச் சிரிப் பார். அவரது சிரிப்பு வெறும் மகிழ்ச்சியின் அறிகுறி யாக மட்டும் விளங்குவதில்லை. சமயங்களில் தம் முடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் எதிர் நபரின் அறிவை அளந்து பார்க்கும் அளவுகோலாகவும்,

> எதிரி விடுத்த கேள்விக்கு என்ன பதில் அளிப்பது என்பதை, அடுத்துச் சிந்திக்கும் முயற்சியை வெளிக்குக் காட்டிக்கொள்ளாமல் மறைக்கும் திரையாகவும் பயன்படும்............புதுமைப்பித்தனுக்குச் சாப்பாட்டைவிட, பேச்சில்தான் பிரியம் அதிகம்: அதைவிட வெற்றிலை, காப்பி, பேச்சுத் துணைக்கு ஆள் — இத்தனையும் இருந்துவிட்டால். சாப்பாட்டில்கூட அவருக்கு நாட்டம் செல்லாது ....அவர் திருநெல்வேலித் தமிழிலேயே திருநெல்வேலிப் பண்போடு பேசுவார். 'ராசா'; 'அவுஹ', 'வந்தாஹ' 'மேசை' — இது போன்ற திருநெல்வேலி உச்சரிப்பே அவரது பேச்சில் ஒலிக்கும்."

மா. சு. சம்பந்தம் எழுதியிருக்கும் '**திருச்சி விசுவநாதம்**' என்ற வாழ்க்கை வரலாறு சுவைமிக்க சிறுசிறு குறிப்புக்கள் பலவற்றைச் சேகரித்துத் தொகுத்த பெரியதொரு நூலாகும்.

வ. உ. சி., கட்டப்பொம்மன் வரலாறுகளை எழுதி அவர்கள் பெருமையைத் தெரியும்படி செய்தவர் ம. பொ. சிவஞான கிராமணியார் ஆவார். கட்டப்பொம்மன் வரலாற்றில் ஓர் இடத்தில், "ஊமைத்துரையின் வாய் பேசவில்லை; வாள் பேசியது" என்று ம. பொ. சி. எழுதியிருக்கிறார். இந்த வரிகள்,

> "வாளினுற் பேசலல்லால்
> வாயினுற் பேசறேற்றேன்"

என்று சீவகசிந்தாமணியில் காமகளிலம்பகத்தில் வரும் வரிகளுடன் ஒப்பிடத்தக்கன. இத்தகைய அரிய கருத்துக்களைப் பெருங்காப்பியங்கள் வாயிலாக அறியக்கூடிய தமிழர் விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க ஒரு சிலரே. ஆகையால்

பல்லாயிர மக்களுக்கு இலக்கிய ஆர்வமும் மொழிப்பற்றும் ஏற்படும்படி செய்யும் ம. பொ. சி.க்குத் தமிழகம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. 'கப்பலோட்டிய தமிழன்', 'வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன்' என்னும் இவரது இரு நூல்களும் ஏனைய மொழிகளிலும் வெளிவர வேண்டும். இவருடைய நூல்களுள் 'வானொலியில் ம. பொ. சி.' 'தமிழன் குரல்', 'சுதந்திரப் போரில் தமிழகம்'' என்பவையும் குறிப்பிடத்தக்கவை. அரசியல் மாநாடு நடத்துவதற்கு முன்னதாக இலக்கிய மாநாடு ஒன்று கூட்டுவது என்ற வழக்கத்தைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்திய சிறப்பும் ம. பொ. சி. க்கு உண்டு. 'தமிழ் முரசு', 'செங்கோல்' என்னும் இதழ்களில் 'ஞானம்' என்ற புனைபெயரில் ம. பொ. சி. இலக்கியக் கட்டுரைகளையும், சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் எழுதி வருகிறார்.

'மருதிருவர்' என்னும் அரிய ஆராய்ச்சி நூலில் பெரிய மருது, சின்ன மருது ஆகியோரின் வாழ்க்கைச் சிறப்புக்களைத் தக்க சான்றுகளோடு வரலாற்றுச் செல்வர் ந. சஞ்சீவி, வீரம் செறிந்த நடையில் தந்திருக்கிறார்.

தமிழ்ப் புலவர் பலருடைய விரிவான வரலாறுகளை அனவரத விநாயகம் பிள்ளையும் (இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரையினரான) சோமசுந்தர தேசிகரும் எழுதியுள்ளனர்.

இறுதியாக, வாழ்க்கை வரலாறுகளிலுள்ள ஒரு குறைபாட்டைச் சுட்டிக் காட்டுவோம். பெரும்பாலும், வாழ்க்கை வரலாறுகள் அனைத்தும் ஒரே உயர்வு நவிற்சியாக — வெறும் பாராட்டாக—அமைந்துள்ளன. எந்தப் பெரியவரைப் பற்றியும் கருத்து வேற்றுமைக்கு இடமுண்டு. ஆகையால் வாழ்க்கை வரலாறுகளை

எழுதுபவர்கள் தாம் சிறப்பிக்க எடுத்துக் கொள்ளும் அறிஞரின் குறைபாடுகள் இரண்டொன்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது நலம். கத்தோலிக்கர்களுக்கு மதத் தலைவராக விளங்குபவர் போப். அவர் பல ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பெரிய பாதிரிமார்களின் குழுவைக் கூட்டுவர். இக்குழுவுக்கு Synod of Cardinals என்று பெயர். இக்கூட்டத்தில் இறந்துபோன பாதிரிமார்கள், ஏனைய அறிஞர்கள் ஆகியோருள் தலைசிறந்தவர்க்கு 'அடிகள்' (Saint) என்று சிறப்புச் செய்வது பற்றி விவாதம் நடைபெறும். இவ்வைபவத்திற்கு அர்ச்சய சிஷ்ட பட்டம் கொடுத்தல் (Canonization) என்றும், (Beatification Ceremony) என்றும் சொல்லுவதுண்டு. உரிய சிறப்புக்கு, இறந்து போன பாதிரி அல்லது மதகுரு ஆகியோரின் தகுதி, தகுதியின்மை இரண்டையும் ஆணிவேறு, அக்கு வேறாக அலசி விவாதிப்பது, இன்னும் வாடிகன் அரசில் வழக்கமாக உள்ளது. உரிய பட்டத்திற்கு உழைப்பவர்க்கு Promoters of the Cause என்றும், எதிர்த்து வாதாடுபவர்க்கு Devil's advocate என்றும் பெயர்கள் உண்டு. வாழ்க்கை வரலாறுகளிலும் இத்தகைய நடுநிலை ஆராய்ச்சி வேண்டும். 'அவர்கள் பெருமையைக் குறைக்கவும் வேண்டாம், உண்மையை மறைக்கவும் வேண்டாம்' என்பதே நம் கருத்து.

வாழ்க்கை வரலாறு எழுத விரும்புபவர்க்குப் பயன்படும் குறிப்பு ஒன்றையும் ஈண்டுத் தரலாம். இந்நூல்களில் மிகுதியான செய்திகள் இருக்கலாம்; அவை சுவைபடக் கூறப் பெறவேண்டும். உண்மையான நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவது மட்டும் போதியதாகாது; தாம் எடுத்துக் கொண்ட அறிஞரைப்பற்றி ஆசிரியர் உணர்ச்சியோடும் உற்சாகத்தோடும் எழுத வேண்டும். ஏராளமான

விவரங்களிலிருந்து, பயன்படும் சில குறிப்புக்களை மட்டும் பொறுக்குவதிலேயே அவர் தம்முடைய திறமையைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

புதிய ஒரு முறையில் படங்களுக்கும் ஆதாரமான தாள்களின் நகலுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, பாரதியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை, ரா. அ. பத்மநாபன் 'சித்ர பாரதி' என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். இத்தகைய நன் முயற்சிகள் பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கவை.

தன் வரலாறுகள்

ஆங்கிலத்தில் வெளிவருவதுபோலத் தமிழிலும் தன் வரலாற்று நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. வ. உ. சி. சுயசரிதை, அரசவைக் கவிஞர் நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களின் "என் கதை", டாக்டர் தி. செ. சௌ. இராஜனின் "நினைவு அலைகள்", சுத்தானந்தரின் "ஆத்ம சோதனை" ஆகியவை இத்துறையில் எழுந்த நூல்களிற் சில. திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் தலைசிறந்த ஒரு நூல்; ஒவ்வொரு இளைஞரும் படித்துப் பயன்பெறத் தக்கது.

டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் ஆக்கிய "என் சரிதம்" இப்புதிய வகையில் சிறந்த நூலாக விளங்குகிறது, எளிமையான தமிழ் நடைக்கு இந்நூல் வழிகாட்டி எனலாம். இலக்கியக் களஞ்சியமாக விளங்கும் இந்நூல், தமிழ் மரபு கெடாதபடி எழுதப்பெற்றிருக்கிறது.

நாட்குறிப்புக்களும் நூலாக வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. 200 ஆண்டுகட்குமுன் ஆனந்த ரெங்கப்பிள்ளை எழுதி வைத்திருந்த நாட்குறிப்புக்கள் நம் காலத்திலேயே வெளிவந்திருப்பதும், இந் நூற்றாண்டில் தமிழ்

உரைநடை வளர்ச்சியடைந்திருப்பதற்குச் சான்ருக உள்ளது.

வேற்று மொழியிலிருந்தும் தன் வரலாறுகள் தமிழாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காந்தியடிகளின் "சத்திய சோதனை", ஜவஹர்லால் நேருவின் வரலாறு, கிருஷ்ண ஹுதிசிங் எழுதிய "விதி என்ன செய்யும்" என்பவை நூல்களாகவும், வின்சர் கோமகனின் அநுபவங்கள் கட்டுரை வடிவிலும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

குழந்தை இலக்கியம்

குழந்தைகளுக்கென்று பல நூல்கள் எழுதப்பட்டு வருவது இன்றைய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வளர்ச்சியாகும். இவற்றுள் நல்லனவும் உள்ளன. தீயனவும் உள்ளன. குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா, கல்வி கோபாலகிருஷ்ணன், கௌசிகன், நெ. சி. தெய்வசிகாமணி, தம்பி சீனிவாசன் ஆகியோர் நல்ல நூல்கள் பலவற்றை எழுதி வருகின்றனர். குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் ஒன்று ஏற்பட்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகின்றது. மறைமலை அடிகள் தாம் இயற்றிய "சிறுவர்க்கான செந்தமிழ்" என்னும் நூலில் சிறுவர்க்குரிய நாட் கடன்களையும், கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இந்நூலின் உரிய பகுதிகளை மீண்டும் பதிப்பித்துத் தமிழ்ச் சிறுவர்களிடையே பரப்பலாம்.

குழந்தைகளுக்காக எழுதுபவர்கள் குழந்தைகளின் இயல்புகளை எடுத்துக் கூறும் நூல்களைக் கற்றுப் பயனடையவேண்டும். குழந்தைகளுடைய இயல்புக்கும் வாழ்க்கை அனுபவங்களுக்கும், உணர்ச்சிகளுக்கும் ஏற்ப நூல்கள் அமையவேண்டும். ஈ. த. இராசேசுவரி அம்மையார் எழுதிய "குழவி உள்ளம்", பெ. தூரன் எழுதிய

"குழந்தை உள்ளம்" ஆகிய மூல நூல்களும், இத்தாலியக் கல்வி மேதையான மாண்டிசோரி அம்மையார் எழுதிய "குழந்தைமை ரகசியம்" என்னும் மொழி பெயர்ப்பு நூலும் இவ்வகையில் தமிழில் கிடைக்கும் சிறந்த உளவியல் நூல்களாக உள்ளன.

அச்சில் வெளிவருபவற்றை நம்புகின்ற இயல்பு சிறுவர்களுக்கு உண்டு. ஆகையால் அச்சுப் பிழை என்பது குழந்தைகளுக்கான வெளியீடுகளில் இருக்கவே கூடாது. இலக்கணப் பிழைகளும் குழந்தைகளுக்கான வெளியீடுகளில் இருப்பது வருங்காலத்தில் நமது இலக்கியத்திற்கே முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடக்கூடும். குழந்தைகளுக்காகத் தமிழில் நூல்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னரே வேறு மொழிகளில் குழந்தை இலக்கியம் வளர்ச்சியடைந்துவிட்டதால் இத்துறையில் இப்போது வெளிவருபவை பெரும்பாலும் மொழிபெயர்ப்பாகவே உள்ளன. இதைத் தடுக்க இயலாது. ஆனால் தமிழில் வெளிவரும் நூல்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்குப் பொருந்துவனவாகவும், நமது மக்களுடைய வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றனவாகவும் இருக்க வேண்டும். சிறுவர்களுடைய பொது அறிவு பெருகுவதற்கும் இந்த நூல்கள் துணை செய்யவேண்டும். பிற நாட்டுக் கருத்துக்களையோ, பிறநாட்டு நிகழ்ச்சிகளையோ கூறும்போது இயன்ற அளவு விளக்கக் குறிப்புக்களையும் தரவேண்டும். கொலை, கொள்ளை ஆகியவை குழந்தை உள்ளத்தைக் கெடுப்பன என்பதை உணர்ந்து "நல்ல நண்பர்கள்" என்ற உயர்ந்த நூலை எழுதிய கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பாவின் முயற்சி போற்றத்தக்கது.

அரசியல் நூல்கள்

வெ. சாமிநாத சர்மா முயற்சியால், அரசியல் சாத்திர நூல்கள் தமிழில் தலையெடுத்தன. கிரீஸ், ருஷ்யா முதலிய

நாடுகளைபபற்றி இவர் எழுதியுள்ள நூல்களும் நம் தேசீயக் கொடி போன்ற பல சிறு நூல்களும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தக்கவை; பத்திரிகை படிப்பவர்க்கு மிகவும் பயன்படுபவை. இவரைப் பின்பற்றிப் பலர் இப்போது அரசியல் தொடர்புடைய நூல்களை எழுத முன் வந்திருக்கின்றனர். ஐக்கிய நாடுகளின் குழுவைப்பற்றிப் பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாதுரையார் அரிய நூல் ஒன்றை இயற்றியிருக்கின்றார். அண்ணாத்துரை, கல்கி, ம. பொ. சி., எஸ். எஸ். மாரிசாமி, ஏ. ஜி. வெங்கடாச்சாரி, ஏ. என். சிவராமன் ஆகியோரும் அரசியல் நூல்கள் சிலவற்றை யாத்து, சிக்கல் மலிந்த பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பற்றித் தம் கருத்துக்களைப் பரப்பி வருகின்றனர். இந்நூல்களில் உள்ள நடை பாமரர் பாராட்டுக்குரியது.

க. சந்தானம் எழுதிய செங்கோலும் ஜனநாயகமும் என்ற நூல் அரசியல் வாழ்வில் அமைந்த அனுபவத்தின் விளைவாக எழுதப்பெற்றது

அரசியல் கருத்துக்களைப் பல நூல்களில் ராஜாஜி எழுதியுள்ளார். "ஊருக்கு நல்லது" என்னும் சிறு நூல் வயது வந்த கிராம வாசிகள் எழுதப் படிக்கக் கற்றபின் படிக்க உதவும். "ராஜாஜி மலர்-2 கட்டுரைகள்" என்பது அவரது அரிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு; பொது அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள விரும்புவார்க்கு இன்றியமையாதது. தமிழில் விஞ்ஞான பாடங்களைப் புகட்ட இயலும் என்பதைக் காட்ட "தமிழில் முடியுமா?" என்னும் நூலையும் இரசாயன சாஸ்திரத்தை ஆங்கிலம் தெரியாத பழைய காலத்து மனிதருக்கும் விளங்க வைக்கலாம் என்பதைக் காட்ட "திண்ணை ரசாயன"த்தையும் ராஜாஜி எழுதியுள்ளார்.

திருவாணன் எழுதிய ராஜதந்திரக் கலை; இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய 'நீங்களும் தூதுவர் ஆகலாம்' என்பனவும் குறிப்பிடத் தக்கவை.

பொருளாதார நூல்கள்

பொருளாதாரத் துறையிலும் தமிழில் சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றைத் தந்தவர்கள் ஆ. முத்தையா ஜே. எஸ். பொன்னையா, தி. சு. அவினாசிலிங்கம், க. சந்தானம், ஓ. ஆர். கிருஷ்ணசாமி, சீ. சீ. இராமசாமி ஆகியோர். டாக்டர் பா. நடராசன், ''வேளாண்மைக் கடன்'' என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார்: கலைக் கதிர், தினசரி, தமிழ்த் தென்றல், கலைமகள் ஆகிய இதழ்களில் அன்றாடப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், வெளிநாட்டு வாணிபத்தைப்பற்றியும் பல கட்டுரைகளை இவர் எழுதி வருகின்றார்.

கட்டுரைகள் வாயிலாகச் சிக்கலான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைப் பாமர மக்களும் அறியும்படி எழுதிய சிறப்பு காலஞ்சென்ற டாக்டர் ரா. க. சண்முகம் செட்டியாரைச் சேரும்.

க. சந்தானம் இயற்றியுள்ள 'செல்வமும் சுதந்திரமும்' 'பொதுமக்களும் பொருளாதாரமும்' என்பன அடிப்படையான பொருளாதாரத் தத்துவங்களையும் நம்நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

சென்னை அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கைகளும் அவற்றை முன்மொழியும்போது அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் 1958-க்குப்பின் ஆற்றியுள்ள சொற்பொழிவுகளும் பொருளாதாரத் துறையில் எழுத முனைவார்க்குப் பயன்படும்.

பொருளாதாரக் கலையின் உயிர்நாடிகளாக உள்ள பொருள்களின் உற்பத்தி, அவற்றின் பங்கீடு, வருவாய் இன்ன பிறவற்றைப் பற்றியும் வங்கி, இன்சூரன்ஸ் குழு, பங்கு மார்க்கெட் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் அனைவரும் எளிதில் அறியும்படி தமிழ் மக்களுக்கு விளக்கிக் கூறும் "பொருளாதார நூல்" ஒன்றை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி ஆ. முத்தையா, அ. அருளம்பலம் (கூட்டுறவு அல்லது ஐக்கிய வாழ்வு—அ. அருளம்பலம்—திருமகள் அழுத்தகம்; சுன்னாகம்) ஆகிய இருவரும்—தனித்தனியே—தமிழில் நூல்கள் எழுதியிருக்கின்றனர். "பொருளாதார நூல்", "கூட்டுறவு அல்லது ஐக்கிய வாழ்வு" ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்திருப்பது தமிழர் பலருக்குத் தெரியாது. இது போலவே "தருக்க சாஸ்திரச் சுருக்கம்" (The Elements of Logic) என்ற நூலை நல்லூர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தமிழில் எழுதியிருப்பதை எத்துணைத் தமிழர் அறிவர்?

இசை நூல்கள்

தமிழ் இசை இயக்கம் 1942-இல் தொடங்கியது. அதன் பயனாக மறந்தும் மறைந்தும் போன தமிழ்ப் பாடல்கள் புத்துயிர் பெற்றன. இசைத் தமிழின் வரலாறு, சிறப்பு—இவைபற்றிப் பல வெளியீடுகள் வெளிவரலாயின. இவற்றை வெளிக் கொணர்ந்தமைக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தாரும், சென்னைத் தமிழ் இசைச் சங்கத்தாரும் பாராட்டுக்குரியர். "பாணர் கைவழி" என்பது தஞ்சை ஜோதிபாண்டியன் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை. விபுலாநந்த அடிகளின் "யாழ்நூலை"ப் பற்றி முன்னரே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம், பொன்னையா பிள்ளையும் பெ. தூர

னும் இசைத்தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றை ஆக்கியுள்ளனர். இசைத் தமிழ்ப் புலமையில் இணையற்றவரும் அணித்தே இவ் உலகு நீத்தவருமான திருவனந்தபுரம் இசைத் தமிழ்ச் செல்வர் தி. இலக்குமணப்பிள்ளை உயர்ந்த கருத்துக்களை இசைத் தமிழ் நூலிற் பரப்பியுள்ளார். கோதண்டபாணி பிள்ளை ஆக்கியுள்ள 'பழந்தமிழ் இசை' அண்மையில் வெளிவந்த குறிப்பிடத்தக்க ஆராய்ச்சியாகும்.

கலை

ஓவியம் சிற்பம் முதலிய கலைகளைப் பற்றி விளக்கமாக ஒன்றும் தமிழில் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. இங்கிலையில் கலாநிலையம் க. நவரத்தினம் "தென்னிந்தியச் சிற்ப வடிவங்கள்" என்னும் அரிய ஆராய்ச்சி நூலை; இயற்றியுள்ளார்; இது தமிழ் மக்களுக்குப் பெருமை தருவது

போர்க் கலையைப் பற்றிய நூல் ஒன்றும் தமிழில் வெளிவந்துள்ளது. ஸ்டார் பிரசுர வெளியீடாகிய "நம் போர்ப் படைகள்" என்னும் நூல் இவ் வகையில் வெளிவந்துள்ள ஒரே நூல் எனலாம். இந்நூலில் தரை, கடல் விமானப் படைகளைப் பற்றி இளைஞர்கள் அறிய விரும்பும் செய்திகள் உள்ளன.

கலையைப் பற்றிய இப்பகுதியை முடிக்குமுன் ஒரு செய்தியைக் குறிக்கவேண்டும். தமிழர்களின் கலைப் பெருமையை உலகமறியச் செய்தவர் ஆனந்த குமாரசாமி. அவர் கலையைப் பற்றி ஆக்கிய நூல்கள் ஒன்றேனும் இன்னும் தமிழாக்கப் பெறவில்லை. அவருடைய வரலாறும், தமிழில் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. நமது நடனக்கலை,

விக்கிரகங்களின் சிறப்பு ஆகியவைபற்றியும் ஆங்கிலத்தில் இருப்பவைபோலத் தமிழில் நூல்கள் தோன்றவில்லை.*

தொழில்

அச்சுக் கலை பற்றிய அரிய நூலொன்றும் தமிழில் வெளிவந்திருக்கிறது. இக் கலையின் ஆற்றலை இந்நாளில் யாவரும் அறிவர். இதன் தோற்றம், வளர்ச்சி, மேம்பாடு, இன்றைய நிலை பற்றிய விவரங்களையும், அச்சடித்தல், அச்சுக் கோத்தல் போன்ற தொழில் நுட்பங்களையும் கையெழுத்துப்படி அச்சு நூலாக உருவம் பெறும் வரை ஏற்படும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் நிரல் பட அமைத்தும் எழில் நிறைந்த படங்களைத் தந்தும் இந்நூலில் மா. சு. சம்பந்தம் தந்திருக்கிறார்.

'கவின் அச்சுக்கலை' என்ற ஒரு நூலும் தமிழில் வெளிவந்திருக்கிறது.

'தையற்கலை','கடிகார ரிப்பேர்', பஞ்சாலைத் தொழில், நெய்வேலி போன்ற நூல்கள் தொழில் துறையில் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஆர்வத்துக்கு அறிகுறியாக உள்ளன. இன்னும் பல தொழில்களைப்பற்றித் தமிழில் நூல்கள் வெளிவர வேண்டும்.

தொழில் வளர்ச்சி இப்போது தமிழகத்தில் தொடங்கியிருப்பதால், ஆங்காங்குள்ள பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள் தங்கள் ஊழியர்க்காகவும் தொழில் விளம்பரத்துக்காகவும்

---

* The other mind-A study of Dance and Life in South India—Beryl De Zoete (Dance Critic of the Daily Telegraph: Victor Gollancz London 1953. இது பந்தணைநல்லூர் நடனம் பற்றிய அரிய ஆராய்ச்சி நூல்.

ICONOGRAPHY—Gopinatha Rao, 4 volumes.

SOUTH INDIAN BRONZE IMAGES—Krishna Sastry and Ganguly.

நடத்தும் இதழ்களில் (HOUSE JOURNALS) தமிழுக்கு இடம் தரவேண்டும்.

காளிதாசன் எம். பாலசுப்பிரமணியம், எம். ஏ. என்பார் 'உதவாத இரும்பும் உதவும்' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்; இது இரும்பு எஃகுத் தொழில்பற்றியது; The Story of Scrap by Edwin E. Barringer என்னும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு; குப்புசாமி நாயக்கர் என்ற வணிகரால் வெளியிடப்பெற்றது.

இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்க மற்ருெரு மொழிபெயர்ப்பு நூல் பல்லாயிரம் படிகள் விற்றுள்ள 'நீங்களும் உங்கள் மோட்டாரும்' என்பது. முதநூலாக எழுதப்பட்ட 'நவமணிகள்'— வயிரம் முதலிய இரத்தினங்கள் பற்றிய பெரிய நூல்; சிறந்த நூல்; பல்லாண்டு முயற்சியால் டி. எஸ். வைத்தியநாதனுல் எழுதப்பட்டு திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தாரால் அழகுற அச்சிடப்பட்டு அன்பளிப்பாக மட்டும் வழங்கப்படுகிறது.

வழிச்செலவு நூல்கள்

வழிச்செலவு நூல்கள் தமிழில் மிகக் குறைவு. டாக்டர் மு. வ. ஒரு முறை வானெலியிற் கூறியதுபோல,

> "அறிஞர்கள் வெளிநாட்டில் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது, அல்லது வெளிநாட்டில் சில காலம் தங்கியிருக்கும்போது, தாம் கண்டவை கேட்டவைகளை எல்லாம் விடாமல் குறிப்பெடுத்து வைத்து நூல்கள் எழுதவேண்டும். அந்த நூல்கள் இரு வகையில் பயன்படும். ஒன்று வெளியுலகத்தைப் பற்றிய பரந்த அறிவு வளர்வதற்குப் பயன்படும். மற்ருென்று அடுத்தாற்போல் வெளிநாட்டிற்குச் செல்வோர்க்கு வழிகாட்டியாகவும் துணையாகவும் விளங்கும்."

'சென்னை மாநகர்' என்ற சிறந்த நூலை மா. சு. சம்பந்தம் எழுதியுள்ளார். ஆங்கிலத்திலும் இந்திய மொழிகள் சிலவற்றிலும் இத்தகைய வழிச்செலவு நூல்கள் மிகுதியாக உள்ளன. மாமல்லபுரத்தைப் பற்றிக்கூட ஆங்கில நூல்களைப் படித்தே தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் தமிழ் மக்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் வரையில் இருந்துவந்தனர். அந்த நிலை மாறி உலக நாடுகள் பலவற்றைப்பற்றித் தமிழ் நூல்கள் இப்போது வெளி வந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய நல்வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியவர்கள் திரு. வி. க., ஏ. கே. செட்டியார் ஆகியோராவார்கள். தமிழ்ப் பெரியார் தம் இலங்கைச் செலவைக் கட்டுரையாக எழுதினார்கள்; உலகம் சுற்றிய தமிழர் பல நூல்கள் வாயிலாகத் தமிழ் மக்களுக்கு உலகத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டினார். இவர் நகைச்சுவையோடு எழுதும் இயல்புள்ளவர். இத்தாலியைப்பற்றி இவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:—

> "மார்க்கோனியும், மக்ரோனியும் பிறந்தது அந்த நாட்டில்தான். மார்க்கோனியை உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் காலஞ்சென்ற ஒரு விஞ்ஞான நிபுணர். மக்ரோனி என்பது ஓர் உணவுப் பொருள். இத்தாலியர் ஏழை முதல் பணக்காரர் வரையில் தினந்தோறும் விரும்பியுண்ணும் உணவு."

இலங்கையைப் பற்றிக் குல சபாரத்தினம், சி. எம். இராமச்சந்திரன் செட்டியார், டாக்டர் வரதராசன், கல்கி, பகீரதன் ஆகிய பலர் விரிவாக எழுதியுள்ளார்கள். தருமபுர ஆதீன வெளியீடான நேபாள யாத்திரை நல்ல தமிழில் அமைந்துள்ளது. அ. மு. பரமசிவானந்தம் இயற்றிய 'தமிழன் கண்ட மலேயா', பகீரதன் எழுதிய 'வட இந்திய யாத்திரை' என்னும் நூலும், 'நாரதர்', 'ஆனந்த விகடன்'

இதழ்களில் சி. த. காந்திமதி எழுதிய பிரயாணக் கட்டுரைகளும், 'தமிழ் நாடு' நாளிதழில் தி. மாணிக்கவாசகம் எழுதிய கட்டுரைகளும். 'கலைக்கதி'ரில் ஜி. ஆர். தாமோதரன் எழுதிய கட்டுரைகளும், பல இதழ்களில் டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியார், பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி ஆகியோர் வரைந்துள்ள பயணக் கட்டுரைகளும் தமிழ் உரைநடைக்கு அழகு செய்வன. திருக்கேதார யாத்திரை என்னும் நூலைத் தந்தவர் திரு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் ஆவார்.

ஜி. டி. நாயடு அவர்களுடைய நாட்குறிப்பை ஆதாரமாக வைத்து எழுதப்பட்டுள்ள 'நான் கண்ட உலகம் என்னும் நூலும், சம்பத்குமார் இயற்றிய கனவு உலகம் என்ற சிறு நூலும் பழங்குடி மக்களைப்பற்றிப் பிலோ இருதயநாத் எழுதிவரும் சிறு கட்டுரைகளும், இராம கிருஷ்ண மடத்தைச் சேர்ந்த அடியார் ஒருவர் பீஜி தீவுகளைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளும் சுவையான பல அனுபவங்களைக் கூறுகின்றன. இந்நூல்கள் சென்ற நூற்றாண்டு வரை தமிழில் எழாத புதுவகை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்துள்ளன. சோ. சிவபாதசுந்தரம், இலக்கிய அடிப்படையில் "மாணிக்கவாசகர் அடிச் சுவட்டில்" என்ற வழிச் செலவு நூலைப் புதுமுறையில் மிகச் சிறப்பாக எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதியுள்ள 'புத்தர் அடிச்சுவட்டில்' என்னும் பெருநூலும் சிறந்ததோர் ஆராய்ச்சி நூலாக அமைந்திருக்கிறது.

உலகச் செலவு செய்பவர் சிலர் அயல்நாட்டுத் தொடர்பாலும், அயல்மொழிப் பயிற்சியாலும் தமிழைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் துணைசெய்து வருகின்றனர். இவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர் தனிநாயக அடிகள் ஆவார். இவர் தமிழ்

மொழியின் தனித் தன்மையையும் தொன்மையையும் தரணி யெங்கும் பரப்ப வேண்டுமென்னும் தொண்டுள்ளம் படைத்தவர்; 'தமிழ்த் தூது' என்னும் தூய தமிழ் நூலில் இவர், தம் அனுபவங்களைத் தெரிவித்துள்ளார்.

நீதி நூல்கள்

நீதி நூல்கள் பண்டுதொட்டுத் தமிழில் செய்யுள் வடிவிலேயே அமைந்துள்ளன. இவற்றிற்கு விளக்கமான உரைகளும், உரைநடையில் புதிய நீதி நூல்களும் இளவழகனார், பழநிவேல் பிள்ளை, ஆகியோரால் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

விவசாயம்

விவசாயம், தோட்டக்கலை, ஆடுவளர்ப்பு பற்றிய நூல்களை ச. கு. கணபதிஐயர் எழுதியுள்ளார்; V. T. சுப்பையா முதலியார் விவசாயநூல் (மூன்று பகுதிகள்), தென் இந்தியப் பயிர்கள் ஆகியவற்றை எழுதியுள்ளார். 'பழத் தோட்டம்' 'உலோகங்களும் நாமும்' 'பூஞ்செடிகள்' என்ற நூல்களை மு. அருணாசலம் ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளார். பேருழைப்புக்குப் பின் வெளியிடப்பட்ட இத்தகைய அரிய நூல்களுக்கு ஆதரவு தருவது தமிழ் மக்கள் கடமை.

வரலாறு

சோழ, பாண்டியர் வரலாறுகளை, கல்வெட்டுப் பேரறிஞர் காலஞ்சென்ற சதாசிவப் பண்டாரத்தாரும் சோழர், பல்லவர் வரலாறுகளை டாக்டர் இராசமாணிக்கமும் விரிவாக எழுதியுள்ளனர். ஏனையோருள் மயிலை சீனி வெங்கடசாமி உள்ளதை உள்ளவாறு விருப்பு வெறுப் பின்றி தெளிவாக எழுதுபவர்; டாக்டர் கே. கனகசபாபதிப்

பிள்ளை எழுதியுள்ள நூல்களும் பூலித்தேவர், கும்மந்தான் கான்சாகிபு போன்ற பல தமிழகத்து வீரர்களைப்பற்றியும் வேலூர் புரட்சி போன்ற நிகழ்ச்சிகளையும் நாட்டுணர்ச்சியுடனும் நல்ல தமிழிலும் தந்துள்ள ந. சஞ்சீவியின் வெளியீடுகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. பிற்காலத் தமிழக வரலாறும் விரிவாகத் தமிழிலும் பிற மொழிகளிலும் எழுதப்பட வேண்டும். இத்தகைய நூல்கள் இதுவரை வெளிவராமையால் இந்திய நாடென்ருல் சிந்து கங்கைப் பெருவெளியென்று பிறநாட்டார் கருதுகின்றனர்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து, வரலாற்றுப் பேராசிரியர் டாக்டர் மு. ஆரோக்கியசாமி 'நாமிருக்கும் நாடு' என்ற சிறந்த நூலை அண்மையில் யாத்துள்ளார். இது நல்ல தமிழில், இலக்கிய முதலிய சான்றுகளோடு செம்மையாக எழுதப்பெற்ற ஒரு வரலாறு. இவரது கொங்கு நாட்டு வரலாறும் இத்தகையதே.

சிறந்த வரலாற்று நூல்கள் இல்லாமையால், வடவேங்கடமும் தென்குமரியும் தமிழகத்தின் எல்லைகள் என்பதைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் சிலர்கூட, உறுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எல்லைக் கிளர்ச்சியால் நாஞ்சில் நாடு தமிழ்நாடே என்பதை நிலைநாட்டும் நூல் ஒன்றை, 'சேர நாடும் செந்தமிழும்'' என்ற பெயரில் செ. சதாசிவம் என்பவர் எழுதியுள்ளார். வடவேங்கடம் தமிழகத்தைச் சேர்ந்ததே என்பதை நீதிபதி வாஞ்சுவிடம் கொடுத்த ஆங்கில அறிக்கையில் தமிழ்நாடு வட எல்லைப் பாதுகாப்புக் குழு தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ள செய்திகள் நூலாக வெளிவருவதுடன் பாட நூலாகவும் அமையுமானுல் நலம் விளையும். 'தென்னுடு' என்னும் நூலில் கா. அப்பாத்துரை சிறந்த முறையில் தென்னுட்டு வரலாறு ஒன்றை எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டுப் போர்க்களங்கள் என்ற பெருநூலும் இவர் எழுதியதே; இவரது நூல்கள் இவருடைய அறிவின் பரப்பையும் உழைப்பின் பெருமையையும் நினைவூட்டுகின்றன; இவை ஒவ்வொன்றிலும் இவர் தரும் குறிப்புக்கள் பல தனி நூல்களாக விரிவாகவும் தெளிவாகவும் எழுதத் துணை செய்யும் தன்மையன. கிளைவ் முதல் ராஜாஜி வரை என்ற நூலில், பி. ஸ்ரீ. கடந்த 300 ஆண்டு வரலாற்றைக் கதைப்போக்கில் சுவைபட எழுதியுள்ளார். நாட்டு நடப்பு, மொழி வளர்ச்சி, சமுதாய முன்னேற்றம் முதலியவற்றைப்பற்றியும் அவர் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

இந்தியாவின் அரசியல் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தமிழகத்தின் பங்கு பற்றிய நூலும் விரிவாகவும் தக்க ஆதாரங்களுடனும் எழுதப் பெறவேண்டும்.

ஈழநாட்டில் ஏறக்குறைய 250 ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்த மயில்வாகனப் புலவர் யாத்த 'யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை' என்னும் உரைநடை நூலை முதலியார் குல சபாநாதன் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் பதிப்பித்துள்ளார். யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் வரலாற்றை ஆய்ந்தறிதற்குத் துணை செய்யும் இந்நூல் வரலாற்று நூல்களில் சிறப்பான இடம்பெறும்.

இலங்கையின் வரலாறு பற்றியும் சிறந்த நூல்கள் தமிழில் வெளிவர வேண்டும். ராபர்ட் நாக்ஸ் எழுதிய வரலாற்று நூல் புகழ் பெற்றது; இதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுதல் இன்றியமையாதது.

நாட்டு வரலாற்று நூல்கள் வெளிநாடுகளில் எழுதப் பெறும் முறையைப்பற்றியும் சிறிது ஆராய்வோம். ஏனைய நூல்களைப் போலவே, இந்நூல்களும் வாழ்க்கைச் சுவை தோன்ற எழுதப்பெறுகின்றன. மன்னர்கள் ஆட்சிக்கு

வந்த ஆண்டு, போர்கள் நடந்த இடங்களைப்பற்றிய பட்டியல் இவைகளை மிகுதியாக அவை தருவதில்லை. வரலாற்று நூல்கள் உயிரோட்டம் உள்ளவையாகவும் ஆதாரத்துடன் எழுதப்பெற்றனவாகவும் உள்ளன. இவ்வகையான நூல்களை எல்லோராலும் எழுதிவிட இயலாது. நாட்டு வரலாற்றை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்ட சிலரே எழுத இயலும். உரிய ஆதாரங்களைச் சேர்ப்பதற்குப் பெரும் பொருட்செலவும் ஏற்படும். இத்தகைய முயற்சிகளை ஆதரிப்பதற்கான அற நிலையங்களும் பல்கலைக் கழகங்களும் வெளிநாடுகளிலுள்ளன. நம் நாட்டில் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற சில நிகழ்ச்சிகள்—வெள்ளையரிடமிருந்து இந்தியருக்கு அதிகார மாற்றம், இந்தியாவில் இருந்த தனி அரசுகள் நாட்டின் பொது ஆட்சியுடன் இணைக்கப் பெற்றது—பற்றிய வரலாறுகளை திரு. வி. பி. மேனன் எழுதுவதற்குக் காரணமாக இருந்தது அமெரிக்காவிலுள்ள ராக்பெல்லர் அறநிலையமே ஆகும்.

முடிவுரை

கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியாரின் கம்பராமாயணப் பதிப்புப் போன்றவையே வெளிவந்த நிலைமை மாறி, புது வகையான உரை நூல்களும் இக்காலத்தில் வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கின்றன. பதிப்பு முறையில் இக்காலத்தில் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. உரை என்பது கற்றுத் தேர்ந்தவர் சிலர்க்குப் பயன்படும் அளவில் நிற்காமல், கற்க முயல்வோர் பலர்க்கும் பயன்படுவதாக இருத்தல் வேண்டும். சீர்களை நன்கு பிரித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டும். சீர்களில் அமைந்துள்ள சொற்களைப் பிரித்துச் செய்யுளைப் படிக்கும்போதே பொருள் விளங்கத்தக்க முறையில் அமைக்க வேண்டும். பதிப்பாசிரியர் தம் அறிவை மட்டுமன்றி அனுபவத்தையும் பயன்படுத்த வேண்டும். டாக்டர்

ரா. க. சண்முகம் செட்டியார் பொதுமக்களுக்குப் பயன் படும் வகையில் சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதி யுள்ளார்; இது கடுமையான சொற்களுக்கு மட்டும் பொருள் தருவது. தாம் சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுத நேர்ந்ததைப்பற்றி, அந்த நூலின் முகவுரையில் சண்முகம் செட்டியார் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதிலிருந்து பின்வரும் பகுதியை எடுத்திருக்கிறோம். இப்பகுதியிற் கூறப் பெற்றுள்ள கருத்துக்கள் ஊன்றிக் கவனிக்கத் தக்கவை.

"ஆங்கிலத்திலுள்ள எல்லா இலக்கிய நூல்களும் சாமான்ய ஆங்கில மக்கள் வாங்கிப் படித்து அனுப விக்கும் விதத்தில் அநேகம் பதிப்புக்களாக வெளி யிடப்பட்டிருக்கின்றன. கல்வியில் தேர்ந்தவர்களுக் கென்று உயர்ந்த ஆராய்ச்சி உரைகளுடன் தனிப் பதிப்புக்கள் இருக்கின்றன. பொதுமக்களுக்கு பயன் படும் விதத்தில், தெளிவான உரையுடன் குறைந்த விலைக்கும் அழகான ரூபத்திலும் பொதுமக்கள் பதிப் புக்கள் (*Popular Edition*) ஏராளமாய் அச்சிடப் பட்டிருக்கின்றன. எல்லாப் பழந்தமிழ் இலக்கியங் களும் எளிய உரையுடன் பொதுமக்கள் பதிப்பாக ஒன்று போன்ற ரூபத்தில் (*Uniform Edition*) வெளி யாக வேண்டுமென்று எனக்கு வெகுநாளாய் ஆசை உண்டு."

சண்முகம் செட்டியாருடைய இந்த ஆசை நிறை வேறி, ஏனைய இலக்கியங்களுக்கும் இவ்வகையான எளிய உரைகள் வெளிவருமானால், சங்க இலக்கியங்கள் புலவர் பெருமக்களின் தனிச் சொத்தாக இன்றி, எல்லோருக்கும் பயன்படும் ஊருணி நீர்போல விளங்கும்.

15. விஞ்ஞான நூல்களும் கலைச் சொற்களும்

தமிழில் விஞ்ஞான நூல்கள் எந்த அளவில் வெளி வந்துள்ளன? மேன்மேலும் விஞ்ஞான நூல்கள் தமிழில் வெளிவர எவ்வாறு முயலவேண்டும்? பிற மொழிகளில் விஞ்ஞான நூல்கள் எவ்வாறு எழுதுகிறார்கள்? விஞ்ஞான நூல்களின் வளர்ச்சிக்குக் கலைச் சொல்லாக்க வரலாறு என்ன? ஏனைய நாடுகளில் கலைச்சொல்லாக்க அலுவல் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது? இக்கேள்விகளுக்கு இக் கட்டுரையில் விடைகூற முயலுவோம்.

தமிழில் வெளியாகியுள்ள விஞ்ஞான நூல்களை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று பொதுமக்களுக்காக எழுதப்பெற்றவை, மற்றொன்று பள்ளிக்கூடங்களில் பயன்படுவதற்காகப் பாடநூல்களாக எழுதப்பெற்றவை. பொதுமக்களிடையே விஞ்ஞான அறிவைப் பரப்புவதற்கு முன்வந்த நூல்களை முதலில் குறிப்பிடுவோம்.

1903-ஆம் ஆண்டில்தான் முதல் முறையாக விஞ்ஞான நூலொன்று தமிழில் வெளியாயிற்று. இது "ரசாயன நூல்" என்னும் பெயரை உடையது. Rosco's Primer of Chemistry என்ற ஆங்கில நூலை இப்பெயருடன் டி. பி. மாசிலாமணிப்பிள்ளை என்பார் தமிழாக்கினார். இந்நூல் இப்போது கிடைக்கவில்லை. இதன் படி ஒன்றை ஆக்கி யோரின் உறவினர் நவரத்தினம் என்பவர் இல்லத்தில்

, யாழ்ப்பாணத்தில் காணும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக விஞ்ஞான நூல் எழுதியிருப்பவருள் டாக்டர் தி. செ. சௌ. ராஜன், கேப்டன் சேஷாத்திரிநாதன், இராசேசுவரி அம்மையார், ஆர். கே. விசுவநாதன், என். கே. வேலன், எஸ். எஸ். இராமசாமி, நடராசன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர். பொ. திருகூட சுந்தரம் பிள்ளை 'விஞ்ஞானப் பெரியோர்கள்', 'விஞ்ஞானம் எதற்கு ?', 'அப்பாவும் மகனும்', 'தந்தையும் மகளும்', 'அண்ணனும் தங்கையும்' என்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார். 'குழந்தை எப்படிப் பிறக்கிறது ?' 'விவாகமானவர்களுக்கு ஒரு யோசனை' என்ற நூல்களின் ஆசிரியர் என்ற அளவில் இவர் தமிழகத்திலுள்ள அனைவருக்கும் நன்கு அறிமுகமானவர். 'தாய்மை', 'பத்து மாதம்' என்ற நூல்களை மருத்துவக் கண்ணோட்டத்தோடு டாக்டர் லக்ஷ்மி எழுதியுள்ளார். இந்த நூல்களும், டாக்டர் வேங்கட சாஸ்திரி எழுதிய 'கர்ப்பஸ்திரிகளுக்கு சில யோசனைகளும்' பலதரப்பட்ட மக்களுக்கும் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுபவை. ஐன்ஸ்டனின் அரிய ஆராய்ச்சிகளைத் தமிழாக்கிய இராஜேசுவரி அம்மையாரின் உழைப்புப் பாராட்டத்தக்கது. வானொலி, அற்புத உலகம், அணுவின் கதை போன்ற நூல்களைப் பல ஆண்டுகளாகப் பெ. நா. அப்புசாமி எழுதியிருக்கிறார். இவருக்கும் ஜே. பி. மாணிக்கத்திற்கும் தமிழ் மக்களின் நன்றி உரியது.

ஹெய்ஸென்பெர்க் எழுதியுள்ள 'நியூக்ளியர் பிசிக்ஸ்' என்ற நூலையும், சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் எழுதிய 'மிஸ்டீரியஸ் யூனிவர்ஸ்' என்ற நூலையும் தமிழ்ப் பேராசிரியர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 'டெலிவிசன்' என்னும் தொலைக் காட்சி பற்றி மிகப் பெருநூல் ஒன்றையும் அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

உடல்நலம் பற்றிய நூல்களை வெளியிடுவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு பூனுவிலிருந்து ஓரியண்டல் வாட்ச்மென் வெளியீட்டு நிலையத்தார் மேனாட்டுமுறைப்படி பணியாற்றி வருகின்றனர். இவர்களுடைய வெளியீடு களில் ஒன்றான "ஆரோக்கியமும் நீடித்த ஆயுசும்" என்ற மொழிபெயர்ப்பு நூல் தமிழில் எழுந்த மிகச் சிறந்த நூல் களுள் ஒன்று. உடல்நலத்தைப் பேணுவதற்குப் பயன் படும் பல கட்டுரைகளைக் கல்கியில் எழுதிவந்த வி. என். குமாரசுவாமி என்பவர் 'ஆரோக்கிய ரகசியம்' என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்த நூலில் உடல் அமைப்புப் பற்றிய செய்திகளையும், யோகாசனப் பயிற்சி பற்றிய விவரங்களையும் தெளிவாக எழுதியுள்ளார். கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் எழுதிய தமிழ் மருந்துகள் பயன்மிக்க அரிய செய்திகள் தாங்கியது.

தமிழிலும் ஏனைய இந்திய மொழிகளிலும் விஞ்ஞான நூல்களைக் கற்பிக்க இயலாது என்ற தவறான கருத்தை நம்மவர்களே பரப்பி வருவது வெட்கப்படத்தக்கதாகும். ஆங்கில மொழி வாயிலாக இந்தப் பாடங்கள் இந்திய நாடெங்கும் கற்பிக்கப்பட்டது எதிர்பாராதவிதமாக ஏற்பட்ட விளைவே. இதன் பயனாக, நமது மொழியைக் குறைவுபடுத்திப் பேசும் மனப்பான்மை இருந்துவருகிறது. இவ்வாறு பேசுவோர் இந்திய மொழிகள் வாயிலாகவே விஞ்ஞான நூல்களைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்று 1834-லேயே ஆங்கிலேயே அறிஞர் பலர் கருதினர் என்பதை யும், ஒரு வாக்குக் கூடியதாலேயே, ஆங்கிலம் வாயிலாக விஞ்ஞானக் கல்வி புகட்டப்பட்டதென்பதையும் அறியார்.

1937 முதல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் எல்லாப் பாடங் களும் தமிழ்மொழி வாயிலாகவே கற்றுக் கொடுக்கப் பட்டு வருகின்றன. இதன் விளைவாக பாடத் திட்டத்தை ஒட்டி எழுதப்பெற்ற விஞ்ஞான நூல்கள் தமிழில்

வெளிவந்துள. இவை தேர்வுகளில் வினாக்களுக்கு விடை எழுதமட்டுமே பயன்படுகின்றன. விஞ்ஞானச் செய்திகளை அறிய விரும்பும் பொதுமக்களுக்கு இவை ஒரு சிறிதும் பயன்படுவதில்லை.

அறிவின் எல்லைகள் நாளுக்குநாள் விரிந்துகொண்டே வருவதாலும், ஆராய்ச்சித் துறைகள் பல்கிப் பெருகி வருவதாலும், விஞ்ஞானம் போன்ற அறிவியல் துறைகளில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியடைய வேண்டுவது இன்றியமையாதது. இலக்கியத் துறையில் நிகரற்ற உயர்வினை அடைந்துள்ள தமிழ் மக்களின் நாகரிகத்திற்கு இதுவோர் தாழ்வேயாகும். தமிழிலோ ஏனைய இந்திய மொழிகளிலே விஞ்ஞான நூல்களை எழுதுவது கடினம் என்ற தவறான கருத்தை விஞ்ஞானிகள் சிலர் பரப்பியிருக்கின்றனர். ஆனால், வங்க மொழியில் விஞ்ஞான நூல்கள் மிகுதியாக வெளிவந்திருப்பதை இவர்கள் அறியவில்லை போலும்! செகதீசச் சந்திர போசு போன்ற விஞ்ஞானிகளும் வங்க மொழியில் உரைநடையை நன்றாக எழுதும் ஆற்றல் படைத்த (விஞ்ஞானிகளல்லாத) ஏனையோரும் இத்தகு நூல்களை எழுதியுள்ளனர்.*

* "Scientists in this country view with some apprehension all premature attempts to replace English as a medium for teaching of advanced sciences and for the communication of results of scientific investigations, by one of the Indian languages. There is much scope for the popularisation of science text books suited for schools.

Dr. Bose continued, "In Bengal, we have a record of good science-writing by men like Jagadish Chandra Bose. All of them were not scientists by profession, but they were all masters of Bengali prose. Flexibility in the expression of fine shades of meaning and precision of expression are matters of slow growth in a language "

—Dr. D. M. Bose, Director, Bose Institute, Calcutta, in his presidential address at the 40th session of the Indian Science Congress at Lucknow on January 2, 1953. (Extract from THE HINDU, Jan 3. 1953. Morning Edition).

புதிய கலைச்சொல் ஒன்றைப் பயன்படுத்தும்பொழுது முதல் முறையில் ஆங்கிலத்திலும் அதை எழுதி, பின்னர் அதே சொல் வரும்பொழுதெல்லாம் தனியே தமிழ்ச் சொல்லை மட்டும் குறிப்பிடுவது ஒரு நல்ல முறையெனலாம்

வெளிநாட்டார் விஞ்ஞான நூல்களை எழுதும் முறையையும் இங்கே தெரிவிப்பது பொருந்தும். உரிய நூலுக்குத் தொடர்புடைய விஞ்ஞானப் பகுதியை அறிந்தவர் ஒருவரும், மொழித் துறையில் பயிற்சியுடைய ஒருவரும் ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து கூட்டாகவே இத்தகைய நூல்களை எழுதுவது வழக்கம். இந்த முறையைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் பின்பற்றினுல்தான் தமிழில் வெளிவரும் விஞ்ஞான நூல்கள் சிறப்பாக அமையும். விஞ்ஞானக் கருத்து, படிப்பவருக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பதுதான் முக்கிய நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். இலக்கியச் சிறப்பையோ நடை அழகையோ பெரிதாக எண்ணி, கருத்து விளக்கம் தடைப்பட விடலாகாது.

மேனுடுகளில் விஞ்ஞான நூல்கள் இருவகையாக எழுதப்படுகின்றன. ஹக்ஸ்லி, டிண்டால் போன்றவர்கள் பொது மக்களுக்காக எளிய நடையில் அந்தந்த மொழியில் அமைக்கப்பெற்ற கலைச் சொற்களுடன் விஞ்ஞான நூல்களை எழுதுகின்றார்கள்.* இதனுல் வேற்றுமொழி அறிவில்லாத மக்களும் விஞ்ஞான அறிவுபெற வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்றொரு வகையான நூல்கள் மாணவர்க்கும் ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் பயன்படும் வகையில் எழுதப்பெறுகின்றன. இவ்வகை நூல்களில் பல நாடுகளிலும் வழங்கும் பொதுவான கலைச்சொற்கள் (International Technical Terms) பயன்படுத்தப்படு

* Science for the Citizen; Mathematics for the Millions.

கின்றன. இவ்வகைக் கலைச்சொற்களோடு விஞ்ஞானம் படித்த மாணவர்கள் பிற்காலத்தில் வேற்றுமொழிகளில் வெளிவரும் ஆராய்ச்சி நூல்களைப் படிப்பது எளிதாகும். பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், போன்ற மொழிகளிலே விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி பற்றிய புத்தம் புது நூல்களும் திங்கள் இதழ்களும் வெளிவருகின்றன. அந்த மொழிகளை அறியாதவரும் புதிய ஆராய்ச்சிகளை அறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ற முறையில் சில நூல்கள் பிரெஞ்சு மொழியிலும், ஜெர்மன் மொழிகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

விஞ்ஞான நூல்கள் தமிழில் மேலும் பெருகுவதற்கு இடராக இருப்பது நம் மொழியில் கலைச் சொற்கள் இல்லாமையேயாகும். உரிய பொருள் நம் நாட்டில் கண்டு பிடிக்கப்படும்போது அல்லது தோன்றும்போது ஏற்ற சொற்களும் அமைந்துவிடும். நம் நாட்டில் கண்டறியப் படாத பொருள்களுக்குப் பல சொற்களைச் சேர்த்தே புதுப் பெயர்களை ஆக்க வேண்டும். 'நெய்' என்னும் பொருள் நம் நாட்டில் இருக்கிறது; மேலை நாடுகளில் இத்தகைய ஒரு பொருள் இல்லை. குளிர் நிறைந்த நாடுகளாக இருப்பதால் அங்கே 'நெய்' வேண்டுவதில்லை அல்லவா? பொருள் இல்லாததால், 'நெய்' என்னுஞ் சொல்லும் அந்த நாடு களில் இல்லை. Ghee என்னும் சொல் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டது; அது வெளிநாடுகளில் வழக்கில் இல்லை. அந்த நாட்டு மக்கள் 'வெண்ணெய்' யையே அறிவார்கள். ஆதலால் நெய்யைக் குறிப்பதற்கு 'உருக்கிய வெண் ணெய்' (Melted Butter) என்றே அவர்கள் இன்றும் சொல்லி வருகிறார்கள். முருங்கைக்காய் மேனாட்டில் இல்லை; எனவே அதற்கு ஆங்கில மொழியில் சொல் இல்லை. அதன் உருவத்தைப் பார்த்து Drum Stick என்று ஆங்கிலத்தில் பெயரிட்டனர். இவ்வாறே வெண் டைக்காய், அதன் உருவத்தால், மென்மையால் Lady's

finger ஆயிற்று. அவல் என்பதை Beaten Rice என்றும் பொறி என்பதை Puffed Rice (ஊதிப்போன அரிசி) என்றும் கூறுவர். ஆகையால் நம் நாட்டிலும் கலைச் சொற்களை ஆக்கும்போது தமிழ் மட்டுமே அறிந்த மக்க களுக்குப் புரியும்படி கலைச்சொற்களை அமைப்பதே அறிவு டைச் செயல் ஆகும். 'ஆக்சிஜன்' என்றோ 'கான்ஸ்டிடுயென்ட்' 'அசெம்பிளி' என்றோ எழுதினால், இச்சொற்கள் ஆங்கிலம் அறிந்த தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமே பயன்படும் என்பது இவருடைய கருத்து.

Aeroplane என்பதைக் குறிக்க **பறவைக் கப்பல்** என்ற தமிழ்ச் சொல் வழங்கி வருகிறது. பொதுமக்கள் பறவை யைப் பார்த்திருக்கிறார்கள்; கப்பலையும் பார்த்திருக் கிறார்கள். இரண்டையும் இணைத்துப் **பறவைக் கப்பல்** என்ற சொற்றொடர் ஆக்கியுள்ளனர்.

கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றி இரா. நெடுஞ்செழியன் கருத்தை இங்கே தருவோம் :—

"தமிழ் மொழி வேர்ச் சொற்கள் (*Root Words*) உடையது. வேர்ச் சொற்கள் இல்லாத மொழிகள் தான் பிறமொழிகளிலிருந்து சொற்களைக் கடன் வாங்கவேண்டும்.

சான்றாக, ஒரு வேர்ச் சொல்லைப் பார்ப்போம். மூங்கில், ஆதிகாலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டில் இருந்து வருகிறது. முதலில் தமிழர்கள் முகத்தலளவைக்காக மூங்கிலின் இரு கணுக்களுக்கிடையே வெட்டி, அதை 'படி' என்று அழைத்தார்கள்; அதையே குறுக்கே இரண்டாகப் பிளந்து, ஏட்டுச் சுவடியின் மேல் உரைக்குப் பயன்படுத்தி, அதையும் 'படி' என்று அழைத்தனர். அந்தச் சுவடியை விரித்துப் படிப்ப தற்கும் 'படி' என்று சொன்னார்கள்; ஏறிப் போகின்ற

படிக்கட்டுகளிலும் மூங்கிலைப் பிளந்து பரப்பி அதையும் 'படி' என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு பல பொருளுக்குப் பயன்படும் இயற்கையோடு இயைந்து வேர்ச் சொற்களை உடைய உயர்தனிச் செம்மொழி தமிழ் மொழியேயாகும்.

முதன்முதலில் ஆகாயவிமானத்தைப் பார்த்தான் தமிழன், அது பறவை போல் பறந்தும் கப்பலைப்போல் அமைப்பிலும் இருந்ததால் அதைப் பறவைக் கப்பல் என்று பாமர மக்களும் சொல்லத் தொடங்கினர். தமிழ்மொழி இங்கு ஆட்சி மொழியாக இருந்திருந்தால் 'சைக்கிள்' என்ற சொல்தமிழ் நாட்டில் தெரிந்திருக்க இயலாது. பிற நாட்டுப் பொருள்கள் நம் நாட்டுக்கு வரும்போது, அதற்கு உரிய தமிழ்ப் பெயர் ஏற்படவேண்டும். பொருள்கள் இறக்குமதியைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு டாரிப் போர்டு இருப்பது போல, கலைச்சொற்களுக்கும் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, சச்சிதானந்தம்பிள்ளை போன்றோர் கொண்ட ஒரு குழு இருக்கவேண்டும். சைகிள் வெளிநாட்டிலிருந்து துறைமுகத்தில் இறக்குமதியான உடனேயே, இவர்கள் அதை முதலில் பார்த்து அதற்கு 'ஈருருளி' என்ற தமிழ்ப் பெயரை வைத்து, ஒவ்வொரு சைகிளிலும் 'ஈருருளி' என்று ஒரு சீட்டை அச்சிட்டு ஓட்டினால் துறைமுகத்திலிருந்து சைகிள் கடைக்குப் போன உடனே, 'ஈருருளி' என்று வியாபாரி சொல்லுவான். தெருவில் அதை ஓட்டிக் கொண்டு போவதைப் பார்த்துக் குழந்தைகளும் பெண்களும்கூட ''ஈருருளி'' என்று சொல்லுவார்கள். இவ்வாறு அந்தச் சொல் பரவும். தமிழில் கலைச் சொல்லாக்கத்துக்கு வழி இதுவே (தமிழ் ஆட்சிமொழி மாநாடு, சென்னை, டிசம்பர் 1953.)

“தமிழில் கலைச்சொற்களே கிடையாது சார்” என்று சொல்லுகின்ற பெருமக்கள் நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளனர். இவ்வாறு குறைகூறுகின்ற அன்பர்கள் தமிழகத்தில் கலைச் சொற்கள் ஆக்குவதற்கு நடைபெற்றிருக்கின்ற முயற்சி களைப் பற்றி அறிய முயலவில்லை. பிறநாடுகளில் எந்த முறையில் கலைச் சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன என் பதையும் அறிய முயன்றிருந்தால் அன்பர்கள் குறை கூறு கின்ற திருப்பணியில் ஈடுபடமாட்டார்கள். தமிழில் கலைச் சொற்கள் தோன்றிய வரலாற்றை முதலில் கூறுவோம்.

1931—1932-ல் சென்னை அரசாங்கம் கலைச் சொற்கள் சிலவற்றைத் தமிழில் வெளியிட்டது. இவற்றில் ஓரிரு சொற்களே தமிழ்ச் சொற்களாக இருந்தன. ஆகையால், *1933*-இல் புதிதாகக் கலைச் சொற்கள் ஆக்கும் பணியை சென்னை, அண்ணுமலை, திருவாங்கூர் பல்கலைக் கழகங் களின் பொருளுதவியுடன் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் தொடங்கியது. விபுலாநந்த அடிகளும், ராஜாஜியும் இம் முயற்சிக்குப் பேருதவி செய்தனர். *1938*-இல் தமிழ்க் கலைச் சொற்களின் பட்டியல் ஒன்றை இச்சங்கத் தார் வெளியிட்டனர். **கலைச் சொற்கள்** என்னும் இந்த நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய ராஜாஜி இது ஒரு முதற்படிதான் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறுர் இந்த நூல் தமிழில் நூல்கள் எழுத வல்லார்க்கு மிகவும் பயன்படும். இது சிறந்த முயற்சி; நல்ல சொற்களை உடையது. இந்தச் சொற்களை ஆசிரியர்கள் பாடங் கற்பிக்கும்போது தாராள மாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆணையை அதே ஆண்டில் சென்னை அரசாங்கம் பிறப்பித்தது. *1940*-இல் சென்னையில் அமைச்சரவை மாறியது; சென்னை மாகாணத் திலுள்ள எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுவான கலைச் சொற்களைப் புதிதாக ஆக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியும் தொடங்கிற்று. *1946*-இல் மீண்டும் காங்கிரசு ஆட்சி

ஏற்பட்டது. தமிழிலேயே கலைச் சொற்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி நடைபெற்றது. அதன் பயனாக அரசாங்கக் கலைச்சொற் கழகத்தில் தக்க தமிழ்ப் பெரியார்களை அமைச்சர் அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் சேர்த்துக் கொண்டார். "நல்ல தமிழ்ச் சொற்களே வெளிவரும்" என்ற உறுதிமொழியை 28—10—46-இல் சென்னை அரசாங்கம் கொடுத்தது. இவற்றின் பயனாக ஓரளவு நல்ல தமிழ்ச் சொற்களை ஆக்கி வெளியிட்டுள்ளனர்.

இலங்கை அரசியலார் மொழி விசாரணைக் குழு ஒன்றை நியமித்துள்ளனர். இக்குழுவினர் வழக்கில் இருக்கும் சொற்களைச் சேகரித்து வழக்கில் இல்லாத சொற்களுக்கும் புதியசொற்களை ஆக்கியும் விஞ்ஞானத் துறைகள் அனைத்துக்கும் கலைச் சொற்களை ஆக்கியுள்ளனர்; தமிழ் மரபு சிதையாமலும் இசைநயம் குறையாமலும் இலக்கண வழுவின்றியும் இவை ஆக்கப்பட்டிருப்பதால், புதிதாகப் படிப்பவர்க்கு இவை சிலசமயம் வியப்பூட்டும். இப்பெரு முயற்சி மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது. உடலின் உறுப்புக் களைப்பற்றிப் பல வண்ணப் படங்களுடன் தமிழில் அழகிய சிறு நூல் ஒன்றை இவர்கள் ஜப்பானில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளனர். தமிழ்ப் பற்றுடைய ஒவ்வொருவரும் காண வேண்டிய நூல் இது.

பிறமொழியிலுள்ள கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்துவதைக் குறைத்தால் அந்த இடத்தில் தானாகவே நம் மொழியில் கலைச்சொற்கள் அமைந்துவிடும். இது இந்தோனேசியாவில் அனுபவ வாயிலாகக் கண்டறிந்த உண்மை. அந்த நாட்டில் 1942 முதல் 1945 வரை சப்பானியருடைய ஆட்சி நடைபெற்றது. அப்போது டச்சு, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகள் தடை செய்யப் பெற்றிருந்தன. அதன் பயனாக அந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இந்தோனேசிய மொழி

பெருவளர்ச்சி அடைந்தது. டச்சு மொழியில் வழங்கிய சொற்களுக்குப் பொருத்தமான சொற்கள் இந்தோனேசிய மொழியிலும் அமைந்தன.

இந்தியாவில் வழங்கும் எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுவான கலைச் சொற்களின் பட்டியல் ஒன்றை உரு வாக்க ஒரு முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது. இதுவும் வன்மையாகக் கண்டிக்கத் தக்கதாகும். பொதுவான சொற்கள் வழங்க வேண்டுமென்றால் ஏனைய நாடுகளிலும் வழங்கும் கலைச்சொற்களையே பயன்படுத்தலாமே? இதற்கு ஒரு சான்று கூறுவோம். அராபியர் தரையிலேயே உட் கார்ந்து, கைகளைப் பயன்படுத்தியே உண்ணுவர். எனவே, TABLE, FORK போன்ற சொற்களுக்கு அரபுமொழியில் சொற்கள் கிடையாது. சிரியா, எகிப்து, மெசபடோமியா ஆகிய நாடுகள் யாவும் அரபு மொழியையே பேசினாலும் கூட, TABLE என்ற சொல்லுக்குச் சிரியாவில் இத்தாலி யச் சொல்லையும், எகிப்தில் கிரேக்கச் சொல்லையும், மெசப டோமியாவில் பெர்சியச் சொல்லையும் பயன்படுத்து கின்றனராம்.

ஆங்கில மொழியில் ஒவ்வொரு சொல்லும் எப்படி ஏற்பட்டதென்பதைப்பற்றிப் பெரிய வரலாறு உண்டு. சான்றாக COCK TAIL என்ற சொல் எப்படி உண்டா யிற்று என்பதைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை ஒரு தனி நூலாகவே வெளியிடலாம். விஞ்ஞானச் சொற்கள் அவ் வப்போது உரிய கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது அமைந்தன. எடுத்துக் காட்டாக, 1879-இல் டெலிபோன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 'டெலிபோன்' என்ற பெயர்ச் சொல்லும் அப்போதுதான் ஏற்பட்டது. உரிய வினைச் சொல் (TO TELEPHONE) 1886-இல்தான் உருவா யிற்று. எனவே கலைச் சொற்கள் தமிழ் மொழியிலும்

காலப்போக்கில் தானே அமையும்? ஒரு முழுக்கிலேயே முத்து எடுத்துவிட முடியுமா?

கடற்படை பற்றிய சொற்கள் தமிழில் இல்லை. வேற்று மொழிகள் பலவற்றிலும் இந்தத் துறையில் உரிய சொற்கள் இல்லை. அதற்குக் காரணம், அந்த மொழிகளின் வளக் குறைவு அன்று. கப்பல் சாத்திரம் பற்றிய சொற்கள் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே இருக்கின்றன எனின் அந்த மொழி பேசுவோர் கடல் வாணிபத்திலும், கடற்படை வல்லமையிலும் சிறந்து விளங்குவதே காரணம். ரஷ்ய மொழி உட்பட ஏராளமான மொழிகள் ஆங்கிலத்திலுள்ள கலைச் சொற்களையே கடற்படை அலுவல்களுக்கும் பயன்படுத்துகின்றன. இதைப் போலவே 'கோல்ப்', 'கிரிக்கட்' ஆகிய ஆட்டங்கள் பற்றிய சொற்களும் ஆங்கிலத்திலிருந்தே வேற்று மொழிகளுக்குச் சென்றுள.

நிலக்கரியும், எஃகும் மிகுதியாயுள்ள இங்கிலாந்தில் பழங்களே இல்லை எனலாம். இதன் பயனாக, பழங்களைப் பற்றிய சொற்கள் பழங்கள் மிகுதியாக உள்ள ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டவையே. சான்றாக ஒன்று கூறுவோம். கிச்சிலிப் பழத்தை ஆங்கிலத்தில் 'ஆரஞ்சு' என்பர். ஸ்பானிய மொழியில் இச் சொல் NORANGE என வழங்குகிறது. AN ORANGE என்ற சொற்கள் ஆங்கிலத்தில் AN ORANGE என்று கையாளப் பெற்றன. நிற்க, 'ஆரஞ்சு' என்ற சொல்லை 'ஆறஞ்சு' என்று எழுதினால், அதை நல்ல தமிழ்ச் சொல்லாகக் கொள்ளலாம். ஒரு பழத்தை இரு கூறாகப் பிய்த்துப் பாருங்கள். ஒரு பகுதியில் 6 கீத்துகளும் மற்றொரு பகுதியில் 5 கீத்துகளுமே பெரும்பாலும் காணப்படும். ஆறும் ஐந்தும் 'ஆறஞ்சு'தானே!

சட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களையும் நீதி மன்றங்களில் வழங்கும் சொற்களையும் ஆராய்வோம்.

லத்தீன் சொற்களையே ஐரோப்பிய மொழிகள் யாவும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஏன்? பல நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பிய நாடுகளில், லத்தீன் மட்டுமே எழுத்து மொழியாயிருந்தது. வேறு மொழிகள் அக்காலத்தில் பேச்சு மொழியாகவே இருந்தன. அதனால் சட்டம் வகுப்பதில் வல்லுநரான ரோமர்கள் சட்டங்களை லத்தீன் மொழியிலேயே எழுதுவராயினர்.

பத்திரிகைகளில் தலைப்பில் சுருங்கிய இடத்தில் பல சொற்களை வெளியிட இயலாததால், அவ்வப்போது வேண்டும் புதுச் சொற்களை அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் ஆக்கிக் கொள்ளுகின்றன. சான்றாக, 'யுனெஸ்கோ' "UNESCO" (United Nations Educational Scientific & Cultural Organization), 'பவ்' Pow (Prisoner of war) என்ற சொற்களையும் கூறலாம். இன்னும் 'Japanese' என்பதற்கு Japs, Very Important Person என்பதற்கு VIP என்பது போன்ற சுருக்கமான எழுத்துடைய சொற்களையும் அமைத்துள்ளன. இவ்வாறு, அன்றாட அவசரத் தேவைக்காக விரைவாகப் புதுச் சொற்களை ஆக்கி மொழியை வளப்படுத்திய சிறப்பு பாராட்டுக்குரியது.

சில சொற்களை ஒரு சொல்லுக்கு முன்னே, பின்னே சேர்த்துப் புதிய சொற்கள் ஏற்படுத்துவது ஆங்கில மொழியில் கையாளப்படும் ஒரு வழக்கம். சான்றாக.

Prefix De-ration ; un-lawful

Suffix Cavalcade, Arcade, Brigade, Esplanade, Marmalade, Parade, Lemonade.

சில பொருள்களை விற்கும் வணிகர்கள் அவ்வப்போது உண்டான புதுப் பொருள்களுக்குப் பெயரிடுவாராயினர். Vaseline, Linotype, Thermos போன்ற சொற்கள் இவ்வாறு உண்டான சொற்களுள் சில. மேலும் வணிகர்,

தாம் விற்கும் பொருளுக்கு அடையாளமாகக் வைக்கும் பெயர்(Trade Mark) பற்றி நீதி மன்றங்களில் வழக்குகள் ஏற்பட்டன. பால்தூள் தயாரித்த ஒருவர் தம் பொருளுக்கு MILK என்று பெயரிட்டு உரிமை கேட்டார். நீதி மன்றத்தார் அதை மறுத்தனர்; உடனே அவர், MILK என்ற சொல்லில் உள்ள எழுத்துக்களைத் தலைகீழாகமாற்றி KLIM என்று ஒரு சொல் அமைத்தார். இந்தச் சொல் பால்தூளைக் (Powderd Milk) குறிக்கவும் பயன்படுகிறது. அமெரிக்க வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தார் 1926-ல் சில நகரங்களில் ஒரு புதுவகையான இயற்கை நிலையைக் கண்டனர். புகை மேகம் இரண்டும் கலந்த நிலை இருந்ததாம். உடனே அந்த நிலைக்கு SMOG என்று பெயரிட்டனர். இச்சொல் SMOKE FOG என்ற இரு சொற்களின் புணர்ச்சி. இவ்வாறே 'ரேடியோ' 'டெலிகிராம்ஸ்' என்ற சொற்களிலிருந்து Radiogram என்ற சொல்லும் Hydro Electricity என்பவற்றிலிருந்து HYDEL என்னும் சொல்லும் பிறந்தன. வழக்கிலிருந்த ஒரு சொல்லில் ஒரு பகுதியை வெட்டிவிட்டு (Clipping or Back formation) புதுச்சொல் அமைத்தனர். சான்று, Photograph என்பதிலிருந்து Photo என்ற சொல் ஏற்பட்டது. சொற்களின் தோற்றம், வரலாறு, அவற்றை முதலில் பயன்படுத்தியவர் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பிற நாடுகளில் மிகுதியாக உண்டு, இவ் விவரங்களை மொழி ஆராய்ச்சி இதழ்களில் (Philological journals) காணலாம்.

மருத்துவர்கள் ஆக்கிய சொற்களும் உண்டு. சான்றாக இரண்டைத் தருவோம்.

TB Tuberculosis

TPR Temperature, Pul e, Respiration

இதழ்களில் வேடிக்கையான பகுதிகளை எழுதுபவர்களும், திரைப்படக் கதையாசிரியர்களும், விளம்பரங்களை

எழுதிக் கொடுப்பவர்களும்கூட பிற மொழிகளில் சொல்லாக்க அலுவலில் முனைந்துள்ளனர். எனவே, கலைச் சொல்லாக்கம் ஒரு சிலராலோ, ஒருசில நாட்களிலோ நடை பெற முடியாது.

இலங்கையில் ரப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படும் கலைச்சொற்கள் சிலவற்றைத்தருவோம்

Sifting	—சல்லடை
Driers	—அடுப்பு
Packing	—பெட்டி அடைப்பு
Fixing Chest	—பெட்டி சரிக்கட்ட
Stencilling	—விலாசம் அடிக்க
Stitching Tets	—படங்கு தைக்க
Plucking	—கொளுந்து
Field weight	—மலை நிறுவை
Made Tea weight	—காய்ச்சிய தேயிலை நிறுவை
Cootch & wildgrowth	—அருகு காட்டுச் செடி
Mossing & Ferning	—பாசிமீஞப்புல்
Tipping	—மட்டக் கொளுந்து
Weeding	—புல் வெட்டு
Collecting Prunings	—மாறு அரிப்பு
Burying Prunings	—மாறு புதைப்பு
Holing	—குழி வெட்டு
Filling	—குழி மூடுதல்
Lopping	—குழை வெட்டு

இவைபோலப் பல தொழில்களிலும் நாள்தோறும் வழங்கிவரும் சொற்களைத் தொகுக்க வேண்டும். அது சிறந்த தமிழ்ப் பணியாகும்.

கலைச் சொல்லின் பொருளுக்கேற்ப தங்கள் மொழியிலேயே சப்பானியர் உரிய சொற்களை அமைத்துக்

கொள்ளுகின்றனர். சான்ருகச் சில சொற்களைத் தருவோம்.

ஐரோப்பிய மொழிகளில் வழங்கும் சொல்	சப்பானில் வழங்கும் சொல்	சப்பானிய மொழியில் அச் சொல்லின் பொருள்
Railway	Tetsu-do	இருப்புப் பாதை
Battery	Den-chi	மின்கலம்
Barometer	Sei-u-kei	வெயில் - மழை அளவு கருவி
Asbestos	Seki-men	கல் பஞ்சு

இந்திய நாடு முழுவதற்கும் பொதுவாகச் சில கலைச் சொற்களை எல்லா மொழியிலும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற முயற்சி அரசியலார் உதவியுடன் நடைபெற்று வருகிறது இது, தமிழர் ஏற்க இயலாது என்பது கீழ்க் காணும் 'கலைச் சொற்களி'னின்றும் தெரியவரும்.

RAILWAY	—	தூப சகட மார்க
WATERWAY	—	ஜல பாதை
FISHERY	—	மச்ச க்ஷேத்திரம்
TIE	—	கண்டக் லங்கோடு (கண்டக்-கழுத்து, லங்கோடு—கோவணத் துணி.)

கலைச்சொல் ஆக்கம் என்பது மிகப் பெரிய பணியென்பதும், போதிய கலைச் சொற்கள் இல்லாத குறை நமது தமிழ் மொழிக்கு மட்டும் சிறப்பாக உரிய தடை அன்று என்பதும், புதிய கலைச் சொற்களை ஆக்குவதற்குத் தகுந்த வளம் ஏனைய மொழிகளைப்போல தமிழ் மொழியிலும் இருக்கிறது என்பதும், இன்றியமையாத இடங்களில் பிற மொழிகளிலிருந்து கலைச் சொற்களை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்பதும் இதுவரை கூறியவற்ருல் விளங்கும். ஆங்கிலத்

தில் புதுச் சொற்களின் பட்டியல்களும் இடையிடையே வெளிவருகின்றன.*தமிழறிஞர்களும் கலைச்சொற்கள்பற்றி வாதாடுவதை விட்டொழித்து அந்த நேரத்தை வீணாக்காது கலைச்சொல் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவார்களானால் தமிழ் மொழி மேலும் வளம் பெறும்; அந்த முயற்சியை சைதாப் பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியினர் தொடங்கி யிருப்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது.

அரசாங்கத்தார் நியமித்துள்ள கலைச்சொல் குழுவினர் முன்னுள்ள முக்கியமான கேள்வி எது தமிழ்ச்சொல்? தமிழ் ஆட்சி மொழி என்றால் என்ன பொருள்? என்ப வையாகும். ஒரு சிலருடைய கருத்து என்னவெனின், ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே தமிழில் எழுதிவிட்டால் போதும் என்பதாகும். சான்றாக, கவர்னர், கலெக்டர் என் பனவற்றையெல்லாம் அப்படியே தமிழில் எழுதிவிடலாம் என்பது அவர்களுடைய கருத்து. வேறு சிலருடைய கருத்து அந்தச் சொல்லில் உள்ள பொருளுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொற்களைப் புதிதாக உருவாக்க வேண்டும் என்பது. இவ்வாறு சிலர் கலெக்டர் என்ற சொல்லுக்கு 'தண்டல் நாயகம்' என்ற தமிழ்ச் சொல்லை உண்டாக்கி யுள்ளனர். இதுவே இன்று பெருவழக்காகத் தமிழக மெங்கும் வழங்கி வருகின்றது. ஆனால் ஒரு அமைச்சர் இதைப்பற்றி மிகவும் வருத்தப்பட்டார். "தண்டல்நாயகம் என்றால் வரி வாங்குபவர் என்று பொருள். இன்று கலெக்டர்களுக்கு வரி வசூல் செய்வதா முக்கிய வேலையாக இருக்கிறது? மக்களுடைய நலங்கருதி அந்த மாவட்டத்தில் நடைபெறும் பலவகையான பொதுச் செயல்களுக் கெல்லாம் அவர் பொறுப்பாக இருக்கின்றார். மாநில அரசியலாரின் பிரதிநிதியாகவும் அவர் அந்த மாவட்டத்தில்

* Dictionary of New Words in English—Paul C. Berg. Allen Unvin.

பணியாற்றுகின்றார். அமைச்சர்களை வரவேற்பதும், மாவட்டங்களுக்குள் அவர்கள் செய்யும் சுற்றுப் பயணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதும் கலெக்டர்களுக்கு இப்போது முக்கியமான பணியாக ஆகிவிட்டதே. அப்படியிருக்க முன்னொரு காலத்தில் அவர்கள் செய்துவந்த வேலைகளில் முக்கியமாக இருந்த வரிவசூலையொட்டி அவர்களுடைய பதவிக்கே பெயர் அமைத்து தண்டல்நாயகம் என்ற சொல்லை உருவாக்கியுள்ளனர். அதைக் கேட்கும்பொழுது என் காதிலே ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றுவது போலிருக்கிறது'' என்றார் அந்த அமைச்சர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்று கூறலாம் என்பது வேறு சிலரின் கருத்து.

புதிய சொற்களை உண்டாக்கினால் அந்தச் சொற்களுக்குப் பொருள் என்னவென்பது பற்றி நீதிமன்றங்கள் முடிவு செய்வதில் குழப்பம் ஏற்பட்டு அதனால் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் பல இன்னல்கள் ஏற்படும் என்ற கருத்தையும் சிலர் வலியுறுத்தி வருகின்றனர். மக்களுக்கு விளங்கும் மொழியில் ஆட்சி நடைபெற வேண்டியது நோக்கமானால் நல்ல தமிழில் தான் புதிய சொற்களை உருவாக்க வேண்டுமென்பது படித்த இளைஞர்களுடைய கருத்து. மக்களுடைய ஆதரவும் ஓரளவு இந்தக் கருத்துக்கு இருந்துவருகிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து பல பொருள்கள் நம் நாட்டிற்கு வருவதால் அந்தப் பொருள்களுடனேயே சொற்களும் வருகின்றன. நம் நாட்டிலுள்ள சாதாரண மக்களுக்கும் நூற்றுக்கணக்கான ஆங்கிலச் சொற்கள் தெரியும். சான்றாக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இரயில் நிலையத்திலிருந்து பல மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள ஒரு சிற்றூரில் வாழும் ஒருவன் ஒரு சைக்கிளைப் பயன்படுத்துகிறான் அல்லது ஒரு சைக்கிள் கடையை வைத்திருக்கிறான். அதன் பயனாக அவனுக்கு ஏராளமான ஆங்கிலச் சொற்கள் தெரிந்துவிடுகின்றன.

சைக்கிள் பங்சர் ஆகிவிட்டது, பிரேக் சரியில்லை, வீல் மாற்றவேண்டும், போக்ஸ் கம்பி கெட்டுவிட்டது, பெடலும் சீட்டும் மாற்றவேண்டும். ஸ்டாண்ட், காரியர், செயின், ஹாண்டில், பார், டைனமோ லைட், டயர், டியூப்—இப்படி எத்தனையோ சொற்கள் மழைக்குக் கூடப் பள்ளிக் கூடத்தில் ஒண்டாதவனுக்கு, எழுதப் படிக்கத்தெரியாதவனுக்குத் தெரிந்துவிடுகின்றன. இத்தனைச் சொற்களுக்கும் தமிழாசிரியர்கள் தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்கவிடுவார்கள். ஆனால் மக்களிடத்திலே அவர்கள் புதிதாக உருவாக்கும் சொற்கள் பரவிவிடுமா? பரவினாலும் அந்தச் சொற்கள் புரியுமா என்பது ஒரு புதிராக இருக்கின்றது.

குழப்பமும் கருத்து வேறுபாடும் நீடித்தால் ஆங்கில மொழி தொடர்ந்து இருக்குமென்று தமிழ்ப் பகைவர் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். கலைச் சொற்களுக்கு ஸ, ஷ, ஜ போன்ற எழுத்துக்களை, தேவைப் படுமிடத்துத் தங்குதடையின்றிப் பயன்படுத்துவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. இலக்கிய நூல்களிலும் கவிதைகளிலும் அந்த எழுத்துக்களை நீக்கித் தமிழின் ஒலி நயத்தைப் பேணுவதுடன் நாம் நமது தமிழ் ஆர்வத்தை அடக்கிக் கொள்ளுவது நலம் பயக்கும்.

இவ்வளவு சிக்கலான நிலையில் அரசியலாரும், இளைஞர் உலகும், தமிழாசிரியர்களும், தொழில் தலைவர்களும், தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டு வருவதில் ஆர்வமுள்ள அரசியல் தலைவர்களும் ஒன்றுகூடி ஒருவருக் கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து ஓரளவு நியாயமான உடன் பாட்டுக்கு வந்து ஆக்க வேலைகளிலே ஈடுபடுவார்களானால் தமிழுக்கு வாழ்வு உண்டு. இல்லையேல் நாம் ஆக்கவேலைக்கு உதவாதவர்களாக வாய்ச்சொல் வீரராக மட்டும் அமைந்து விடுவோம்.

16. மொழிபெயர்ப்பு

நாள்தோறும், நாழிகைதோறும் அறிவு நூல்கள் பல நாடுகளில், பிறமொழிகளில் வெளிவந்த வண்ணமாக உள்ளன. வேறுபட்ட துறைகளில் முன்னெட்டிச் செல்லும் உலக நாடுகளுடன் போட்டியிட வேண்டுமெனின், புதிய அறிவுச் செல்வத்தை நாமும் பெறவேண்டும். எனவே மொழிபெயர்ப்பு வாயிலாக நமது மொழியை வளம்பெறச் செய்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. நமக்கு மருத்துவர், பொறியியற்கலை வல்லுநர், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் எத்துணைப் பேர் வேண்டுமோ, அவ்வளவு மிகுதியாக மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் நமக்கு வேண்டும். ஆங்கில மொழியை நன்கு பயின்ற ஒவ்வொருவரும் ஒரு நூலை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்ப்பாராயின் எத்துணைச் சிறந்த பணியாக இருக்கும்?

தத்துவ சாத்திரம், சமய இலக்கியம் இரண்டும் நீங்கலாக ஏனைய எல்லாப் பொருள்களையும்பற்றித் தமிழில் பிற மொழிகளிலிருந்து நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்படவேண்டும். சிறப்பாக, புதிய கண்டுபிடிப்புக்களைப் பற்றி நாம் செவ்வையாக அறிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது எனவே இவ்வகை நூல்களை மொழி பெயர்ப்பவர்கள் மொழியறிவு நிரம்பப் பெற்றவர்களாக இருப்பதோடு விஞ்ஞானம், பொறியியற் கலை ஆகிய நூல் களில் நல்ல புலமையும் அறிவுத் துறையில் பேரார்வமும்

உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மொழிபெயர்கப்படும் நூல்கள் சிறந்து விளங்கும்.*

மொழிபெயர்ப்பாளர் சிலர் ஆங்கில சொல்லைத் தமிழில் அப்படியே எழுதுகின்றனர். FRANCE (பிரான்சு) என்பது போன்ற சொற்களை அப்படியே தமிழில் எழுத விருப்பமுள்ள அன்பர்கள், "எப்" (F) என்னும் எழுத்தைத் தமிழிற் சேர்க்கவும் முயன்றனர். ஒவ்வொரு மொழியிலும் சில எழுத்துக்கள் இருப்பதும், வேறு சில எழுத்துக்கள் இல்லாதிருப்பதும், அந்தந்த மொழியின் சிறப்பு. பர்மிய மொழியில் 'ர'கரகம் கிடையாது; 'ழ' தமிழின் தனிச் சிறப்பு; நான்கு வகைக் 'க' இருப்பது இந்தியின் இயல்பு. சப்பானிய மொழியில்- ல, சீன மொழியில்-ற வங்க மொழி 'வ' ஆகிய எழுத்துக்கள் இல்லை. ஆகவே ஒரு மொழியிலுள்ள எழுத்துக்கள் ஏனைய மொழிகளிலும் இருத்தல் வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவருன கருத்தாகும்.

சில சொற்கள் இரு மொழிகளிலும் வழக்காற்றுச் சொற்களாகி விட்டன. சான்ருக,

வங்கி	Bank
ஈரங்கி	Hearing
கிருஸ்ணயில்	Kerosine Oil

* In the first place it is not merely a knowledge of English that is required of the translator ; but he should also be a good scholar of the subject which is being translated. We should have efficient medical practitioners if books on medical science are to be translated, good engineers if books on engineering are to be translated and first grade scientists if scientific books are to be translated. The spirit of the subject-matter has to absorbed by the translator if the books translated are to be of any use......With the rapidly developing modern literature on technical and scientific subjects, the translator must keep pace with the requirements of modern knowledge —Sri A. Ramasamy Mudaliar in an address to the Secondary School Teachers' Association, Mayavaram on 31-3-'53.

ஆஸ்பத்திரி	Hospital
உயில்	Will
சீசன்	Season
வில்லன்	Villain
சுலோகம்	Slogan
டம்ளர்	Tumbler (குவளை, லோட்டா போகணி)
போத்தல்	Bottle
லாந்தர்	Lantern
பாதை	Path (Foot path)
கமான் "Come on" வளைவு	Welcome Arch
சிமிட்டி விளக்கு	Chimney
கிறுக்கு	Crack
(பற்று வரவு) கலம்	Column
கார்க்கு, காரக்கு	Cork
திருக்கு	Trick
அண்டிமென்	On demand
கன்புறம்	Confirm
ராஸ்கல்	Rascal

தவறணை என்னும் சொல் ஆங்கிலச் சொல்லாக இருந்தாலும் இலங்கையில் சாராயத் **தவறணை** எனத் தமிழ்ச் சொல் போன்று வழங்கி வருகிறது. தவறுகளுக்கு அணையாக இருப்பது தவறணை என்றும் எனவே இது தூய தமிழ்ச் சொல் என்று சொற் போரிடுவோரும் உள்ளனர். ஆங்கிலச் சொற்கள்—ஒன்றிரண்டு—மருவி வழங்கும் போது, தமிழில் மாறுபட்ட பொருளுடன் விளங்குகின்றன. சான்றாக, RANK என்னும் ஆங்கிலச் சொல் 'ராங்கி' என்னும் வசைச் சொல்லாகவும், WIFE என்னும் ஆங்கிலச் சொல் 'வைப்பு' என்னும் இழிநிலைச் சொல்லாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கும்போது உரிய சொல்லின் ஆழ்ந்த பொருளைக் கொடுக்காமல் மேலெழுந்த வாரியாக ஒரு கருத்தைப் பல மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தெரிவித்து வருகின்றனர். சான்றாக Policy, Principle, Creed, Doctrine, Idea என்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் எல்லாவற்றுக்கும் **கொள்கை** என்ற தமிழ்ச் சொல்லையே பலர் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். ஆனால் இவை ஒவ்வொன்றும் கருத்தில் வேறுபட்டவை. நுண்ணிய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமானால் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இரு மொழிகளிலும் ஆழ்ந்த பயிற்சி உடையவராக இருக்கவேண்டும்.

ஆங்கில மொழிக் கலப்பால், பிறமொழிகளிலிருந்து சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்க்கும் தவறான முறை தமிழகத்தில் பரவியிருக்கிறது. இவ்வழுவுக்குச் சான்றாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறுவோம்:

'அருவி' என்னும் நல்ல தமிழ்ச் சொல் இருக்க, 'நீர் வீழ்ச்சி' என்னும் சொற்றொடரைச் சிலர் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இது WATERFALLS என்னும் ஆங்கிலச் சொற்றொடரிலுள்ள சொற்களின் நேர்மொழிபெயர்ப்பாகும். இதைப் போன்றே FILM FANS' ASSOCIATION என்பதற்கு 'சினிமா விசிறிகள் சங்கம்' என்று சிலர் மொழிபெயர்த்து வருகின்றனர். ஆங்கிலச் சொற்றொடரிலுள்ள FANS என்னும் சொல் 'FANATICS' என்னும் சொல்லின் சுருக்கம் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை போலும். இதைப்போலவே From time to time என்பதற்கு 'காலத்துக்கு காலம்' என்றும், Light-house என்பதற்கு 'வெளிச்ச வீடு' என்றும் தவறாக மொழிபெயர்த்து வருகிறார்கள். இவற்றுக்கு முறையே 'படம் பார்ப்பவர் கழகம்', 'அவ்வப்போது அல்லது இடையிடையே', 'கலங்கரை விளக்கு' என மொழி பெயர்ப்பதே

பொருந்தும். 'All the three lectures' என்பதை 'எல்லா மூன்று சொற்பொழிவுகளும்' என்று தமிழ்ப் படுத்தும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் இருக்கிறார்கள். 'மூன்று சொற்பொழிவுகளுமே' என்று மொழிபெயர்ப்பதே சரியாகும். 'Strike the iron while it is hot' என்பதைச் 'சூடாயிருக்கும்போதே இரும்பை அடித்துக்கொள்' என்று சிலர் மொழிபெயர்த்து வருகின்றனர். 'காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்' என்று இதை மொழிபெயர்த்திருந்தால், படிப்பவர் பொருளை எளிதில் உணர்ந்துகொள்வர். 'Between the devil and the deep sea' என்பதை 'இரு நாய்களுக்கிடையே அகப்பட்ட எலும்பு போல' என்று மொழி பெயர்ப்பதே பொருந்தும். இன்னும் சிலர் TOOK PART என்பதற்கு 'பங்கெடுத்துக் கொண்டனர்' என்றும், Did not take much time என்பதற்கு 'அதிக காலம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை' என்றும் தமிழில் எழுதி வருகின்றனர். இவற்றிற்குப் பதிலாக 'ஈடுபட்டனர்', 'கலந்து கொண்டனர்' என்ற சொற்களையும். 'நெடு நேரம் ஆகவில்லை' என்ற சொற்களையும் குறிப்பிட்டால், தமிழ் மரபு கெடாது.

பழமொழிகளைப் பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழாக்கும் போது தமிழில் உள்ள பொருத்தமான பழமொழிகளைக் குறிப்பிடுவதே நலம்,

பல சொற்களுக்குப் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களி லிருந்து பொருத்தமான சொற்களைப் பொறுக்கி இக்கால நூல்களில் கையாளலாம். சான்ருக, Irrigation என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு ஏற்ற 'நீர்க்கால் யாத்தல்' என்ற சொற்ருெடர் பரிமேலழகர் உரையிலும் யாழ்ப்பாணத்துப் பாலபாட புத்தகங்களிலும் காணப்படுகிறது பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாத்துரை ஆக்கியுள்ள 'கழகத் தமிழ்க் கையகராதி' (தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த

நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு). என்னும் நூலில் ஆங்கிலச் சொற்கள் பலவற்றிற்கு நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்க விரும்புவோர்க்கு இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும்.

ஒரே கருத்தை இருவிதமாக மொழிபெயர்க்கலாம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, பின்வரும் பகுதிகளைத் தருவோம் :

ஆங்கிலத்தில் வந்த செய்தி	இந்திய வானொலி நிலைய மொழிபெயர்ப்பு	இலங்கை வானொலி நிலைய மொழிபெயர்ப்பு
The Flags were half-mast	கொடிகள் அரைக் கம்பத்தில் பறந்தன	கொடிகள் தாழப் பறந்தன
He unveiled the portrait	அவர் படத்தைத் திறந்து வைத்தார்	அவர் படத்தைத் திரை நீக்கம் செய்தார்
No. 10, Downing Street	டவ்னிங்தெரு 10-ம் நம்பர்	டவுனிங்குச் சாலைப் பத்தாம் இலக்கம் உள்ள மாளிகை
He placed a wreath	பூச் செண்டுகளை வைத்தார்	மலர் வளையங்களைக் காணிக்கையாக வைத்து மரியாதை செலுத்தினார்
The new scheme must be withdrawn	புதிய திட்டம் வாபஸ் பெறப்பட வேண்டும்	புதிய திட்டம் கைவிடப்பட வேண்டும்
Nehru opened the Conference	நெஹ்ரு மஹாநாட்டைத் திறந்து வைத்தார்	மாநாட்டை நேரு தொடங்கி வைத்தார்
We fail to follow their activities	அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை நாம் கவனிக்கத் தவறுகிறோம்	அவர்களுடைய செயல் முறைகளை நாம் கவனிப்பதில்லை

ஆங்கிலத்திலிருந்து சொல்லுக்குச் சொல் மொழி பெயர்ப்பது தவருன முறையாகும். இத்தகைய தவறுக்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பகுதியைக் காண்க. இப் பகுதியி லிருந்து 'இலங்கைத் தமி'ழையும் அன்பர்கள் ஓரளவு அறியலாம்.

"தெண்டித்துப் பார்க்கும்வரை உங்கள் அதிர்ஷ் டத்தை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள்''

கொழும்புத் திட்டக் காட்சியின் ஸ்தாபகர்கள் அக்காட்சி சம்பந்தமாக ஒரு சுவீப் பந்தயத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். இதற்கான ஒழுங்குகள் பொதுத் திறைசேரியிலுள்ள நிதிக் கட்டுப்பாட்டதி காரியால் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

ரிக்கெற் ஒன்றின் விலை ரூபா 2/-. ஆனுல் 100 ரிக்கெற்றுக்களைக் கொண்ட புத்தகங்களை வாங்கும் போது ஒரு புத்தகத்தை, 190/-ரூபா வீதம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். டிசம்பர் மாதம் 1-ந் திகதி தொடக்கம் 1952-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 15-ந் திகதிவரை திறைசேரி, கச்சேரிகள், காரியாதிகாரி களின் கந்தோர்கள், தபாற் கந்தோர்கள், ரெயில்வே நிலையங்கள் என்பனவற்றில் ரிக்கெற்றுகள் விற்பனை செய்யப்படும். பெப்ரவரி மாதம் 15—ந் திகதி தொடக்கம் காட்சி மைதானத்தில் அவை விற்கப் படும். காட்சியின் கடைசித் தினத்தன்று பொது மக்கள் மத்தியில் சீட்டு இழுக்கப்படும்.

'ரயிலில் செல்ல வேண்டும்' அல்லது 'ரயில் ஏற வேண்டும்' என்பதற்கு இலங்கையிற் பலர் 'நாங்கள் 6 மணி கோச்சை எடுக்கவேண்டும்' என்று கூறுவர்! இது **'Take the train'** என்பதன் சொற் பெயற்சி.

மொழிபெயர்க்கும்போது சிலர் வடசொற்களைப் புகுத்துவதும் வருந்தத்தக்கது. சான்றுக, இரண்டைக்

கூறுவோம். 'Moral Re-Armament' என்பதற்கு 'ஒழுக்கச் சீரமைப்பு' என்னும் நல்ல சொற்றொடர் இருக்க 'தார்மீக புனருத்தாரணம்' என்றும், Hindu Religious Endowments Board என்பதற்கு 'இந்து சமய அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகம்' என்னும் நல்ல தமிழ்ச் சொற்றொடர் இருக்க 'ஹிந்துமத பரிபாலன சபை' என்றும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் காலத்திற்குத் தகுந்த மாறுதல்கள் ஏற்படுவது இயல்பு. இதற்குச் சான்றாகச் சில மேற்கோள்களைத் தருவோம். இவை விவிலிய நூலின் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றியவை.

நாவலர் மொழிபெயர்ப்பு	இந்திய-இலங்கை வேத ஆகமக் கழகத்தார் **1950**இல் பதிப்பித்த விவிலிய நூல் மொழிபெயர்ப்பு
"யெகோவாவே என்னை மேய்ப்பவர்" எனக்குக் குறைவில்லை...நான் மரண நிழலின் பள்ளத்தின் வழியாய்ச் செல்லும்பொழுதும், நீர் என்னோடிருக்கிறதினாலும். உமது கோலும் தண்டமும் என்னைத் தேற்றுகிறதினாலும், நான் எத்தீமைக்கும் பயப்படேன்.	கர்த்தா என் மேய்ப்பாராயிருக்கிறார். நான் தாழ்ச்சியடையேன்...நான் மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கிலே நடந்தாலும் பொல்லாப்புக்குப் பயப்படேன். தேவரீர் என்னோடேகூட இருக்கிறீர். உமது கோலும் உமது தடியும் என்னைத் தேற்றும்.

அரசியலாரின் அறிக்கைகள் தமிழில் வெளிவரும் போது பாமர மக்களுக்கும் புரியும்படி சிறு சிறு வாக்கியங்களில் அமைவதே சாலச் சிறந்தது. இந்த அறிக்கைகள் வழக்கறிஞர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படுவதால் அந்த நடையிலேயே தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன.

தமிழில் வெளியாகிருக்கும் நேரடியான மொழி பெயர்ப்பு நூல்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுமுன் தழுவல் நூல்களைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறோம். தழுவல்களில் மிகப் பல குறைகள் உள்ளன; முன்மாதிரியாக உள்ள நூல்களில் இருக்கும் சிறப்புக்களைத் தழுவல் நூல்களில் காண்பதரிது. எனவே, ஒன்று பிறமொழி நூலை மொழி பெயர்க்க வேண்டும்; அல்லது முதல் நூலாகத் தாமே எழுத வேண்டும்.

இனித் தமிழில் வெளியாகியிருக்கும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைக் கவனிப்போம். ஏராளமான மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றபோதிலும் ஒரு சில நூல்களில் மட்டுமே மொழிபெயர்ப்பு நன்ருக இருக்கிறது. வென்டல் வில்கி எழுதிய 'ஒரே உலகம்' என்ற நூலை, தி. ஜ. ர. தமிழில் தந்துள்ளார்; இது நல்ல தொண்டு. காந்தியடிகளின் கட்டுரைகளை 'காந்தி மலர்' என்ற பெயரில் பல பெரு நூல்களாக வே. ராமசாமி, ஆ. லெ. நடராஜன் ஆகியோர் தமிழுலகத்துக்கு ஈந்துள்ளனர். இவையும் நல்ல மொழிபெயர்ப்புக்கள். த. நா. குமாரசாமி பல நூல்களை மொழி பெயர்த்திருக்கிருர். தமிழாக்கத் திற்கு இவரைத் தக்க எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம். சிறுசிறு சொற்ருெடர்களில் அழகாக மொழிபெயர்க்கும் முறையை தாகூரின் 'ஜாவா யாத்திரை'யில் இவர் கையாண்டு வெற்றி கண்டுள்ளார். விவேகாநந்தரின் நூல்கள் பலவற்றை விபுலாநந்த அடிகள் இனிய தமிழில் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்துத் தந்திருக்கிருர். இராம கிருஷ்ணர், விவேகாநந்தர் ஆகியோர் கொள்கைகளையும், வாழ்க்கை வரலாற்றையும் விளக்கும் பல நூல்களை இராம கிருஷ்ண சங்கத்தார் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். விவேகா நந்தரின் 'கல்வி' யை தி. சு. அவிஞசிலிங்கம் தமிழாக்கி யுள்ளார். காந்தீயத்தைப் பற்றியபல நூல்களை வேங்கட

ராசலு ரெட்டியார் சிறப்பான முறையில் தமிழில் தந்திருக்கிறார். மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் தமிழில் மிகுதியாக வெளிவருவதற்குப் புதுமைப் பதிப்பகத்தார், சக்தி காரியாலயத்தார், நவயுகப் பிரசுராலயத்தார் முதலிய பல நிலையங்கள் துணை செய்திருக்கின்றன. வள்ளுவர் பண்ணை கால்டுவெல்லின் திராவிடமொழிகள் ஒப்பிலக்கணத்தைத் தமிழில் வெளியிட்டிருக்கிறது. பெர்ட்ரண்டு ரசலின் 'விஞ்ஞானமும் சமுதாயமும்' சி. ஈ. எம். ஜோடு இயற்றிய நாகரிகத்தின் கதை என்பவற்றை ஆ. நடராசன் தமிழில் தந்திருக்கிறார். மு, ரா. பெருமாள் முதலியார் மொழிபெயர்த்துள்ள சில நூல்கள் நல்ல மொழிபெயர்ப்புக்கு அடையாளமாக உள்ளன. அவையாவன: 'இந்திய வரலாற்றுச் சுருக்கம்', 'நமது இந்தியா', 'வேலை, செல்வம், கூலி.'

நூற்றுக்கணக்கான துறைகளில் தமிழகத்தைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள ஆங்கில நூல்களையே நாம் நாட வேண்டியிருக்கிறது, எனவே அவற்றைத் தமிழாக்குதல் பலருக்கும் பயன்படும்.

ஆண்டுதோறும் தமிழில் வெளிவரும் நூல்களில் 100-க்கு 90 நூல்கள் மூல நூலாகத் தமிழில் எழுதப்படுபவை; எஞ்சிய 10 நூல்கள் மட்டுமே மொழிபெயர்ப்பு. அவற்றுள்ளும் 7 நூல்கள் சிறுகதை, நாவல் ஆகியன. எனவே அறிவுத் துறையில் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் மிகக்குறைவு. இந்த நிலை மாற வேண்டும்.

ஆங்கிலம் போலவே இத்தாலி, பிரெஞ்சு, ரஷ்ய மொழி நூல்களும் நேரிடையே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படவேண்டும். இந்திய மொழிகளுக்கும் இது பொருந்தும்.

எனவே தமிழ் ஆர்வமுள்ளவர் சிலரேனும் இம்மொழி களையும் பயில வேண்டும்.

பிறமொழி நூல்கள் தமிழில் வெளிவந்திருப்பதைப் போலவே தமிழ் நூல்கள் ஆங்கிலத்திலும் ஏனைய மொழி களிலும் வெளிவர வேண்டியது பொருத்தமும் நியாயமும் ஆகும். இப்பணியில் பெருமக்கள் பலர் சில தலைமுறை களாகவே ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

சைமன் காசிச் செட்டி (1807 – 1860) என்பவர் ஈழ நாட்டுத் தமிழறிஞர். இலக்கியம், வரலாறு பற்றிப் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் ஆங்கிலத்தில் எழுதியவர். இவர் பல அகராதிகளை வெளியிடுவதற்குக் கையெழுத்துப் பிரதிகளை வைத்திருந்தாரெனக் கேள்வி. இவை கிடைக்குமாயின், வெளியிடுதல் தமிழர் கடமை யாகும். இவர் தமிழ்ப் புலவர் வரலாற்றுச் சுருக்கம் ஒன்றை 1859-இல் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டார் TAMIL PLUTARCH என்னும் இந்த நூலைத் தக்க அடிக்குறிப்புக் களோடு தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் பதிப்பித்திருக்கிறார்.

கே. என். சிவராஜ பிள்ளை என்பார் ஆங்கிலத்தில் தமிழிலக்கிய வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். தமிழிலக்கிய வரலாறு, தமிழ் இந்தியா என்னும் நூல்களை ஆங்கிலத்தில் ஆக்கிய எம். எஸ். பூரணலிங்கம் பிள்ளைக்கும் தமிழகம் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் பெரிதும் ஈடுபட்டிருக்கிறவரும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருப்பவருமான ஜே. வி. செல்லையா ஆங்கிலத்தில், பத்து பாட்டைப் பாடல் களாக மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்நூலில் தமிழர் வாழ்க்கை முறையைப்பற்றிய பல குறிப்புக்கள் உள்ளன. இலக்கண நூல் ஒன்றை எழுதிய ஜி. யு. போப் என்பவரைத் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிவர். கோ. வடிவேலு

செட்டியார் பார்வையிட்டு வெளிவந்துள்ள நாலடியார் என்னும் நூலில் ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் அதன் அதன் கருத்தை விளக்கும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஐசெக் தம்பையா என்பார் தாயுமானவர் பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். வ. வே. சு. ஐயர் திருக்குறளையும், கம்பராமாயணத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். தமிழ் கற்க விரும்பும் வெளிநாட்டாருக்குப் பயன்படும் நூல் ஒன்றை பிரிட்டிஷ் பொருட்காட்சி நிலையத்தார்வெளியிட்டுள்ளனர். ஜான் லாசரஸ் என்பவர் நன்னூலை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்திருக்கிருர்.

உதக மண்டலத்தில் தமிழ் இலக்கணப் பள்ளி, நிறுவியும், ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழா சிரியராக இருந்தும் டாக்டர் ஜி. யு. போப் செய்த பணிகள் பல; திருவாசகத்தையும் திருக்குறளையும் மொழி பெயர்த்தும் 'Tamil Handbook' என்ற நூலை 1855–இல் வெளியிட்டும் அவர் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெற்றிருக்கிருர்.

பேராசிரியர் வி. ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதரின் சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்புகளும் இவ்வகையில் மேலும் குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாகும். யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலுள்ள மல்லாகத்தைச் சேர்ந்த கனகசபைப்பிள்ளை (1855-1906)இயற்றிய "1800 ஆண்டு களுக்கு முன் தமிழர்' (The Tamils 1800 years ago) என்னும் நூலும் ரெவரண்டு எச். ஆர். ஹாய்சிங்டன் என்னும் அமெரிக்கர் மொழிபெயர்த்துள்ள தத்துவக் கட்டளையும் சிவஞான போதமும், டி. பி. கிருஷ்ணசாமி என்பாரின் 'நீதி நூல்கள் பத்து' என்னும் நூலும் தமிழர் பெருமையைப் பிறநாட்டு மக்களும் உணர உதவியுள்ளன

தமிழ்மொழியில் வெளிநாட்டார் கடந்த சில ஆண்டுகளாக அக்கறை காட்டத்தொடங்கியுள்ளனர் ஆகையால் உலக மொழிகளிலெல்லாம் தமிழின் சிறப்பை, தமிழ் இலக்கியத்தின் மேன்மையை வெளியிடக்கூடிய ஆற்றலைத் தமிழர் ஒரு சிலரேனும் பெற வேண்டும். அதுவே சிறந்த பணி. தமிழ் வளர்க்கும் முறை; தமிழ்த் தாய்க்குச் செய்யும் தொண்டு. 'தமிழ் வாழ்க' என்று அஞ்சல் அட்டையிலும் சுவரிலும் எழுதினல் மட்டும் தமிழ் வளர்ந்துவிடாது என்பதை வாய்ப்பு நேரும்போதெல்லாம் வற்புறுத்திக் கூறவேண்டும். Indian Antiquary, Siddhanta Deepika போன்ற இதழ்களில், வெளியான (தமிழ் இலக்கியங்களின்) ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களை ஒன்று திரட்டி Two Thousand, years of Tamil Literature என்னும் தொகை நூலாக ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை வெளியிட்டுள்ளார். இதுபோன்ற நூல்களை, வெளிநாடுகளுக்குக் கல்வி பயிலவோ ஊர் பார்க்கவோ செல்லும் அன்பர்கள் தாங்கள் படிப்பதோடு மற்றவர்களிடமும் பரப்புவது தமிழ்ப் பற்றாகும்.

இறுதியாக, மொழிபெயர்ப்பாளருக்குப் பயன்படும் அறிவுரையைக் கூறலாம்.

இலங்கை அரசியலாரின் தலைமைத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாளரான குல சபாநாதன் அவர்கள் ஒருமுறை வானொலியிற் கூறியதுபோல.

> 'மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இரு மொழியிலும் போதிய அறிவு இருத்தல் அவசியம். சத்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றவாறு மொழிபெயர்ப்பைத் திறம்படக் கையாண்டு வெற்றி பெறலாம். ஆங்கில மொழியிலுள்ள வார்த்தைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அமைத்துவிட்டால் அது சிறந்த மொழிபெயர்ப்

பாகிவிட மாட்டாது. சில சொற்களைச் சேர்த்தலும் விளக்குதலும் நிலை மாற்றுதலுஞ் செய்யவேண்டும். சில வாக்கியங்களையே மாற்றியமைக்கவும் நேரிடும். அங்ஙனம் செய்தாற்றான் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பைத் தமிழ் நெறிப்படச் செய்தல்கூடும். இக்காலத்திலுள்ள மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்கள் பலவுள. சர்வதேச ஸ்தாபனங்களின் வெளியீடுகளை விரைவில் மொழிபெயர்க்கவேண்டும். புதுச் சொற்கள் தோன்றும்போது அவற்றைக் குறித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றைப் பிற மொழிகளில் தர தேசீய நூல் அமைப்புக்குழு, (National Book Trust) ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கல்வி விஞ்ஞானக்குழு (Unesco) ஆகியவை முயன்று வருகின்றன. பிற மொழிகளிலுள்ள நூல்களைத் திராவிட மொழிகளிலும், திராவிட மொழிகளிலுள்ள நூல்களைப் பிற மொழிகளிலும், தருவதற்காக, போர்டு அற நிலையத்தார் திராவிட மொழிகளின் நூல் அமைப்புக் குழு (Southern Languages Book Trust) ஒன்றை நிறுவியுள்ளனர். இந்தப் பணிகளை ஏற்கும் மொழிபெயர்ப்பாளர் இக் கருத்துக்களை மனத்திற் கொண்டு, மொழித் தொண்டு புரிவார்களாயின்,

'பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்'

என்ற சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் கனவு நனவாகும்.

17. ஆராய்ச்சி நூல்கள்

ஆராய்ச்சி நூல்கள் என்னும் இப்பகுதியில் முதலாவதாக உரை நூல்களைப்பற்றிக் கூறுவோம். உரை காணும் முறையில்தானே இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர் முதலிய பெருமக்கள் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவாராயினர் ?

சங்க இலக்கியங்களுக்கு இந்நூற்றாண்டின் மிகப் பல உரைகள் வெளிவந்துள்ளன. முட்டுப்பட்ட கருத்துக்களைத் தெளிந்து விளக்கிப் பொருள் கூறி ஐயப்பாடுகளை நீக்குவதற்கே உரைகள் வெளிவரவேண்டும். இந்த முறையில் பழைய இலக்கியங்களுக்கு விரிவான விளக்க உரை எழுதியிருப்பவர்கள் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர், ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், ஔவை துரைசாமிப் பிள்ளை, இளவழகனார், புலவர் அரசு, சு. ஆ. இராமசாமிப் புலவர் ஆகியோர்.

உரை நூல்களே அன்றிப் பெருங்காப்பியங்களின் சுருக்கப் பதிப்புக்களும் இக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. ஏனைய நாட்டினர் தம் மொழிகளிலுள்ள வளமான இலக்கியங்களுக்கு நயமுடைய சிறு நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். தமிழிலும் சில நூல்களுக்கு அத்தகைய பதிப்பைச் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் வெளியிட்டு வருகின்றனர். சித்தாந்த கலாநிதி ஔவை துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் அடிக் குறிப்புகளுடன் ஆராய்ச்சி முகவுரையோடும் சிலப்பதிகாரச் சுருக்கத்தையும் ஏனைய

நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். விடுபட்ட கதைப் பகுதிகள் சிலவற்றையும் உரைநடையில் எழுதித் தொடர்புபடுத்தியுள்ளார். (சேர வரலாறுபற்றிய செய்திகள் மிகுந்த ஒரே நூலாகிய) பதிற்றுப்பத்துக்குச் சொற்பொருள், கருத்து, விளக்கம், இலக்கணக் குறிப்பு, ஒப்பு முதலியன யாவும் அமைந்த சிறந்த உரையும் இவர் எழுதியிருக்கிறார்.

திருக்குறளுக்கு இத் தலைமுறையில் உரை எழுதியோர் மிகப் பலர். அவருள் கோ. வடிவேலு செட்டியார், குப்புசாமி முதலியார், திரு. வி. க. ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். திருக்குறள் தெளிவுரை ஒன்றை மு. வரதராசனர் இயற்றியுள்ளார். இது எளிய நடையில், குறள் கருத்துக்களைச் சுருங்கத் தருவது. ஒரு பக்கத்தில் குறள் மணிகளும் எதிரே தெளிவுரையும் அமைந்தது.

இக்காலத்தில் வெளிவந்திருக்கும் ஆராய்ச்சி நூல்கள்-இலக்கிய ஆராய்ச்சி, மொழி ஆராய்ச்சி, வரலாற்று ஆராய்ச்சி—என மூவகைப்படும். முதலில் இலக்கிய ஆராய்ச்சியைப்பற்றிக் கூறுவோம்.

மறைமலை அடிகள் இயற்றிய 'முல்லைப் பாட்டு ஆராய்ச்சி' இக்காலத்தில் இயற்றப்பட்ட ஆராய்ச்சி நூல்களுள் தலைசிறந்தது; தெளிவான கருத்துக்கள் நிறைந்தது. 'நெடுநல்வாடை' என்னும் இனிய ஆராய்ச்சி நூலைக் கோதண்டபாணி பிள்ளை எழுதியுள்ளார்.

மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய திருவாசகம் சைவர்கள் மட்டும் அன்றி மேனாட்டு அறிஞரும் போற்றும் உயர்ந்த நூல். 'திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்' என்று சொல்வதுண்டு. இவ்வரிய நூலுக்குப் பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார் உரை

யெழுதியுள்ளார். இது பிழையில்லாத உரை; நெடுங்காலம் வாழ்த்தக்கது. இந்நூலில் விளக்க உரையும் (குறளில் அதிகார வைப்பு முறைபோன்று) பதிக வைப்பு முறையும் பாராட்டத்தக்கன. சொற்களுக்கு நயம் எழுதியிருப்பதும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. இந்நூலில் உள்ள தமிழ் நடை கற்பாருக்கு இன்பம் தரும் செந்தமிழ் நடையாகும். திருவாசகத்திற்கு உரை எழுதியிருப்பவர்கள் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார் ஆகிய பலர்.

ஔவை துரைசாமிப் பிள்ளை யாத்த 'மணிமேகலை ஆராய்ச்சி', ரா பி. சேதுப்பிள்ளை இயற்றிய 'ஊரும் பேரும்', இராசமாணிக்கம் ஆக்கிய 'பெரிய புராண ஆராய்ச்சி', டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் எழுதியுள்ள 'வள்ளுவம்', பெ. தூரனின் 'பாரதி தமிழ்' என்பவை குறிப்பிடத்தக்க ஆராய்ச்சி நூல்கள் எனலாம். சோமசுந்தர பாரதியார், தேவநேயப்பாவாணர் ஆகியோர் எழுதியுள்ள ஆராய்ச்சி நூல்கள் தமிழர் உள்ளங்களுக்கு வீறு அளித்துக் கிளர்ச்சி ஊட்டுவனவாகும். மு. வரதராசனாரின் 'திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்' என்பது ஓர் அருமையான நூல். அவர் எழுதிய 'ஓவச் செய்தி' என்னும் நூலில் தமிழ் இலக்கியச் செய்திகளுக்கு காலக் கண்கொண்டு சிறந்த முறையில் பொருள் கூறியுள்ளார், 'விருந்து புறந்தருதல்', 'தலைவன் பிரிந்த காலத்துத் தலைவி மயங்குதல்' ஆகியவற்றிற்கு அன்னார் கூறியிருக்கும் காரணங்கள் படித்து இன்புறத்தக்கன. 'சங்ககாலத் தமிழ் மக்கள்' என்னும் நூலும் இவ்வகையைச் சேர்ந்த அரிய இலக்கியக் கருவூலம்; இந்நூலின் ஆசிரியரான வெள்ளைவாரணர், தொல்காப்பியத்தில் ஒவ்வொரு இயலுக்கும் சுருக்கமான உரை எழுதியுள்ளார்.

இலக்கிய நலன் ஆய்தல் என்னும் துறையும் தமிழில் வளர்ந்து வருகிறது. இதை வ. வே. சு. ஐயர் தொடங்கி வைத்தார். இப்போது அ. ச. ஞானசம்பந்தம், ரா. ஸ்ரீ. தேசிகன், மார்க்கபந்து சர்மா, சிதம்பர ரகுநாதன், பேராசிரியர் அ. சீனிவாசராகவன் ஆகியோர் கட்டுரைகள் வாயிலாகவும், நூல்கள் வாயிலாகவும் இலக்கிய நலன் ஆய்ந்து வருகிறார்கள். இலக்கிய நலன் ஆய்வோர் காய்தல், உவத்தல் அகற்றிச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். நூலாசிரியரிடம் ஊக்கம் எழுப்பத்தக்க முறையில் பரிவுகாட்டி எழுதி, குறைகளை இனிமையாக சுட்டிக் காட்டுவது நன்று. நூல்களிலுள்ள குணம், குறை இரண்டையும் ஆராய்ந்து அவற்றுள் மிகுதியாக இருப்பதைக் கொள்ள வேண்டும். நன்னூலில் கூறப்பட்டுள்ள பத்துக் குற்றங்கள், பத்து அழகுகள் ஆகியவற்றை எழுத்தாளர் அடிக்கடி தம் நினைவிற் கொள்வது பயன் தரும்.

இலக்கிய நலன் ஆய்வதோடு ஆராய்ச்சி நூல்கள் சிலவற்றையும் எழுதியவர் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை ஆவார். பலர் கூறுவதையே தாம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், மரபுக்கு மாறுபட்டக் கருத்துக்களை மிகத் துணிந்து கூறும் ஆற்றல் இவருக்கு உண்டு. இவர் எழுதியுள்ள 'இலக்கிய விளக்கம்', ஏ. வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் எழுதிய 'தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி—பண்டைக் காலமும் இடைக் காலமும்' என்னும் நூல்கள் மாறுபட்ட கருத்துடையவரும் படிக்க வேண்டுவன.

தொல்காப்பியம் பற்றி க. வெள்ளைவாரணரின் ஆய்வு நூல் 'தொல்தாப்பியப் புதுமை' என்னும் (டாக்டர் வ சுப. மாணிக்கம் ஆக்கிய) கட்டுரைத் தொகுதி ஆகியனவும் பல புதிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் அரிய நூல்கள்.

இனி மொழியாராய்ச்சியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவோம். பிறமொழிப் பயிற்சியோடு தமிழை ஆராய்ந்த பலர் தாம் கற்ற இரண்டு மொழிகளை ஒப்புநோக்கி, இலக்கியச் செறிவு, சொன்னயம், பொருணயம் முதலியவற்றை ஆராயத் தலைப்பட்டனர். சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், எம். எஸ். பூரணலிங்கம் பிள்ளை, கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை, வி. செல்வநாயகம் ஆகியோர் தமிழ் மொழி வரலாற்றை எழுதியுள்ளனர். டாக்டர் மு. வரதராசன் மொழி நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். மொழியின் தோற்றம், வகை, வரலாறு, அடிச்சொற்கள், குழந்தை மொழி, சொல்லும் பொருளும்முதலிய தலைப்புக்களில் தமிழ் மொழியின் அமைப்பினை மொழியாராய்ச்சி முறைப்படி இந்நூல் விளக்குகிறது. காலத்திற்கேற்ப புதிய இலக்கணம் அமையவும் இந்நூல் வழிகாட்டுகிறது. இவ்வகை ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கியவர் அறிஞர் கால்டுவெல். அவருக்குக் கிடைக்காத சங்கநூல்கள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. எனவே அவற்றைப் பயன்படுத்தி, கால்டுவெல் வழிநின்று மொழியாராய்ச்சி நூல் எழுத அறிஞர் முற்படலாம்.

தேவநேயப்பாவணர் எழுதிய 'திராவிடத் தாய்' என்னும் நூல் ஏனைத் திராவிட மொழிகளை ஒப்புநோக்க, தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும், பழமையையும், நல்ல தமிழ் நடையில் தெரிவிப்பதாகும்.

தமிழண்ணல் இராம. பெரிய கருப்பன் எழுதியுள்ள **மொழிவழிச் சிந்தனைகள்** என்னும் நூல் மொழி வளர்ச்சி பற்றிய குறிப்புக்களை இலக்கிய நலன் ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் தருவது மொழித் துறையில் ஆர்வம் மிக்கவர் அனைவர்க்கும் இது பெரிதும் பயன்படும்.

இனி, வரலாற்று ஆராய்ச்சி நூல்களைப்பற்றிக் கூறுவோம். கோவைகிழார் சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் 'மாணிக்கவாசகர் பெருமை' என்ற ஆராய்ச்சி நூலை இயற்றியிருக்கிறார். டி. வி. சதாசிவப் பண்டாரத்தார் பாண்டியர் வரலாற்றையும், பிற்காலச் சோழர் சரித்திரத்தையும் விரிவாகவும் ஆதாரமாகவும் ஆராய்ந்துள்ளார். சதாசிவப் பண்டாரத்தார் அவர்களின் நூல்கள் அன்னாருடைய பேருழைப்புக்குச் சான்றாக மிளிர்கின்றன. அடுத்தடுத்த பதிப்புக்களில், முன்பதிப்பு அச்சானபின்னர் வெளியான வரலாற்று உண்மைகளையும் ஆராய்ச்சி முடிவுகளையுங் கொண்டு தக்க திருத்தங்கள் செய்துள்ளார். இந்திய அரசியலாரின் புதைபொருட் பகுதியினர் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுக்களைப்பற்றி ஆண்டுதோறும் வெளியிடும் அறிக்கைகளில் கண்ட குறிப்புக்கள், ஆங்கிலம் அறியாதவர்க்கும் பயன்படுமாறு. இவரது நூல்களில் அவற்றைத் தந்துள்ளார்.

தமிழர் சரித்திரம், தமிழகம், தமிழ் இந்தியா போன்ற நூல்களை அறிஞர் ந. சி. கந்தையாபிள்ளையும், தமிழரின் பூர்வ சரித்திரமும் சமயமும் என்ற நூலை சுவாமி ஞானப் பிரகாசரும், இந்தியர் வரலாறு என்ற நூலை எஸ். கே. கோவிந்தசாமி பிள்ளையும், குமரிக் கண்டம் அல்லது கடல் கொண்ட தென்னாடு என்ற அரிய வரலாற்று நூலைப் பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாத்துரையும் தந்துள்ளனர்.

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் பல்லவர் வரலாறு, மொஹஞ்சொதரோ அல்லது சிந்துவெளி நாகரிகம் போன்ற பல நூல்களை எழுதித் தமிழ்த்தொண்டு புரிந்துள்ளார். இவை தமிழ் மக்களின் நாகரிகத்தையும் வரலாற்றையும் அறிய உதவும் பெரு நூல்கள்:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் 'கெஜடியர்' 'டிஸ்டிரிக்ட் மானுவல்' என்ற பெருநூல்கள் சில வெளியிடப்பட்டன. இவற்றில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல சமூகங்களின் வாழ்க்கை முறைகள் தரப்பட்டுள்ளன; இந்நூல்களை ஆங்கிலமொழி அறிவு நிரம்பிய அறிஞர்கள் படித்து, ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பகுதிகளை மட்டும் நல்ல முறையில் தமிழாக்கினால் பண்டைத் தமிழரின் வரலாற்றை எழுது வதற்கு வேண்டும் பல செய்திகள் வெளியாகும். தமிழ் மக்களுடைய நாகரிகச் சிறப்பையும் தமிழ் மொழியி னுடைய இலக்கியப் பெருமையையும் விரிவாக எழுதித் தொகுத்து ஒழுங்குபடுத்தி ஆராய்ச்சி நூலாக வெளியிடவும் அறிஞர்கள் முன்வருவார்களாக.

கால ஆராய்ச்சி செய்வதில் தமிழ்ப் புலவர் பலர் அளவு கடந்து ஈடுபட்டுள்ளனர். இவை பிரசார நோக்குடன் செய்யப்படாமல் நடுநிலையிலிருந்து ஆராயப் பட்டால், நலமாக இருக்கும்.

இரு பெரும் அறிஞர்களுள் யார் பெரியவர் என்ற ஆராய்ச்சி வீணானதாகும். இவ்வகை ஆராய்ச்சிகள் இடை யிடையே தமிழகத்தில் நிகழும்போது ஜெர்மனியில் நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்று நமக்கு நினைவுக்கு வருவது உண்டு. ஜெர்மன் புலவர்களில் கீதே பெரியவரா, ஷில்லர் பெரிய வரா என்று இரு நண்பர்களிடம் கருத்து வேற்றுமை ஏற் பட்டதாம். அதைக் கேட்ட கீதே, அவர்கள் இருவரும் விவாதிப்பதற்குப் பதிலாக, அவ்வாறு தலைசிறந்து விளங்குவோர் இருவர் இருக்கின்றார்களே என்று அகமகிழ்ந் திருக்க வேண்டுமெனக் கூறினாராம்.

நாம் இதுவரை கூறிய மூவகை ஆராய்ச்சிகளிலும் இன்று தமிழில் வெளிவந்துள்ள நூல்களுக்கு ஆங்கில

இலக்கிய ஆராய்ச்சிமுறை பெரிதும் உதவியாக இருந்திருக்கிறது. ஆங்கிலப் புலவர்கள் எழுதிய இலக்கியங்களையும் ஆங்கில அறிஞர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சிகளையும் படித்துப் பயின்ற தமிழ் அறிஞர்களுக்கு அவர்களைப்போலவே தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்தல் வேண்டும் என்ற வேட்கை உண்டாகி வளர்ந்திருக்கிறது. அம்முறையில் தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு ஆங்கில நன்மக்கள் காட்டிய வழியில் இலக்கிய ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகின்றது.

ஆங்கிலேயர் வரலாற்று நூல்களை எழுதும்போது பல்வேறு வகைகளில் கிடைக்கும் கடிதங்கள் நாட்குறிப்புகள் நூல்கள் ஏனைய ஆதாரங்கள் ஆகியவற்றை எல்லாம் ஒருங்கே சேர்த்துக்கொள்ளுகின்றனர். உரிய நூலைப்பற்றி அறிந்த பெருமக்கள் பலருடன் அவற்றைப்பற்றி விவாதிக்கின்றனர். இத்தகைய முறைகளை வரலாற்று நூல் எழுத விரும்பும் தமிழறிஞர்கள் பின்பற்றுவார்களாக.

சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதுவதற்கு இவ்வளவு முயற்சி வேண்டியதிருக்கிறது. ஆனால், நம் நாட்டில் ஒரு சிலர் தாம் படுத்திருக்கும் சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்தவாறே ஆராய்ச்சியாளராகி விடுகின்றனர். என்னே அவர் தம் அறியாமை!

தொகுப்பு நூல்கள்

தொகுப்பு நூல்கள் சிலவும் அண்மையில் உருவாகியுள்ளன. இவ்வகை நூல்கள் தமிழிலக்கியத்தில் சங்ககால முதற்கொண்டே இருந்துவந்திருக்கின்றன. பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என்பவை தொகுப்பு நூல்களே; அகநானூறும், புறநானூறும் காலத்தாலும் இடத்தாலும் பிறவற்றாலும் வேறுபட்டு வாழ்ந்த புலவர்களின் கருத்துக்களின் தொகுப்பு நூல்களே; இவை யாவும்

செய்யுள் நடையில் உள்ளன. இக்காலத்துத் தொகுப்பு நூல்கள் உரைநடையில் வெளிவந்திருப்பது சிறப்பாகக் கவனிக்கத்தக்கது. பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியாரின் 60-ஆம் ஆண்டு விழாவில் வெளியான 'மணி மலர்', 'கிங்ஸ்பரி நினைவு மலர்', திருவள்ளுவர் திருநாட் கழக வெளியீடான 'திருவள்ளுவர் நினைவு மலர்', பம்பாய்த் தமிழ்ச் சங்கத்தார் தொகுத்த 'வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை மலர்', சென்னைப் புத்தகாலயச் சங்கத்தார் வெளியிட்டுள்ள 'முதியவன் விருந்து', 'விபுலாநந்தர் நினைவு மலர்', 'இலங்கைத் தமிழ் விழா மலர்' ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்தி சங்க வெள்ளிவிழா மலர், பேராசிரியர் முத்துசிவனார் நினைவு மலர், தென்காசி திருவள்ளுவர் சங்க வெள்ளிவிழா மலர், 'கரந்தைக் கட்டுரைகள்' (கரந்தை வெள்ளிவிழா மலர்), புதுவைக் கல்விக் கழகத்தார் வெளியிட்ட 'வெள்ளி விழா மலர்' ஆகியவையும், ரா. க. சண்முகம் செட்டியாருக்கு அவருடைய 60-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் அன்பளிக்கப்பட்ட மலரும் தொகுப்பு நூல்களுள் முக்கியமான சில. வளர்ந்துவரும் தமிழிலக்கியத்தின் முழு விளக்கமாக இம்மலர்கள் அமைந்திருக்கின்றன; தமிழறிஞர்கள் பல கோணங்களில் நின்று காணும் இலக்கிய மறுமலர்ச்சியை இவை காட்சி தருகின்றன.

அரசியல் துறையிலும் இலக்கியத் துறையிலும் உயர் நிலை அடைந்துள்ள பெருமக்களைப்பற்றிக் கட்டுரைகள் தொகுத்து வெளியிடும் முயற்சி அண்மையில் தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தத் துறையில் வெளிவந்த முதல் நூல், முல்லை முத்தையா தொகுத்த 'புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்' என்பது. இதைத் தொடர்ந்து பெரியார் இராமசாமி, அறிஞர் அண்ணாதுரை, தலைவர் ம. பொ. சி., தலைவர் காமராஜ் முதலிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

தொகுப்பு நூல்களைப் பதிப்பிப்பவர்களுக்குப் பயன் படும் ஒரு சிறு கருத்தைக் கூறி, இக்கட்டுரையை முடிப் போம். இவை ஒரு தலைவரைப்பற்றியோ ஒரு நூலைப் பற்றியோ அமைவதால், ஒரு கட்டுரையில் தெரிவிக்கப் பெற்ற செய்திகள் அம்மலரின் ஏனைய கட்டுரைகளிலும் காணப்படுகின்றன. எனவே அம்மலர்கள் கூறியது கூற லாக அமைகின்றன. வேறுபட்ட பகுதிகளில் யார் யார் எதைப்பற்றி எழுதுவது என்பதைப் பதிப்பாசிரியர் முன் கூட்டி வரையறை செய்யவேண்டும். வைப்பு முறையை முடிவு செய்வதிலும் அடிக்குறிப்புக்கள் கொடுப்பதிலும் பதிப்பாசிரியரின் பொறுப்பு மிகுதியானது.

பிஎச். டி. பட்டத்துக்கு ஆங்கில மொழியில் கொடுக் கும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடும் முறையும் பரவி வருகிறது. இவ்வாறு வெளி வந்துள்ள நூல்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று, டாக்டர் மொ. அ. துரை அரங்கனாரின் 'சங்ககாலச் சிறப்புப் பெயர்கள்.'

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார் அரிய நூல்களை வெளி யிட்டு வருகின்றனர்; கணபதி முருகன் என்னும் பதிப் புக்கள் பல நூல்களில் கிடைக்கும் அரிய குறிப்புக்களும் விளக்கங்களும் நிறைந்துள்ளன.

ஸ்பெயின் நாட்டில் பிறந்த ஹீராஸ் பாதிரியார் (இ.1955) திராவிடக் கலாசாரம் வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட தொன்மையுடையது என்ற வாய்மையையும் அந்நாகரிகம் மத்தியதரைக்கடல் நாடுகளிலெல்லாம் பரவி யிருந்த மாண்புடையது என்பதையும் தமது அரியஆராய்ச்சி களால் அறிஞர் உலகம் போற்ற ஆங்கிலத்தில் பல பெரு நூல்கள் எழுதி நிலைநாட்டியிருக்கிறார். பல்லவர் பற்றியும் விசயநகரப் பேரரசு பற்றியும் இவர் செய்த ஆராய்ச்சிகள் தென்னக வரலாற்றுக்கு ஒளியும் உரமும் தருவன.

20-ஆம் நூற்றுண்டில் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு பெரிய கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்பவர் இலங்கை கத்தோலிக்கப் பாதிரியாராகிய தனிநாயக அடிகள். இவருடைய குறிப்பிடத்தக்க பணி TAMIL CULTURE என்ற முத்திங்கள் வெளியீடு; தமிழ்க்கலையின் சிறப்புக்களை அயல் நாட்டினர் அறியுமாறு இலத்தின் கிரேக்கம் ஸ்பானியம் ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளைக் கற்றுணர்ந்தவர். உலக நாடுகள் பலவற்றையும் சுற்றிப் பார்த்து ஆங்காங்குள்ள தமிழ்ச் சுவடிகளின் அருமை பெருமையையும் தமிழ் நாகரிகக் கூறுபாடுகளையும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதில் தலைசிறந்து விளங்குபவர். பிறமொழி இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு, தமிழிலக்கியத்தின் சிறப்புக்களை எண்பித்துக் காட்டுவதில் இணையற்றவர்; சங்ககால இலக்கியத்தில் இயற்கைநலம் பற்றியும் பழந்தமிழகத்துக் கல்வி முறைகளைப்பற்றியும் சிறந்த ஆராய்ச்சி செய்துள்ளார்.

இன்று தமிழ்நாட்டில் வாழும் தமிழ்ப் புலவர்களுள் சிந்தாமணிச்செல்வர் மகாவித்துவான் வேணுகோபாலப் பிள்ளை (பி. 1896) ஆவார். காரணம் அவரது ஆழ்ந்த இலக்கணப் புலமையும் சிறந்த பதிப்பாசிரியத் திறனுமே யாகும். தஞ்சைவாணன்கோவை (விளக்கக் குறிப்புரை), யாப்பருங்கல விருத்தி, யாப்பருங்கலக் காரிகை, குசேலோபாக்கியானம், இறையனார் அகப்பொருள், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் (நச்சினார்க்கினியர் உரை), சித்தர் ஞானக்கோவை, அரிச்சந்திர புராணச் சுருக்கம் ஆகியவற்றைத் திருத்தம் செய்து அருஞ்சொற்பொருள் அகராதி முதலிய பிற்சேர்க்கைகளுடன் புலவர் உலகம் மதிக்குமாறு இவர் பதிப்பித்திருக்கிறார். உரைநடை நூல்கள், மொழி பெயர்ப்பு நூல்களும் எழுதியிருக்கிறார்.

18. அகராதி

இந்திய மொழிகளில் தமிழிலேயே அச்சு நூல் முதலில் வெளிவந்தது; அகராதி வெளிவந்ததும் தமிழில்தான். 1679-இல் தமிழ்—போர்ச்சுகீசிய அகராதி அண்டம் டி புரொயன்கா என்ற பாதிரியாரால் வெளியிடப்பட்டது. 1706-இல் தரங்கம்பாடிக்கு வந்த பார்த்தலோமியஸ் ஜீகன் பெய்க்கு என்ற ஜெர்மானியர் சேர்த்திருந்த குறிப்புக்களைப் பயன்படுத்தி பப்ரீசியஸ் என்ற ஜெர்மானியார் 1719-இல் தமிழ்-ஆங்கில அகராதியை உருவாக்கினர்.

இத்தாலியரான பெஸ்கி 1819-இல் சதுரகராதி வெளியிட்டார். அதன் விரிவு 1824-இல் ரிச்சர்டு கிளார்க் என்பவரால் சென்னையில் கோட்டைக்குள் இருந்த ஒரு கல்லூரியால் வெளியிடப்பட்டது.

1838-இல் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்த சில பாதிரிகள் மானிப்பாய் அகராதி என்ற பெருநூலை 58,500 சொற்களுடன் அச்சிட்டனர். 1840-இல் சிறுசொற் பலபொருள் விளக்கம் என்ற அகராதியை விசாகப்பெருமாள் அய்யர் வெளியிட்டார். இதற்கிடையே 1842-இல் தொகுக்கப்பட்ட வின்ஸ்லோவின் ஆங்கில – தமிழ் அகராதி பல திருத்தங்களுடன் 1852-இல் வெளியாயிற்று.

ராட்லர் என்பார் 1834-இல் தமிழ் – ஆங்கில அகராதியை இருபகுதிகளாக சென்னையில்அச்சிட்டார். 1869-இல் தரங்கம்பாடியில் டியோடர்லேன் என்ற ஜெர்மானியர் தமிழ்—ஆங்கிலம்-ஜெர்மன் மொழிகளில் முதல் ஆயிரம் சொற்கள் என்ற நூலை 1869-இல் வெளியிட்டார்.

1870–இல் சென்னை அரசாங்க மொழிபெயர்ப் பாளர் விசுவநாதப்பிள்ளை தமிழ்-ஆங்கில அகராதி ஒன்றைப் பொது மக்களுக்காகத் தொகுத்தார். 1897-இல் தரங்கம்பாடியிலிருந்து மற்றொரு அகராதி வெளியாயிற்று; இது பப்ரீசியஸ் அகராதியின் அடிப்படையில் அமைந் தாலும் இலக்கணக் குறிப்புக்கள் விரிவான முறையில் இப்பதிப்பில் தரப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்து நீதிபதி கதிர்வேலுப்பிள்ளை முயன்று உருவாக்கியதைக் கொண்டு 1910-இல் மூன்று பகுதிகளில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தார் தமிழ்ச் சங்க அகராதி என்ற தலைப்பில் தமிழுக்குத் தமிழ் அகராதி ஒன்றை அச்சிட்டனர்.

20-ஆம் நூற்றாண்டில் முதல்தடவையாக சங்க இலக் கியங்கள் நமக்குக் கிடைத்தன. இதன் விளைவாகப் புதிய அகராதி தேவைப்பட்டது. அகராதிகளில் சொற்களின் வேர் போன்ற குறிப்புக்களும் வேண்டும் என்ற நிலை ஏற் பட்டது. இதன் விளைவாக 1926 முதல் 1936 வரை அறிஞர் பலர் பெரிதும் முயன்று, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வாயிலாக தமிழ் ஆங்கிலம்-தமிழ்-அகராதியை (தமிழ் லெக்சிகன்) பிற்சேர்க்கை உள்பட ஏழு பகுதி களாக வெளியிட்டனர். சாண்ட்லர் என்னும் பாதிரியார் இதற்கான திட்டத்தை வரைந்தார். பேராசிரியர் வையா புரிப்பிள்ளை பதிப்பாசிரியராக இருந்தார்.

தமிழ் லெக்சிகனுக்கு முன்னர் வெளிவந்தஅகராதிகள் சிலவற்றை முன்னர்க் குறிப்பிட்டோம். அவை தவிர, வேறு பல அகராதிகளும் வெளியாகியுள்ளன. 1779-இல் ஜான் கிறிஸ்டியன், பிரெய்த்தாபுட் என்பவர் வேப்பரியில் ஓர் அகராதியை அச்சிட்டார். 1831-இல் பாரிசில் பிளின் என்பார் பிரெஞ்சு - தமிழ் அகராதியையும், 1842-இல் ரெவரன்டு நைட், ரெவரன்டு ஸ்பால்டிங் இருவரும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கான சிறு அகராதியை யாழ்ப்பாணத்

திலும், 1846-இல் லத்தீன்—தமிழ் அகராதியை டுபிஸ் மொசே என்னும் இருவரும் புதுச்சேரியிலும், ரெவரன்டு பெர்சிவல் என்பார் 1860 அளவில் ஓர் அகராதியையும், 1888-இல் ஆங்கெட்டில் என்பார் ஓர் அகராதியையும், 1897-இல் ஸ்கேபர், பெய்சன்ஹெர்ஸ் இருவரும் தரங்கம் பாடியில் ஓர் அகராதியையும் வெளியிட்டனர். இவை யாவும் பிறநாட்டார் தமிழை உச்சரிக்கத் தெரிந்து கொள்ளவும், சில அடிப்படையான தமிழ்ச் சொற்களைப் புரிந்து கொள்ளவும், விவிலிய நூலை மொழிபெயர்க்கவும், குறிஞ்சி நிலப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களைக் கிறிஸ்தவ மதத்தில் சேர்க்கவும் பயன்படுமாறு ஏற்பட்டவை.

லெக்சிகன் தமிழிலக்கிய நூல்களைப் பயிலுபவர்க் காகவும் கிளை மொழிகளை ஆராய விரும்புபவர்க்காகவும் தொகுக்கப்பட்டது.

இன்றைய நிலையில் ஆட்சியைத் தமிழில் நடத்தவும், விஞ்ஞான நூல்களைத் தமிழில் கற்பிக்கவும் பயன்படக் கூடிய புதிய அகராதி தேவையாக இருக்கிறது. தக்க அகராதிகள் இப்போது கிடைத்தில. இக்குறையைப் போக்க, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் பெரியதோர் முயற்சியைத் தொடங்கியுள்ளனர். பேரறிஞர் டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் பதிப்பாசிரியராகவும், பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாத்துரை துணை ஆசிரியராகவும் 1959 முதல் இப்பணியை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். தக்க அறிஞர் உதவியுடன் இப்புலவர்கள் தொகுத்து வரும் அகராதி பெரும்பயன் விளைக்கும். தமிழுலகம் இதை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பல மொழிகளிலிருந்து தமிழில் நூல்கள் மொழி பெயர்க்கவேண்டியதிருப்பதால் ஐரோப்பிய மொழிகள், முக்கியமான இந்திய மொழிகள் ஆகிய ஒவ்வொன்றி லிருந்தும் நேர் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழ் அகராதிகள் வெளிவரவேண்டும்.

19. 1958

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அரசாங்கம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரைந்து, அத்திட்டம் தக்கவாறு நிறைவேறி வருகிறதா என்று கவனித்து வருவதுபோல, தமிழ்த் துறையிலும் ஆண்டுதோறும் ஏற்படும் வளர்ச்சியை ஆராய்தல் நன்று.

உரைநடை வளர்ச்சி ஐரோப்பியர் காலத்திலும், பல துறைகளில் பெரு முன்னேற்றத்தின் தொடக்கம் தேசிய எழுச்சியின் விளைவாகவும் ஏற்பட்டது. 1947-இல் இந்தியா உரிமை பெற்ற பிறகு, இந்திய மொழிகள் யாவும் பெரிய அளவில் வளர்ந்து வருகின்றன. அவ் வளர்ச்சியில் 1958 தமிழுக்கு ஒரு மைல் கல்.

1947-இல் கலைக்களஞ்சிய வேலை தொடங்கிற்று; பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழுக்குச் சிறப்பான இடம் ஏற்பட்டது. 1958-இல் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக அறிவிக்கப்பட்டது; கல்லூரிகளில் பயிலுமொழியாகத் தமிழைப் பரப்பும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன; தென் இந்திய மொழிகளில் நூல்கள் வெளியிட அமெரிக்கக் குழு 1955-இல் தொடங்கிய முயற்சிகள் 1958-இல் முழுவடிவம் பெற்றன. இவ்வாண்டில் வெளியான நூல்களைப் பற்றிய பின்வரும் விவரங்களை எழுதியிருப்பவர் என் நண்பர் பி. என். வேங்கடாச்சாரி; இவர் கல்கத்தா தேசிய நூலகத்தில் பணியாற்றுபவர்; நூல் விவரப் பட்டியல் இதழின் துணை ஆசிரியர்; வெளிவரும் தமிழ் நூல்கள் அனைத்தையும் படித்து விடுபவர்,

1958-இல் பள்ளிக்கூட நூல்கள் உள்பட மொத்தம் 745 தமிழ் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. வங்கமொழியில் 1179, ஹிந்தி 2212, மராத்தி 900, கன்னடம் 410, தெலுங்கில் 830, மலேயாளத்தில் 620 நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன. நம் வரம்பிற்குள் வராமல் இலங்கையிலும் மலேயாவிலும் வெளியான தமிழ் நூல்களும் உள்ளன. புத்தகத்தின் அமைப்பு, வெளித்தோற்றம், காகிதம், அட்டை இவைகளில் தென்னிந்திய மொழிகளில் தமிழே சிறந்து விளங்குகிறது.

இலக்கிய நூல்களைப் பார்ப்போம். அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகத்து வெளியீடுகளுள் 'சைவ இலக்கிய வரலாறு' மிக முக்கியமானது. இதை எழுதியவர் ஔவை துரைசாமிப் பிள்ளை. கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டு முதல் பத்தாம் நூற்றுண்டு முடிய அமைந்த காவியப் பகுதியில் தோன்றிய சிறந்த சைவ இலக்கியங்களைப்பற்றிய செய்திகள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், பிறநாட்டார் யாத்திரைக் குறிப்புகள் ஆகியவை வரலாற்றுச் சான்று களோடு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திறனுய்வு நூல்களில் 'பாட்டும் தொகையும்' என்ற தலைப்பில் மர்ரே கம்பெனியார் வெளியிட்டிருக்கும் நூல் குறிப்பிடத் தகுந்தது. பத்துப் பாட்டும் எட்டுத் தொகை யும் பாடிய புலவர் பெருமக்களைப்பற்றிய அகராதி முதலி லும் பாடப் பெற்றவர்களைப்பற்றிய அகராதி அதனை அடுத்தும் இடம் பெற்றுள்ளன. சொல்-தொடர்விளக்கமும் தரப்பட்டுள்ளது. பழந்தமிழ்ப் பாடல்களிலிருந்து தெரிய வரும் மக்களின் பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றிய குறிப்பும் ஒவ்வொரு நூலிலும் உள்ள உவமைகளும்(அடிக்குறிப்புக் களுடன்) தரப்பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களின் மலிவுப் பதிப்பை இக்கம்பெனியார் நன்முக அச்சிட் டுள்ளனர்.

திருக்குறளுக்கு இவ்வாண்டும் பல உரைகள் தோன்றி யுள்ளன. 'திருக்குறள்-நூற்பா' என்பது எல்லோராலும் படிக்கவேண்டிய நூலாகும். சுகவனம் சிவப்பிரகாசனார், பல வருடங்களாகக் குறளைப் பயின்று வள்ளுவர் ஈரடியில் ஏழுசீரில் சொல்லுவதை ஓரடியில் நான்கு சீரில் சொல்லு கிறார். இது திருக்குறள் 'டைஜஸ்ட்'. முதல் குறளை 'உலகுக்கெல்லாமொரு பொருள் முதலே' என்று சுருக்கிக் கூறுகிறார். சிவப்பிரகாசனாருடைய உரைக்கு விளக்கம் தந்தவர்கள் ''கிவாஜ'' மாசிலாமணி ஆகியோர். 'திருவள்ளு வர் இல்லறம்' கு. மதுரை முதலியார் எழுதியது. சொக்க லிங்கம் எழுதிய 'வள்ளுவர் தந்த இன்பம்' காமத்துப் பாலைப் பற்றிய திறனாய்வு.

சிலப்பதிகாரத்தை உரைநடையில் தரும் கட்டுரைத் தொகுதி தி. மாணிக்கவாசகம் எழுதிய 'செந்தமிழ்ப் பாவை' என்பது. புலியூர்க்கேசிகன் பதிப்பித்த கலித் தொகையும் முத்துசிவன் உரையுடன் கூடிய கலிங்கத்துப் பரணியும் வெளிவந்துள்ளன.

கி. வா. ஜகன்னாதன் மூன்று நூல்களை எழுதியிருக் கிறார். 'முந்நீர் விழா' என்பது தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரம் பத்துப்பாட்டு என்பவற்றில் வரும் செய்திகளை வித்தாகக் கொண்டது. இப்பாடல்கள் மனத்தில் பதியும் தன்மையன. 'மயில் ஏறிய மாணிக்கம்'' 'தனிவீடு என்ற நூல்கள் கந்தர் அலங்காரப் பாடல்களுக்கு விளக்கம் தருவன.

கம்பராமாயணத்தின் கிஷ்கிந்தா காண்டம் சுந்தர காண்டம் வசனமாக, திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் பதிப்பைத் தழுவி 'கம்பராமாயண வசனம்' என்ற பெயரில் மகா வித்துவான் மே. வீ. வேணுகோபாலப்பிள்ளை வெளியிட் டிருக்கிறார். நளவெண்பாவுக்கு ஒரு விளக்கமும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

19-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதி முடிக்கப்பெற்ற 'மதன வித்தார நூல்' (கடிகை முத்துப் புலவர் எழுதியது) இப்போது சங்குப்புலவர் என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. வீரமார்த்தாண்ட தேவரது 'பஞ்சதந்திரப் பாடல்' முன்னரே வெளியிடப்பட்டபோதிலும் புதுஉரையுடன் வெளிவந்திருப்பதால் இது எல்லோரும் விரும்பிப் படிக்க வேண்டிய நூல். தாண்டவராய முதலியார் மொழி பெயர்த்த உரைநடை நூலான பஞ்சதந்திரத்திற்கும் இப்பாடல்களுக்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு.

கவிதை நூல்களுள் அ.கி. பரந்தாமனார், 'துறைவன்', கண்ணதாசன், வாணிதாசன், திருலோக சீதாராம், அ. வெ. ரா கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் ஆகியோரின் கவிதைகள் நூலாக வந்துள்ளன.

கி. மா. பக்தவத்சலம் எழுதிய 'ராணி பத்மினி' என்ற சரித்திர நாடகமும், மலேயாப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் இராசாக்கண்ணனாரின் 'இலக்கிய நாடகங்கள்,' கோவை பி. எஸ். ஜி. கல்லூரித் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் தா. ஏ. ஞானமூர்த்தி எழுதிய 'தெய்வ ஒளி', பி. எஸ்.ராமையாவின் 'மல்லியம் மங்களம்,' தி. ஜானகிராமனது 'நாலுவேலி நிலம்,' டி என். விசுவநாதனின் ' மறுவாழ்வு ' புதிய நாடக நூல்களுள் முக்கியமானவை.

ஜெகசிற்பியன் எழுதிய 'நந்திவர்மன் காதலி' பல்லவ அரசன் நந்திவர்மன் என்பவனைப்பற்றி நந்திக் கலம்பகம் என்ற நூலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நாவல். த. நா. குமாரசாமியின் 'அன்பின் எல்லை,' அரு. இராமநாதனது 'நாயனம் சௌந்திர வடிவு', மாயாவின் 'வாடா விளக்கு'; மு. வரதராசனாரின் 'அகல் விளக்கு; சாண்டில்யனின் 'ஜலமோஹினி', பி. எம். கண்ணனின் 'அன்பே லட்சியம்', ஜெயகாந்தனின் அரிய

படைப்பான 'ஒருபிடி சோறு', எல்லார்வியின் 'பூங்குளம் பண்ணையார்' முதலியவை படிக்கத்தகுந்தவை. தமிலனின் 'கிராம மோஹினி' படித்தவர்கள் கிராமத்திற்குச் சென்று வாழ நேர்ந்தால் எவ்வளவு பிரச்னைகளை அவர்கள் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை விளக்கும் சுவையான நாவல். மலிவுப் பதிப்பு வரிசையில் பழைய நாவல்கள் சில வெளியாகியுள்ளன. ஆனந்தவிகடன் மாணவர் திட்டத்தின்படி வெளியிடப்படும் (1958-இல் வெளிவந்த) சிறுகதைகள் பல கருத்துக்களைக் கொண்டதாயும் நல்ல நடையில் எழுதப்பட்டதாகவும் உள்ளன.

ஸ்தல புராணங்கள், ஹிந்து, ஜைன, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவ சமயங்களைச் சார்ந்த ஸ்தாபனங்கள் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளன. குரானின் ஒரு பகுதி தமிழ் உரையுடனும் அராபி மூலத்துடன் பெரிய நூலாக வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. ராஜாஜியின் கீதை மொழி பெயர்ப்பு 'கைவிளக்கு' என்ற தலைப்புடன் வெளிவந்துள்ளது. சென்னை இராமகிருஷ்ண மடம், புதுச்சேரி அரவிந்த ஆசிரமம், மூன்று சைவ ஆதீனங்கள், சென்னை கிறித்தவஇலக்கியக் கழகம்—இவை பல நூல்கள்வெளிவரக் காரணமானவை. 'ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் உபந்யாசங்கள் 1957—58' என்ற நூல் படிக்கத் தகுந்தது; இக்காலத்திற்கு ஏற்ற விளக்கங்களை, பழமையின் அடிப்படையில், இந்நூலின்கண் காணலாம்.

அரசியல்,பொருளாதார நூல்களுள்'கல்கியில்'முன்னர் வெளிவந்த 'அந்நியக் கடன்களும் அவற்றின் விளைவும்', அரசாங்கத்தாரால் வெளியிட்ட ஒரு சில நூல்களும் குறிப்பிடத் தக்கன. காந்தி நினைவு நிதியினரால் வெளியிடப்பட்ட காந்தி நூல்களின் இரண்டாவது புத்தகம், வேங்கட ராஜுலு ரெட்டியாரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பேரறிஞர் எம். ரத்னசாமி எழுதிய 'அரசியலறிவு', கொடுமுடி ராஜகோபாலனது 'தாமஸ் ஹாப்ஸ்', அனந்த சயனம் ஐயங்கார் எழுதிய 'நமது பார்லிமெண்டின்' மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவை பலருக்கும் பயன்படும்

விஞ்ஞானம், பொறியியல் துறைகளில் சில நூல்களே வந்துள்ளன. ஜி. ஆர். தாமோதரன் தொகுத்துள்ள 'வான வெளிப் பயணம்', 'ராக்கெட்' சந்திரனைப் பற்றி அறிய விரும்புபவர்க்குப் பயன் தரும். சிரஞ்சீவி எழுதிய 'பறக்கும் தட்டு' என்ற நூலும் குறிப்பிடத்தக்கது. 'உங்கள் சைக்கிள்' சைக்கிளுக்கு பழுது நேர்ந்தால் அதை எவ்விதம் தீர்க்கவேண்டும் என்பதை அறிவிக்கிறது. 'நீங்களும் உங்கள் மோட்டாரும்' அகில உலகத் தொழிலாளர் சங்க வெளியீட்டின் மொழிபெயர்ப்பு. பல படங்களும் நிறைந்தது. பொறியியல் மாணவர்களுக்குப் பயன் தருவது. மாணிக்கவாசகத்தின் 'பஞ்சாலைத் தொழிலின்' இரண்டாம் பகுதி வெளியாகியிருக்கிறது. இந்திய மொழிகளில் இத்தகைய நூல் அருமையே.

சரித்திர நூல்களில் குறிப்பிட வேண்டியவை இளங்கோவனது 'தமிழகத்தின் தலைநகரங்கள்' (பழைய புகார், மதுரை, வஞ்சி), சிதம்பரனாரது 'சிலப்பதிகாரத் தமிழகம்' வெ. க. சுப்ரமணியாச்சாரியார் எழுதிய 'கரிகாலன் மூவர்' கே. கே. பிள்ளையின் 'தென்னிந்திய வரலாறு' முதலியவை. பிரயாண நூல்கள் மிகச் சிலவே வந்துள ; 'லண்டனில் லக்ஷ்மி' என்பது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துக் கெமிகல் என்சினியர் டாக்டர் எஸ். எம். லெட்சுமணன் என்பவர் எழுதியது; ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண் கூறுவதுபோல இந்நூல் அமைந்திருக்கிறது.

மொழிபெர்ப்புக்களில் அதிகமானவை ஆங்கிலம், வங்க, ஹிந்தி மொழிகளிலிருந்து தமிழில் ஆக்கப்பட்ட

மொழி நூல்களே அதிகம். தி. ஜ. ரங்கநாதன் மொழி பெயர்த்த ஜிம் கார்பெட்டின் 'குமாவும் புலிகளும்,' கா. சீ. வேங்கடரமணியின், 'முருகன் ஒரு உழவன்' ஜான் டியூவி எழுதிய 'சுதந்திரமும் பண்பாடும்', ஆல்பர்ட் ஸ்வீட்ஸரது 'சுயசரிதம்' செஸ்டர் பௌல்ஸ் எழுதிய 'சமாதானத்தின் புதிய பரிமாணங்கள்', 'நான் கண்ட இந்தியா', இர்மெங் எபர்லெயின் 'நவீன வைத்திய சாதனைகள்', ஜேக் லண்டன் எழுதிய 'கானகத்தின் குரல்', ஆர்தர் கோஸ்லர் 'சந்நியாசியும் சர்வாதிகாரியும்' முதலியன ஆங்கிலத்திலிருந்து நேரடியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை.

இவை தவிர, வேறு மொழிகளிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள் மூலநூலின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பிலிருந்து மீண்டும் மொழி பெயர்த்துத் தமிழாக்கப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும். இந்நிலை மாறவேண்டுமானல் தமிழ் இளைஞர்கள் மூலநூலின் மொழியைச் சரிவரக் கற்று அவற்றிலுள்ள இலக்கியச் செல்வங்களைத் தமிழில் வழங்க வேண்டும். இவற்றில் பல நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பு சிறந்ததென்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் விஷயத்திற்காக இவற்றைப் படிக்கலாம்.

மொத்தத்தில் 1958, தமிழ் நூல் வெளியீட்டு வரலாற்றில் முக்கியமானது. ஆபாச நூல்கள் அந்த ஆண்டில் மிகக் குறைவாகவே வெளிவந்தன. பல புதிய துறைகளிலும் சிறந்த நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளை நோக்க, 1958 தமிழ் இலக்கியம் அடையக் கூடிய வளர்ச்சிக்கு அடிகோலி இருக்கிறது.

20. கடிதங்கள்

முடங்கல்

சில ஆண்டுகட்குமுன் தமிழ் மக்கள் ஒருவர்க்கொருவர் 'கடிதம்' எழுதிக்கொண்டனர்; இப்போது அவர்களிற் பலர் 'முடங்கல்' தீட்டிக்கொள்கின்றனர். பொருள் தெரியாமலேஇச்சொல்லைப் பயன்படுத்துவோரும் இருத்தல் கூடும்; இந்த 'முடங்கல்' இன்னதென்பதை ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் வாயிலாக அறிவோம்:—

'பல்லாயிர ஆண்டுகளாகப் பனுவல்களும், ஆவணங்களும், பிறவும் இந்நாட்டிலே பனையோலையில் தீட்டப் பெற்று வந்தன. ஓரிடத்திலிருந்து பிறிதோரிடத்திற்குச் செய்தி தெரிவிக்க வேண்டின், அதைப் பனையோலையில் எழுதிச் சுருள் செய்து, காப்பிட்டு, ஏவலாளர் முதலாயினார் கைக்கொடுத்துச் செல்லவிடுவது வழக்கம். அதனை ஓலையென்றும், முடங்கலென்றும் கூறுவர். ஓலையில் எழுதப்படுதலின் ஓலையென்பது பெயராயிற்று; இலை என்னும் பொருளுடைய பத்திரத்தில் வரையப்படுதலின் பத்திரமென்பது பெயராயினாற் போலப் பிற்காலத்தே ஓலையென்பது மங்கலமல்லாத செய்தி வரைந்ததாகப் பொருள் படுவதாயிற்று. செய்தி வரைந்த ஓலையை வளைத்துச் சுருள் செய்தலின், அது முடங்கல் எனவும் பெயர் பெறும். முடங்கல் வளைதல்.''

செய்யுள் வடிவில் கடிதங்கள்

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தமிழ்ச் சான்றோர் கடிதங்களையும் செய்யுள் வடிவில் எழுதிவந்தனர். மாதவி

கோவலனுக்கு எழுதிய சோகக் கடிதத்தைச் சிலப்பதிகார அடிகளில் காணலாம். சீவக சிந்தாமணியில் குணமாலை சீவகனிடம் கொடுத்த கடிதம் இடம்பெறுகிறது. பதினேரும் சைவத் திருமுறையில் திருமுருகப் பாசுரத்திலும் முடங்கல் வடிவத்தில் ஓர் அகவற்பா அமைந்திருக்கிறது. இது கடிதம் எழுதும் முறையைக் கற்பிக்கவல்வது. சீட்டுக் கவி எழுதும் வழக்கமும் எங்கும் பரவியிருந்தது; இது ஒரு தொழிலாக மாறிப் பிறகு வழக்கொழிந்தது.

கடித இலக்கியம்

அரிய கடிதங்களைத் தொகுத்து ஆங்கிலேயர் நூலுருவில் வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். விவேகானந்த அடிகள் உலகச்சமய மாநாட்டிற்குச் சென்றது முதல் இந்தியாவுக்கு மீளும்வரை தாம் ஆங்காங்குக் கண்ட மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும் பலநாட்டுச் செய்திகளையும் இந்தியாவிலிருந்த தம் நண்பர்களுக்குப் பல கடிதங்களாக எழுதினர். அவை இன்று நூல் வடிவத்தில் வெளியாகியுள்ளன. ஜவஹர்லால் நேரு தம் மகளுக்கு எழுதிய கடிதங்களே உலக வரலாறு என்னும் நூலாக உருவாகி இருக்கின்றன. அதைப் பின்பற்றி, சத்தியமூர்த்தி தம் மகளுக்கு அனுப்பிய கடிதங்களும் நூலாக வெளிவந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. வ. வே. சு. ஐயர் 'பால பாரதி' என்னும் இதழில் எழுதிய ராஜகோபாலன் கடிதங்கள் தமிழ்நாட்டின் கலையையும், பண்பாட்டையும் தெரிவிப்பன. ராய. சொ. எழுதியுள்ள 'காதற் கடிதங்கள்' என்னும் நூலும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. 'அன்னைக்கு' என்ற தலைப்புடைய சிறுநூல் ஒன்றில் பழைய தமிழகமாகிய தாயிடமிருந்து சேய் கற்கவேண்டிய அனுபவ அறிவுரைகளை எழிலின் கடிதங்களாக டாக்டர் மு. வ. விளக்கியிருக்கிருர். தம்பிக்கு, தங்கைக்கு, நண்பர்க்கு என்ற நூல்களும் இவ்வகையில் எழுந்தவையே

மறைமலையடிகள் இயற்றிய 'கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள்', என்ற நூலும் சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார் எழுதிய 'வீரத் தமிழருக்கு ஆவேசக் கடிதங்க'ளும் அப்துற்—ரஹீம் எழுதிய அன்புள்ள தம்பியும் இத்துறையில் வெளி வந்த தமிழ் நூல்களுள் சில. 'கடிதம் எழுதுவது எப்படி' என்ற நூலை லிப்கோ பதிப்பகத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர்.

கடிதம் தனிப்பட்ட இருவர் தங்களுக்குள் எழுதிக் கொள்வது. எனவே மனத்தில் தோன்றும் வேறுபட்ட எண்ணங்கள் அதில் இடம்பெறலாம். படிப்பவருக்கு உற்சாகமூட்டுகின்ற முறையில் கடிதம் உருவாகவேண்டும். நேரே பேசுவதுபோல இருக்கவேண்டும். தெளிவும் அன்புகனிந்த நடையும் அரிய செய்திகளும் கடிதத்திற்கு இன்றியமையாதன.

சிறுசிறு சொற்றொடர்களில் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்பில்லாத வேறுபட்ட செய்திகளையும் சில கடிதங்கள் தருகின்றன. இவ்வகைக் கடிதங்களை விரும்புபவர் மிகப்பலர். வாழ்வில் ஏற்படும் சிறு நிகழ்ச்சிகள்...... அடுத்த வீட்டு நாய்க்குட்டிக்கு என்ன பெயர் வைத்திருக் கிறார்கள்? எதிர் வீட்டு ஏகாம்பரம் சிகரெட் குடிப்பதை நிறுத்திவிட்டானா?—இருவருடைய காதல் எந்தக்கட்டத் தில் இருக்கிறது என்பதுபோன்ற கேள்விகளுக்குக் கடிதங் களில் விடை எதிர்பார்ப்பவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்.

தாம் படித்த சுவையான பகுதிகளை, அந்த இதழ்களி லிருந்து வெட்டி ஒரு குறிப்புடன் வைத்து அதையே கடிதமாக எழுதும் வழக்கம் இப்போது பரவி வருகிறது. அலுவல்கள் மிகுதியாக உள்ளவர்களுக்கும் அரசியல் அலுவலகங்களுக்கும் எழுதும் கடிதங்கள் சுருக்கமாக இருக்கவேண்டும். இன்றேல் அவை எழுதியும் பயனில்லாமல் போகலாம்.

இனி, சில கடிதங்களைத் தருவோம்:

(1)

முன்னாள் மேயர், அண்ணாமலை நகர்
சு. இராமசுவாமி நாயடு 20—12—'54

அன்பினுமினிய நண்பர் திரு. ஐயங்கார் அவர்களுக்கு,

வணக்கம்.

அன்று நாம் எல்லோரும் ஒருங்கு கூடி அளவளவிப் பேசிக்கொண்டிருந்த ஞான்று தாங்கள் இசைந்து இல்லக் கிழத்திக்கு உடல் நலம் முழுதும் குணமான பின்னர் விரைந்து, விழைந்து தங்களுடைய குலத் திற்கு ஏற்ற அருமையான, இனிமையான, சுவை மிகுந்த வெள்ளை அப்பம் என்ற பணியாரத்தைச் செய்து தந்து எங்கள் அனைவரையும் உண்டு மகிழச் செய்வதாக உறுதி கூறினீர்கள். அந்த நிகழ்ச்சியை எங்கள் நண்பர் குழுவினர் அனைவரும் ஒருமித்த கருத்தினராய் எதிர்நோக்கி நிற்கின்றார்கள். மேலும் இங்குள்ள பல நண்பர்கள் தத்தம் குலத்திற்கு ஏற்ற வாறு சிறப்பாக அமைகின்ற பல தின்பண்டங்களைத் தந்தவண்ணமாக இருக்கின்றனர். அந்தச் சூழ்நிலை யிலே தங்களுடைய வெள்ளை அப்பம் என்ற அந்த தூய பணியாரம் என்று வருமென்று தத்தம் நாக்கு களைத் தீட்டிய வண்ணமாகவே காட்சியளிக்கின் றனர். இஃமட்டோடு நில்லாமல் இன்று காலையிலே நடைபெற்ற எங்களுடைய தனிப்பெரும் கூட்டத் திலே என்னுடைய உயிரினுமினிய உண்மை நண்பர் திரு. எம். பி. தாமாதரனார் அவர்கள் முன் மொழிய, கூடியிருந்த பேராசிரியப் பெருங்குழுவினர் அனை வரும் வழி மொழிய ஒருமித்தக் கருத்துடன் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தங்களுக்கு நினைவூட்ட வேண்டிய அதிகாரத்தையும் எனக்குத் தந்து இக் கடிதத்தை எழுதுமாறும் பணித்தார்கள். ஆகவே இந்த நல்ல செய்தியைத் தாங்கள் நன்கு அறிவதோடு

மட்டுமில்லாமல், எங்களுடைய வருகை எப்பொழுது ஏற்படும் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது முதல் எதிர் நோக்கி நின்று அந்த நல்ல வாய்ப்பினை நீங்கள் பயன் படுத்தி இன்பம் உறுதல் வேண்டும் என்று விரும்பி நிற்கும் உங்கள் மாவட்டத்தினைச் சேர்ந்த நண்பன்,

இராமசுவாமி நாயடு.

(2)

உயர்திருவாளர் தமிழ்க்கோமான் டி. கே. சிதம் பரநாத முதலியார் அவர்களுக்கு,

வணக்கம் பல. இன்று காலை என் நண்பர்...... ....அவர்களும் நானும் பெரும் வருத்தத்துடன் தென்காசியைவிட்டுப் புறப்பட்டோம். இன்னும் பல நாட்கள் தங்கள் அடியில் அமர்ந்து தமிழ்த் தேனைப் பருகியிருக்கக் கூடாதா என்று எங்கள் இருவருக்கும் எண்ணமாயிருந்தது. ஆனால், தமிழ்த் தாயின் திருத் தொண்டுதான் என்னை இங்கே மீண்டும் இழுத்தது. நேற்றைய நாள் என்னுடைய வாழ்க்கையில் மிகவும் சிறந்ததொரு நாள். தமிழ் நூல்களிலிருக்கும் சுவையை நுகர்வதுடன் தங்கள் அன்புக்கும் நட்புக்கும் ஆளாயினேன் என்று உணர்ந்த ஒரு பெரும் நாள். எனக்குத் தமிழறிவோ இல்லை. தமிழிப் பெருங்கடலின் கரையில் நின்று விளையாடும் சிறு வனே யான். என் விளையாட்டைத் தாங்கள் கண்டு மகிழ்வது பற்றி எனக்கே மகிழச்சி. தாங்கள், தமிழ் நாட்டில் என்னைப்போன்றோர்க்கு அறிவும் ஆற்றலும் ஊட்டி வருவதால் நாங்கள் பெருமை கொள்கிறோம். தங்களை இறைவன் திருவருள் தமிழ் நாட்டிற்கு இன்னும் பல ஆண்டுகளாக காத்தருளவேண்டும்.

நேற்றுத் தங்களோடு இருந்த மற்றும் நண்பர் களுக்கும், விருந்தோம்பிய தங்கள் உறவினர்க்கும்,

என் நன்றியையும் அன்பையும் தெரிவிக்கின்றேன். தங்கள் இல்லம் பண்டைத் தமிழ் வள்ளல்களின் இல்லம்போல் தமிழன்பர்களுக்கு உறைவிடமாய் இருக்கிறது. அவர்களோடு நானும் சேர்ந்து அடிக்கடி தங்களைப் பார்த்துத் தங்களிடம் பாடம் கேட்க வேண்டுமென்பதே என் பெரும் ஆவல்.

திருவருள் துணைபுரிக!
தமிழ்ச் சிறுவன்
தனிநாயகன்

பரிவுக் கடிதங்கள்

(3)

மு. வரதராசன் — சென்னை-30
தமிழ்ப் பேராசிரியர் — 16—1—'53.

அன்னையாரின் பிரிவுச்செய்தி அறிந்து வருந்தினேன். இயற்கை பொல்லாதது; மனித உணர்ச்சிகளை அறியாதது; இரக்கம் அற்றது.

ஆறுதல்.

அன்புள்ள,
மு. வரதராசன்

(4)

சென்னை;
21-1-53.

அன்புடையீர்,

தங்கள் தாயார் இறந்த செய்தி யறிந்து வருத்தமுற்றேன். அறிவறிந்த மைந்தனை ஈன்ற தாய் இறைவன் தாள் சேர்ந்து மாறிலா இன்பத்தில் மலர்க.

அன்பன்,
ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை

(5)

உங்கள் நேற்றைக் கடிதம் எங்களை மிகவும் திடுக்கிடச் செய்து உள்ளத்தை வருத்தியது. உங்கள் அருமைத் தந்தையார்காலமான செய்தி நெஞ்சத்தை நீராய் உருக்கிற்று உங்களையெல்லாம் பெற்று வளர்த்து நன்னிலையில் வைத்துத் தமது கடமையை நன்கு செய்து முடித்த நுங்கள் தந்தையாரான பெரியார் திருவடி நிழலில் அமர்ந்து ஆறுதல் எய்திப் பேரின்பம் நுகர்ந்திருப்பாராக. பிறப்பும் இறப்பும் நம்முடைய ஆற்றலில் அகப்படாமல் நடத்தலால் நாம் செய்யக்கூடியதொன்றுமில்லை!

உங்கள் குடும்பத்தார் அனைவருக்கும் எங்கள் ஆறுதல் மொழிகளைத் தெரிவியுங்கள்.

அன்புமிக்க,

மறைமலை அடிகள்.

(6)

சின்னமுத்தம்பாடி,
மதுரை மாவட்டம்,
16—11—'56.

அன்புடையீர்,

தங்கள் அருமைத் தாயார்—அன்பிற் சிறந்த அன்னையார் — இறவாத இன்ப நிலையை எய்திய செய்தியை இன்று அறிந்தேன்.

'பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனிசிறந்தனவே' என்பதல்லவோ கவிஞன் குரல்? அகந் தோய்ந்த அன்பினுடைய எல்லையைத் தாய்மையிற்தானே காண முடிகிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் அன்புப் பண்பே தாய்மைப் பண்பு. பக்தியிற் சிறந்த பாவலர்களும் கூட தாயினும்

நல்லன் என்று ஆண்டவனைப் பாராட்டியுள்ளார்கள். அங்ஙனம் எண்ணத்தாலும், உணர்வாலும் அன்பினைச் சொரிந்து அரவணைத்து ஆதரவு நல்கும் அருமை அன்னையை இழந்து அயர்ச்சி அடைந்துள்ள தங்கட்கு எமது பரிவுரை உரியதாகுக.

அன்னையின் ஆன்மா சாந்திநிலையை எய்த பிரார்த்திப்போமாக.

கிருஷ்ணசாமி.

(7)

இந்நூலாசிரியர் இலங்கையிலிருந்தபோது அவருக்குக் குன்றக்குடி அடிகளார் எழுதிய கடிதம்.

குன்றக்குடி,
13-12-1952.

அன்பிற் சிறந்த இலக்குமணச் செட்டியார் அவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளும் பெருக அண்ணுமலை அண்ணலின் திருவருளைச் சிந்திக்கின்ருேம்.

தமிழ் மொழியினுடைய தரம் குறைந்து வருகிறது, அங்ஙனம் பலர் செய்கின்ருர்கள் என்று நாம் பல மேடைகளில் பேசியதுண்டு. ஆனுல் தமிழகத்தில் இக்கருத்தினை ஏற்பாரோ, ஆதரிப்பாரோ அதிகமாக இல்லை. ஓரிரண்டு பழங்காலத் தமிழ்ப் புலவர்களே ஆதரித்தனர். எனினும் கடல்கடந்த இலங்கையிலே கன்னித் தமிழன்னையின் வளம்-தரம் பூரணமாகவே இருக்க எண்ணுகின்ற அன்பர்கள் மிகுந்திருப்பது குறித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. புதுமையின் போர்வையிலே எளிமை என்ற பெயராலே தமிழின் தரம் குறைக்கப் பெறுதல் முற்றிலும் விரும்பத்தக்கதல்ல. இதனை உணர்ந்து தமிழன்பர்கள் வேண்டுவன செய்வார்கள் என்று நம்புகின்ருேம். நமது அன்பர் திரு. தெ. பொ, மீனுட்சி

சுந்தரனுர் இலங்கை வந்துள்ளார்கள். அவர்கள் பல்கலைச் செல்வர், பாண்பாட்டுருவினர், பேரருளாளர், தொண்டின் நலங்கனிந்த செல்வர். அவர்களை இலங்கை நன்ருகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் என்று நம்புகின்ருேம். அந்த முயற்சியில் தாங்களும் ஈடுபட்டிருப்பது குறித்து அளப்பற்ற மகிழ்ச்சி. இளமை நலமும், அறிவு வளமும், தமிழார்வமும்,தொண்டாற்றுதலில் பெருவிழைவுங்கொண்ட தங்களை நினைத்துப் பெரிதும் மகிழ்கின்ருேம். வளர்க தங்கள் வாழ்நாள். மற்றவை தங்கள் கடிதங்கண்டு. என்றும் வேண்டும் இறவாத இன்ப அன்பு.

தெய்வசிகாமணி.

(8)

அறிஞர் ஒருவரின் அனுதாபக் கடிதம்

தங்களுடைய திருக்குமாரன் மறைந்த செய்தி கேட்டு மனம் ஒடிந்தேன். தங்களுக்கு அருமருந்தாக விளங்கிய அருமை மகன் மறைந்து விட்டான். ஆம்; இதனை மறுக்க எவரால் முடியும்? குறுநடையும் புன்முறுவலும் மழலையும் தங்களுக்கு யாழாகவும், குழலாகவும், நாதமாகவும், நர்த்தனமாகவும் இருந்தன. இதயம் பூரிப்பிலே பிணைந்தது. விழியிலே களிப்புக் கூத்தாட, மொழியிலே மகிழ்ச்சி மிளிர தங்கள் திருக்குமாரனைக் கண்டு களித்து வந்தீர்கள். ஆனுல்.........

புயலால் பூம்பொழில் அழிந்துபட்டதுபோல, பெருங் காற்ருல் விளக்கு அணைந்ததுபோல, சுழலிலே சிக்கிய கலம் பாறையிலே மோதுண்டு தூளானது போல, மகன் மறையவும், தங்களின் மனம் ஆருத் துயரெனும் ஆழியில் வீழவுமாயிற்று. இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளும் என்னுடைய மனதைத் துயர்க்

கடலில் ஆழ்த்துகின்றன. என்ன என்பது இக் கோரத்தை.

இயற்கை இயற்கை என்று எண்ணற்ற முறை இயம்பினும், என்மகனே என்மகனே என்று தங்களுடைய இதயத்தினின்று எழும் சோக ஒலி எப்படிக் குறைந்திட முடியும்? புத்திர சோகத்தை விடக் கொடியது வேறொன்றுமில்லையே. அந்தச் சோகத்தில் தாங்கள் ஆழ்ந்திடக் கேட்டு மனம் வெதும்புகின்றேன். தங்களுக்கு ஆறுதல் கூறும் எண்ணத்தை முந்திநின்று முறியடிக்கிறது எனது சோகம். என் செய்வது! என் செய்வது! என்பதன்றி வேறோர் மொழியும் வழியும் அறியாது திகைக்கின்றேன். என் செய்வது? என் செய்வது?

(9)

C. SUBRAMANIAM
Minister For Finance

Fort St. George
MADRAS,
18—11—1959.

அன்புடையீர்,

இத்திங்கள் இதழான தங்கள் 'குருகுலம்' 'வள்ளுவன் மலர்' எனப் பெயர்கொண்டு வெளி வருவது வரவேற்கத்தக்கது.

நம் மாநிலக் கல்வி இயக்குநர் திரு. சுந்தர வடிவேலு அவர்களின் ஒரே புதல்வன் தன் பத்து வயது நிரம்பாச் சிறு பிராயத்தில் எதிர்பாரா விதமாக இம்மண்ணுலகை விட்டு விண்ணுலகு எய்தியது நெஞ்சம் குமுறும் செயலாகும்.

வள்ளுவனை நான் நன்கு அறிவேன். மிகவும் சுறுசுறுப்பும், அறிவாற்றலும், இரக்க குணமும் நிறைந்தவன். பொய்யில் புலவராகிய திருவள்ளுவர்

பெயரைத் தன் மகனுக்குச் சூட்டிய இவன் தந்தை அப்பெரியாரின்—

“ தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல்”

என்னும் பொன்மொழிக்கேற்ப வள்ளுவனைப் படிக்க வைத்தார். அவனும், அவ்வேத வாக்கியரின்—

“ மகன்தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்நோற்றான் கொல்எனும் சொல்”

என்னும் பாடலுக்கு ஏற்ப வகுப்பில் முதல்வனாக இருந்தான். திருக்குறளை அநேகமாகப் பூராவும் மனப்பாடம் செய்து ஒப்பிக்கவல்லவன்.

பிரிந்த ஆன்மா சாந்தியடையவும், புண்பட்ட பெற்றோர் நெஞ்சம் ஆறுதலுறவும் கடவுள் அருள் பாலிப்பாராக.

தங்களன்புள்ள,
சி. சுப்பிரமணியம்.

(10)

ஔவை துரைசாமிப் பிள்ளை தம் மாணவரான யாழ்ப்பாணத்தவர் ஒருவர்க்கும் தமிழ்நாட்டுப் பெண் ஒருவர்க்கும் நடந்த திருமணத்தின்போது மணமகளின் தந்தைக்கு எழுதியது :

மணமகன் கடலாற் பிரிக்கப்பட்டாராயினும் கருத்தால் அன்பால் கவினிய நடையால் நம்மிற் பிரிந்தாரல்லர்.

திருமணத்துக்கு வந்து மணமக்களைக் கண்டு வாழ்த்தும் பேறு கிடைக்கின்றிலேன். ஆயினும், என் மனக்கனிய மணமக்கள் நீடிய நாளும் கூடிய

புகழும் கூடிய பெருகும் செல்வமும் நன்மக்கட் செல்வமும் பெற்றுப் பெருஞ் சிறப்பெய்துக எனக் குற்றாலத் தமர்ந்துறையும் கூத்தப் பெருமானை வணங்கி வழிபடுகின்றேன்.

(11)

7, புதுப்பேட்டை வடக்குத் தெரு,
சிதம்பரம்,

அன்புடையீர்,

11—6—1956-இல் தில்லையில், இறைவனருளால் இனிது நிகழ்ந்த எங்கள் திருமணத்துக்குத் தாங்கள் அன்புடன் வாழ்த்து அனுப்பியதற்கு எங்கள் உளம் கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பவுனம்பாள்—இராசமாணிக்கம்

(12)

பிறந்த நாள் விழா அழைப்பு

மதுரை, 1-6-'55

என்னருஞ் செல்வன் எழில் மிகுங் கண்ணன்
*இன்றுடனாண்டு ஒன்றினை யெய்தும்
அறுகாம் சிறுவன் ஆல்போற் றழைக்கப்
பெரியீர்! ஆசிகள் பெய்திட வாரும்.

பு. இராஜண்ணன்,
மதுரை மாவட்டப் பொது நூல்நிலையம்

* 10—6—55 வெள்ளிக்கிழமை,

(13)

பிறந்தநாள் விழா வாழ்த்து

சுவாமி சுத்தானந்த பாரதி

புதுச்சேரி. 10—1—1942.

அன்புள்ள சோம. லெ. இலக்குமணஞ் செட்டியார் அவர்களுக்குச் சிவபெருமான் அருளால் மங்கலம் பொங்குக.

தங்கள் செல்வி சிகப்பிக்குப் புதுமை நடப்பது பற்றிப் பெருமகிழ்வு. சிகப்பி செந்திருபோல் நல்லழகும், கலைமகள்போல் நல்லறிவும், சிவகௌரி போல் புனித வாழ்வும், பவானிபோல் வீரமும், ஔவையார்போல் தமிழறிவும் ஓங்கி வாழ்க !

தாங்கள் புதுமை நன்னாளில் 'திருக்காட்சி' வழங்குவது மிக அரிய பணி. திருக்காட்சியே நமது தாயின் திருவடிவு.

எந்தாய் வாழ்க !

அன்பு வாழ்க !

சுத்தானந்த பாரதி.

(14)

சிபார்சுக் கடிதம்

கோயம்புத்தூர்.

பேரன்புடையீர்!

வணக்கம், நலம்.

மூச்சு வாங்க நேரம் இல்லாமல் தங்களுக்கு வேலை நெருக்கடி மிகுந்திருக்கும். எனினும் தங்களுக்கு ஒரு துன்பம் தரலாமா ? இதைக் கொண்டு வரும் இளைஞர் எனக்கு மிக வேண்டிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். தகுதி நிறைந்தவர். தொழில் வேண்டும் என்பதே இன்று இவர்தம் நிலை. மற்றவை நான்

சொல்ல வேண்டுவதில்லை. தங்கள் அன்பும் ஆதரவும் இவர்க்குத் தேவை. வழிகாட்டுவீர்கள், உதவி புரிவீர்கள் என்ற நம்பிக்கை உறுதியாக உண்டு.

தாங்கள் அண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கும் அலுவல்களைப்பற்றி அறிந்தேன். தங்கள் முயற்சிகள் யாவும் மகிழ்ச்சியும் வெற்றியும் பயப்பதாக.

தங்களன்புள்ள,
கொடை அரசு.

(15)

திருமண வாழ்த்து

இல. முத்துலிங்கம்

கீழ் மறுவத்தூர்,
சோத்துப்பாக்கம் அஞ்சல்,
செங்கல்பட்டு மாவட்டம்,
26—10—1956.

வணக்கம் பல. தங்கள் திருமண மடல் கிடைத்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஆனால், மண நாளன்று எனக்குத் தேர்வு நடைபெற இருப்பதால், நான் வர இயலாமலிருப்பதைப் பொறுத்தருள்க.

தாங்கள் இருவரும் அன்பும் அறனும் உடையவராய்ப் பண்பும் பயனும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழும் வண்ணம் இறைவனது இன்னருளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

ஆலும் அரசும் அதிமதுர வாழையும்போல்
மேலும் குலம்வளர மேதினியில் எண்ணெழுத்தைக்
கற்றுணர்ந்து தேர்ந்து கருத்தொன்றுங் [காதலராய்ப்
பொற்புடனே வாழ்க பொலிந்து.

தங்களன்புள்ள,
இல. முத்துலிங்கம்,

(16)

தங்கள் அரும்பெறற் புதல்வனின் திருமண அழைப்புக் கிடைத்தது. மகிழ்ச்சி.

மணமக்களின் இல்வாழ்வில் அறமும் பொருளும் மல்கவும் இன்பம் பொங்கவும் வேண்டுமென்றும், இருவரும் நீடூழி வாழவேண்டுமென்றும் வள்ளி மணவாளனை இறைஞ்சி, வாழ்த்துகிறேன்,

அன்பன்,
கி. வா. ஜகந்நாதன்.

(17)

நன்றி நவிலல்

அன்புடையீர்,

என் தந்தையார் 'பெருஞ்சொல் விளக்கனார்' அ. மு. சரவண முதலியார் இறைவன் திருவடி அடைந்தமை அறிந்து தாங்கள் அனுப்பிய ஆறுதல் மொழிகளுக்கு நன்றி.

சென்னை,
21-3-59.

அன்புள்ள,
அ. ச. ஞானசம்பந்தன்.

21. பேச்சுவழக்கில் தமிழ்

பேச்சு மொழிக்கும், எழுத்து மொழிக்கும் வேறுபாடு மிகுதி. பேசுவதுபோல் எழுதுவதும், எழுதுவதுபோலப் பேசுவதும் தவருன முறை; பேசுவதுபோல் எழுதவேண்டுமென்ற இயக்கம் பிறமொழிகளிலும் வெற்றி பெறவில்லை; இக்கருத்துக்களை 'மறுமலர்ச்சி நடை' என்ற கட்டுரையில் சுட்டிக் காட்டினேம். மேலும், பேச்சுத் தமிழ் என்பது இன்னது என்பதை யாரும் திட்டவட்டமாக வரையறை செய்யவில்லை. பேச்சுவழக்கில் தமிழ்மொழி பல இடங்களில் பலவகையாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது; இந்தக் கட்டுரையில் தக்க சான்றுகளுடன் இதை நிலை நாட்டுவோம்.

சில துணைச்சொற்களுடன் பேசுவது என்ற மரபு தமிழகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நிலவி வருகின்றது. சான்ருக: காடுகரை, சம்பளம் கிம்பளம், வீடுகீடு, போலீசு கீலிசு, தோட்டந்துறை என்ற சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். எழுதும்போதும் இவ்வாறு துணைச்சொற்களுடன் தமிழை எழுதவேண்டுமென்று ஒருவரும் சொல்லமாட்டார்களென்று நம்புகிருேம்.

ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க, பல மாவட்டங்களில் பல சொற்களைப் பயன்படுத்துகிருர்கள். **பெண் பூப்பு எய்தி விட்டாள்** என்பது நெல்லை வழக்கு. **மேஜராகிவிட்டாள்** என்று சொல்வது நாகரிக வழக்கு. **மனுசியாகிவிட்டாள்** என்று சொல்வோரும் உளர். **ருது ஆகிவிட்டாள்** என்ற சொற்றொடர்களையும் கேள்விப்பட்டிருக்கிருேம். **ஆளாகிவிட்டாள்**

என்ற வழக்கும் உண்டு. **சடங்காகிவிட்டாள்** என்று செட்டிநாட்டில் சொல்வர். பெண் **பெரிதாகிவிட்டாள்** என்பர் பலர். **புஷ்பவதியாகிவிட்டாள்** என்பர் சிலர். **சமைந்துவிட்டாள்** என்பர் தென்னாற்காட்டு மக்கள்; **புத்தி அடைந்துவிட்டாள்** என்றும் அவர்கள் சொல்வார்கள். வட ஆற்காட்டில் **திரண்டுவிட்டாள்** என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவர். பேசுவதுபோல் எழுதவேண்டுமென்று சொல்லுகிற அன்பர்கள் இச் சொற்றொடர்களுள் எதைக் கையாள வேண்டுமென்று கருதுகின்றனரோ ?

மற்றொரு சான்று தருவோம். மாமிசத்தை **கறி** என்று குறிப்பிடுவர் பலர். **கசாப்பு** என்று சொன்னால்தான் வேறு பலருக்குப் புரியும். **மச்சம்** என்ற சொல்லே ஈழநாட்டில் வழங்கிவருகிறது. **இறைச்சி** என்ற சொல் தென்பாண்டி நாட்டில் வழங்கிவருகிறது. **ஊன்** என்னும் தூய தமிழ்ச் சொல்லை மலையாள நாட்டவர் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். **புலால்** என்ற சொல்லும் சில மாவட்டங்களில் வழங்கி வருகிறது.

விரைவாக என்ற சொல்லை, விரசலாய், வேகமாய், சுருக்கா, கெதியாய், சட்டுனு, சீக்கிரம், பொக்குனு, சல்தியாய் என்றெல்லாம் ஊருக்கு ஒருமாதிரி கையாண்டு வருகின்றனர்.

கேழ்வரகு என்று சில மாவட்டங்களில் வழங்கும் பொருளை குரக்கன் என்று யாழ்ப்பாணத்திலும், ஆரியம் என்று சேலத்திலும் கேப்பை என்று பாண்டி நாட்டிலும், ராகி என்று திருச்சியிலும், கேவுரு என்று சித்தூரிலும் கூறுகின்றனர்.

ஒரே பொருள் பேச்சு வழக்கில் முரண்பட்ட கருத்துக் களைத் தருவதும் உண்டு. சுமார் என்ற சொல் 'நன்றாக

இருக்கிறது' என்ற பொருளில் சென்னையிலும், அதற்கு மாறுபட்ட கருத்தோடு தென் மாவட்டங்களிலும் பயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தூறுகிறது என்ற சொல் சிறிது சிறிதாக மழை பெய்கிறது என்ற பொருளை, பல இடங்களில் தருகிறது. சில இடங்களில் சரியாகச் சீரண மாகாமல் இடையிடையே மலம் கழிகிறது என்ற பொருள் இச்சொல்லுக்கு உண்டு. தமிழகத்தில் 'கர்மம்' என்ற சொல் 'தலைவிதி' என்ற பொருளில் வழங்கிவருகிறது. அதைச் சொல்லும்போதே தலையில் அடித்துக்கொள்ளு பவர்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். மங்கலமற்ற முறையிலே இச்சொல் வழங்குவதால் இச்சொல்லிலிருந்து 'கருமாதி' என்ற சொல்லும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 'கருமம்' என்னும் சொல்லுக்குச் சில இடங்களில் வேலை, தொழில் என்ற பொருள் உண்டு. இப்பொருளிலேயே 'கருமம்' என்ற சொல் யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்கி வருகிறது. 'கருமமேகண்ணுயினர்' என்பது பண்டை வழக்கும் ஆகும்.' செயற் குழு' என்பதற்குக் 'கருமக் குழு' என்ற சொற்றொடரே ஈழநாட்டில் வழங்கிவருகிறது.

பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்களை எழுத்தில் கையாளு வதில் பிறிதொரு தொல்லையும் உண்டு. சில சொற்களுக்கு இலக்கிய வழக்கில் ஒரு பொருளும் உலக வழக்கில் அதை விடக் குறுகிய ஒரு பொருளும் வழங்கிவருகின்றன. சான்றாக இரண்டைக்கூறுவோம். 'விமானம்' என்ற சொல் இலக்கிய வழக்கில் எல்லாவகையான போக்குவரத்துக் கருவிகளையும் குறிப்பிடும். ஆனால், உலக வழக்கில் இச் சொல் ஆகாயவிமானத்தை மட்டுமே குறிப்பிடுகிறது. 'நாற்றம்' என்ற சொல் இலக்கிய வழக்கில் மலரின் நறு மணம், துர்நாற்றம் என்ற இரண்டையும் குறிப்பிடுகிறது. உலக வழக்கில் இச்சொல் துர்நாற்றத்தை மட்டுமே குறிப் பிடுகிறது.

பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்குப்பற்றிய மாறுபட்ட கருத்துக்கள் ஒருபுறம் இருக்க, வழக்கிழந்த சொற்களைக் கோவைப்படுத்தி நூல்களாக வெளியிடும் வேலை தொடங்க வேண்டுமென்பதைத் தமிழ் அன்பர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம். தமிழ்மொழியில் அருமையான சொற்கள் பேச்சுவழக்கில் மறைந்து கிடப்பதை அன்பர்களுக்கு நினைவூட்ட வேண்டுமென்ற வேட்கையில் சிறு பட்டியல் ஒன்றை இங்கே தருவோம்.

'குறி எதிர்ப்பை' என்னும் திருக்குறள் சொல், கொங்கு நாட்டு மக்களது சாதாரணப் பேச்சு வழக்கிலிருக்கிறது. 'விற்று வருதல்' என்னும் பொருளில் மாறி வருவேன் என்று கூறுதலை இன்னும் திருச்சிராப்பள்ளியில் கேட்கலாம். 'மாறி வருதல்' என்பது சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் வழங்கிய சொற்றொடர். வேறுபல பழமையான சொற்கள் சிதைந்த உருவில் பாமர மக்களிடையே கொச்சையாக வழங்கிவருவதும், இவை சில காலத்தில் இலக்கிய உலகிலிருந்து வழக்கொழிந்து விடுவதும் இயற்கையே. ஏனைய மொழியாளர்கள் இவ்வகை இலக்கியத்தையும் வளர்த்துத் தங்கள் மொழியை வளப்படுத்தி வருகின்றனர்.

சேரநாடு மலையுடைத்து; சோழநாடு சோறுடைத்து; பாண்டிநாடு நல்ல தமிழ் உடைத்து என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. எனவே, பாண்டி நாட்டில் வழங்கும் பேச்சுத் தமிழை முதலில் குறிப்படுவோம்.

நெல்லைத் தமிழ்

'இன்பத்தமிழ் பிறந்து ஏற்றமுடனே நன்கு இலங்கி' வளரும் நெல்லை வழக்குகள் பலவற்றை சுகி, புதுமைப் பித்தன் ஆகியோரும் வேறு பல எழுத்தாளர்களும் தங்களுடைய நூல்களில் கையாண்டிருக்கிறார்கள். புலவர்

என்ற ஒரு சாதியும் நெல்லையில் உண்டு. இம்மாவட்டத்தில் வாழுகின்ற 'கரையாளர்' என்னும் மரபினர் 'திரை அகழ்தல்'போன்ற தூய தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றர். 'ராசா', 'வந்தாஹ', 'அவுஹ' என்றுதான் நெல்லை மக்கள் உச்சரிப்பார்கள். எல்லாப் பெண்களையும், அவள் இவள் என்று அழைப்பதும் திருநெல்வேலி வழக்கு.

நாஞ்சில் நாட்டுத் தமிழ்

தமிழ் நாட்டினின்றும் வேறுபட்ட ஆட்சியில் இருந்த சிறுபகுதி (இப்போது கன்னியா குமரி மாவட்டம் என வழங்கும்) நாஞ்சில் நாடு.

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, தமிழ் அறிஞர் டாக்டர் பா. நடராசன், நடிகர் டி. கே. சண்முகம், ஆகிய பெருமக்களை நாஞ்சில் நாடு தந்திருக்கிறது. 1956 வரை இங்குள்ள மக்கள் மலையாள மொழியையும் கற்றதால், தமிழின் சிறப்பை நன்குணர்வர். அவர்களுடைய தாய் மொழி ஆர்வம் சில ஆண்டுகளாக மேலோங்கி நிற்கிறது. செந்தமிழே கொடு மலையாளம் என்பது அவர்கள் கருத்து. நாஞ்சில் நாட்டுத் தமிழர்கள் பேசுகின்ற தமிழில் 'ஓய்' என்னும் விழிச்சொல் மிகுதியாக இருக்கும். வா, போ என்பதற்கு 'வாடை' 'போடை' என்று அசைச் சொல் சேர்ப்பதும் அவர்கள் மரபு. மச்சான் என்பதற்குப் பெண்பாலாக மச்சாள் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவர்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்

தமிழ் மொழியின் தூய்மை, உச்சரிப்பு இவை பற்றி யாழ்ப்பாணத்தார் அக்கறை கொண்டுள்ளனர். தாமாக, மொழிக்கு மிகுதியாகப் பணி செய்யாவிட்டாலும் அவர்கள்

பழமையைப் பாதுகாத்து வந்திருக்கின்றனர். எனவே, குரோட்டன்சுச் செடி மாதிரி யாழ்ப்பாணத்தார் தமிழை வளர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதுண்டு.

மலையாளத்தில் தமிழ்

தமிழில் வழக்கில் இல்லாது இறந்துபோய் மலையாள மொழியில் இன்றும் வழங்கிவரும் அருந்தமிழ்ச் சொற்கள் சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடலாம்:

கோயிலகம் - அரண்மனை (கோ இல் அகம்)

தம்பிரான் - அரசன்

வாய்க்குரவை - மங்கலச் சடங்குகளில் பெண்கள் எழுப்பும் ஒலி (குரவைக் கூத்து.)

இன்னும் மலையாளிகள் தம் அரசரைப்பற்றிப் பேசும் போது அவர் **திருமேனி** என்றே கூறுவர்; அரசர் உறங்கும் அறை **பள்ளி அறை;** அவர் துயிலுவது **பள்ளி உறக்கம்;** அவர் துயிலெழுவது **பள்ளி எழுச்சி;** அவர் குளிப்பது **நீராடல்;** அவர் எழுதும் கடிதம் **திருமுகம்;** அவர் மணம் செய்வது **திருத்தாலி சாத்தல்;** அவர் பேசுவது **திருவாய் மலர்ந்தருளல்.** இத்தகைய சொற்களெல்லாம் இப்போது தமிழ் வழக்கி லில்லாதிருப்பதே தனித் தமிழ் இயக்கத்தின் தேவையை விளக்குவதாகும்.

சென்னைத் தமிழ்

இஸ்துகிட்டு போ, சுதாரிச்சிகிறது, சும்மஞ்சிக்கும், குந்துங்க, அதுக் கோசரம், பிஹை, பந்தா, திரானி, திராபை, கம்மியாக்கு போன்ற இழிவான சொற்கள் சென்னையில் வழங்குகின்றன. இதைப்பற்றி, கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் கூறியிருப்பதைக் காண்க:

'இழுத்துக் கொண்டு' என்ற வார்த்தை செந்தமிழ் உருவத்தில் விளங்குகிறது. தமிழுக்குச் சிறந்த ழகரம் கூட அதில் இருக்கிறது. ஆனால், பேசும்பொழுது, அந்த வார்த்தையை அப்படியே உபயோகிப்பவர் இல்லை. சிலர் அதை, 'இழுத்திண்டு' என்று குறுக்கிவிட்டார்கள். வேறு சிலர், 'இளுத்திட்டு' என்று மாற்றிக் கொண்டார்கள். 'இளுத்துக்கிட்டு' என்று சொல்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். 'இயுத்துக்கினு' என்று சென்னையில் சிலர் சொல்கின்றனர். ரிக்ஷாக்காரன் அதை 'இஸ்துக்கினு' என்று ஆக்கிவிடுகிறான். சென்னையை அடுத்துள்ள தெலுங்கு நாட்டினர் 'ஈட்ஸுகொனி' என்று சொல்வதற்கும், 'இஸ்துக்கினு' என்பதற்கும் வித்தியாசம் கொஞ்சம் தான்.

வைணவத் தமிழ்

வைணவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்ளும்போது 'பரிபாஷை'களைப் பயன்படுத்துவார்கள். அவற்றுள் சில:

சக்கரத்தாழ்வார் - தோசை; உய்யக் கொண்டார்-பழஞ்சோறு; கண்ணமுது - பாயசம்; சாத்தமுது - ரசம்; நெடி - சாம்பார்; திருமாளிகை - பிறந்தவீடு; குடிசை (சிறுகுடில்)-தன்னுடைய வீடு; சேவை சாத்தியாச்சா? - பார்த்து விட்டீர்களா? ஏளப் பண்ணனும்-எழுந்தருளப்பண்ண வேண்டும்; அமுது செய்தாச்சா - சாப்பிட்டாச்சா; தனியன் - பாடல்; தெண்டம் சேவிச்சாச்சு - வணங்கியாச்சா.

பேச்சு வழக்கிலுள்ள வேறுபாடுகள் மேற்கூறியவற்றிலிருந்து தெளிவாகத் தெரியும். மொழிநூற் புலவர்கள் இவைபற்றி விரிவாக ஆராயவேண்டும்.

22. இக்காலக் கவிஞர்கள்

தமிழ்க் கவிதைப் போக்கில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்களை இக்கட்டுரையில் ஓரளவு சுட்டிக் காட்டுவோம்.

சங்ககாலப் பாடல்களில் உள்ளதை உள்ளவாறு கூறும் புலவரியல்பைக் காண்கின்றோம். இடைக்காலப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் தோத்திரப் பாடல்களாகவே உள்ளன. இக்காலத்திலேயே சமணரும் பௌத்தரும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி, நீலகேசி முதலிய நூல்களை இயற்றினர். இதன் பின்னர் பல சமயங்களும் வளர்ச்சியடைந்தன. அதையொட்டி கம்பராமாயணம், பெரிய புராணம், கந்தபுராணம் முதலிய சமய நூல்கள் தோன்றின.

ஆங்கில ஆட்சி தோன்றுவதற்கு முந்திய இரண்டொரு நூற்றாண்டுகளில் தங்களை ஆதரிப்பாரற்ற நிலையில் புலவர்கள் தலபுராணங்கள், சிறு பிரபந்தங்கள், (கலம்பகம், உலா, தூது, பிள்ளைத் தமிழ்) முதலியவற்றைப் பாடினர். இக்காலத்திலேயே வீரமாமுனிவர் தேம்பாவணி திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் முதலிய கிறித்தவ சமயச் சார்புடைய நூல்களை வெளியிட்டார். இந்து சமயத்திலும், சமுதாயத்திலும் சீர்திருத்தம் தேவையென அறிந்து 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இராமலிங்க அடிகள் அக்கருத்துக்களைப் புகுத்தினர்.

இந்த நூற்றாண்டில் நாட்டு விடுதலை இயக்கம் பரவிற்று. அதை உயிர் நாடியாகக் கொண்டு சுப்பிரமணிய

பாரதியார் ஏராளமான பாடல்களைப் பாடினார். பெண்ணுரிமைக் கிளர்ச்சி, தமிழ் மொழி வளர்ச்சி ஆகியவை பற்றியும் தமிழ் மக்களிடையே தம் பாட்டுக்களால் ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஊட்டினார். நாடு, மொழி, கலை, தொழிலாளர் நலன் போன்றவை பற்றிய பாடல்கள் முன்னர் பக்திப் பாடல்கள் இருந்த நிலையை அடைந்து, பொது மக்கள் உள்ளங்களில் நிலையான இடம் பெற்றுள; இசை நாடக அரங்குகளிலும் பொதுக் கூட்டங்களிலும் இவை பாடப்படுகின்றன.

பாரதியாருக்குப் பிறகு சிறப்படைந்த அவருடைய மாணவராகிய பாரதிதாசன் தமிழ் வளர்ச்சி, கைம்பெண், மறுமணம், மாதர் முன்னேற்றம், கல்வி, மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் என்பவை பற்றிப் பல பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். தமிழ் மக்கள் இவற்றைப் பெரிதும் பாராட்டி வருகின்றனர். இவருடைய **அழகின் சிரிப்பு, குடும்பவிளக்கு, பாண்டியன் பரிசு, பாரதிதாசன் கவிதைகள்** என்பவை மிகச் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்கள்.

கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையின் பாடல்களை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று மொழி பெயர்ப்புக்கள் மற்றொன்று அவருடைய சொந்தப் பாடல்கள்.

தமிழ் மரபு சிதையாமல் சிறப்பாக அமைந்து அவருடைய ஆசிய ஜோதியும் பிற மொழி பெயர்ப்புக்களும் தனிச் சிறப்புடன் விளங்குகின்றன. உள்ளதை உள்ளவாறே பாடிய கவிஞர் கவிமணி. கவிமணியின் பாணியை ஓரளவு பின்பற்றிப் பாடி வருகிறவர்களுள் கவிமணியின் மருகர் குமாரசாமிப் பிள்ளையும், உமைதாணுப் பிள்ளையும் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

கவிஞர் திலகமாக விளங்கியவரும் 1953-இல் காலமானவருமாகிய நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் ஒரு

பெரும் கவிஞராவார். அவருடைய புகழ் ஈழத்துக்கு வெளியே பரவாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. அவர் 15000-க்கு மேற்பட்ட பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். "**ஆடிப் பிறப்பும் கத்தரித்தோட்ட வெருளியும்**" என்ற பாடல் மிகச் சிறப்பானது. **இலங்கைவளமும் தாலவிலாசமும், சிறுவர் செந்தமிழ்** என்பன அவருடைய சிறப்பான நூல்கள்.

நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளையின் பாடல்களுள் 'ஆடுராட்டே' 'கத்தியின்றி ரத்தமின்றி' முதலிய பாட்டுக்கள் சிறப்பானவை. இவர் சென்னை அரசியலாரின் அவைக் களத்துப் புலவராகச் சிலகாலம் இருந்தார்.

ஏனையோரில் பாரதிதாசன் மாணவரான புதுவைச் சிவப்பிரகாசம் மறுமலர்ச்சிப் பாடல்களையும், சில சங்க நூற்பாடற் செய்திகளைக் குறித்துக் கதைப் பாடல்களும் எளிமையும் உணர்ச்சியும் ததும்பப் பாடியுள்ளார். பாரதி தாசனுடைய மாணவரல்லாத பலரும் அவரைப் பின்பற்றி, சிறந்த முறையில் கவிதைகள் இயற்றிவருகின்றனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் முடியரசன்.

தமிழச்சி, கொடி முல்லை, தொடுவானம், எழிலோவியம் என்ற நூல்களை வாணிதாசன் ஆக்கியுள்ளார். இவரது சிறந்த கவிதைகள் 'வாணிதாசன் கவிதைகள்' என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

கண்ணதாசன் பாடல்களில் நல்ல உவமைகளும்சொல் லாட்சியும் கற்பனைத்திறனும் உள்ளன.

இசைப்பாடல்கள் பலவற்றை இசையரசு எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர் யாத்துள்ளார். திரைப் படங்களின் வாயிலாகப் பைந்தமிழ்ப் பாடல்களைப் பரப்பியவர்களுள்

இளம் வயதில் காலஞ்சென்ற பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

சுத்தானந்த பாரதியார் தமிழன் வீரம் முதலிய ஆவேசப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார்; ச. து. சு. யோகி இயற்கைக் காட்சிகளைப் பாடியுள்ளார்; உடுமலை நாராயணகவி உள்ளத்தைக் கவரும் திரைப்படப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அ. வெ. ர. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் பல துறைகளைப்பற்றி இனிய பாடல்களை இலக்கியச் சிறப்புடன் பாடியுள்ளார். இவர் சிறந்த விமர்சகராகவும் விளங்கி வருகிறார். சாலை இளந்திரையன், தமிழ் ஒளி ஆகியோர் கவிதைகளும் படித்தின்புறத்தக்கன.

இதே நூற்றாண்டில் மற்றொருபால் பெரும் புலவர்கள் இலக்கண இலக்கிய அமைதி பொருந்தச் செந்தமிழ் நடையில் அரிய செய்யுள் நூல்களைச் செய்துள்ளனர். பாரி வள்ளலின் கதையை விளக்கி ஏறத்தாழ 700 வெண்பாக்களையுடைய "**பாரிகாதை**" என்னும் நூலை மகா வித்துவான் ரா. இராகவ ஐயங்கார் செய்துள்ளார். பரிதிமாற் கலைஞரின் **தனிப் பாசுரத் தொகையும்** மொழிபெயர்ப்பேயாம். விபுலாநந்த அடிகளும் சிறந்த ஆங்கிலப் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தமிழாக்கியுள்ளார். வெள்ளகால் ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் இனிய எளிய நடையில் வெண்பாக்கள் இயற்றியிருக்கிறார். **அகலிகை வெண்பா, கோம்பி விருத்தம்** என்னும் இவரது நூல்கள் தமிழ்ச் சுவையும் கவிச் சுவையும் நிறைந்தன. மில்டன் எழுதிய 'பாரடைஸ் லாஸ்ட்' என்னும் ஆங்கிலப் பாடல்களை **சுவர்க்க நீக்கம்** என்னும் பெயரில் இவர் தமிழாக்கியுள்ளார்.

எச். டி. கிருஷ்ணப்பிள்ளை என்பார் "**இரட்சண்ய யாத்திரிகம்**" என்னும் நூலையும், உமறுப்புலவர் "**சீறாப் புராணம்**" என்னும் நூலையும், திருவனந்தபுரம் சுந்தரம்

பிள்ளை **மனோன்மணீயம்** என்னும் அகவற்பாக்களையும், சோமசுந்தர பாரதியார் '**மாரிவாயில்**' என்னும் சிறந்த சிறு காவியத்தையும் யாத்துள்ளனர். ஆங்கிலத்தில் வெளி வருமாப்போல LYRICS என்னும் வகையில் கவிஞர் '**சோமு' இளவேனில்** என்னும் தொகுப்பில், பல சிறந்த பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். கவிஞன் தன் அனுப வத்தை, படிப்பவருக்கே நேருக்கு நேராகத் தெரிவிக்கும் முறையை இவர் வெற்றிகரமாகக் கையாண்டிருக்கிறார்.

பெரியசாமித் தூரன் "**இளந்தமிழா**" என்ற தொகுப் பில் பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். அவரது **கீர்த்தனங் கள்** இசை அரங்குகளைச் சிறப்பிக்கின்றன.

குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள் இப்பொழுது தமிழில் மிகுதியாக வெளிவருகின்றன. இவற்றை எழுதுவோருள் தலைசிறந்து விளங்குபவர் குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளி யப்பா. '**மலரும் உள்ளம்**' என்னும் இவருடைய நூல் எளிய நடையில் இனிய சொற்களில் உயர்ந்த கருத்துக்களைத் தரும் அழகிய தமிழ்க் கவிதைகள், கதைப் பாடல்கள், வேடிக்கைப் பாடல்கள், நீதிக் கதைகள் முதலியவற்றின் தொகுப்பு.

கி. வா. ஜகந்நாதன், **மேகமண்டலம்** என்ற தலைப்பில் தமது பாடல்களை வெளியிட்டுள்ளார். சுரபி, கொத்த மங்கலம் சுப்பு, திருலோக சீத்தாராம் ஆகியோரும் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சிக்கும் நாட்டுப் பாடல்கள் பரவவும் உதவி வருகின்றனர். சிறந்த தாலாட்டுப் பாடல்களைத் தமிழண்ணல் இராம. பெரியகருப்பன் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்த நூற்றாண்டில் உரைநடை இலக்கியம் வளர்ந்தி ருப்பது போலச் செய்யுள் நடை இலக்கியம் வளம்பெற்று

வளரவில்லை என்ற கருத்தை யாரும் மறுத்தற்கில்லை. யாப்பிலக்கணத்தில் சிறந்த பயிற்சியுடையவராலேயே செம்மையான செய்யுள் நடை எழுத இயலும். இந்நாளில் அச்சிடப்படும் கவிதைகளில் பெரும்பான்மையான கவிதைகளில் எதுகை, மோனை சரியாக அமைவது அருமை; அப்பாடல்கள் யாப்பிலக்கணப்படி அமைவதும் இல்லை. இவற்றுக்குக் காரணம் யாப்பிலக்கணப் பயிற்சிக் குறைவே. இதைப் போக்க உதவும் வகையில், கவிதை புனைய முயல்வோர்க்குத் துணையாக 'யாப்பதிகாரம்' என்ற நூலைப் புலவர் குழந்தை சிறப்பாக ஆக்கியுள்ளார்.

தமிழின் ஓசை நயத்தையும் இலக்கண மரபுகளையும் பேச்சில்விட எழுத்தில் நன்கு கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். அவ்வாறே, உரைநடையைக் காட்டிலும் செய்யுள் நடையில் இவற்றைப் பேண வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

23. வெளிநாடுகளில் தமிழ்க் கல்வியும் ஆராய்ச்சியும்

'தேமதுரத் தமிழோசை' உலகெலாம் பரவ வேண்டுமென்று கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் கனவு கண்டார். அந்தக் கனவு அடுத்த தலைமுறைக்குள் நனவாகிவிடும் என்பதற்கான அறிகுறிகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

பிரிட்டன் :—பாரதியார் பாடலிலுள்ள 'தமிழோசை' என்ற இனிய சொற்றொடரைத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தலைப்பாக வைத்து ஒலிபரப்பிவரும் பிரிட்டனை முதலில் எடுத்துக் கொள்வோம். இந்த நாட்டின் ஆட்சிக்குள் இந்தியாவும் தமிழகமும் இருந்தமையால் பிரிட்டிஷார் பலர் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து தமிழ் மொழியைக் கற்றுப் பல்வேறு துறைகளில் மிகச் சீரிய பணியை ஆற்றி நமது இலக்கிய வரலாற்றில் நிலைத்த புகழை நிலைநாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களைப்பற்றி இங்கே கூற வேண்டுவதில்லை. ஒரு சிறு கட்டுரையில் அவர்தம் தொண்டினைத் தொகுப்பதும் இயலாதது.

ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் 1884-இல் தமிழறிஞர் ஜி. யு. போப் தமிழாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு இறுதிநாள் வரை அங்குப் பணியாற்றினார். ஆனால் அவருக்குப் பிறகு ஆக்ஸ்போர்டுக்குத் தமிழ்த் தொடர்பு அறுந்துவிட்டது.

ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் இப்போது வட மொழிப் பேராசிரியராக உள்ள அறிஞர் பர்ரோ (Prof T. Burrow, Boden Professor of Sanskrit, Oxford) திராவிடமொழிகளின் அகராதி ஒன்றைத் தொகுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

பிரிட்டிஷ் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழுக்குச் சிறப்பிடம் தந்து வருவது லண்டன் பல்கலைக் கழகமே. இப்பல்கலைக் கழகத்துக் கீழை நாட்டு மொழிகள்—ஆப்பிரிக்க மொழிகள் ஆகியவற்றுக்கான கல்லூரியில் (School of Oriental and African Studies, University of London) இண்டர் மிடியட் பி.ஏ., பி.ஏ. ஆனர்சுப் படிப்புகளுக்குத் தமிழையும் ஒரு பாடமாக எடுத்துப் பயில வசதி இருந்து வருகிறது. சில மாணவர் இங்கே தமிழ்மொழியைக் கற்று வருகின்றனர்.

சிவஞான போதத்தை மொழிபெயர்த்த ரெவரண்டு கார்டன் மத்தியூசு, டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதஐயரின் மாணவரும் ஆராய்ச்சியாளருமான M.S.H. தாம்சன், நெடுங்காலம் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த சி. எஸ். கே. பதி, மொழிநூல் அறிஞரான டாக்டர் ஆஷர் ஆகியோர் இங்கே தமிழ்த் துறையில் பணியாற்றிப் புகழ்பெற்றுள்ளனர். இப்போது தமிழ் விரிவுரையாளராக இருக்கும் ஜான் மார் என்ற இளைஞர் தமிழ்மொழிப் புலமையோடு தமிழ் இசையறிவும் நிறைந்தவர்; 1954-55-ல் தமிழ் நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் வந்து பயின்றவர்; தமிழ்ப்பற்று மிக்கவர். ரகுவீரா என்ற இந்திமொழி அறிஞர்—மொழி வெறியர்—தமிழின் ஆற்றலைத் குறைப்படுத்திக் கூறியபோது அவருக்குச் சவால் விடுத்தவர் இவரே. தமிழ் வினைச் சொல்லில் தன்வினை பிறவினை என்னும் இரு கூறுகளும் இருப்பதால் புதிய சொல்லாக்கத்துக்கு ஏற்றமொழியாகத்

தமிழ் இருக்கிறது என்பதையும் உறுதியாகக் கூறியவர் இந்த ஜான்மார்தான்.

பிரிட்டிஷ் மியூசியம், இந்தியா ஆபீஸ், ராயல் ஏஷியாட்டிக் சொஸைட்டி ஆகியவற்றின் நூலகங்களில் அரிய தமிழ் நூல்கள் உள்ளன. பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தி லுள்ள தமிழ் நூல்களின் பட்டியலை டாக்டர் பார்னட் என்பார் வெளியிட்டுள்ளார்.

அமெரிக்கா :—கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகத்து மொழி நூற் பேராசிரியர் மர்ரே எமனே (ஆக்ஸ் போர்டு பல்கலைக் கழகத்து அறிஞர் பரோவுடன் சேர்ந்து) திராவிட மொழிகளின் சொற்பிறப்பு (Etymological) அகராதியை உருவாக்கி வருகிறார்.

வெளிநாடுகளில் வேலை பார்க்கும் அலுவலர்களுக்குப் பிற மொழிகளில் பயிற்சி தரும் திட்டம் ஒன்றுக்கு அமெரிக்க வெளிவிவகார இலாகா ஊக்கமளித்து வருகிறது. வாஷிங்டன் நகரத்திலுள்ள வெளிநாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்திலும் சென்னையிலுள்ள அமெரிக்க அலுவலகத்திலும் தமிழ்ப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடைபெறு கின்றன.

மொழி இயல், ஒலிமுறை, சொற்பிறப்பு பற்றிய வரலாறு ஆகிய ஆராய்ச்சிகள் இப்போது தமிழ் மொழியில் தொடங்கியுள்ளன. இதற்குக் காரணமாக உள்ளவர்கள் அமெரிக்க நாட்டு ராக்பெல்லர் அறநிலையக் குழுவின் முயற்சியால் இந்தியாவுக்கு வந்துள்ள அறிஞர்களும் அக்குழுவின் உதவியால் அமெரிக்கா சென்று பயிற்சி பெற்றுள்ள தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும் ஆவர்.

ஃபோர்டு அறநிலையக் குழுவினர் உதவியால் திராவிட மொழிகளில் நூல் வெளியிடும் ஒரு நிறுவனம் அமைந்

திருக்கிறது. இதன் விளைவாகத் தமிழிலிருந்து மலையாளம் தெலுங்கு கன்னட மொழிகளுக்கு நேரே பல நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு முன்னர் ஆங்கில மொழியின் வாயிலாகவே மொழிபெயர்ப்பு வேலைகள் நடந்து வந்தன.

இந்தியானா, சிகாகோ, பென்சில்வேனியா போன்ற சில பல்கலைக் கழகங்களில் 1955-க்குப் பின் தமிழ்த்துறை தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறது.

மேற்கு ஜெர்மனி:—தொல்காப்பியத்திலுள்ள சொல்லாக்க முறை, எழுத்தொலி ஆகியன பற்றி இருபது ஆண்டுகளாக ஆராய்ந்துள்ள டாக்டர் சி. ஆர். சங்கரன் என்னும் பேரறிஞர் 1959 முதல் பான் பல்கலைக் கழகத்தில் (Institute of Phonetics and Communications Research என்னும் பகுதியில் Richard Merton Visiting Professor) பணி புரிந்து வருகிறார். தொல்காப்பியத்திலுள்ள ஆய்த ஒலி வடிவத்திலிருந்து வளர்ச்சியடைந்த முறைதான் இப்போது கணிதப் பேரறிஞர்கள் கூறும் Alpha Phnoid Theory of Mathematics என்பதை அவர் நிலைநாட்டியுள்ளார். இது ஒரு பெரிய புதையல் என ஜெர்மானியர் வியக்கின்றனர். சங்கரனைப் போற்றுகின்றனர்; தொல்காப்பியத்தைப் பேணுகின்றனர்.

Hermann Beythen என்ற ஜெர்மன் பாதிரியார் தமிழ் இலக்கணம் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். அவர் தயாரித்த தமிழ் நூல்கள் யாவும் பெர்லினிலுள்ள பல்கலைக் கழகத்து செமினரில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மார்பர்க் பல்கலைக் கழகத்து வடமொழிப் பேராசிரியர் நோபெல் என்பவரிடம் பயிலும் மாணவர் சிலர் அவரிடமே தமிழ் மொழியையும் கற்று வருகின்றனர். பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்களைப்பற்றி H. Nau என்பார் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார்.

(Prolegomena Zu Pattanathu Pillaiyar's Padal). W. Graefe என்பார் 1942-இல் நன்னூலை ஜெர்மன் மொழியில் ஆக்கியுள்ளார்; ஆனால் இது இன்னும் அச்சிடப் பெறவில்லை.

ஹாலந்து :—லெய்டன் பல்கலைக் கழகத்து வடமொழிப் பேராசிரியராகிய F. B. J. Kuiper என்பவர் தமிழ் மொழியிலும் ஈடுபாடுடையவராயிருக்கிறார். தமிழ் ஒலி முறையைப்பற்றி அவர் ஆராய்ந்து வருகிறார்.

செக்கோசுலவகியா:—டாக்டர் கமீல்சுவலபில் (பி. 1925) என்ற தமிழறிஞர் பிராஹா நகரிலுள்ள ஓரியண்டல் இன்ஸ்டிட்டியூட் என்னும் கீழைநாட்டு மொழித்துறை நிலையத்தில் திராவிட மொழிப்பிரிவின் தலைவராகப் பணியாற்றி வருகிறார். தமிழ் ஒலியே வழங்காத ஒரு நாட்டில் இருந்தவாறே தமிழ் மொழியைக் கற்று அதன் நுட்பங்களை உணர்ந்துள்ளார். தொல்காப்பியம் போன்ற நூல்களைப் பயின்றும், சிலப்பதிகாரம் போன்ற தமிழ் நூல்களை செக் மொழியில் பெயர்த்தும் இவர் புகழ் பெற்றவர். 1958-இல் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்திருந்து தமிழில் முழங்கினார். தேமதுரத் தமிழோசை உலகெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் என்று பல மேடைகளில் பாடினார். இப்போது இவர் நற்றிணைச் சொற்றொடர் அமைப்பு ஆராய்ச்சியிலும் கம்பராமாயணச் செய்யுட்களைச் செக் மொழியில் தருவதிலும் முனைந்துள்ளார். அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகைப் பாடல்களைத் தொகுத்து மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். பாரதி பாடல்கள் சிலவற்றை செக் மொழியில் ஆக்கியுள்ளார். சுவையான நாட்டுப் பாடல்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்.

ரஷ்யா :—ரஷ்யாவில் திராவிட மொழி ஆராய்ச்சியின் தந்தை ஏ. மெர்வார்த்தே (இ 1954) என்பவர். இவர்

பெஸ்கியின் பரமார்த்த குரு கதைகளை ரஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறார். 'பேச்சுத் தமிழிலக்கணம்' என்ற நூலையும் 'தமிழ் மொழியில் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள்' என்ற கட்டுரையையும் ரஷ்ய மொழியில் எழுதியுள்ளார். திருக்குறளின் சில பகுதிகளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவரும், இவரது மனைவி எஸ். ரூதீன், எ. பியதிகோர்ஸ்கி ஆகிய மூவரும் தமிழ்-ரஷ்ய மொழி அகராதியை உருவாக்கி வருகின்றனர். மைக்கேல் ஆந்திரனேவ் என்பவர் ரஷ்ய-தமிழ் அகராதியை 1960 இறுதிக்குள் வெளியிடுவாரென்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. 'தமிழ் மொழியில் வினைச் சொற்களின் வடிவ அமைப்பு' என்னும் ஆய்வுரையை இவர் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் எழுத்தாளரும் இப்போது ரஷ்யாவில் பணிபுரிபவருமான பூர்ணம் சோமசுந்தரமும் ஒய். கிராஜோவ் என்ற ரஷ்யரும் தமிழ் இலக்கண நூல் ஒன்றை உருவாக்க முயன்று வருகின்றனர். நாலடியாரை எ. பியதி கோர்ஸ்கி என்பாரும், சுப்பிரமணிய பாரதியார் நூல்களை ஐ. ஸ்மிர்னேவா என்ற பெண்மணியும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். பொதுவாக ரஷ்யாவில் இப்போது ஒரு சிறு அளவில் இலக்கிய வட்டாரங்களில் தமிழ் மணங் கமழத் தொடங்கியிருக்கிறது. லெனின்கிராடு பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழுக்கு ஒரு துறை இருக்கிறது.

சுரூனேவா என்னும் ரஷ்யப் பெண் பாரதியார் பாடல்களை ரஷ்ய மொழியில் பெயர்த்து வருகிறார். ரூடியன் என்னும் மாணவர் தன்னுடைய பெயரை 'செம்பியன்' என்று தமிழில் எழுதிவருகிறார். இவர் பெரிய புராணத்தைக் குறித்து ஆராய்ச்சி புரிந்து வருவதாகத் தெரிகிறது; இன்னொருவர் 'ஐங்குன்றன்' என்ற பெயருடன் விளங்கி வருகிறார். மற்றொருவர் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்குகளைத் துருவிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று கேள்வி.

பிரான்ஸ் :—ஐரோப்பிய நாடுகளில் வடமொழிக்கு ஒரு பேராசிரியக் கட்டில் ஏற்படுத்திய முதல்நாடு பிரான்ஸ். 1814-இல் பாரிசிலுள்ள College De Francais என்ற கல்லூரியில் வடமொழி ஆராய்ச்சி நடைபெற்றது. அதற்குப் பிறகு அங்குப் பேராசிரியராக வந்த Burnonf என்ற அறிஞரும், அவருடைய மாணவரான Aril என்பவரும் தமிழ் மொழியைப் பற்றியும் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். அதன் விளைவாகக் கீழைநாட்டு மொழிகளுக்கான தேசியக் கல்லூரியில் தமிழுக்கு ஒரு துறை ஏற்பட்டது. இங்கு Julien Vinson என்பார் சிறந்த தமிழறிஞராக விளங்கினர். இந்திய மொழிகளின் தலைவராக இப்போது இருக்கும் P. Meile என்பார் 'தமிழிலக்கியத்தில் யவனம்' என்பது பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். இக்கல்லூரியில் பல்லாண்டுகள் தொடர்பு கொண்டிருந்தவரும் இப்போது புதுச்சேரியில் பணியாற்றி வருபவருமான பிலியோசா (Filliozat) என்பார் திருக்குறளையும் திருவாய் மொழியையும் பிரெஞ்சு மொழியில் தந்துள்ளார். தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அறுபது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வரைந்துள்ளார். Bibliotheque Nationale என்பது பாரிசிலுள்ள மிகப் பெரிய நூலகம். அங்கே காணப்படும் இந்தியச் சுவடிகளின் பட்டியல் ஒன்றைப் பிலியோசா வெளியிட்டுள்ளார்.

காரைக்காலில் பணியாற்றிய Lean Saint Jean என்பார் காரைக்கால் அம்மையார் பாடல்களையும், வேறு சில தமிழ் இலக்கியங்களையும் பிரெஞ்சு மொழியில் ஆக்கியுள்ளார்.

பிரெஞ்சுக் காரரும் ஆப்பிரிக்க நாட்டில் அமைதியாக அரும்பணி புரிந்து வருபவருமாகிய டாக்டர் ஸ்குவைசர் என்னும் உலகப் பேரறிஞர் திருக்குறள் கீதையிலும் சிறந்தது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார். ஆழ ஆய்ந்தும் நுணுகி உணர்ந்தும் கருத்துக் கூறும் இப்

பெரியார் இதன் மூலம் தமிழுக்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்துள்ளார்.

மலேயா:—மலேயாப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழுக்கு ஒரு பேராசிரியக் கட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டு, தமிழ்ப் பேராசிரியரே பல்கலைக்கழகத்து இந்தியக் கல்வித் துறையின் தலைவராக இருந்து வருகிறார். தமிழ் நூல்கள் அனைத்துமே இங்கு வாங்கி வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. தமிழ், மலாய் இரு மொழிகளுக்கும் பொதுவாக உள்ள சொற்களைத் தொகுத்தல், தமிழ்-மலாய் அகராதி உருவாக்குதல், மலாய் மொழியில் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்தல் ஆகிய வேலைகளை இப்பகுதி செய்யத் தொடங்கியுள்ளது. தமிழ்த் துறையை ஏற்படுத்த சிங்கப்பூர் தமிழர் பிரதிநிதித்துவ சபையும் அதன் தலைவர் கோ. சாரங்கபாணி (தமிழ்முரசு ஆசிரியர்)யும் காரணமாவர். தமிழ்ப்பகுதி இப்போது கோலாலம்பூரில் இருக்கிறது. சிங்கப்பூரை யடுத்த ஜோஹூரிலும் (பல்கலைக் கழகத் தலைமையிடம்) தமிழ்ப் பகுதி ஒன்றைத் தொடங்க முயன்று வருகின்றனர்.

சிங்கப்பூரிலுள்ள நாங்யாங் என்ற சீனப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தமிழ்த்துறை அமைக்க முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது.

முடிவுரை:—இவ்வாறு பல நாடுகளில் நடைபெற்று வருகின்ற தமிழ்க் கல்வி தமிழாராய்ச்சி வேலைகளைப் பற்றி நமக்குத் தெரிவிக்கவும், அவர்களுக்குத் துணையாக இந்தியாவிலிருந்து தமிழ்ப் புலமையுடைய இளைஞர்களை அனுப்பி வைக்கவும் ஒரு நிறுவனம் அரசாங்க ஆதரவில் உடனடியாக ஏற்பட வேண்டும். இந்த முயற்சியை நம மாநில அரசியலார் செய்ய வேண்டும். தமிழும் இந்தியாவின் தேசீய மொழிகளுள் ஒன்று என்று ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டிருப்பதால் இந்த நிறுவனத்திற்கு ஏற்படும் செலவை இந்திய அரசியலாரே தரவேண்டும்.

24. பல்கலைக் கழகங்கள்

இக்கட்டுரையில் பல பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ்க் கல்வி, தமிழ் ஆராய்ச்சி முதலியன எவ்வாறு நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைக் குறிப்பிடுவோம்; மொழி வளர்ச்சிக்காகப் பல்கலைக் கழகங்கள் செய்யத்தக்க பணியைப் பற்றியும் கூறுவோம்.

சென்னை

இங்கு தமிழ் வித்துவான் தேர்வு பல ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது; இத் தேர்வில் வட மொழியும் ஒரு பாடமாக இருந்தது; கா. நமச்சிவாய முதலியார் பாடத் திட்டக் குழுவின் தலைவராக இருந்தபோது, வடமொழிப் பயிற்சி வேண்டுவதில்லை என்று முடிவு செய்யப் பெற்றது; இதன் விளைவாக, தனித் தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழக மெங்கும் பல்கிப் பெருகியுள்ளனர்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக, சென்னை நகரிலுள்ள இரண்டு கல்லூரிகளில் தமிழ்ச் சிறப்பு வகுப்புக்கள் இருந்து வருகின்றன. இவ் வகுப்புக்கள் மதுரை நாகர்கோயில் காரைக்குடி ஆகிய வெளியூர்க் கல்லூரி களிலும் நடைபெறுவதற்குப் பல்கலைக் கழகத்தார் இசைந்துள்ளனர்.

தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளு ஆகிய மொழிகளுக்குப் பொதுவான சொற்களைத் தொகுத்து ஒரு அகராதியை வெளியிடும் வேலையைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் இனிது முடித்திருக்கின்றனர். பேராசிரியர்

சேதுப் பிள்ளை அவர்களின் சீரியதலைமையில் இதுபோன்ற ஆராய்ச்சி நூல்கள் மேலும் பல வெளிவர இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் நூற்றாண்டு விழாவை யொட்டி, தமிழ்த் துறைக்கு மதுரையிலும் ஒரு பேராசிரியரை நியமித்துள்ளனர்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினரின் தமிழ்ப் பணியில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கது தமிழ்ப் பேரகராதி (Lexicon) வெளியீடாகும். இது ரெவரண்டு ஜே. எஸ். சாண்டிலர், ரெவரெண்டு ஏ. சி. கிளேடன் ஆகியோருடைய முயற்சியாலும் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களின் பேருழைப்பாலும் வெளிவந்தது. இது பல மொழிகளின் அவியலாகக் காட்சியளித்தபோதும், ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் புலவர்க்கும் பெரிதும் பயன்படுகிறது. இந்நூலின் முதல் இரண்டு பகுதிகளின் படிகள் இப்போது கிடைக்கவில்லை. திருந்திய முறையில், புதிய பதிப்பு வெளியிடப் பெறவேண்டும். புதிய சொற்களின் பட்டியலும் வெளிவர வேண்டும். பல்கலைக்கழக ஆதரவில் வேறு பல நூல்களும் வெளிவந்துள. இவற்றுள் நாலாயிரப் பிரபந்தத்தின் தமிழாக்கம் சிறப்பானது. ஆராய்ச்சித்துறையினர் எழுதி முடித்த பல நூல்கள் அச்சேறாமலே உள. அவற்றை விரைந்து அச்சிடுதல் இன்றியமையாதது.

சில குறிப்பிட்ட பொருள்களைப்பற்றி, தமிழ் உரை நடையில் நூல்கள் எழுதுபவர்களுக்கு இப்பல்கலைக் கழகத்தார் ஆண்டுதோறும் பரிசுகள் வழங்கி வருகின்றனர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள கல்லூரிகளில் பச்சையப்பன் கல்லூரி, கோவை பி. எஸ். ஜி. கல்லூரி, மதுரை தியாகராசர் கல்லூரி ஆகியவை சிறப்பாகத் தமிழ்ப்பணியாற்றி வருகின்றன. இவ்வாறே ஈழநாட்டிலுள்ள கல்லூரிகளில் வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள யாழ்ப்பாணக்

கல்லூரியின் பணி பொன்னெழுத்துக்களில் பொறிக்கத் தக்கதாகும்.

சைவநாயன்மாரைப்பற்றி டாக்டர் மொ. அ. துரை அரங்கனாரின் ஆராய்ச்சி நூலும் இப் பல்கலைக் கழக வெளியீடுகளில் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வப்போது, சிறந்த ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகளையும் பல்கலைக் கழகத்தார் ஏற்பாடு செய்கின்றனர்.

கம்பராமாயணத்திலிருந்து பல கருத்துக்களைத் துளசி தாஸ், பெற்றிருப்பதை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஹிந்திமொழியில்,பேராசிரியர் டாக்டர் சங்கரராஜ் நாயுடு 'கம்பரும் துளசியும்' என்ற நூலில் கூறியுள்ளார். இந்நூல் உத்தரப் பிரதேச அரசாங்கத்தாரால் பாராட்டப் பெற்றது. பரிசும் வழங்கப்பெற்றது. வள்ளுவரும் கபீர் தாசரும், வள்ளுவரும் பிஹாரிலாலும், என்பவற்றை ஹிந்தியில் எழுதித் தமிழ்மொழியின் சிறப்புக்களை இவர் பிற மொழியாளர்க்குத் தெரிவித்துள்ளார். திருக்குறளையும் இவர் ஹிந்தியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் என்ற சிறப்பு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கே உரியது. இப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தோற்றுவித்த டாக்டர் ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்கள், தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் உலகறியச் செய்வதே இப் பல்கலைக் கழகத்தின் சிறந்த குறிக்கோளாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழுக்கென்று ஒரு பேராசிரியக் கட்டில் ஏற்பட்டது இப் பல்கலைக் கழகத்திலேயே யாகும். அதன் பின்னரே தமிழ்ப் பகுதிக்குப் பிற பல்கலைக் கழகங்கள் பேராசிரியர்களை நியமித்தன.

இப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பகுதியில் விபுலாநந்த அடிகள், டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார், தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, மகாவித்துவான் ரா. இராகவய்யங்கார், சித்தாந்த காலநிதி ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, டி. வி. சதாசிவப் பண்டாரத்தார், டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியார் போன்ற பெரும் புலவர்கள் பணியாற்றியிருக்கின்றனர். இன்றளவும் சிறந்த அறிஞர்களும்புலவர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் இங்குப் பணியாற்றிப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் தமிழுக்கும் பெருமைதந்து வருகின்றனர்.

தமிழ்ச் சிறப்பு வகுப்பு (Tamil Honours) ஏற்படுத்திய பெருமையும் இப் பல்கலைக் கழகத்திற்கே உண்டு; இவ்வாறே எம். ஓ. எல். கல்வியும் சிறப்பாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. புலவர் பயிற்சி பெறும் மாணவர்க்குச் சம்பளம் கிடையாது என்ற ஏற்பாடும் இங்கு உண்டு; மேலும், அவர்களுடைய உணவு முதலிய செலவுகளுக்காக மாதம் ரூ. 25 வரை வழங்கித் தமிழ்க் கல்வியைப் பல்கலைக் கழகத்தார் ஊக்கி வருகிறார்கள். தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கென ஆசிரியப் பயிற்சி வகுப்பும் இப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்று வருகிறது.

அகஸ்டின் மரியதாஸ்பிள்ளை என்னும் தமிழ் அறிஞரும் மொழிநூல் ஆராய்ச்சியாளருமாகிய பெரியாரின் நினைவாக, ஹிந்தி தவிர ஏனைய வட இந்திய மொழி பயிலுபவர்க்கு உதவிச் சம்பளம் வழங்க இந்திய அரசாங்க அமைச்சர் உமாயூன்கபீர் ரூ. 10,000 வழங்கியுள்ளார்.

தமிழ்ச் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர்கள் ஏதாவது ஒரு துறையில் இலக்கிய ஆராய்ச்சி செய்து எம். லிட்,

பிஎச். டி. போன்ற பட்டங்கள் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களும் உண்டு. தமிழ்த் துறையில் இப் பல்கலைக் கழகத்தில் நான்கு பேராசிரியப் பெருமக்கள் உள்ளனர்.

1957-இல் தொடங்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ்த்துறை, மொழி நூல் ஒலி இயல் முதலியன பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்திய அரசியலார் வழங்கியுள்ள மூன்று லட்சம் ரூபாயை மூலதனமாகக்கொண்டு, இந்தப்பகுதி தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறது. அறிவியல் முறைப்படி திராவிட மொழிகளை யெல்லாம் ஆய்ந்து, திராவிடமொழி நூலை உருவாக்குவதும் அதே சமயத்தில் ஒரு முழு நிறைவான செந்தமிழ்ச் சொற் பிறப்பியல் அகராதி தொகுப்பதும் இத்துறையின் நோக்கமாகும். இப்பணிக்கு உரிய கருவி நூலாக, செந்தமிழ்ச் சொல்லியல் நெறிமுறைகளை, அறிஞர் தேவநேயப் பாவாணர் தொகுத்திருக்கிறார். இத்துறையின் வேலைத் திட்டத்தை முடிவு செய்தற்கு மொழிநூல் திறவோர் குழு ஒன்று அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. அக்குழுவின் தலைவர் வங்க சட்டமன்றத் தலைவரும் கல்கத்தா பல்கலைக்கழக மொழி நூற் பேராசிரியருமான திரு. சுநீதிகுமார் சாட்டர்சி யாவர். மொழிநூற் புலமை மிக்க தமிழ்ப் பேராசிரியர் பலரும் இக்குழுவில் உள்ளனர்.

இன்றளவும், சிறந்த புலவர்கள் பலர் இப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பகுதியில் பணியாற்றி வருகின்றனர். இவர்கள் அர்த்த சாத்திரம் போன்ற நூல்களைத் தமிழாக்கியுள்ளனர்; தமிழ் வரலாறு, சோழர் வரலாறு முதலிய நூல்களை வெளியிட்டுளர். திருமுறைப் பதிப்பு, நூற்றாண்டு வாரியாக இலக்கிய வரலாறு ஆகியவையும் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன.

கம்ப ராமாயணத்தைச் செம்மையான முறையில் பதிப்பிக்கும் பெரும்பணியில் இப்பல்கலைக் கழகத்து ஆராய்ச்சிப்

பகுதியினர் இப்போது முனைந்துள்ளனர். பாடபேதங்கள் அடங்கிய நான்கு தொகுதிகள் இதுவரை வெளியாகியுள்ளன. தமிழ் நாட்டுப் பேரறிஞர் பலர், இப்பணியை மேற்பார்த்து ஊக்கி வருகின்றனர்.

இவை நீங்கலாக, இப் பல்கலைக் கழகத்தார் வரலாறு, பொருளாதாரம், தத்துவ சாத்திரம், சைவ சித்தாந்தம், கணிதம், பௌதிகம், தாவர நூல் ஆகியவற்றிலுள்ள அறிவுச் செல்வங்களைத் தக்க புலவர்கள் தமிழில் எழுதச் செய்து நூல்கள் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

தமிழ் இசை இயக்கத்துக்கு இப் பல்கலைக் கழகமே ஆணிவேர் என்பதைத் தமிழ்நாடு நன்கறியும். தமிழ் இசைப் பாடல்கள் பலவற்றை 20-க்கு மேற்பட்ட தொகுதிகளாக இப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டிருக்கிறது. இசையறிவுடையோர் யாவரும் எளிதிற் பயின்று கொள்ளத் தக்க முறையில் விளக்கமான சுரதாளக் குறிப்புக்களுடன் அந்நூல்கள் வெயிடப்பட்டுள. இன்றும் தக்க அறிஞர்களைக் கொண்டு தமிழ்ச் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் அமைத்து, பல்கலைக் கழகத்தார் அச் சொற்பொழிவுகளை நூலாக வெளியிட்டுவருகின்றனர்.

ஆங்கில மொழியில் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் இப்பல்கலைக் கழக இதழில் (Journal of the Annamalai University) வெளிவந்துள்ளன. இவற்றிலும் இராசா சர். அண்ணமலை செட்டியார் அறுபதாம் ஆண்டு நினைவு மலரில் வெளியான தமிழ்த் தொடர்புடைய ஆங்கிலக் கட்டுரைகளையும் தொகுத்து, நூலாக வெளியிட்டால், தமிழின் மாண்பை அயலாருக்கு அறிவுறுத்த அது பயன்படும்.

திரு. நாராயணசாமிப் பிள்ளை 1955-இல் துணை வேந்தராகப் பதவி ஏற்றபின், திருக்குறள்—திருமந்திரம்

ஆகிய நூல்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி தொடங்கியிருக்கிறது. தமிழில் வெளியாகியுள்ள எல்லா நூல்களைப்பற்றிய அட்டவணையைத் தொகுக்கும் வேலையும் நடைபெற்று வருகிறது.

வேங்கடேசுவரா

இங்கு தமிழ்த் துறைக்கு 1960-இல் ஒரு பேராசிரியர் நியமிக்கப் பெற்றிருக்கிறார்.

கேரளம்

வள்ளல் டாக்டர் அழகப்பச் செட்டியார் அவர்களின் கொடையால் ஆராய்ச்சித்துறை ஒன்று இங்கு 1945 முதல் அமைந்துள்ளது. முதல் ஏழு ஆண்டுகள் இத்துறையின் தலைவராகப் பேராசிரியர் மு. இராகவ ஐயங்கார் இருந்தார்; சேரர் வரலாறு பற்றியும், தமிழ்—மலையாளத் தொடர்புபற்றியும், அடிப்படைச் செய்திகளைத் தொகுத்து அவர் இரு தொகுதிகள் வெளியிட்டார். ஹரிச் சந்திர வெண்பாவையும் பதிப்பித்தார். அவர்க்குப் பின், பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை மூன்றாண்டுகள் இத்துறையின் தலைவராக இருந்தார். சங்க இலக்கியங்களுக்கு அட்டவணை தொகுக்கும் மிகப் பெரியதொரு முயற்சியை அப்போது அவர் தொடங்கினார்.

வையாபுரிப் பிள்ளையின் மாணவரும் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று மொழிநூற் கல்விகற்று, ஜார்ஜ்டவுன், மிச்சிகன் பல்கலைக் கழகங்களில் 'நாஞ்சில் நாட்டு வடசேரி பேச்சு மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சிக்காக இந்தியான பல்கலைக் கழகத்தின் டாக்டர் பட்டமும் பெற்ற வி. ஐ. சுப்பிரமணியம், வையாபுரிப் பிள்ளையை அடுத்து இத்துறையின் தலைவரானார். இவர் காலத்தில் சங்க இலக்கியத்தில் ஆளப்பெற்றுள்ள 2,70,000 சொற்களின் தொகுப்பு (சொல்லடைவு) வேலையும் அவற்றை

ஆங்கில எழுத்தில் எழுதும் வேலையும் முடிவடைந்திருக்கிறது. தமிழ்மொழி வரலாற்றை நன்கு உணர இந்தத் தொகுப்புப் பெரிதும் பயன்படும்.

திருவனந்தபுரம் புலயர் பேசும் மலையாள மொழியை ஒலிப்பதிவு செய்தும் 5000 சொற்களை அங்கு பேசுவது போல ஒலிப்பதிவு செய்தும் பல ஆராய்ச்சிகளைத் தமிழ்த் துறை டாக்டர் சுப்பிரமணியம் தலைமையில் செய்து வருகிறது.

டில்லி

இங்கு பல்கலைக் கழகச் செலவில் விரிவுரையாளர் நியமிக்கப் பெற்றிருக்கிறார். 1960 முதல் துணைப் பேராசிரியர் ஒருவர் நியமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார். நம் மாநில அரசியலார் பொருளுதவி வருகின்றனர். சிறந்த தமிழ் நூல்கள் உள்ளன.

காசி

இப்பல்கலைக் கழகத்தில் திருப்பனந்தாள் ஆதீனத்தாரின் பொருளுதவியால், தமிழ்க்கல்வி புகட்டப்பட்டு வருகிறது. சென்னை அரசாங்கத்தார் வழங்கிய நிதியை மூலதனமாகக் கொண்டு இங்கு ஒரு தமிழாசிரியர் நியமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார்.

கல்கத்தா

இப்பல்கலைக் கழகத்து மொழிநூற் பேராசிரியரான டாக்டர் சுநீதி குமார் சாட்டர்ஜீ, (பி. 1890) என்பார் பன்மொழிப் புலவர் ; கல்கத்தாவில் 1900-ஆம் ஆண்டில் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்கள் சுப்பிரமணிய சுவாமியை வீதிவழியே உலாவரச் செய்த போது 'திருப்பெருந் துறை உறை சிவபெருமானே' என்றுபாட, இவர்க்கு அதைக்கேட்டுத் தமிழ்மொழியில் ஆர்வம்

எழுந்தது. இன்று சிறந்த தமிழறிஞராக இருக்கிறார்; நன்னெறி முருகன் என்று தன் பெயரைத் தமிழில் எழுதுகிறார். 'பாரத மொழிகளின் இலக்கிய வரலாறு' என்ற பெருநூலைப் பல மொழிகளில் எழுதியுள்ளளார். அவற்றில்உலக மக்களுக்குத் தமிழ்மொழியை அறிமுகப் படுத்தியிருக்கிறார்.

இப்பல்கலைக் கழகக் கல்லூரிகளில் சில நூறு தமிழ் மாணவர் தமிழ்ப் பாடம் எடுத்துப் பயிலுகின்றனர்.

விசுவபாரதி

இங்கு சிறந்த தமிழ் நூல் நிலையம் இருக்கிறது.

இலங்கை

இங்கு ஒரு தமிழ்த்துறை இருந்துவருகிறது. பல்கலைக் கழகத் தமிழ் வெளியீடு ஒன்றும் வெளிவரவில்லை; சிறந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர் இப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஏனைய துறைகளிலும் உள்ளனர். திருக்கோணமலையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் அமைந்து வருகிறது.

முடிவுரை

ஐரோப்பியப் பல்கலைக் கழகங்களில் அரிய தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள் இருக்கின்றன. நமது பல்கலைக் கழகங்கள் ஐரோப்பாவுக்குத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களை அனுப்பிச் சிறந்த நூல்களை ஆராய்ந்து அட்டவணை தொகுக்க வேண்டும்.

திராவிட மொழிகளைப்பற்றிய மொழி நூல்கள் வெளியிடுதல், டாக்டர் சாமுவேல் பிஷ்கிரீன் இயற்றிய மருத்துவ நூல்களின் புதிய பதிப்பைக் கொணர்தல் போன்ற அலுவல்களிலும் பல்கலைக் கழகங்கள் ஈடுபடலாம்,

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் தமிழருடைய மொழி, பழக்கவழக்கங்கள், சமுதாயக் கொள்கைகள், வாழ்க்கை முறை, கட்டிடக்கலை, இன்னபிற பரவியிருப்பதைப்பற்றி ஆதாரமான நூல்கள் வெளிவர வேண்டும்.

மொழிநூற் கல்வி

மொழி நூலாராய்ச்சியில் அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்கள் உலகுக்கே எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன. அமெரிக்கர்கள் அவர்களுடைய மொழிநூல் முறையைப் பரப்புவதற்காகவும், பிறநாடுகளுடன் நல்லுறவு கொள்ளுவதற்காகவும் சில குறிப்பிட்ட பல்கலைக்கழகங்களில் சில மொழிகளைக் கற்பித்து வருகின்றனர். இதன் பயனாக இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குள் உலகிலுள்ள எந்த மொழியையும் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு பல்கலைக்கழகமேனும் அமெரிக்காவில் இருக்கும்.

அமெரிக்கருடைய மொழிநூல் முறையைப் பரப்பும் முயற்சியை ராக்பெல்லர் அறநிலையத்தார் இந்தியாவில் பெரும் பொருட்செலவில் செய்துவருகின்றனர். இதற்கென ஒரு மொழிநூற் கல்லூரியை பூனாவில் டெக்கான் கல்லூரி என்ற நிலையத்தில் நிறுவியுள்ளனர்; அமெரிக்க மொழி நூல் அறிஞர்களும், இந்திய மொழிகள் பலவற்றின் அறிஞர்களும் இங்கே வந்து சில குறிப்பிட்ட காலங்களில் கல்வி பயின்று பெரும்பயன் அடைந்து வருகின்றனர். இவ் வாய்ப்புக்களைத் தமிழர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வார்களாக.

1953-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் பூனா பல்கலைக் கழகத்தார் இந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சி வகைகளை அறிவதற்கான மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டினர். அம்மா நாட்டைப்பற்றித் தெரிவித்து நான் வேண்டிக் கேட்டுக்

கொண்டுங்கூட, தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் கலந்து கொள்ளாதது வருந்தத்தக்கது. அந்த மாநாட்டின் பயனாக டெக்கான் கல்லூரித் தலைவர் டாக்டர் கத்ரே என்னும் மொழிநூல் அறிஞர் இங்கிலாந்துக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் சென்று அங்குள்ள பல நிலையங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அக்கல்லூரியைப் பெரியதொரு ஆராய்ச்சி நிலையமாக ஆக்கியுள்ளார். பூனா பல்கலைக் கழகத்தில் மொழிநூல் கல்விக்கென எம். ஏ. படிப்பு ஒன்றும் தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறது. மொழிநூல் பற்றிய ஒரு இடைக்காலப் படிப்பை ராக்பெல்லர் அறநிலையத்தாருடைய உதவி கொண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தொடங்க வேண்டுமென்று ஒரு அறிக்கையை யான் பூனாவுக்குச் சென்றும் ராக்பல்லர் நிறுவனத்து டைரக்டர் கில்பட்ரிக்கைச் சந்தித்தும் 1955 இறுதியில் வெளியிட்டுள்ளேன். அதையொட்டி, பல முயற்சிகள் செய்யப்பெற்றன.

மொழிநூல் அறிஞர் எம். சண்முகம் பிள்ளை 1956 முதல் 1958 வரை அமெரிக்காவில் பயிற்சி பெற்றார். இதன் விளைவாக மொழிநூல் துறையில் எம். ஏ. படிப்பு 1960 முதல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறது. மொழிநூல் ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு தனிப்பகுதி தொடங்கப்பட்டு, ஏனைய திராவிட மொழிகளிலும் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப் பெற்றுள்ளனர். வங்க மொழிக்கு ஒரு பேராசிரியக் கட்டிலை அங்கு வங்க அரசாங்கம் நிறுவியிருக்கிறது.

சரித்திர வழிப்பட்ட தமிழ் அகராதி ஒன்றைத் தயாரிக்கும் மிகப் பெரியதொரு பணியையும் இத்துறையினர் மேற்கொண்டிருக்கின்றனர்.

25. அரசியலாரும் தமிழும்

“ பாலைவனம் சோலைவன மாக வேண்டும் ;
பசுங்கிளிகள் அங்கிருந்து பாட வேண்டும் ;
சாலைகளிற் பலதொழிலும் பெருக வேண்டும் ;
சபைகளிலே தமிழெழுந்து முழங்கவேண்டும்.”

—கவிமணி.

மொழி தன்னுடைய இயல்பால், அதைப் பேசும் மக்களுடைய முயற்சியால் சிறப்படையும்; வளரும்; உயர்நிலை எய்தும். அரசியல் ஆணைகளால் மட்டும் ஒரு மொழி வளர்ச்சி யடைந்துவிட இயலாது. ஆனால், அரசிய லாரின் செயல்கள் எந்த மொழியின் வளர்ச்சியையும் ஓரளவு தடைப்படுத்தும்; அதைப்போன்றே அரசியலாரின் ஆதரவு இருப்பின், ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி வேகம் மிகுதியாகும். தமிழ்மொழி சிறந்த நிலையடைய அரசியலார் செய்யவேண்டுவன பற்றியும் இக் கட்டுரையில் கூறுவோம்.

மொழி வழியாக நாடு அமைந்து விட்டதால் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசியலாருக்குக் கிடைக்கும் தமிழ்க் கடிதங்களுக்குத் தமிழிலேயே மறுமொழி அனுப்புவது என்ற ஏற்பாடு ஓரளவு சிறு அலுவலகங்களில் படிப்படியாக அமலுக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது.

சட்டசபை நடைமுறை பற்றிய நூல்கள் தமிழில் வெளிவர வேண்டும். இத்துறையில் தமிழில் பல குறிப்புக்களைச் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் ஜே. சிவசண்முகம்

பிள்ளை சேகரித்துள்ளார்; இதைத் தொகுத்து நூலாக்க முயலுதல் நலமாக இருக்கும்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் பல ஆண்டுகளாகத் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக இருந்து வருகிறது. ஆனால், இத்திட்டம் வெற்றியாக நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் அரசியல் அலுவலர்களுக்குப் போதிய தமிழ்ப் பயிற்சி இல்லாமையே ஆகும். தமிழ் எழுத்துக்களில் ஆங்கிலச் சொற்களை அப்படியே எழுதிவிடுவது அவர்களுடைய வழக்கம்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், இங்கிலாந்திலும் இவ்வாறுதான் அரசியல் அறிக்கைகள் சுற்றிவளைத்து எழுதப் பெற்றன. பின்னர், சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் இலக்கணப் பிழையின்றியும் அரசியல் அலுவலர்கள் எழுத வேண்டும் என்பதற்காக, அந்த நாட்டு அரசியலார் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளனர். அவர்களுக்காக (Department of Training and Education என்ற) ஓர் அரசியற்றுறையும் அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

அரசியலாரின் கடிதங்கள், ஆணைகள், அறிக்கைகள் இவற்றைச் சான்று காட்டி இரு சொற்களுக்கிடையே உள்ள நுட்பமான பொருள் வேறுபாடு என்ன? என்று இத்துறையினர் அரசியல் அலுவலர்க்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றனர். இதன் விவரங்கள் Plain Words, A B. C. of Plain Words என்னும் நூல்களில் சர் எர்னஸ்ட் கௌவர்ஸ் என்பவரால் விளக்கிக் கூறப்பெற்றுள. இவரைப்போன்ற மொழி நூலறிஞர் சிலர் அரசியலார் பயன்படுத்த வேண்டிய நடையைப்பற்றி இத்தகைய நூல்களைப் பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கியே எழுதியுள்ளனர்.

நகராண்மைக் கழகங்கள், நாட்டாண்மைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றின் அலுவல்கள் யாவும் தமிழிலேயே நடைபெற வேண்டுமென்று உடனடியாக ஆணையிடவேண்டும். ஆணையாளர் கி. இராமலிங்கம் தொண்டாற்றிய நகராண்மைக் கழகங்களில் தமிழ் உணர்ச்சியைப் பரப்பியும், சிறந்த தமிழ் நடையைக் கையாண்டும், சீர்த்திருத்தங்கள் பலவற்றை நிறைவேற்றியுள்ளார். சென்னை நகரில் ஆணையாளராக இருந்தபோது திரு. பாலசுந்தரமும் இதுபோன்ற முயற்சியைத் தொடங்கியுள்ளார்.

குறுநில மன்னர்களுடைய ஆட்சியில் நிலக் கணக்குகள் தமிழிலேயே இருந்தன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவர்களுடைய நிலங்களைச் சென்னை அரசியலார் ஒப்புக் கொண்டனர்; அதன் விளைவாக, அந்தக் கணக்குகள் இப்போது ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பெற்று வருகின்றன. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு அரசியலார் இடம் கொடுக்கலாகாது.

சென்னை அமைச்சர்களில் தமிழ்ப்பற்று மிக்கவராக விளங்கிய தி. சு. அவிநாசிலிங்கம் அவர்களைப் பற்றியும் இங்குக் குறிப்பிடவேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ் முதல் மொழி என்றும், குறள் கட்டாய பாடம் என்றும் ஆணையிட்ட பெருமை அவருக்கு உரியது. தமிழாசிரியர்களுடைய ஊதியங்களை மிகுதியாக்கவும் அவர் முயன்றார். திருச்சி மாவட்டத்தில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக இருந்துவரும் என்ற ஏற்பாடும் அவர் பதவியில் இருந்தபோது அமலுக்கு வந்ததே.

ஆட்சியினருக்குப் பயன்படும் மாவட்ட அலுவலக நடைமுறை (District Office Manual) 1959-இல் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பல துறை அறிஞரும் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியும் தமிழன்பருமாகிய

எம். அநந்தநாராயணன், ஐ.சி.எஸ். இதைத் தமிழாக்கி யுள்ளனர். அலுவலக 'பைல்'களில் 'நோட்' எழுதுவது, அலுவலகக்கடிதங்கள் எழுதும் முறை ஆகியவைபற்றிய குறிப்புக்கள் இதில் அடங்கியுள.

சென்னை அரசியலாரின் கீழ்த் திசை மொழிகளின் கையெழுத்துப் பிரதிகள் நூல்நிலையம் ஒன்று சென்னை யில் இருந்துவருகிறது. இங்கு ஏராளமான சுவடிகள் உள்ளன. இந்த நிலையத்தில், தமிழுக்குச் சிறப்பான இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. தமிழ்ப் புலவர் ஒருவருடைய தலைமையில் தமிழுக்கென ஒரு புதிய நிலையம் அமைப்பது அரசியலாரின் கடமையாகும். இந்த நிலையத்தின் கிளையாக தஞ்சை சரசுவதி மகாலின் ஆட்சிப் பொறுப்பு இருந்து வரவேண்டும்.

இந்த நிலையத்தின் வாயிலாக, ஏடுகள் பலவற்றைச் சேகரிக்க ஏற்பாடு நடைபெற வேண்டும். இப்போதுள்ள நடைமுறையில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. ஏனைய நிலையங்களிலுள்ள ஏடுகளைப் படியெடுக்கவும் படம் பிடிக்கவும் ஏற்பாடு தொடங்கப்பட வேண்டும்.

பழைய ஏடுகளைப் போதிய குறிப்புக்களுடன் பதிப் பித்து நூலாக்கவும் அரசியலார் பேராதரவு காட்டவேண் டும். பிரிட்டிஷ் அரசியலார் வெளியிட்ட மாவட்டக் குறிப் புக்களைத் தமிழில் வெளியிடுவதும் நலம் பயக்கும். பம்பாய் அரசியலார், துகாராம் பாடல்களை 1500 பக்கம் கொண்ட இரண்டு தொகுதிகளாக ரூ 2-50 விலைக்கு வெளி யிட்டுள்ளனர்; நமது நாட்டுப் பாடல்கள் முதலியவற்றை இவ்வாறு மலிவான விலைக்கு வெளியிடுவது சிறந்த பணியாகும்.

அரசாங்கம் செய்துவரும் தமிழ்ப் பணிகளையும் செய்ய வேண்டியவற்றையும் இனி விவரமாகக் கூறுவோம்.

மாநில அரசாங்கம் 1955-க்குப் பின் பல செயல்களைச் செய்து வந்திருக்கிறது. இவை செம்மையாகவும் தொடர்ந்தும் நடைபெறுவதைக் கண்காணிப்பதே இனி, தமிழ் மக்களின் கடமையாக இருக்கவேண்டும்.

இந்திய அரசியலார் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் வாயிலாகப் பல்கலைக் கழகங்களின் தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சி, மொழி நூல் பகுதி அமைத்தல், அகராதி வெளியிடுதல், கம்ப ராமாயணப் பதிப்பு முதலியவற்றுக்குப் பொருளுதவி வருகின்றனர். அந்த அரசாங்கத்தின் பல அமைச்சரவைகளும் இந்திய மொழிகளுக்கு முன்னைவிட முக்கியத்துவம் தருகின்றன. இவைபற்றி இனி விரிவாகக் கூறுவோம்.

மாநில அரசாங்கம்

மாநில அரசாங்கத்தைப் பற்றிய வரையில் மொழி பெயர்ப்புத் துறை பெரிய அளவில் தக்கவர் தலைமையில் நடைபெற்று வருகிறது. அவர்களுடைய வெளியீடுகள், அறிக்கைகள், செய்தித் தாள்கள் யாவற்றிலும் நல்ல தமிழ் இடம் பெற்றிருக்கிறது. சான்று வேண்டுவோர் வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் பார்க்கலாம். காவல் நிலையம், காவலர் இல்லம், நெடுஞ்சாலை, பொதுப் பணித் துறை என்பன பல்லுப்போன அலுவலர்க்கும் பழகிப் போன சொற்களாக வழக்குக்கு வந்து விட்டன. நாடெங்கும் நூல் நிலையங்கள் அமைத்து, தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத் துறைக்கு அரசாங்கம் செய்திருக்கும் உதவியும் பெரிது. கல்லூரிப் பாட நூல்களை வெளியிட்டும் கலைச் சொற்கள் ஆக்கியும் அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியமும் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழுவும் செய்திருக்கும் பணிகள் மிகவும் போற்றுதற்குரியன.

சென்னை மாநிலத் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஒன்றைச் சென்னை அரசாங்கம் நிறுவியுள்ளது. எல்லா அம்சங்களிலும், தமிழ் மொழியை வளம் பெறச் செய்வதற்காக இக்கழகம் தனி நிலையமாக இயங்கிவரும். தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் இதர நடவடிக்கைகளுடன் ஆட்சி மொழிச் சட்ட நிறைவேற்றக் குழு எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கைககளும் இணைப்பை ஏற்படுத்தவும் அது வகை செய்யும்.

குழுவின் அலுவல்கள் வருமாறு :—

(1) ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் குழுவினால் செய்யப்படும் வேலைகளின் வளர்ச்சிபற்றி ஆராய்வது.

(2) மாகாணத்திலுள்ள பல்வேறு ஆலயங்களில் உள்ள எல்லாக் கல்வெட்டு(சாசனம்)களிலும் பொறிக்கப் பட்டுள்ள எழுத்துக்களை எழுதி ஒழுங்குபடுத்துவது; அவற்றைத் திட்டமிட்ட குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வெளியிடுவது; இதனை இந்திய அரசின் கல்வெட்டுச் சாசன வேலைகளோடு ஒன்றுபடுத்துவது.

(3) தமிழக வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம் வரலாற்றுக் காலம் இவற்றின் தொன்மையை முறையாகப் பயில்வதும், இதனை இந்திய அரசின் தொல்பொருள் துறை வேலைகளுடன் இணைப்பதும்.

(4) வெளியிடப்படாத நூல்கள் உள்ள கல்வி நிலையங்கள், நூலகங்களின் வேலைகளை வளர்ச்சியடையச் செய்வதும் இதைப் பதிப்பு வெளியீட்டுத் துறை வேலை யுடன் இணைப்பதும்.

(5) மக்களிடையே நூல்கள் கற்கும் பழக்கத்தை வளர்க்கும் வகையில் சிறந்த நூல்களை வெளியிடும் எழுதும் எல்லா நிலையங்களின் செயல் முறைகளையும் வளர்ச்சியடையச் செய்வது; இதைக் குறிப்பாகக் கிராமங்களில் பொது நூலக வளர்ச்சித் துறையில் சேர்ப்பது.

(6) தமிழில் குழந்தை நூல்கள் பல எழுதவும் அவற்றை வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்வது; கிராமங்களில் நூலக வளர்ச்சித் திட்டத்தோடு இவ்வேலையையும் சேர்ப்பது.

(7) நாடோடிக் கதைகள் ஆராய்வை வளர்ச்சியடையச் செய்வது.

(8) மாகாணத்தில் உள்ள எல்லாக் கல்வி நிலையங்களிலும் உள்ள கையால் எழுதப்பட்ட நூல்களின் பட்டியல் ஒன்றைத் தயார் செய்வது. மேற்கோள் நூல்கள், அகராதிகள், கலைக் களஞ்சியங்கள், அடிப்படைச் சொற்றொகை முதலியவற்றை வெளியிட ஏற்பாடு செய்வது. மற்றும்தொன்மைச் சிறப்பு மிக்க கையெழுத்துப் பிரதிகளை ஆராய்வது, முறையாகக் கற்பதுபற்றி இன்றியமையாது செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வது.

(9) தமிழ் மொழியை எல்லா வகையிலும் வளம் பெறச் செய்யவும் கல்வி மற்றும் பிற துறைகளில் எல்லாவற்றிற்கும் தமிழைப் பயன்படுத்தவும் தேவையானவற்றைச் செய்வது.

இந்திய அரசாங்கம்

அஞ்சல் துறையில் அரசியலார் தமிழுக்குச் சிறப்பான இடம் கொடுக்கவில்லை. அஞ்சல் நிலையங்களின் தேதி முத்திரைகள் தமிழில் இல்லை. சிற்றூர்களின்

முத்திரைகளிலுங்கூட இந்தி மொழி இடம்பெற்றுள்ளது. அஞ்சல் தலைகளில் தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப் படவில்லை. பணம் அனுப்புவதற்குரிய தாள்கள் அச்சிட் டிருப்பதும் பிற மொழிகளிலேயே தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில் வழங்கி வருவதும் பெருந்தவருகும். அஞ்சல் நிலையத்தார் திருவள்ளுவர், பாரதியார் படங்களுள்ள முத்திரைகள் வெளியிட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

பொது மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள மற்ருெரு துறை இரயில்வேத்துறையாகும். தென்னிந்திய இரயில்வே என்பது (South Indian Railway) Southern Railway என்று பெயர் மாற்றப்பட்டபோது, தக்ஷிண ரயில்வே என்று அதைத் தமிழாக்கியதிலிருந்து இத்துறையின ருடைய தமிழார்வம் எத்தகையது என்பது புலனுகும்.

இரயில்வேத் தமிழுக்குச் சான்ருகப் பின்வருவன வற்றைக் குறிப்பிடலாம் :

அகாறணமாய் இழுப்பவர்களுக்கு 50 ரூபாய் அபருதம்

புருஷர்	(ஆண்கள் என்பதற்கு)
மணப்பாரை	(மணப்பாறை என்பதற்கு)
சிய்யாழி	(சீர்காழி என்பதற்கு)

இரயில் துறையினர் கடந்த சில ஆண்டுகளில் முன்னைவிட நல்ல தமிழைக் கையாண்டு வருகின்றனர். பலகைகளில்' தமிழ்நாட்டில், தமிழுக்கு முதல் இடம் தந்துள்ளனர்.

திருச்சி தமிழ்ப் புலவர் குழுவின் முயற்சியால் 1960 முதல் தென்னிந்திய ரயில்வேயில்கூட நல்ல தமிழ் புகுந்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

பொதுமக்களுடன் நெருங்கியதொடர்புள்ள மற்ருெரு பகுதி நீதி மன்றங்கள். இவை யாவும் ஆங்கிலத்திலேயே

நடைபெற்று வருகின்றன. பதவியேற்கும் போதும் சாட்சி சொல்லும் போதும் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ள, பகவத்கீதை, கொரான் முதலிய நூல்களைப் போலவே திருக்குறளும் உறுதிமொழிக் கட்டளையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். நீதி மன்றங்களில் பயன்படுத்தப்படும் தாள்களும் எளிய நடையில் செந்தமிழில் அமையவேண்டும்.

பத்திரப் பதிவு அலுவலங்களில் கையாளப்படும் தமிழ் மிகக் கீழ்த்தரமாக இருந்து வருகிறது. பத்திரங்கள் எழுதுபவர்களுடைய தமிழ் அறிவுத் தகுதி இன்ன அளவில் இருக்கவேண்டுமென்று அரசியலார் வரையறை செய்யவேண்டும். அத்தகுதியுடையவர்களுக்கு மட்டுமே பத்திரங்கள் எழுதிக் கொடுக்கும் உரிமை உண்டு (Licence) என்று சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். (Licensed Document Writers Act) இது போன்ற சட்டம் இங்கிலாந்தில் அமலில் இருந்து வருகிறது.

தமிழ்நாடெங்கும் எழுதப்பெற்றுள்ள அறிக்கைப் பலகைகளில் ஏராளமான பிழைகள் உள்ளன. பிழை இல்லாத அறிக்கைப் பலகைகளைக் காணுவதே அருமையாக இருக்கிறது. ஆகையால், இதுவரை எழுதப் பெற்றுள்ள விளம்பரப் பலகைகள் யாவற்றையும் சரிபார்த்துத் திருத்துவதற்காக அரசியலார் ஒரு குழு அமைக்கவேண்டும். அக்குழுவினர் இப்பலகைகளில் மலிந்துள்ள எழுத்துப் பிழை இலக்கணப் பிழை முதலியவற்றைத் திருத்துவதற்காக நாடெங்கும் உலா வர வேண்டும். புதிய பலகைகள் அவர்களுடைய இசைவைப் பெற்ற பின்னரே வெளிப்படுத்தப்படவேண்டும்.

இந்திய அரசியலார் இந்தியாவிலுள்ள நூல் நிலையங்களுக்கு வெளிநாடுகளில் நூல்கள் வாங்குவதற்காக ஐக்கிய

நாடுகள் சபையிலிருந்து Unesco Book Coupons என்னும் சீட்டுக்களைப் பெறுகின்றனர். இவ்வாறே ஏனைய நாடுகள் அனுப்பும் சீட்டுக்களுக்கு இந்திய அரசியலார் இந்திய நூல்களை அனுப்பி வருகின்றனர். இவ்வாறு அனுப்பும் போது தமிழ் நூல்களையும் தமிழைப்பற்றிய ஆங்கில நூல்களையும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டுவது இந்திய அரசியலாரின் கடமையாகும்.

இந்தியத் தூதுவர்களின் அலுவலகங்களில் தமிழுக்கு நியாயமான இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. இலங்கை, பர்மா, மலேயா, வியட்னும், இந்தோனேசியா, பீஜி போன்ற பல நாடுகளில் பல லட்சம் தமிழர்கள் வாழுகின்றனர். அவ்வாறிருந்தும் அந்த நாடுகளில் அமைந்துள்ள இந்தியத் தூதுவர் அலுவலங்களில் தமிழ் தெரிந்தவர் ஓரிருவர் 1960-இல்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இங்குச் செல்லும் தமிழர்கள் அலுவலகப் பணியாளர்களிடம் வியட்னும் அல்லது மலாய் மொழியில் சொல்லி அவர் தமக்குத் தெரிந்த அரைகுறை ஆங்கிலம் அல்லது இந்தியில் உரிய அலுவலரிடம் கையைக் காலைக் காட்டிக் களிநடனம் புரிவதும் வழக்கமாகவே இருந்து வந்தது.

சிங்கப்பூர், மலேயா ஆகிய நாடுகளில் தமிழும் அரசியலாரின் மொழிகளில் ஒன்ருக இருந்து வருகிறது. எனினும் அங்குள்ள இந்தியத் தூதுவர்களின் அலுவலக நூல் நிலையங்களில் தமிழ் நூல்களையோ, தமிழ் இதழ்களையோ காண இயலாது. இக் குறையையும் போக்கவேண்டும்.

கல்கத்தாவிலுள்ள தேசிய நூலகத்தில் தமிழ் நூல்கள் யாவும் உள்ளன. இந் நூல்களையும் திருவள்ளுவர் பெயரால் நூல் நிலையத்திலுள்ள மண்டபத்தையும் தமிழர் ஒவ்வொருவரும் காணவேண்டும்.

இந்திய அரசாங்க விளம்பரங்களிலும் நல்ல தமிழ் நடை கையாளப்படுகிறது என்பது சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளிவந்த விளம்பரங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தெளிவாகத் தெரியவரும்.

விவசாயம், தற்காப்பு போன்ற பல அமைச்சரவைகள் இப்போது தமிழிலும் செய்தித் தாள்களை வெளியிட்டு வருகின்றன. வெளிநாடுகளுக்கான ஒலிபரப்புகளில் இடம் பெறும் ஒரு சில இந்திய மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று. இவ்வாறே, செய்தி திரைப்படங்களை அரசாங்கம் எடுக்கும் ஒரு சில இந்திய மொழிகளில் தமிழும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இந்திய அரசாங்கப் பல்கலைக் கழகங்களில்—டில்லி, காசி—தமிழுக்குத் தனித் துறைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு வரவேற்கத்தக்க மாறுதல்கள் தமிழ் மக்களின் கிளர்ச்சியால் இந்திய அரசாங்கத் துறைகளில் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் அறிந்துகொள்வதும் இத்துறையில் மேலும் முயலுவதும் நன்று.

இந்தியத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் தமிழிலும் ஓர் இதழை 1960 முதல் வெளியிட முடிவு செய்துள்ளனர். அரப்பா முதல் ஆதிச்சநல்லூர்வரை நிகழும் அகழ்வாராய்ச்சி பற்றிய செய்திகள் இதில் அடங்கியிருக்கும்.

இந்திய அரசியலார் தொடங்கியிருக்கும் சாகித்திய அகடமி என்ற நிறுவனம் இந்தியாவின் 14 மொழிகளின் வளர்ச்சிக்காகப் பணியாற்றி வருகிறது. சிறந்த தமிழ் நூல்களுக்கு 5000 ரூபாய் பரிசு வழங்கப் பெற்று வருகிறது. தமிழின் சிறப்பைத் தெரிவிக்கும் ஒரு நூலை ஆங்கிலத்திலும் இந்தியிலும் வெளியிட ஏற்பாடு நடைபெறுகிறது. ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் சிலவற்றையும், பிற மொழிகளிலிருந்து ஒரு சில சிறந்த

நூல்களையும் தமிழில் ஆக்க முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வாறே தமிழ் இலக்கியத்தின் சில சில பகுதிகளை ஏனைய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கவும் ஏற்பாடு தொடங்கியிருக்கிறது. ராஜாஜி ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ள திறக்குறளை யுனெஸ்கோ வாயிலாக உலகெங்கும் பரப்பவும் சாகித்திய அகடமி முயன்று வருகிறது.

1901 முதல் 1953 வரை இந்தியாவில் வெளியான தமிழ் நூல்பட்டியலை சாகித்திய அகடமி உருவாக்கியிருக்கிறது. இப்பட்டியல் ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பெற்று உலகிலுள்ள சிறந்த நூல் நிலையங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அனுப்பப்பெறும். இதன் பயனாக உலக நாடுகளில் நமது மொழியில் வெளிவந்திருக்கிற நூல்களைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரியும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இதைப் பேராசிரியர் லெ. ப. கரு. இராமநாதன் செட்டியார் தொகுத்திருக்கிறார். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஒன்றை எழுதும் பொறுப்பையும் அகடமியார் இவருக்குக் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

பாரதியார் இனிகவித் திரட்டு, கவிதைக் களஞ்சியம், தமிழ்ச் சிறுகதைக் களஞ்சியம் என்னும் தொகுப்பு நூல்களை இந்த அகடமி வெளியிட்டிருக்கிறது. கிரேக்க வரலாறு, ஷேக்ஸ்பியர் நாடகம், மோலியர் நாடகம், இப்சன் நாடகம், ஒரிய மொழி நாவல், புத்தரைப்பற்றி மராத்தி மொழி நூல் ஆகியவற்றை இந்த அகடமி தமிழில் தந்திருக்கிறது; இந்திய மொழி எழுத்தாளர் ஒருவர்க்கொருவர் தொடர்பு கொள்ள இந்த அகடமி உதவுகிறது.

26. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்

அவிநாசிலிங்கம் செட்டியார் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோது அவருடைய முயற்சியால் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் 1948-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 17-ஆம் தேதி யன்று தொடங்கப்பெற்றது. தமிழில் பல துறைகளிலும் வெளியாகும் நூல்களில் சிறந்தவற்றிற்குப் பரிசு வழங்கு வதும் அதற்கெனத் தமிழ் நாட்டில் முக்கிய இடங்களில் ஒவ்வோராண்டும் தமிழ்த் திருவிழாக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்வதும் அதன் நோக்கங்களில் சிலவாகும்.

கலைக்களஞ்சியத்தை வெளியிடும் பெரும் பணியில் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் இப்போது ஈடுபட்டிருக்கிறது. பல துறைகளிலுள்ள அறிவுச் செல்வத்தையெல்லாம் தமிழில் தருவதற்கான இந்த மாபெரும் முயற்சியைச் செய்துவரும் பெரியசாமித் தூரனை எவ்வளவு பாராட்டி னாலும் தகும். பத்துத் தொகுதிகளாக வெளிவரவிருக்கும் கலைக் களஞ்சியத்தின் ஏழு பகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

பல நூல்களின் பரப்பையும் பல்துறைக் கலைகளின் சிறப்பையும் விளக்கும் அறிவுக் களஞ்சியங்களாக இத்தொகுதிகள் அமைந்துள்ளன. பொது அறிவும் தமிழிலக்கியச் சுவையும் பெறவிரும்புபவர்க்கு இவை ஒரு சிறந்த விருந்தாய், கருவூலமாய், வற்றாத ஊற்றாய் உள்ளன. தமிழ்ப் புலவர் வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்கள் இந்தத் தொகுதிகளில் உள்ள கலைகள், தமிழ்ப் புலவர்கள் பற்றிய கட்டுரைகளைப் படித்துப் பயன் பெறலாம். ஆற

அமர இருந்து நுணுகிப் படித்தால் கலைக்களஞ்சியத்தி லிருந்து அரிய செய்திகளை அறியலாம்.

கீழ்க்கண்ட கட்டுரைகள் தமிழ் மாணவர் கட்டாயம் படிக்கத்தக்கன :

தலைப்புக்கள்	எழுதியவர் பெயர்
தொல்காப்பியம்	சோமசுந்தர பாரதியார்
கம்பன், கம்பராமாயணம்	டாக்டர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை
கலிங்கத்துப்பரணி, சாசனங்கள்	சதாசிவப் பண்டாரத்தார்
கலை	ஜி. வெங்கடாசலம்
கவிதை	மீ. ப. சோமசுந்தரம்
காவடிச் சிந்து	கி. வா. ஜகந்நாதன்
சீவகசிந்தாமணி	மே. வி. வேணுகோபாலப் பிள்ளை
தமிழ்மொழி வரலாறு, 20-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கிய வரலாறு காப்பியம்	தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்
தமிழ்-இலக்கிய வரலாறு	டாக்டர் மு. வரதராசன்
தமிழ்-செய்யுள் இலக்கிய வரலாறு	டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்
தமிழ்- உரைநடை வரலாறு	வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை

இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ், எழுத்து-தமிழ் எழுத்துக்கள், திராவிட மொழிகள், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற கட்டுரைகளும் விரிவாகவும் சிறப்பாகவும் எழுதப்பெற்றுள்ளன. விஞ்ஞான நூல்கள் அனைத்தும் இந்தத் தொகுதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு கட்டுரையும் ஒரு தனி நூலுக்குச் சமமானது. இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கலைச் சொற்கள்

பொருத்தமாக அமைந்துள்ளன. ஒரு சில குறைபாடு களும் உள்ளன. இவற்றை அடுத்த பதிப்புக்களில் திருத்திக் கொள்வது நன்று. கலைகள், வரலாறு, தமிழ் நாட்டு ஊர்கள் ஆகியவை பற்றி தனித்தனியே கலைக் களஞ்சியங்கள் ஏற்படவேண்டும். இவ்வாறே குழந்தை களுக்காக ஒரு கலைக்களஞ்சியமும் வெளியிடப் பெற வேண்டும்,

லண்டனிலுள்ள பிரிட்டிஷ் மியூசியத்திலும் வெளி நாடுகளிலுள்ள ஏனைய நூல் நிலையங்களிலும் இருந்து வரும் தமிழ் நூல்களின் பட்டியலை வெளியிடவேண்டும். ஆண்டுதோறும் தமிழ் இலக்கியம் எத்தகைய வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பது பற்றிய அறிக்கை வெளி யிடுவதும் நன்று.

தமிழ் இலக்கியத் தொடர்புடைய கட்டுரைகள் இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள் பலவற்றின் இதழ்களிலும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றைத் தொகுத்து ஆங்கில நூலாக வெளியிட வேண்டும்.

தமிழ் மொழியைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் அறிஞர் பலர் எழுதிவரும் கட்டுரை ஒருங்கே அயல் மொழியார் படிப் பதற்கு உதவியாக நூலுருவில் வெளியிட வேண்டும்.

கீழ்த்திசைக்கலை ஆராய்ச்சி பற்றி உலக அறிஞர் மாநாடு ஈராண்டுக்கு ஒருமுறை நடைபெற்று வருகிறது, 1960 ஆகஸ்டில் மாஸ்கோவில் நிகழ்ந்த 25-வது மாநாட்டில்தான் முதல் தடவையாக தமிழுக்கு இடம் தரப்பட்டது. இதில் கலந்து கொண்டு இந்திய பிரதி நிதிக்குழுவின் தமிழ் அறிஞரான டாக்டர் அ. சிதம்பர நாதச் செட்டியார் 'திருக்குறள் உலகுக்கு வழங்கும் செய்தி' என்பது பற்றியும், இலங்கைப் பிரதிநிதியான சு.பொ. ரத்தினம் 'திருவள்ளுவரின் சர்வதேசியம்' என்பது

பற்றியும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியமை தமிழர்க்கு மகிழ்ச்சி தருவன. அடுத்த மாநாடு 1962-இல் இந்தியாவில் நடைபெற இருப்பதால், அதற்குள்ளாக நம்மொழி, நம் இலக்கியம் ஆகியவற்றின் சிறப்புக்களைப் பற்றிச் செம்மையாகவும் சீரிய முறையிலும் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் இத்தாலியன், சீனம், ரஷ்ய மொழிகளில் நூல்கள் வெளியிட வேண்டியது தமிழ் அன்பர்களின் தலையாய கடமை. பாரதி வித்யாபவன்* போன்ற ஒரு நிறுவனம் தமிழ்ப்பணிக்கும் ஏற்பட்டால் இது போன்ற ஆக்க வேலைகளை அவ்வப்போது செய்யலாம்.

---

* இவர்கள் வெளியிட்டுள்ள History and Culture of the Indian People என்னும் நூலின் மூன்றும் தொகுதியில் 326 முதல் 340-ஆம் பக்கம் வரை 'தமிழ் இலக்கியம்' பற்றி ஒரு கட்டுரை இருக்கிறது.

27. முடிவுரை

இந்த நூற்றுண்டு தமிழ் உரைநடையின் பொற்காலம் ஆகும். இவ்வாறு சிறப்புற்று விளங்கும் தமிழ் உரைநடை இலக்கியம் எளிமை, தூய்மை இனிமை, ஆற்ருெழுக்கு, கவர்ச்சி, காலத்திற்கேற்ற நெகிழ்ச்சி ஆகியவற்றைப் பெறவேண்டுமென்பதை இந்நூலில் தெரிவித்தோம்.

நாட்டில் முதியோர் கல்வி பரவி வருவதால், பொது அறிவுள்ள (ஆனுல் புதிதாக எழுதப் படிக்கத் தெரிந்து கொண்டிருக்கும்) தமிழன்பர் பல்லாயிரவர் தமிழ் நூல்களைப் படிக்க முன்வருவர். அவர்கட்குப் பயன்படும் நூல்களைத் தமிழறிஞர் இயற்றவேண்டும். எல்லாப் பொருள்களையும் அவர்கள் புரிந்து கொள்வதற் கேற்ப எளிய நடையில் எழுதவேண்டுவதும் எழுத்தாளர் கடமை எனலாம். ஆனுல், கொச்சையாக எழுதுவது கூடாது. பொருளைத் தாம் நன்ருக உணர்ந்து பிறரும் உணரும்படி எழுத வேண்டும். இயன்றவரை இலக்கண விதியைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

தமிழர் பிறமொழிகளைக் கற்றுக்கொள்வதில் காட்டும் ஆர்வத்தில் சிறிதுகூடப் பிறர்க்குத் தம் மொழியைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் காட்டுவதில்லை. தமிழன் வெளிநாடுகளில் சென்றவிடமெல்லாம் ஆங்காங்கு வழங்கும் மொழியைத்தான் கற்றுக்கொண்டான். பிறர் தமிழ் மொழியைக் கற்க முன்வரவில்லை என்று பொதுவாகக் கூறலாம். இதற்கு ஒரு காரணம், தமிழ் மொழி கற்பதற்குக் கடினமானது என்ற கருத்து நிலவுவதாகும். மலேயா தொடங்கி

அமெரிக்காவரை பலநாடுகளில் பலர் எண்ணி கூறியிருக்கின்றனர்.

ஓர் இளைஞன் ஓரளவு அறிவு வளர் லட்சம் சொற்கள் அதாவது 30,000, சொ நூல்களைப் பத்தாண்டுகளில் படித்து மு மென்று மேனாட்டு அறிஞர்கள் கணக்கிட்டி தமிழ் நூல்கள் சராசரி 10,000 சொற்கள் ளன. ஆகையால் அதே அறிவு பெறு நூல்கள் தவிர 400 தமிழ் நூல்களை நம படிக்கவேண்டும். தமிழில் 400 சிறந் பொது அறிவுத் துறைகளில் இன்னும் வில்லை. இதற்குக் காரணம் நல்ல இலக்கியத் கின்ற பண்பு வளர்ந்திருந்தபோதிலும், விலை நூல்களை வாங்கிப் படிப்பவர் தொகை மிகக் இருப்பதாகும். சிறப்பான நூல்கள் வெளியிடும் மு ஈடுபட ஆசிரியர்களுக்குப் பொருளுதவி செய்துப வசதிகளை ஏற்படுத்தியும் பரிசு வழங்கியும் நூ கணக்கான நூல்நிலையங்களுக்கு வழங்கியும் அரசி ஆதரிக்காவிட்டால் சிறந்த தமிழ் நூல்கள் வெளிய கடினமாகவே இருக்கும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் எஞ்சிய ஐம்பது ஆ களிலும் தமிழ் உரைநடை விரைவாகவும்சீரிய முறை யிலும் வளர்ச்சி யடையுமானால் தமிழ் மொழி உலகி பழமையான மொழிகளுள் ஒன்றாகமட்டுமின்றி, உல சிறந்த மொழிகளுள் ஒன்றாகவும் விளங்கும்; இந்த நிலையை நம் தாய்மொழி அடைந்ததும், நாமும் நாமக்கல் கவிஞரோடு சேர்ந்து,

"தமிழ னென்று சொல்லடா!
தலை நிமிர்ந்து நில்லடா!"

என்று ஆடிப்பாடி மகிழ்வோம்.

ப்பெரிதும் பயன்படக்கூடிய நூல்களுள் சில

சாமிநாத ஐயர்	—என் சரிதம்
	—வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்
	—தமிழின் மறுமலர்ச்சி
. துரை	—சங்ககாலச் சிறப்புப் பெயர்கள்
டாரத்தார்	—பிற்காலச் சோழர்வரலாறு
சுப. மாணிக்கம்	—தொல்காப்பியப் புதுமை
வரதராசன்	—மொழி நூல்
	இலக்கிய மரபு
	இலக்கிய ஆராய்ச்சி
ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை	—ஊரும் பேரும்
	தமிழின்பம்
நானசம்பந்தன்	—இலக்கியத் திறன்
சீவி	—செந்தமிழ் வளர்க்கும் சிந்தனைகள்
சுப்பிரமணியப்பிள்ளை	—தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
னி. வேங்கடசாமி	—மறைந்துபோன தமிழ் நூல்கள்
, கி. பரந்தாமனூர்	—நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா ?

'சோமலெ' நூல்கள்

மொழி ஆராய்ச்சி

வளரும் தமிழ்
செட்டிநாடும் தமிழும்

பிரயாணம்

ஆஸ்திரேலியாவில் ஒரு மாதம்
என் பிரயாண நினைவுகள்
பிரயாணம் ஒரு கலை
அமெரிக்காவைப் பார்
நமது தலைநகரம்
நான் கண்ட வெளிநாட்டுக் காட்சிகள்
பிரயாண இலக்கியம்
நான் கண்ட விழாக்கள்

வரலாறு

பண்டிதமணி

தொழில்

நெய்வேலி

அரசியல்

நீங்களும் தூதுவர் ஆகலாம்

உலக நாடுகள் வரிசை

கனடா, சுவீடன், குவாயிட், தாய்லந்து